CONSTANTIN I. NĂVÎRLIE

INSTAURAREA COMUNISMULUI ÎN ROMÂNIA „ÎNSEMNĂRI ZILNICE”.

(august 1944-octombrie 1949)

Volumele «România între abandon şi crucificare. august 1944-octombrie 1946», Ed. de Sud, 2000, 226 p. şi «România între abandon şi crucificare. 1946 – 1949», Ed. de Sud, 2000, 275 p. au fost şi, din păcate, au rămas doar primele din cărţile pe care le-am proiectat a fi consacrate fenomenului numit «Procesul comunismului». Din păcate, tirajul limitat a făcut ca nici aceste prime cărţi să nu ajungă la toţi cei ce sunt interesaţi de cunoaşterea modului cum s-a instaurat acest regim ilegitim şi criminal.

Tocmai de aceea, încercăm să răspundem, difuzând pe Net volumele amintite mai sus, nevoii pe care o resimt atât cei ce au trăit cumpliţii ani ai instaurării regimului comunist dar şi generaţiile mai tinere de a găsi răspunsuri la întrebarea de ce şi cum a fost posibil ca România să accepte şi să suporte timp de mai mult de patru decenii această «brutală întoarcere la sălbăticie.»

Autorul însemnărilor, magistratul Constantin I. Năvîrlie (1882 – 1959), a consemnat zilnic evenimentele, întâmplările, impresiile şi cugetările personale de-a lungul a aproape patru decenii, începând din vara fierbinte a anului 1916 şi încheind cu îngheţurile nimicitoare ale comunismului anului 1952, într-un impresionant număr de caiete, repertoare şi carnete.

Nu ştim, dacă şi/sau de ce, s-a oprit din consemnarea şi comentarea zilnică a evenimentelor şi întâmplărilor în 1952, nici dacă au fost salvate toate manuscrisele care au supravieţuit percheziţiilor şi confiscărilor securităţii din anii 1945 – 1959.

Menţinând de-a lungul a 36 de ani ritmul unui ceasornic, Constantin I. Năvîrlie a consemnat şi comentat cele mai importante evenimente interne şi internaţionale, receptate din presă, de la radio sau din alte surse,

anexând, «deformare profesională» a magistratului, «materialul probatoriu» pentru faptele şi întâmplările descrise: ziare, tăieturi din reviste, fotografii, plante presate etc.

Însemnările zilnice alcătuiesc un volum impresionant de pagini ale căror informaţii se constituie într-un tezaur documentar de excepţie care ne ajută să cunoaştem şi să înţelegem evenimente locale, naţionale sau internaţionale. Valoarea documentară a informaţiilor, comentariile la obiect ale juristului de anvergură naţională înzestrat cu un talent literar remarcabil, contextul intern şi internaţional, violenta şi persecuţiile regimului dictatorial impus României, impactul emoţional al «Operaţiunii Gayaneh» de sovietizare a ţărilor cotropite din centrul şi răsăritul Europei începând cu vara anului 1944, oferă cititorului imagini apocaliptice din scenariul bestial, de teroare, violentă şi crime prin care s-a împuns celor peste o sută de milioane de europeni abandonaţi de Aliaţii Occidentali la Yalta şi Potsdam malaxorul comunist care a zdrobit fără milă zeci de milioane de existente şi conştiinţe care până atunci trăiseră în libertate.

Scrise cu stiloul sau creionul, cele şase maculatoare şi caiete consacrate perioadei de după 23 august 1944 consemnează principalele evenimente interne şi internaţionale care au jalonat drumul României şi al ţărilor din centrul şi estul Europei spre hăurile înfiorătoare ale permanentizării ocupaţiei trupelor sovietice şi ale impunerii prin silnicie, forţa, deportări şi masacre unor regimuri totalitare, comuniste.

De pe poziţia magistratului care a militat constant pentru respectarea şi aplicarea «ad literam» a Constituţiei, a legilor, a tratatelor şi convenţiilor internaţionale, Constantin I. Năvîrlie constată cu uimire, cu îngrijorare şi revoltă, încă în iunie 1945, când războiul abia se încheiase, că România «s-a înfundat într-o mlaştină de unde nu poţi ieşi în nicio direcţie, unde nu ţi se întinde o mina de ajutor ca să fii dus spre orizonturi mai blânde şi mai dătătoare de speranţă.» Până în momentul «punerii în retragere», în

decembrie 1945, când mii de magistraţi şi funcţionari publici au fost epuraţi pe calea «reducerii vârstei de retragere» ordonată de guvernul impus de Vasinski, consilierul C.I. Năvîrlie de la Secţia II a Curţii de Casaţie observă, consemnează şi disecă cu minuţiozitate toate dispoziţiile şi acţiunile antinaţionale, antidemocratice, brutale şi criminale al planului de bolşevizare a României conceput şi orchestrat la Moscova şi pus în scenă de comunişti şi de «aliaţi temporari» cu sprijinul şi sub protecţia a peste un milion de sodaţi ruşi sosiţi în tară cu acest scop.

Pentru intervalul de timp 24 august 1944 - 9 octombrie 1949, Constantin I. Năvîrlie oferă cititorului un comentariu amplu, documentat, lapidar dar incitant şi de profunzime, dintr-o perspectivă europeană şi chiar mondială, asupra evoluţiei postbelice a omenirii. Odată începută lectura, cititorul este prins de şuvoiul de evenimente şi de informaţii şi captivat de limpezimea şi de claritatea textului.

Decretul-lege din 30 martie 1945 a înfiinţat lagărele de muncă ce au terorizat România zeci de ani.

Majoritatea celor deportaţi la Canalul Dunăre – Marea Neagră supranumit şi «Cavoul burgheziei romane» sau «Canalul Morţii» nu au supravieţuit.

Infamele înscenări judiciare din anii 1946 – 1954 au lichidat o bună parte a intelectualităţii romane.

«ROMÂNIA SECOLULUI TRECUT A FOST BÂNTUITĂ DE DOUĂ CIUME BUBONICE: NAZISMUL ŞI COMUNISMUL. FIECARE A GENERAT UN GENOCID ŞI FIECARE A CHELTUIT ANI ŞI MILIOANE CA SĂ-L ASCUNDĂ»

Institutul Naţional pentru Studierea Holocaustului «Ellie Wiesel» are sarcina sa identifice şi să-i reabiliteze cele peste 200.000 de victime ale Holocaustului din România»

Mai mult de 200.000 de cetăţeni au pierit în închisorile şi lagărele Securităţii din România.

«COMUNISMUL, CA ŞI NAZISMUL, A FOST O

ABERAŢIE A ISTORIEI»

Forţele motrice care propulsează omenirea: PROPRIETATEA PRIVATĂ.

CONCURENŢA, COINTERESAREA», au fost negate de comunism.

Pentru a-l crea pe «homo sovieticus român», securitatea a interzis în şcoli şi universităţi peste 8.000 de titluri de cărţi; a distrus partidele politice prooccidentale, a lichidat armata şi Securitatea Regatului Roman, a eliminat fizic «chiaburimea», a terorizat emigraţia.)

Cititorii vârstnici vor retrăi cu emoţie scene din viaţa lor, a părinţilor şi a cunoscuţilor, îşi vor reaminti cum, în septembrie 1945, «în România, când două persoane se întâlnesc nu vorbesc altceva decât despre ruşii care ne ocupă casele şi ne consumă alimentele şi se întreabă când oare vor scăpa de ei... De asemenea, se întreabă când va pleca guvernul actual, susţinut de ruşi dar nerecunoscut de celelalte puteri aliate, guvern care a nemulţumit profund marea masă a poporului prin lipsa de ordine, prin indisciplina şi nemaipomenita scumpete ce a adus în ţară». Cei mai tineri vor naviga în labirintul anilor 1944 – 1949 descifrând şi înţelegând disperarea şi chinurile părinţilor şi bunicilor care au fost împinşi cu brutalitate pe înfiorătorul drumul al Golgotei care debutează cu începuturile comunismului românesc – pavat cu trupurile a sute de mii de victime nevinovate căzute sub rafale de mitralieră, călcate fără milă de cizmele ocupantului, reduse la tăcere prin ameninţare, teroare şi violentă de incultura şi anticrismul agenţilor din tară ai Moscovei, atenuată numai de speranţă, care s-a dovedit a fi deşartă, în ajutorul Americii, sau întreţinută de rezistenta eroică a apărătorilor democraţiei şi valorilor naţionale obligaţi să ia drumul munţilor.

Chiar şi pentru cititorul obişnuit cu mesajul documentelor de epocă, memoriile magistratului Constantin I. Năvîrlie constituie o revelaţie.

Pentru că, este reconfortant să afli că, deşi tăvălugul rostogolit peste tară de ocupantul sovietic «nu lasă

popoarele să se conducă prin ele însele» (21 august 1945), şi în pofida faptului că ofiţerii şi soldaţii sovietici erau «stăpâni în casele noastre... ne-au luat toate mijloacele noastre de trai şi ne simţim mai săraci şi mai lipsiţi în fiecare zi» iar «puterea şi ajutorul anglo-american, în care speram, sunt iluzorii», orice speranţă de libertate şi bunăstare fiind închisă, societatea civilă a continuat să spere, să reziste. «Lumea – consemna autorul la 8 noiembrie 1945 – s-a săturat şi, în disperare, înfruntă moartea».

Însemnările reţin evenimente, hotărâri, decizii, acţiuni, scene de viaţa obişnuite («Ce am văzut şi ce am suferit, vom ţine minte toată viaţa»), întâmplări, trăiri, luări de poziţii care dezvăluie dimensiuni incredibile ale terorii şi forţei nimicitoare a regimului criminal care a fost instaurat de Moscova la conducerea tării în martie 1945 cu scopul de a bolşeviza România. Şi Kremlinul avea să plătească poporului român o poliţă mai veche, pe care n-o uitase, rolul pe care îl avusese în 1919 în bararea primei încercării a armatelor bolşevice ale lui Lenin de a pătrunde, prin revoluţia lui Béla Kun din Ungaria, în inima Europei.

VIAŢA INTERNAŢIONALĂ TENSIONATĂ:

Terminarea războiului: Germania + Japonia Tratativele de pace: dificile, lungi;

16 oct 45 Pierre Laval, fostul şef al guvernului francez din Vichy pe timpul ocupaţiei germane, judecat la Paris de un tribunal special şi condamnat la moarte, a fost executat prin împuşcare ieri;

26 oct 45 Quisling, fostul prim-ministru al Norvegiei din vremea ocupaţiei germane, a fost judecat, condamnat la moarte şi executat zilele trecute»;

30 apr 46 Chestiunea regimului Franco, în Spania, adusă în faţa Consiliului de Securitate de la Washington de Polonia şi Rusia, a fost rezolvată în felul următor: o comisiune numită din sânul Consiliului să cerceteze şi să raporteze dacă acest regim ameninţa într-adevăr pacea.

La Paris s-au întrunit acum câteva zile miniştrii de

Externe ai celor patru mari puteri: Statele Unite, Anglia, Rusia, Franţa, pentru a lua în consideraţie şi a grăbi încheierea tratatelor de pace cu Italia, România, Finlanda, Ungaria şi Bulgaria (divergenţele sunt numeroase şi teamă ne este că convorbirile se vor prelungi peste aşteptările tuturor).»;

28 iun 46 «un articol relevă lipsa oricărui reprezentant român la Paris, pentru apărarea drepturilor României la Conferinţa de pace a celor 4 miniştri de externe, în timp ce o delegaţie de miniştri din guvernul ungar, după o vizită în Statele Unite, e la Paris, pentru a cere revizuirea frontierelor cu România» 326;

Pretenţiile teritoriale: Rusia: colonii italiene din Africa, Azerbaidjan;

26 martie 46 Ieri s-a deschis la Washington Conferinţa Consiliului de Securitate, făcând parte din Organizaţia Naţiunilor Unite («Uno»). Una din primele probleme ce urmau să se discute era aceea a Persiei, din care Rusia a ocupat fără drept o provincie. Cum chestiunea aceasta, dacă nu era rezolvată în cel mai scurt timp, putea duce la război (de care se pare că ruşii se tem), ruşii au declarat (după cum a comunicat aseară radio Londra) că vor părăsi Persia şi Manciuria»;

apr 46 «Ruşii nu se retrag fără condiţii din Persia. Au impus o concesiune a unei părţi din petrol sub forma unei societăţi ruso persane. Convenţia s-a încheiat înainte ca ruşii să-şi fi retras toată armata Cum au permis englezii şi americanii ca un stat să fie obligat pe calea forţei să cedeze din bunurile sale?» 300; 22 aug 46 «Delegaţia ungară a prezentat la Conferinţa de pace de la Paris un memoriu în care, între altele, cere să i se restituie din Transilvania de nord nu mai puţin de 20.000 km pătraţi (teritoriu în care se află 900.000 români) 338;

Sfere de interese: «Primul ministru englez Churchill a vorbit marţi, 27 febr 45., în Camera Comunelor despre hotărârile de la Yalta, luate de cei

3 mari fruntaşi. A vorbit despre situaţia Franţei, care capătă drepturi egale cu cele trei mari puteri, despre

situaţia Germaniei după război, despre Polonia, căreia i se fixează spre Rusia, drept graniţa, linia Curzon, cu compensaţii spre vest (părti din Germania de răsărit). În privinţa unui guvern provizoriu în Polonia, „acordul prevede consultări în vederea stabilirii unui astfel de guvern, cu care cele trei mari puteri să poată stabili relaţii diplomatice, în loc ca unele să recunoască un anumit guvern polonez şi restul un altul, situaţie dacă s-ar fi menţinut şi după conferinţa de la Yalta ar fi anunţat numai lipsă de unitate şi confuzie». Până atunci, însă, «guvernul britanic va continua să recunoască guvernul polonez din Londra, până când el va socoti că noul guvern provizoriu a fost format aşa cum trebuie în Polonia, în conformitate cu privederile consimţite.» A arătat apoi că «după terminarea războiului, urmărim (în ce priveşte continentul şi chiar ţările eliberate) soluţia unor alegeri democratice, libere şi nestingherite».

«Socotesc de asemenea, spune mai departe premierul englez, că cuvântul lor (al ruşilor) constituie angajamentul lor. Niciun guvern nu îşi respectă mai mult obligaţiile, chiar în dezavantajul lor, decât o face guvernul sovietic. Refuz în mod absolut să încep vreo discuţie cu privire la buna credinţă a ruşilor… Cu adevărat întunecată ar fi soarta lumii dacă s-ar ivi vreo schismă îngrozitoare între democraţiile occidentale şi poporul rus. Întreaga organizaţie mondială s-ar prăbuşi şi un nou cataclism, de o violentă ce nu se poate concepe, ar distruge ceea ce a mai rămas din bogăţiile şi libertăţile omeneşti.» A vorbit apoi despre Italia, despre intrarea în război a Turciei şi despre Grecia. Nu a vorbit nimic despre alte ţări ca Finlanda, România, Iugoslavia, Bulgaria. Dar sau anunţat noi dezbateri pentru joi»; Rusia în Africa, Japonia, Europa de est, «Rusia dorea tutelajul asupra celor mai importante colonii italiene în Africa, ar fi putut realiza un port în Mediterana, asemănător celor din Extremul Orient, Port Arthur şi Dairen” 219; ocupă terit. În Persia şi Manciuria până-n 46; 291; Cons. Sec.3 Omart.46: Retrag. arm. Rus. Persia: Repr. Egiptului a spus: „Privirile lumii întregi sunt

aţintite asupra noastră. Micile naţiuni aşteaptă de la dv. decizii mari. Toţi aşteaptă din partea marilor puteri respectul absolut al obligaţiunilor luate. Să se ştie dacă o tară care nu vrea ca străinii să stea pe teritoriul ei, poate obţine satisfacţie»; 30 mart 46 Delegaţia rusă la Consiliul de Securitate, întrunit la Washington, s-a retras de la şedinţe în urma următoarelor împrejurări. (Redăm un foarte scurt rezumat după darea de seamă publicată în ziarele de azi). Delegatul persan a cerut ca, conflictul dintre Persia şi Rusia să fie luat în considerare imediat, întrucât, deşi plângerea din partea Persiei în această chestiune s-a făcut consiliului încă din ianuarie, amânându-se pentru martie, în care interval o înţelegere trebuia să intervină între cele două părti, totuşi, până azi, nu a fost posibilă nicio înţelegere, deşi însuşi prim-ministrul persan a fost în acest scop la Moscova. Delegatul rus la consiliu a cerut amânarea discuţiei acestei chestiuni până la 10 aprilie. S-a dat cuvântul delegaţilor ce fac parte din consiliu, să-şi expună părerile în această privinţă. Birnes, ministrul de Externe al Statelor Unite, a fost de părere că nu se mai poate amâna discuţia. Delegatul chinez, care e acum şi preşedintele Consiliului, şi cel egiptean au fost de aceeaşi părere. Reprezentantul Egiptului a avut cuvinte destul de vii şi a lovit cu mâna în tăblia mesei, când a cerut respingerea cererii de amânare. El a spus, între altele: „Privirile lumii întregi sunt aţintite asupra noastră. Micile naţiuni aşteaptă de la dv. decizii mari. Toţi aşteaptă din partea marilor puteri respectul absolut al obligaţiunilor luate. Să se ştie dacă o tară care nu vrea ca străinii să stea pe teritoriul ei, poate obţine satisfacţie». Punându-se la vot cererea de amânare a delegatului rus, ea a fost respinsăcu 9 voturi din 11. Pentru admiterea ei nu a fost decât delegaţia rusă şi cea polonă. După pronunţarea deciziei de mai sus, delegaţia rusă a declarat că se retrage. Şedinţa Consiliului continuând, s-a dat cuvântul delegatului persan să expună plângerea guvernului său. Acesta a arătat că punctele principale ale plângerii sunt:

1) Funcţionarii sovietici să nu se amestece în afacerile interne ale Iranului; 2) Să se retragă din Iran, o tară neutră, trupele ruse care au intrat fără drept. Delegatul persan a continuat spunând că, la aceste cereri, guvernul rus a răspuns: trupele sovietice vor rămâne în unele părti ale Iranului pentru o perioadă de timp nedeterminată (!); 3) Guvernul iranian va recunoaşte autonomia Azerbaidjanului (aceasta e o provincie persană pe care sovieticii vor s-o vadă autonomă ca să o poată mai uşor anexa); 4) Guvernul sovietic propune crearea unei companii mixte sovieto persane, în care 51 la sută din acţiuni să fie proprietatea sovietică şi 49 la sută proprietatea persană (adică ruşii vor să pună cu forţa mâna pe petrolul persan). Şi delegatul persan, accentuând că afacerea aceasta are un caracter exploziv, că o amânare a reglementării acestei dispute constituie o ameninţare la adresa păcii mondiale, a cerut Consiliului să se ocupe imediat de această chestiune. Desigur, Consiliul, care a respins cererea de amânare, se va ocupa.»; 9 aprilie 46 Ruşii nu se retrag fără condiţie din Persia. Ei au impus perşilor o concesiune a unei părţi din petrolul acestora din urmă, sub forma unei societăţi ruso persane. Convenţia s-a încheiat deja (de curând), înainte ca ruşii să-şi fi retras toată armata din Persia. (Cum au permis englezii şi americanii ca un stat să fie obligat pe calea forţei să cedeze din bunurile sale?)» Consiliul de Securitate deschis la New York în urma asigurării date de Rusia că-şi va retrage armatele din Persia până la 4 mai, a admis acest termen. (Încă o amânare, ca şi cum Rusia nu şi-ar fi putut retrage armata până acum, întrucât chestiunea ruso persană a fost ridicată în faţa Naţiunilor Unite încă din ianuarie, când deja s-a dat un termen până la 1 aprilie! În 1940, Rusia ne-a dat ordin să părăsim Basarabia, care era a noastră, niciun minut mai mult şi a trebuit să ne executăm).»; apr 46, alegeri Grecia, supravegheate de trupe engleze, comuniştii acuză că au fost falsificate; crucişătoare americane în Mediterana şi MNeagră; «Truman, 6 aprilie a spus, Statele Unite care sunt azi cea

mai puternică naţiune sunt datoare să-şi menţină intactă şi să ducă la cea mai mare perfecţiune puterea lor militară, America consideră pacea ca indivizibilă şi orice atingere se va aduce păcii o va privi ca o agresiune fată de Statele Unite»; 10 aprilie 46 Delegatul sovietic la Consiliul de Securitate (Gromyko) a prezentat Consiliului o scrisoare prin care, în numele guvernului sovietic cere ca chestiunea ruso persană să fie scoasă din ordinea de zi, întrucât a intervenit o convenţie între Persia şi Rusia (petrolul), şi evacuarea trupelor ruse se efectuează în clipa de fată. [E de notat că Consiliul a amânat examinarea acestei chestiuni la 6 mai, dată până la care trupele sovietice trebuiau retrase complet din Persia. După cum se vede, delegatul rus cere scoaterea din ordinea de zi a diferenţului, pe simplul motiv că trupele ruse sunt în curs de executare a retragerii, deci înainte de a se fi retras complet].

Truman, preşedintele Statelor Unite, cu ocazia Zilei Armatei (6 aprilie), a ţinut un discurs la Chicago, în care a spus, între altele, că în vederea sprijinirii Organizaţiei Naţiunilor Unite, Statele Unite care sunt azi cea mai puternică naţiune sunt datoare să-şi menţină intactă şi să ducă la cea mai mare perfecţiune puterea lor militară; că America consideră pacea ca indivizibilă şi orice atingere se va aduce păcii în orice regiune ar fi, ea o va privi ca o agresiune fată de Statele Unite.

Referindu-se la situaţia din Orientul apropiat şi mijlociu (Turcia, Irak, Persia etc.), spune că aceste regiuni care conţin mari surse naturale şi naţiunile locuind acolo nu sunt destul de puternice pentru a rezista unei agresiuni: «De aceea, este uşor de văzut cum Orientul mijlociu şi apropiat ar putea deveni arena unei mari rivalităţi între puterile din afară şi cum o asemenea rivalitate ar putea da naştere subit unui conflict.»; 24 mai 46 «dacă armata rusă a părăsit Persia, soldaţii s-au îmbrăcat civil, păstrându armele.la graniţa provinciei Azeraidjan (provincie pe care ruşii ar voi s-o vadă comunizată şi trecută la ei) au început lupte între formaţii

militare azerbaidjene şi iraniene»; China mai 46 «China continuă războiul între armata comunistă chineză

«susţinută desigur şi aceasta de ruşi) şi armata regulată chineză a lui Ciang-Hai-Shek»; 24 aprilie 46 Marţi, Consiliul de Securitate s-a pronunţat în chestiunea ruso persană, respingând cererea guvernului rus ca această afacere să fie scoasă din rol şi lăsând ca diferendul să fie din nou luat în consideraţie în ziua de 6 mai, dată până la care guvernul rus s-a obligat să retragă toate forţele sale armate de pe teritoriul persan. Radio Londra, care a comunicat această ştire, a arătat că au sprijinit cererea rusă delegatul polonez, cel francez şi, bineînţeles, delegatul rus, Gromyko. Delegaţii celorlalte 8 naţiuni au fost pentru rezoluţia arătată mai sus; Londra a mai comunicat că delegatul rus s-a arătat foarte nemulţumit de această hotărâre, declarând că ea poate avea consecinţe grave. (...)

Radio Londra anunţa că corpul lui Musolini, care după uciderea lui a fost înmormântat la Milano, a fost scos din mormânt (se pare că de partizani şi prieteni ai săi) şi dus nu se ştie unde. Odată cu corpul lui Mussolini a fost ridicat şi acela al lui Starace, fostul său colaborator.»;

24 mai 46 Situaţia din Persia, departe de a se lămuri, se pare că devine şi mai tulbure. Discuţia la Consiliul de Securitate în privinţa chestiunii, dacă armata rusă a părăsit Persia de nord, după cum afirmă postul de radio America, soldaţii sovietici s-au îmbrăcat civil, păstrându-şi armele. De altfel, la graniţa provinciei Azeraidjan (provincie pe care ruşii ar voi s-o vadă comunizată şi trecută la ei) au şi început lupte între formaţii militare azerbaidjene şi iraniene.

În China continuă războiul între armata comunistă chineză «susţinută desigur şi aceasta de ruşi) şi armata regulată chineză a lui Ciang-Hai-Shek. Astfel că, deşi China a terminat războiul cu Japonia de vreo 7 – 8 ani, nici azi nu se poate linişti.»;

28 iun 46 «La Triest şi Veneţia au venit până azi 11 vase mari de război, engleze şi americane, cu scopul de a

face faţă unei încercări a Iugoslaviei şi Rusiei de a pune cu forţa stăpânire asupra Triestului»; aug 46 «Grecia se află în stare de război cu Albania»; «Guvernul popular a rechemat pe ambasadorul Iugoslaviei în Grecia, pe motiv, pe de o parte, să presa greacă aduce insulte mareşalului Tito, pe de alta că, pe un vas iugoslav s-au suferit pagube din cauza exploziei unei bombe»; «Delegatul Ucrainei la Conferinţă, acuzând Grecia ca provocatoare de război întrucât a cerut ca Albania (sprijinită de ruşi) să-i cedeze anumite teritorii din sudul ei ca fiind locuite de populaţie grecească şi că ar prigoni elementele comuniste din Grecia, a cerut să fie trimisă în judecata Consiliului de Securitate de la Washington, pentru a se lua măsuri împotriva ei. Cum în Grecia se află trupe engleze, şi ţara e susţinută de englezi, protestul rus se îndreaptă indirect împotriva englezilor»;

Regalitate; **3O oct 44**: «De la armistiţiu încoace toate ziarele critică în cele mai aspre cuvinte dictatura ce începuse a se întrona încă de pe vremea regelui Carol al II-lea, făcându-se a nu observa că Rusia e condusă de atâţia ani de cel mai neîndurat dictator, căruia toate ziarele noastre sunt nevoite să-i aducă aproape zilnic elogii»

13 noi 44: Andrei Ianuarie Vîşinski, primul locţiitor al Comisarului poporului pentru afacerile străine al Uniunii Sovietice, a fost primit la Sinaia de regele Mihai, fiind reţinut la dejun împreună cu alte câteva personalităţi ruse şi române, între care primul nostru ministru şi ministrul de externe»;

6 dec 44; Se pune întrebarea: când învinuirile ce se aduceau acestor înalţi magistraţi erau atât de puţin serioase şi se putea prevedea, prin urmare, o hotărâre de ne-epurare a lor, de ce au mai fost înjosiţi prin chemarea lor în faţa comisiei? Se spune, pe de altă parte, că Regele nu ar voi să semneze decretul de înlăturare din magistratură a primului preşedinte Lupu şi a celorlalţi 2 magistraţi, Macri şi Petit, fată de care Comisiunea a pronunţat o hotărâre de eliminare (s-a semnat mai târziu, v. nota de la 17 dec.) Hotărârea însă nu se poate executa

decât prin decret regal):

7 iul. 45 Ziarele de după amiază anunţa că prezidiul sovietic suprem al U.R.S.S. a decorat pe Regele Mihai al României cu ordinul «Victoria» pentru actul de curaj pe care l-a săvârşit (23 aug. 1944) printr-o schimbare radicală a politicii româneşti, constând din ruperea relaţiilor cu Germania nazistă şi încheierea unei alianţe cu Naţiunile Unite în clipa când înfrângerea Germaniei nu era încă evidentă. Semnat: Preşedintele Prez. Sov. Suprem M. Kalinin şi secretarul Prez. A. Gorkin»;

24 aug 45 Cei care au venit azi din Bucureşti au adus vestea că între Regele nostru şi guvern există un conflict deschis. Regele a cerut de mai multe ori demisia guvernului şi acesta nu a voit să plece. Atunci, Regele nu a luat în niciun fel parte la serbarea de ieri a armistiţiului şi nici nu a voit să apară în balcon la Palatul Regal când mulţimea a trecut. Se spune că din această cauză, comuniştii de la noi şi ruşii sunt furioşi. De altfel, în însăşi dările de seamă ale ceremoniei de ieri, prin radio, nu s-a pomenit nimic de prezenta regelui, fie la Patriarhie, unde s-a făcut slujba religioasă, fie în altă parte».

«Duminică (8 sept 46) a avut loc în Bulgaria un referendum pentru a se şti dacă poporul bulgar doreşte ca statul respectiv să fie monarhie sau republică. Republica a obţinut majoritatea»:

8 feb 45 Ziarele de astă-seară publică ştirea că foştii regenţi bulgari, precum şi o parte din foştii prim miniştrii au fost condamnaţi la moarte, acuzaţi că au servit interesele forţelor germane şi au suprimat mişcarea democrată. Printre regenţi s-a aflat şi prinţul Ciril, fratele ultimului rege Boris şi unchiul tânărului rege Simeon II»;

Grecia «În Grecia a avut loc 1 sept., referendum al poporului pentru a se hotărî dacă tară e pentru rege sau pentru republică. Verdictul a fost, cu mare majoritate, în favoarea regelui. Primul ministru Tsaldaris a şi anunţat de aceasta pe regele George, care nu se află în Grecia, invitându-l să vină în Grecia»; «Prin presă şi prin radio, ruşii umplu lumea cu strigătul că alegerile în Grecia nu au

fost libere şi că mulţi democraţi (adică comunişti) au fost arestaţi; că la această situaţie a contribuit faptul că în Grecia se află armată engleză care sprijină guvernul de «reacţionari» regalişti, condus de Tsaldaris»

«; 11 mai 46 Regele Emanuel al Italiei a abdicat. În locul său, a luat prerogativele regale fiul său Umberto. Se pare însă că va fi necesar să aibă loc un plebiscit în Italia, pentru ca el să fie primit definitiv;

4 dec 46 În ziua de 1 decembrie s-a deschis aşa-zisul parlament român. Din dările de seamă publicate în toate ziarele pe care le-am citit, *rezultă că reprezentanţii diplomatici ai Angliei* şi *Statelor Unite nu au luat parte la deschiderea acestui parlament*, la care reprezentanţii diplomatici ai altor ţări, şi mai ales foarte numeroşi acei ai Rusiei, au fost totuşi prezenţi. Regele a citit mesajul în care se arată viitoarea activitate a parlamentului, ca etatizarea băncii naţionale, legiuiri economice etc. În acelaşi mesaj se vorbeşte despre o neşovăită apărare a proprietăţii. *Niciunul din reprezentanţii opoziţiei nu va lua parte la lucrările acestei camere* care s-a ales singură, nici măcar pentru a discuta validitatea alegerilor.; 7 iunie 46 În Frântă a reuşit în alegeri, de astă dată în frunte, gruparea republicană a poporului (catolicii), al căreia unul din şefi e Bidault, actualul ministru de Externe. Imediat după ei însă au reuşit comuniştii, prinzând foarte puţine locuri, iar în al treilea rând socialiştii. În Italia rezultatul alegerilor generale este următorul: democraţii creştini au obţinut în parlament 196 locuri; socialiştii 125; comuniştii 113 etc. În ce priveşte plebiscitul pentru monarhie sau republică, cu o mică majoritate de voturi, Italia s-a pronunţat pentru republică. Regina Italiei cu copiii a şi părăsit Italia, ducându-se în Portugalia. În curând va pleca şi regele, anume în ziua când republica va fi proclamată oficial. În privinţa rezultatului, Francesco Nitti, fost prim-ministru, a declarat: «Sunt foarte îngrijorat de situaţia ce se crează prin rezultatul referendumului. Distanta neînsemnată dintre numărul voturilor monarhiste şi al celor republicane riscă să provoace o criză gravă». Numărul buletinelor

anulate pentru referendum este de circa 2 milioane. Şi, desigur, regaliştii se întreabă dacă nu cumva voturile lor au fost anulate prin abuz.»; 11 mai 47 «Asară s-a comunicat la radio că preşedintele Truman al Statelor Unite a decorat pe Regele Mihai al României. Decoraţia a fost înmânată regelui într-un cadru solemn la Palatul regal din Bucureşti, de către o delegaţie americană. Prin aceasta credem că s-a recunoscut nu numai curajul acestui tânăr rege la înfăptuirea armistiţiului din 1944 şi întoarcerea armelor împotriva nemţilor, dar şi atitudinea lui actuală, demnă»; 22 decembrie 47 «Ieri a sosit la Bucureşti, venind din Elveţia, Regele Mihai al României, împreună cu regina mamă, Elena, după o lipsă de mai bine de o lună. Se spune că în Elveţia s-ar fi corbit şi de o ciitoare căsătorie între rege şi o tânără prinţesa de Bourbon-Parma. Lipsa cam lungă din tară a regelui e comentată în diferite feluri»; 30 decembrie 47 «Astăsară la 7, 30 s-a comunicat la radio o ştire care cred că a emoţionat întreg poporul român. Regele Mihai a dat azi o proclamaţie prin care declară că abdică de la tron. Imediat s-a citit apoi proclamaţia semnată de toţi membrii guvernului, prin care arătându-se că instituţia regalităţii nemaicorespunzând vieţii de stat actuale, şi că monarhia constituie o piedică în calea progresului, guvernul proclamă republica populară română.

S-au văzut azi gărzi de soldaţi la postă şi diferite alte instituţii, s-a auzit pe de altă parte că s-au revocat concediile ofiţerilor şi ale agenţilor poliţieneşti, şi toată lumea se aştepta la un eveniment important pe care deocamdată nu-l putea bănui. Evenimentul s-a produs foarte repede, şi după aceasta ne aşteptăm şi la altele. 30 Dec. 1947

3 l decembrie 47 «Astăzi dimineaţă s-a comunicat în continuare la radio legea votată ieri de parlament după declaraţia de abdicare a Regelui. Se vede că parlamentul, care acum se găsea pin vacantă până la 25 ianuarie, a fost chemat pentru o şedinţă extraordinară (faptul convocării nu a fost publicat în ziare, nici nu s-a comunicat prin

radio). Prin această lege, după ce se ia act de abdicarea Regelui, se abrogă Constituţia din 1866 cu modificările sale ulterioare; se declară România republică populară; puterea legislativă, până la alegerea constituantei, se exercită de actualul parlament; până la alegerea preşedintelui republicii, statul e condus de un prezidiu compus din 5 membri; funcţionarii şi armata cor depune în cel mult 3 zile jurământ de credinţa noii republici. Prin o altă lege se numesc membrii prezidiului: dr. Parhon, Mihail Sadoveanu, St. Voitec, Gh. C. Stere şi L. Niculi. Prezidiul după ce a primit demisia guvernului, a însărcinat tot pe dr. P. Groza cu formarea noului guvern. Din acest guvern fac parte aceiaşi miniştri de până acum, la aceleaşi ministere: Gheorghiu-Dej la Industrie şi Comerţ, Ana Pauker la Externe, V. Luca la finanţe, Teohari Georgescu la Interne.

Em. Bodnăraş la Război, L. Pătrăşcanu la Justiţie, Traian Săvulescu la Agricultură etc.»;

Germania sept 46 «ministrul de externe al Statelor Unite, Byrnes, a ţinut o cuvântare la Stuttgart în Germania în care a arătat punctul de vedere al Americii pentru viitoarea organizare a Germaniei. El s-a pronunţat pentru un stat federal german care să-şi ia răspunderea de a-şi conduce singur treburile, fiindcă aşa cum Germania e împărţită azi între aliaţi, ea nu se poate reface. Dânsul mai declară că ceea ce s-a dat de către ruşi polonezilor din Silezia germană, este dat numai provizoriu, spre administrare, cedarea acestor teritorii nu va fi recunoscută la încheierea păcii. Recunoaşte dreptul pentru Franţa asupra teritoriului Sarre şi se adresează germanilor astfel: «Sper că poporul german nu va mai face de acum înainte greşeala de a crede că poporul american, iubind pacea, va da înapoi, oricând vreo naţiune foloseşte forţa sau ameninţarea cu forţa pentru a dobândi dominaţia aspra altor popoare sau asupra altor guverne. America înţelege să fie prezentă pentru a apăra dreptatea şi democraţia în Europa cu sprijinul Organizaţiei Naţiunilor Unite». Rezultă din cele de mai sus, că cuvintele ministrului american se adresează nu numai poporului german, dar şi altor

popoare ce ar voi să dobândească dominaţia asupra altora.

După cum am auzit aseară la radio şi din ziarele de azi, germanii şi englezii primesc modul de vedere al Americii; polonezii însă protestează. Să vedem ce va spune Rusia» 350;

Evreii Palestina 22 lui 46 «La Ierusalim a avut loc un grav atentat terorist, pus la cale de evrei. hotel (King David) în care se afla Statul Major al trupelor engleze din Palestina a fost distrus de o mină. Sub ruine s-au găsit peste 100 de morţi şi mulţi răniţi. considerat de primul ministru, Athlee, ca o crimă brutală şi cel mai mare asasinat comis vreodată în Palestina. Preşedintele Truman a condamnat acest atentat, declarând că asemenea acte teroriste vor întârzia eforturile pentru soluţionarea problemei palestiniene. Cauza acestor acte asupra membrilor armatei engleze în Palestina stă în nemulţumirea pe care evreii o au împotriva englezilor, care nu ar lăsa să imigreze în Palestina cât mai mulţi evrei din Europa. De altfel, la imigrare se opun nu atât englezii, cât arabii din Palestina, care ameninţa că se vor opune cu armele» 330; 24 aug 46 «În Palestina continuă tulburările şi ameninţările contra englezilor care lasă liberă emigrarea evreilor în Palestina şi a internat în lagăre pe cei care au voit să intre clandestin. Astăzi se anunţa în ziare că «mişcarea subterană evreiască mobilizează toate forţele sale pentru a înfrânge blocada britanică împotriva imigrării în Palestina». Se mai anunţa din Ierusalim prin Rador, de organizaţia Sten, în cazul când cei 18 membri ai acelei organizaţii, condamnaţi la moarte, vor fi executaţi, organizaţia Sten va proceda la numeroase asasinări individuale printre autorităţile britanice din Palestina; 6 noi 46: De curând a fost aruncată în aer Legaţia engleză din Roma. Se crede că aurotii sunt evrei sionişti. De altfel, în Palestina atentatele împotriva englezilor se ţin lanţ: trenuri şi clădiri atacate cu bombe sau minate, militari şi oameni politici asasinaţi;

Bomba atomică: Rusia: acces la tehnologie; liul 46 «în Oceanul Pacific insula (atolul) Bikini, experienţa cu

bomba atomică» 328; 24 lui, a 2-a exp. bombă atomică Bikini; 330;

ONU:

Sisteme alianţe, ofensiva curentelor de stânga în Europa: Constituirea celor două blocuri de state; noi. 45 – victorie comunişti în alegeri în Franţa; Anglia, perisol socialist noi.45 «Churchill apel la forţele conservatoare: vom putea salva această tară de la prăbuşire pe povârnişul socialist»; 253; mart.46 Stalin despre discursul din SUA:

«orientarea domnului Churchill este o orientare spre război» 288; mai 46. Italia Regele Emanulle abdică; iun 46 «În Statele Unite au avut loc mari greve ale lucrătorilor din minele de cărbuni şi ale lucrătorilor de la căile ferate; preşedintele a cerut adunării reprezentanţilor şi senatului să voteze o lege care să reglementeze dreptul la grevă» 313; alegeri generale iun 46 «Franţa gruparea republicană a poporului (catolicii), după ei comuniştii, foarte puţine locuri, şi socialiştii. În Italia: democraţii creştini 196; socialiştii 125; comuniştii 113» 317; În plebiscitul pentru monarhie sau republică, cu mică majoritate de voturi, Italia s-a pronunţat pentru republică» 318;

«17 sept 46, marinarii de pe vasele comerciale ale Statelor Unite, câteva sute de mii, au declarat grevă cerând mărirea salariilor.au declarat grevă şi şoferii de camioane din New York. O sumă de magazine şi fabrici au fost închise şi sute de mii de alţi lucrători au rămas fără lucru. În Statele Unite abia o grevă se termină şi se declară alta» 353;

RAPORTUL DE CONDAMNAREA COMUNISMULUI/

«REGIMUL COMUNIST A FOST ILEGITIM ŞI CRIMINAL»

«Oamenii au ripostat în diferite feluri, au existat diverse grade de complicitate», p.9

«Recumerarea memoriei dar şi identificarea responsabilităţilor sunt indispensabile funcţionarii unei comunităţi politice democratice», p. 10

«Regimul comunist din România a fost ostil valorilor spirituale», p. 12

«Regimul comunist a venit la putere prin violentă şi şi-a menţinut puterea prin violentă», p. 13

Regimul comunist a fost instaurat la putere în România prin brutala intervenţie sovietică din 1944 – 1947», p.13

«A recurs la violenta maximă pentru atingerea scopurilor», p. 14

«Oricine se opunea noului sistem era apriori declarat duşman al poporului, fascist, agent al serviciilor de spionaj străin», p.14

«Au fost distruse partidele istorice şi toate organizaţiile care menţineau vie posibilitatea unei opoziţii»

«Represiune generalizată»

«A desfăşurat o propagandă neîncetată şi un control absolut şi

«cenzură»

«Îndoctrinarea populaţiei»

Jefuirea sistematică a economiei în favoarea URSSS şi distrugerea economiei de piaţă”.

„Distrugerea statului de drept”.

«Lichidarea monarhiei constituţionale»

«Folosirea celor mai brutale metode teroriste»

«Statul românesc în 1948 – 1949 a fost în esenţă să un stat bazat pe teroare, directă sau indirectă, punitivă şi /sau profilactică, iar justiţia a avut ca scop camuflarea şi justificarea crimelor comise», p. 15

«Atacul sistematic împotriva proprietăţii private»

„Controlul total asupra mijloacelor statale de exercitarea violentei: procuratură, armată, miliţie»

«Controlul asupra omului, raţionalizarea aprovizionării» „O politică externă complet subordonată Moscovei”.

„Nu încape îndoială că România după 1945 ar fi putut să se dezvolte ca un stat democratic şi pluralist, dacă nu ar fi existat intervenţia sovietică şi disponibilitatea comuniştilor de a servi necondiţionat intereselor Kremlinului. (?? *lipseşte abandonarea de Occident*!!! *Comuniştii erau mai puternici în Franţa, Italia, Grecia*

etc!!!) Distrugerea continuităţii constituţionale a statului român prin abdicarea Regelui Mihai în decembrie 1947 rămâne unul din marile abuzuri ale comunismului în România (*Exagerare. Regalitatea dispare pe căi democratice în Grecia, Iugoslavia, Italia. Regii români au slăbit democraţia, partidele, sistemul*??

«Membrii PCR din ilegalitate au fost, în special în prima perioadă, exponenţii cei mai activi ai noului regim. Nu mai puţin responsabili sunt cei care au aderat în perioada 1944 – 1947, îmbrăţişând su maximă frenezie sloganele antioccidentale şi ardent staliniste ale PCR. Din rândul acestora a fost recrutată birocraţia de partid şi aparatul de bază al Securităţii”.

«Instrumentele principale ale perpetuării dictaturii comuniste: poliţia politică şi propaganda»

Printre importanţii colaboraţionişti recrutaţi din vechile clase por fi numiţi: Petru Groza, Mihai Ralea, Mihail Ghelmegeanu (??? Incomplet) au avut o doză de responsabilitate pentru ceea ce putem numi tragedia României sub comunism» p. 18

Cap. «Perioada de tranziţie de la regimul democrat la regimul comunist (1944 – 1946) A fost abordată de numeroşi istorici, care au demonstrat acapararea puterii politice de către comunişti prin

A 1. Dictat sovietic: 19 oct.44” Şi, în aceste momente de lipsuri şi de întunecare, ziarele comunistesi socialiste, în dorinţa de a de forma un guvern în vederile partidelor respective, strigă mereu: Să plece guvernul! Şi, ca să forţeze această plecare, miniştrii Pătrăşcanu (comunist) şi Titel Petrescu (socialist) au demisionat din guvern.»: 28 oct 44. În Bucureşti, în drumul spre casă, am văzut o manifestaţie de comunişti şi socialişti care aveau placarde şi strigau:» Jos guvernul». De asta le arde lor acum când iarna bate la uşă şi găseşte pe oameni fără lemne de încălzit, fără alt combustibil, pe unii din ei fără locuinţe şi cu perspectiva ca la anul viitor să moară de foame. E dureros să vezi asemenea spectacole (de altfel s-a constatat că dacă în Bucureşti se poate strânge public

pentru o manifestaţie de această natură, în provincie şi la sate comunismul nu prinde şi oamenilor prea puţin le arde de asemenea manifestaţii)»: 4 noi 44; Ziarele de azi publică un document-protest înaintat de vicepreşedintele Comisiei de control, generalul rus Vinogradov, preşedintelui Consiliului de miniştri român. Prin acest protest se atrage atenţia guvernului român că nu îndeplineşte cu suficientă condiţiile armistitului. Astfel, se spune că supuşii germani şi unguri până acum nu au fost toţi internaţi şi că cei internaţi se bucură de regimuri de favoare (această afirmaţie au făcut-o şi unele ziare conduse de români); că nu s-au prezentat listele complete de cetăţeni sovietici aduşi cu forţa în România (şi că s-ar insista de unii pe lângă aceste persoane să nu plece din România); că se permite exportul diferitelor bunuri germane şi ungare; că nu s-au restituit bunurile ridicate din Rusia etc. După multe discuţiuni şi tratative, s-a ajuns în sfârşit la alcătuirea noului guvern. Ziarele de astă seară publică lista noilor miniştri. Preşedintele Consiliului este tot generalul C. Sănătescu. La justiţie a fost numit un comunist, L. Pătrăşcanu. De asemenea, la Comunicaţii.»; 6 noi 44 Partidele comunist şi socialist, împreună cu ziarele lor, sărbătoresc aniversarea revoluţiei ruse din octombrie, de acum 27 de ani. Azi, la Opera Română, a avut loc un festival. După executarea de muzică rusă: «Marşul lui Octombrie», «Cântecul lui Stalin», «Nu e paloş să ne frângă» etc., de compozitori ruşi, a vorbit cunoscuta comunistă Ana Pauker. Festivalul a fost organizat de consiliul Frontului zis national-democrat, compus din toate grupurile comuniste şi socialiste. Ministrul de comunicaţii, Gheorghiu-Dej, este muncitor ceferist şi se spune că a stat în închisoare mulţi ani pentru ideile lui comuniste. Romulus Zarone, subsecretar de stat la agricultură, e plugar din Ardeal, partizan al grupării vicepreşedintelui Consiliului de miniştri, Petru Groza»: 7 noi 44-Toate ziarele din Capitală apărute azi, independente sau de partid, au pagini întregi în care vorbesc de aniversarea revoluţiei ruse din 1917, făcând biografia lui Lenin, Stalin, etc. Şi

arătând rezultatele obţinute de această revoluţie. S-a dat ordin ca activitatea la toate autorităţile să fie azi suspendată; nici justiţia nu a lucrat. La scoli, un profesor va vorbi despre realizările acestei revoluţii. Pe stradă, la magazine şi pe tramvaie sunt observate drapele romaneşti şi ruse»: 16 noi 44 Ziarele de azi publică o declaraţie a biroului sovietic de la Washington, în care se pune că Rusia recunoaşte aceste 6 principii: 1) relaţii pacifice cu toate statele, indiferent de sistemele lor politice; 2) cooperare politică şi economică cu toate statele; 3) alianţe cu orice state pentru apărarea împotriva agresorilor; 4) renunţarea categorică la orice expansiune imperialistă în dauna altor naţiuni; 5) nicio intervenţie în afacerile interne ale altor state (Să fie oare adevărat? Cum se explică atunci că comuniştii din ţara noastră au căpătat atâta îndrăzneală?); 6) întărirea coaliţiei în lupta contra agresorilor fascişti»: 2 dec 44: Primul ministru, generalul Sănătescu, a prezentat Regelui demisia guvernului. Grupările de extremă stângă (comunişti, socialişti), care vor să ia singure puterea, au făcut imposibilă guvernarea. Regele a însărcinat cu formarea unui nou guvern de concentrare pe generalul Rădescu. În afişele gazetelor comuniste şi socialiste («Scânteia» etc.) am văzut însă azi aceste titluri: «Guvernul Rădescu, o nouă provocare», sau «Guvernul Rădescu împotriva voinţei poporului»; 8 ian 45 Preşedintele Statelor Unite, Roosewelt, a ţinut în faţa Congresului o cuvântare. După ce a arătat că Statele Unite şi aliaţii săi vor lupta până la victoria totală, «până când se va fi predat şi ultimul nazist», a spus apoi, între altele, referindu-se mai ales la problemele greceşti şi poloneze: «Noi şi aliaţii noştri avem datoria să nu folosim influenta noastră în scopul ca vreo autoritate temporară sau provizorie din ţările civilizate să împiedice exercitarea eventuală a drepturilor popoarelor de a-şi alege în libertate guvernul şi instituţiile în cadrul cărora ei să trăiască ca oameni liberi”. Şi a dat să se înţeleagă că numai după ce războiul va fi fost terminat, popoarele să-şi exprime în mod nefalsificat voinţa lor»; 23 feb 45 Ziarul

sovietic «Pravda» (oficiosul partidului comunist) critică acţiune primului ministru român Rădescu, afirmând despre dânsul că a luat o atitudine deschis antidemocratică, a ameninţat muncitorii, atitudine caracteristică fasciştilor, dând astfel satisfacţie reacţiunii. Că el e împotriva împroprietăririi ţăranilor şi

<pentru> susţinerea moşierilor: „Atitudinea lui de sprijinire a foilor cum este „Dreptatea”, motivată de necesitatea acordării <libertăţii, predei, sunt caracteristice. Libertatea presei nu poate fi acordată pentru fascişti...» şi termină cu aceste cuvinte: «Criza grea politică din România se poate restrânge grav asupra viitorului acestei ţări» Cu prilejul aniversării armatei roşii, comitetul central al Partidului comunist din România a trimis un salut mareşalului Stalin, prin care îi mulţumeşte în numele poporului român pentru liberarea tării şi adaugă: «Dar forţele reacţionare, în frunte cu Maniu şi Rădescu, au regrupat resturile bandelor fasciste, fac totul pentru a bara drumul de realizare a României libere şi democratice şi organizează deschis acte criminale de periclitare a spatelui frontului armatei roşii şi a propriei noastre armate...» etc. Deşi prin decret-lege s-au desfiinţat subsecretariatele de stat de la interne, totuşi subsecretarul de stat Teohari Georgescu, din gruparea comunistă, se consideră încă în funcţiune şi dă ordin prefecţilor de a nu executa ordinele primului ministru, care e şi ministru de interne, ca fiind duşmanul poporului. (Toate informaţiile de mai sus sunt luate din ziarul «Semnalul» de azi. Situaţia politică, prin urmare, se agravează în fiecare zi»; 24 feb 45 Turcia a declarat şi ea război Germaniei. În urma acestui act, în „Semnalul” de azi se publică această ştire: „Cercurile politice comentează cu viu interes intrarea Turciei în război. Se afirmă că la ora aceasta flota anglo-americană se află în Marea Neagră». Astăzi a fost în Piaţa Naţiunii o mare întrunire convocată de F.N.D. Nu ştiu ce s-a vorbit şi s-a petrecut acolo. La ora 5 p.m., când am ieşit în oraş şi am trecut pe Calea Griviţei, am văzut foarte mult popor trecând pe această stradă în jos (se vede că venea

de la întrunire), mare parte din magazine erau închise şi s-au auzit la oarecare depărtare focuri de mitralieră»; 25 feb 45 Întrunirea de ieri nu a trecut fără urmări destul de grave. Aseară, la ora 10, primul ministru, generalul Rădescu, a vorbit la radio pentru a comunica ţării cele petrecute. Un grup de manifestanţi din cei ce luaseră parte la întrunirea convocată de F.N.D., trecând prin fata Palatului Regal şi a clădirii din fată, unde lucrează primul ministru, au început să tragă focuri de revolver, unele din gloanţe intrând într-o cameră din Palatul Regal unde se afla mareşalul palatului, care era să fie lovit; alte gloanţe au fost trase în încăperea din clădirea învecinată, unde lucra primul ministru. Acest grup de manifestanţi s-au comportat astfel din îndemnul – spune primul ministru – al unor străini de neamul nostru. Ana Pauker şi ungurul Luka (acela care scrie la «Scânteia»). Primul ministru a avut cuvinte aspre şi la adresa conducătorilor grupării F.N.D. El a mai spus că a luat toate măsurile ca adunarea convocată să nu fie stingherită întru nimic, că armata şi poliţia au primit ordin să nu atace şi să nu tragă decât când ar fi atacate diferitele instituţii. Mai mult, în aceeaşi zi partidul naţional ţărănesc convocase şi el o adunare, totuşi, ca să nu fie conflicte, primul ministru a oprit ca această adunare să aibă loc. Că, totuşi, provocarea din partea grupului de manifestanţi care au tras a determinat trupele de pază să tragă pe deasupra ca să-i intimideze. Totuşi, gloanţele plecate din partea unor manifestanţi provocatori au lovit chiar din ai lor. Primul ministru a mai arătat că, tot ieri, la Craiova partizanii F.N.D. au pus stăpânire cu forţa pe Prefectură; că au încercat aceasta şi la Caracal dar nu au reuşit, armata opunându-se; la

Braşov au atacat o cooperativă. Ziarele F.N.D. acuză pe primul ministru că el a ordonat să se tragă fără motiv şi cer plecarea şi chiar arestarea lui. Toată lumea e îngrijorată şi se întreabă: Când oare vom fi liniştiţi? După toate câte sunt pe capul nostru, să avem şi această situaţie în tară!» 26 feb 45 Studenţii spun că un grup de colegi de ai lor se aflau sâmbăta seara în preajma preşedinţiei

Consiliului de miniştri, pentru a face o manifestaţie de simpatie primului ministru. În acel timp a trecut un automobil şi din mers s-a tras cu revolverele sau cu puştile asupra studenţilor din care au fost omorâţi 3 şi răniţi 11»; lmart 45 Azi-noapte (deci îndată după sosirea lui Vîşinski la Bucureşti), trupele române aflate în garnizoana din Bucureşti (şi poate în toată ţara) au fost dezarmate, armele ridicate, iar şcolile militare desfiinţate. Aceasta am auzit-o pe cale particulară şi, de altfel, faptul e cunoscut de toată lumea; în gazetele apărute azi nu a fost publicat nimic în această privinţă. Se vede că ruşii au găsit că armata a fost rău întrebuinţata în evenimentele de sâmbătă şi acesta a fost un bun prilej pentru dezarmarea completă. Guvernul Rădescu a demisionat ieri. Cu formarea noului guvern a fost însărcinat prinţul Ştirbei, care a şi avut convorbiri cu reprezentanţii diferitelor partide. Ca un document al acestor vremuri ataşez aici tăietura din jurnalul «Semnalul», cuprinzând scrisoarea pe care fiul generalului Rădescu o adresează tatălui său, prin care îl face pe acesta singur răspunzător de tot ce s-a întâmplat sâmbăta. Un fiu care nu numai scrie astfel de lucruri tatălui său, dar îşi face şi o satisfacţie de a publica scrisoarea în toate ziarele!»; 2 mart 45 Pe stradă, acum, în locul rarelor patrule, de câte 2 soldaţi înarmaţi, romaneşti ce făceau pază, se văd acum, de când armata română a fost dezarmată, patrule înarmate ruseşti.» 3 mart 45 Mareşalul Palatului dă următorul comunicat, publicat în ziarele de azi: «M. Să Regele a însărcinat pe d. dr. Petre Groza cu formarea unui guvern de concentrare, cu reprezentarea partidelor democratice. Dl. dr. Petre Groza a trecut la consultări în vederea alcătuirii guvernului» (deci încercarea prinţului B. Ştirbei de a forma guvernul nu a reuşit). Într-o notă a agenţiei ruse Tass, publicată azi în ziare, corespondentul acestei agenţii spune că elementele de

«dreapta» din Grecia exercită presiuni asupra celor de stânga (Eam Elas), silindu-le să dezarmeze şi oprind apariţia ziarelor lor (În România, din contră, ziarele

partidelor istorice nu mai apar din cauza grupărilor de stânga. Dar niciun corespondent al Agenţiei Tass nu protestează). Scriitorul nostru, Mihail Sadoveanu, a ţinut la Dallas, în cadrul organizat de Arlus (Asociaţia pentru dezvoltarea relaţiilor culturale cu Rusia), o conferinţă în care face apel la intelectualii români să se unească pentru îmbunătăţirea sorţii ţăranului: «Această ţărănime trebuie adusă cu grabă şi pricepere la cultura intensivă, trebuie făcută să-şi părăsească străvechea rutină rudimentară. Să o facem să beneficieze nu numai de pământ, pe care nu-l putem întinde, cât de tractoare, de seminţe şi animale selecţionate, de irigaţii, de adunarea în cultură a terenurilor degradate etc.» «Mă adresez, zice mai departe, tuturor acelora care socot că-şi iubesc neamul, şi tuturor celor ce s-au socotit şi se socotesc democraţi, căci o lumină nouă se revarsă din răsărit»; 5 mart 45 A fost dezarmată de ruşi nu numai armata din Bucureşti, dar şi poliţia. Din sergenţii de stradă nu au rămas nici măcar un sfert, ceilalţi fiind licenţiaţi din serviciu iar cei care au rămas nu au nici baionete, nici revolvere.

Din această cauză atacurile asupra trecătorilor şi furturile cu spargere în oraş, săvârşite de răufăcători, s-au înmulţit în mod îngrijorător. (Miercuri, 7 martie Noul guvern român s-a format ieri sub preşedinţia domnului Petre Groza, cu reprezentanţi ai grupării F.N.D. (grupările de stânga reunite) şi ai grupării dizidente din partidul liberal, de sub conducerea lui Gh. Tătărăscu, fost un timp preşedinte al Consiliului de miniştri sub Regele Carol, acum vicepreşedinte al Consiliului. Generalii care zilele trecute fuseseră pusi în disponibilitate din cauza declaraţiei lor făcută împotriva generalului Rădescu, fostul prim-ministru, au fost reintegraţi, unii dintre ei, cum e Vasiliu-Răscanu, fiind numit ministru de război. Partidele liberal, de sub şefia lui Dinu Brătianu, şi national-ţărănesc, de sub şefia lui Maniu şi Mihalache, au refuzat să delege reprezentanţi în guvern, desigur neajungând la înţelegere pentru un anume program de guvernare.»; 2 lui.45 Abia s-a terminat un congres al «Frontului plugarilor», grupare

condusă de primul ministru Groza, şi a început un congres al partidului liberal condus de Tătărăscu. Acesta, convocând cadrele întregului partid liberal, tinde să devină conducător al acestui partid. Nu am aflat însă dacă s-au prezentat la congres şi liberali din partidul condus de Const. Brătianu.

Programul partidului său, expus de Tătărăscu, este, în linii generale, următorul: respectarea proprietăţii individuale, rurale sau urbane. «Programul partidului national liberal este împotriva oricărei confiscări şi a orice exproprieri urbane sau rurale, socotind formula exproprierii complet epuizată odată cu rezolvarea problemei agrare făcută prin ultima lege a guvernului nostru.» Consideră apoi capitalul individual ca o necesitate şi ca un instrument de propăşire a colectivităţii. E însă împotriva excesului şi a abuzurilor capitalului. Partidul national liberal rămâne legat de aşezămintele democraţiei parlamentare şi sociale. Voieşte, de asemenea, o înfrăţire cu naţionalităţile conlocuitoare etc. În politica externă: cu fata la răsărit, înţelegerea cu Naţiunile Unite, mai ales cu Franţa. E însă întristător faptul că, atât primul ministru Groza, la congresul grupării sale, cât şi Tătărăscu, au adus diferite acuzaţii partidului naţional ţărănesc de sub conducerea lui Iuliu Maniu şi fracţiunii liberale conduse de C. Brătianu.

Şi, mai ales asupra lui Iuliu Maniu s-au aruncat cu mai multă furie, tăgăduindu-i-se chiar meritul de a fi fost unul din promotorii armistiţiului. Şi, zic că e întristător, fiindcă persoanele atacate nu se pot apăra în niciun fel, nici pe cale orală în faţa unei întruniri convocate, nici prin scris, căci ziarele lor sunt demult suprimate. Când, la intervale rare, partizanii lui Iuliu Maniu lipesc pe ziduri sau obloane (în timpul nopţii şi pe furiş) mici afişe cât podul palmei, autorii sunt urmăriţi şi arestaţi, tipografia confiscată etc. Cum oare, aceşti acuzatori care, de altfel, declară mereu că vorbesc în numele dreptăţii, pot săvârşi această mare nedreptate de a aduce acuzaţii cuiva care ştiu bine că nu se poate apăra, care e oprit să se apere?»;

apr.46 «Gh. Tătărăscu a ţinut un discurs la radio, îndemnând ţara ca la alegerile ce vor veni să voteze pentru F.N.D. adică pentru guvernul actual, căci altfel consecinţele vor fi grave»; 1 mai 46 Ziarul «Liberalul» de azi, sub titlul «Degradarea grupării domnului Tătărăscu”, anunţa că fată de afilierea domnului Tătărăscu la F.N.D., cei mai de seamă fruntaşi şi-au anunţat demisiunea din partid cât şi din funcţiunile pe care le ocupă. Până acum au demisionat domnii: D. Alimănişteanu, Aurelian Bentoiu, H. Aznavorian, Gh. Gheorghiu, M. Răutu, N. Sibiceanu şi, după întrunirea Comitetului Central, sunt aşteptate noi defecţiuni. (Sâmbătă seara, Gh. Tătărăscu a ţinut un discurs la radio, îndemnând ţara ca la alegerile ce vor veni să voteze pentru F.N.D., adică pentru guvernul actual, căci altfel consecinţele vor fi grave).”; 2 liun 46 «La 15 iunie s-a deschis din nou la Paris Conferinţa celor 4 miniştri de externe, pentru a discuta tratatele de pace. Până acum nu s-a dat un comunicat din care să rezulte clar ce s-a putut obţine în urma discuţiilor ce au avut loc.

Aseară, de la radio America (jurnalul în limba română), am auzit, între alte vesti fără prea mare importantă, una prezentând destul de mare însemnătate privitoare la guvernul român. După cum am notat deja, Statele Unite şi Anglia au trimis anterior câte o notă guvernului român, în care-i aduce imputarea că nu respectă decizia de la Moscova de a nu da libertate presei, dreptului de propagandă prin întruniri etc. La aceste note, guvernul român, prin ministrul de Externe, Tătărăscu, falsificând realitatea, a răspuns că s-au acordat opoziţiei toate libertăţile. Primindu-se în Anglia şi Statele Unite acest răspuns, s-au trimis de către aceste state guvernului român noi note prin care se arată că răspunsul e nesatisfăcător, că nu e conform cu realitatea etc. Speakerul american a mai adăugat că guvernul român a interzis ziarelor să publice aceste noi note, sub pedeapsa completei desfiinţări. Desigur că o mai grea palmă decât aceasta, de a se spune unui guvern că minte, nu se putea aplica. Ştim însă sigur că actualul guvern din România nu

va ţine seama de această nouă notă şi va continua abuzurile.»; notele guvernului Statelor Unite şi Angliei către guvernul român, că nu execută înţelegerea de la Moscova în privinţa libertăţilor ce trebuie acordate poporului»); 4 noi 46 Ziarele de azi publică un schimb de note ce au avut loc între guvernele Statelor Unite, Marea Britanie şi guvernul român. Pentru importanta acestor note, ataşez aici coloanele respective din ziarul «Timpul» sosit azi la Craiova. Nota engleză e mai largă şi mai drastică. După ce face observaţii asupra legii electorale care nu e de natură să garanteze alegeri drepte şi libere şi asupra birourilor electorale şi comisiei crentrale electorale «ai căror membri sunt aleşi prin şi pe directa influentă a guvernului român actual», nota vorbeşte mai departe despre actele de intimidare asupra opoziţiei, ale cărei întruniri «au fost în continuu dizolvate de bande înarmate de huligani cu concursul poliţiei şi al autorităţilor locale fără să se ia vreo măsură preventivă de guvern». Armata, jandarmeria etc. sunt întrebuitate de guvern în propaganda sa, guvernul exercită presiuni şi ameninţări asupra funcţionarilor şi lucrătorilor etc. «De fapt se pare că autorităţile romaneşti încearcă să câştige alegerile prin diferite sisteme de falsificări făcute chiar înainte ca alegerile să aibă loc» etc. etc. Guvernul român prin ministrul de externe Tătărăscu răspunde la cele două note şi mai pe larg celei britanice prin observaţii ca acestea: «Guvernul român nu poate consimţi ca legislaţia şi măsurile sale administrative să-i fie impuse sau dictate de vreo putere străină» etc. Ziarul «Liberalul» de azi publică unele aprecieri ale ziarului englez «Times», făcute de un trimis al său special în România, asupra guvernului român. Articolul e intitulat «Dictatura în România». Autorul consideră Frontul Plugarilor (Groza) şi Partidul National Popular, ca simple anexe ale partidului comunist din România. Şeful grupării tătărăsciene e caracterizat drept

«un oportunist abil cu trecut dictatorial şi care serveşte azi pe comunişti cu aceeaşi devoţiune cu care a servit regimul dictatorial de la 1933 până la 1940». Ataşez

aici tăietura din ziar cu aceste aprecieri; 14 noi 46» Ziarele au anunţat sosirea în tară, din străinătate, unde se afla de mai mulţi ani, a lui C. Argetoianu, despre care se spune că voieşte a colabora cu regimul de la putere. Acum 10 – 15 ani, acest om politic, în calitatea lui de ministru de interne, a arestat pe toţi membrii unui congres comunist, întruniţi la Bucureşti. Dar se vede că pentru regimul actual trecutul unui om nu mai există dacă el se declară gata să lucreze după directivele regimului. Nu sunt alături de comunişti astăzi o sumă de foşti legionari notorii?»;

5 dec 46 «Abia s-a scos deputat de guvern, *doctorul Nicolae Lupu a încetat din viaţa* acum două zile. Iată ce spune despre el, între altele, ziarul «Liberalul» de azi: «În memoria opiniei publice, Nicolae Lupu va rămâne, nu bepedistul de ieri, ademenit şi înşelat de comunişti, ci oratorul vijelios şi pasionat pentru cauza adevăratei democraţii, omul care, în îndelungata sa carieră politică, şi-a putu avea scăderile şi ambiţiile mărunte, dar care a fost un mare iubitor de tară şi un mare apărător al intereselor neamului său. Să-i fie ţărâna uşoară»;

6 noiembrie 47 «În timp de la Tribunalul militar de judecă procesul bătrânului şi neînfricatului patriot român, Iuliu Maniu, şi al prietenilor săi politici, pentru vina de a fi «trădat» ţara – guvernul român a găsit că pentru sărbătorirea a 30 ani de la revoluţia comunistă în Rusia, să ordone festivităţi care să dureze 7 zile! S-au invitat câteva personalităţi din Moscova, iar conferinţele, concertele, comunicările la radio despre progresele obţinute de comunism şi binefacerile lui, se ţin lanţ. Şefii armatei roane au declarat prietenie şi solidaritate indestructibilă cu armata roşie. La toate magazinele sunt arborate steaguri roşii ruseşti şi steaguri romaneşti.

Ceea ce se aştepta mai demult s-a împlinit. Camera română a dat un vot de neîncredere vicepreşedintelui consiliului de miniştri şi ministru de externe, Gh. Tătărăscu, sub pretextul că unii funcţionari ai ministerului de externe, aflaţi inculpaţi azi în procesul Maniu, au fost în legătură cu acesta şi au predat pentru a se transmite

reprezentanţilor în România ai Angliei şi Statelor Unite, oarecari documente din minister. Aşa dar nu au fost de niciun folos că ministrul de externe, înfeudându-se regimului, a susţinut interesele României la Conferinţa păcii, şi a răspuns destul de îndrăzneţ notelor diplomatice adresate guvernului român anul trecut de către guvernul englez şi cel american, în privinţa respectării de către guvernul român a libertăţilor cetăţeneşti prevăzute în convenţia de armistiţiu. Ceea ce l-a pus într-o situaţie pe care membrii comunişti din guvern, care în realitate dirijează toată politica, nu mai pot tolera, a fost faptul că în luna mai, Gh. Tătărăscu a adresat Consiliului de miniştri un memoriu în care se arăta nemulţumit de modul cum regimul înţelege să conducă tara. Şi acuma, în sfârşit, s-a ivit ocazia. El e făcut responsabil de nesupravegherea sau chiar de tolerarea funcţionarilor care s-au făcut vinovaţi de sustragerea de acte ale ministerului. Ca urmare, Gh. Tătărăscu, precum şi toţi miniştrii (finanţe etc.) şi subsecretari de stat ce fac parte din gruparea sa, au demisionat din guvern. Consiliul de miniştri a acceptat demisia. Să vedem însă ce va spune Regele. Desigur, nu va putea împiedica nimic. (Ştirea demisiei s-a transmis astă seară la radio-Bucureşti). Se adaugă că ziarul „Liberalul”, organ al partidului national liberal de sub şefia lui Dinu Brătianu, nu publică niciodată nici cea mai mică informaţie sau opinie despre procesul Maniu; aceasta fie din cauză că nu i s-a admis să trimită un reporter al său la şedinţă, fie că având o altă părere nu o poate exprima. Probabil că această a doua ipoteză e mai aproape de adevăr»; 8 noiembrie 47 «Faptele politice s-au precipitat în ţara noastră. Alaltăieri Camera a dat un vot de neîncredere ministrului de externe, Tătărăscu. Acesta şi-a înaintat demisia, împreună cu partizanii săi din guvern. Iar ieri, 7 noiembrie, ziua împlinirii a 30 de ani de la revoluţia rusă, serbată cu mare fast şi zgomot atât în Rusia, cât şi în ţara românească, sau şi numit noi miniştrii în locurile vacante: Ana Pauker, la ministerul de externe, Vasile Luca, la ministerul de finanţe, ambii cunoscuţi comunişti, iar în

locul celorlalţi, fie ca miniştrii de stat, fie subsecretari de stat, (arte etc.) personalităţi fără prea mare importantă. După cum se vede, comuniştii care deţineau până acum ministere foarte importante (interne, industrie, comerţ, justiţie etc.), şi care conduceau întreaga politică a guvernului, au mai acaparat acum alte două ministere importante, pentru a-şi întări şi mai mult poziţia, aşa cum doreşte Rusia, şi cum doresc şi ei. Dumnezeu să întindă mâna sa ocrotitoare asupra ţării româneşti.

În privinţa modului cum s-au petrecut lucrurile cu demiterea ministrului de externe, iată ce scrie între altele ziarul «Liberalul» (care e de mirare cum e lăsat să mai apară, într-un articol intitulat «Votul adunării». «Comisiunea afacerilor străine a Camerei s-a întrunit fără a aştepta măcar ca ministrul pus în cauză să aibă prilejul de a da explicaţii, iar Camera a dat următoarea rezoluţie adoptată de comisie, iarăsi fără să considere necesar ca un membru al guvernului, vizat de o acuzaţie atât de gravă, să-şi poată prezenta apărarea. Nu odată am semănalat în acest loc greşelile politice şi tactice comise de şeful grupării gutiste. Nu odată am prevăzut în aceste coloane soarta care-l aşteaptă, anticipând evenimentul de azi, în momente când d. Tătărăscu afişa o hotărâre de factor important în guvernul constituit la 6 martie 1945. Lucrurile scrise de noi atunci sunt astăzi cu atât mai valabile în lumina verificărilor care au venit. Dar acest lucru nu ne poate împiedica să nu subliniem maniera fără precedent în viaţa politică a ţării...»; 5 dec 47 «Gh. Tătărăscu, după ce a demisionat din guvern în împrejurările cunoscute, a renunţat şi la şefia partidului său, cu ai cărui membrii se pare că în ultimul timp nu a mai fost de acord asupra conduitei pe care partidul, după evenimentele survenite, trebuie să o aibă»;

Fractură intelectuală: «o lumină nouă se revarsă din răsărit» 1945: Sadoveanu: (Constantinescu-Iasi, 121, 122) (Vlădescu-Răcoasa) doctor Eduard Mezincescu;

8 aprilie 47” În ziarul «Adevărul» de azi în „tableta” sa zilnică, Tudor Arghezi, vorbind despre situaţia ce s-a

creat ziarelor prin acordarea unor salarii de milioane lunar fiecărui lucrător, de scumpirea hârtiei etc., ajunge la concluzia că multe ziare îşi vor înceta apariţia. «Trei patru ziare, zice dânsul, sunt în preziua ultimului lor număr de apariţie, cerută cu chenar negru împrejur. Altele vor pieri la rândul lor. Se va aşterne peste presă cimitirul dorit de oamenii care dau problemelor de viaţă, necuprinse de sinceritatea minţii şi de impreativul datoriei, sloutia morţii». În altă ordine de idei, el vorbeşte de vremea pătulelor îmbelşugate de altă dată, când şi starea de rob era preferabilă stărilor de stăpân de azi. În timp ce Tudor Arghezi spune cu sinceritatea şi cunoscutul său curaj adevăruri crude, de altă parte tot un scriitor, unul care a fost altă dată atât de mult iubit de popor, M. Sadoveanu, prezidează un parlament proclamat ca atare prin fals, sprijină alcătuirea unor legi ce ruinează tara, stă într-o clădire şi o fermă care nu e a lui, şi proclamă că

«lumina vine de la răsărit», adică de la poporul care a îngenuncheat complet România, i-a luat toate libertăţile şi a dus-o în cea mai neagră stare de mizerie (...)»; 14 iunie 47 «În România, ministrul de externe Tătărăscu a înaintat guvernului un memoriu care se pare că a fost comunicat şi şefilor opoziţiei, prin care declară că guvernul prin acţiunile şi legile sale, nu numai că nu a reuşit în nimic folositor pentru tară, dar a dus la ruină economia tării. De sigur se va fi criticând în acel memoriu şi acţiunea ministrului de interne comunist care a dat ordin să fie arestaţi fără nicio vină sute de membri ai opoziţiei. Sub pretextul de economii, guvernul a scos din funcţiuni un mare număr de persoane, profesori universitari, magistraţi, etc. O coincidentă curioasă a fost însă că toţi cei scoşi din slujbe sunt mai ales acei care nu s-au înrolat în regimul prezent. Revista «Ramuri» ce apare în Craiova sub egida Funaţiei regale, şi revista «Provincia» din Severin, au primit ordin de suprimare, cu toate că nu a adresat vreo critică guvernului ci s-au mărginit să publice literatură. Vina lor este că nu au ridicat în slăvi regimul care a fericit tara!»; 12 iulie 47 «Guvernul român, într-o

notă semnată de ministrul de externe Tătărăscu, prin care se refuză colaborarea, declară, între altele, că «organizarea propusă de guvernele britanice şi franceze na duce fatal la rezultate care vor însemna pe de o parte o ştirbire a independentei pe care ţările Europei vor şi trebuie să o păstreze cu privire la politica lor economică, iar pe de altă parte la o imixtiune în afacerile interne ale acestor tari (!!)». Desigur că s-au bazat pe aceleaşi argumente celelalte state ce au refuzat. După cum se vede, răspunsurile au aceeaşi motivare cu care Molotov la prima conferinţă ce a avut loc la Paris între Anglia, Franţa şi Rusia, acum două săptămâni, a declarat că nu poate primi oferta de colaborare şi ajutorul Americii. Aşa dar acum Europa este împărţită în două: vest şi est. Dar dacă România nu se duce la Paris, pentru că-i e teamă de o ştirbire a independentei (parcă ar mai fi rămas ceva din independenta ei de când e robită Rusiei!), în schimb primul ministru român, dr. Groza, şi miniştrii Tătărăscu şi Gheorghiu-Dej, se vor duce la Sofia, în scopul arătat de Gheorghiu-Dej: «Această vizită va contribui la întărirea colaborării şi prieteniei între cele două ţări împotriva încercărilor reacţiunii de a atinge independenta şi suveranitatea naţională a ţărilor democrate din această parte a Europei»; 12 dec 47 «Iată un fapt petrecut la noi în ţară, care înfăţişează într-o lumină nefavorabilă sufletul unor oameni. Deputaţii liberali tătărăscieni din parlament, dub conducerea lui Bejan, fost ministru tătărăscian în timpul regimului ce conduce azi, a votat o moţiune de dezavuare împotriva fostului şef al partidului, Gh. Tătărăscu, plecat din guvern cum se ştie, aruncând asupra lui toată răspunderea memoriului pe care acesta l-a înmânat în mai tuturor şefilor de partide din guvernul actual, memoriu prin care aduceau critici modului cum guvernul înţelege să impună tării reformele sale. Motivul pentru care s-a produs această dezavuare este că fostul vicepreşedinte al consiliului a luat iniţiativă de a prezenta acel memoriu, fără a se consulta cu forurile suprioare ale partidului. În acelaşi timp, semnatarii moţiunii de

dezavuare declară că vor colabora în mod leal cu guvernul. Toţi aceşti oameni ştiau de memoriul cu pricina încă de la data când a fost predat celor în drept; de ce nu au protestat atunci şi nu au dezavuat pe autorul lui, ci au făcut asta tocmai acum, când fostul lor şef a căzut în dizgratie?»;

llmart 45 Ziarele de azi publică discursul pronunţat de I.A. Vîşinski la recepţia de la Arlus în ziua de 5 martie. El a spus, între altele, despre starea din România: „Muncitorii, ţăranii, intelectualii şi militarii, adică poporul întreg, şi-au adunat forţele pentru a începe lupta pentru interesele ţării lor, pentru a-şi salva tara de primejdia ce o ameninţa, pentru a nu lăsa tara să cadă în prăpastie, la marginea căreia a adus-o politica de aventuri a unui general care numai printr-o întâmplare a devenit prim-ministru». Mai departe, fostul prim-ministru, general Rădescu (care a constituit guvernul trecut din însărcinarea Regelui, nu din întâmplare, care e numit de radio Londra, «generalul democrat Rădescu» şi se află azi sub protecţia ei), e numit de către Vîşinski

«dictator improvizat şi nefast». Despre partidele istorice române (nat. Ţărănesc şi liberal) spune că sunt duşmane democraţiei şi că ar fi mai bine ca în loc de partide istorice să fie numite «arhaice sau, şi mai bine, partide ajunse la arhivă». Şi a terminat astfel: «Trăiască deci amiciţia dintre noi! Să amuţească glasurile răuvoitoare ale duşmanilor! Şi dacă ele nu vor amuţi, noi, prin sforţările noastre comune, le vom sili să amuţească!» (De altfel, acei presupuşi duşmani sunt reduşi la tăcere: ei nu pot nici gazete să scoată, nici cuvântul să-şi spună la întruniri). Din cauză că de către ruşi s-a mers cu dezarmarea până acolo încât au dezarmat şi trupele ce făceau paza închisorii militare, au fugit din acea închisoare peste 100 mari răufăcători, care au început jafuri în oraş.»;
13 martăstăzi se desfăşoară la Cluj mari serbări pentru redarea Ardealului de Nord României. Ieri a părăsit Capitala, plecând la Cluj, Regele cu suita, de asemenea, au mai plecat: patriarhul Nicodim, A.I. Vîşinski cu generali

ruşi, membri guvernului român etc. În Bucureşti, la toate instituţiile şi clădirile mai principale, sunt arborate drapelele române şi ale Naţiunilor Unite.

Duminică, o comisie interministerială română, în frunte cu primul ministru Petre Groza, au făcut o vizită lui Andrei Ianuarievici Vîşinski (aflat de câtva timp în Bucureşti în legătură cu revenirea Ardealului de Nord la România). După o cuvântare ţinută de primul ministru român, ministrul rus Vîşinski (prim locţiitor al Comisariatului poporului pentru afacerile externe) a răspuns, între altele, următoarele:

«La soluţionarea problemelor asupra Transilvaniei, guvernul sovietic a pornit din necesitatea de a anula nedreptăţile arbitrajului de la Viena care a încălcat drepturile primordiale ale României, ca şi din însemnătatea pe care o are Transilvania pentru soarta României în vederea luptei ei în rândurile Naţiunilor Unite contra duşmanului comun: Germania hitleristă». După ce arată că guvernul sovietic era gata să introducă adtia românească în Tranisivania îndată după eliberarea ei de către armatele roşii, continuă: «Totuşi condiţiunile pentru realizarea acestei hotărâri a guvernului sovietic nu erau prielnice. În acele zile, în Transilvania, cu de la sine putere şi fără nicio înţelegere cu guvernul sovietic, au apărut aşa-zisele detesamente de voluntari Iuliu Maniu, care se îndeletniceau acolo cu jaful şi teroarea asupra persoanelor de naţionalitate maghiară precum şi cu detestabila vânătoare după capetele oamenilor de naţionalitate română. Bandele apărute în Transilvania au creat «serioasă ameninţare spatelui de front al armatei roşii...» Mai târziu nu a fost iarăsi cu putinţă ca Transilvania să treacă sub ad-tie românească pentru că nu avea un guvern care să poată asigura ordinea, liniştea şi disciplina. «Astăzi, gratie sforţărilor poporului român, s-a creat şi această condiţiune, căci voinţa supremă a poporului a dus la alcătuirea noului guvern democratic în România». De curând, prof. Constantinescu-Iasi, ministrul propagandei (comunist), a ţinut la radio o cuvântare (publicată în

ziarele de azi), intitulată «Ardealul în trecutul poporului român», în care, între altele, a spus: «Vechile apucături şovine n-a dispărut complet. Conducătorii partidului naţional ţărănesc au trimis faimoasele bande de voluntari Iuliu Maniu pentru masacrarea populaţiei maghiare pasnice şi nevionvate. Aceste sălbăticii ne-au adus retragerea încrederii aliaţilor şi izgonirea autorităţilor romaneşti pornite pe jaf şi intolerantă». Paza Capitalei a fost încredinţată Comitelelor cetăţeneşti, în vederea stăpânirii bandelor de tâlhari ce jefuiesc în fiecare noapte magazine şi case particulare. La Prefectura poliţiei, ministrul de interne, Teohari Georgescu (din partidul comunist), vorbind acestor comitete a spus, între altele: «Aceste tâlharii sunt făptuite nu numai de tâlhari, tâlhari de meserie. Trebuie să ne dăm seama că duşmanii poporului, elemente fasciste, vor căuta prin toate mijloacele să încerce să compromită acest guvern al poporului... Iată de ce rândurile tâlharilor pot să fie îngroşate de elemente fasciste, care se dedau la tâlharii pentru a crea dezordinea, neliniştea şi haosul». «Cele 3 zile de sărbătoare ale redării Ardealului de Nord adtiei romaneşti au trecut. Ele nu au fost decât un prilej pentru ruşi de a-şi arăta «mărinimia» şi, pentru guvernul de azi al ţării, prilej de a rata că el singur, aşa cum a fost alcătuit, se bucură de încrederea sovietică. Deşi s-a scos lume atât la Cluj cât şi la Bucureşti pentru manifestaţie, adevăratul entuziasm a lipsit. Oare, se întreabă oamenii cu judecată, Ardealul nu trebuia să ne fie dat fiindcă aşa prevede armistiţiul? Ce înseamnează atâta forfotă şi atâta zgomot din partea conducerii romaneşti? În tot acest timp, la Cluj ca şi la Bucureşti, comisarul adjunct Vîşinski a ţinut discursuri alături de miniştrii sau oamenii guvernului român, atacând pe generalul Rădescu (pe care englezii l-au luat sub protecţia lor) şi vechile partide româneşti, cu intenţia de a le compromite. Ieri, Vîşinski, după ce «a făcut dreptate» în Ţara Românească, a plecat la Moscova. După cum se vede, nu mai e ţinută în seamă nicio lege şi organele adtive ale partidului de la putere fac ce vor.

Anglia şi Statele Unite nefiind mulţumite de modul cum, după intervenţia Rusiei, a fost constituit guvernul din România (guvern care, împotriva înţelegerii din Crimeea, are reprezentanţi numai din partidele de stânga) şi văzând că ruşii dezarmează atât armata cât şi poliţia, au cerut să se convoace o nouă conferinţă spre a se discuta aceste chestiuni. Se spune că conferinţă se va ţine în curând la Moscova.» 1 Ornai 45 Atâta vreme cât avem în ţara noastră armata rusă care absoarbe cea mai mare parte din mijloacele noastre de trai şi tinzând să introducă în tară bolşevismul, populaţia tării noastre nu se poate bucura.»; 12 lui.45 Viaţa devine din ce în ce mai insuportabilă. Ruşii, care au decorat pe rege şi care vorbesc de o prietenie veşnică cu poporul român, ne iau pâinea de la gură şi ne înfometează. Ei ridică totul pentru armata lor care a năpădit tara». 23 lui.45 Azi-noapte o ceată de soldaţi ruşi care se îmbătaseră au trecut pe strada noastră făcând scandal. Maiorul rus care stă în casa noastră (în camerele de la stradă) s-a sculat şi s-a dus la fereastră să le facă observaţie. Dar unul din soldaţi a tras asupra lui un foc de revolver. Glonţul a trecut pe deasupra capului, a găurit geamul ferestrei şi perdeaua şi a trecut prin cealaltă fereastră care se afla deschisă.» 21 aug 45 Radio Londra a transmis aseară un rezumat al discursului ministrului de Externe, Bevin, din noul guvern (laburist), asupra politicii externe a Marii Britanii. Între altele, ministrul englez a făcut observaţia că în România, Ungaria şi Bulgaria se află guverne care nu reprezintă voinţa poporului şi că, prin aceste guverne nu s-a făcut altceva decât ca vechile guverne autoritare (dictatoriale) să fie înlocuite prin altele de aceeaşi natură. Se aşteaptă deci, ca în ţările respective, să vină la guvern adevăraţii reprezentanţi ai poporului, sub care să se facă şi alegerile. Este aceasta, desigur, o luare de poziţie împotriva autorităţii ruseşti care ocupă încă aceste ţări prin puterea sa armată şi nu lasă ca popoarele să se conducă prin ele-însele».23 aug 45 Pentru azi guvernul român a dispus să se sărbătorească în Capitală şi în tot restul ţării împlinirea unui an de la încheierea

armistiţiului. În discursurile ţinute, s-au ridicat în slăvi binefacerile aduse de acest guvern tării şi s-a afirmat că pentru prima dată în istoria ei tara e cu adevărat liberă! Adevăraţii făuritori ai armistiţiului au fost însă ţinuţi deoparte, cu căluşul în gură, huliţi şi bârfiţi. Iar binefacerile pe care acest guvern le-a adus sunt: o scumpire a vieţii nemaipomenită, o adevărată anarhie la tară şi sătenii au fost sau îndemnaţi sau toleraţi să nu tină seama de lege şi să ia în posesie din moşii şi ce nu li se cuvenea, o tolerare a armatei ruseşti pe teritoriul tării, de care nu ne putem scăpa cu niciun prêt etc. Şi o altă dovadă de anarhie, din partea chiar a guvernului, este, după cum s-a comunicat la radio Londra, că regele Mihai, următor înţelegerii de la Potsdam, ce i s-a comunicat, a voit să formeze un guvern care să reprezinte cu adevărat voinţa poporului; că, însă, primul ministru Groza, desigur încurajat de ruşi, s-a opus. Aflând aceasta, Statele Unite şi Anglia au luat hotărârea să examineze această situaţie din Ţara Românească.»; 26 aug 45 Pentru mâine guvernul bulgar fixase ziua alegerilor generale, împotriva dispoziţiilor luate la Potsdam de a nu se face alegeri în fostele tari ocupate de germani, decât după ce se va alcătui un guvern reprezentativ şi după ce se vor rertage armatele sovietice. Astăzi la ora 2 după amiază s-a transmis la radio românesc, între altele, şi informaţia că guvernul bulgar, în urma protestului Statelor Unite şi Angliei, a amânat alegerile pentru alt termen, nefixat încă.»; llsept 45 Groza şi Tătărăscu încă nu s-au întors de la Moscova. Ce tratative pot să ducă acolo, dacă ei nu reprezintă un guvern legal şi când nu sunt recunoscuţi de America şi Anglia, nu ştim până acum. S-a comunicat însă că li s-au dat de guvernul rus banchete oficiale şi au luat parte la reprezentaţii teatrale»; 4 oct 45 Spre nefericirea omenirii, care va continua să mai sufere, Conferinţa miniştrilor de Externe de la Londra, care trebuia să aducă încheierea păcii cu Italia, Finlanda, România, Ungaria, Bulgaria, s-a închis marţi fără a aduce vreun rezultat. Au fost, după câte se pare, mari divergente de păreri.

Delegaţii la această conferinţă (ai Statelor Unite, Franţei, Rusiei, Chinei) au şi plecat în ţările lor. Ce va urma oare acum? Se vor mai putea relua convorbirile? Şi cine va ceda atunci? În aşteptare, România rămâne mai departe cu armata rusă, de peste un milion de soldaţi, pe teritoriul ei şi obligată să sufere mai departe lipsurile. Auzisem mai de mult că s-ar fi comunicat de la Moscova că dacă armata rusă rămâne în ţara noastră, deşi după Convenţia de armistiţiu, imediat după încetarea războiului cu Germania, trebuia să plece, aceasta o face în urma cererii guvernului român. Nu mi-a venit să cred, zvonul însă a fost confirmat din numeroase surse. Să fie oare adevărat sau, conducătorii ruşi, având un interes politic, rămân mai departe împotriva oricărei convenţii sau uzanţe internaţionale?»; 19 noi 45 Din cauza manifestaţiei pe care cetăţenii Capitalei au făcut-o în faţa Palatului Regal în ziua de 8 noiembrie şi pe care se vede că ruşii au considerat-o ca un gest de nemulţumire la adresa lor, autoritatea militară rusă din România a început o serie de acte care vor pricinui multe neajunsuri poporului român. Astfel, ei au oprit ca în Bucureşti sau în alte părti ale ţării să mai fie transportat petrol (din propriile surse ale ţării), tot petrolul obţinut fiind îndreptat spre Rusia. În al doilea rând, chiar din puţinele vagoane ce se lăsaseră de ei pentru nevoile tării s-au mai luat, cu pretextul că au nevoie de ele, uneori descărcându-se de conţinutul lor (cartofi şi diferite alte alimente), care a fost aruncat fără nicio milă.» 2 noi 45

«Ruşii ne strâng ca într-o menghină»; 23 ian 46 În Craiova, încă de astă toamnă, ofiţerii ruşi (mare parte) şi-au adus din Rusia soţiile şi copiii. Comandamentul rus are în Craiova (la liceul «Elena Cuza») înfiinţat un teatru rusesc, sală de cinematograf, de petreceri, de întruniri etc. Încă de la început, cafeneaua şi restaurantul «Minerva», şi alte săli, au fost rezervate pentru ei.»; 26 oct 46 Armata rusă a desfăcut pe din afară cărămida ce se pusese la uşa pivniţelor ce au mai rămas din hotelul Traian, fără a întreba pe nimeni, şi au depozitat acolo cartofii. În T. Severin aceeaşi lipsă şi viaţa scumpă ca şi în Craiova»; 8

noi 46 Ieri nu numai armata rusă, dar şi autorităţile romaneşti au sărbătorit al 29-lea an de la revoluţia rusă. Oraşul a fost pavoazat cudrapele roşii comuniste, iar la fostul Palat al Justiţiei, ocupat acum de ruşi, şi la alte localuri s-a atârnat pe ziduri portretele mari în culori ale lui Lenin şi Stalin. Autorităţile nu au lucrat. Instanţele judecătoreşti au primit ordin să amâne din oficiu toate procesele. În schimb, pentru azi, ziua sfinţilor Arhangheli şi ziua Regelui, s-a comunicat încă de ieri la radio că toate autorităţile vor lucra. După modul cum s-au instalat ruşii la noi, îţi face impresia că s-au aşezat pentru o lungă perioadă de ani. În Craiova ofiţerii şi-au adus soţiile şi copiii – iar pentru copii şi tineret s-au înfiinţat scoli primare, scoli secundare şi se spune că şi o universitate. Ei sunt foarte bine aprovizionaţi cu alimente de la noi – pe când românii suferă din cauza lipsurilor. Astfel maiorului rus şi sotiei sale, ce locuiesc la noi, li s-a dat pe o lună 40 kg. cartofi – pe când noi, şi ca noi o mare mulţime de cetăţeni români, nu am putut găsi nici măcar un kg. de cartofi. Din cauza aceasta şi varza a ajuns la preţul de 5 – 6 mii lei una; 23 mart 47 «Se aude că ordinul ce se dăduse armatei ruseşti de a părăsi România a fost contramandat. Plecarea ruşilor s-ar fi amânat. Un fapt foarte curios: la gara Craiova şi în alte părti în oraş s-au instalat din nou sirene. Instalarea lor s-a făcut desigur din ordinul ruşilor. La ce se aşteaptă ei oare?»; 3 iun 47 «Zilele trecute a venit la noi în ţară patriarhul Alexei al Rusiei cu suita lui. Pentru timp de vreo două săptămâni, cât va sta în ţara românească, guvernul care l-a invitat va trebui să cheltuiască pentru el şi suita lui, din bugetul sărac al ţării, câteva zeci de miliarde»; 7 iun 47 în mai mute părti auzim că ruşii care pleacă din România în ţara lor (au plecat din Craiova câteva trenuri cu soldaţi şi ofiţeri cu familiile lor), îşi arată nemulţumirea de a pleca în Rusia. În ţara românească ei munceau puţin, aveau mult mai multă libertate şi erau întreţinuţi pe cheltuiala şi din alimentele noastre, chiar dacă românii erau ameninţaţi să moară de foame; plecând în ţara lor, ofiţerii vor fi deblocaţi şi trimişi

la muncă nu acolo unde vor ei, ci unde vrea statul. Libertatea de care s-au bucurat în România, nu o vor mai vedea în ţara lor»; 19 iunie 47 «Astăzi maiorul rus împreună cu sotia lui, ce locuiau în casa noastră, el de doi ani, ea de 8 luni, au plecat în Rusia pentru a nu se mai întoarce în ţara noastră. Contrar de ceea ce au avut de suferit alţi craioveni din partea ruşilor, noi nu am avut niciun motiv de nemulţumire împotriva lor; s-au purtat în mod civilizat şi cuviincios. Rusoaica a învăţat de la sotia mea şi de la d-na Margareta multe lucruri din ale gospodăriei şi bucătăriei, pe care nu le cunoştea. De altfel, în general ruşii au învăţat multe lucruri în România. Plecând şi-au luat rămas bun cu o oarecare emoţie, mai ales ea. Sunt sigur că îşi vor aduce aminte cu plăcere de timpul petrecut în România unde au cunoscut ce este libertatea pe care n-a putut-o răpi cu totul românilor regimul de la putere, şi traiul liniştit. Acum în ţara lor nu se ştie ce vor face; de aceea când au auzit că trebuie să plece s-au întristat.

Marea majoritate a ruşilor ce au locuit în România s-au convins, cred, şi unii din ei au spus-o categoric, că în ţara noastră au găsit cu totul altceva decât li se spusese. Au constatat că în România e civilizaţie şi înainte de toate omenie. Au plecat din Craiova până acum poate mai mult de jumătate de ruşi»; 12 iulie 47 «Guvernul român, într-o notă semnată de ministrul de externe Tătărăscu, prin care se refuză colaborarea, declară, între altele, că «organizarea propusă de guvernele britanice şi franceze na duce fatal la rezultate care vor însemna pe de o parte o ştirbire a independentei pe care ţările Europei vor şi trebuie să o păstreze cu privire la politica lor economică, iar pe de altă parte la o imixtiune în afacerile interne ale acestor tari (!!)». Desigur că s-au bazat pe aceleaşi argumente celelalte state ce au refuzat. După cum se vede, răspunsurile au aceeaşi motivare cu care Molotov la prima conferinţă ce a avut loc la Paris între Anglia, Franţa şi Rusia, acum două săptămâni, a declarat că nu poate primi oferta de colaborare şi ajutorul Americii. Aşa dar acum

Europa este împărţită în două: vest şi est. Dar dacă România nu se duce la Paris, pentru că-i e teamă de o ştirbire a independentei (parcă ar mai fi rămas ceva din independenta ei de când e robită Rusiei!), în schimb primul ministru român, dr. Groza, şi miniştrii Tătărăscu şi Gheorghiu-Dej, se vor duce la Sofia, în scopul arătat de Gheorghiu-Dej: «Această vizită va contribui la întărirea colaborării şi prieteniei între cele două ţări împotriva încercărilor reacţiunii de a atinge independenta şi suveranitatea naţională a ţărilor democrate din această parte a Europei»; 2 Osept 47 «Ca urmare a ratificării tratatului cu România, Comisia aliată de control, instituită pentru executarea sarcinilor armistiţiului, prezidată de generalul rus Susaicov, s-a desfiinţat. Dar actul va aduce şi el vreo modificare în situaţia de azi a României?»; 28 septembrie 47 «Astăzi a venit la noi în casă, în cele două camere pe care le-a ocupat mai bine de doi ani maiorul rus Abramov, un alt maior rus cu sotia lui şi o fetiţă de un an şi jumătate. Credeam că vom putea rămâne stăpâni în casa noastră, dar, după cum se vede, aceasta nu se poate. Încheierea păcii, ratificarea ei nu a adus nicio schimbare. Craiovenii, şi poate multe alte oraşe, găzduiesc încă multă armată rusească»; 17 noi 47 «Partidul comunist şi cel socialist guvernamental (Rădăceanu) din România, au format aşa numitul partid unic muncitoresc. Programul acestui partid este: «lupta pentru consolidareademocraţiei populare în România», «combaterea fără şovăire a ideologiei burghezo-imperialiste», «lichidarea tuturor resturilor fascismului» («fascismul» e opoziţia dub orice formă, nota noastră), apoi înfăptuirea Societăţii Socialiste, pentru a trece la realizarea fazei superioare, Societatea comunistă, unde nu mai există clase şi unde se aplică principiul de la fiecare după capacităţile sale, fiecăruia după nevoile sale. După cum se vede, reformele structurale de până acum sunt floare la ureche. Cu mare îngrijorare românii se aşteaptă la răpirea tuturor libertăţilor, la pierderea oricărui drept de proprietate, la robia completă a majorităţii de către o infimă minoritate

impusă tării de către stăpânirea rusă, ca şi cum un tratat de pace, ratificat de părti, în care se proclamă independenta şi autodeterminarea, nu ar exista!»; 6 dec 47 «Peste 200 familii de ofiţeri ruşi au sosit zilele acestea din Bulgaria, urmând a se instala la Craiova. În loc să vedem pe ruşii care se află aici plecând, vin alţii noi! Iar bieţii cetăţeni Craioveni sunt nevoiţi să cedeze şi acestora din locuinţele lor, strâmtorându-se din ce în ce mai mult»; 25 decembrie 47 «Ziua de Crăciun. Al patrulea Crăciun petrecut sub stăpânire rusească! În timpul acesta mizeria fizică şi morală a crescut. Oamenii mai cu stare au sărăcit, iar cei care au fost până aci săraci, nu s-au ridicat. Niciun particular nu are nici curajul, nici încrederea să întreprindă ceva, pe de o parte din cauza completei lipse de bani, pe de alta din cauza nesiguranţei. Puţini mai sunt acei care au o speranţă de îndreptare. Cei mai mulţi au pierdut-o. Lumea sărăceşte pe fiecare zi. Vremea e moale; temperatura oscilează în jurul lui zero grade. Generalul Lascăr care a fost ministru de război în actualul guvern, a fost înlocuit cu un comunist, Bodnăraş»;

A. falsificarea grosolană a alegerilor din 1946: febr.46 «guvernul, care pretinde că are atâta popularitate în tară, fuge de alegeri, dorind ca ele să aibă loc cât mai târziu, pe când opoziţia cere cere alegeri urgente, în orice caz, înainte de 1 Mai»; teama de alegeri, guv. Groza «s-a dedat la experienţe de reforme sociale, în speranţa că-şi va crea o platformă politică pentru alegeri»;

apr.46 «Gh. Tătărăscu a ţinut un discurs la radio, îndemnând ţara ca la alegerile ce vor veni să voteze pentru F.N.D. adică pentru guvernul actual, căci altfel consecinţele vor fi grave»;

1 mai 46 Ziarul «Liberalul» de azi, sub titlul «Degradarea grupării domnului Tătărăscu”, anunţa că fată de afilierea domnului Tătărăscu la F.N.D., cei mai de seamă fruntaşi şi-au anunţat demisiunea din partid cât şi din funcţiunile pe care le ocupă. Până acum au demisionat domnii: D. Alimănişteanu, Aurelian Bentoiu, H. Aznavorian, Gh. Gheorghiu, M. Răutu, N. Sibiceanu şi, după întrunirea

Comitetului Central, sunt aşteptate noi defecţiuni. (Sâmbătă seara, Gh. Tătărăscu a ţinut un discurs la radio, îndemnând ţara ca la alegerile ce vor veni să voteze pentru F.N.D., adică pentru guvernul actual, căci altfel consecinţele vor fi grave).";

1 mai 46 «Astăzi a fost aşa numita sărbătoare a muncii, cu scoli, funcţionari publici şi particulari şi cu lucrători scoşi cu ameninţări, manifestaţie care, în realitatea, a fost utilizată ca propagandă în favoarea actualului regim. Pe ziduri au apărut afişe mari reprezentând pe Maniu sub forma unei cucuvele, spunându-se despre el în versuri că a fost şi este geniul rău al ţării, şi alte afişe în care, tot în versuri, se proslăvesc isprăvile săvârşite de regimul de la putere. Am văzut zilele trecute aceste afişe şi în interiorul localului de postă, dovadă că ele au fost lipite şi în instituţiile publice. Iată versurile care vor să descrie pe Maniu şi acţiunea sa: Maniu-nseamnă duhul negru, Strivind a ţării nouă soarte; Maniu-nseamnă ura care/Rodeşte patimă şi moarte, /Maniunseamnă învrăjbire /Între cei mari şi între noi/Maniu-nseamnă aţâţare, /Maniu-nseamnă iar război, /Maniu-nseamnă gloanţe trase/În muncitori nevinovaţi (!) /Şi pompe scoase să înece/Flămânde guri de mutilaţi (!) /Maniu e o cucuvea care/Cobeşte veşnic a pustiu.

Şi, iată versurile care laudă guvernul Groza şi noul regim: Guvernul Groza-nseamnă/Pentru întreg popor dreptate, /Guvernul Grozanseamnă/Un nou drum spre libertate; /Guvernul Groza înseamnă/

La o răspântie de soartă, /Salvarea neamului şi-a tării/Pentru popor libertatea toată/Guvernul Groza-nseamnă/În vremuri încă tot cumplite/ Prietenia marii Ruşii/Şi-a Naţiunilor Unite. /În ţara dusă de Maniu/Şi Brătianu la prăbuşire/Guvernul Groza-nseamnă/Zidire, pace şi unire!»

«3 iunie 46» Iată cum înţelege guvernul actual să lase libere întrunirile şi propaganda politică. Ieri de dimineaţă un grup de vreo 17 persoane, membri ai partidului liberal, profesori, avocaţi, colonei în retragere,

au plecat cu un autobuz către comuna Pleniţa, unde se convocase o întrunire şi unde veniseră câteva mii de oameni din comunele învecinate, pentru a asculta pe şefii lor ce trebuiau să vină de la Craiova. Ajungând în pădurea Bucovăţ, autobuzul în care se aflau cele 17 persoane a fost oprit de un altul, al căilor ferate (comuniştii întrebuinţează regulat autobuze C.F.R. în atacurile lor), aşezat de-a curmezişul şoselei. În acelaşi timp, au apărut din pădure vreo 40 de persoane, înarmate cu pistoale automate şi cu puşti mitraliere, şi au început să tragă spre acei din autobuzul ce fusese oprit, şi care se coborâseră spre a vedea despre ce e vorba. Câţiva dintre ei au fost răniţi grav, mai ales unul căruia un glonţ i-a străpuns fălcile, apoi huliganii atacatori, cu nişte bâte ce le luaseră din pădure, au început să lovească cu sălbăticie pe aceşti oameni pasnici care nu aveau cu ei nici arme, nici ciomege, spărgându-le capetele sau rupându-le oasele braţelor etc. Şi luându-le banii ce aveau la ei, precum şi inele etc. Se spune că au dat foc şi maşinii cu care cei atacaţi veniseră. După care ispravă, bătăuşii au dispărut cu maşina lor. Cei loviţi s-au întors în oraş, pe joscei mai uşor răniţi, ori cu maşini în care au fost urcaţi cei grav răniţi, care au fost duşi la spitalul Filantropia. Întâmplându-se ca în oraş să se afle vreo 3 americani care veniseră în acea zi de la Timişoara pentru a lua parte la înfiinţarea unei societăţi române-americane, a cărei iniţiativa au luat-o câţiva cetăţeni din Craiova, au fost duşi la spital ca să vadă cum se comportă guvernul fată de partidele din opoziţie. Se spune că americanii au fotografiat pe răniţi şi au plecat şi la locul unde atacul s-a produs, pentru a fotografia şi autobuzul rămas acolo»; 2 Iiun 46 «La 15 iunie s-a deschis din nou la Paris Conferinţa celor 4 miniştri de externe, pentru a discuta tratatele de pace. Până acum nu s-a dat un comunicat din care să rezulte clar ce s-a putut obţine în urma discuţiilor ce au avut loc.

Aseară, de la radio America (jurnalul în limba română), am auzit, între alte vesti fără prea mare importantă, una prezentând destul de mare însemnătate

privitoare la guvernul român. După cum am notat deja, Statele Unite şi Anglia au trimis anterior câte o notă guvernului român, în care-i aduce imputarea că nu respectă decizia de la Moscova de a nu da libertate presei, dreptului de propagandă prin întruniri etc. La aceste note, guvernul român, prin ministrul de Externe, Tătărăscu, falsificând realitatea, a răspuns că s-au acordat opoziţiei toate libertăţile. Primindu-se în Anglia şi Statele Unite acest răspuns, s-au trimis de către aceste state guvernului român noi note prin care se arată că răspunsul e nesatisfăcător, că nu e conform cu realitatea etc. Speakerul american a mai adăugat că guvernul român a interzis ziarelor să publice aceste noi note, sub pedeapsa completei desfiinţări. Desigur că o mai grea palmă decât aceasta, de a se spune unui guvern că minte, nu se putea aplica. Ştim însă sigur că actualul guvern din România nu va ţine seama de această nouă notă şi va continua abuzurile.»; notele guvernului Statelor Unite şi Angliei către guvernul român, că nu execută înţelegerea de la Moscova în privinţa libertăţilor ce trebuie acordate poporului»; 29 lui 46 «din ordinul ministrului de interne au fost arestate numeroase persoane, unii membri ai partidului liberal şi national-ţărănesc, sub învinuirea că au făcut parte din organizaţii subversive şi că ar fi uneltit în contra siguranţei statului. Partidele istorice protestează şi cer convocarea Consiliului de miniştri pentru a se discuta acest caz. (Printre învinuiţi generalul Rădescu, gr Aldea, care a avut o activitate binecunoscută în vederea proclamării armistiţiului, arestând pe generalul Antonescu şi alte personalităţi. Se vede din acţiunea întreprinsă de guvern că vrea să compromită şi partidele istorice, sperând astfel că vor reuşi în alegeri»; 25 iulie 46 «La noi în ţară, din ordinul ministrului de interne au fost arestate încă mai de mult numeroase persoane, dintre care unii sunt membri ai partidului liberal şi naţional-ţărănesc, sub învinuirea că au făcut parte din organizaţii subversive şi că ar fi uneltit în contra siguranţei statului. Partidele istorice protestează şi cer convocarea Consiliului de miniştri

pentru a se discuta acest caz. (Printre cei învinuiţi se află şi generalul Rădescu, azi fugit din tară, generalul Aldea, care a avut o activitate binecunoscută în vederea proclamării armistiţiului, arestând pe generalul Antonescu şi alte personalităţi. Se vede bine, din acţiunea întreprinsă de guvern împotriva acestor personalităţi, că vrea să-i compromită şi să compromită şi partidele istorice, sperând astfel că vor reuşi în alegeri). La Târgovişte, partidul naţional-ţărănesc local a avut adunarea unui comitet pentru a discuta în vederea alegerilor. Bătăuşi ai guvernului au intrat, au lovit pe cei prezenţi; zece din cei loviţi sunt grav răniţi şi internaţi în spital». «Partidul naţional liberal şi celnat. -ţărănesc au protestat împotriva promulgării legii electorale «menită să înlesnească frauda pe întreaga scară a operaţiunilor electorale, de la întocmirea listelor şi până la totalizarea şi proclamarea voturilor». Ataşez aici protestul tipărit în ziarul «Liberalul» apărut la 14 iulie. Prigoana împotriva partidelor istorice întreprinsă de guvern continuă. Zilele trecute, fiind convocată o întrunire a partidului naţional-ţărănesc în Craiova (Sala Select), comunişti înarmaţi cu răngi şi arme au căutat să împrăştie pe cei ce luau parte, lovind pe unii din ei.»; aug 46 «cetăţenii americani aflaţi în România sunt înştiinţaţi să părăsească această tară până la o oarecare dată şi să se repatrieze»; 5 sept 46 Ieri, ziarul

«Liberalul» a apărut publicând, în locul articolului de fond din prima pagină, o dare de seamă sportivă. Articolul ce trebuia tipărit acolo a fost complet înlăturat de cenzură. În interiorul ziarului, redacţia îşi cere sucuze că apare sub această formă (nu poate spune nici măcar că a fost cenzurat) din cauză de forţă majoră. Iar convocări de întruniri ale opoziţiei sunt aproape imposibile; atunci când oamenii reuşesc să se adune, elemente comuniste înarmate risipesc adunarea care nu se poate apăra cu mâinile goale; 2 lsept 46 «Ieri s-a întors în tară de la Paris delegaţia română pentru pace şi a fost primită cu mare alai încă de la graniţă; s-au ţinut atâtea discursuri şi s-a înfăţişat faptul recunoaşterii de către Comisia teritorială a

Conferinţei de pace ca făcând parte din România în aşa fel, ca şi cum guvernul actual ar fi căpătat acum pentru prima dată Transilvania pentru România, şi că drepturile noastre asupra ei n-ar fi fost recunoscute prin însăşi Convenţia de armistiţiu! S-a profitat de această ocazie pentru a se preamări activitatea actualului regim şi de a se ataca «clicele reacţionare», adică opoziţia ţărănistă şi liberală»; 6 oct 46 «guvernul declară pe Ion Mihalache, fruntaşul naţional-ţărănist, nedemn de a fi alegător şi de a fi ales, ca motiv că ar fi cerut să fie trimis ca voluntar în războiul împotriva Rusiei. Cel înlăturat a protestat în «Dreptatea» arătând că nu a cerut să fie primit ca voluntar în război, ci a fost chemat, punându-i-se în vedere să treacă la statul major al armatei; că el, însă, pentru anume motive, nevoind să facă servicii la statul major, a cerut să fie trimis pe frontul de luptă»; oct 46

«Ministrul român la New York a fost primit de preşedintele Truman. Acesta, între altele, i-a spus: «Guvernul Statelor Unite (în conferinţă de la Yalta etc.) s-a străduit să contribuie la refacerea unei Românii independente sub un guvern reprezentativ, exponent al voinţei populare. De aceea, guvernul Statelor Unite a primit cu satisfacţie asigurarea guvernului român că alegerile viitoare vor fi libere şi echitabile. Această asigurare constituie o bază pentru recunoaşterea din partea Statelor Unite. Guvernul şi poporul Statelor Unite vor urmări cu interes continuu evenimentele din România, dorind să vadă crearea unor condiţii care să permită României să colaboreze ca membru activ al Naţiunilor Unite»; 17 oct 46: «Guvernul român a fixat ziua de 19 noiembrie ca dată a alegerilor. La radio Londra s-a comunicat că Iuliu Maniu a înaintat un protest reprezentanţilor Statelor Unite şi Angliei la Bucureşti, arătând că prin metodele întrebuinţate, guvernul tinde să falsifice alegerile; astfel înscrierea alegătorilor s-a făcut pe foi volante în loc de registre; că listele electorale au stat afişate numai 2 zile, astfel că cetăţenii nu au putut lua cunoştinţă dacă sunt sau nu înscrişi, sau dacă aceleaşi

persoane sunt înscrise de mai multe ori, pentru ca astfel să poată face contestaţie etc. Ataşez aci o tăietură din ziarul

«Liberalul» în care e tipărită întâmpinarea lui Mihail Romniceanu, delegatul în guvern al partidului liberal, adresat Consiliului de miniştri, prin care protestează împotriva felului în care s-au desfăşurat şi se desfăşoară operaţiile de pregătire a alegerilor»; 22 oct 46 «am văzut în localul postei, adică în interiorul unei administraţii publice, numeroase afişe mari de propagandă politică, ridicând în slăvi regimul de la putere şi insultând opoziţia... am văzut un tablou mare cu un ţăran în marginea unei păduri de brad, arătând cu mâna spre un măgar zugrăvit nu departe de el; dedesubt stă scris: iată cine va vota pe Maniu. După cum se vede tabloul îi face măgari pe toţi cei care vor vota cu opoziţia. Dar ei nu se mulţumesc cu asemenea afişe şi lozinci răspândite în toate felurile şi în toate locurile – au mai scris şi pe pereţii înalţi ai caselor cu litere de o jumătate de metru spre exemplu: «Votaţi cu Blocul Popular Democratic dacă vreţi să aveţi belşug». (Cetăţenii se întreabă nedumeriţi: de unde va veni acest belşug? Căci până acum, sub acest guvern mergem din ce în ce mai rău).23 oct 46 Ziarele «Liberalul» şi

«Dreptatea», sosite azi la Craiova, publică un «Legământ între partidele national liberal, naţional ţărănesc şi social democrat independent (C. Titel Petrescu), pentru apărarea libertăţii alegerilor».29 oct 46 Cine vine din oraş vede pe frontispiciul gării portretul mare în culori al lui *Gheorghiu-Dej*, ministrul comunicaţiilor, comunist. Dar portretul la gări nu e de ajuns; pe zidurile ce înconjoară diferite ateliere ale căilor ferate, am văzut scris cu litere de un metru:

«Trăiască tov. Ministru Gheorghiu-Dej». De când există Tara Românească, sub vechile partide «oligarhice» şi «reacţionare» nu s-a pomenit o asemenea reclamă. Miniştrii comunicaţiilor se relevau prin realizările lor. Văzând această reclamă, oricine s-ar fi aşteptat să vadă cel puţin realizări pe măsura ei. Ei bine, aceste realizări nu sunt numai nule, sunt dezastruoase. Atât trenul nostru,

care a plecat cu atât de mare întârziere, cât şi un alt tren de persoane ce pleca spre Bucureşti, aveau trei sferturi din geamuri sparte iar în unele vagoane curgea prin acoperiş apa de ploaie. Pentru ca să se apere de curentul rece al acestor zile de frig prea timpuriu, unii călători căutau să acopere ferestrele fără geamuri cu pături din care unele erau rupte, căci cine mai poate acum să-şi cupere pături noi? Iar ca culme a îndrăznelii acestor oameni care aflându-se la guvern nu au făcut nimic pentru tară, din contră au dus-o la un adevărat dezastru, pe toate vagoanele sunt scrise lozinci ca acestea: «Trăiască guvernul D. Petru Groza» şi

«Votaţi soarele» (semnul blocului partidelor zise democrate de la putere). Îi dai omului un vagon în care în timpul călătoriei îi poate aduce moartea şi-i ceri să te voteze ca şi cum l-ai plimba în puf. (...) În T. Severin, ca şi în Craiova, toţi pereţii şi toate ferestrele sunt pline cu lozinci şi manifeste care îndeamnă pe cetăţeni să voteze soarele guvernului. Trebuie să se fi cheltuit milioane cu această reclamă. Locuitorii sunt indignaţi că li s-au murdărit zidurile şi ferestrele. Niciun semn, niciun manifest al opoziţiei nu se vede nicăieri. O timidă încercare în acest fel e urmărită, iar inscripţia ştearsă: 6 noi 46: «Văd din ziarul

«Timpul» că în Bucureşti au sosit câţiva ziarişti americani pentru a vedea modul cum se prepară şi cum se vor face alegerile. Se spune că vor mai veni şi alţii. Ei vor avea ocazia să vadă chiar de acum că propaganda pentru alegeri se face numai de regimul de la putere, iar opoziţia e împiedicată complet.» 8 noi 46 Ieri am fost la gară pentru a depune o petiţie la secretariat, crezând că cel puţin gara va lucra. Însă toate birourile erau închise, afară de mişcare. Cu această ocazie am văzut sub portretul mare în culori al lui Gheorghiu-Dej, aşezat în partea de sus a peretelui gării cu fata spre oraş, s-au aşezat alte două tablouri: unul, în dreapta, al lui Petre Groza, altul în stânga, mic, al Regelui Mihai. De aici se vede importanta pe care acest regim comunist o dă regelui tării, rege

pentru care de altfel imensa majoritate a ţării are un adevărat cult; 14 noi 46 Gazetarii străini, printre care şi cei ai Statelor Unite, veniţi în România în scopul de a observa stările din această tară şi mai ales modul cum se pregătesc alegerile, s-au prezentat până acum ministrului liberal din guvern, Romniceanu, şi apoi şefului partidului liberal, Dinu Brătianu, cu care au avut convorbiri. Desigur că vor lua şi părerea lui Maniu. Alaltăieri a început să se libereze în Craiova cărţile de alegător. Am luat şi eu cartea de alegător, a mea şi a sotiei mele. Am constatat însă că liberarea lor se face cu multă greutate, întrucât, deşi carnetele cu să-ţi de alegător sunt formate după litere, totuşi numele nu sunt arnajate ca într-un dicţionar, astfel că funcţionarii ce le liberează sunt nevoiţi uneori să răsfoiască 10 – 15 carnete, până ce dau de numele celui ce vine să ceară cartea.»; 16 noi 46» Spicuiesc din «Liberalul» de azi, organul Partidului National Liberal: Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional ţărănesc, a primit alaltăieri pe reprezentanţii presei străine, cărora le-a înmânat o declaraţie scrisă asupra situaţiei politice din tară şi câteva documente revelatoare în legătură cu cele înfăţişate. Ziariştii străini, spune mai departe nota din ziar, au participat într-un număr deosebit de mare la această conferinţă de presă şi, după ce au luat cunoştinţă de textul domnului Maniu şi de documentele aneze, au pus întrebări numeroase preşedintelui partidului naţional ţărănesc. Gazetarii din toate părţile lumii, se spune mai departe, au urmărit cu viu interes problemele discutate, plecând cu impresia că cele trei partide de opoziţie reprezintă adevărata democraţie. Într-o altă notă din ziarul

«Liberal» se spune: «Ziariştii străini cu o experienţă îndelungată şi cu obiceiurile de a vedea numai decât miezul lucrurilor, iar nu faţada lor, sunt de pe acum impresionaţi de cele constatate în faza imediat premergătoare scrutinului.» «Pe lângă poziţia guvernului şi dispreţul pe care în mod firesc îl atrag asupra lui metodele frauduloase şi practicile ruşinoase pe care înţelege să le întrebuinţeze, este în joc şi reputaţia

poporului român care nu trebuie să ajungă de râsul lumii civilizate.»

În sfârşit, acelaşi ziar dă un exemplu grăitor de felul în care se face distribuirea cărţilor de alegător, urmându-se scopul precis de a împiedica pe cetăţeni să ajungă la urnă. Astfel la circa 15 din Sectorul Negru, într-o oră şi jumătate abia s-au liberat cărţi de alegător la 7 persoane. La Craiova acelaşi lucru se petrece, după cum deja am notat. Un lucrător îmi spunea că a fost două zile la rând să ia cartea de alegător şi nu a putut. Astăzi la radio s-a comunicat că ministrul Pătrăşcanu a dat ordin ca astă seară să se încheie la comisiuni liberarea cărţilor de alegător şi să se împartă cărţile la domiciliul cetăţeanului! (Cred că până astă seară când operaţia se încheie, nu s-a liberat nici măcar 40% din cărţile de alegător)»; Luni 18 noi 46 «Pentru a vedea modul în care guvernul român pregăteşte alegerile care vor avea loc mâine, ataşez aici o foaie dinziarul „Liberalul”, în care se află publicat: un apel prin care preşedinţii partidelor national liberal, naţional ţărănesc şi social democrat independent, îl adresează tuturor ţărilor democrate, arătând ce se petrece în România cu ocazia aceasta, precum şi un protest al aceloraşi preşedinţi adresat primului ministru român. În afară de aceste documente, se mai publică în jumătatea ziarului neataşată aici, următoarele informaţii privitoare tot la modul cum se prepară alegerile:

a) pentru majoritatea secţiilor de votare s-au delegat ca preşedinţi, în loc de magistraţi, agenţi devotaţi de-ai guvernului; astfel în jud. Dolj din 110 secţiuni numai 40 vor fi prezidate de magistraţi; b) numai tipăriturile pentru propaganda comunistă au costat până acum 17 miliarde, bani luaţi din averea statului sau a particularilor; c) Statele Unite şi Marea Britanie au înaintat guvernului român o nouă notă privitoare la măsluirea alegerilor din România, «Guvernul român, zice ziarul, a crezut că poate respinge notele anterioare invocând în mod făţarnic principiului neamestecului în afacerile interne ale României. Notele remise acum guvernului român conţin răspunsul celor

două puteri aliate la atitudinea provocatoare adoptată de reprezentanţii regimului bepedist»; d) au fost îmbrăcaţi în uniforme de jandarmi pentru a fi trimişi la secţiilede votare, numeroşi comunişti»; 22 noiembrie 46 Marţi *19 Noiembrie au avut loc în România alegeri generale*. Se ştie încă de mult ce vrea poporul: el vrea izgonirea acestui regim de anarhie şi scandal, pe care-l urăşte din tot sufletul. La oraşe nici cinci la sută, la sate nici unu la sută nu ar fi fost pentru menţinerea lui. Cu ori şi cine ai fi stat de vorbă, din orice localitate şi orice profesiune ar fi avut, cuvântul lui nu era altul decât: când scăpăm de şleahta asta? Am văzut în faţa localurilor de vot bărbaţi şi femei, intelectuali, modeşti comercianţi sau lucrători aşteptând ceasuri întregi, să-şi depună votul, în dorinţa neclintită ca astfel să se ajungă la schimbarea situaţiei în tară. O femeie îşi exprima către alta teama, după ce aşteptase toată ziua (era ora 4 p.m.) să nu cumva să se închidă urnele înainte de a vota şi ea. Mai ales ideea de a vota «ochiul» (semnul partidului n.t. Maniu) s-a întins ca un pârjol. Când seara s-a început numărătoarea voturilor s-a văzut că rezultatul pentru regimul de la putere e dezastruos. Cu toate ameninţările şi fraudele de până aci, regimul nu ar fi putut obţine nici 20% din voturi. A fost pentru ei o deziluzie faptul că mare parte din înşişi lucrătorii de la căile ferate şi de la Malaxa, precum şi soldaţii, care au votat în secţii separate ca să poată fi controlaţi (soldaţii în cazarmă), au fost contra lor. Era de aşteptat ca a doua zi să se comunice victoria în alegeri a opoziţiei. *Dar surprinderea şi indig*narea *a fost fără margini când prin radio şi alte mijloace s-a comunicat că guvernul a obţinut în alegeri peste 80% din voturi*. Rezultatele au fost complet falsificate, săvârşindu-se astfel cea mai vastă escrocherie ce s-a văzut vreodată. Dar desigur nu fără consecinţe se batjocoreşte astfel voinţa poporului. Cei care voiesc să deţină puterea împotriva voinţei acestui popor, au aflat acum şi mai bine pe ce bază stau. Ziarul «Liberalul» apărut azi după două zile de neapariţie, într-un articol intitulat

«Împotriva voinţei poporului», are aceste aprecieri privitor la rezultatul alegerilor: «Nesocotirea permanentă a voinţei populare, batjocorirea constantă a idealurilor celor mai curate ale poporului nostru, actele de samavolnicie şi abuzurile revoltătoare pe care în tot timpul celor aproape doi ani de dictatură, le-a săvârşit regimul actual, *toate acestea contribuie să facă din acest guvern, cel mai urât, cel mai detestat dintre toate câte au cârmuit vreodată tara românească*. Şi regimul îşi dă seama îndeajuns de valul de ură şi de dispreţ, care de pretutindeni se ridică năvalnic împotriva lui şi a partizanilor lui». Vorbind apoi de toate abuzurile pe care regimul le-a săvârşit înainte de alegeri în vederea lor, adaugă: «Muncă inutilă: pierdere de vreme. Fiindcă voinţa poporului nu va putea fi niciodată înfrântă. Şi împotriva voinţei dârze şi hotărâte a neamului nostru de a-şi recăpăta dreptrile şi libertăţile, toate eforturile guvernului se vor spulbera ca o frunză în bătaia vântului.»; 24 noi 46

«Partidul naţional ţărănesc şi liberal şi-au retras din guvern pe cei doi miniştri, Hateganu şi Romniceanu. În privinţa rezultatului alegerilor, iată ce scrie «Dreptatea», organul partidului naţional ţărănesc Maniu: «Să ne exprimăm revolta şi protestele noastre vehemente împotriva modului cum s-au făcut alegerile, iată un lucru ce nu ne e îngăduit. Aşa fiind, vom lăsa ca cetăţenii acestei ţări să-şi facă singuri, în forul lor, aprecierile de rigoare, căci, în definitiv, aici opresiunea şi cenzura rămân neputincioase. Cele mai mari dureri sunt totdeauna mute. Nu se strigă pe stradă. Poate din această cauză sunt şi mai impresionante»; 26 noi 46 «Guvernul român a dat opoziţiei 10% din voturi (adică invers de cum a fost în realitate). Astfel din peste 400 de locuri în parlament, au fost date naţional ţărăniştilor 30 locuri, iar liberalilor (Brătianu) 3 locuri pe toată ţara. (Dinu Brătianu a fost considerat ca nereuşit, iar I. Mihalache de la ţărănişti nici măcar nu a putut candida, căci în cele din urmă a fost exclus ca nedemn). În schimb s-au dat maghiarilor mai multe locuri decât ţărăniştilor»; 27 noi 46 Radio-Londra a comunicat

ieri că *Statele Unite şi Anglia nu recunosc ca valabile alegerile din România*. Un comunicat al şefilor partidelor de opoziţie publicat în «Liberalul» de azi constată că «guvernul şi-a ticluit prin fraudă şi teroare rezultate în flagrantă opunere cu realitatea şi cu voinţă corpului electoral» şi că prin urmare consideră alegerile efectuate ca nule şi neavenite. În acelaşi ziar se aduce un omagiu partidului naţional-ţărănesc «care *sub conducerea înţeleaptă, de o hotărâre şi energie de pe acum legendare a marelui său preşedinte Iuliu Maniu*, şi-a dovedit încă odată caracterul său de veşnic şi neînfricat luptător». 4 dec 46 În ziua de 1 decembrie s-a deschis aşa-zisul parlament român. Din dările de seamă publicate în toate ziarele pe care le-am citit, *rezultă că reprezentanţii diplomatici ai Angliei* şi *Statelor Unite nu au luat parte la deschiderea acestui parlament,* la care reprezentanţii diplomatici ai altor ţări, şi mai ales foarte numeroşi acei ai Rusiei, au fost totuşi prezenţi. Regele a citit mesajul în care se arată viitoarea activitate a parlamentului, ca etatizarea băncii naţionale, legiuiri economice etc. În acelaşi mesaj se vorbeşte despre o neşovăită apărare a proprietăţii. *Niciunul din reprezentanţii opoziţiei nu va lua parte la lucrările acestei camere* care s-a ales singură, nici măcar pentru a discuta validitatea alegerilor.

5 dec 46 Abia s-a scos deputat de guvern, *doctorul Nicolae Lupu a încetat din viaţa* acum două zile. Iată ce spune despre el, între altele, ziarul «Liberalul» de azi: «În memoria opiniei publice, Nicolae Lupu va rămâne, nu bepedistul de ieri, ademenit şi înşelat de comunişti, ci oratorul vijelios şi pasionat pentru cauza adevăratei democraţii, omul care, în îndelungata sa carieră politică, şi-a putu avea scăderile şi ambiţiile mărunte, dar care a fost un mare iubitor de tară şi un mare apărător al intereselor neamului său. Să-i fie ţărâna uşoară»; 7 dec 46 „Mihail Sadoveanu a fost ales preşedinte al Parlamentului. Cu această ocazie iată, între altele, ce a găsit el de cuviinţă să spună: «Am fost chemat aci la cel dintâi parlament democratic al României; cel dintâi parlament care nu ne-a

chemat să auzim vorbe (!!), cum din nefericire s-a întâmplat în trecut, ci este chemat să realizeze (!!)». La această lipsă de bună cuviinţă nu s-ar fi aşteptat poporul român din partea unui atât de mare scriitor. Păcat de trecutul şi de aureola cu care se înconjurase! Fată de o asemenea cuvântare, ziarul «Liberalul» face următorul comentariu: «Vorbind astfel, tovarăşul maestru s-a dovedit cel puţin ingrat. Căci tovarăşul Sadoveanu a fost cândva *preşedintele Senatului, sub un guvern reacţionar-mosieresc*. Şi a încasat pe atunci cum încasează şi azi» (...).13 dec 46 «*Iuliu Maniu*, acum câteva zile, a făcut noi declaraţii reprezentanţilor presei străine. Conferinţa a durat două ore în care timp şeful partidului naţional ţărănesc a dovedit cu documente autentice falsificarea alegerilor. În acelaşi timp, *Dinu Brătianu*, şeful partidului liberal, a înmânat reprezentanţilor Angliei şi Statelor Unite noi memorii.15 dec 46 «*De mai bine de o săptămână în fiecare zi, ziarul «Liberalul» cere* guvernului să explice cum se face că, în preziua deschiderii parlamentului, «cu o grabă susceptibilă ce multe şi legitime bănuieli», ministrul de pe atunci al comunicaţiilor Gheorghiu-Dej (azi la Econ. Naţională), printr-un decret-lege, a autorizat Direcţia Drumurilor să contracteze *fără licitaţie publică*, adică prin derogare de la principiile legii contabilităţii pulbice, lucrări de drumuri, cu un număr de 6 societăţi bine determinate, în valoare de 682 miliarde lei. Până azi guvernul nu a răspuns nimic.

De câteva zile *din nou se dă pâine în Craiova*. Sunt zile în care nu se să nimic, iar altele în care se dă raţia redusă la jumătate. Citesc în ziare că în Bucureşti e aceeaşi situaţie. Şi în timp ce românii nu au pâine, zecile de mii de ruşi din Craiova, cu sotii şi copii, nu numai că sunt hrăniţi din belşug, dar ei trimit şi în ţara lor lăzi cu alimente. Astfel maiorul rus ce stă la noi cu sotia a trimis în timp de 5 săptămâni 14 lădiţe din scânduri de brad conţinând făină bună şi alte alimente.

Acum trei zile a nins puţin. Temperatura a scăzut la 8 – 9 grade sub zero. 17 dec 46 «Printr-o dispoziţie a

guvernului, raţia de pâine a fost scăzută la 250 grame pe cap de om, de la 300 grame. Ştim însă că nici aceste 250 grame nu se vor da decât de 2 – 3 ori pe săptămână. În piaţa rar când se găseşte la câte o ţărancă, un kg de făină de porumb costă 6.000 lei.

Guvernul a obţinut după alegeri în decret de amnistierea falsurilor, deci şi-a acelora ce au fost săvârşite cu ocazia alegerilor. Nu s-a văzut niciodată până acum ca falsurile să fie amnistiate»; 19 ian 47» În ziarul partidului naţional ţărănesc «Dreptatea» s-a publicat la 18 decembrie 1946 un manifest al lui Iuliu Maniu către naţiunea română, manifest care apoi a fost republicat în ziarul aceluiaşi partid, ce apare la Craiova, intitulat «Brazda nouă» cu data de 15 ianuarie 1947. «Către voi milioane de cetăţeni, şi cetăţene, spune manifestul – care cu sufletul încălzit de dragoste de Neam şi Tară, v-aţi dus la urne să spuneţi voinţa voastră cinstită – despre felul cum trebuie şi de către cine trebuie cârmuita această tară, ne îndreptăm cuvântul nostru de mulţumire şi admiraţie». Urmează mai departe samavolniciile sălbatice ale guvernului fată de opoziţie, falsificarea alegerilor. «Cu toate nelegiuirile lui, guvernul nu a fost în stare să stoarcă majorităţi. Guvernul a căzut în alegeri. Lumea întreagă cunoaşte voinţa adevărată a Tării, cunoaşte minciuna şi frauda guvernului. Se ştie că parlamentul lui nu poate lega destinele neamului». Ataşez aci foaia cu acest manifest epocal, pentru a se vedea cuprinsul lui întreg»;

B. eliminarea şi distrugerea opoziţiei: 16 oct 44: «În ţară la noi, partidul naţional ţărănesc (care de curând, într-o ediţie specială a ziarului

«Dreptatea», şi-a publicat manifestul său program), convocase pentru ieri dimineaţă o întrunire publică în Bucureşti, la care urma să ia parte un mare număr de cetăţeni din Bucureşti şi un impozant numărde ţărani, pentru a arăta astfel de ce popularitate se bucură acest partid în masele poporului şi a opune astfel o contră forţei partidelor comunist şi socialist. În ultimul moment însă întrunirea a fost contramandată, se pare în urma unei

sugestii de la Moscova, care de altfel ar fi sfătuit să nu se mai permită niciun fel de întrunire, pentru niciun partid politic.» 23 oct 44: Ziarele comuniste şi socialiste continuă să strige mereu: «Jos guvernul de profascişti!» Oamenii care au hotărât izgonirea nemţilor din tară şi încheierea armistiţiului cu puterile aliate sunt numiţi

«fascişti»! În ziarul «Curierul» apărut azi, în articolul de fond în care se combat metodele comuniştilor şi socialiştilor din ţara noastră, se pune întrebarea, de ce nu se poate ajunge cu aceste partide la o înţelegere şi se răspunde astfel: «Răspunsul e simplu: din pricina tonului în care se poartă discuţiile, a metodelor de afirmare întrebuinţate... La una din familiile noastre politice se vorbeşte tare, prea răstit. Tonul, totdeauna de comandă, nu admite contradicţie şi nu tolerează alte opinii. Mai rău: în presă, în adunări, în sindicate se face uz de ameninţări. La nevoie stau gata batalioane de gărzi înarmate nu numai cu patriotism, ci şi cu revolvere. Intoleranta, ameninţarea şi revolverul constituie o metodă de luptă politică numită teroare. Proprie dictaturii, ea este în contrazicere cu esenţă democraţiei». În ziarul partidului liberal «Viitorul» se publică azi o declaraţie a şefului acestui partid, Const. I.C. Brătianu, adresată tării, în care, după ce se arată că în momentul de fată sunt probleme urgente şi importante de rezolvat, că restabilirea comunicaţiilor feroviare, telegrafice, telefonice, cât şi cele rutiere, autovehicule şi căruţe, apoi alimentarea populaţiei, muncile pentru strângerea şi facerea recoltelor, spune între altele: «Ordinea interioară trebuie menţinută. Nu se poate permite dezvoltarea curentelor anarhice, nici terorizarea populaţiei pasnice prin gărzi înarmate. Pe liniştea interioară este bazată putinţa de îndreptare în tară». Vorbind apoi de noi împroprietăriri, C. Brătianu declară să împroprietărirea se va face în regiunile unde se vor găsi terenuri disponibile, «ar fi o înşelătorie să făgăduim pământ la milioane de oameni când tot ce s-ar putea expropria nu reprezintă nici 10 % din numărul celor ce s-ar crede îndreptăţiţi la împroprietărire». Arată apoi ce

trebuie făcut pentru munctiorii de la sate şi oraşe, prin exploatări rentabile. «Tendinţa noastră trebuie să fie să ridicăm clasele de jos prin proprietatea exploatărilor în care lucrează şi prin cultură, iar nu prin coborârea nivelului celorlalte clase. Nu ne trebuie egalitate în sărăcie».

Iar mai departe: «credem că e bine ca în aceste vremuri de fierbere şi supralicitaţie, să se audă un cuvânt mai cumpătat şi mai măsurat»; 30 oct 44: Ieri a avut loc o mare demonstraţie a naţional ţărăniştilor din Capitală la care, după cum se spune în ziarele apărute astăzi, au luat parte zeci de mii de cetăţeni. Cuvântările s-au ţinut în sălile «Aro» şi

«Scala», iar cetăţenilor de afară li s-a transmis prin megafon. Au vorbit dr. N. Lupu, preşedintele organizaţiei din Capitală, Ion Mihalache, Iuliu Maniu, Mihai Popovici.»: 29 noi 44; Un incident, repetabil de altfel, petrecut în comuna suburbană Apărătorii Patriei, în care un plutonier major ajutat de câţiva soldaţi au tras cu puştile la o serbare muncitorească din acea comună (nu se ştie care a fost cauza care a dus la acest act) şi au omorât doi muncitori ai au rănit alţii, a avut urmări foarte grave. S-a căutat a se face din acest incident o crimă politică şi, ca urmare, partidele de stânga au convocat ieri mari adunări în piaţa Victoriei şi au manifestat mai ales împotriva ministrului de interne Penescu (naţional-ţărănist), făcându-l răspunzător de acest act. În acelaşi timp, după cum se publică în ziare, o delegaţie a sindicatelor de muncitori a mers la primul comisar adjunct al poporului pentru afacerilor străine al Rusiei, A.I. Vasiński, care se află încă în Bucureşti, şi s-au plâns de situaţia din ţara noastră, învinuind partidele politice istorice (cel liberal şi naţional-ţărănesc) şi mai ales pe şeful national-ţărăniştilor, Maniu (acel care se ştie că a fost sufletul mişcării ieşirii din Axă şi încheierii armistiţiului cu Statele Aliate), că susţin şi acoperă pe asasini, spunând apoi între altele: «Astăzi poporul român este pus în imposibilitate de a-şi îndeplini datoria fată de aliaţi, deoarece şi în actualul guvern sunt

oameni care împiedică aceasta»: 28 ian 45 Din cuvântarea publicată ieri a primului ministru se deducea că guvernul, astfel cum e compus azi, lucrează în linişte şi în înţelegere. Astăzi, însă, toate ziarele publică «Programul de guvernare al Frontului national-democrat» (partidele de stânga), prin care aceste partide, susţinând că partidele liberal şi naţional-ţărănesc fiind compuse în mare parte din elemente reacţionare cu care nu se poate guverna, cer un guvern

«adevărat democrat», compus numai din elemente ale partidelor de stânga. Printre punctele de program ce vor să aducă la îndeplinire, în afară de participarea la război, împlinirea condiţiilor de armistiţiu, se mai prevede confiscarea pământului ce depăşeşte 50 hectare al moşierilor. Preţul pământului confiscat se fixează la o sumă egală cu valoarea recoltei pe un an, plătită însă statului de ţărani în timp de zece ani. Călătoria ministrului de comunicaţii, Gheorghiu-Dej, la Moscova, se pune în legătură cu intensificarea acestei mişcări»; llfeb 45 Şeful acuzatorilor publici la Tribunalul pentru judecarea celor vinovaţi de dezastrul tării a fost numit Ilie Lungulescu, consilier la Curtea de Casaţie; la Tribunalul pentru judecarea criminalilor de război N.

Moiseanu, consilier la Curtea de Apel Bucureşti. Prin ultimele mişcări în magistratură, a fost înaintat prim preşedinte al Curţii de Casaţie dl. Davidescu, care fusese înaintat de curând preşedinte. Apostolide, procurorul general, a trecut, după cererea sa, preşedinte la's. III a Cas.; procuror general a fost numit consilierul Mircea Possa. La's. Il a fost înaintat consiler Longhin, preşed. La C. de apel Buc. A fost pus în disponibilitate Gh. Giugiuc, fost procuror la acea Curte. În ziua de duminică 11 februarie, primul ministru, gen. Rădescu, în faţa unei adunări la «Aro», retransmisă prin radio, a ţinut o cuvântare despre situaţia politică internă. A arătat cu această ocazie să partidele de stânga vor să ia hotărâri în numele întregii ţări, spre ex. În chestia agrară şi altele, fără a ţine seama de părerea celor două partide istorice,

nat. – ţărănesc şi liberal. A arătat cu această ocazi că acele partide de stânga, ce se numesc «democrate», opresc când vor apariţia ziarelor celorlalte partide, cum s-a întâmplat spre ex. cu ziarul «Dreptatea», a cărui apariţie a fost suspendată fiindcă lucrătorii tipografi, desigur în urma ordinelor şefilor lor, nu au mai voit să-l tipărească. A doua zi, luni la ora 12, primul ministru a ţinut la radio o nouă cuvântare în care a căutat să restabilească unele fapte, spre ex., de ce cuvântarea sa de ieri nu a fost ţinută în sala «Scala», unde era anunţată, ci la «Aro»: pentru că

«Scala» a fost ocupată cu mult înainte de membri ai partidelor de stânga, care nu lăsau să intre şi alţi cetăţeni»; 2 Ofeb 45 Cu ziarul

«Viitorul» al partidului liberal, care are reprezentanţi în guvern, s-a petrecut acelaşi lucru care s-a petrecut cu ziarul «Dreptatea» al partidului naţional-ţărănesc – nu mai apare din cauză că lucrătorii tipografi, din ordinul conducerii F.N. D.-ului (front national democrat, compus din partidele de stânga), nu vor să-l mai tipărească. Astfel că cele două partide istorice au rămas fără presă. Astăzi pe toate tramvaiele au fost lipite afişe pe care este tipărit cu litere mari: «Să plece Rădescu» («Rădescu» este generalul, şeful guvernului); «Jos cu saboteurii din guvern» (adică joscu reprezentanţii din guvern ai partidelor liberal şi naţional-ţărănesc). Din ziarul «Semnalul», apărut azi după-amiază, aflăm că primul ministru, generlul Rădescu, a luat, în legătură cu criza politică, o măsură de mână forte: a supus Suveranului, care l-a semnat, decretul prin care toate cele trei subsecretariate de la Interne au fost suprimate. Ziarul adaugă că aceasta este o lovitură care priveşte direct pe Teohari Georgescu, unul din subsecretarii de stat (comunist, care a atacat prin presă pe primul ministru, care e şi ministru de interne); aflăm de asemenea că Iuliu Maniu a făcut presei o declaraţie, despre care numitul ziar spune că e un fulminant atac la adresa F.N. D.-ului, care trebuia să apară azi în ziare, dar care nu a apărut (desigur acelaşi ordin către lucrătorii tipografi de a nu-l tipări)»; 2

1feb 45 La Uzinele «Malaxa» trebuia să se aleagă un comitet de fabrică. Muncitorii fiind împărţiţi în două tabere, una pentru vechiul comitet şi alta pentru alegerea unui nou comitet, s-au produs încăierări în care s-a făcut uz de arme, fiind rănit grav cu această ocazie preşedintele Confederaţiei muncii şi alţi lucrători, din care unu a murit. O încăierare între muncitori, fără poliţie şi fără armată prezente, şi totuşi ziarele de stânga fac răspunzător de aceste incidente pe primul ministru (din cauza discursului ce a ţinut) şi pe Maniu! Citesc în «Semnalul» apărut azi după-amiază: «Tipografia naţional-ţărănistă din Calea Dorobanţi, unde se tipăreau declaraţiile făcute presei de d. Iuliu Maniu, a fost asaltată şi tipărirea împiedicată».27 feb 45 Niciunul din ziarele apărute ieri şi azi (nici chiar ziarele presupuse imparţiale cum e

«Universul») nu au publicat măcar un cuvânt despre comunicarea făcută la radio de primul ministru, general Rădescu, asupra evenimentelor de sâmbătă. În schimb, toată presa de stânga şi mare parte din cea presupusă independentă atacă pe primul ministru, acuzându-l de cele întâmplate. Partidul liberal, nemaiputând scoate un ziar al său, a lipit pe ziduri un comunicat prin care atacă metodele şi faptele F.N.D. Se acuză această grupare de toate dezordinile întâmplate în Capitală şi în tară de câtva timp, pune în sarcina sa incidentele sângeroase de sâmbăta, când ei au provocat trăgând focuri asupra Palatului Regal, în camera de lucru a primului ministru de la Ministerul de interne, şi în grupuri de oameni ce manifestau pentru ordine. Îi mai acuză că nu respectă niciunul din principiile democratice: libertatea cuvântului, libertatea presei, libertatea exprimării părerilor în sindicate etc. Şi că ei, criticând vechea dictatură, tind spre una tot atât de periculoasă.» 28 feb 45 Ziarele de ieri au publicat o declaraţie a 6 generali, printre care Răscanu, Dămăceanu etc., 3 colonei şi 1 maior, prin care se arată că fată de declaraţiile primului ministru, general Rădescu, făcute în seara de 24 febr. 1945 la posturile de radio, se desolidarizează de acţiunea şi declaraţiile lui. Am fost

informat azi că aceşti ofiţeri au fost puşi în dispoibilitate. Ieri a sosit în Capitală A.I. Vîşinski, primul locţiitor al Comisarului poporului pentru afacerile externe ale Rusiei sovietice. A venit oare pentru o împăciuire sau pentru a susţine elementele de stânga şi acţiunea lor?»; 2 mart 45 Colegii care au ascultat aseară «Radio Londra» au auzit spunându-se că situaţia din România va fi piatra de încercare pentru modul cum se va comporta Rusia în România în vederea executării înţelegerii de la Yalta (guvern cu reprezentanţi din toate partidele, libertatea presei etc.) Pe stradă, acum, în locul rarelor patrule, de câte 2 soldaţi înarmaţi, romaneşti ce făceau pază, se văd acum, de când armata română a fost dezarmată, patrule înarmate ruseşti.»; 24 iun 45 În tară, o lipsă completă de libertate şi de putinţa de critică, oricine ar îndrăzni, cât de respectuos, să facă unele observaţii, ar fi imediat arestat ca fascist. Căci cine, azi, nu e cu guvernul şi nu laudă acţiunile lui, oricât ar fi de democrat, e numit şi tratat ca fascist. Cele 2 partide de sub şefia lui Maniu şi Brătianu sunt în situaţia de a nu putea spune un singur cuvânt. Şi, nicio speranţă de nicăieri. Ţi se pare că te-ai înfundat într-o mlaştină de unde nu poţi să ieşi în nicio direcţie, unde nu şi de întinde o mina de ajutor ca să fi dus spre orizonturi mai blânde şi mai dătătoare de speranţă»; 2 lui.45 Abia s-a terminat un congres al «Frontului plugarilor», grupare condusă de primul ministru Groza, şi a început un congres al partidului liberal condus de Tătărăscu. Acesta, convocând cadrele întregului partid liberal, tinde să devină conducător al acestui partid. Nu am aflat însă dacă s-au prezentat la congres şi liberali din partidul condus de Const. Brătianu.

Programul partidului său, expus de Tătărăscu, este, în linii generale, următorul: respectarea proprietăţii individuale, rurale sau urbane. «Programul partidului national liberal este împotriva oricărei confiscări şi a orice exproprieri urbane sau rurale, socotind formula exproprierii complet epuizată odată cu rezolvarea problemei agrare făcută prin ultima lege a guvernului

nostru.» Consideră apoi capitalul individual ca o necesitate şi ca un instrument de propăşire a colectivităţii. E însă împotriva excesului şi a abuzurilor capitalului. Partidul national liberal rămâne legat de aşezămintele democraţiei parlamentare şi sociale. Voieşte, de asemenea, o înfrăţire cu naţionalităţile conlocuitoare etc. În politica externă: cu fata la răsărit, înţelegerea cu Naţiunile Unite, mai ales cu Franţa. E însă întristător faptul că, atât primul ministru Groza, la congresul grupării sale, cât şi Tătărăscu, au adus diferite acuzaţii partidului naţional ţărănesc de sub conducerea lui Iuliu Maniu şi fracţiunii liberale conduse de C. Brătianu. Şi, mai ales asupra lui Iuliu Maniu s-au aruncat cu mai multă furie, tăgăduindu-i-se chiar meritul de a fi fost unul din promotorii armistiţiului. Şi, zic că e întristător, fiindcă persoanele atacate nu se pot apăra în niciun fel, nici pe cale orală în faţa unei întruniri convocate, nici prin scris, căci ziarele lor sunt demult suprimate. Când, la intervale rare, partizanii lui Iuliu Maniu lipesc pe ziduri sau obloane (în timpul nopţii şi pe furiş) mici afişe cât podul palmei, autorii sunt urmăriţi şi arestaţi, tipografia confiscată etc. Cum oare, aceşti acuzatori care, de altfel, declară mereu că vorbesc în numele dreptăţii, pot săvârşi această mare nedreptate de a aduce acuzaţii cuiva care ştiu bine că nu se poate apăra, care e oprit să se apere?»; 5 sept 45 Iată ce s-a întâmplat acum 3 zile la Craiova. Comuniştii, însoţiţi de poliţie, s-au prezentat la sediul partidului national din acest oraş şi, sub pretext că vor să caute manifeste subversive, au intrat în interiorul clădirii partidului. Unii din cei ce intraseră s-au aplecat şi au ridicat de jos nişte asemenea manifeste. Însă unele dintre persoanele ce se aflau de fată în club, printre care şi un maior în activitate, văzuseră când înşăşi acei ce intraseră au aruncat manifestele acolo. Fiind arestaţi membrii prezenţi ai partidului, Parchetul local, fiind solicitat de familiile celor închişi, a făcut cercetări şi, negăsind nicio vină, a eliberat pe cei arestaţi. Aceasta însă a avut drept rezultat că ministrul de Justiţie a invitat de urgentă la Bucureşti, atât pe primul procuror cât şi pe

procurorul general. De câte ori se deschide emisiunea de radio la noi, se citeşte o proclamaţie a guvernului, prin care se stăruieşte a se afirma că guvernul de «largă concentrare» dr. P. Groza va conduce mai departe treburile tării; în acelaşi timp se atacă forţele «fasciste şi reacţionare» conduse de Maniu şi Brătianu. Se anunţă că primul ministru Groza şi ministrul de Externe Tătărăscu au plecat la Moscova! În acelaşi timp cu ei a plecat la Moscova şi ambasadorul Rusiei la Bucureşti împreună cu generalul comandant al forţelor ruse din România, Susaicov»; «Luni.

12 noiembrie, guvernul a convocat în Piaţa Naţiunii o mare adunare pentru a protesta împotriva «anarhiştilor, fasciştilor şi criminalilor» care, cu ocazia manifestaţiilor din fata Palatului Regal, cu ocazia zilei de 8 noiembrie (ziua de Sf. Mihail) au provocat moartea câtorva muncitori. Pentru ca discursurile ţinute să fie auzite în tot oraşul, s-au instalat pe străzile mai populate puternice megafoane. Ziarele conduse de grupările ce formează guvernul au apărut în doliu, iar în ele comunicate şi dări de seamă fulgerătoare, cerându-se moartea lui Maniu şi Brătianu şi a

«fasciştilor» conduşi de ei. Toate aceste ziare au anunţat că au luat parte la adunare 750.000 oameni (adică populaţia a 12 oraşe cât Craiova de mari). Este lesne de văzut că acest număr de oameni nu ar fi putut avea loc în Piaţa Naţiunii, care nu e prea întinsă. Conducătorii însă au voit să dea impresia străinilor că întreaga populaţie a oraşului e cu ei. Se ştie, de altfel, că la fabrici, muncitorii, şi în diferite instituţii, funcţionarii, au primit ordin să vină, in corpore, sub ameninţarea îndepărtării de la lucru sau din funcţiune. Mulţi însă s-au exchivat. Citind ziarele lor şi văzând scandalul enorm pe care-l fac, dacă nu ai şti cum stau lucrurile, ai crede că mulţimea care s-a dus în faţa Palatului Regal pentru a-şi manifesta simpatia fată de Rege (care nu mai are raporturi cu guvernul şi, deci, a devenit indezirabil şi pentru ruşi), a mers acolo numai ca să omoare şi să dea o lovitură «democraţiei» pe care acest guvern pretinde că au întronat-o. În realitate nu s-a avut în

vedere decât o manifestaţie pasnică, însă manifestanţii au fost provocaţi de autobuzele, conduse de comunişti, ce treceau prin mijlocul mulţimii, voind să calce pe cei care manifestau, şi de alţi indivizi care strigau

«Jos regele». Şi ei vorbesc de cei câţiva morţi de ai lor în acea busculadă, fără a vorbi de morţii mult mai numeroşi din mulţimea manifestanţilor, doborâţi de gloanţele soldaţilor din divizia zisă «Tudor Vladimirescu», formată în Rusia, şi de care acum guvernul se serveşte, gloanţe trase de la Ministerul de Interne, din fata Palatului Regal, unde se afla ministrul de Interne, Teohari Georgescu, din gruparea comunistă, şi fără a vorbi de studenţii şi elevii de liceu ce au fost arestaţi cu acea ocazie, duşi la acel minister şi torturaţi în mod sălbatic. Se pare însă că încercarea guvernului, de a prezenta pe nevinovaţii manifestanţi ca pe nişte fascişti criminali, nu a avut prea mare succes în ochii englezilor şi americanilor din Bucureşti, care au văzut cu ochii lor ce s-a petrecut atunci. Dovadă de aceasta e şi nemulţumirea pe care, unul din ziarele guvernului, «România liberă» o manifestă în privinţa faptului că posturile de radio americane care au corespondenţi la Bucureşti n-au transmis până acum niciun cuvânt asupra demonstraţiei de la 12 noiembrie (Protestul acesta e reprodus de ziarul «Semnalul» apărut azi)»; 13 feb 46 În sfârşit, am putut obţine două ziare ale opoziţiei, şi anume: «Dreptatea» – naţional-ţărănistă, cu data de 5 febr. 1946 (nr. 1) şi «Liberalul» – national-liberal (Brătianu), cu data de 13 febr. (nr. 3).

Într-un articol de fond, intitulat Continuăm, «Dreptatea» scrie, între altele: «Dreptatea», iat-o din nou în arena publică, acolo unde se afirmă credinţele, se ciocnesc convingerile, se înfruntă ipocrizia, se demască minciuna şi se înfierează abuzul, sub orice formă s-ar înfăţişa». Mai este tipărit în ea o Chemare a partidului national-ţărănesc, un articol intitulat Partidul naţional-ţărănesc doreşte ca alegerile să se facă până la 1 mai, în care se redă declaraţia făcută de ministrul Haţiegan, delegat naţional-ţărănist în guvern, declaraţie din care

rezultă că Anglia şi Statele Unite nu au înţeles să recunoască guvernul român decât în anume condiţiuni: libertatea presei, a întrunirilor, alegeri în timp cât mai scurt posibil. (E curios că guvernul, care pretinde că are atâta popularitate în tară, fuge de alegeri, dorind ca ele să aibă loc cât mai târziu, pe când opoziţia cere alegeri urgente, în orice caz, înainte de 1 Mai). În sfârşit, în aceeaşi gazetă, e redată o cuvântare a fruntaşului naţional-ţărănist Mihalache, ţinută la C. Lung în ziua de 27 ianuarie, la o mare întrunire regională. După ce se ocupă de pacea viitoare, care trebuie să cuprindă întreg Globul, şi de Conferinţa de la Moscova, pentru recunoaşterea guvernului român, se ocupă de lupta pe care partidul trebuie să o ducă, întrebându-se cu cine trebuie să lupte şi răspunzând că nu are cu cine. «Copacul guvernamental este aşa de slab că numai să sufli în el şi cade. Rădăcinile lui, cele care cresc în solul tării, sunt uscate. Dacă desfaci guvernul de numeroasele lui coji, găseşti un sâmbure comunist; restul este camuflaj». Apoi, după ce arată care e doctrina comunistă şi întreabă pe comuniştii români de ce nu vorbesc cu sinceritate în numele acelui program, urmează: «De ce ni se vorbeşte în numele altor interese, până şi în numele marei finanţe şi marei industrii particulare? De ce se camuflează în spatele unor formaţiuni improvizate după aceleaşi metode şi chiar cu aceleaşi elemente care au fost des compromise sub dictatura Regelui Carol şi mareşalului Antonescu? În fiecare zi răsar noi partide şi noi grupări, prin desfacerea şi refacerea unora şi aceloraşi. Nu ne lăsăm impresionaţi de aceste ciupercării ce cresc din putregaiul moral al societăţii şi din uscăturile partidelor serioase» etc. «Liberalul» tipăreşte, la loc de frunte, un articol intitulat Frica de alegeri, care începe aşa: «Este locul şi momentul să înfăţişăm opiniei publice adevărul întreg, fără reticenţe şi fără menajamente, despre problema politică esenţială a democraţiei române: alegerile legislative. În sânul grupărilor coaliţiei frontului democratic continuă să se învedereze din ce în ce mai mult teama de alegeri... F.N.D.,

în loc să înceapă, după atâta amar de vreme, a pune în practică principiile cu adevărat democratice, premergătoare unei manifestări a voinţei populare şi să realizeze în fapt un regim democratic, s-a dedat la experienţe de reforme sociale, în speranţa că-şi va crea o platformă politică pentru alegeri... Teama de alegeri este, deci, în realitate, teama justificată de popularitate, aşa de înrădăcinată în masele populare, a partidelor democratice»; 14 mart 46 La Arad, un grup de comunişti, intrând în clubul partidului national-ţărănesc, au lovit pe membrii partidului aflaţi acolo, şi mai ales pe Alexe Botioc, vechi luptător ardelean, din care acesta a murit. Ziarul national-ţărănesc «Dreptatea», anunţând această moarte, a apărut în doliu. Acelaşi ziar «Dreptatea» a publicat în facsimile acte din care se constată că Lothar Rădăceanu, ministrul muncii din guvernul zis de concentrare a fost, pe timpul când nemţii se găseau la noi în ţară, de mai multe ori în Germania, pentru care a căpătat paşaport, făcând comerţ de de ceasornice etc. Şi că el a fost unul din întemeietorii unei societăţi comerciale care avea ca scop, pe lângă comerţ, şi pe acela de a înlătura din comerţ pe evrei. A fost, deci, antisemit după modelul nemţesc. El face parte din Partidul social democrat, condus de C. Titel Petrescu, şi face acum pe democratul convins, persecutând pe foştii legionari, pe aşa numiţii «reacţionari», şi prezentându-se ca un ocrotitor al evreilor. El a luptat pentru liste comune în alegeri cu comuniştii, căutând să înlăture pe şeful partidului, care e pentru listă proprie. La 10 martie, s-a ţinut un congres al delegaţilor partidului pentru a hotărî asupra chestiunii, dacă în alegeri socialiştii democraţi trebuie să se prezinte în Cartel cu comuniştii. Din cauza stăruinţelor lui Lothar Rădăceanu şi partizanilor lor, a făgăduielilor de tot felul, a ameninţărilor şi a votului pe fată, a prevalat părerea listelor comune. C. Titel Petrescu, conducătorul partidului, cu alţi partizani, a lăsat la părerea listelor separate. Se pare că se vor despărţi de acei membri ai partidului care au fost împotriva părerii sale şi va întemeia şi un ziar nou, «Omul liber»; întrucât

ziarul

«Libertatea» a fost acaparat de Lothar Rădăceanu şi grupul său.» 121, 122, (p.lib. Tătărăscu, p. 172) („Groza, la congresul grupării, şi

Tătărăscu, au adus acuzaţii partidului naţional ţărănesc şi fracţiunii liberale C. Brătianu” 173) („Bustul în marmură al lui Octavian Goga din rotonda Cismigiului a fost aruncat pe jos de pe soclul său şi sfărâmat, au socotit poetul ca fascist şi nemaifiind în viaţa i-au sfărmat chipul de piatră” 179) (G. Tătărăscu 23 aug.45: „a adus critici lui Maniu şi C. Brătianu, sunt reacţionari şi nu reprezintă decât nişte rămăşiţe politice fără însemnătate, guvernul Groza e un guvern de largă concentrare, reprezentând toate clasele, toate forţele politice, a justificat toate speranţele, obţinând unirea Ardealului de nord, reforma agrară”; 26 aug 45 Conflictul politic dintre guvernul Ţării Româneşti şi Rege, deoparte, şi între acelaşi guvern (în spatele căruia se află Rusia) şi Statele Unite şi Anglia, pe de altă parte, a fost deschis aseară pe fată prin discursul citit în limba franceză, destinat nu numai tării, dar mai ales străinătăţii (citit apoi de o altă persoană şi în traducere românească) de către G. Tătătrăscu, ministru de Externe în actualul guvern român. După ce a vorbit de aportul României prin poziţia pe care a luat contra Germaniei anul trecut, prin jertfele de oameni ce au luat parte la război, a vorbit apoi de politica pe care Tara Românească trebuie să o ducă, şi a spus că această politică trebuie dusă în cel mai deplin acord cu Uniunea Sovietică; politică «cu fata la răsărit», a spus dânsul. După ce a adus critici aspre lui Maniu şi C. Brătianu, afirmând că aceştia sunt reacţionari şi că nu reprezintă decât nişte rămăşiţe politice fără însemnătate, a căutat să convingă Tara Românească şi străinătatea că guvernul Groza e un guvern de largă concentrare, reprezentând toate clasele, toate forţele politice, că a justificat toate speranţele, obţinând unirea Ardealului de nord, reforma agrară etc. Vorbitorul a terminat apoi afirmând că guvernul va continua activitatea sa, fără abatere şi fără şovăire, ascultând numai de

interesele ţării. Aşadar, rezultă din acest fapt că guvernul, căruia i s-a cerut demisia de către Rege dar care nu a înţeles să demisioneze, lucrează acum în afara Constituţiei, căci, după Constituţie, Regele numeşte pe miniştri. Este, deci, un guvern revoluţionar. Prin atitudinea lui, acest guvern înţelege deci să nu mai atribuie Regelui niciun rol. Imediat după ce s-a terminat citirea discursului, venind ora informaţiilor (ora 10), s-a transmis ştirea că la radio Moscova s-a făcut declaraţia că guvernul Groza reprezintă cu adevărat poporul român şi s-au adus critici aspre guvernelor anterioare şi mai ales guvernului Rădescu. Aşadar, Rusia voieşte să impună punctul său de vedere în România, Bulgaria, Ungaria, împotriva dorinţei Statelor Unite şi Angliei, care voiesc guverne noi de largă concentrare, care să realizeze cu adevărat ideea democrată»; 26 oct 45 Dezacorduri din ce în ce mai mari apar între social-democraţii de sub conducerea lui C. Titel-Petrescu şi comunişti. Din ziarele de azi („Universul") aflăm că la 21 oct. a avut loc o adunare a muncitorilor de la minele Lupeni. Printre ei, desigur, se aflau şi comunişti. S-a pus acolo, se vede, chestiunea alcătuirii unui front unic al muncitorilor (F.U.M.). S-au auzit diferite strigăte pentru guvernul Groza şi împotriva unui oarecare Mihăilă (nu ni se spune cine este acest Mihăilă – poate a fost un social-democrat care a fost, se vede, de părere că deosebirile de principii dintre social-democraţi şi comunişti sunt prea mari ca acest bloc să poată fi format). În urma acestor manifestaţii, şeful partidului social-democrat, Titel Petrescu, cu câţiva membri ai partidului său, veniţi din Bucureşti, au părăsit adunarea. În urma lor, unii lucrători care au luat cuvântul, vorbind despre gestul lui Titel Petrescu de a fi părăsit adunarea, au declarat că acei care vor să slăbească azi Frontul unic muncitoresc (recte să-şi urmeze calea lor iar nu a comuniştilor) sunt în slujba reacţiunii şi trebuie consideraţi ca duşmani ai clasei muncitoare (aşadar, unul din vechii socialişti şi partizanii săi au ajuns să fie consideraţi duşmani ai clasei muncitoare, pentru că nu se pun în slujba comunismului).

Într-o rezoluţie votată în ziua de 25 octombrie (adică ieri) într-o şedinţă a partidului social-democrat, s-a spus, între altele, că pentru alcătuirea unui front unic muncitoresc e necesară mai întâi o clarificare a divergentelor teoretice şi tactice dintre social-democraţi şi comunişti. «Comitetul central al Partidului social-democrat constată că în condiţiile actuale (adică din cauza divergentelor teoretice şi tactice cu comuniştii) realizarea partidului unic muncitoresc rămâne un deziderat al viitorului». În spiritul acestei rezoluţii, Comitetul central îndeamnă organizaţia P.S.D. să continue cu toate puterile munca de întărire şi afirmare socialistă a partidului. Pe cale particulară am auzit că s-au împărţit în tramvaie şi pe stradă afişe prin care acelaşi partid pune în fruntea programului său respectarea Constituţiei şi alte puncte de program, îndemnând la organizarea partidului. În diferite instituţii apar disensiuni grave între comunişti şi socialişti. Am auzit astfel că lucrătorii socialişti (mi se pare de la o tipografie), voind să plece la o adunare convocată, au fost împiedicaţi de comunişti, care au cerut şi ajutorul forţelor ruseşti, şi că între ambele tabere a avut loc o adevărată bătălie. Situaţia aceasta e cunoscută şi în America, de unde se spune că s-a vorbit într-o seară»; 6 ian.46 „cele două partide, naţional-ţărănesc şi national-liberal, au desemnat persoanele care ar urma să le reprezinte în guvern şi au adus la cunoştinta preşedinţiei de consiliu hotărârile lor. Un eveniment politic care prin producerea lui în aceste momente este întristător, ar putea da naştere la noi încurcături: dr. N. Lupu, numind reacţionari pe Iuliu Maniu şi I. Mihalache, conducătorii partidului naţional-ţărănesc din care numitul dr. Lupu a făcut până acum parte, a declarat şi a publicat în toate ziarele că se desparte de vechea conducere şi înfiinţează un nou partid cu numele «partidul ţărănesc democrat». această hotărâre a dr. Lupu (trecut până azi prin mai multe partide), nu poate decât să bucure guvernul, căci prin această acţiune (poate ajutată şi de guvern) se speră ca partidul condus de Iuliu Maniu să fie slăbit”, ian.46 comunismul” se camuflează în spatele

unor formaţiuni improvizate din elemente care au fost compromise sub dictatura Regelui Carol şi mareşalului Antonescu? răsar noi partide şi noi grupări, prin desfacerea şi refacerea unora şi aceloraşi, «ciupercării ce cresc din putregaiul moral al societăţii şi din uscăturile partidelor serioase»; mart.46 «Iuliu Maniu e pus mereu sub supraveghere şi spionaj prin agenţi, n-a existat în România ca un şef de partid să fie urmărit, cum odinioară Ohrana ţaristă... urmărire domnului Maniu porneşte peal 9 leaan»; CICB – răt.28 febr 46 «anarhiamorală, Gh. Tătărăscu, «sprijinitorul de ieri şi de azi al sistemelor dictatoriale»; «ţărăniştii se plâng că mare parte din sediile lor au fost devastate de agenţi comunişti, întrunirile făcute aproape imposibile prin scandalurile şi gravele bătăi aplicate participanţilor, s-au încercat două atentate, asupra secretarului general, Penescu, şi asupra şefului partidului din Argeş»; «Arad comuniştii, intrând în clubul partidului nu-l, au lovit pe membrii partidului, mai ales pe Alexe Botioc, care a murit»; PSD 10 mart 46 «dacă în alegeri socialiştii democraţi trebuie să se prezinte în Cartel cu comuniştii. Lothar Rădăceanu făgăduieli ameninţări şi vot pe fată, liste comune. C. Titel Petrescu liste separate. Se vor despărţi»; 26 mart 46 «guvernul român nu respectă angajamentele de liberă propaganda partidelor de opoziţie. Mihalache plecând în Molodva pentru a vorbi partizanilor, a fost izgonit din două oraşe de grupuri comuniste care au ocupat sălile, provocând scandaluri şi ameninţând viaţa acelor ce veniseră să vorbească, se află în turneu şi un ziarist american»; apr 46: demisii grup. Tătărăscu; 14 martie 47 «Un alt incident este că în România au început arestările de oameni ai opoziţiei. În Craiova au fost arestaţi până acum se spune cinci persoane. După cât se vede se procedează ca în Ungaria.»; 15 mart 47 «Se spune că în toată ţara s-au produs arestări de membri ai opoziţiei. Aseară la radio Londra şi America s-a comunicat că în acele ţări s-a primit protestul partidelor de opoziţie din România, printre care şi cel al lui C. Titel Petrescu, protest prin care aceste partide de

opoziţie se plâng că în ţara noastră guvernul, susţinut la cârmă de sovietici, continuă să lipsească poporul de libertătle prevăzute în tratatul de pace şi că acum se produc arestări în toată ţara»; 7 april 47 «Ziarele începând de azi se vând cu

5.000 lei numărul (de la 1.000 lei cât a fost până acum). Preţul acesta enorm e rezultatul nesăbintei urcării salariilor lucrătorilor. Un funcţionar public, ca să poată citi un singur ziar pe zi, trebuie să cheltuiască un sfert din leafa sa lunară. Desigur că mare parte din populaţie, chiar preţul de până acum i se părea mare, nu va mai putea citi ziarul. Poate a fost şi scopul guvernului?

Conducerea partidelor liberal şi naţional ţărănesc au comunicat formaţiunilor judeţene să nu primească înscrieri de indivizi ce au făcut parte din blocul partidelor de la guvern. Oare au început unii să părăsească partidele blocului? Citim, pe de altă parte, în ziare, că comuniştii au exclus 7 din partizanii lor de oarecare importantă «pentru că au călcat morala partidului» (au început să fie nemulţumiţi de acţiunea conducerii comuniste)»; 12 april 47 ««Cumnatul meu are un aparat de radio foarte bun. Am ascultat Radio America, jurnalul în limba română, transmis prin postul de Radio Londra. Am aflat că în ţara românească guvernul a arestat 250 membrii ai partidului naţional ţărănesc, 100 membrii ai partidului liberal, 20 membrii ai partidului social democrat independent. Şefii acestor partide, Maniu, Brătianu şi Titel Petrescu, au trimis din această cauză, şi pentru lipsa de libertăţi din tară, proteste marilor puteri şi ONU-lui»; 3 liulie 47 «În ziua de marţi 29 iulie, Consiliul de miniştri român adat o decizie prin care a dizolvat partidul national român de sub şefia lui Iuliu Maniu. Sediile din Capitală şi din tară ale partidului naţional ţărănesc au fost închise, urmând ca întreg patrimoniul acestui partid să fie lichidat conform legii. Aşa dar cel mai puternic partid din tară, acel care în alegerile din noiembrie 1946 a avut imensa majoritate a voturilor tării, voturi care însă au fost escamotate de guvern în favoarea sa, a fost desfiinţat de minoritatea ce se

află la guvern cu sprijinul puterii ocupante. Iar conducătorii lui, Maniu, Mihalache şi ceilalţi, în raportul pe care ministrul de interne Teohari Georgescu l-a înaintat consiliului de miniştrii, au fost taxaţi drept criminali şi trădători de tară!»; 13 noiembrie 47 «Marţi seara la ora 8, Tribunalul militar din Bucureşti a condamnat pe Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Gr. Niculescu Buzeşti, Alex. Cretianu (aceştia doi din urmă în contumacie) la muncă silnică pe viaţă (transformată pentru primii doi în temniţa grea pe viaţa din cauză că au vârsta peste 60 ani), degradare civică şi confiscarea averii. Ceilalţi au fost condamnaţi unii la muncă silnică, alţii la temniţă grea, degradarea civică şi confiscarea averii, aşa cum se vede din foaia de ziar alăturată. Astă seară la ora 7, 15, Radio-America a transmis în româneşte o declaraţie a ministrului de externe al Statelor Unite, Marshall, făcută la o conferinţă de presă, declaraţie prin care vorbind despre condamnarea nedreaptă a lui Maniu, pe care-l numeşte «campion al libertăţii democraţiei», arată că această condamnare face parte dintr-un sistem care tinde să desfiinţeze opoziţia în ţările ocupate de ruşi.

13 noi 47 «Ieri dimineaţa la ora 8, 20, Regele Mihai al României a plecat cu avionul, împreună cu regina mamă Elena spre Londra, unde au fost invitaţi la festivităţile care vor avea loc în Capitala Marii Britanii, cu ocazia căsătoriei principesei Elizabeth cu locotenentul Philip Monntbatteu. Regele şi mama se vor opri câteva zile la Geneva, la Ducesa de Aosta, sora reginei mame Elena. De aci vor pleca la Paris, de unde apoi vor porni spre Londra. Festivităţile încep la Londra în ziua de luni 17 noiembrie, iar celebrarea căsătoriei va avea loc în ziua de 20 noiembrie. Majestăţile lor vor lipsi din tară (după comunicatul dat în ziare) 15 – 20 zile. Sunt totuşi persoane care cred că Regele nu se va mai înapoia cât va mai dura în România actualul regim»; 3 Onor 47

««Liberalul», organul partidului national liberal de sub şefia lui C. Brătianu, singurul ziar de opoziţie ce mai rămăsese, şi care neputând spune tot ce ar fi vrut, îşi

permitea uneori observaţii privitoare la activitatea regimului, nu mai apare de câteva zile. După dispariţia ziarului

«Dreptatea» al partidului naţional ţărănesc, după dispariţia ziarului de oarecare independentă, «Jurnalul de Dimineaţa», dispare acum şi

«Liberalul». Lui C. Titel Petrescu, şeful partidului socialist independent, nu i s-a permis niciodată să scoată un ziar. Au rămas acum numai ziarele oficioase ale regimului, sau acelea care nu au decât cuvinte de aprobare pentru activitatea lui. Şi acest regim care sugurmă astfel libertatea cuvântului în ţara noastră, protestează cu violentă prin radio că a fost confiscat un număr din «Humanité». Ziarul comunist francez care îndemna la grevă şi la rezistentă împotriva unei legi ce urmează a se vote de parlament, deci la revoltă!»;

C. eliminarea instituţiilor democratice prin înscenări judiciare: DESFIINŢAREA INSTITUŢIILOR STATULUI – armată, poliţie, justiţie, ad-tie: DEZARMAREA ARMATEI, POLIŢIEI: 47, 48

17 aprilie (Divizia «Tudor Vladimirescu», «aduşi de pe front într-un scop politic», costumaţie sovietică, cântece sovietice, patrule pe străzi, bolşevizarea armatei 132)

Iulie 45: Rezistenta armatei la dezarmare: „Armata care a luptat în Ungaria şi Austria a sosit la Arad, comandantul rus a voit s-o dezarmeze, s-a opus, o scurtă luptă, câteva sute de soldaţi români şi ruşi au căzut” 187); iun 46: „regele şi armata sa» (acei care fac astfel de manifestaţii şi nu strigă «trăiască guvernul Groza şi armata poporului», armată care e formată din diviziile Tudor Vladimirescu şi Horia, Cloşca şi Crişan, instruite în Rusia şi care sunt privite cu ochi bănuitori de marea majoritate a populaţiei, sunt consideraţi ca duşmani ai regimului”; 13 noi 47 «Ieri dimineaţa la ora 8, 20, Regele Mihai al României a plecat cu avionul, împreună cu regina mamă Elena spre Londra, unde au fost invitaţi la festivităţile care vor avea loc în Capitala Marii Britanii, cu ocazia căsătoriei principesei Elizabeth cu locotenentul

Philip Monntbatteu. Regele şi mama se vor opri câteva zile la Geneva, la Ducesa de Aosta, sora reginei mame Elena. De aci vor pleca la Paris, de unde apoi vor porni spre Londra. Festivităţile încep la Londra în ziua de luni 17 noiembrie, iar celebrarea căsătoriei va avea loc în ziua de 20 noiembrie. Majestăţile lor vor lipsi din tară (după comunicatul dat în ziare) 15 – 20 zile. Sunt totuşi persoane care cred că Regele nu se va mai înapoia cât va mai dura în România actualul regim»;

Fractură intelectuală: «o lumină nouă se revarsă din răsărit» Sadoveanu: 48) (Constantinescu-Iasi, 121, 122) (Vlădescu-Răcoasa: 150) doctor Eduard Mezincescu 313;

Armata rusă: sept.44: „Pe străzile Capitalei sunt lipite apeluri tipărite ale înaltului Comandament Militar Sovietic, prin care îndeamnă populaţia română să fie liniştită, să lucreze fiecare acolo unde se află căci ei, ruşii, nu au venit în ţara noastră ca asupritori, ci ca eliberatori. Declară, în acelaşi timp, că proprietatea privată va fi respectată şi apărată, că România se va guverna singură, fără cel mai mic amestec din partea Rusiei, care nu va schimba orânduirea socială”. 4 sept 44: soldaţi sovietici, adeseori în stare de ebrietate, opreau ofiţeri români sau civili şi le luau banii, ceasornicele, inelele. Pe unii ofiţeri români i-au dezbrăcat de haine. Pe lângă aceasta, intrau în casele oamenilor şi violau femeile», 52

2 MARTIE 1945 (În Cişmigiu au înflorit ghioceii. Pe străzi, patrule înarmate ruseşti: 47, 48)

17 Martie 45 (În Cişmigiu, trupele ruseşti fac exerciţii pe alei şi pe pajişti 123)

Ian. 46 «ofiţerii ruşi şi-au adus din Rusia soţiile şi copiii. Comandamentul rus are în Craiova la liceul «Elena Cuza» un teatru rusesc, sală de cinematograf, de petreceri, de întruniri, cafeneaua şi restaurantul «Minerva», şi alte săli, au fost rezervate pentru ei» 275

21 martie 45: «nu mai e ţinută în seamă nicio lege şi organele adtive ale partidului de la putere fac ce vor»: 124)

23 martie: «noua ordine a cărei înfăptuire se

urmăreşte în ţara noastră» 125

Evreii (folosiţi în «Uniunea patriotică», aduşi în Bucureşti din Ungaria şi Rusia, li s-au dat case 162)

Fr. Plugarilor, (lui. 45; 172)

OBŢINEREA ARDEALULUI DE NORD-încredere guv. «democrat», 122) PĂMÂNT ŢĂRANI: „Confiscarea proprietăţii rurale”: 125, 127; CICB – răt. Mart.46 „nu poate fi în contra împroprietăririi foştilor ostaşi din războaiele din urmă, dar partidul liberal nu poate admite confiscarea proprietăţii” 283;

VICTORIA ANTIFASCISMULUI

Demagogie: 153 (ieftinirea traiului)

(1 iunie 45 «guvernul a vrut să apară în ochii populaţiei ca foarte mărinimos», comutarea pedepsei crâm. de războ. 159, 60)

Aniversare armistiţiu 23 august 45: 194, 95 Conflict deschis Rege-Guv. Groza: 195, 6, 7;

MANIPULARE TINERET: 27 aprilie «actualul regim face din elevii de scoală exact ceea ce au făcut legionarii», organizaţii antifasciste, înregimentarea şcolarilor, manifestaţia de 1 mai, 138, 141; baluri şi petreceri;

9 MAI: armată rusă de ocupaţie + bolşevizare = 147; 12 sept.45: «când două persoane se întâlnesc nu vorbesc decât despre ruşi, întrebă când vor scăpa de ei, lucru pe care toată lumea îl doreşte» 206;

sept 44:» O adevărată frenezie a fost şi este în ziare pentru înlăturarea din slujbe a funcţionarilor numiţi sub regimul trecut, sau chiar a celor vechi care ar fi fost favorabili regimului. S-a şi alcătuit un decret-lege (din 19 sept.1944) pentru purificarea administraţiilor publice, semnat de ministrul justiţiei, Căpăţâna, aprobat şi semnat apoi de Suveran Ministrul Pătrăşcanu însă, la o săptămână după ce a fost publicat decretul-lege, a găsit de cuviinţă să publice un comunicat că decretul-lege a suferit unele modificări din partea ministrului justiţiei, modificări prin care s-ar atenua unele condiţii din textul discutat în Consiliul de miniştri. S-a publicat mai târziu ştirea că ministrul Pătrăşcanu a fost delegat să refacă decretul în

forma lui primă. Niciunul din ceilalţi membri ai Cabinetului nu au adus public o asemenea învinuire titularului de la Justiţie. Ministrul de justiţie, consilierul de la Casaţie, Căpăţâna, nu ar fi fost în stare ca din proprie iniţiativă să facă acele modificări care, de altfel, nu schimbă ideea urmărită şi al căror scop nu este altul decât ca prin atenuarea ce introduc să nu se producă o prea mare perturbare în aparatul de stat, ori să se facă nedreptăţi. În urmarea acestui incident, ministrul de justiţie şi-a prezentat demisia.

Cea mai mare parte din ziarele apărute acum şi, de altfel, şi din cele vechi care continuă să apară, prin atitudinea lor exercită o adevărată teroare: ele cer în mod gălăgios pedepse grave, arestări, o epuraţie cât mai largă în aparatul de stat. Un ziar,» Semnalul», a adus jigniri grave magistraturii în general şi Curţii de Casaţie în special, afirmând lucruri cu totul inexacte sau atacând modul ei de a interpreta legile... Făcând comparaţia între ceea ce se petrecea pe vremea când veniseră la putere foştii legionari de tristă amintire şi ceea ce se petrece acum, sub guvernul zis democrat, constatăm aceeaşi agresivitate, aceeaşi pornire. E drept însă că sunt şi ziare care, cerând şi ele aplicarea decretului-lege de care am vorbit mai sus şi pedepsirea vinovaţilor de război, păstrează o atitudine ponderată şi se ocupă în mod serios desituatiaprezentă şi viitoare a ţării. E drept de asemenea că şi în guvern sunt personalităţi înţelepte care caută să nu cadă în exces şi sunt preocupaţi de afacerile importante ale ţării. Prin decretul-lege prin care s-a revenit la Constituţia din 1923, a fost suspendată inamovibilitatea în magistratură, inamovibilitate care, se spune în decret, va fi reglementată printr-o lege ce va apărea. De 3 ori până acum, în câţiva ani, această inamovibilitatea, deşi un principiu constituţional, a fost suspendată, încât de poate spune că ea nu mai există. Odată a fost suspendată sub Regele Carol II, a doua oară sub regimul legionar, care a căutat să înlocuiască pe magistraţii ce li se părea că au lucrat împotriva acestei mişcări, acum în scopul de a se

înlocui magistraţii bănuiţi că ar fi fost favorabili acelui regim.»: 15 sept 44: «Este interesant de observat că deşi fiecare din aceste partide poartă denumiri de «comunist».

«socialist», ei totuşi vor să formeze un bloc căruia să-i dea denumirea de «democrat». Care este tendinţa acestor partide de extremă stângă se poate vedea dintr-o convorbire publicată în ziarele de azi pe care generalul Aldea, ministrul de interne, a avut-o cu reprezentanţii presei (a se vedea comunicatul gen. Aldea in extenso, în tăietura de jurnal din mapa cu decrete-legi). După ce el arată care a fost acţiunea sa la izgonirea fostului guvern şi încheierea armistiţiului, face cunoscut că acţiuni cu caracter anarhic s-au produs în câteva comune din tară: diferite elemente au încercat să pună stăpânire prin forţa pe primării (Crevedia, Şoldanu, Colentina etc.). Cum ministrul de interne nu putea rămâne indiferent în faţa ameninţărilor şi forţelor din ce în ce mai numeroase şi s-a opus la întronarea unor sisteme, au început atacurile prin presă spunându-se ministrului de interne că este «hitlerist».

«duşman al poporului» etc. «Înţeleg sensul actualei democraţii în care sunt complet încadrat, dar nu pot concepe ca temeliile statului să fie zdruncinate prin acte ale căror urmări nu pot fi calculate”. Ziarele moderate relevă faptul că în ţări cu o situaţie asemănătoare cu a noastră, cum e Italia, asemenea evenimente nu se petrec, partidele s-au înţeles să formeze un guvern care, până la încheierea păcii, să conducă în linişte tara, renunţând la tot ce poate aduce dezordine.

(legea de purificare a administraţiei) (ridicarea inamovibilităţii magistraţilor) (presa element de presiune) (ocuparea moşiilor), (dezarmarea armatei şi poliţiei) (paza dată comitetelor cetăţeneşti: (tâlhăriile prezentate ca acte de destabilizare a guv.

«democrat» de elemente fasciste:) lipsa de ordine, indisciplină; apr 46 ziar guvernamental «ofiţerii români sunt taxaţi ca «cel mai josnic produs al societăţii romaneşti», grosolani, mitocani, inculţi», magistratura la

fel;

EPURAREA JUSTIŢIEI: (arestare consilier Curte Apel Craiova:, 4) (sindicalizarea magistraţilor: (a doua reducere a limitei de vârsta magistraţi.) (presiunea străzii: Uniunea patriotică (2 sept.45: Ancheta porc. Craiova, intervenţia ministrului); «deschiderii anului judecătoresc (15

sept.) au vorbit într-o sală a Tribunalului Ilfov, ministrul Justiţiei, Pătrăşcanu, consilierul Tr. Brosteanu de la Casaţie, cunoscut pentru malifestările lui politice de extremă stângă»; «de 7 noiembrie, aniversarea revoluţiei ruse au avut loc manifestaţii şi cuvântări şi în România, ordonate de guvern. ministrul de Justiţie Pătrăşcanu a convocat pe magistraţi şi avocaţi arătându-le binefacerile revoluţiei ruse şi datoria pentru România de a se încadra în această politică (Eu şi alţi mulţi nu am răspuns acestei convocări;

Sindicalizarea magistraţilor (Teroarea-frica: «până la sfârşit ei vor ceda, temându-se de urmări») (procurorul Giugiuc „criminal de război», se sinucide; acuzaţii de simpatie cu legionarii) («gărzile cetăţeneşti», întocmai ca «poliţia legionară» de altă dată, arestează pe cine găsesc de cuviinţă»); 17 sept.45 «democratizarea aparatului de stat. Niciun cuibar reacţionar nu trebuie tolerat mai ales, în corpul judecătoresc. Judecătorul are o mare putere în dreptul de interpretare a legii. părerile lui social-politice interesează. un judecător burghez va supraveghea ca legile să nu se abată de la principiul constituţionalităţii. Un judecător proletar, care doreşte ca lumea să se schimbe va da o interpretare largă legilor noi, în contra oricăror impedimente constituţionale. Avocaţii au înclinat spre organizarea sindicală între judecători această tendinţă nu s-a manifestat. S-au observat, dimpotrivă, tendinţe contrarii. Un comentariu al ideilor exprimate mai sus, cred că este de prisos. Pătrăşcanu a spus despre magistratură: «justiţia reprezintă un sector rămas în urmă din punct vedere al democratizării»; «D. Lupu, fostul prim preşedinte al Curţii de Casaţie, mort duminică dintr-un atac de inimă. Loviturile primite de la oamenii care l-au eliminat din

magistratură, i-au dat boala de inimă din care a murit»; 6 dec.45

«situaţia în care se află magistraţii când judecă conform conştiinţei lor, se expun la cele mai grave ofense şi neajunsuri»; 14 dec., CIN «punere în retragere», despărţire de colegi adresează «urarea şi dorinţa de a ne revedea în timpuri mai bune decât cele de azi»; sept 46 «interimar la Ministerul Justiţiei (în lipsa titularului Pătrăşcanu care se găsea la Paris, făcând parte din delegaţia română), fostul tipograf Teohari Georgescu, ajuns ministru de Interne, a «delegat» în toată ţara magistraţi care nu păreau regimului destul de entuziaşti. Din Craiova au fost astfel delegaţi în toată ţara nu mai puţin de 11 consilieri, cunoscuţi ca oameni serioşi şi înţelegând să-şi păstreze demnitatea şi să lucreze conform conştiinţei lor. Lista lor s-a întocmit de clubul comunist din localitate, împreună cu vreo două cozi de topor din magistratură, declaraţi pe fată comunişti. Scopul acestor strămutări e să forţeze pe magistraţi să demisioneze, întrucât le este peste putinţă ca, plecând din locul unde şi-au făcut un rost, să facă fată cheltuielilor»: 16 oct.44: «Astăzi de dimineaţă la ora 10 a avut loc în sala de consiliu a Secţiilor Unite, o adunare generală a membrilor înaltei Curţi de Casaţie, în care primul preşedinte Lupu a făcut cunoscut adunării că s-au primit acte de la preşedinţia Consiliului de Miniştri, în chestiunea colegului Căpăţâna, fost ministru de justiţie. Dintre aceste acte (între care şi un proces-verbal de şedinţa al Consiliului de Miniştri) se constată că consilierul Căpăţâna, cu ocazia redactării decretului-lege despre care s-a vorbit, nu a săvârşit niciun act care să-i atingă cinstea şi demnitatea sa şi care, deci, să se restrângă şi asupra Curţii de Casaţie şi magistraturii în general. Dânsul, în urma dorinţei Consiliului de Miniştri, a dat o formă definitivă acelui decret, a luat dispoziţia să fie scris la maşină în mai multe exemplare care, la un nou Consiliu de Miniştri, s-au împărţit fiecărui ministru, după ce mai întâi dânsul a dat câteva explicaţii. Miniştrii, fără a stărui mai mult, au dat aprobarea să fie prezentat regelui

aşa cum fusese redactat. Ce a pretins mai târziu, ministrul Pătrăşcanu? Că ministrul Căpăţâna trebuia să atragă atenţia consiliului asupra modificărilor cu mai multă stăruinţă. La aceasta însă, în Consiliul de Miniştri ce a avut loc mai târziu şi în care să discutat şi această chestiune, Iuliu Maniu a răspuns că vina, dacă este o vină, e a Consiliului de Miniştri care nu şi-a dat osteneala să citească proiectul şi să-l discute din nou. Curtea de Casaţie deci, în adunare generală, a constatat completa lipsă de vină a consilierului Căpăţână. Trebuie menţionat că primul ministru, care a trimis actele de mai sus, suspunându-se hotărârii Consiliului de Miniştri, a cerut ca toate aceste acte să rămână secrete. Normal ar fi fost să se publice un comunicat prin care să fie spulberată acuzaţia ce se adusese lui Căpăţână. Se vede însă că sunt în cauză chestiuni de stat care se opun.»; 9 noi 44: «Societatea scriitorilor români a eliminat din sânul ei pe câţiva scriitori pe care i-a socotit simpatizanţi ai regimului trecut. Printre ei se află şi marele scriitor Brătescu-Voinesti care se pare că era filogerman şi nu avea simpatie pentru evrei»; «Astăzi, membrii Curţii de Casaţie adunaţi în sala de consiliu a Secţiilor Unite au auzit cuvinte care niciodată nu li s-au spus şi nu se aşteptau să li se spună în asemenea ocazie. Ministrul de Justiţie, Pătrăşcanu, reprezentantul în guvern al partidului comunist, a înştiinţat Casaţia că va veni azi la ora 11 să facă o vizită. Toţi miniştrii de justiţie s-au simţit obligaţi să facă o vizită de politeţe la înalta Curte şi să-şi exprime adeseori gândirea în ce priveşte reformele şi îmbunătăţirile aduse ordinului judecătoresc. Ministrul Pătărscanu, citindu-şi cuvântarea, a declarat că el rupe cu această tradiţie şi că vine pentru a-şi spune gândul său sincer. A urmat apoi declaraţia că va face în magistratură o epuraţie cât mai întinsă şi mai severă, aducând învinuiri care, indirect, se refereau şi la membrii Curţii de Casaţie, la primul preşedinte şi preşedinţi, spunând, între altele, că înalţii magistraţi au urmat îmbrăcti în robe cortegiul de înmormântare al osemintelor lui Corneliu Codreanu. A adăugat să epuraţia o va începe cu cei mai înalţi

magistraţi. În răspunsul său, primul preşedinte Lupu, a portestat că vreun înalt magistrat ar fi urmat acel cortegiu, fie în robă, fie altfel, a rugat pe ministru ca înainte de a lua hotărâre să se informeze bine, ca să nu se facă nedreptăţi. A sosit în Bucureşti un important personaj sovietic, Vîşinski, primul adjunct al ministrului de externe, Molotov. În afişul ziarului comunist «Scânteia», am văzut scris cu litere mari aceste cuvinte: «Ana Pauker ne arată drumul»: 14 noi 44 Universul «două tăietură cuprinde o parte din cuvântarea ministrului Pătrăşcanu ţinută la Palatul Justiţiei cu ocazia instalării consiliilor de la barou şi Uniunea avocaţilor, cuvântare prin care a găsit de cuviinţă să aducă din nou jigniri, de data aceasta directe, primului preşedinte al înaltei Curţi de Casaţie, Lupu, unul dintre cei mai integri şi demni magistraţi pe care i-a avut tara, preşedintelui Macri şi consilierului Petit, spunând ministrul Pătrăşcanu că a rămas surprins că aceştia nu şi-au înaintat demisiunea după cuvântarea ce el a ţinut-o în faţa membrilor Curţii de Casaţie. Primul preşedinte Lupu, în urma acestei atitudini a ministrului de justiţie comunist, a cerut o audientă Regelui. Această audientă i-a fost acordată azi, aducându-se la cunoştinţa domnului Lupu că va fi reţinut la masă»; 26 noi 44: Prin ultima modificare a Legii pentru epuraţia aparatului de stat s-a dispus că pentru aprecierea eliminării din magistratură a unor membri ai înaltei Curţi de Casaţie, comisiunea să fie compusă din doi membri ai Curţii de Casaţie iar ca preşedinte însuşi ministrul de justiţie (Pătrăşcanu). Pentru celelalte instante aceeaşi comisiune în care, însă, să se poată delega în locul ministrului un al treilea consilier de la Casaţie. Ca urmare a acestei dispoziţii, ministrul a numit în comisiune (după cum se publică în ziarele de azi) pe consilierii de la Casaţie, D. Ariton şi Al. Ulvineanu, şi pentru luni (mâine) 27 noiembrie a dispus să fie citaţi în faţa ei următorii membri ai Casaţiei: D. Lupu, prim-presedinte, C. Macri şi Coman Negoescu, preşedinţi, E. Petit, consilier. Într-o declaraţie publicată tot azi de ziare, a ministrului, acesta a afirmat că deşi fostul ministru,

Căpăţâna, a numit o comisie de epuraţie din care făcea parte şi primul preşedinte D. Lupu, preşedinte Mogoş şi procurorul general Eugen Bănescu, totuşi această comisiune nu a lucrat, nefăcând deci nicio epuraţie. Şi ministrul adaugă în declaraţia sa: «Socotesc orice comentariu de prisos!» Această declaraţie pricinuieşte mirarea tuturor căci, îndată ce a apărut Decretul-lege de epuraţie redactat de consilierul Căpăţâna pe când era ministru, semnat de Rege, însuşi actualul ministru de justiţie l-a atacat spunând că unele dispoziţii ale lui au fost introduse prin fals, cerând să se facă alt decret-lege. Pe de altă parte, actualul ministru a atacat de la început pe primul preşedinte al Casaţiei, Lupu. Când, deci, toată lumea se aştepta la o modificare a decretului-lege, când însuşi preşedintele comisiei numită era atacat, cum era să lucreze comisia? Pentru că atunci i s-ar fi găsit vina că de ce a lucrat!»: 28 noi 44: Ziarele de azi au publicat următorul comunicat al Comisiei de epuraţie a înaltei Curţi de Casaţie, după şedinţă ce a avut ieri: «Scoate din corpul judecătoresc, prin efectul epuraţiei, pe domnii Dimitrie Gh. Lupu, prim-presedinte al Curţii de Casaţie şi Eugen Petit, consilier. Constată că nu este cazul de a fi epurat dl. Coman Negoescu, preşedintele Secţiei I a Curţii de Casaţie. Amâna în continuare discutarea situaţiei domnului Const. Macri, preşedintele's. III, pentru şedinţa viitoare de joi 30 noiembrie a.c.» Am aflat azi, înainte de a intra în şedinţă, de la unii colegi, că primul preşedinte a trimis comisiunei o întâmpinare prin care cerea recuzarea preşedintelui comisiunei, ministrul de justiţie Pătrăşcanu, întrucât acesta, prin cuvântările ce a ţinut, s-a pronunţat în contra sa înainte de a cerceta în comisiune cazul său. Preşedintele Coman Negoescu şi consilierul Petit au trimis scurte memorii. Şi astfel a fost eliminat din magistratură, tratat ca cel mai rău element, primul preşedinte Lupu, unul dintre cei mai demni, din cei mai devotaţi profesiunii lui, din cei mai oneşti, din cei mai învăţaţi, din cei mai respectaţi magistraţi ai ţării româneşti!»: 1dec 44

Ziarele de azi au publicat comunicatul prin care se

anunţă că a fost eliminat din corpul judecătoresc şi preşedintele Macri de la Secţia a III-a a Curţii de Casaţie»: 2 Odec 44 S-a publicat un Decret-lege compus din

12 articole, pentru instituirea unui regim tranzitoriu de organizare judecătorească. Prin acest decret-lege, până la alcătuirea unei noi legi de organizare se repune în vigoare Legea din 26 iunie 1924 (Legea Mârzescu), abrogându-se Legea din 1943, cu excepţia câtorva articole. Limita de vârstă pentru consilierii Curţii de Casaţie se reduce la 65 ani (se menţine la Curţi vârsta de 62, la Tribunale 60 ani). Pe timp de 4 ani se suspendă inamovibilitatea în magistratură. În acest timp, ministrul justiţiei va avea dreptul a pune în disponibilitate pe orice magistrat, fără o arătare de motive şi fără ca această categorie de punere în disponibilitate să aibă caracter disciplinar (după cum se vede, orice regim nou care vine la cârma tării suspendă inamovibilitatea magistraţilor, temelia unei bune justiţii şi pentru dobândirea căreia în ţara românească s-a luptat atât de mult). În baza dispoziţiei prin care limita de vârsta s-a redus la 65 ani pentru magistraţii Curţii de Casaţie.

«ies la pensie imediat cam 12 magistraţi, între care Mosgos şi Luciliu Ştefănescu». Primul preşedinte Lupu şi preşedintele Macri fiind eliminaţi de comisiune, un singur preşedinte mai rămâne în funcţiune: Coman Negoescu»; 4 ian 45; Ziarele de azi reproduc un articol intitulat

«O revizuire care se impune», publicat în ziarul «Libertatea», al şefului Partidului social-democrat, C. Titel Petrescu. Acesta propune modificarea Decretului de epurare, în sensul că urmează a se prevede în el o gradaţie a pedepselor, după vină, începând cu avertismentul şi terminând cu destituirea, fără pierderea drepturilor la pensie. Proiectul de decret mai conţine şi dispoziţia că funcţionarii citaţi sunt în drept să recuze pe membrii comisiunei, potrivit regulilor din pr. penală»; 8 ian 45 Astăzi, la Curtea de Casaţie a fost solemnitatea deschiderii anului judecătoresc, foarte simplă şi scurtă. Lipseau aproape 20 dintre magistraţii care au făcut cinste înaltei

Curţi, unii dintre ei fiind epuati, alţii pusi în retragere pentru limită de vârstă, în baza noii legi. Dintre preşedinţii de altă dată a rămas numai Coman Negoescu, care a prezidat solemnitatea»; 22 ian 45 În ziarele de ieri s-a publicat textul Decretului lege pentru urmărirea şi sancţionarea celor vinovaţi de dezastrul tării şi acela al Decretului-lege pentru urmărirea şi pedepsirea criminalilor şi profitorilor de război. După primul decret, sunt vinovaţi de dezastrul tării: a) aceia care au instaurat regimul de dictatură şi, având răspunderea politică efectivă, au pus în primejdie securitatea statului prin încheierea de tratate de alianţă politică cu Germania hitleristă, prin permiterea armatelor operative germane pe teritoriul tării sau prin pornirea războiului împotriva U.R.S.S. şi a Naţiunilor Unite; b) aceia care, militând printr-o activitate susţinută pentru o politică externă alături de Germania hitleristă, au consimţit la cedarea Transilvaniei de Nord etc. Cercetarea şi instruirea vinovaţilor se va face de acuzatori publici (magistraţi, jurişti, membri ai corpurilor constituite sau ai organizaţiilor profesionale). Judecarea faptelor se va face de o instantă denumită «Tribunalul special», compus din 3 consilieri ai Casaţiei, traşi la sorţi de minister, şi din 8 membri, de ambele sexe, traşi la sorţi dintre persoanele recomandate de partidele politice unite pentru guvernare. Deciziile vor fi pronunţate cu majoritate, membrii minorităţii semnând şi ei decizia, fără dreptul de a formula şi motiva o opinie separată. Pedeapsa de la munca silnică pe viaţă la temniţă grea. Conform celuilalt decret-lege, sunt criminali de război cei care: a) au supus la un tratament inuman, contrariu dreptului internaţional, pe prizonierii şi ostatecii de război; b) au ordonat sau au săvârşit acte de cruzime asupra populaţiei din teritoriile în care s-a purtat războiul; c) au ordonat sau executat represiuni colective sau individuale, cum şi cei care au ordonat deplasări şi transporturi de persoane în scopul vădit al exterminării celor transportaţi... g) părăsind teritoriul national s-au pus în slujba Germaniei hitleriste şi

au atacat tara prin scris, prin grai sau orice alt mod. Sunt profitori de război: a) aceia care, în orice calitate, participând la conducerea războiului, au realizat averi ilicite etc. Pedeapsa: de la pedeapsa cu moartea, la închisoare. Acuzatori publici, instante de judecată: «Curte specială» pentru criminalii de război, compusă din 3 membri ai Curţii de Apel şi 4 judecători aleşi din cetăţeni, desemnaţi de partidele politice»; 3 Olan 45» Astăzi la ora 11 a fost la Casaţie, în sala Secţiilor unite, solemnitatea depunerii jurământului a celor nou numiţi în această Casaţie. Au depus astfel jurământul: Dim. Apostolide, înaintat porc. General al Casaţiei; Petre M. Davidescu, înaintat preşedinte la's. III a Casaţiei; Oconel G. Cireş, înaintat preşed. la's. II; Hozoc, I. Predovici, Alex. Procop Dtrescu, Mircea Odobescu, Ctin Sinevici, Laurenţiu Preutescu, Gh. Bărgănanu, Ion D. Stănculescu, Petre I. Gherghel, Henri Zamfirescu, Traian Brosteanu – consilieri; Florin Foişoreanu, Mihail Manolescu, Radu Dimiu – procurori (Ilie Lungulescu şi Ion Popescu III, încă nu s-au prezentat).3 lianln locul consilierilor Ariton şi Ulvineanu (acesta din urmă ieşit la pensie), au fost numiţi de ministrul de justiţie în Comisia de epuraţie pentru magistraţi, consilierii de la Casaţie Al. Procop-Dtrescu şi Brosteanu»; 2 feb 45 Azi a apărut încă o listă din care face parte generalul Dobre etc. Monitorul oficial de ieri a publicat un decret-lege prin care se desfiinţează Secţia IV de la Curtea de Casaţie. Magistraţii acelei secţii au fost repartizaţi la celelalte trei secţii rămase. Astfel fiecare secţie are acum 17 consilieri şi un preşedinte. La Secţia II, unde am rămas (şi din care a plecat numai colegul Buţureanu, la Secţia I), sunt acum următorii magistraţi: l-N. Ciurea, 2-D. Ariton, 3-Har. Grigoriu (trecut de la's. IV), 4-T. Tănăsescu, 5-M. Catichi, 6-Tulius Dantte, 7-C. I. Năvîrlie, 8-Ion Predovici, 9-Al. Procop-Dtrescu, 10-Mircea Niciu, 11-Ilie Lungulescu, 12-Lascăr Spoială, 13-Alex. Minculescu, 14-Ion Pogonat, 15-Mircea Odobescu, 16-Const. Sinovici, 17-Ion D. Popescu III»; 2 lmart 45 La Craiova s-a petrecut un fapt nemaivăzut până acum în Ţara

Românească. Consilierul Condeescu de la Curtea de Apel din Craiova, un foarte corect şi priceput magistrat, a fost arestat de prefectul judeţului Dolj, Celac, comunist.»; 23 mart 45 Magistraţii sunt solicitaţi de ministrul de Justiţie să formeze sindicate, conf. noii legi a sindicatelor, după modelul sindicatelor muncitoreşti. Ieri la Casaţie a fost o consfătuire a membrilor ei. Marea majoritate ezită să alcătuiască asemenea sindicate, acestea considerându-se mai mult un instrument de luptă politică, de care magistraţii trebuie să se tină cât mai departe. Totuşi, presiunile ca magistraţii să formeze asemenea sindicate sunt mari şi cred că până la sfârşit ei vor ceda, temându-se de urmări. Se pare că scopul solicitării în acest sens a magistraţilor este încadrarea lor în noua ordine a cărei înfăptuire se urmăreşte în ţara noastră; 24 mart 45 Azi la ora 11, magistraţii Curţii de Casaţie, ai Curţii de Apel, Tribunalului şi Judecătoriilor din Bucureşti, convocate fiind, s-au adunt în sala de şedinţe a Curţii de Appel, Secţia I, pentru a hotărî formarea unui sindicat al magistraţilor (V. darea de seamă în foaia sân «Universul» apărut duminică 25 martie 1945). A fost de fată şi ministrul Justiei, Pătrăşcanu. La propunerea consilierului de Casaţie, Brosteanu, înaintat aici de curând, care din toate manifestările lui se relevă a fi în sânul magistraturii un organ al ministrului Justiţiei şi al partidelor de stânga, care aproape a ameninţat, după cuvântarea ocazională a altor vreo 2 – 3 magistraţi şi ministrului însuşi, niciunul din magistraţii prezenţi nu a putut formula o părere contrară, având asupra capului lor sabia ameninţătoare a epurării, punerii în disponibilitate sau alte măsuri mai grave. Astfel, ideea s-a admis, s-a ales şi un comitet provizoriu, dar fără convingere şi fără niciun entuziasm. Se părea că fiecare magistrat se grăbeşte să semneze la sfârşit, ca să poată pleca cât mai curând»: 17 apr 45 De mai bine de o săptămână se văd trecând pe bulevard grupuri de soldaţi purtând capele asemănătoare cu cele ruseşti şi având la braţ un semn distinctiv. Aceştia sunt, totuşi, soldaţi români din Divizia zisă

«Tudor Vladimirescu», aduşi de pe front într-un scop politic. Mergând pe stradă ei cânta aceleaşi melodii pe care le cântă ostaşii ruşi când trec prin oraş, cu cuvinte româneşti, care trebuie să fie o traducere după textul rus. Toţi aceşti soldaţi români, foşti prizonieri la ruşi, au fost formaţi după idelile bolşevice, pentru a fi sămânţa bolşevismului la noi în ţară, alături de comuniştii pe care-i avem. Mulţi dintre ei au fost înaintaţi ofiţeri şi li s-au făcut mari promisiuni de împroprietărire etc., cu condiţia de a lucra în ţară în sensul vederilor în care au fost instruiţi. Ei vor fi trimişi de aici la diferite regimente în acest scop. La solemnitatea ce a avut loc la regimentul 6 «Mihai Viteazul», unde divizia a fost prezentă, iată ce a spus, între altele, primul ministru Groza: «Dacă voi, plecând azi sau mâine de aici, împrăştiaţi în diferitele unităţi ale armatei române câte o scânteie din focul sfânt care v-a purtat de pe drumurile din lagărele din Uniunea Sovietică până la Tatra şi Matra, veţi desăvârşi astfel o operă istorică pentru care acest neam de plugari şi muncitori vă va fi veşnic recunoscător.» Iar sergentul major Bumbescu, din această divizie, care a ţinut şi el cu acest prilej o cuvântare, a spus: „Noi suntem aceia care vom îndruma pe ostaşi şi pe ceilalţi – căci mai sunt unii rătăciţi – pe drumul cel bun şi adevărat» etc. (Am reprodus după «Universul» apărut azi).»; 27 apr 45 Iată ce desprindem dintr-o circulară a Ministerului Educaţiei Naţionale trimisă tuturor şcolilor («Semnalul» de ieri). După ce în circulară se arată că îndatorirea principală a elevilor este munca şcolară, se adaugă:

«Elevilor le este permis a se interesa de mişcările sociale antifasciste şi, în genere, de chestiuni culturale şi sociale şi pot fi membrii asociaţiilor de acest fel». (Prin urmare, actualul regim face din elevii de scoală exact ceea ce au făcut legionarii, azi urmăriţi).

Ieri s-a publicat în Monitorul Oficial un decret-lege prin care s-a făcut o nouă reducere a limitei de vârstă pentru magistraţi; 64 ani pentru primul preşedinte, procurorul general şi preşed. de secţie de Curte de

Casaţie; 63 ani pentru consilierii Curţii de Casaţie şi primii preşedinţi ai Curţilor de Apel; 60 ani pentru preşedinţii şi consilierii Curţilor de

Apel; 57 ani pentru ceilalţi magistraţi. În urma acestei dispoziţii ies la pensie de la Curtea de Casaţie următorii magistraţi: Davidescu (actualul prim preşedinte), Ariton, Grigoriu, Brumă, Perieteanu, Vâlenescu, Dobrescu, Catichi, Prodan, Leonida Popescu, Bonteanu, Sălceanu (cei subliniaţi sunt de la's. II).»: 18 mai 45 Judecarea «criminalilor de război» continuă la Tribunalul poporului. Dezbaterile stenografiate sunt publicate în ziare pe pagini întregi. Învinuirea ce li se aduce este că, după ce elemente ruse din Odesa au aruncat în aer clădirea în care se instalase Statul major al armatei române ce reuşise a intra în Odesa, din care cauză s-au ordonat represalii, aceste represalii au fost excesive, împuşcându-se sau spânzurându-se mai multe mii de oameni. Nu e de ajuns că ziarele sunt pline de reportajele procesului, dar s-au lipit pe străzi, pe pereţii caselor şi afişe mari cu ilustraţiuni în care se văd oamenii spânzuraţi sau grupuri (printre care femei şi copii), ca ducându-se spre locul de execuţie. Dedesubtul lor e scris: «Poporul nu uită»; 2 1 mai 45 Aşa numita «Uniune patriotică», despre care se spune că e formată şi condusă mai mult de evrei, convoacă de mai multe zile, aproape în fiecare zi, întruniri după care, apoi, urmează manifestaţii în faţa clădirii unde «Tribunalul poporului» judecă pe «criminalii de război», cerându-se cu strigăte pedeapsa cu moartea pentru cei judecăţi, în aşa fel ca să audă şi membrii tribunalului şi toată lumea adunată acolo... Printre cei ce sunt judecaţi la acel tribunal se află, pe lângă militarii cu represaliile de la Odesa, fostul guvernator al Bucovinei, Calotescu, cu câţiva colaboratori ai săi, pentru tratamentul evreilor ridicaţi din Cernăuţi şi trimişi în Transnistria, precum şi inculpatii care au aplicat rele tratamente internaţilor din lagărul de la Tg. Jiu. Inginerul Gigârtu şi prof. Manoilescu nu au mai fost trimişi în judecată de Tribunalul poporului pentru dezastrul tării (semnarea Dictatului de la Viena prin care Transilvania de

nord a fost cedată ungurilor), constatându-se că ei au fost siliţi s-o facă»; liun 45 Luni s-a judecat la Curtea de Casaţie, s. II, recursul făcut de cei condamnaţi de Tribualul poporului ca criminali de război, împotriva deciziei de condamnare. Din completul care a judecat, eu nu am făcut parte. Cum legea respectivă (pentru sancţionarea celor vinovaţi de dezastrul tării sau de crime de război) nu prevede decât două motive de recurs pentru cei condamnaţi: rea constituire a instanţei de judecată şi greşită aplicare a legii la faptele constatate (în pr. penală, în afacerile obişnuite sunt 20 motive de recurs), şi cum motivele au fost găsite neîntemeiate, recursul a fost respins. Ieri s-a judecat la Secţiile-unite recursurile aceloraşi inculpaţi pentru neconstituţionalitatea unor dispoziţii de lege, din care cele mai importante motive au fost privitoare la: pedeapsa cu moartea, confiscarea averilor, restrângerea dreptului de recurs. S-a susţinut de procurorul general că articolele din Constituţia din 1923 care prevăd că pedeapsa cu moartea şi confiscarea averilor au fost modificate pentru cazul criminalilor de război de un decret regal din 11 octombrie 1944, care completează decretul din 2 septembrie 1944 de repunere în vigoare a Constituţiei şi că, deci, pedeapsa cu moartea şi confiscarea, prevăzute în legea privitoare la criminalii de război, este constituţionala. Că, de asemenea, restrângerea dreptului de recurs la numai două motive, prevăzute în lege, nu este o dispoziţie împotriva Constituţiei care, într-adevăr, garantează acest drept, dar nu-i fixează şi întinderea. Majoritatea consilierilor ce au compus Secţiile-unite au fost de părerea procurorului general şi, deci, recursurile au fost respinse. Nouă (9) dintre consilieri, însă, şi anume: eu, Vasile Rădulescu (Siliu), Nicolau, Dobrotescu, Bărăscu, Spoială, Stănculescu, Henri Zamfirescu, Niculescu-Periet (z) canu am fost, în ce priveşte pedeapsa cu moartea şi confiscarea, de părere contrară şi anume că nu rezultă destul de clar din decretul regal de la 11 octombrie 1944 că Constituţia, în ce priveşte pedeapsa cu moartea şi confiscarea, cu

aplicaţie la criminalii de război, ar fi fost modificată şi, deci, am fost de părere că motivele de recurs privitoare la pedeapsa cu moartea şi confiscarea să fie admise. Consecinţa admiterii acestor motive ar fi fost că dosarul s-ar fi restituit Tribunalului poporului pentru a aplica altă pedeapsă, fie chiar aceea a muncii silnice pe viaţă. Părerea noastră, a minorităţilor, însă, nu am putut-o exprima decât verbal, notându-se pe lista consilierilor răspunsul. Această părere, însă, nu va figura separat în hotărârea ce se va redacta, fiindcă Legea Curţii de Casaţie interzice menţionarea părerii minorităţii în completele de recurs şi obligă pe magistraţii în minoritate să semneze hotărârea alături de magistraţii ce au format majoritatea. Cuprinsul decretului regal în baza căruia s-a hotărât de majoritate, prin interpretarea lui, că Constituţia a fost modificată pentru cazul de care e vorba, este următorul (publicat în Mon. of. din 11 oct. 1944): Art. unic. La finele art. IV din înaltul Decret Regal no. 1626 din 31 aug. 1944, publicat în Mon. of. no. 202 din 2 sept. 1944, de adaugă următoarele aliniate: Legile speciale vor prevedea condiţiile în care vor putea fi urmăriţi şi sancţionaţi toţi acei care, în orice calitate şi sub orice formă, au contribuit la dezastrul tării, în special în războiul purtat împotriva Naţiunilor Unite. Aceste legi vor putea prevedea şi măsuri pentru urmărirea averilor lor. Dat în Buc. la 10 oct. 1944, Mihai (urmează numele miniştrilor). De curând a apărut un decret lege prin care epuraţia în administraţiile publice se prelungeşte până la 15 iunie (expira la 1 iunie)»; 2 iun 45 Ieri, vineri, adică a doua zi după ce s-a pronunţat Curtea de Casaţie în Secţii-unite, respingând recursurile în neconstituţionalitate ale condamnaţilor pentru crime de război, primul ministru Groza şi ministrul de Justiţie Pătrăsacanu s-au prezentat Regelui cu cererile de graţiere ale condamnaţilor şi l-au rugat să aprobe comutarea pedepsei, din pedeapsa cu moartea în muncă silnică pe viaţă. Regele a aprobat. Această intervenţie a primului ministru şi a ministrului de Justiţie a produs însă nedumerire şi iată din ce punct de vedere. În timpul când acei cărora li s-a cerut comutarea

pedepsei se judecau la Tribunalul poporului, s-au ţinut cu consimţământul guvernului şi, poate, cu îndemnul lui, sute de întruniri în Bucureşti, la care au luat parte şi unii miniştri ca Vl. Răcoasa, şi s-a manifestat zgomotos în faţa Tribunalului poporului, cerându-se pedeapsa cu moartea acelor ce se judecau şi ai căror apărători erau adeseori împiedicaţi de a se prezenta în faţa tribunalului pentru a-şi împlini oficiul de apărători. Rar s-a văzut, cred, în istoria modernă a ţării noastre o mai mare imixtiune a puterii executive în atribuţiile unei instituţii judecătoreşti, fie ea şi populară, cum a fost aceasta. Imensa majoritate a populaţiei Ţării Româneşti a fost împotriva părerii de a se aplică pedeapsa cu moartea şi, poate că înşişi judecătorii ce au pronunţat-o nu au admis-o, cel puţin pentru unii din inculpaţi, decât împotriva voinţei lor. Dar, în sfârşit, în condiţiile în care s-a făcut judecata, pedeapsa cu moartea s-a aplicat. Dar, abia aplicată pedeapsa, se cere comutarea ei. Se înţelege că schimbarea pedepsei a produs satisfacţie în public. Dar lumea se întreabă: de ce, dacă ţi s-a părut că pedeapsa cu moartea e prea gravă, ai cerut prin zeci de mii de guri ale câtorva partizani purtaţi în diferite săli şi în manifestaţii aplicarea ei. Şi, răspunsul nu poate fi decât acesta: guvernul a vrut să apară în ochii populaţiei ca foarte mărinimos şi, deci, să atragă simpatia lui. Dar, oare a reuşit? Căci contradicţia de mai sus prea sare în ochi tuturor»; 5 iun 45 Au fost judecaţi la Tribunalul poporului un număr de 14 ziarişti inculpaţi că, sub regimul trecut, s-au pus în slujba hitlerismului. Ieri s-a pronunţat sentinţa. Doi din ei, Pamfil Şeicaru şi Grigore Manoilescu (dispăruţi acum, nu se ştie unde) au fost condamnaţi la moarte; alţii, printre care Romulus Dianu, Romulus Siesanu, Nichifor Crainic, Stelian Popescu, Ilie Rădulescu etc. au fost condalnati la detenţie grea pe viaţă sau pe timp nemărginit. Ataşez aici tăietura din „Universul” cu pedepsele aplicate»; 19 iun 45 Ministrul Justiţiei, Pătrăşcanu, s-a întors din Ardealul de nord, unde a făcut o inspecţie şi a încadrat justiţia. Într-o cuvântare ţinută la Cluj, el a anunţat sancţionarea elementelor fasciste ungare

care au comis împotriva populaţiei romaneşti şi a democraţilor maghiari acte de sălbăticie, de jaf şi asasinat. Printre alte acte de justiţie şi bună administrare, ministrul de Justiţie a anunţat şi pe acela menit să asigure unitatea statului, prin adoptarea unei singure limbi oficiale, limba română (ungurii merseseră până acolo încât să ceară ca în ad-tie şi justiţie să se întrebuinţeze limba maghiară).»; 27 lui.45 Armata română care a luptat în Ungaria şi Austria a sosit ieri la Arad. Se spune că comandantul rus din acea regiune a voit să dezarmeze armata română care, însă, s-a opus. Din această cauză a urmat o scurtă luptă în care câteva sute de soldaţi români şi ruşi ar fi căzut. O comisie anglo-americană ar fi plecat la faţa locului pentru a vedea cum s-au petrecut faptele.»: 1 Oaug 45 Alaltăieri a sosit la Craiova o parte din armata noastră ce a luptat în Cehoslovacia, în apropiere de oraşul Praga. Cazărmile din oraş fiind ocupate de armata rusă, ostaşii noştri sunt adăpostiţi în Parcul Romanescu. Am fost azi în parc şi am stat de vorbă cu un caporal român care a venit odată cu ceilalţi. El păştea nişte vaci în pajiştile parcului (necesare armatei), în lipsă de iarbă care e aproape complet uscată de secetă, vacile rupeau frunze din arborii parcului. Caporalul mi-a spus că infanteria a venit pe jos din apropiere de Praga, de unde au plecat pe 14 iunie. Au venit deci pe drum aproape două luni. Mergând mai departe prin parc, am întâlnit un camion rusesc care se încărca cu crengi verzi tăiate din arborii parcului, se spune că pentru a acoperi cu ele trenurile care pleacă. În jurul lacului, soldaţi români şi ruşi care se scaldă sau îşi spală rufele pe care le întind la uscat pe crengile arborilor.

Se spune că în fiecare zi trec prin gara Craiova trenuri cu soldaţi ruşi spre răsărit. Craiova e însă tot plină de ei, prea puţini au plecat»; 18 sept 45 Cu ocazia deschiderii anului judecătoresc (15 sept.) au vorbit într-o sală a Tribunalului Ilfov, printre alţii, şi ministrul Justiţiei, Pătrăşcanu, şi consilierul Tr. Brosteanu, de la Casaţie, cunoscut pentru manifestările lui politice de extremă stângă. Iată ce a spus, între altele, consilierul Brosteanu

(cuvântare publicată in extenso în «Universul» cu data luni 17 sept.) După ce îşi exprimă bucuria că are prilejul să fie de fată la reluarea activităţii judecătoreşti la începutul de toamnă al anului judecătoresc, an al victoriei asupra fascismului şi al democratizării Europei, a adăugat textual: «Acum ea (România) trebuie să lupte mai departe pentru a-şi menţine cele câştigate. Pe măsură ce-i stă la îndemână, democratizarea aparatului de stat. Niciun cuibar reacţionar nu trebuie tolerat în aparatul de stat şi, mai ales, în corpul judecătoresc. Judecătorul are o mare putere în dreptul lui de interpretare a legii. De aceea, părerile lui social-politice interesează. Căci, dacă e să se ia un exemplu, un judecător burghez în activitatea lui va supraveghea întotdeauna ca legile să nu se abată de la principiul constituţionalităţii. Un judecător proletar, care doreşte ca lumea să se schimbe spre mai bine, va da o interpretare largă legilor noi, în contra oricăror impedimente constituţionale. Avocaţii au înclinat din timp spre organizarea sindicală. Dar, între judecători această tendinţă nu s-a manifestat. S-au observat, dimpotrivă, tendinţe contrarii» etc. Un comentariu al ideilor exprimate mai sus, cred că este de prisos. Ministrul Pătrăşcanu a spus şi el, între multe altele, despre magistratură: «Dintre toate sectoarele vieţii noastre publice, justiţia reprezintă un sector încă rămas în urmă din acest punct de vedere» (adică al democratizării).»;

6 dec 45 Ziarele reproduc azi azi o declaraţie făcută de ministru de Justiţie, Pătrăşcanu, ziarului comunist «Scânteia». Din această declaraţie se vede situaţia în care se află magistraţii care, atunci când judecă conform conştiinţei lor, se pot expune la cele mai grave ofense şi neajunsuri. Astfel s-a întâmplat cu cinci consilieri de la Curtea de Apel din Bucureşti, secţia VIII, care au avut să judece cazul unui comerciant, anume Nelu Mihăilescu, în jurul căruia s-a făcut un mare zgomot prin presă, învinuit fiind de ascundere de mărfuri. Completul Curţii a găsit că acest comerciant nu poate fi pedepsit şi l-a achitat. Ministrul de Justiţie, în declaraţia sa, arată că a suspendat

şi pus sub anchetă pe aceşti magistraţi, urmând a răspunde «nu de felul cum au dat sentinţa, ci de culpele personale în legătură cu achitarea». A mai fost pus sub anchetă preşedintele secţiei, Carol Maier, pentru că nu a intrat în şedinţa ca să prezideze completul. De asemenea, a mai fost suspendat şi pus sub anchetă judecătorul de instrucţie, Sion, care prin ordonanţa a trimis în judecată pe numitul comerciant numai pentru unele capete de acuzare din cele 9. (Întrebarea e, însă, de ce nu l-a pus sub anchetă de la început, ci abia acum, după ce a judecat Curtea de Apel). Pentru a se vedea în completul său declaraţia ministrului, ataşez aici tăietura de jurnal. În legătură cu cazul de mai sus, am fost informat de un alt caz, petrecut cu câteva zile mai înainte. Un comunist (se spune că era inginer), intrând la Parchet în biroul procurorilor şi fiind foarte necuviincios, i s-a atras atenţia, ceea ce l-a determinat să înjure pe procurori. Se înţelege că a fost trimis în judecată pentru ultraj dar, din asta se vede cum înţeleg, cei din regimul actual, să trateze pe judecători.»; 7 apr 46: Ministrul de Război Răsacanu a cerut trimiterea în judecată a ziarului «Dreptatea» pentru injurii aduse armatei prin publicarea în acel ziar a unei caricaturi reprezentând un soldat român purtând iniţialele diviziei Tudor Vladimirescu. Nu am putut vedea acea caricatură pentru a-mi da seama dacă articolul era injurios. Ziarul

«Dreptatea», la rândul său, însă, a cerut să fie dat în judecată autorul unui articol asupra armatei (Eugen Ionescu), apărut în revista «Viaţa românească», de pe martie a.c., precum şi directorii acestei reviste, printre care se află şi M. Ralea, ministru în guvernul actual, articol reprodus de ziarul «Dreptatea», în care ofiţerii români sunt taxaţi ca

«cel mai josnic produs al societăţii romaneşti», grosolani, mitocani, inculţi etc. De asemenea, în numărul de azi, «Dreptatea» somează pe ministrul de Justiţie să dea în judecată ziarul guvernamental «România liberă» pentru o caricatură în care magistratura e grav insultată (procesul

Nelu Mihăilescu). Ataşez aci tăietura din «Dreptatea» care reproduce caricatura injurioasă din «România liberă»; 5 iulie 47 «La ce josnicii au ajuns să se preteze unii magistraţi, s-a văzut zilele trecute dintr-un comunicat publicat în ziare, prin care un aşa-zis «Comitet central al sindicatului magistraţilor», fără consimţământul prealabil al întregii magistraturi, împotriva Constituţiei, şi desigur pentru a ajuta guvernul în opera lui de epurarea elementelor independente din corpul judecătoresc – a cerut ridicarea inamovibilităţii magistraţilor – «în vederea de a se asigura tării magistratura de care are nevoie (!)» Acesta e un document trist al zilelor triste pe care le trăim. Ataşez aici din ziarul «Jurnalul de Dimineaţa», articolul drastic al lui Eugen Crăciun prin care se veştejeşte această lipsă de delicateţe a unor magistraţi şi această decădere»;

Esenţa comunismului: TEROAREA: 1 mai 47: «Ziarul «Liberalul» de ieri, într-un articol intitulat «Apărarea Omului», referindu-se la situaţia din ţara noastră şi poate şi din alte ţări, face, între altele, următoarea observaţie: «O lume în care toţi oamenii suferă, pentru absurda satisfacţie de a vedea înfăptuit practic ceea ce părea frumos într-o construcţie teoretică, este o lume dementă. Cu atât mai nebunească este linea în care s-au uzat în asemenea măsură resorturile sufleteşti ale omului, încât el nu mai e în stare nici să sufere şi nici să se bucure, ci numai să se teamă»; 5 mai 47 «Guvernul a arestat la Craiova mai multe persoane dintre acelea care li se pare că le-ar putea face opoziţia. Printre cei arestaţi se află câţiva avocaţi, dintre care trei fruntaşi ai baroului Dolj, I.B. Georgescu, fost primar al Craiovei, şi Iovipale, membru important al partidului naţional ţărănesc, şi Georgescu-Piteşti, membru al partidului socialist independent (C. Titel Petrescu). A mai fost arestat şi un mecanic al căilor ferate care a figurat în trecutele alegeri pe lista opoziţiei. Se crede că vor fi şi ei transportaţi la Piteşti, unde e sediul diviziei numită «Tudor Vladimirescu», organizată în Rusia şi utilizată de actualul regim în planurile sale»; 9 mai 47 «Arestările de cetăţeni efectuate de guvern în toată ţara se

înmulţesc în fiecare zi. Numai în Craiova şi judeţul Dolj s-a arestat mai mult de 50 cetăţeni. În toată ţara sunt desigur câteva mii. Oamenii sunt luaţi de acasă şi porniţi spre diferite centre de internare, fără ca cineva să aibă cea mai mică umbră de vină, decât poate pe aceea că fac parte dintr-un partid politic de opoziţie. Pentru ce oare, se întreabă toată lumea, guvernul săvârşeşte aceste nesfârşite abuzuri? De ce se teme? Ziarele de opoziţie nu sunt lăcate să spună un cuvânt despre înfăptuitele arestări şi să protesteze.»; 11 mai 47 «Românii arestaţi la Bucureşti de guvern au fost transportaţi şi internaţi în închisoarea de la Craiova. Dintre ei fac parte unele personalităţi ca Slăvescu, fost ministru de finanţe, Purcan, profesor universitar etc. Cei arestaţi la Craiova şi Dolj, împreună cu cei arestaţi în Banat (care şi ei au fost aduşi la Craiova), au fost transportaţi în altă parte, se spune că în închisoarea Gherla din Ardeal. Toţi au fost şi sunt trataţi cu totul neomeneşte. Au fost arestaţi din casele lor în timpul nopţii, îmbrăcaţi cu ce au putut apuca. Nu au voie să primească de la rude nici rufe, nici îmbrăcăminte, nici mâncare. Se spune că li se dă ca mâncare mămăligă şi fiertură de stir sau alte verdeţuri. Niciunul din aceşti oameni nu s-au făcut vinovaţi cu vreo faptă pedepsită de codul penal, căci ei, ca şi întregul popor român, ştiu foarte bine că nu e acum momentul să reacţioneze într-un fel oarecare. Toată lumea rabdă şi tace. Şi totuşi, chiar fără nicio vină, oamenii au fost arestaţi»; 15 mai 47 «Ataşez aci partea din ziarul «Liberalul» în care a fost publicat textul complet al Decretului Preşedintelui Truman pentru decorarea Regelui României. Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional ţărănesc, după ce a avut o convorbire cu membrii importanţi ai partidului în privnta arestărilor făcute de guvern din membrii opoziţiei; s-a prezentat şefilor misiunilor engleze şi americană cărora le-a expus cazul, cerând să se ia măsuri de respectarea libertăţii cetăţenilor, prevăzută formal şi în tratatul de pace; 16 mai 47 «În «Liberalul» de azi se publică ştirea să şeful partidului liberal, C.I.C. Brătianu, şi şeful partidului

socialist independent, C. Titel Petrescu, au avut convorbiri separate cu Burton Berry, reprezentantul diplomatic al Statelor Unite. Deci doi oameni politici români au adus desigur la cunoştinţa reprezentantului american arestările efectuate de guvern printre membrii opoziţiei şi starea jalnică a ţării prin metodele politice şi economice întrebuinţate de guvern»; 6 iunie 47 «Radio Londra a comunicat aseară că 6 generali români şi două doamne au putut fugi din România cu avionul, aterizând la Ankara. Se temeau desigur să nu fie arestaţi în ţara românească, unde atâtea personalităţi au fost arestate sub simple pretexte»; 14 iunie 47 «În România, ministrul de externe Tătărăscu a înaintat guvernului un memoriu care se pare că a fost comunicat şi şefilor opoziţiei, prin care declară că guvernul prin acţiunile şi legile sale, nu numai că nu a reuşit în nimic folositor pentru tară, dar a dus la ruină economia tării. De sigur se va fi criticând în acel memoriu şi acţiunea ministrului de interne comunist care a dat ordin să fie arestaţi fără nicio vină sute de membri ai opoziţiei. Sub pretextul de economii, guvernul a scos din funcţiuni un mare număr de persoane, profesori universitari, magistraţi, etc. O coincidentă curioasă a fost însă că toţi cei scoşi din slujbe sunt mai ales acei care nu s-au înrolat în regimul prezent»; 12 lui 47 «În multe oraşe din tară s-au numit comisii interimare, în care preşedinţii ce tin loc de primari sunt simpli meseriaşi: pantofari, lăcătuşi, fără nicio pregătire în materie de administraţie şi în ce priveşte cunoaşterea legilor»; 16 iulie 47 «din ziarul «Liberalul» în care este publicată scrisoarea lui C.I.C. Brătianu adresată primului ministru român, în care se arată punctul de vedere al partidului national liberal fată de conferinţele de la Paris privitoare la ajutorarea Europei. După cum se vede din această scrisoare, partidul national crede că, în faţa nevoilor în care se află tara românească, răspunsul guvernului român la iniţiativa guvernelor din Londra şi Paris, nu poate fidecât afirmativ. Se ştie că această scrioare nu a avut niciun efect asupra guvernului. El a respins invitaţia. Mai ataşez aci notele guvernului

Statelor Unite şi Angliei adresate guvernului român, privitoare la arestările ordonate de guvernul român printre membrii opoziţiei, cetăţeni nevinovaţi, deţinuţi fără mandate de arestare şi interogaţi, şi răspunsul cinic al guvernului român că această intervenţie e o imixtiune în politica internă a statului român; răspunsul trimis Angliei se termină cu următoarele ameninţări:

«Guvernul român se vede în sfârşit dator să atragă atenţia că orice intervenţiestrăină e de natură să agraveze situaţia elementelor vizate de măsurile legale ale guvernului luate pentru apărarea ordinii şi aşezămintelor Statului» «O comunicare de azi dimineaţă la radio românesc, la o altă oră decât acea destinată informaţiilor aduce la cunoştinţă că au fost arestaţi la 14 iulie fruntaşii partiduluinţional ţărănesc, Mihalache, Penescu, Ilie Lazăr, N. Carandino etc. ar fi încercat să fugă din tară cu avionul. La ora 12 venind nepotul nostru, Nicu, student la Cluj, care aduse un ziar din Bucureşti, cu vesti mai noi decât cele care au venit azi în Craiova; în acest ziar se arată că au fost arestate 14 persoane, care sunt fotografiate în faţa avionului cu care ar fi voit să fugă din tară. Se spune totuşi că intenţia de a fugi cu avionul e o înscenare pusă la cale de ministrul de interne. De altfel, din nota engleză se vede că guvernul Marii Britanii ştia că pe lângă arestările deja efectuate se vor face altele. Şi iată că nu a trecut mult timp. Dar presupunând chiar că aceşti oameni au voit să fugă din tară, din cauză că vieţile lor erau în primejdie, aceasta nu e o crimă. Printr-un comunicat la radio azi la ora 14, numindu-se cei arestaţi criminali şi trădători, şi că tot meritul arestărilor se datorează ministrului de interne Teohari Georgescu, se adaugă că ei au fost îndemnaţi să fugă de Iuliu Maniu. Din aceasta se vede ce se va întâmpla şi cu acest vechi şi cinstit luptător român. Ataşez şi foaia cu vestea acestor arestări”; 2 Oiulie 47 «Întorcându-se din Bulgaria, iată ce au spus delegaţii guvernului în cuvântări ţinute în gara Filaret, în faţa unei adunăride muncitori ce fusese regizată, despre cele petrecute în tară «în lipsa lor

— privitor la arestarea lui Ion Mihalache şi ceilalţi.

Gheorghiu-Dej: «Nu e suficient să realizăm ceea ce cereţi voi, arestarea lui Maniu. Noi trebuie să lovim fără cruţare în tot ce s-a strâns în jurul steagului lui Maniu. Partidul naţional-ţărănesc de sub conducerea trădătorului Maniu trebuie dizolvat şi această operaţie corespunde obligaţiilor tratatului de pace pe care România l-asemnat când a fost la Paris! P. Groza: „Iar dacă în tabăra lor va mai fi dintre aceia care mai au scânteie de lumină în suflet, noi îi sfătuim să-şi dea seama că această aventură nu mai este posibilă. De azi înainte niciun cetăţean nu mai poate justifica şederea lui alături de aceşti aventurieri". Toate persoanele ce vin din Bucureşti spun că Ion Mihalache, Penescu şi ceilalţi, au fost ridicaţi fie de la domiciliile lor, fie de la clubul naţional ţărănesc, şi că nu e adevărat că au voit să fugă cu avionul. Fotografierea lor în faţa avionului e o înscenare sau un trucaj. Comuniştii care conduc azi tara românească, susţinuţi fiind de ruşi, voiesc să distrugă partidul naţional ţărănesc care în alegeri a avut o majoritate zdrobitoare, dar de care guvernul prin falsul ce a făcut nu a ţinut seama. Ei privesc pe Maniu ca pe cel mai mare duşman al lor. Se spune despre Iuliu Maniu că e bolnav şi că e păzit de militarii din divizia zisă de panduri formată în Rusia şi de care se serveşte guvernul. S-a cerut în aşa numitul parlament ridicarea imunităţii lui. De altfel nici el nici ceilalţi câţiva deputaţi ce au fost lăsaţi de formă ca membrii ai opoziţiei, nu au luat parte niciodată la acea adunare. Ziarele «Dreptatea» şi «Jurnalul de dimineaţa», cel dintâi al partidului naţional ţărănesc, cel de-al doilea ziar independent, nu mai apar. Iată câteva ştiri importante din «Adevărul» venit azi la Craiova. Nr. 16.915. «Parlamentul» român a ridicat imunitatea parlamentară următorilor deputaţi naţional ţărănişti: Iuliu Maniu, Emil Ghilzan, Aurel Lencutia, Vasile Serdici, Gr. Niculescu-Buzeşti, Maria Ilie Lazăr. În adresa prin care s-a cerut ridicarea imunităţii, ministrul justiţiei declară că «ei sunt implicaţi într-o acţiune care urmărea răsturnarea regimului democratic din Româia». La Arenele Romane din Bucureşti, în faţa unei adunări chemată să asculte

discursuri împotriva regimului Franco din Spania (!), Ana Pauker a spus între altele, atacând cu această ocazie şi pe cei care nu simpatizează cu guvernul: «Averităm aici pe duşmanii noştri, pe prietenii duşmanilor noştri, pe simpatizanţii duşmanilor noştri, că pentru scumpa noastră libertate (!), pentru pacea noastră şi a copiilor noştri, pentru democraţie, vom fi fără cruţare». După care

«Adevărul» adaugă: «Comentatorii politici vor pune această declaraţie în legătură cu nervozitatea stârnită în lagărul guvernamental de unele manifestări interpretate ca paralele cu acţiunea opoziţiei». Ziarul nu explică despre ce manifestări paralele e vorba, dar credem că e vorba de o acţiune străină»; 26 iulie 47 «În toată ţara guvernul a ordonat noi arestări. În Craiova au fost arestate acum două zile încă vreo 6 – 7 persoane, printre care a fost arestat din nou avocatul I.B. Georgescu, pus în libertate de puţin timp; el a fost arestat din nou când mama lui se găsea moartă în casă şi urma să fie transportată la cimitir»; l octombrie 47 «În tară sunt ordonate de guvern diferite manifestaţii prin care se cere pedepsirea şi chiar moartea lui Maniu. Cea mai mare parte din jurnalele radio sunt acum preedate de alocuţiuni prin care se aduc critici insultătoare partidului naţional ţărănesc, azi desfiinţat, şi se numesc trădători foştii lui şefi, Maniu, Mihalache etc., care au fost arestaţi şi care nu pot răspunde. Poporul în imensa lui majoritate ştie însă ce să creadă despre Maniu, şi mai ştie unde sunt adevăraţii trădători. Deşi în cartelele vechi de alimente nu mai sunt bonuri, totuşi guvernul a luat dispoziţii ca aceste cartele să fie schimbate şi să fie numai pe o lună. Astfel zilele acestea s-au dat pin circonscriptiile de poliţie respective cartelele pe luna octombrie. A fost o îmbulzeală şi o pierdere de vreme care a indignat lumea. La intrare nicio ordine, intra înainte cel care da cu coatele. Nişte haimanale de ţigani de la mahala vorbeau măscării şi înjurau pe «ciocoi». Când s-a atras atenţia celor în drept asupra acestei dezordini, au răspuns că au ordin să nu facă nicio observaţie. Şi de acum înainte aşa vor fi strigăniţi şi jigniţi cetăţenii în toate lunile. După aşa numitele

«epurări» ale funcţionarilor, au început acum «comprimările» cu pretextul economiilor bugetare. Acum de curând s-au «comprimat» un mare număr din membrii corpului didactic, începând cu profesori universitari şi terminând cu învăţătorii. Este curios că la câtva timp după aceste operaţii se anunţa reprimirea în funcţiune a unora dintre cei oprimaţi. Motivul reprimirii e lesne de înţeles: oamenii au fost nevoiţi «să se încadreze progresist», înscriindu-se la comunişti»; 2 Ooct 47 «Partidul liberal Brătianu este învinuit pe cale penală de guvernul actual că în preajma încheierii armistitului a cerut de la o unitate militară 100 revolvere, pe care mai târziu nu le-a preat. Şeful partidului liberal, C. Brătianu „a fost chemat în faţa instanţei competente de instrucţie pentru a răspunde de această «însuşire de armament militar». De asemenea, şeful partidului socialist independent (de opoziţie) C. Titel Petrescu, a fost chemat să fie instruit pentru că direcţia partidului său ar fi răspândit afişe tipărite, fără a le fi prezentat la cenzură. (Acestor socialişti li s-a refuzat tipărirea unui ziar). După cum se vede, actualul regim caută prin toate mijloacele să compromită şi să înlăture opoziţia, ceea ce s-a observat şi în străinătate. Radio-America a comunicat că Micolaicik, şeful opoziţiei din Polonia a fugit din tară. De sigur că li se pregătea arestarea, cum s-a petrecut în Bulgaria cu Petcoff şi în România cu Maniu, Mihalache şi alţi fruntaşi politici ai partidului naţional ţărănesc. Radio-Londra a comunicat în dimineaţa zilei de miercuri 29 octombrie că, după terminarea instrucţiei, azi va începe la Bucureşti judecarea foştilor conducători ai partidului naţional ţărănesc, Maniu şi Mihalache, precum şi a altor persoane, făcând parte din acelaşi partid politic, printre care unii se află acum în străinătate, cum e Gafencu, Niculescu-Buzeşti şi alţi doi. A mai comunicat că, după declaraţiile guvernului român, niciun avocat din România nu a voit să ia apărarea inculpaţilor! În consecinţă i s-a dat un avocat din oficiu! La ora 2 p.m. În aceeaşi zi, postul de radio român a anunţat că într-adevăr în dimineaţa acelei zile a început a fi judecat

procesul acestor acuzaţi, pentru trădare şi spionaj; că lui Iuliu Maniu I s-a desemnat din oficiu ca apărător Paraschivescu Bălăceanu, decanul baroului Ilfov (cunoscut din toate manifestările sale, ca înfeudat complet actualului regim). La dezbaterea procesului (ce se judecă într-o sală a Scoalei de război de către un tribunal militar) iau parte numeroşi reprezentanţi ai agenţiilor de presă străine, printre care Statele Unite şi Anglia. Radio-America a transmis seara, în limba română, cuprinsul unui articol apărut în ziarul „New York Times” care descrie starea politică şi economică din ţările ocupate sau înfeudate Rusiei. Ruşii urmăresc în aceste ţări nu numai completa robie, dar şi sărăcirea şi mizeria. România, spune autorul articolului, era înainte de război grânarul Europei şi furnizorul unei mari cantităţi de petrol. Acum ruşii care o ocupă ridică absolut tot ce pot ridica, lăsând populaţia pradă foametii, frigului, mizeriei. Tot Radio-America a transmis la radio sâmbăta 1 noiembrie, cuprinsul unei scrisori deschise, publicată în ziarele americane, adresată lui P. Groza, deful guvernului român, de către Riposanu, fost consilier al legaţiei la Washington. În această scrisoare el arată că după ce a auzit că Iuliu Maniu a fost arestat, a demisionat din funcţiunea sa, pentru a nu se face în niciun fel complice al guvernului român care a săvârşit această faptă. Că Maniu, acel mare patriot care luptă de 50 de ani pentru drepturile şi interesele României, nu poate fi un trădător, aşa cum e acuzat. În sfârşit scrisoarea aminteşte de intervenţia lui Iuliu Maniu, în timpul guvernării generalului Antonescu, ca Groza, actualul prim-ministru, care pe atunci fusese arestat din ordinul generalului, să fie liberat, şi că prima vizită pe care Petru Groza a făcut-o după liberare, a fost aceea la Iuliu Maniu pentru a-i mulţumi cu recunoştinţă (aceasta, după cum se ştie, nu a împiedicat pe P. Groza, ca în toate cuvântările sale, atât în tară şi străinătate, să atace pe Iuliu Maniu, numindu-l trădător). Spre a se vedea câtă importantă se dă în toată lumea procesului ce se judecă la Bucureşti, notez aci că Radio-Londra, făcând o dare de seamă a evenimpentelor

săptămânii, a subliniat că atenţia lumii a fost îndreptată în Europa de răsărit asupra procesului intentat lui Maniu şi partizanilor săi politici, iar în apusul Europei asupra rezultatului alegerilor comunale din Franţa şi Anglia. Radio-America vorbeşte în toate zilele de acest proces numindu-l «farsă judiciară»; 4 noiembrie 47 «Se ştie că încă de multă vreme, guvernul ordonă să se facă întruniri şi să se aprobe moţiuni prin care Maniu şi partidul naţional ţărănesc sunt trataţi de criminali, spioni, trădători. La aceste întruniri au fost obligaţi să ia parte şi funcţionarii statului, deşi în sufletul lor ei au putut să nu aprobe deloc această manifestaţie. Dar orice împotrivire ar fi dus la izgonirea din funcţiune şi prigonirea. Acum în urmă au fost chemaţi la prefectură preoţii din oraş, şi li s-a dat ordin, ca în biserică, la sfârşitul slujbei religioase, să ţină o cuvântare în care, de asemenea, să condamne acţiunea partidului naţional ţărănesc şi a şefului său. Aceasta a adus o adevărată consternare în rândurile preoţilor. Unul din ei (preotul Gronea) a îndrăznit să spună că o asemenea cuvântare în biserică ar fi nepotrivită cu rolul creştinesc al bisericii, şi că în orice caz, dacă preoţimea ar primi un ordin scris de la şefii bisericeşti, în acest sens, ar fi nevoită să se supună. Atât i-a trebuit acelui preot, căci plecând acasă, a găsit la poartă agenţi poliţieneşti, care l-au dus la poliţie şi la închisoare, unde se află şi azi de două săptămâni, împreună cu cu numeroşi alţi deţinuţi politici, închişi fără vină, care la puşcăria din Craiova mor de foame şi de frig»; 5 noiembrie 47 «Ieri s-au continuat dezbaterile în procesul Maniu. Înainte ca procurorii militari să rostească rechizitoriile, guvernul a ţinut să facă nemuritoare scenele procesului, aducând în sală un aparat cinematografic care să înregistreze pe peliculă chipurile inculpaţilor, ale judecătorilor şi ale publicului asistent. După care s-a dat cuvântul pe rând celor trei procurori militari care au cerut o severă pedeapsă pentru crima de complot contra siguranţei siguranţei statului şi alte crime. Astă seară la Craiova (şi desigur aceeaşi manifestaţie s-a organizat şi la Bucureşti), prefectul şi poliţia au scos pe

stradă muncitorii care purtând pancarte cu inscripţia «moarte lui Maniu», unii din ei strigau aceleaşi cuvinte. În curând se va pronunţa de către tribunalul militar sentinţa contra acuzaţilor, şi guvernul ţine ca tribunaul să ştie că «poporul» întreg este alături de el pentru condamnare, şi chiar arată tribunalului calea de urmat»; ÎI noiembrie 47 «La închisoarea din Craiova mor deţinuţii pe capete, de lipsă de hrană şi frig. Duminică a murit acolo un sătean din comuna Plopşor. Familia lui a cerut ca medicul legist să vadă cauza morţii, şi acesta ducându-se la închisoare, a constatat că moartea se datorează subalimentaţiei şi enteritei. A doua zi, când cel mort a fost ridicat de familie, un altul luase loc lângă el. Un locuitor din Pleniţa, care pe timpul când ne aflam noi acolo, s-a întors de la închisoare unde a executat o pedeapsă de 30 zile, era aşa de bolnav încât a căzut imediat la pat şi nu se ştie dacă va scăpa. Spunea că deţinuţii erau bătuţi în fiecare zi, că li se da 200 grame de mămăligă pe zi şi o zeamă în care fuseseră câteva bucăţi de praz. Că deşi era frig, nici foc nu li se făcea, şi nici acoperământ pentru noapte nu li se da. Cine intră în aceste timpuri de «progresism» la închisoare, unde se află acum mulţi nevinovaţi, printre care oamenii politici, estesortit morţii. Învăţătorii şi învăţătoarele din Craiova spun aceste lucruri aproape de necrezut. Agenţii guvernului au venit la şcolile primare şi au cerut copiilor să semneze declaraţii prin care cer pedepsirea lui Maniu. De la oamenii majori cărora sub ameninţări li s-a cerut acelaşi lucru, acest guvern «democratpopular», a ajuns la copiii cu mintea necoaptă. Nu cred să se fi petrecut asemenea fapte nici chiar la popoarele cele mai primitive»; 17 noi 47 «Se spune, şi se pare că e adevărat, că Iuliu Maniu, Mihalache şi ceilalţi condamnaţi, au fost transportaţi la închisoarea din Craiova, din cauză că în Bucureşti ar fi început oarecari mişcări studenţeşti în favoarea condamnaţilor. În închisoare şi în jurul ei, paza militară s-a făcut mult mai puternică. Regele României a sosit sâmbătă la Londra cu un avion pe care l-a pilotat personal. Cetăţenii Londrei l-au primit cu multă simpatie.

Seara, împreună cu regina mamă a fost oaspetele regelui şi reginei Angliei la Buckingam Pallace. Regele Mihai, după cum a anunţat radio-Londra, la ceremonia căsătoriei principesei moştenitoare, este cavaler de onoare, având ca domnişoara de onoare pe fiica mai mică a regelui Angliei»; 24 noi 47 «S-a publicat lista funcţionarilor eliminaţi din Ministerul de externe de către Ana Pauker, în urma demiterii lui Tătărăscu. Sunt peste 150, printre care şi vechi diplomaţi şi miniştrii în diferite state. Unii din ei au fost chiar arestaţi şi trimişi în judecată, ca vinovaţi de legături cu reprezentanţii Angliei şi Statele Unite»; 30 noiembrie 47 «O nouă lege de organizare judecătorească, alcătuită după principiile «democraţiei populare», a fost depusă în Cameră şi votată într-o singură şedinţă, cu unanimitate, după cuvântarea ministrului de justiţie, autorul ei, şi a câtorva deputaţi care nu au făcut altceva decât să laude principiile pe care legea e bazată. Nimeni nu a avut de făcut nici cea mai mică observaţie în care să rezulte că ar fi ceva imprefect din această lege. Şi totuşi legea aceasta înlătură principiul inamovibilităţii magistraţilor prevăzut de însăşi Constituţia tării. Deci Constituţia e călcată făţiş. Printre inovaţiile legii e şi aceea a aşa numiţilor judecători populari fără cunoştinţe juridice care vor fi recomandaţi de sindicate. Cum aceşti judecători populari, asistând pe jucecătorii de carieră de la judecătorii, tribunale şi curţi de appel, sunt mai numeroşi decât aceştia, ei vor fi în definitiv aceia care vor hotărî pricina după aprecierea lor. Iată ce a spus secretarul general al Ministerului de Justiţie (D. Stoican) vorbind salariaţilor de la U.C.B. Grozăveşti, despre lege şi judecători de carieră, cuvinte pe care le-a repetat aproape identic ministrul Justiţiei la Cameră: «La Judecătoriile rurale şi cele de la oraşe, la tribunale şi curţi de apel, vor fi introduse elemente din rândul sindicaliştilor, care vor avea să judece alături de judecătorii de carieră, asigurând în acest mod că dreptatea nu va mai fi acordată pe sprânceana sau pe hotar, că ea nu va mai fi traficată ci împărţită celui care cu adevărat o va avea». («Adevărul»

nr. 17026 cu data sâmbăta 29 noiembrie 1947). Iată ce spun ministrul de justiţie şi secretarul general al ministerului despre magistratura tării care ar face cinste oricărei ţări apusene. În acelaşi timp când legea aceasta e votată într-o singură şedinţă de parlamentul român, în Italia se discută de câteva săptămâni legea organizării judecătoreşti, în care principiul inamovibilităţii pentru independenta magistraturii stă în frunte.

Barourile de avocaţi vor fi desfiinţate. În locul lor se vor alcătui aşa numitele colegii în care vor fi primiţi individual numai cei admişi de o anumită comisie. Nu vor fi primiţi ca avocaţi acei care sunt presupuşi a avea şi alte mijloace de trai, şi nici aceia care sunt consideraţi, ca reacţionari. În felul acesta vor fi desfiinţaţi toţi acei avocaţi care au făcut parte din alte partide decât cel comunist şi socialist-comunizant de la guvern.

La magazinele înfiinţate de acest regim, în care se vând pânzeturi sau stofe în baza cârtelii «cu puncte» se fac cozi interminabile. Sotia unui ceferist spunea că a stat 10 ore la această coadă, nemâncata, aşteptând să-i vină rândul»;

D. eliminarea proprietăţii private: HAOS, LIPSURI, SPECULA, INFLAŢIE, NESIGURANŢA, TEROARE, JAFURI.

COZILE la bilete de tren 258; urcarea în tren «Ce am văzut şi ce am suferit, vom ţine minte toată viaţa» 262;

MANIPULARE, 3 lmart 46 „cursul iernii şi în postul Paştilor, au loc în toate oraşele tării numeroase baluri organizate de ad-tie. un mijloc guvern de a-şi face partizani. Aşadar, baluri şi petreceri neîntrerupte în aceste timpuri de lipsuri crâncene şi de ocupaţie rusească! O mai bună înţelegere a timpurilor şi împrejurărilor nu se putea!» 296; SECĂTUIREA ŢĂRII: sept.44: «Acum pâinea e liberă în comerţ din cauza recoltei abundente de grâu de anul acesta» p. 46: 5 sept 44:

«Astăzi în piaţă nu s-au mai găsit aproape deloc zarzavaturi şi fructe, mai ales struguri care se găseau din abundentă şi destul de ieftini... ţăranii care aduc zarzavaturi şi fructe în piaţa Obor, de unde se

aprovizionează toţi negustorii, nu au mai venit cu asemenea alimente, unii din ei având vitele ridicate de armata sovietică, alţii temându-se să nu li se ia pe drum. În toate magazinele din oraş se văd militari din armata roşie cumpărând mărfuri. Alimentele se împuţinează şi se scumpesc», 53, 54; 16 sept.44. «În piaţă şi în magazine nu se mai vede deloc carne, slănină, mezeluri, untură. Untdelemnul nu mai este încă din epoca anterioară venirii ruşilor în tară», 60; 23 sept 44:» Armata rusă face în magazine cumpărături masive. Ieri mă aflam la librăria

«Universul», unde un grup de trei ofiţeri ruşi cereau să li se vândă toate caietele care se aflau în librărie. Cum în librărie şi îndepozitul ei se aflau câteva sute de mii de caiete, valorând mai multe milioane de lei, le-au cumpărat pe toate, plătindu-el în ruble. aceste caiete vor fi trimise în Rusia», 63;» Rublele şi leii sovietici mai au curs numai până în seara zilei de azi. Cu rublele lor însă, al căror curs impus este atât de ridicat (100 lei o rublă), ofiţerii şi soldaţii armatei sovietice au cumpărat de la magazinele din Bucureşti mărfuri în catităţi enorme. Am văzut în fiecare zi pe stradă numeroase grupuri de militari ruşi cu braţele încărcate de pachete şi cu geamantane noi cumpărate şi umplute cu lucruri. Astfel că pe lângă faptul că trebuie să plătim despăgubirile fixate prin pactul de armistiţiu, pe lângă faptul că trebuie să aprovizionăm armata rusă de pe teritoriul român, dar a mai trebuit să dăm mărfuri aproape pe degeaba, sub pretextul că se cumpără. De altfel pentru ruşi e o surpriză plăcută că în ţara românească comerţul e atât de liber, că poţi cumpăra ce vrei şi cât vrei, ceea ce nu pot face la ei în tară.» 65: (cursul rublei), 14 (jafuri), 15 (aprovizionarea armatei ruse: 28 mai 45: «Armata rusă nu pleacă din ţara noastră şi continuă să adune provizii din toată ţara» 153); rechiziţionarea mijloacelor de transport; secătuirea pieţei;

«nemaipomenita scumpete» 207; («traiul a devenit aproape insuportabil» 153) (iun.45 «ruşii îşi hrănesc în ţara noastră trupele lor care nu pleacă şi transportă mereu vite, cereale şi tot felul de bunuri în Rusia», 164) (20 iun

«noi armate ruse se vor instala în România. Tara de acum simte lipsa alimentării, va trece, în viitor, printr-o gravă criză» 167, 175; 15 sept.45 «În Bucureşti viaţa a devenit aproape imposibilă din cauza lipsei şi scumpetei» 209; «Preţurile legumelor şi zarzavaturilor sunt pur şi simplu uluitoare» 210; oct.45 «grozavă lipsă de combustibil şi neputinţa de a fi aprovizionat, căci ruşii nu ne lasă decât extrem de puţine vagoane şi locomotive, o iarnă timpurie ar aduce populaţiei grele suferinţe, în afară de acelea produse de lipsa alimentelor» 214; 21 noi 45. «Ruşii ne strâng ca într-o menghină»; 25 noi. 45 «tara noastră sunt cca. 2 milioane de soldaţi ruşi»; dec. 45

«Viaţa în Bucureşti, ca şi în Craiova şi ca în toată ţara, a ajuns aproape insuportabilă. Oamenii nu mai găsesc alimente»; «Craiova e plină de ruşi. Cele vreo două milioane de ruşi ce se aflǎ în ţara noastră, şi care voiesc să trăiască bine ca într-o tară cucerită, sustrag populaţiei autohtone alimentele care au fost în foarte redusă cantitate din cauza secetei»; 23 ian 46 De 4 zile nu s-a mai dat în Craiova deloc pâine. Populaţia a început să se exaspereze. Abia azi s-a dat raţia pe o singură zi şi, Dumnezeu ştie, când se va mai da acum. Cetăţenii se întreabă ce fac primarul şi prefectul judeţului? Pe lângă lipsa aceasta crâncenă de alimente (carne se găseşte odată pe săptămână cu 6.000 lei kg, zarzavaturi şi legume aproape deloc, iar când se găsesc sunt extrem de scumpe, spre ex. un fir de praz sau o ridiche mică 300 lei, fasolea 2000 lei kg), a venit, în urma noii zăpezi căzute, un ger mare care în timpul nopţii atinge 22 grade sub zero, tocmai acum când combustibilul nu se găseşte. Ruşii, însă, au de toate, şi alimente şi combustibil; taie pădurile noastre şi le ard. Îmi spunea un silvicultor că s-au tăiat pentru ei în păduri (sau se duc singuri şi taie), suprafeţe ce erau destinate să fie terminate abia în 1949.» mart.46: comercianţi «distruşi prin persecuţii, prin nesiguranţa, prin asupriri fiscale; «nestabilitatea monedei naţionale şi proasta stare a comunicaţiilor şi transporturilor»; 19 oct 44:» Viaţa devine din ce în ce mai grea. Vine iarna şi nu se

găsesc lemne, oricât ar fi dispus cineva să plătească. Petrolul se găseşte în cantităţi foarte mici şi de la preţul de 15 lei litrul, s-a scumpit de ieri la 25 lei. Carne ½ kg pe săptămâna de persoană şişe capătă cu greu. Pâinea cu cartela: 350 gr pe zi de persoană, pâine populară (34 lei pâinea de 700 gr) şi 250 gr pâine albă (60 lei o pâine de

½ kg). Cartofii 45 lei kg. Toate celelalte lucruri s-au mai scumpit. Stofele s-au făcut cu 8 – 12 mii lei metrul. Chiria va fi urcată din nou prin lege. Nu ştiu cum va mai putea trăi lumea. Ce poate face un funcţionar sau un lucrător cu leafă fixă de 20 – 30 mii lei pe lună? O să ajungă să nu poată mânca decât pâine. În schimb lucrătorii particulari angajaţi pentru repararea caselor, caminagiii etc. câştigă sume foarte mari.» 16 noi 44 «la Palatul de Justiţie nu este combustibil. Alaltăieri am fost nevoit să intru în şedinţa îmbrăcat în palton, pe deasupra căruia am îmbrăcat roba. La pâine a început să se facă coadă; la gaz stau bieţii oameni ore întregi în grupe enorme şi, adeseori, sunt nevoiţi să plece fără a fi căpătat nimic. Lemnele sunt fixate oficial cu lei 8 kg şi nu se găsesc. Sare aproape că nu mai există. Cauza: toate mijloacele noastre de transport au fost acaparate de armata rusă şi nu putem aduce nici grâu, nici petrol, nici lemne»; 28 noi 44: La brutării şi la căruţele cu pâine se întâmpla acum adevărate bătăi pentru a se căpăta o pâine. În blocul nostru continuăm a sta fără căldură»: lian 45 Începem astăzi un an nou. Nu ştim ce va aduce el mai târziu, astăzi însă găseşte populaţia oraşelor României aproape murind de frig, din cauza lipsei aproape complete a mijloacelor de transport pentru aducerea lemnelor şi alt combustibil, mijloace de transport utilizate aproape exclusiv de autorităţile ruse, lumea făcând coadă la pâine şi totul de o scumpete insuportabilă»; 8 feb 45 În urma încurajării partidelor de stânga, ţăranii din diferite părti ale ţării (Cetate etc.) au intrat cu forţa în moşiile proprietarilor pentru a le lua în stăpânire. Ziarele apărute la Craiova calificau acest fapt drept un «act istoric».18 feb 45; «iar ele frontului democratic continuă a publica cu o vădită satisfacţie ştiţi din diverse regiuni ale ţării în care

se arată că ţăranii, cu de la sine putere, expropriază moşiile «întrucât reforma agrară o facem noi». Rămânem la punctul nostru de vedere, scrie mai departe ziarul, că aici nu e loc de nicio satisfacţie, ci numai de o adâncă îngrijorare. Nu există pentru tara noastră o problemă mai gingaşă, mai susceptibilă de urmări încalclabile, decât a pământului, a raportului ţărănimii cu pământul. Aci trebuie lucrat cu grijă, cu prudentă, şi nu se poate spune că e o operă temeinică, serioasă, aceea de a se intra pe moşii, a se împărţii pământul luând fiecare ce vrea, fără să existe o lege, fără să fie prezente organe de stat care să facă această operaţie». Se amintesc revoltele ţărăneşti de la 1907 şi se termină astfel: «Reforma agrară e o problemă de stat şi trebuie tratată ca atare».23 mart 45 Ziarele de azi au publicat Legea numită pentru reforma agrară. Se ia fără plată proprietarilor de pământ tot ce trece peste 50 hectare, în vederea împroprietăririi celor fără pământ. Se iau, de asemenea, de la proprietari şi se trec în proprietatea statului, tractoarele, batozele, locomobilele etc., iar celelalte unelte şi vitele trec asupra statului proporţional cu suprafaţa de teren agricol expropriat. Deci, proprietarii care au muncit o viaţă întreagă, care au adus un aport însemnat economiei naţionale prin munca şi priceperea lor şi din care mulţi s-au îndatorat ca să cumpere pământ, vor rămâne acum aproape săraci.» 24 mart 45 Se spune că în urma promulgării legii de confiscare (nu se poate spune altfel) a proprietăţilor rurale (legea zisă agrară), unii reprezentanţi ai Statelor Unite şi ai Angliei în România au plecat în ţările lor pentru a raporta. Se spune că denunţarea de către Rusia a Tratatului de amiciţie cu Turcia a avut loc din cauza următoare: După sugestia sovietică, Turcia voia să facă reforma agrară cum s-a făcut în România, Anglia însă s-a opus, Turcia a revenit asupra reformei şi aceasta ar fi fost cauza supărării Rusiei»: 27 mai 45 Traiul a devenit aproape insuportabil. Deşi guvernul de acum a promis că va face astfel ca viaţa să se ieftinească, rezultatul este că ea se scumpeşte din zi în zi.»; 13 iun 45 «ruşii îşi hrănesc

în ţara noastră trupele lor care nu pleacă şi transportă mereu vite, cereale şi tot felul de bunuri în Rusia»; 24 iun 45 Mă aflu într-unul din momentele cele mai descurajante. De aproape o lună sunt bolnav, am răcit şi tuşesc. Totuşi, sunt obligat să mă duc la serviciu. Se adaugă, la această stare, seceta care a pârjolit cea mai mare parte din cerealele de anul acesta, precum şi faptul că, după ce tara e plină de ruşi, va mai veni o armată de câteva sute de mii de oameni, rusească, ce se retrage din Austria, unde se spune că nu are cu ce se hrăni, se va instala la noi în ţară, mai ales în Oltenia unde, după ce s-au ridicat de ei cereale şi alimente în contul tratatului de armistiţiu, acum se va ridica şi puţinul care a mai rămas şi care nu poate fi înlocuit cu nimic din cauza secetei amintite. La Craiova sau şi făcut rechiziţii de clădiri în vederea instalării ruşilor care, de altfel, se vor întinde în toate satele. Se adaugă la aceasta scumpetea nemaipomenitră a alimentelor în piaţa»; 18 dec.45 Viaţa în Bucureşti, ca şi în Craiova şi ca în toată ţara, a ajuns aproape insuportabilă. Oamenii nu mai găsesc alimente. Craiova e plină de ruşi. Se spune chiar, că acum sunt şi mai mulţi. Cele vreo două milioane de ruşi ce se află în ţara noastră, şi care toţi voiesc să trăiască bine ca într-o tară cucerită, sustrag populaţiei autohtone alimentele care în anul acesta au fost în foarte redusă cantitate din cauza secetei. Ce va fi până la noua recoltă, numai Dumnezeu ştie.»; llian 45 Ieri s-a deschis la Londra Adunarea naţiunilor (51 naţiuni), compusă din vreo 2000 delegaţi. Rostul acestei adunări este încheierea păcii, stabilirea mijloacelor de înlăturare a războiului în viitor, reglementarea întrebuitării energiei atomice etc. În magazine, mărfurile sunt pe sfârşite. Se pare că în fabricile noastre nu se mai lucrează nimic, iar de importat nu e nicio spernată. Multe prăvălii se închid, iar preţul lucrurilor rămase este spăimântător. Bătutul unei perechi de pingele cu materialul cizmarului costă 25.000 lei. Cizmarul care ne lucrează nouă, întrebat asupra acestui preţ fabulos, ne-a răspuns: ăsta e rezultatul

«democraţiei» de azi. La Craiova, unde nu mai târziu

decât în septembrie se vindea pâinea fără cartelă şi cită voiai, azi se dă cu cartele, la două zile odată, adică 159 gr. pe zi. Uneori trec şi mai multe zile fără pâine. Şi, dacă ar fi făină de porumb, totul ar fi uşor de rezolvat, dar făină de porumb nu se găseşte. Când doi oameni se întâlnesc, nu au altă vorbă decât aceasta: când vor pleca ruşii de la noi din tară? Căci toată lumea se simte înăbuşită. Ei sunt ca nişte stăpâni în casele noastre, ei ne-au luat mijloacele noastre de trai şi ne simţim mai săraci şi mai lipsiţi în fiecare zi. Şi ei stau mereu şi se aşază ca şi cum şederea lor în ţara noastră ar trebui să fie de lungă durată, iar guvernul pe care-l avem şi organele lui strigă, prin toate mijloacele ce-i stau la dispoziţie, că niciodată în Ţara Românească nu s-a realizat, ca azi, un regim mai democratic, mai liber, mai folositor poporului!»; 1 mart 46 La o mare manifestaţie cetăţeneasca ce a avut loc la Câmpulung, Const. I.

C. Brătianu, şeful partidului liberal, a ţinut o cuvântare din care extrag câteva pagini. După de face istoricul actului de la 23 August 1944, referindu-se la partidul comunist şi la guvernul F.N.D. spune: «Ceea ce pot afirma este că guvernul fenedist, în loc să refacă şi să sporească producţia, să restabilească circulaţia, să refacă adtia şi să garanteze libertăţile cetăţeneşti, a avut un rol cu totul contrar acelui ce îi cereau interesele ţării. El a introdus un regim de dictatură mai acerb ca cele precedente şi a distrus producţia în toate ramurile economiei naţionale». După ce, apoi, arată că prin reforma agrară şi, mai ales prin modul cum a fost aplicată, s-a adus agricultura în situaţia precară de azi… «Azi nimeni nu mai este stăpân pe proprietăţile rurale şi nimeni nu mai are râvna să facă o cultură raţională. Trebuinţele populaţiei sunt aceleaşi, dar suprafeţele cultivate sunt mult reduse, iar inventarul agricol a dispărut. Exproprierile şi împroprietăririle se fac pe temeiuri politice, cu favoritism şi corupţie. Cea mai adâncă incompetentă conduce Ministerul Agriculturii, care practică o politică de ură contra celor ce au lucrat şi realizat progresul agricol al ţării». Continuând, spune că partidul liberal, «care de la

1864 a împroprietărit pe ţărani dându-le 15 milioane de pogoane de pământ, nu poate fi în contra împroprietăririi foştilor ostaşi din războaiele din urmă, dar partidul liberal nu poate admite confiscarea proprietăţii. Fiecare cetăţean trebuie să fie stăpân pe produsul muncii lui şi pe proprietatea lui. Noi nu vrem luptă de clasă, ci armonizarea intereselor tuturor, proprietari şi muncitori». Expune, mai departe, că industria este aproape distrusă, prin faptul că activitatea comunistă este desfăşurată în lupta ce caută să se creeze între muncitori şi patroni, pe de o parte şi pe de alta, prin siluirea părerii lucrătorilor. «Trebuie să dăm lucrătorilor posibilitatea de a-şi arăta liber părerile, să-i scoatem, deci, de sub teroarea cuiburilor de comunişti care-i asupresc». Vorbind despre comerţ, arată că guvernul caută să-i distrugă prin persecuţii, prin nesiguranţa, prin asupriri fiscale. «Statul nu poate înlocui pe comercianiti» etc. A vorbit apoi despre nestabilitatea monedei naţionale şi de proasta stare a comunicaţiilor şi transporturilor, arătând că, căile noastre ferate şi-au făcut şi-şi fac datoria către tară, dar sunt puse în neputinţa de a da rezultatele dorite. Termină vorbind de anarhia morală de azi, referindu-se la Gh. Tătărăscu, «sprijinitorul de ieri şi de azi al sistemelor dictatoriale» («Liberalul» cu data 28 febr. 1946). În acelaşi ziar se publică ştirea că şeful partidului liberal a fost victima unui atentat pus la cale de agenţii comunişti. Asupra automobilului în care mergea (se pare că spre C-lung), s-a repezit din direcţie opusă spre el un automobil şi că, dacă şoferul nu avea prezenta de spirit să bage maşina în şanţ, ar fi fost izbită. De asemenea, în ziarul lor, «Dreptatea», ţărăniştii se plâng că mare parte din sediile lor au fost devastate de agenţi comunişti, iar întrunirile lor făcute aproape imposibile prin scandalurile şi gravele bătăi aplicate participanţilor de aceiaşi agenţi. De asemenea, acelaşi ziar face cunoscut că s-au încercat două atentate, unul asupra secretarului general al partiduluinat. - tărănesc, Penescu, şi altul asupra şefului partidului n.t. din Argeş. Cei care au fost de curând la Cluj, aduc de acolo

ştirea că Maniu şi partidul său se bucură de o popularitate imensă, portretul său se vede peste tot.»; 8 ianuarie 47 «Sărbătorile au trecut fără să aducă vreo bucurie în sufletele oamenilor. Lipsurile de tot felul, lipsuri de hrană, de combustibil, de articole de îmbrăcăminte cele mai necesare, pe capul nostru cu ruşii care absorb totul, cu nesiguranţă în viitor, bucuria ce aducea altă dată sărbătoarea Crăciunului şi a Anului Nou a dispărut din inimi. Cetele de copii colindători de altă dată aproape că nu s-au mai văzut, jucăriilece umpleau odinioară vitrinele aproape că nu se mai văd; iar când se găseşte câte una, cea mai simplă jucărie de lemn şi costă 25, 30 mii lei. Am citit în ziare că jucării ceva mai complicate costă cu sutele de mii şi chiar un milion lei. În timpul vacantei Crăciunului, un fost coleg al meu de la Curtea de Appel, Pătraşcu, făcându-mi o vizită, mi-a spus că din pensia lui de 600.000 lei lunar, în care se cuprinde o pensie de magistrat şi cea de invalid de război, nu se poate nici măcar hrăni, ne cum să se mai îmbrace. Că din această cauză a fost nevoit să-şi vândă cărţile de drept şi un dulap. Insuficienta hranei l-a făcut să piardă din greutate 7 – 8 kg. Într-adevăr, cum pot ajunge 20.000 lei pe zi, când un kg de carne de porc costă 28 – 30 mii lei, un kg grăsime de porc costă 45 – 50 mii lei, un kg de unt 70 – 80 mii lei, un kg fasole 18.000 lei, un kg mălai 6 – 7 mii lei, o găină 50

70 mii lei, un ou 5.000 lei, un litru de vin 14.000 lei. În ce priveşte pâinea, s-a fixat printr-o dispoziţiesă se dea fiecărui cetăţena 250

grame pe zi. Ei bine, de 5 zile nu s-a mai dat pâine de loc, şi aşa va continua să se dea şi de acum înainte: 250 grame la 4 – 5 zile odată. Oamenii, plătind bani grei, abia găsesc câte puţin mălai sau făină de grâu cu preţul arătat mai sus, de la cei care mai au ceva şi-l speculează. Şi cel care dă mai întâi semnalul scumpirii, e însuşi statul. Astfel pentru căile ferate tariful s-a scumpit acum de sărbători, şi aşa va rămâne de aici înainte, cu 300%. Un bilet la un tren rapid de la Craiova la Bucureşti costă 180.000 lei. La trenurile de persoane chiar biletul la el. III s-a făcut 60 –

70 mii lei. Şi după scumpire alt neajuns, care agravează şi mai mult situaţia: pe liniile principale circulă acum un tren de persoane la două zile odată. Motivul, lipsa de cărbuni pentru locomotive. Şi de câteva zile altă pacoste pe tara noastră, şi din ziare asupra întregii Europe: un frig foarte aspru. De trei zile termometrul se coboară noaptea la 27 – 28 grade sub zero. Din cauza gerului nici ţăranii care veneau până acum cu lemne în oraş (500 lei kg) adică 5 milioane de lei vagonul nu mai pot veni. Cele câteva autobuze ce făceau transporturi de persoane între localităţile mai importante din judeţ şi Craiova nu mai pot nici ele circula din cauza gerului. De altfel deschiderea cursurilor la toate şcolile s-a amânat, fiindcă în marea majoritate a cazurilor lipseşte la scoli combustibilul.»;

19 februarie 47 «Ministerul Economiei Naţionale al României a dat o decizie prin care interzice oricărui locuitor, chiar la oraşe, să aibă o cantitate de făină mai mare de 15 kg., socotită începând de acum până la recolta nouă (adică pentru cel puţin 5 luni). Avem informaţii că echipe de ale administraţiei vor veni şi în oraşe prin câşle locuitorilor pentru a ridica tot ce va trece peste cantitatea indicată. Cum în mod oficial se dă la Craiova pâine de două ori pe săptămână, câte 250 grame, adică 500 grame pe săptămână, şi dacă la această cantitate se adaugă 100 grame pe zi cât se lasă acelora ce şi-au putut face cu mari sacrificii o proviziune de făină, înseamnă că raţia de pâine pe săptămâna este de 1200 grame, adică 170 grame pe zi. Se înţelege că acei care nu şi-au făcut o proviziune, vor mânca 70 grame pe zi. În toată ţara, dar mai ales în Moldova, situaţia alimentară conţină a fi aproape disperată. Preşedintele Truman al Americii, fiind informat că în România sunt mulţi oameni care mor de foame, atrimis câteva vapoare de cereale, însă cu dispoziţiunea ca ele să fie împărţite de Crucea Roşie Americană (altminteri le-ar lua rusiicărora nu le pasă că românii mor de foame). Un ziar englez, vorbind despre foametea din România, spune că situaţia e adusă nu numai de cei doi ani de secetă, dar şi de împrejurarea că România are prea multă

lume de hrănit (cred că aceasta e o aluzie la numeroasele trupe ruse care şi-au adus şi familiile). În Craiova nu se dă lumină electrică decât vreo două ore, de la 8 seara la 10. Restul serii trebuie să ne servim de lămpi cu gaz. Dar nu se găseşte gaz (îl ia tot ruşii), cum nu se găseşte nici motorina care pune în mişcare maşinile electrice. Ne gândim să facem un fel de feştila care să ardă în grăsime de porc. După cum se vede, ne întoarcem la vremurile primitive; 21 februarie 1947 «Alătur aci tăietura din ziarul «Timpul» cu data de azi, în care se vede declaraţia pe care preşedintele Truman a făcut-o cu ocazia dispoziţiei ce a dat să se ajutoreze cu alimente populaţia din Moldova, din sânul căreia au murit de foame mii de oameni, şi mor în fiecare zi cu sutele. Alimentele vor fi împărţite, spune declaraţia, sub supravegherea Crucii Roşii americane, reprezentanţii Statelor Unite liberi fiind să urmărească astfel cum vor socoti nimerit distribuirea în tară a acelor cereale. S-a cerut guvernului român să dea garanţii că produsele ce se procură de Statele Unite «vor fi întrebuinţate în mod efectiv pentru a împiedica repetarea unor situaţii ca cea de azi» şi i s-a pus şi alte condiţiuni, ca, spre ex., să nu se întrebuinţeze niciun fel de cereale pentru plata reparaţiilor. Acest act de mare umanitate al Preşedintelui Truman, actul lui creştinesc pentru muritorii de foame din România, constituie în acelaşi timp o aspră dojană făcută, pe de o parte, guvernului român care a dat tot ruşilor, lăsând populaţia tării să moară de foame, pe de altă parte ruşilor, cărora puţin le pasă dacă mii re români mor de foame. De altfel, cei care au ascultat Radio America au auzit un comentariu în care se spune că guvernul român, în dorinţa lui de a se face plăcut ruşilor, a ridicat toate alimentele ce le-a putut găsi, dându-le puterii ocupante. Trebuie, în legătură cu cele de mai sus, să notez aci, că fiind întrebaţi Moldovenii ce vin în Oltenia, pentru a găsi de lucru ca să poată trăi sau ca să se înapoieze cu un săcuţ de grâu sau porumb pentru familiile ce mor de foame, răspund cu toţii că din zecile de mii de vagoane ce s-au ridicat din Oltenia sub pretextul că se trimit

Moldovenilor, nu a ajuns la ei absolut nimic.

A murit zilele trecute la Paris, unde trăia, Elena Văcărescu, scriitoare şi luptătoare în capitala Franţei pentru sprijinirea intereselor României. Corpul defunctei, conform ultimei sale dorinţe, va fi adus în România.»; 28 februarie 47 «Urmând exemplul preşedintelui Truman, Anglia a hotărât şi ea să trimită pentru muritorii de foame din Moldova 50 vagoane de alimente concentrate din stocurile armatei engleze de ocupaţie din Italia. Gestul acesta al poporului britanic, care în momentele de fată suferă şi el de multe lipsuri, a impresionat profund pe români. Ambasadorul României la Londra (Franasovici), într-o declaraţie ulterioară făcută presei engleze, a arătat că actuala foamete din Moldova depăşeşte tot ce s-a pomenit în istoria României şi a Europei. Această declaraţie merită însă o observaţie: cui se datorează această nemaipomenită foamete în România, dacă nu guvernului, al cărui reprezentant este, şi care a dat tot ruşilor, fără a protesta, ori ai cărui partizani, cu cerealele strânse din restul ţării ca pentru Moldoveni, şi-au făcut afacerile?

La Constanta a şi sosit primul vapor american cu alimente care se vor transporta cu trenul în regiunile înfometate.

Se spune că preşedintele Truman ar fi declarat că fapta ruşilor de a fi îngrămădit în România nu numai atâta armată, dar care au adus la noi şi soţiile şi copiii acestora, pentru a fi hrăniţi tot de noi, din care cauză românii mor de foame; este o crimă împotriva umanităţii (...); 3 martie 47» Din ziarele de azi («Timpul» şi «Liberalul») aflăm următoarele: Un deputat, Rizescu-Brăneşti, un om, se pare, cult şi locuind la tară, a îndrăznit să spună în Cameră adevărul guvernului în privinţa utilajului agricol, propunând ca tractoarele şi alte maşini expropriate proprietarilor şi devenite fier vechi, să fie redate fie proprietarilor de la care s-au luat pentru a se încerca asupra lor o reparaţie, fie chiar altora care şi-ar lua acest angajament, după care a adăugat că «astăzi totul este

organizat pentru a se distruge, nu pentru a se repara». Se înţelege că această intervenţie prin care se spune adevărul, a dat naştere la ironii sau proteste violente. «Liberalul» întreabă «Scânteia» comunistă, căreia nu-i scapă nimic din cele ce se petrec în tară şi în străinătate, cum se face că până acum ea nu a aflat de darul generos pe care Anglia l-a făcut poporului român (alimente pentru înfometaţi). «Cum se face că primul oficios al guvernului nu este încă informat, sau dacă este totuşi, de ce atâta discreţie?». E de observat aici că Bulgaria trimiţând pentru înfometaţii români 10 vagoane de alimente, toate ziarele regimului au ridicat în slavă acest gest. Cehoslovacia trimite şi ea 100 vagoane alimente; 5 martie 47 „Cu prilejul discuţiei unei legi prin care actualul guvern vrea să agraveze şi mai mult pedepsele din legea sabotajului şi a speculei, ziarul „Timpul" de azi publică un articol intitulat „Spectrul controlorilor", prin care se cere guvernului să remedieze adevărata cauză a scumpetei lucrurilor (prin faptul că nu se dau materii prime fabricilor la preţurile fixate de guvern, din care cauză aceste materii prime sunt cumpărate de la târgul negru cu preţuri mult mai mari, iar comercianţii cumpără şi ei de la fabrici cu preţurile astfel majorate) – iar nu la efecte, ajungându-se astfel la rezultatul să fie pedepsiţi oamenii pe care i-a adus în această situaţie însuşi metodele guvernului. (Citind acest articol, care vorbeşte de plaga controlorilor, rămâi cu impresia că acest guvern nu urmăreşte altceva decât distrugerea industriei şi a comerţului. Şi te mai întrebi: cum se pot găsi materiile prime la unii indivizi speculanţi, pe câtă vreme statul nu le procură? Cum au ajuns aceste materii prime în mina numai a unora? Aceştia nu cumva sunt protejaţii regimului?)»; 11 martie 47" Adevărul" de azi, într-un articol cu titlul „Cifre dureroase", după ce reproduce actele oficiale, că pe luna februarie a.c. au fost în municipiul

Iaşi 100 naşteri şi 335 morţi, se întreabă care e cauza acestei mortalităţi anormale. A fost vreo epidemie, sau oamenii au murit de foame? Şi cere autorităţilor să dea o

explicaţie; 23 mart 47 «Bugetul României pe anul acesta este alcătuit dintr-o sumă de lei fantastică: 40 mii de miliarde, adică 40 trilioane lei. Iată unde ne-a adus ocupaţia rusească şi administraţia românească. S-au mai scumpit şi acum de curând taxele poştale de 5 ori, taxele de timbru de 10 ori, taxele de telefon, şi e vorba ca taxele la radio să se fixeze la 500 mii lei pe an! În timpul acesta funcţionarii continuă să primească 4 – 6 sute mii lei lunar, adică până la cel mult 20 mii lei pe zi, când kilogramul de carne a ajuns la 40 mii lei, fasolea la 40 – 50 mii lei etc. Se spune că pentru luna martie sar acorda funcţionarilor o gratificaţie egală cu leafa; dar ce însemnază aceasta pentru nevoile lor? 25 mart 47 De 5 – 6 zile la Craiova nu mai este curent electric nici măcar o oră pe zi. Pierd industiile care întrebuinţează curent electric, pierd întreprinderile de cinematograf, pierd mediciişi clienţii lor care au nevoie de acest curent în maşinilelor electrice. Şi o duc foarte greu locuitorii oraşului care nu au gaz să pună în lămpi. Se spune că tot combustibilul îl iau ruşii.»; 3 aprilie 47

«Bugetul României încă nu a fost aprobat de aceea se reuneşte Camera, din cauza neînţelegerilor dintre partidele ce compun guvernul. Comuniştii pretind că bugetul (alcătuit de ministrul de finanţe Alexandrini din gruparea Tătărăscu) nu e destul de «democratic» şi

«progresist», adică nu apasă destul de bine asupra burgheziei. Până la votarea lui, care s-a amânat pentru sfârşitul lunii, s-a aprobat o douăsprezecime, adică un buget pe o lună. Prin legea respectivă s-au făcut deodată impozitele elementare (agricol, clădiri, comercial etc.) de 5 ori mai mari decât anul trecut. Pentru un hectar de pământ va trebui să se plătească deci cel puţin 250.000 lei impozit pe an. Acest guvern va aduce în sapă de lemn tara deja sărăcită. Căci de unde vor putea scoate oamenii aceste enorme sume? În atelierele ruseşti de lângă casa noastră nu se mai lucrează cu atâta febrilitate. Cea mai mare parte din autocamioane ori au fost vândute, ori au fost cărate în Rusia. Au mai rămas puţine în curtea atelierului şi într-o

curte vecină. În curtea Liceului Regina Elizabeta, care era plină de asemenea autocamioane, nu mai este acum niciunul, şi locul a fost arat cu plugul. De pe clădirile fabricii unde sunt atelierele, s-au ridicat portretul mare al lui Stalin şi alte tablouri colorate, precum şi steagurile roşii. Au mai plecat şi câţiva ruşi din oraş, dar totuşi au mai rămas destui. Pe toate străzile te întâlneşti cu ei, şi continuă a se hrăni din sărăcia noastră şi încă că mai trimită şi în ţara lor»; 6 aprilie 47” Auzisem, dar nu-mi venea să cred. Am văzut scris negru pe alb în ziar că funcţionarii administrativi şi tehnici superiori din întreprinderile industriale, comerciale, bănci, asigurări şi cooperative; vor fi plătiţi cu salarii variind între 3.500.000 lei lunar şi

7.051.000 lei, adică 17.000 şi 33.000 lei ora (Un funcţionar superior al statului abia primeşte pe o zi cât primeşte un salariat din cei mai de sus pe o oră); iar muncitorii manuali, după clase, vor fi plătiţi cu sume variind între 1.331.000 lei şi 3.162.000 lei; adică cu mult mai mult decât un consilier de Casaţie). Întreprinderile care vor plăti asemenea salarii vor fi nevoite să scumpească de 10 ori preţurile care sunt şi azi inabordabile, şi astfel va fi sărăcit complet restul populaţiei care trebuie să cumpere, sau va aduce o stagnare şi o mizerie completă. Desigur că acesta e scopul guvernului român: să sărăcească populaţia pentru ca în urmă să-i impună metodele sale de aservire, după metoda comunistă.

La ce rezultate au ajuns aceste ideologii de stânga, se vede dintr-un articol publicat azi în «Liberalul». Miniştrii respectivi francezi au raportat în Cameră că etatizarea gazului şi electricităţii a înregistrat un deficit de 18 miliarde franci, cu toată sporirea tarifelor, iar deficitul pe 1947 al căilor ferate etatizate este prevăzut la la 18 miliarde franci. De asemenea instituţiile de asigurări au mari deficite (acesta e desigur şi motivul pentru care America achită Franţei împrumutul pe care-l promisese în principiu). Şi ziarul «Liberalul», comentând această

situaţie, spune: «Eşecul naţionalizărilor înseamnă începutul unei noi ere politice. Căci nimeni nu va pretinde că extrema stângă îşi mai are o raţiune de existentă, atunci când vechile ei idealuri se prăbuşesc succesiv. De aci înainte nu se va mai putea vorbi maselor ca până acum, de suprimarea proprietăţii particulare ca fiind menită să înlăture magic toate neajunsurile… Aplicarea extremismului duce în mod necesar la dărâmarea lui însuşi»; 12 aprilie 47 «Pe de o parte lipsurile şi constrângerea generată din cauza ocupaţiei ruseşti; favorizată de guvernul susţinut de ei, pe de alta lipsa de ploi şi în primăvara aceasta, care face să se usuce pământul… arăturile pentru porumb să nu se poată face… văzând prin satele pe care le-am străbătut grupuri de moldoveni, plecaţi din satele lor din cauza foametei, purtând pe mâna pânzeturile ce le mai aveau acasă, spre a le vine pentru un săcuţ de grâu sau porumb pe care să-l ducă, dacă vor fi lăsaţi, celor rămaşi acasă. Alţi moldoveni s-au oprit în diferite sate pentru a munci cu ziua ca să se hrănească pe ei şi pe cât va fi cu putinţă să ajute şi pe cei de acasă. Dar şi prin satele Doljului bucatele s-au împuţinat pentru că au fost ridicate spre a fi date ruşilor. Şi acum puţinul grâu sau porumb ce a mai rămas, şi mai ales în urma ultimei scumpiri de 10 ori a muncii şi mărfurilor de către acest guvern care vrea să aducă în sapă de lemn pe toată lumea, a ajuns la preţul de 300.000 lei banita de 15 kilograme.

Privitor la ridicarea salariilor a lucrătorilor din intrepideri, am făcut următorul raţionament. Lefurile au fost dintr-odată înzecite. Costul mărfurilor se va ridica şi el de 10 ori. Dar, nu prea târziu se va vedea că ridicarea aceasta de salarii va aduce mizeria lucrătorilor şi decăderea industriilor şi comerţului. În afară de lucrători, mai sunt în tară oameni, şi aceştia formează majoritatea, care nu-şi pot mări veniturile… micii proprietari, funcţionarii publici şi marea masă a ţăranilor… populaţia rurală nu mai posedă din produsul muncii sale de anul trecut, adică din cereale, nimic. El nu-şi poate face niciun

fel de venit. Cu ce dar vor plăti toţi aceşti oameni mărfurile al căror preţ s-a înzecit? cea mai mare parte nu vor putea cumpăra nimic, mulţi se vor abţine să dea asemenea preţuri. Rezultatul: producătorii de mărfuri, patronii, nu vor putea vinde şi ca urmare nu vor putea plăti lucrătorilor salariile. Şi atunci, lucrătorii care la prima vedere s-ar părea avantajaţi prin salariile urcate, vor fi cei dintâi care vor suferi: salariile lor nu vor mai putea fi deloc plătite. Ce va urma atunci? Desigur, guvernul, condus de fracţiunea comunistă, prin această manevră urmăreşte ceva. Starea de haos şi sărăcie îi vor servi în planurile lor."; 8 mai 47 «Nici până astăzi lefurile şi pensiile publice nu au fost plătite pe luna aprilie. Se pare că nu sunt bani. Căci salariile funcţionarilor publici ca şi pensiile au fost mărite cam de 4 ori fată cu ce să plătit pe luna martie. Experienţa pe care acest guvern o face pe spinarea tării e dezastruoasă. Cu gândul desigur de a ruina şi restul de capitaluri, a mărit de 10 ori salariile lucrătorilor şi preţul lucrărilor. Omul acum nu se gândeşte decât să-şi procure alimente care s-au scumpit groaznic. În magazinele cu alte mărfuri nu mai intră aproape nimeni. Comercianţii, prin urmare, ca şi industriaşii care nu vor mai putea plasa mărfurile lor, nu vor putea plăti enormele impozite la care au fost supuşi. Agricultorii care nu mai au nimic de văzare, ba chiar mare parte din ei suferă de lipsuri, nici ei nu vor putea plăti impozitele, tot atât de mari, pe proprietăţile agricole. Ca urmare, Statul nu va putea încasa.»; 29 mai 47 «Aşa numitul parlament român, a votat fără discuţie legea Oficiilor industriale, redactată de ministrul comunist al comerţului: Gheorghiu-Dej, prin care cei interesaţi afirmă că se va răpi şi ultimul rest de iniţiativa al industriaşilor, punând toate industriile sub controlul Statului, şi că aceasta va aduce o şi mai mare decădere a producţiei. După cum se vede, partidul comunist îşi urmează calea lui de a comuniza totul, punând orice întreprindere sub controlul direct al statului. Acelaşi parlament a votat legea prin care, după ce urcă de atâtea ori chiria plătită la imobilele clădite, obliga pe proprietar

să plătească un impozit la stat, începând cu 60 până la 90 la sută din chirie. Aceasta înseamnă desfiinţarea proprietăţii, o adevărată spoliere»; 7 iun 47 «S-a votat de aşa-zisul parlament o lege redactată de ministrul de justiţie, comunistul Pătrăşcanu, prin care hotărârile date de diferitele comisii lipsite de jurişti, privitoare la exproprierile de moşii, sunt considerate ca acte de guvernământ şi nu pot fi atacate pe nicio cale în justiţie! Prin urmare orice abuzuri se vor fi săvârşit, ele sunt acoperite. Regimul dă încă odată dovada de cum înţelege el legalitatea şi dreptul»; 19 iun 47 «Se înţelege că Rusia şi statele care acum sunt satelite ei, printre care şi România, consideră această ofertă de ajutor ca o tendinţă de subjugare politică. Ziarele regimului la noi vorbind despre acest ajutor, îl consideră ca o adevărată catastrofă pentru România. Statele mari ca Anglia, Franţa, Italia etc pot primi cu recunoştinţa ajutorul ce care-l consideră ca o salvare, numai România care se zbate în lipsuri di mizerie, nu are nevoie de el. Ministrul comunist, Gheorghiu-Dej, are conduce actualmente politica în România, a plecat la Moscova. Dumnezeu ştie cu ce lozinci se va întoarce de acolo»; 1 Oiulie 47

«Guvernul tării noastre a fixat cotele de grâu şi alte cereale pe care statul le va lua de la agricultori dinrecolta din acest an. Cotele acestea merg de la 10 – 60 % din totalul obţinut, după cantităţi. Preţul fixat de stat la kilogram este de 36.000 lei care nu reprezintă nici jumătate din preţul cheltuielilor. În piaţa ari cartofii se vând cu 100.000 lei kilogramul, mazărea teci cu boabe s-a vândut cu 40.000 lei (şi din un kilogram mazăre teci nu iese nici ½ kgr. boabe), deci kilogramul de boabe a revenit la 80.000 lei, fasolea verde se vinde cu 60.000 lei, pătlăgelele cu 90.000 lei şi aşa mai departe. Nimic (afară de varză) nu se plăteşte aşa de ieftin cum se plăteşte de stat alimentul cel mai de valoare, grâul. Dacă se mai adaugă la aceasta faptul că ministrul respectiv a luat dispoziţia ca impozitul agricol să se plătească în natură şi tot cu preţul fixat de Stat, şi faptul că acelaşi minister a

mărit plata în natură la maşinile de treierat (7 la sută în loc de 4 la sută cât s-a plătit anii trecuţi) Statul având de scop să acapareze şi acest uium cu acelaşi preţ fixat de el, se vede uşor cât de păgubit este muncitorul agricol. Din această cauză ţăranii sunt foarte nemulţumiţi»; 8 aug 47 «Guvernul român, după ce a încasat de la cultivatorii de pământ impozitele în natură (cereale), cu preţuri fixate de el, acum a hotărât că şi impozitele datorate de comercianţi şi industriaşi să fie încasate în natură, din mărfuri, şi cu preţuri fixate tot de el, pentru a apoi şi cerealele şi mărfurile să fie revândute în scop propagandistic, sau cu preţuri mai mari în scop de câştig»; 1 Oaug 47 «Deşi partea de cereale pe care guvernul a hotărât-o, s-a ridicat de la cultivatorul de pământ, din timpul treieratului care s-a terminat încă de mult, până acum nu a început să se dea la Craiova raţia de 250 grame de pâine fixată. Se dă la economate unde sunt înscrişi sindicaliştii, dar şi acolo trebuie să aştepte ceasuri întregi ca la un colhoz rău organizat»; 13 august 47 «Guvernul, prin comisia ministerială pentru redresarea economică şi stabilizarea monetară, a transmis ieri dimineaţa la radio, cuprinsul unie decizii prin care toţi cetăţenii tării se vor înscrie la diferite autorităţi în vederea preschimbării banilor de azi în lei stabilizaţi. Termenul de înscriere este fixat la 3 zile (12 – 14 august). Cum însă autorităţile din tară nu au primit cuprinsul deciziei decât ieri seară, înscrierile nu au putut începe decât azi, prin urmare termenul de trei zile s-a redus la 2 zile. La centrele de înscriere e o aglomeraţie enormă, cum am văzut azi de dimineaţă la ăştia financiară unde se înscriu pensionarii şi cetăţenii din câteva străzi ale oraşului. Din cauza lipsei de siguranţă, tranzacţiile aproape că au încetat. Nu se mai fac nici vânzări, nici cumpărări. Chiar zarzavaturile care în momentul de fată sunt îmbelşugate în grădini (a poluat din nou de curând) se aduc în foarte mici cantităţi în piaţă, şi din cauza aceasta sau şi scumpit. Guvernul român a mai găsit un mijloc de a sustrage din produsele agricultorilor. După ce le-a luat în natură atât cota stabilită, cât şi impozitul, a hotărât că

plata măcinatului la mori se va face numai în natură, şi anume din 6 una, iar nu din 10 una cum a fost până acum. Vama în natură se ia de stat, plătindu-se morarilor un prêt în bani, fixat tot de stat!»; 15 august 47 «Astăzi de dimineaţă s-au comunicat la radio condiţiile în care se va face preschimbarea leilor vechi în lei noi (monedă stabilizată!). Această operaţie este o adevărată spoliaţiune a avutului cetăţenilor şi o completă sărăcire a lor. Raportul de preschimbare este de 20.000 lei din cei de azi pentru un leu stabilizat. După diferite categorii de cetăţeni, nu se primesc însă la preschimbare decât sume între 1.500.000 lei şi 7 milioane lei. Un funcţionar public (şi desigur şi pensionarii) nu vor putea preschimba decât 3 milioane lei, în 150 lei noi, ceea ce, după preţurile noi stabilite ale articolelor de hrană, nu ajunge pentru o familie ca să se hrănească decât cel mult 3 zile. (Cu ei nu-şi poate face nici măcar o cămaşă). Munca cetăţenilor de luni şi poate ani de zile, capitalizată într-o sumă de bani pentru siguranţa vieţii, nu ajunge aşa dar acum decât ca să trăiască câteva zile. Sărăcia generală, şi poate asta urmăresc comuniştii de la noi care ţin în mână toate frânele guvernului. Iată cum a procedat Statul spre ex. fată de agricultori. Le-a luat cota de grâu stabilită şi le-a plătit în bani. Dacă spre ex. agricultorul a predat statului 1.000 kg. grâu, a primit preţul fixat de 40 milioane lei. Acum însă aceşti bani sunt aproape complet pierduţi, ceea ce revine la rezultatul că griul a fost luat pe gratis. Acelaşi lucru s-a petrecut cu proprietarii de maşini de treierat şi cu morarii, cărora plata li s-a făcut tot în bani etc. Iată cum a spoliat statul pe comercianţi. Le-a impus ca până aseară, (când s-au terminat înscrierile în vederea preschimbării) să ţină magazinele deschise şi să vândă tot ce li se va cere, în caz contrariu urmând a fi pedepsiţi, marfa confiscată, magazinul rechiziţionat etc. Lumea s-a îngrămădit să cumpere (ca să scape de bani), iar negustorii azi pierd tot ce au încasat, ca şi cum ar fi dat pe gratis, ei neputând preschimba decât o sumă infimă. Şi aşa mai departe. Astăzi la amiaz începe preschimbarea şi nu se mai poate

cumpăra absolut nimic, moneda veche ne mai primind-o nimeni, iar cea nouă neexistând deocamdată. În piaţă de zarzavaturi era azi pustiu. Ziarele nu se mai predau de la depozit tot din această cauză. Şi acest guvern care sărăceşte astfel populaţia, a organizat ieri în Bucureşti cu partizanii manifestaţii de entuziasm pentru stabilizare!

În ziarul «Liberalul» de ieri, a fost publicat un articol intitulat «Uzura nervilor», care sintetizează perfect starea sufletească de azi a populaţiei romaneşti. Iată câteva rânduri din cuprinsul acestui articol:

«Mult încercaţii nervi ai poporului nostru sunt şi azi continuu excitaţi într-un climat de luptă fără răgaz şi fără cruţare. Guvernul actual de când a luat cârma statului se complace într-o continuă agitaţie şi agită necontenit poporul. Luptele, bătăliile, campaniile, manevrele, încercuirile şi lichidările se ţin lanţ, ţinând într-o continuă încordare viaţa noastră politică, economică şi financiară… Războiul nervilor e în toi, e general şi într-un paroxism permanent, fără întreruperi sau diminuări, fără cruţare şi fără răgaz. Poporul are însă nevoie de un pic de linişte ca să răsufle şi să-şi poată cheltui energia – cita i-a mai rămas – într-un mod mai util şi mai constructiv.» Azi spre seară am plecat în oraş să văd ce se mai petrece. Străzile pe care se află localurile de preschimbarea banilor sunt barate de echipe de soldaţi la depărtare de 100 m de local. Nu se lasă nimeni să treacă, ci numai grupuri de 5 persoane din acelea care trebuie să preschimbe banii la acel local, după ce mai întâi au ieşit cei dinaintea lor. Pe strada Unirii am văzut trecând în sus şi în jos două autocamioane având fiecare câte două steaguri roşii, şi pe care se vedeau lipite afişe mai tipărite: «Trăiască stabilizarea», «Trăiască tov. ministru Gheorghiu-Dej», «Trăiască guvernul Petru Groza» etc.; camioanele erau încărcate cu indivizi care scaudau în gura mare versuri pe care nu le-am înţeles, dar prin care desigur arătau entuziasmul lor şi al poporului pentru stabilizare! Cei care au pregătit această manifestaţie sunt foarte slabi psihologi; când toată lumea e lovită în chiar existenta ei prin această stabilizare, asemenea manifestaţii

nu produc decât scârbă şi indignare.

Iată ce socoteală s-a făcut azi de cei care trebuie să primească bani stabilizaţi. Cu 3 milioane lei pe care are dreptul să-l preschimbe un funcţionar, el a putut cumpăra până acum 20 kg. carne (care se vindea cu 150.000 lei kg.) sau 100 litri lapte (cu 30.000 lei kg) etc. Acum, cu cei 150 lei, bani noi, ce se dau pentru 3 milioane din cei vechi, nu poate omul cumpăra decât 4 kg carne (fixată la 40 lei), sau 19 litri lapte (fixat la 8 lei litrul). Va să zică nu numai că s-a redus în mod atât de nedrept cota de preschimbat, dar fată de banii ce s-au dat, preţurile s-au ridicat de 5 ori! E multă lume care nu ştie cum va trăi!»; 18 august 47 «Nici astăzi nu am parvenit să iau cei 150 lei bani noi… Erau înaintea mea câteva sute deşi am fost la faţa locului la ora 7, 30 dimineaţa. Îmi spunea un coleg că pentru a obţine un număr de ordine de la plutonierul, şeful gărzii, care le împarte, a trebuit să vină de la 3 dimineaţa. Un prieten îmi spunea ieri că pentru a putea ajunge să încaseze neînsemnata sumă de

150 lei, a trebuit să aştepte de la ora 5 dimineaţa până la ora 12, sub văpaia soarelui. Un altul spunea că a aşteptat două zile la rând. Şi omul îndură toate oboselile şi umilinţele, pentru aceşti 150 lei, căci fără ei nu are ce mânca»; 19 august 47 «În timpul dimineţii am stat de vorbă cu câţiva colegi pensionari, profesori, generali la pensie… Ne comunicam contrastul dintre visurile de altă dată ale noastre pentru o bătrâneţe liniştităn şi realitatea dureroasă de azi. Şi ne gândeam la ce va urma de acum înainte. Căci comuniştii care conduc astăzi tara vor continua cu reformele lor de spoliere şi înfometare. O clipă de răgaz nu ni se lasă… Toţi cetăţeni care posedă monede de aur au fost oblicaţi printr-o lege recentă să depună la banca naţională aurul pe care-l posedă, plătit cu preţul fixat. Cei care nu-l vor depune, vor fi condamnaţi la muncă silnică etc»; 7 sept 47 «Acum două zile ziarele romaneşti au publicat o decizie a ministrului agriculturii prin care contractele de arendare de pământuri, precum şi lucrul în dijmă, sunt anulate şi interzise – fiecare proprietar de

pământ trebuind să-şi muncească pământul în regie. Unde vrea oare actualul regim să ajungă cu această dispoziţie, când mare parte din proprietarii de pământ, câţi au rămas, au rămas fără inventarul agricol care le-a fost luat sau distrus la expropriere, şi când azi niciunul din ei nu are bani cu care să plătească muncile –, din cauza stabilizării. Ce se urmăreşte? În orice caz nu mărirea producţiei pământului. Câteva din ziarele din Bucureşti publică aproape zilnic neajunsurile pe care le întâmpină cetăţenii Capitalei cu aprovizionarea. În faţa gheretelor de aprovizionare din pieţe, chiar pentru zarzavaturile şi legumele care ar trebui să se găsească acum din belşug, se formează cozi interminabile începând de dimineaţa, înainte de răsăul soarelui, până seara după apusul lui. Îşi pierd oamenii ziua, aşteptând să capete ceva pentru hrană. Suferinţele fizice şi morale sunt neterminabile. Iar administraţia nu face nimic pentru a remedia această nemaipomenită stare de lucruri. Până acum câtva timp ea putea arunca vina lipsurilor asupra secetei de anul trecut şi din primăvară. Dar acum când se găsesc de toate, cine mai e de vină decât lipsa de pricepere sau reaua voinţă a administraţiei? Şi comercianţii care ar voi să aprovizioneze Capitala, de unde să ia banii trebuincioşi, când li s-a confiscat tot capitalul? În orice tară până acum guvernele au urmărit bunăstarea locuitorilor; privind la ce se petrece în ţara românească, îţi vine să crezi că guvernul nu urmăreşte decât să aducă în stare de lipsă şi de suferinţa poporul»; 1 Osept 47 «Guvernul român, după ce prin legea sub sancţiuni severe (muncă silnică), a obligat pe particulari să depună aurul ce posedă, acum a anunţat că Banca Naţională primeşte şi argintul chiar sub formă de obiecte, plătind cu 2.300 lei kilogramul. Se vor găsi desigur şi din cei care vor poseda şi argintul, căci oamenii au rămas cu această aşa numită stabilizare, complet lipsiţi de bani. Nici până azi nu s-au dat lefurile funcţionarilor publici şi pensiile pe luna august. Unii din ei nu mai au ce mânca. Iar timpul aprovizionărilor cu alimente trece. Pe peretele din fată al gării Craiova, de la un capăt la celălalt,

se află numele lui Gheorghiu-Dej, format din litere mari de 80 de cm, din lemn vopsit cu roşu, fiecare literă fiind înconjurată cufrunze de stejar. Cred că de când există tara românească, o asemenea manifestaţie nu s-a mai văzut»; 16 sept 47 «Ieri s-au depus la Paris aşa numitele «instrumente» de ratificare a tratatelor de pace cu Italia, iar la Moscova cele de ratificare a tratatelor cu România şi celelalte tari ce s-au găsit în război cu Rusia. De ieri, prin urmare, se socoteşte că au intrat în regimul de pace. Dar aceeaşi întrebare de mai înainte se pune şi acum: se va schimba ceva? Ne îndoim... situaţia aprovizionărilor în Bucureşti este ameninţătoare şi produce adevărată panică... Cetăţenii se sting la cozi în faţa pieţelor începând chiar de la orele 12 noaptea, pentru ca a doua zi dimineaţa să-i vină rândul să cumpere ceva. Se spune că mulţi vin cu scăunelele pe care stau şi aşteaptă. Şi de multe ori se întâmpla să aştepte degeaba. S-au căzut cozi mai lungi de 100 m. Vorbesc şi unele ziare de această situaţie, dar rezultatele sunt nule. Capacitatea guvernului de vede din această stare de lucruri»; loct 47 «De la aşa numita stabilizare, lefurile funcţionarilor şi pensiile nu se mai plătesc lunar ci la 15 zile. Îi e teamă guvernului să nu se îmbogăţească prea mult funcţionarii şi nu cumva să facă aprovizionări nemăsurate!

Deşi impozitele pe clădiri sau agricole s-au plătit în unele cazuri pe tot anul, în lei vechi, guvernul a luat dispoziţia ca să fie plătite a doua oară în lei «stabilizaţi», «banii vechi plătiţi fiind şi ei ţinuţi în socoteală însă în raport de 1 leu stabilizat pentru 20.000 lei vechi!»; noi 47 «Din tară. Populaţia României a sperat să aibă la dispoziţia sa anul acesta cel puţin porumbul recoltat, aşa cum se prevedea până acum într-un anume moment. Dar acum câteva zile s-a dat ordin de blocarea porumbului şi de instituirea unor comisii care să plece în toate comunele din casă în casă pentru a rechiziţiona cel puţin 70% din recoltă. Toată lumea, şi mai ales ţăranii, sunt din această cauză enorm de abătuţi. La bariera Craiovei, când am venit luni (3 noiembrie), am găsit o grămadă de jandarmi şi

soldaţi care ies înaintea oricărui vehicul ce intră în oraş, şi caută să vadă dacă nu transportă porumb sau făină de orice fel. Cei vinovaţi sunt trimişi în judecată, iar produsele confiscate»;

11 noi 47 «După mai bine de un an, în care timp nu s-a distribuit populaţiei de la oraşe nici măcar o picătură de untdelemn, acum câteva zile a început să se dea: 300 grame de persoană! În faţa cooperativelor înfiinţate de comunişti şi în faţa unor magazine autorizate a împărţi ulei, se formează toate zilele zilele cozi pungi de oameni care să poată primi puţinul ce li se dă»;

17 noi 47 «În fiecare zi comercianţii la noi primesc lovituri grave, în vederea desfiinţării lor. Sub cel mai mic pretext, magazinele sunt închise, marfa confiscată şi patronii arestaţi. Aceeaşi s-a întâmplat acum de curând cu unul dintre cele mai mari magazine din Craiova, făcând fală comerţului românesc prin activitatea sa ireproşabilă.

— Magazinul Andreescu, al cărui proprietar a fost arestat, precum şi cu o drogherie etc. În locul magazinelor care aprovizionau pe toată lumea altă dată cu atâta uşurinţă şi îmbelşugare – actualul regim înfiinţează aşa numitele cooperative de tip comunist, la uşa cărora cetăţenii, făcând totdeauna coadă, ca să ia mai nimic, aşteaptă ceasuri întregi afară, sub cerul liber»; 17 noi 47 «În ţara românească, Vasile Luca, ministrul de finanţe comunist, a luat dispoziţia ca acelor contribuabili care nu vor plăti impozitele într-un anume timp, să li se ridice bunuri mobile din casă, după aprecierea fiscului, şi după trecerea de 15 zile, fără a fi vândute la licitaţie ca până acum, să se declare confiscate şi date «Încopciului» spre a le vinde în folosul Statului, chiar dacă valoarea lor va fi mai mare decât impozitul. Cu ce vor plăti, spre exemplu, agricultorii impozitul când li s-a blocat porumbul şi când deci nu pot vinde din el? Privitor la aceste blocări sunt multe cazuri, şi aceasta ni se aplică şi nouă, cantitatea de porumb blocată e mai mare decât toată recolta obţinută. Organele care procedează la blocări ascultă de ordinul de la prefectură ca din cutare comună să se ridice atâtea sute

de vagoane de porumb, şi astfel nu se ţine socoteala de cât a putut omul obţine în realitate pe terenul cultivat. O mare amărăciune şi descurajare a cuprins sufletele agricultorilor. Aceşti oameni care hrănesc toată ţara sunt complet lipsiţi de rodul muncii lor. Şi comercianţii de unde să plătească impozite, când nu fac vânzare aproape deloc din cauza lipsei de cumpărători care nu au mijloace, când stocul lor de mărfuri e aproape epuizat, căci li se refuză aprovizionarea cu scopul de a-i desfiinţa, iar cererea lor de a li se permite încetarea comerţului e aproape totdeauna refuzată. Proprietarii de case, cât de modeste, dacă au un chiriaş, plătesc două impozite: unul asupra valorii venitului (cel obişnuit), altul asupra chiriei ce li se datorează, chiriaşul fiind obligat ca din chirie să verse Statului 25 – 60 la sută drept impozit. Astfel dreptul de proprietate asupra clădirilor e aproape desfiinţat»;

E. politizarea sferei publice şi F. instituirea unui sistem de control şi

G. represiune cruntă asupra cetăţenilor, axat pe principiul luptei de clasă». 24;

18 ian 45 Ziarele de azi, sub titlul «Un comunicat în legătură cu ridicarea germanilor», au publicat: «Preşedinţia Consiliului de miniştri comunică: Întrucât circulă diferite zvonuri care nu au temei, se aduce la cunoştinţa populaţiei de origine etnică germană (nota mea: chiar dacă sunt cetăţeni români, vezi mai jos) următoarele: Sunt ridicaţi din ordinul Înaltului Comandament sovietic spre a fi duşi în locurile unde se simte nevoie de braţe de muncă, următoarele categorii de cetăţeni de origine etnică germană: bărbaţii între 16 – 45 ani, femeile între 18 – 30 ani, afară de cele care au copii ce nu au vârsta de 1 an. După ce vor fi ajunşi la locurile de destinaţie, familiile vor fi încunoştinţate să le scrie şi să le trimită pachete. Ridicarea are caracter provizoriu, întrucât este vorba de muncă necesară pentru nevoile războiului». Astăzi, însă, se dă un nou comunicat, se vede după intervenţia autorităţilor militare ruse, prin care se spune numai că vor fi ridicaţi şi duşi la muncă bărbaţii şi femeile (în vârstă

arătată anterior) fără a se face vreo excepţie pentru femeile cu copii sub un an şi fără menţiunea de caracter provizoriu şi putinţa de comunicare cu familiile»; 28 mart 45 Citesc în «Semnalul» de azi următoarea informaţie: «Se anunţa din Sibiu că gărzile cetăţeneşti din acea localitate, conduse de muncitorul ceferist Borăscu Ion, au arestat pe fostul prim-ministru Vaida-Voevod, ducându-l la Siguranţa generală» (aşadar «gărzile cetăţeneşti», întocmai ca «poliţia legionară» de altă dată, arestează pe cine găsesc de cuviinţă, şi chiar oameni ca Vaida-Voevod, marele luptător de altă dată pentru drepturile românilor transilvăneni, în parlamentul ungar)»; 27 noi 46 Ataşez aci tăietura din ziar cu ambele articole. Acum mai bine de o săptămână au fost condamnaţi de Curtea Marţială din Bucureşti, membri ai aşa-zisei organizaţii «*sumanele negre*»; pedeapsa a fost aproape pentru toţi munca silnică pe viaţă. Printre condamnaţi se află generalul Aldea, acel care a luat o atât de activă parte la arestarea generalului Antonescu în vederea încheierii armistiţiului şi la lupta ce s-a dus în urmă împotriva germanilor. Dintre cei condamnaţi, unii s-au putut refugia mai dinainte cum e spre ex. Vintilă Brătianu (se spune că a fugit la Triest cu un avion), iar generalul Rădescu, condamnat doi ani, a fugit şi el mai înainte cu un avion la Malta.»;

G. Cine e vinovat de crearea «falsului pluralism 17 ian 46 Gruparea numită

«Uniunea patriotică», având membri de extremă stângă (din ea face parte şi actualul ministru al propagandei, Constantinescu – Iaşi, cunoscut pentru idelile sale comuniste), s-a transformat în partid politic, numit «Partidul national popular»;

H. Comuniştii şi maghiarii: 26 oct.44: Un lucru extraordinar se petrece cu presa comunistă. Oficiosul acestui partid a acuzat în mai multe rânduri pe voluntarii români ce au plecat să lupte pentru dezrobirea Ardealului de nord, că ar fi săvârşit excese contra populaţiei ungare din secuime, dar fără ca, în acelaşi timp, să vorbească şi de ororile săvârşite de unguri împotriva românilor. Ziarul

«Curierul», menţionând această acuzaţie a ziarului comunist, declară că dacă există asemenea excese le reprobează cu toată energia. Dar, în acelaşi timp, cere o anchetă spre a se vedea dacă afirmaţiile sunt întemeiate pe realitate căci, spune ziarul, este cert că civilii unguri din secuime, constituiţi în bande de partizani, au ieşit la lumină, după trecerea armatelor operative, luptând împotriva populaţiei şi chiar împotriva formaţiilor de etapă ale armatei.»; 14 noi 44 Ataşez aici două tăieturi din ziarul «Universul», una conţinând un comunicat cu un cuprins care dă de gândit, adresat populaţiei din Transilvania de Nord, din care se vede că acolo nu se pot instala autorităţile romaneşti fiindcă se opun ruşii. Se spune că ei ar fi numit în posturile de conducere unguri trecuţi la comunism»;

«PCR a reuşit să-şi caute o anvergură naţională şi şi-a impus hegemonia numai cu ajutorul Armatei Sovietice, după ocuparea tării în august 1944» 31

«Lovitura de stat (23 august) i-a permis democraţiei romaneşti să reînvie pentru scurtă durată şi a împiedicat impunerea imediată de către sovietici şi susţinătorii lor a unui regim stalinist»??? p.35

«Datorită prezentei sovietice, PCR a putut obţine în cadrul coaliţiei guvernamentale o superioritate politică»

«Strategia generală a tuturor partidelor comuniste din zona ocupată de Sovietici şi acţiunile partidelor comuniste au fost coordonate sau ordonate de Kremlin» p.36

«Elementele adiţionale care au favorizat ascensiunea PCR:

— Abuzurile şi nelegiuirile armatei de ocupaţie sovietice sfidau toate acordurile internaţionale, autoritatea statului, dreptul internaţional.

— Aplicarea Armistiţiului şi defascizarea administraţiei a fost un bun prilej de abuzuri şi nelegiuiri.

Internări în lagăre în octombrie 1944

Legea pentru purificarea administraţiei de stat 30 martie 1945

— Paralizate de lipsa reacţiilor occidentale şi a acţiunilor ferme împotriva abuzurilor comise de comunişti, partidele istorice au avut o marjă de manevră redusă??

— Comuniştii au folosit în mod eficient demagogia şi eforturile de a confisca puterea

— Atacuri propagandistice contra partidelor istorice, calomnii la adresa primilor miniştri numiţi de palat

— Demonstraţii în stil bolsebic pentru destabilizarea tării

— Obiectivul PCR câştigarea controlului asupra ministerelor cheie

— Provocările, demonizarea adversarilor, ademenirea muncitorilor industriali

Obiectivele şi mijloacele utilizate au fost stabilite de Comunişti împreună cu comisarii sovietici. Rol important a avut Vîşinski

«Politica de dictat a lui Vîşinski l-a obligat pe tânărul rege Mihai I să accepte transferul de putere către un guvern controlat de comunişti şi condus de Petru Groza», p. 37. Regalitatea slabă!!!

«La 6 martie 1945 Vîşinski impune formarea guvernului Groza, dominat de comunişti; Nu încape îndoială că această la capitulare a conducerii tării (de ne nu REGELE) în faţa preziunilor sovietico-comuniste a contribuit decisiv şi atitudinea de dezinteresare a puterilor occidentale. România era pur şi simplu vândută ruşilor pentru mai multe decenii», P. 158.

— «Instituţiile statului (armată, justiţie, poliţie) au fost controlate şi epurate de comunişti»

Acest proces care începe în martie 1945 ca epurare a «opoziţiei» şi infiltrare a elementelor comuniste a luat proporţii de masă şi a născut ceea ce a devenit nefasta SECURITATE

«Strategia PCR de a se prezenta drept partidul dreptăţii sociale şi egalităţii economice»: dec 44: Comisariatul general al preţurilor a dat o decizie prin care salariile lucrătorilor şi funcţionarilor particulari s-au ridicat de 6 – 10 ori fată de 1940;

«Cu sprijinul armatei sovietice comuniştii români «pregătesc o lovitură menită să lichideze ultimele elemente ale democraţiei parlamentare şi să transforme România într-un regim de tip sovietic» 44 – 45, 2 guv. Sănătescu, 1 guv. Rădescu.

— Liderii PNŢ şi PNL au înţeles că «occidentalii îi abandonat treptat», p. 37

— „Războiul civil din Grecia era principala prioritate a Occidentului” + Persia, Conf. Pace, s.a.

«Forţele democratice din România au fost lăsate să se descurce singure»

«deportarea în URSS a zeci de mii de saşi şi şvabi»

«la 8 noiembrie a fost înăbuşită în violentă şi sânge o grandioasă manifestare anticomunistă în Busureşti» (ultima până în 1987)

În 1946, Comuniştii români au beneficiat de pe urma falsului pluralism al regimului Petru Groza, p. 37. Cine e vinovat de crearea «falsului pluralism»??

«Democraţiile occidentale nu intenţionau să intervină printr-o acţiune fermă în favoarea democraţilor asediaţi ai României» p. 38

«Armata sovietică ocupa teritoriul României şi PCR, controlat şi sprijinit de sovietici, a exploatat situaţia existentă pentru a instaura un regim stalinist.

«PCR care controla guvernul şi-a extins controlul asupra întregii societăţi» prin:

— Distrugerea singurelor forme oficiale de opoziţie – partidele istorice. SLĂBICIUNEA PARTIDELOR ISTORICE

— Falsificarea alegerilor 19 noiembrie 1946 prin:

— Prefecţii comunişti şi bandele „revoluţionare”, terorizarea alegătorilor p. 38

— Controlul asupra Parlamentului după 1946 a permis PCR să intensifice procesul de comunizare a ţării

— Ministrul justiţiei, Pătrăşcanu ia măsuri pentru epurarea sistemului judiciar şi pedepsirea tuturor colaboratorilor cu regimul lui Antonescu

«Procesul de supunere a justiţiei a început imediat după preluarea puterii de către comunişti» p. 396.

Procesul începuse deja din 1944!!!

Instanţele au fost subordonate prin Legea din 31 martie 1945 pentru judecarea criminalilor de război.

— Desfiinţarea principiului inamovibilităţii.

— Pensionarea masivă a judecătorilor.

— Puternica şi brutala epurare a corpului judecătorilor.

— Sindicalizarea judecătorilor.

CONTROLUL PRESEI, INTELECTUALITĂŢII, CULTURII, RADIOULUI

— Legea din 12 martie 1945 Decret lege pentru epurarea presei, a lovit în presa partidelor democraţie

— A fost boicotat sistemul de difuzare a presei opoziţiei;

— S-a instituit cenzura clandestină şi agresivă exercitată de tipografii comunişti:

— Legea din mai 1945 pentru epurarea elementelor reacţionare de la Societatea Română de radio difuziune

— În august 1945 s-a creat Uniunea Sindicatelor de artişti, scriitori, ziarişti, de obedientă comunistă condusă de Sadovanu, p. 488

— Comunizarea presei;

— Acţiuni de intimidare şi reprimare a presei necomuniste.

— Vocea opoziţiei nu s-a mai auzit.

— O susţinută propagandă a ideii «democraţiei populare» opusă

«monarhiei constituţional».

«Liberalii lui Tătărăscu, Partidul Ţărănesc al lui Anton Alexandrescu, merg pe lista BPD în alegeri şi sunt amintiţi doar la aparatul critic, p. 25. Ei sunt vinovaţi de distrugerea democraţiei româneşti, p. 38

— Principala ţintă a comuniştilor a fost PNŢ.

— Episodul Tămădău din iunie 1947 a pus capăt existentei partidelor istorice, p. 39???

ÎN FAPT PARTIDELE ISTORICE SUNT SCOASE DIN VIAŢA SOCIETĂŢII ROMANEŞTI DIN MARTIE 1945!!!

A. DEZASTRUL ECONOMIC

— Devalizarea economică a ţării dirijată şi pusă în slujba URSS

— Pauperizarea populaţiei. «Crearea unei crize social-economice acute provocată de decizii de guvernare ale administraţiei care a pus interesul economic în slujba ocupatului a accentuat confruntarea politică şi polarizarea socială»

«Prin politica de diminuare bruscă a posibilităţilor de dobândire a mijloacelor de subzistentă s-au redus şansele coalizării structurilor de rezistentă la ascensiunea comunismului»

AGRICULTURA:

Reforma agrară din 23 martie 1945 «nu a avut drept scop consolidarea micii proprietăţi, şi distrugerea marii proprietăţi agricole», p. 426

— Introducerea cotelor a fost un adevărat coşmar pentru ţărănime.

— A fost un instrument al luptei de clasă.

— Omul este adus la limita supravieţuirii.

Politica economică, jaful economiei în slujba armatei de ocupaţie a avut

«efecte dramatice asupra populaţiei»

Observaţii

— Raportul abundă în detalii minore, nesemnificative, cancanuri jurnalistice, dar omite personalităţi importante ale „opoziţiei” democratice complice la fărădelegile comise de comunişti.

— Se exagerează rolul monarhiei păstrarea democraţiei şi se omite rolul funest, nefast în slăbirea democraţiei parlamentare

— Şi dacă ar fi avut o democraţie parlamentară puternică, matură, cu partide solide, România ar fi fost comunizată.

— Abandonarea de către Occident a fost fatal. Nicio democraţie din spaţiul de control al Armatelor Sovietice nu a supravieţuit.

— Raportul este o comandă politică, vorbeşte de Constanta Crăciun care «a exprimat dragostea neţărmurită

pentru Stalin» la congresul I al PMR, dar nu aminteşte de Mihail Sadoveanu decât «en passant» p. 39

— Raportul deraiază în amănunte şi intimităţi nesemnificative, inutile, de intrigă măruntă (Ana Toma, Pantiusa, s.a.) p. 43, activişti de partid care şi-au botezat copiii Ana sau Gheorghe p. 44, Valter Roman, origine maghiaro-evreiască...

— Raportul sugerează posibile variante de evoluţie, Ce ar fi fost dacă? Dar nu analizează variantele şi atunci când aminteşte de poziţia luată de

«componentele opoziţiei democratice» acceptarea de Rege a guv. Petru Groza, poziţia lui Tătărăscu...

— Capitole extinse şi laudative la adresa lui Pătrăşcanu al cărui rol în impunerea regimului Groza a fost determinant??

— Raportul denaturează realitatea istorică în ce priveşte minoritatea maghiară şi locul ei în ascensiunea comunismului în România prin: Afirmaţia că în 1946 administra 11% din pădurile romaneşti prin composesorate. P. 522.532

— Fonduri bisericeşti

«Politica naţională a României interbelice un eşec cu grave consecinţe asupra şanselor de supravieţuire a comunităţii maghiare» p. 524. Raoul Sorban.

— Inexplicabilă folosirea termenului «baronii» lui Deju p. 105.

«executanţi servili» ai ordinelor lui Ceauşescu

«impunerea sistematică de elite false»

«sistem politic ierarhic, rigid şi autoritar»

«actori ai cultului delirant al lui Ceauşescu» Dutescu...

II. A doua victimă a comuniştilor a fost PSDR C. Titel Petrescu.

— Comuniştii au forţa scindarea partidului cu ajutorul «facţiunii colaboraţioniste» conduse de Th. Iordăchescu, Mişa Levin, Lothar Rădăceanu, Barbu Solomon, Stefan Voitec.

X. 1948

Teroarea dezlănţuită: p. 160

14 mai 1948 arestări politice în masă 2.000.000 arestaţi şi deţinuţi

TRĂSĂTURI REGIM CEAUŞESCU/

„Bizantinismul a triumfat în cultura politică

III. Primul pas către instaurarea dictaturii proletariatului: august 1947, dizolvarea PNŢ???

— Ultima lovitură, 30 decembrie 1947

IV. Pătrăşcanu sau «Calea spre socialism românească», p. 46 – 47 Uciderea lui, în 1945, a echivalat cu «o lovitură de gratie dată oricărei speranţe de dezvoltare a unui comunism national românesc autentic» p. 47.

V. În sfera economică: guv. Groza a acţionat pentru distrugerea economiei bazată pe piaţă, pe proprietatea privată şi crearea unei economii planificate de la centru.

— Comuniştii preiau: Ministerul Industriilor, 28 dec. 1946, naţionalizarea Băncii Naţionale Române, 11 iunie 1948 naţionalizarea întreprinderilor industriale, bănci, societăţi de asigurări, mine, societăţi de transport.

AGRICULTURA:

— Abolirea proprietăţii private Ref. agrară 1945: 1.057.674 ha la 796.129 familii

VI. STALINIZAREA SOCIETĂŢII:

A. Distrugerea completă a societăţii civile şi înregimentarea cietii culturale şi a culturii p. 49

B. Controlul comunist al:

— Ministerului Justiţiei

— Sistemul juridic a fost reconfigurat în aşa fel încât că-l priveze pe cetăţean de orice sistem de protecţie, de apărare.

— Sistemul juridic a devenit un instrument al regimului comunist, p. 49

«Lucreţiu Pătrăşcanu» unul dintre liderii cei mai înzestraţi şi mai populari ai partidului», p. 50 – 56, apreciază Raportul, dar şi cel mai eficient în impunerea regimului comunist??? Capitol extins şi laudativ. De ce??

— Ministerului de interne

VII. Viaţă intelectuală. Reniterpretată, cenzură

VIII. Alegerile 1946:

„Aminarea lor până când mecanismele de informare şi influenţare a populaţiei şi de prefabricarea a rezultatulu votului au fost puse la punct» p. 130

— Intimidarea opoziţiei, violentarea liderilor, interdicţia sau cenzura presei, boicotarea manifestărilor publice ale opoziţiei.

— Subordonarea tuturor instituţiilor publice, epurarea celor duşmănoşi din administraţiei, justiţie şi poliţie

— Crearea unei platforme electorale moderate şi a unor alianţe largi BPD cu facţiuni ale partidelor istorice

— O legislaţie electorală care să permită modificarea rezultatului votului

— Campania electorală marcată de: Violentă împotriva opoziţiei Intensă mobilizare politică

O uriaşă fraudă

«Comuniştii au obţinut o legitimitate externă» p. 131 Măsuri ulterioare:

— Arestarea în câteva luni a zeci de mii de români după alegeri.

— Difuziunea politică prin funcţiunile create în 1945 – 1945. IX/

Anul 1947 a cunoscut 5 mari campanii de arestări pe motive politice:

— Martie şi mai persoanele «vinovate» de eşecul comunist în alegeri

— PNŢ obiectul a 3 valuri de arestări în iulie, august, decembrie Desfiinţate PNL şi PSDR

Desfiinţate organizaţiile societăţii civile TRĂSĂTURI REGIM CEAUŞESCU/

„Bizantinismul a triumfat în cultura politică a comunismului românesc: intrigi, eliminarea inamicilor, conspiraţii, duplicitate, demagogia ajunsă boală naţională, respingerea problemelor, manipulare, înşelăciune” „Ceausismul variantă a dictaturii nomenclaturii”.

Ceauşescu a ales varianta „autarhiei de tip albanez”.

«Gălăgioşii scriitori national-stalinisti»

«Aparatul ideologic menit să îndoctrineze populaţia» Protocroniştii

«REVOLUŢIA ROMANĂ» p. 618 – 625

Servilism fată de URSS

Anihilarea statului de drept şi a pluralismului politic

Distrugerea partidelor politice Regim clicatorial înfeudat Moscovei

Sovietizarea forţată a României 1948 – 1856 Politică de exterminism social

Persecuţii minorităţi etnice, religioase, cult sexual Exterminarea deţinuţilor politici, partizani Represiuni...

Distrugerea patrimoniului istoric şi cultural Politică demografică forţată

Alimentaţie raţională

Masacrarea cetăţenilor decembrie 1989

«Nomencaltura» a fost o castă parazitară care a făcut posibilă dictatura şi perpetuarea ei», p. 636

PROPUNERI:

— Mueele secţii referitoare la ororile counismului

— Televiziunea Memorialul durerii

— Participarea armatei române la războiul împotriva revoluţiei bolşevice din Ungaria 1919

— Pensii la nivel minim al torţionarilor, procurorilor, nepmncalturii

— EXISTENŢA UNUI SISTEM JURIDIC CORUPT AZI» p. 639

ÎN INTERIOR:

Teroare (iun.45,» lipsă completă de libertate şi de putinţa de critică (regimului = fascism)» 168, 9; «cine nu e cu guvernul şi nu laudă acţiunile lui e numit şi tratat ca fascist... partidele de sub şefia lui Maniu şi Brătianu sunt în situaţia de a nu putea spune un singur cuvânt» 169) (lui.45, p.n.t. şi p.l. erau scoase din viaţa politică, anihilate, fără presă, fără activitate: 173) («Cum oare, aceşti acuzatori care, de altfel, declară mereu că vorbesc în numele dreptăţii, pot săvârşi această mare nedreptate de a aduce acuzaţii cuiva care ştiu bine că nu se poate apăra,

care e oprit să se apere» 173) haos, lipsa produselor, inflaţie;

«Dezacorduri între social-democraţii de sub conducerea lui C. Titel-Petrescu şi comunişti, cei care vor să slăbească Frontul unic muncitoresc sunt în slujba reacţiunii şi trebuie consideraţi duşmani ai clasei muncitoare» 222; 9 noi.45 «Ziarele califică manifestaţia de ieri drept o mişcare de fascişti şi reacţionari, acuză pe Maniu şi Brătianu, iar ministrul de Interne ameninţa că ia cele mai severe măsuri» 238; «12 noiembrie, guvernul a convocat în Piaţa Naţiunii o mare adunare pentru a protesta împotriva «anarhiştilor, fasciştilor şi criminalilor» care cu ocazia zilei de 8 noiembrie au provocat moartea câtorva muncitori. Ca discursurile să fie auzite în oraş, s-au instalat puternice megafoane. Ziarele grupărilor ce formează guvernul au apărut în doliu, comunicate şi dări de seamă fulgerătoare, cerând moartea lui Maniu şi Brătianu şi a

«fasciştilor» conduşi de ei... La fabrici, muncitorii, în instituţii, funcţionarii, au primit ordin să vină, in corpore, sub ameninţarea îndepărtării de la lucru sau din funcţiune. Mulţi însă s-au exchivat» 239; noi. 45 «S-a publicat ieri în ziare informaţia că circulă azi în Ţara Românească hârtii de bancă de peste 1.000 miliarde lei. În martie acest an (adică abia acum 9 luni), nu circulau decât ceva mai mult de 400 miliarde. După cum se vede inflaţia merge cu paşi repezi» 248; CICB – rătianu mart.46 «să dăm lucrătorilor posibilitatea de a-şi arăta liber părerile, să-i scoatem de sub teroarea cuiburilor de comunişti care-i asupresc», 283; mart.46 «ştirea că şeful partidului liberal a fost victima unui atentat pus la cale de agenţii comunişti» 284;

Propaganda comunista: sept 44 «Comuniştii din ţara noastră şi cu socialiştii, formând acum un bloc, au ţinut azi mari întruniri, la care au asistat un mare număr de muncitori. Un prieten îmi spunea că a văzut plancarde pe care scria: «Trăiască generalul Malinovschi» (Malinovschi e generalul rus care conduce operaţiile în Serbia şi Transilvania), sau «Vrem guvern comunist» etc. Comuniştii

au azi în Bucureşti 4 ziare. Face impresia că ei vor să-şi întărească influenta în tară şi să pună mâna pe putere, profitând de timpul cât armatele ruse se află în tară. În zadar fac în continuu declaraţii Iuliu Maniu şi Dinu Brătianu, şefii partidelor naţional-ţărănesc şi liberal, că acum guvernul trebuie să se îngrijească de purtarea războiului, de alimentarea armatei ruse, de plata despăgubirilor, de însămânţarea pământurilor (mare parte din vite au fost luate de armatele ruse), căci altminteri riscăm să murim de foame, şi că va fi timp după încheierea păcii să ne ocupăm şi de chestiuni politice privitoare la structura societăţii şi statului, în zadar toate acestea, căci ei tind să acapareze cât mai multe locuri la guvern şi să aplice chiar acum reformele programului lor»; 13 oct 44:» Atmosfera politică la noi în ţară e grea şi ameninţătoare. Reprezentanţii din guvern ai partidelor de stânga (comunist şi socialist, Pătrăşcanu şi Titel Petrescu) s-au retras din bloc, astfel că blocul aşa numit democratic, a fost dizolvat. Ce pretindeau reprezentanţii acestor partide? Ca blocul să fie lărgit prin elemente ale unor formaţiuni satelite tot de extremă stângă. Scopul urmărit este vădit: comuniştii şi socialiştii vor o majoritate în guvern pentru a impune tării aplicarea principiilor lor. Chiar au declarat prin ziarele lor că-şi asumă răspunderea guvernării»: 14 oct 45 Ziarele apărute azi de dimineaţa sunt pline cu discursurile unora dintre membri guvernului român şi ale reprezentanţilor sovietici, cu prilejul restituirii vaselor romaneşti României de către Rusia. Aceasta a fost o nouă ocazie pentru ca să se glorifice prietenia dintre Rusia şi

România şi, în esenţă, să se spună ceea ce a spus ministrul de externe român, Tătărăscu: «Suntem (guvernul) izvorâţi din năzuinţele tării şi în slujba acestor năzuinţe ne vom face datoria până la capăt».8 noi 45 Cu prilejul zilei de 7 noiembrie, aniversarea revoluţiei ruse (28 ani) au avut loc manifestaţii şi cuvântări, nu numai în Rusia, dar şi în România, ordonate de guvern. Astfel, în Bucureşti, ministrul de Justiţie Pătrăşcanu, secondat de consilierul de la Casaţie, Brosteanu, au convocat încă cu o

zi înainte, 6 noiembrie, în sala de şedinţe a secţiei a Curţii de Apel, pe magistraţi şi avocaţi, pentru a le ţine cuvântări arătându-le binefacerile revoluţiei ruse şi datoria pentru România de a se încadra în această politică (Eu şi alţi mulţi nu am răspuns acestei convocări). Dar, ca şi cum aceasta nu ar fi fost de ajuns, pentru ieri ministrul de justiţie a luat în ajun dispoziţia ca instanţele judecătoreşti să nu lucreze, trimiţându-se astfel acasă oameni care sosiseră în Bucureşti cu mari sacrificii. Tot ieri s-au convocat adunări în diferite pieţe ale Bucureştiului, unde s-au ţinut discursuri despre revoluţia bolşevică.»; 3 lmartie 46 Am pierdut din vedere să notez la timpul său că în cursul iernii şi chiar acum, în postul Paştilor, au avut loc în toate oraşele tării numeroase baluri organizate de ad-tie. Acesta e unul din mijloacele guvernului de a-şi face partizani. Aceste baluri nu sunt numai anunţate prin afişe mari, dar şi prin megafoane. Chiar zilele trecute, un megafon de la Prefectură anunţa un asemenea bal. Aşadar, baluri şi petreceri neîntrerupte în aceste timpuri de lipsuri crâncene şi de ocupaţie rusească! O mai bună înţelegere a timpurilor şi împrejurărilor nu se putea!»; «s-a sărbătorit cu mare fast la Bucureşti şi în provincie aniversarea zilei de 23 august 1944, ziua armistiţiului. Ca şi până acum, ziarele fenediste şi afişele numeroase, şi care costă scump tara, ce s-au lipit pe ziduri, încearcă să atribuie regimului de la putere realizarea acelui mare act. Cu drept cuvânt, însă, ziarul «Liberalul» a somat zilele trecute presa fenedistă să precizeze cine dintre guvernanţii de azi, afară de Pătrăşcanu, a luptat sau participat la conducerea acestui eveniment (şi dovedeşte că mulţi dintre cei aflaţi azi la putere erau în slujba germanismului). Acelaşi ziar, sosit azi, conţine un articol al lui Ctin I.C. Brătianu, în care arată rolul său şi al lui Maniu, precum şi acela foarte important al Regelui, pentru pregătirea şi realizarea evenimentului. Aceste lucruri sunt, de altfel, cunoscute de toată lumea, numai că actualul regim, falsificând adevărul, voieşte să se împăuneze cu toate aceste merite. Într-un alt articol din acelaşi ziar, intitulat «23 august 1944», după ce

se înfăţişează lucrurile în adevărul lor istoric, se încheie astfel: «De aceea, când se sărbătoreşte cu atâta fală ziua întoarcerii României la alianţele ei fireşti şi se aşază, cu drept cuvânt, ziua de 23 august drept un temei de seamă al situaţiei ţării noastre în faţa Conferinţei de pace, un elementar simt de dreptate ar trebui să se aşeze la locul ce li se cuvine pe acei care au fost făptuitorii reali ai acţiunii şi au luat întreaga ei răspundere, nu pe beneficiarii veseli ai tuturor oportunismelor, care confundă prea uşor datele prea numeroase ale tuturor schimbărilor la fată ale căror jalnici actori au fost şi continuă a fi»;

PRESA, CENZURA partidelor democrate distrusă, ziariştii condamnaţi, procesul celor 14 ziarişti, 163) (cumpărată şi manipulată «Semnalul»

«Universul», ştiri din Rusia) (29 aug.45: Aseară s-a comunicat la radio Bucureşti că în Capitală poliţia a descoperit o «organizaţie teroristă» care: a) scotea un ziar clandestin «Văpaia»; b) avea de scop înlăturarea guvernului actual prin suprimarea membrilor lui; c) are de şef pe generalul Rădescu şi e susţinută de Maniu şi Brătianu. Dintre toate aceste afirmaţiuni, una singură e de crezut şi anume că acea organizaţie, din care se spune că fac parte naţional-ţărănişti şi câţiva foşti socialişti, bine cunoscuţi, ca Fluieraş şi Jumanca, scoate un ziar pe cale clandestină. Desigur că prin acest ziar se aduc critici guvernului şi se cere plecarea lui, ceea ce nu convine guvernului. Este explicabilă apariţia clandestină a ziarului, dacă cuvântul opoziţiei nu e lăsat să fie spus liber pe nicio cale. Nu poate însă ca acest grup de oameni să tindă la suprimarea prin moarte a membrilor guvernului, pentru că ei ştiu că aceasta, nu numai că nu ar fi spre folosul ţării, dar ar aduce asupra ei o adevărată catastrofă. De altfel, despre generalul Rădescu se ştie, pe lângă aceasta, că el se află sub protecţie engleză şi nu s-ar putea ocupa să conducă asemenea organizaţii.» 199) (Diversiuni şi înscenări: manifeste subversive Craiova Sept. 45: 201) (radioul: sept.45: «De câte ori se deschide emisiunea de radio la noi, se citeşte o proclamaţie a guvernului de

«largă concentrare», se atacă forţele «fasciste şi reacţionare» 202); oct. 45 «comandantul armatei americane Japonia, MacArthur, a ridicat cenzura presei în Japonia (La noi, în armistiţiu de mai bine de un an, cel din opoziţie care şi-ar da o părere printr-o tipăritură, ar fi considerat criminal» 220; noi.45 «corespondenţii englezi şi americani nu pot comunica nimic din Rusia şi ţările ocupate» llian 46 Până acum nu am văzut să fi apărut vreun ziar al liberalilor sau naţional-ţărăniştilor, ai căror 2 reprezentanţi au fost primiţi în guvern»; ian. 46 «presa opoziţiei nu există! cele câteva exemplare din puţinele ziare ale opoziţiei, ce apar în Bucureşti, în provincie nu ajung, dispărând pe diferite căi. Populaţia e doritoare să vadă cum arată un ziar al opoziţiei, după atâta timp de strangulare a pesei, şi nimeni nu poate pune mâna pe un ziar» 277; febr.46, reapar «două ziare ale opoziţiei «Dreptatea»

national-tărănisa 5 febr.1946 (nr. 1) şi «Liberalul»-national-liberal», 277; 2 Oiun 46 «Statele Unite şi Anglia au trimis (din nou) o notă guvernului român, în care-i aduce imputarea de a nu da libertate presei, dreptului de propagandă prin întruniri; guvernul român, falsificând realitatea, a răspuns că s-au acordat opoziţiei toate libertăţile. Primindu-se în Anglia şi Statele Unite acest răspuns, s-au trimis de către aceste state guvernului român noi note prin care se arată că răspunsul e nesatisfăcător, că nu e conform cu realitatea etc. Speakerul american a adăugat că guvernul român a interzis ziarelor să publice aceste noi note, sub pedeapsa completei desfiinţări. O mai grea palmă decât aceasta, de a se spune unui guvern că minte, nu se putea aplica. Ştim sigur că actualul guvern din România nu va ţine seama de această nouă notă şi va continua abuzurile»; 5 oct.45 Un coleg mi-a spus azi că a ascultat aseară radio America, retransmisiune prin Londra, de unde s-a transmis, printre alte ştiri, şi pe aceasta: că un corespondent american a depus la postă, pentru America, o telegramă de 600 cuvinte, în care desigur vorbea de stările din România şi

că, după puţin timp, numitul corespondent a fost chemat de comandantul rus din Bucureşti şi i s-a dat înapoi telegrama, despre care a spus că nu se poate expedia (desigur din interese politice ruseşti). Aceasta e libertatea popoarelor despre care preşedintele Truman a declarat adeseori în discursurile sale că voieşte să o vadă întronată pe tot pământul!»; 17 dec 46 «Ieri a apărut în ziarul «Jurnalul de dimineaţa-la rubrica «anunţuri mortuare», ştirea dată de familie despre moartea lui Ion Al. Brătescu-Voineşti. Aşa dar a murit un mare şi iubit scriitor al ţării româneşti, care în ultimul timp a suferit atât de numeroase vexaţiuni din partea regimului ce ne guvernează, cărţile lui în care s-au publicat acele inimitabile povestiri ca «Neamul Udreştilor» sau «Călătorului îi şade bine cu drumul» şi toate celelalte care fac parte din patrimoniul sufletesc al neamului nostru, fiind puse la index, iar autorul elimint din Societatea scriitorilor români de către mărunţii sân neînsemnaţii epigoni, pentru motivul că marele scriitor prin unele articole publicate în presă acum câţiva ani, ar fi fost favorabil alăturării de Germania. Dar în afară de anunţul publicat de familie, niciun cuvânt, nici în ziarul ce a publicat anunţul, nici în alte ziare nu am văzut. De sigur, oficialitatea se opune. Brătescu-Voinesti nu va fi scos însă din sufletul poporului»;

RIDICAREA GERMANILOR PT. RUSIA: 37; 12 lui.45 Astăzi a trecut pe strada noastră un lung convoi de căruţe mari cu coviltir şi cu cai buni, venind dinspre apus şi mergând spre răsărit: erau nemţii din Dobrogea care în anii trecuţi, din ordinul lui Hitler, au părăsit acea regiune şi, luni întregi, cu familiile lor şi cu ce au putut transporta în căruţe, au făcut drumul din Dobrogea până în Austria şi chiar mai departe, pentru ca astfel poporul german să fie strâns la un loc. Acum ei fac drumul invers, înapoindu-se la locurile lor din Dobrogea părăsite. Sunt informat că alte convoaie de nemţi, ridicate altă dată din Ucraina, au trecut înapoi».

PROCES CRIMINALI RĂZBOI; 22 mai 45 În ziarul «Universul» de azi este publicat că duminică s-au ţinut în

Capitală, în diferite săli, 44 întruniri convocate de «Uniunea patrioţilor», pentru a se cere pedeapsa cu moartea «criminalilor de război». La una din aceste întruniri a vorbit şi Vlădescu-Răcoasa, ministrul naţionalităţilor. S-au publicat în ziare, pe pagini întregi, cuvântările acuzatorilor publici contra acuzaţilor în faţa Tribunalului poporului. Când, însă, a fost vorba să se redea şi apărarea ce şi-au făcut acuzaţii, fie prin apărătorii lor, fie ei personal, aceasta a fost redusă la vreo 20 rânduri dintr-o coloană. Azi urmează să se pronunţe hotărârea.

Se ţine acum în Bucureşti un mare congres al «Arlusului», pentru strângerea relaţiilor de prietenie cu Rusia. Între Rusia şi România a intervenit un tratat comercial pentru schimburi de mărfuri»;

6 mai 46 «Azi începe judecarea, în Bucureşti la Tribunalul poporului, procesul în care sunt implicaţi ca criminali de război fostul mareşal Ion Antonescu, Mihai Antonescu şi unii din foştii miniştri ai regimului trecut. De câteva zile, la radio, se citesc fragmente din actul de acuzare, prin care se învinuiesc Ion Antonescu şi colaboratorii săi de pornirea războiului împotriva Rusiei, şi se profită de această ocazie pentru a se afirma în faţa tării şi a lumii, că şi Brătianu şi Maniu au fost de părere că acest război trebuie început. [Nu se vorbeşte însă nimic în acest act de acuzare de modul cum ne-a fost luată, cu un an înainte, Basarabia de către ruşi]; 2 Ornai 46 «Tribunalul Poporului» a pronunţat vineri sentinţa în procesul fostului conducător Ion Antonescu şi colaboratorilor săi. Fostul mareşal, precum şi Mihai Antonescu, Pichi Vasiliu etc. au fost condamnaţi la moarte, ceilalţi la muncă silnică sau detenţiune. Ataşez aci foaia cu cei condamnaţi, detaşata din ziarul «Liberalul» sosit azi la Craiova. Din cele ce am citit şi auzit, mareşalul a fost foarte demn şi curajos în declaraţiunile sale. El a spus că a intrat în război pentru Basarabia care ni s-a luat fără drept şi că orice bun român, în locul său, nu ar fi făcut altfel. Între alţi martori audiaţi în proces au fost şi C.I.C. Brătianu şi Iuliu Maniu. Depoziţia acestuia din urmă a durat 4 ore. Deşi el a fost împotriva

dictaturii întronate de Ion Antonescu şi contra intrării în război împotriva foştilor noştri aliaţi, se pare că a susţinut şi el că Basarabia, care ni s-a luat aşa cum se ştie, trebuia luată înapoi. A fost mult comentat gestul său de a strânge mâna la plecare mareşalului Antonescu. Aceasta nu a plăcut nici guvernului, nici ruşilor, şi unii şi alţii strigând prin toate mijloacele ce le stau la dispoziţie că Maniu şi Brătianu au sprijinit dictatura şi intrarea în război.»;» a fost executată, ieri (1 iun) sentinţa prin care au fost condamnaţi la moarte Ion Antonescu, Mihail Antonescu, generalul Piki Vasiliu şi G. Alexeianu împuşcaţi la Jilava»; «Apărare patriotică», o grupare a partid.com, întruniri tot timpul când se judeca procesul, cer condamnarea la moarte, căutând să impieteze asupra libertăţii tribunalului. după condamnare, a convocat mari adunări «populare» ca pedeapsa cu moartea să fie executată. cuvântări, şi a doctorului Mezincescu»;

12 oct 46 Curtea criminală din Bucureşti, judecând în locul Tribunalului poporului, care a fost desfiinţat, a condamnat pe foştii miniştri din timpul generalului Antonescu la detenţiune riguroasă sau temniţa grea, variind între 10 şi 20 de ani, precum şi la degradare civică şi la confiscarea averii. Printre cei condamnaţi se află Mircea Cancicov, fost ministru de finanţe, Ion Fintescu, fost ministru al economiei naţionale, generalii Sichitiu şi Jienescu, Al. Marcu etc. A fost, de asemenea, condamnat Ion Marian, fost ministru al agriculturii. Acesta mi-a fost coleg de liceu, era unul dintre cei mai pricepuţi agricultori din România; proprietatea lui de la Piatra Olt putea servi ca pildă tării întregi pentru modul cum era cultivată. Era un om devotat pământului, nu a făcut niciodată politică dar, fiind solicitat de generalul Antonescu ca specialist în materie, a primit să se ocupe de Ministerul Agriculturii. Nu ştiu care este vina ce i se pune în sarcină. Acum pierde tot şi rămâne sărac.»; CONGRESUL SINDICATELOR UNITARE: 39; 25 oct.45 „Comitetul central al Partidului social-democrat constată că în condiţiile actuale (din cauza divergentelor teoretice şi tactice cu comuniştii) realizarea

partidului unic muncitoresc rămâne un deziderat al viitorului» 224; IMPUNEREA GUV. DEMOCRAT: 40, 42, 43, 44, 48, 49; («acest guvern

Groza a fost alcătuit când Vasiński se afla la Bucureşti şi sub presiunea acestuia», 204) Sept.45: «Groza şi Tătărăscu nu s-au întors de la Moscova. Ce tratative pot să ducă dacă nu reprezintă un guvern legal şi când nu sunt recunoscuţi de America şi Anglia» 206; «întreabă când va pleca guvernul susţinut de ruşi dar nerecunoscut de celelalte puteri aliate, care a nemulţumit marea masă a poporului prin lipsa de ordine, prin indisciplina şi nemaipomenita scumpete»: «restituirii vaselor romaneşti României de către Rusia. nouă ocazie pentru ca să glorifice prietenia dintre Rusia şi România, să se spună (guvernul) izvorât din năzuinţele tării şi în slujba acestor năzuinţe ne vom face datoria» 221; Bilanţ guvernare ian.46 «Când oamenii se întâlnesc, nu au altă vorbă decât: când vor pleca ruşii din tară? toată lumea se simte înăbuşită. Ei sunt ca nişte stăpâni în casele noastre, ne-au luat mijloacele noastre de trai şi ne simţim mai săraci şi mai lipsiţi în fiecare zi. ei stau mereu şi se aşază ca şi cum şederea lor în ţara noastră ar trebui să fie de lungă durată, iar guvernul şi organele lui strigă că niciodată în Ţara Românească nu s-a realizat, ca azi, un regim mai democratic, mai liber, mai folositor poporului» 273; Mihalache ian.46: «Copacul guvernamental este aşa de slab că numai să sufli în el şi cade. Rădăcinile lui, cele care cresc în solul tării, sunt uscate. Dacă desfaci guvernul de numeroasele lui coji, găseşti un sâmbure comunist; restul este camuflaj», 278; C.I.C. Brătianu mart.46: guv. Groza «a introdus un regim de dictatură mai acerb ca cele precedente şi a distrus producţia în toate ramurile economiei naţionale» 283; apr 46 rupte rel. cu Spania «Anglia şi America nu au găsit de cuviinţă să rupă relaţiile cu Spania, dar noi, mai democraţi, mai buni apreciatori ai libertăţilor, am găsit de cuviinţă să o facem. Desigur este şi aici şi sugestia Rusiei care ţine piciorul pe grumazul nostru, dar ce ironie să vorbeşti de dictatura spaniolă, care

trebuie să dispară, şi să treci sub tăcere pe cea rusă şi română, care se lăfăiesc sub denumirea de democraţie» 297;

BOLŞEVIZAREA EUROPA CENTR. VÎŞINSKI ROMÂNIA: 47, 118, 119

(alături de guv. Comunist: 122) (Vîşinski, după ce «a făcut dreptate» în Ţara Românească guv. Groza: 123); 3 ian 45: „O telegramă din Londra a redactorului diplomatic al Agenţiei Reuter arată însă că din sursă autorizată se află că asumarea titlului de guvern provizoriu de către Comitetul polon de la Lublin nu crează nicio schimbare în atitudinea guvernului britanic fată de Guvernul polon de la Londra, pe care guvernul englez îl recunoaşte ca actualul guvern constituţional polonez. În acelaşi timp, o ştire de la Washington, a aceleiaşi Agenţii Reuter, anunţa că, într-o conferinţă de presă, Edwuard Stettinius, secretarul departamentului de stat, a declarat că Statele Unite vor continua să recunoască guvernul polonez exilat la Londra»: 2 lmart 45” Preşedintele Republicii Cehosolvace, Beneš, a plecat din Londra şi, după ce a trecut prin Moscova, s-a dus în teritoriul cehoslovac cucerit până acum de armatele sovietice şi române, pentru a forma acolo un guvern provizoriu. Să vedem dacă va reuşi să-l formeze»; Guv. Polonez Lublin sprijinit de ruşi; arestaţi reprez. Polonezi democraţi; Guv. austriac la Moscova 2 mai 45 Aseară, ascultând Radio Londra la aparatul căpitanului Hâncu, am auzit comunicarea că ruşii au alcătuit la Moscova un guvern austriac, fără a lua avizul aliaţilor englezi şi americani»; 6 mai 45 De la San Francisco, unde se ţine marea conferinţă, iată ce se comunică prin Radio Londra: 16 fruntaşi democraţi polonezi, agreaţi de Anglia şi Statele Unite, din care se vede că o parte erau destinaţi să ia parte la alcătuirea guvernului polonez, aşa cum se hotărâse la Yalta, au fost arestaţi de autorităţile ruseşti şi duşi la Moscova, încă de la sfârşitul lunii martie. Despre soarta lor nu se ştia până acum nimic. Fiind întrebat acum Molotov, ministrul de Externe al Rusiei, care acum se află la Conferinţa de la San Francisco, acesta a comunicat,

după ce mai întâi a luat informaţii de la Moscova, că fruntaşii polonezi sunt arestaţi la Moscova, unde urmează a fi judecaţi pentru propagandă împotriva armatei roşii şi pentru sabotaj!! Aceasta a făcut pe miniştrii de externe ai Angliei şi Statelor Unite, Eden şi Stettinius, să declare că chestiunea poloneză deocamdată nu va mai forma obiectul de discuţie dintre acele state şi reprezentantul sovietelor. Desigur, faptul acesta a nemulţumit foarte mult pe anglo-americani»: 2 1 mai 45 Mareşalul Tito al Iugoslaviei, ocupând oraşul italian Trieste, nu voieşte să-l mai părăsească, cu toată înţelegerea ce a avut anterior cu generalul englez Alexander, că orice pretenţie de teritoriu nu se va ridica decât la încheierea păcii»; 2 Oiun 45» Cei 16 polonezi, de existenta cărora se interesa Anglia, au fost trimişi în judecată şi vor fi judecaţi la Moscova, acuzaţi de acte de sabotaj în spatele armatei roşii (peste câteva zile au fost condamnaţi la închisoare până la 10 ani)»;

Emigranţi polonezi armată 161: 26 aug.45: «Rusia voieşte să impună punctul său de vedere în România, Bulgaria, Ungaria, împotriva dorinţei Statelor Unite şi Angliei, care voiesc guverne noi de largă concentrare, care să realizeze cu adevărat ideea democrată» 198); 12 sept. 45 «străbătând oraşul, am văzut mulţimea ruşilor pe străzi, mergând pe jos, în camioane sau automobile. Şcolile şi curţile sunt toate pline», 207; «venind din Moscova, primul ministru şi suita (vizita a fost între 4 – 13 septembrie) a ţinut o cuvântare spunând că a obţinut pentru România 300.000 tone cereale, parcul de vagoane şi locomotive al României, înapoierea vaselor de război şi comerciale, întoarcerea acasă a prizonierilor îndemnând poporul la luptă, a atacat pe

«reacţionari» (toată lumea se întreabă; în ce situaţie se află mereu Regele României, când guvernul, nu numai că nu pleacă, dar se pregăteşte de guvernare lungă»; 14 sept.45 Tito declară «Iugoslavia nu va permite în niciun caz imixtiuni exterioare în afacerile sale interne»;

«În acest timp de lipsuri groaznice, ruşii nu ne dau cel puţin vagoanele necesare pentru transporturi, care ar

face mai uşoară aprovizionarea şi poate ar mai aduce o ieftinire»; 2 oct.45 Eşecul «Conferinţei miniştrilor de Externe de la Londra»; «România rămâne mai departe cu armata rusă, de peste un milion de soldaţi, pe teritoriul ei şi obligată să sufere mai departe lipsurile»: «comunicat de la Moscova că armata rusă rămâne în ţara noastră în urma cererii guvernului român»; oct.45:

«recunoaşterii guvernelor român şi bulgar, Byrnes: «Nu putem şti dacă condiţitunile de acolo justifică recunoaşterea, cât reprezentanţii noştri politici nu sunt informaţi şi corespondenţilor noştri de presă nu li se permite să circule liberi şi să trimită ştiri necenzurate»; 12 noi 45 Acum câteva zile au fost în Ungaria alegeri pentru parlament, la care au asistat şi observatori americani şi englezi. Au reuşit, cu o mare majoritate, candidaţii partidului micilor proprietari (agrarian), au urmat după ei socialiştii şi, apoi, comuniştii, cam cu o cincime.»

«Rusia mai dorea tutelajul asupra celor mai importante colonii italiene în Africa, ar fi putut realiza un port în Mediterana, asemănător celor din Extremul Orient, Port Arthur şi Dairen”; «În loc de împăciuire şi înseninare, în Europa apar mereu semne tulburi. După alegeri în Franţa, comuniştii au aproape 1/3 din locuri»; 17 noi 45 După alegerile de parlament ce au avut loc în Franţa, şi în care comuniştii au avut oarecare succes (aproape 1/3 din locuri), generalul de Gaulle urma să formeze guvernul, având ca sprijin majoritatea. Dar, din cauza pretenţiilor formulate de comunişti (al căror şef este Maurice Thorez) care cer să li se dea dintre cele mai importante ministere, şi care sunt foarte violenţi (un deputat de-al lor, Florimond Bonté, a declarat că pentru onoarea partidului vor lupta până la sânge), încercarea lui de Gaulle nu a reuşit şi, în consecinţă, şi-a depus mandatul. După agenţia Reuter, De Gaulle a refuzat cererea lui Thorez de a i se da unul din acele ministere importante (interne, externe sau război şi un număr proporţional din celelalte), pentru motivul că partidul comunist «nu este esenţialmente national». Pe de altă parte, mâine 18 noiembrie, se vor ţine alegeri în

Bulgaria, cu toate că opoziţia a declarat că în condiţiunile actuale nu va participa, şi cu toate că şeful misiunii americane, Birnes, în numele secretarului de stat american, s-a prezentat primului ministru, Gheorghi Dimitrov, cerând aminarea alegerilor. Efectuarea alegerilor este susţinută de ziarul rus «Pravda», ele sunt necesare, zice acest ziar, „pentru consolidarea democraţiei din Bulgaria», şi critică «amestecul» altor puteri în ce priveşte amânarea datei lor (informaţiile de mai sus sunt luate din ziarul «Jurnalul de dimineaţa» apărut azi)»; 27 noi 45 Ziarele de azi publică rezultatul alegerilor de parlament (dieta), ce au avut loc de curând în Austria: a) partidul popular, fost partidul catolic, a obţinut 84 mandate; b) socialiştii 76; c) comuniştii 3 mandate. Alegerile au fost libere. Austria e împărţită în zone, dintre care unele sunt ocupate de armata americană şi engleză, iar o altă parte de armata rusă; 29 noi 45 La o mare întrunire, ce a avut loc ieri la Londra, a delegaţilor partidului conservator, Churchill, luând cuvântul, a făcut o aspră critică guvernului laburist. El a spus, între altele: «Votul alegătorilor, cu prilejul alegerilor generale, a fost unul din cele mai mari dezastre care s-au abătut asupra acestei ţări în cursul istoriei sale îndelungate şi agitate». Şi apoi a continuat spunând că conservatorii trebuie să scoată tara «din acest impas prostesc şi din eroarea în care a căzut în ce priveşte afacerile interne, tot aşa cum conservatorii au îndrumat Anglia în cursul marii lupte mondiale». Acuzând partidul laburist că stinghereşte şi întârzie refacerea practică a Angliei, în scopuri proprii, de partid, Churchill a încheiat făcând apel la forţele conservatoare şi subliniind: «Dacă ne vom face cu toţii datoria vom putea salva această tară de la prăbuşire pe povârnişul socialist», şi pentru ajungerea acestui scop dânsul prevede că însuşi poporul va fi contra socialiştilor (Din «Universul» de azi): 3 Onor 45 «Parlamentul iugoslav a proclamat Republica Federativă Iugoslavă, a deposedat de toate drepturile pe Regele Petru şi întreaga dinastie Karagheorghevici, opoziţia iugoslavă nu a avut posibilitatea să candideze în alegeri, Tito a făcut

ce a vrut cu ajutorul parlamentlui compus numai din partizani ai săi; 4 ian 46 «Românii îşi puseseră mari nădejdi în ajutorul pe care ni-l vor da Statelor Unite şi Angliei împotriva acaparării României de către Rusia. În urma rezultatului Conferinţei de la Moscova, toată lumea e deziluzionată şi se întreabă: cine va mai salva tara noastră»; Ian.46, Angl şi SUA recunosc guvernul roman: «ruşii şi-au impus voinţa lor de câte ori au voit. Prin guvernele pe care le-au impus sunt stăpâni în Polonia, România, Bulgaria, Serbia. Am ajuns la impresia că puterea şi ajutorul anglo-american, în care speram, sunt iluzorii. Nu s-au îndeplinit toate condiţiile de la Moscova, căci presa opoziţiei nu există! cele câteva exemplare din puţinele ziare ale opoziţiei, ce apar în Bucureşti, în provincie nu ajung, dispărând pe diferite căi. Populaţia e doritoare să vadă cum arată un ziar al opoziţiei, după atâta timp de strangulare a pesei, şi nimeni nu poate pune mâna pe un ziar» 277; 16 mat.46" În Ungaria, după cum s-a notat la vreme, în alegerile parlamentare, comuniştii nu au reuşit decât într-o foarte redusă minoritate. Totuşi, comuniştii, acum, de curând, au impus guvernului ca la Ministerul de Interne (unul din cele mai importante ministere în orice tară), să fie numit ministru un comunist. Se vede aci influenta ruşilor, care ocupă cu armata lor Ungaria, după cum ocupă şi România»; 15 apr.46 Alegerile din Grecia s-au terminat. Majoritatea au avut-o populiştii şi monarhiştii. Partidul comunist nu a luat parte la alegeri pentru motivele cunoscute, dar membrii săi şi-au dat toată osteneala să îndemne populaţia să nu se prezinte la vot. Din relatările oficiale, rezultă că nu şi-a exercitat dreptul de vot 30% din populaţie. Comuniştii greci şi ruşi vor pe toate căile să acrediteze că la vot s-a prezentat numai 50% şi că alegerile au fost falsificate. Cum aceste alegeri au fost făcute sub supraveghere engleză, nu ştiu cum vor primi ei atacurile indirecte ce li se dau. În Bulgaria, acum vreo 10 zile, guvernul a demisionat pentru a încerca să facă să intre în guvern şi reprezentanţi ai opoziţiei. Neajungându-se însă la niciun acord, guvernul bulgar s-a

refăcut în forma lui veche. Anglia şi America au declarat că, dată fiind această stare de lucruri, continuă să nu recunoască guvernul bulgar. Reprezentantul diplomatic al Rusiei la Sofia a declarat şi el că, dacă acordul cu opoziţia nu s-a putut înfăptui, aceasta a fost din cauză că opoziţia cere împlinirea unor condiţiuni care nu corespundeau înţelegerii de la Moscova a miniştrilor de externe ai marilor puteri»; iun.46” Cehoslovacia alegeri generale. Cele mai multe voturi comuniştii, au urmat socialiştii (Beneš), comuniştii au dreptul să desemneze pe primul ministru» 315; 23 ian 46 Generalul de Gaulle, şeful guvernului francez, a demisionat. Cauza demisiunii este că nu putea guverna din cauza luptei dintre partide, fiecare din aceste partide căutând să-şi impună punctul său de vedere.»; 14 mart 46 Un fapt semnificativ în Ungaria. Partidele de stânga (comuniştii etc.) au adresat primului ministru ungar o somaţie (ultimatum), ameninţând cu ruperea coaliţiei dacă nu se elimină 60 membri din parlamentul ungar ai Partidului micilor proprietari, care a obţinut o mare majoritate în alegeri. Argumentul pe care se sprijia cererea este că aceştia ar fi

«reacţionari»! Organul de conducere al Partidului micilor proprietari a respins cererea partidelor de stânga. Se pare că această pretenţie îndrăzneaţă a partidelor de stânga va provoca în Ungaria o criză de guvern.»; 3 Ooct 46 Ziarele de azi publică rezultatul *alegerilor de Cameră din Bulgaria*. Aşa numitul Front al Patriei care guvernează (cum e la noi

F. N. D.) a obţinut 364 mandate. Dintre acestea, au fost obţinute de comunişti 277 mandate. Blocul opoziţiei a obţinut 101 mandate. Partidul comunist avea majoritatea absolută în adunare»; 8 octombrie 47 «Ziarele de azi publică ştirea că în Polonia a avut loc la sfârşitul lunii septembrie o Conferinţă a reprezentanţilor partidelor comuniste din 9 ţări europene: Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, România, Ungaria, Franţa, Cehoslovacia, Italia, Rusia. România a fost reprezentată prin Gheorghiu-Dej şi Ana Pauker. Raportul asupra situaţiei internaţionale a fost

făcut de delegatul rus Jdanov, care se vede că întrumează activitatea comuniştilor din aceste ţări. După cum se vede, sub influenta Rusiei, comunismul caută să devină şi mai activ decât până acum. Se înfiinţează şi un birou informativ la Belgrad «care va fi însărcinat cu organizarea schimbului de experienţă, şi în caz de nevoie cu coordonarea activităţii partidelor comuniste pe baze de acord reciproc»; 17 noi 47 «Delegatul rus la ONU, Vasiński, fiind invitat de curând la o serată a ziariştilor americani, iată ce a găsit de cuviinţă să spună într-o cuvântare: că după cum e sigur că soarele va răsări în fiecare zi, tot astfel e sigur că comunismul se va întinde în lumea întreagă; că după cum soarele apune, tot astfel va apune forma de Societate capitalisto-imperialistă apuseană! Dacă la această cuvântare alăturăm cuvintele spuse la Moscova de către Molotov, cu ocazia aniversării revoluţiei ruse, şi anume că toate drumurile duc la comunism, ne putem face o idee de încrederea şi de îndrăzneala pe care o au aceşti oameni. În Franţa şi Italia izbucnesc mereu greve. Comunismul lucrează. Guvernele respective îşi dau osteneala să ţină în frâu pe muncitorii aflaţi la ordinele şefilor sindicalişti»; 25 noi 47: Primul ministru ungar, şi o delegaţie de alţi miniştri, au sosit în România pentru a întoarce vizita pe care primul ministru român a făcut-o mai înainte în Ungaria. Scopul vizitei este strângerea legăturilor între cele două ţări. Se anunţa pe curând vizita primului ministru iugoslav, Tito, şi a primului ministru bulgar, Dimitroff. După cum se vede ţările ocupate de ruşi caută să manifesteze solidaritatea lor în vederea oricărei situaţii de viitor»; 3 Onor 47 «În Franţa, din cauza proporţiei pe care au luat-o grevele, guvernul a adus în parlament o lege drastică prin care se pedepsesc grav acei care îndeamnă, ordonă, sau se pun în grevă. Ziarul comunist «L'Humanité», voind să apară cu îndemnuri la rezistentă împotriva acestei legi, a fost confiscat, iar redacţia şi tipografia supravegheate de poliţie. În mai multe oraşe forte armate ajută poliţia la ţinerea ordinii, şi au fost scoase pe stradă chiar tancuri. În

ţara noastră se continuă cu colectele pentru ajutorarea războiului «partizanilor» greci împotriva armatei guvernului legal. Chiar copiii la scoală sunt obligaţi să ceară părinţilor să aducă la scoală diferite sume de bani»; 5 decembrie 47 «Legea împotriva grevelor depûsă acum câteva zile în parlamentul francez, a fost votată cu o majoritate de peste 400 voturi. Numai comuniştii (183 deputaţi) au votat în contra ei. Reprezentanţii în parlament ai tuturor celorlalte partide au votat pentru. În timpul discuţiei legii, deputaţii comunişti au încercat o obstrucţie puternică şi s-au dedat la scandaluri. Unii din ei au fost îndepărtaţi din Cameră prin forţă armată. Şeful partidului comunist francez, Thorez, a venit de la Moscova unde a făcut o vizită, se vede bine în ce scop, a sosit la Paris în momentul când începea discuţia legii. După cum se comunică la radio, ziarele franceze în majoritatea lor, acuză direct Rusia de provocarea grevelor. Printre muncitori francezi s-ar fi introdus şi ruşi care nu erau altceva decât agenţi provocatori. Însuşi guvernul francez a afirmat că «o putere străină» e amestecată în provocarea grevelor. O parte din agenţii provocatori străini au fost arestaţi, alţii expulzaţi. Grevele care luaseră mari proporţii, mai continuă. Se va vedea însă care va fi efectul aplicării legii care prevede pedepse până la 5 ani închisoare. Sesiunea Organizaţiei Naţiunilor Unite a luat sfârşit acum câteva zile. Înainte de a se închide, ea a votat împărţirea Palestinei în două: o parte va forma Statul evreiesc, o altă parte Statul arab. Ierusalimul rămâne oraş internaţional, sub autoritatea Naţiunilor Unite»; 10 decembrie 47 «Primul ministru iugoslav, Tito, după ce a fost la Sofia pentru a întoarce vizita pe care primul ministru bulgar, Dimitroff, a făcut-o la Belgrad, s-a dus în acelaşi scop şi la Budapesta. Aceste 3 state au încheiat aşa numite «pacte de prietenie şi ajutor mutual», prin care, după cum s-a explicat azi de dimineaţă la radio-Bucureşti, numitele tari îşi vor da ajutor şi cu armele, în cazul vreunei agresiuni străine. E vorba ca Tito să vină în acelaşi scop şi în România. Din cele de mai sus se desemnează opoziţia

dintre apus şi răsărit»; 19 decembrie 47 «Miercuri a sosit la Bucureşti primul ministru al Iugoslaviei, Iosif Broz Tito, pentru a întoarce vizita făcută în

Iugoslavia de primul ministru român şi în acelaşi timp pentru a încheia şi semna cu România un «tratat de prietenie şi ajutor reciproc». S-au ţinut discursuri în care s-a vorbit despre imperialişti, reacţionari şi aţâţători la război. În acelaşi timp primul ministru al Albaniei s-a transportat la Sofia pentru încheierea cu guvernul bulgar a unui tratat la fel. După cum se vede, între Statele de sub influenta rusească manifestaţiile de solidaritate sunt destul de frecvente şi de zgomotoase. «La toţi funcţionarii şi pensionarii români, şi cred că şi la lucrători, li s-a oprit în luna decembrie din salarii şi pensii câte o sumă (mie mi s-a oprit 30 lei şi s-au lipit pe carnetul de pensii 3 mici timbre a 10 lei pe care e tipărit cuvântul «cotizaţie»), despre care se spune că constituie un ajutor pentru «partizanii greci», în lupta lor împotriva guvernului grec

«reacţionar şi fascist «;

Lipsa de ajutor, neputinţa şi promisiuni neonorate din partea marilor puteri occidentale:

ONU: Churchill-l 4; Anglia protestează împ. Guv. rom. 194: Însămânţarea urii între adulţi şi copii

Teroarea şi crima, vărsarea sângelui Asasinarea intelectualităţii Despărţirea familiilor

Robotizarea existentei sociale şi individuale

Falsificarea până şi a evidentei: 194; 23 aug 46 «aniversarea zilei de 23 august 1944, ziua armistiţiului. Ca şi până acum, ziarele fenediste şi afişele numeroase, şi care costă scump tara, ce s-au lipit pe ziduri, încearcă să atribuie regimului de la putere realizarea acelui mare act. Cu drept cuvânt, însă, ziarul «Liberalul» a somat zilele trecute presa fenedistă să precizeze cine dintre guvernanţii de azi, afară de Pătrăşcanu, a luptat sau participat la conducerea acestui eveniment (şi dovedeşte că mulţi dintre cei aflaţi azi la putere erau în slujba germanismului). Acelaşi ziar, sosit azi, conţine un articol al lui Ctin I.C. Brătianu, în care arată rolul său şi al lui

Maniu, precum şi acela foarte important al Regelui, pentru pregătirea şi realizarea evenimentului. Aceste lucruri sunt, de altfel, cunoscute de toată lumea, numai că actualul regim, falsificând adevărul, voieşte să se împăuneze cu toate aceste merite. Într-un alt articol din acelaşi ziar, intitulat «23 august 1944», după ce se înfăţişează lucrurile în adevărul lor istoric, se încheie astfel: «De aceea, când se sărbătoreşte cu atâta falǎ ziua întoarcerii României la alianţele ei fireşti şi se aşază, cu drept cuvânt, ziua de 23 august drept un temei de seamă al situaţiei tării noastre în faţa Conferinţei de pace, un elementar simt de dreptate ar trebui să se aşeze la locul ce li se cuvine pe acei care au fost făptuitorii reali ai acţiunii şi au luat întreaga ei răspundere, nu pe beneficiarii veseli ai tuturor oportunismelor, care confundă prea uşor datele prea numeroase ale tuturor schimbărilor la fată ale căror jalnici actori au fost şi continuă a fi», 340;

Dezorganizarea întregului mecanism al statului Crearea şi întreţinerea haosului

Înlesnirea jefuirii bunului national

Capturarea ca pradă de război a tot ce a găsit armata sovietică Eliminarea oricărei opoziţii naţionale

Deformarea culturii; 16 dec 44; Comisia pentru revizuirea manualelor didactice a hotărât să elimine, între altele, şi manualele autorilor: Rădulescu-Motru, Sim. Mehedinţi, I. Petrovici”:

Denaturarea şi rescrierea istoriei: p. 194; 7 noi. 45: «dispoziţia ca instanţele judecătoreşti să nu lucreze, trimiţându-se astfel acasă oameni care sosiseră în Bucureşti cu mari sacrificii», întruniri, 230;

«Bucureşti şi în provincie s-au aşezat pe faţadele clădirilor panouri în dimensiuni imense cu portretul în culori al lui Lenin şi Stalin; au fost aşezate cu ocazia aniversării revoluţiei ruse şi au rămas mai departe. Parcă Tara Românească a devenit o anexă a Rusiei» 238; Concesiile Angliei şi Americii: 14 mai 45 Primul ministru al Marii Britanii, Churchill, a ţinut aseară un discurs la radio, reprodus în rezumat în ziarele de azi după amiază

(«Semnalul»). După ce expune momentele grele prin care a trecut Anglia în timpul războiului şi arată că de acum înainte mai este mult de făcut, spune, între altele: «Pe continentul Europei trebuie însă să asigurăm că ţelurile simple şi onorabile pentru care noi am intrat în război nu sunt înlăturate sau trecute cu vederea în lunile următoare succesului nostru şi că cuvintele libertate, democraţie şi eliberare nu sunt deformate în raport de semnificaţia lor adevărată, aşa cum am înţeles-o noi... Să ne trudim ca organizaţia mondială pe care Naţiunile Unite o făuresc la San Francisco să nu devină un nume inutil, să nu devină scut pentru cel puternic şi bătaie de joc pentru cel slab»; 25 mai 45 Guvernul englez condus de Churchill a demisionat»; 28 iun 45 S-a semnat ieri, la San Francisco, Charta Naţiunilor Unite (50 naţiuni), pentru preîntâmpinarea viitoarelor războaie. La închidere, preşedintele Truman a ţinut o cuvântare în care, între altele, a spus: „Prin propriul lor exemplu, naţiunile puternice de pe Glob trebuie să ridice calea spre justiţia internaţională... Charta este dedicată realizării şi menţinerii drepturilor şi libertăţilor omeneşti fundamentale. Dacă nu vom putea atinge aceste obiective pentru toţi bărbaţii şi femeile de pretutindeni, fără nicio discriminare de limbă, rasă sau religie, atunci nu vom putea avea o pace şi securitate permanentă”.

Ziarele de azi publică un discurs al lui Harold L. Iches, ministrul de interne al Statelor Unite care, referindu-se la diferite şoapte pe care o parte din cetăţenii Statelor Unite le pun în circulaţie referitor la Rusia, a spus: «Fiecare dintre noi are cunoştinţă de şoaptele destinate să ne facă bănuitori şi nervoşi şi, în consecinţă, gata să facem repede un pas care în realitate ar fi un pas mare şi ireparabil, ce ne-ar prăbuşi în prăpastia dezastrului. Câeodată, când aud aceste şoapte, mă întreb dacă Goebles a murit într-adevăr, aşa cum a meritat, sau dacă el a emigrat doar în Statele Unite, atât de multe lucruri ce se spun acum în ţara noastră în legătură cu Uniunea Sovietelor au un caracter goeblesian». Iar, mai

departe: «Denunţând pe acei oameni din ţara noastră care ar dori să ne arunce în război contra Rusiei, sunt foarte conştient că întrebarea dacă Statele Unite şi Rusia vor intra vreodată în vreun conflict militar nu este o întrebare care să poată fi rezolvată de Statele Unite. Răspunsul la această întrebare depinde şi de Rusia». (E curios că după ce denunţa pe răspânditorii de astfel de şoapte, ministrul de care e vorba mai pune chestiunea unui posibil război cu Rusia)»; 2 lui.45 Cehoslovacia, printr-un tratat intervenit între ea şi Rusia, a cedat Rusiei provincia numită Ucraina subcarpatică (Rutenia?) care fusese cedată Cehoslovaciei după războiul trecut; 5 lui.45 La Varşovia s-a format un guvern provizoriu polonez, din care fac parte şi doi din miniştrii guvernului de la Londra. Guvernul din Varşovia a fost recunoscut de Anglia şi America, care vor trimite acolo reprezentanţi diplomatici. Guvernul definitiv se va alcătui după alegerile generale ce se vor face în viitor»; 18 lui 45 Luni, 16 iulie, au sosit la Potsdam, aproape de Berlin, cei trei mari conducători: Truman, Churchill, Stalin, în vederea unei conferinţe. Ieri, marţi, a şi avut loc între aceste trei mari personalităţi primele convorbiri. Toate popoarele speră că rezultatele acestei conferinţe vor aduce o uşurare omenirii»; 23 lui.45 De la conferinţa ce are loc la Berlin se comunică felurile de mâncare de la diferite mese şi concertele ce au avut loc; în privinţa discuţiilor ce au avut loc niciun cuvânt»; 27 lui.45 Rezultatul alegerilor din Anglia s-a dat ieri. Conservatorii (al căror şef e Churchill) au obţinut 200 mandate. Laburiştii (al căror şef e Athlee) au obţinut 388 mandate, deci o importantă majoritate. Comuniştii nu au obţinut decât vreo 5 sau 6 locuri. Primul ministru Churchill, care a câştigat războiul, a demisionat. Athlee a fost însărcinat cu formarea noului guvern”; 4 aug 45 Dintr-un comunicat publicat azi în gazeta locală «Situaţia» (de la Londra, prin radio), aflăm că, printre altele, s-a hotărât la Potsdam că se instituie un Consiliu ai miniştrilor de Externe ai Statelor Unite, Marii Britanii, Rusiei, Franţei şi Chinei, care lucrând la Londra de la 1 sept. (şi poate chiar mai înainte), să pregătească tratatele

de pace cu ţările învinse: Italia, Bulgaria, Finlanda, Ungaria, România.»: 8 aug 45 O ştire publicată ieri în ziarul local «Situaţia», a anunţat că preşedintele Truman a declarat că în America s-a inventat bomba numită atomică a cărei putere de acţiune este de două mii de ori mai mare decât a bombei britanice de 10 tone. O asemenea bombă a fost lansată asupra portului japonez Hiroshima»; 15 august 45 (Sfânta Maria) S-a transmis azi-noapte de la Londra, prin radio, următorul comunicat foarte important, publicat azi în ziarul local «Situaţia»: «Astăzi întreaga lume e în sărbătoare. Pacea a revenit peste tot. Primul ministru al Angliei a spus următoarele: «Guvernul japonez a capitulat... Pacea a revenit în lume odată cu capitularea Japoniei. Trăiască Pacea!».16 aug 45 Mareşalul Pétain a fost condamnat la moarte de tribunalul care l-a judecat (după câteva zile, generalul de Gaulle a comutat pedeapsa cu moartea în detenţie pe viaţă). Are vârsta de 90 ani, a fost mare comandant şi erou în războiul din 1914 – 1918. După dezastrul armatei franceze în 1941, a luat conducerea destinelor Franţei pentru ca, după credinţa sa, să o scape de un dezastru şi mai mare. Se publică informaţia că în războiul ce s-a terminat acum au fost 60 milioane morţi şi răniţi, adică de 4 ori mai mult decât în războiul trecut.»; 24 aug 45” În Grecia urmând ca în curând să aibă loc alegeri, a fost invitat şi guvernul rus să trimită observatori, aşa cum trimite şi Anglia şi Statele Unite, pentru ca astfel să existe siguranţă că alegerile vor decurge în mod cu totul liber.

Rusia însă a răspuns că nu trimite observatori, întrucât acesta e contra principiilor democratice şi a libertăţii popoarelor!! (Şi, la noi în ţară, ei sprijină guvernul Groza împotriva Regelui care voieşte să-şi exercite prerogativele sale în privinţa numirii guvernului conf. Constituţiei, iar în Bulgaria şi Ungaria sprijină guverne comuniste, nelăsând să se pună în aplicare hotărârea de la Potsdam, ca în toate ţările să fie numite guverne care să reprezinte cât mai credincios voinţa poporului)»; 8 sept 45 Radio America, reflectând opiniile

guvernului Statelor Unite, a fost aseară foarte drastic la adresa guvernului român. Astfel, s-a spus de radio America despre acest guvern că el nu e nici reprezentativ, nici democratic şi că el trebuie să plece, ori de cine ar fi susţinut»; 7 noi 45 Aseară, cerul la apus, sub norii negri, s-a văzut roşu ca focul. Azi-noapte şi azi toată ziua a bătut un vânt rece de 10 grade, zgâlţâind uşile şi ferestrele şi urlând ca în toiul iernii. Eşecul Conferinţei de la Londra se pare că a avut drept cauză următoarele fapte: nerecunoaşterea guvernelor României, Bulgariei, Ungariei de către Anglia şi Statele Unite, deşi Rusia a susţinut că în aceste ţări guvernele reprezintă poporul şi că, deci, trebuie recunoscute şi, în al doilea rând, diferenţa de păreri în ce priveşte participarea Franţei şi Chinei, celelalte două mari puteri reprezentate la Conferinţă, la încheierea păcii cu cele 3 state de mai sus; reprezentantul guvernului rus, Molotov, fiind de părere că, conform înţelegerii de la Berlin, la discutarea tratatului cu cele 3 state trebuie să ia parte numai Anglia, Statele Unite şi Rusia, pe când Statele Unite şi Anglia au fost de părere că ia parte la încheierea acestor tratate şi Franţa şi China, aşa cum a intervenit o înţelegere la 11 septembrie a.c. Între cei 5 miniştri de externe la Londra. În «Universul» apărut azi se vorbeşte de rezultatele Conferinţei de la Londra, aşa cum sunt văzute de ziarul rus «Izvestia», în care se caută a se justifica punctul de vedere al guvernului rus privitor la chestiunile mai sus arătate. Articolul se sfârşeşte astfel: «Dacă reprezentanţii americani şi britanici vor continua şi în viitor să aibă aceeaşi atitudine care n-ar putea fi conciliantă cu fidelitatea fată de acordurile tripartite încheiate, atunci se va produce clătinarea bazei colaborării între cele trei puteri». Tot în «Universul» de azi e tipărit şi un expozeu al ministrului de Externe al Statelor Unite, Byrnes, vorbit la radio. El a spus, între altele: «Greutăţile întâmpinate la Londra vor arăta întregii lumi realitatea dură că nicio naţiune nu poate aştepta să facă o pace numai după voinţa ei. Dacă această realitate dură este acceptată de oamenii de stat şi de popoare în prima

parte a propunerilor alcătuirii păcii, în partea ultimă a realizării păcii ea ne va salva şi va salva întreaga pace a lumii de efectele dezastruoase ale deziluziilor şi intransigentei». Tecând apoi la problema recunoaşterii guvernelor român şi bulgar, Byrnes a spus:

«Noi nu putem şti dacă condiţitunile de acolo justifică recunoaşterea, atâta vreme cât reprezentanţii noştri politici nu sunt informaţi şi atâta vreme cât corespondenţilor noştri de presă nu li se permite să circule liberi prin aceste ţări şi să trimită ştirile lor necenzurate». Respingând cererea guvernului sovietic ca Franţa şi China să nu aibă dreptul de a discuta problemele tratatelor de pace, ministrul de externe american a spus: «O asemenea excludere a doi dintre membrii permanenţi ai Consiliului de Securitate nu ar promova relaţiile armonioase esenţiale pentru succesul Organizaţiei Naţiunilor Unite». În legătură cu această chestiune, dânsul preciează mai departe că, la 11 septembrie nimeni dintre cei prezenţi la Consiliu (deci şi reprezentantul guvernului rus) nu a contestat hotărârea luată de Consiliu, ca cei 5 membri să fie prezenţi la toate şedinţele, că abia la 21 septembrie delegaţia sovietică a luat poziţie că hotărârea Consiliului din 11 septembrie violează acordul de la Berlin. Revenind la România şi Bulgaria, ministrul american a mai spus:

«Nu vom căuta să dictăm în afacerile interne ale nici unui popor. Ne rezervăm doar dreptul să refuzăm recunoaşterea guvernelor dacă, după investigaţii, vom ajunge la concluzia că ele nu au dat poporului drepturile acordate lor prin Acordul de la Yalta şi prin Charta Atlanticului». A terminat arătând că, la viitoarea Conferinţa a păcii, toate statele care au luat parte în război, fie ele mari sau mici, vor fi invitate.

«A fost războiul popoarelor, trebuie să fie pacea popoarelor»; 9 oct 45 Dintr-o cuvântare a lui John Foster Dulles, consilier special al lui Byrnes, ministrul de Externe al Statelor Unite, la consiliul de la Londra, ţinută la radio (ştire publicată în «Universul» de azi) aflăm că «Rusia mai dorea pentru ea tutelajul asupra celor mai importante

colonii italiene în Africa, astfel încât ea şi-ar fi putut realiza un mare port în Mediterana, asemănător celor obţinute în Extremul Orient, la Port Arthur şi Dairen”. Iar, mai departe: „Delegaţii sovietici ştiau că noi ţinem mult să încheiem o pace cu Italia. Ei doreau să vadă cât de multe din principiile noastre pentru a atinge acest scop. Şi-au dat însă seama că Statele Unite nu doresc şi nu voiesc să sacrifice principiile lor sau istorica prietenie cu China şi Franţa». În ziarele de ieri s-a publicat ştirea că comandantul armatei americane ce a ocupat Japonia, MacArthur, a ridicat cenzura presei în Japonia (La noi, care ne aflăm în armistiţiu de mai bine de un an, acel din opoziţie care şi-ar da o părere printr-o tipăritură, ar fi considerat criminal)»; În ziua de vineri 26 octombrie, preşedintele Truman, cu prilejul Zilei Marinei, a ţinut la New York un discurs asupra politicii externe a Statelor Unite, considerat ca cel mai important discurs al său de când deţine calitatea de preşedinte. Pentru a se vedea tot conţinutul discursului, ataşez aici tăietura din jurnal, conţinând rezumatul lui. Redau numai câteva din cele 12 puncte esenţiale ale discursului: 1) «Nu căutăm expansiuni teritoriale sau avantagii egoiste. Nu avem niciun plan de a ataca vreun stat mare sau mic. Nu avem niciun scop de a da naştere la vreun conflict cu dorinţele pasnice ale vreunei naţiuni, oricare ar fi ea».2) «Credem că popoarele care au fost deposedate prin forţa de drepturile lor suverane şi de guvernul lor autonom, le vor găsi uşor».3) «Nu vom putea accepta nicio schimbare teritorială în nicio parte a lumii, în afară de cazul când ar fi făcută în acord cu dorinţa liber exprimată a poporului în cauză».6) «Vom refuza să recunoaştem orice guvern impus oricărei naţiuni, oricare ar fi ea, prin forţa străină. În unele cazuri s-ar putea să fie cu neputinţă să se împiedice ca un asemenea guvern să se impună prin forţă, dar guvernul Statelor Unite nu va recunoaşte asemenea guvern» (Cât despre nerecunoaştere, puţin se sinchisesc guvernele român şi bulgar).11)

«Trebuie să continuăm a promova libertatea

cuvântului». Încă de la începutul lui octombrie, preşedintele Truman a trimis lui Stalin un mesaj personal, care însă nu a putut fi predat de ministrul american la Moscova lui Stalin decât zilele trecute în localitatea Sochi din Caucaz, unde se află retras temporar pentru odihnă. Se va vedea, desigur, în zilele următoare, ce va spune presa internaţională şi, mai ales, cea rusă, despre discursul preşedintelui Truman şi dacă Stalin a răspuns la mesajul ce i s-a trimis; nu se ştie încă conţinutul răspunsului; 8 noi 45 La cuvântarea lui Churchill a răspuns ministrul de Externe, Bevin. Declară şi dânsul că secretul bombei atomice trebuie păstrat. Nu crede că în curând energia atomică va putea fi întrebuinţată în industrie. Va mai fi nevoie pentru aceasta de muncă îndelungată. «Eu socotesc politica cu privire la pacea mondială ca un considerent absolut precumpănitor pentru a evita dezastrul ce ar rezulta de pe urma continuării folosirii acestor arme distrugătoare. Adresez un apel către marile puteri, în numele guvernului britanic, noi suntem gata să o facem, să pună cărţile pe masă şi cu fata în sus». (Privitor la criticile aduse de Molotov împotriva aşa numitor blocuri de state), ministrul Bevin a spus:

«Guvernul britanic a cerut dreptul de a trata cu Franţa, Olanda, Belgia, Scandinavia, sau cu alte ţări din blocul occidental, care au fost amicii culturali ai Angliei şi tovarăşii ei istorici. În consecinţă, spun că sunt îndreptăţit, în numele guvernului, să am vecini buni pe strada mea, tot aşa cum orice altă tară este îndreptăţită să aibă vecini buni pe strada ei. Veţi socoti, probabil, că sunt puţin cam energic cu privire la aceasta, dar am oarecare ciudă, şi socotesc că Camera va fi de acord că sunt îndreptăţit să fiu aşa». Iar, mai departe: «Singurul fel în care poţi fi sigur că vei menţine o organizaţie internaţională, este atunci când această organizaţie acceptă deplin, ca obligaţie şi politică, că tu te încrezi în cuvântul dat fără a trebui să trimiţi la fiecare cinci minute un poliţist care să verifice». «Am făcut fată aproape oricărei cereri pe care socoteam că vom fi chemaţi să le satisfacem. La Moscova, Yalta şi la toate

celelalte conferinţe, nimeni nu şi-ar fi închipuit că vor mai fi şi alte cereri teritoriale... Cred că a sosit momentul ca să cântăm puţin şi cântecul nostru». (Toate rezumatele de mai sus sunt luate din ziarul

«Jurnalul de dimineaţa» apărut azi); llnoi.45 «În acelaşi timp când se ţin convorbiri la Washington, trimisul lui Truman în Bulgaria şi România pentru a se informa asupra stărilor din aceste ţări, Ethridge, înainte încă de a sosi în România din Bulgaria, unde se află de mai mult timp, a primit însărcinarea să se transporte la Moscova în vederea unor convorbiri al căror scop e necunoscut până acum»; 18 noi 45 Cu toată cererea Statelor Unite de a se amâna alegerile în Bulgaria, ele totuşi au avut loc duminică. Opoziţia abţinându-se de la alegeri, se înţelege că au fost aleşi candidaţii propuşi de guvern, care e favorabil sugestiilor Rusiei. Mark Ethridge, delegatul preşedintelui Statelor Unite pentru informaţii în România şi Bulgaria, însoţit de secretarul său şi de şeful misiunii politice şi al celei militare a Statelor Unite, a făcut ieri dimineaţă o vizită Regelui Mihai la Sinaia, unde au fost reţinuţi la dejun. După dejun oaspeţii au vizitat castelul pentru a vedea comorile de artă ale Castelului Peleş, apoi Regele a avut o convorbire cu delegatul american.»; 3 Onor 45 Mark Ethridge a plecat ieri cu avionul din România, deşi era vorba să mai stea vreo 10 zile. Odată cu dânsul a plecat şi Burton Berry, reprezentantul politic al Statelor Unite în România, şi Ciryl Black, secretarul său personal. Se pare că se vor opri deocamdată în Italia. (România a fost bandonată!!!)

Parlamentul iugoslav (adunare constituantă) a proclamat Republica Federativă Iugoslavă, şi a deposedat de toate drepturile pe Regele Petru şi întreaga dinastie Karagheorghevici. (Desigur, întrucât opoziţia iugoslavă nu a avut posibilitatea să candideze în alegeri, Tito a făcut ce a vrut cu ajutorul parlamentlui compus numai din partizani ai săi).»; Min. ext. dec.45 «Conferinţa de la Moscova. Rezultatul pentru Româia este destul de meschin. Ne aşteptam din partea Statelor Unite şi Angliei să susţină

România cu mai multă vigoare. Vedem însă că ei au cedat Rusiei şi în cazul nostru, ca în multe alte cazuri»; «comunicatul privitor la România: «M. Să Regele va fi sfătuit ca un membru al Partidului naţional ţărănesc, şi un membru al Partidului liberal să fie cuprins în guvern» (Va să zică, din vreo 20 de miniştri, cât sunt cu toţi, aceste mari partide istorice vor fi reprezentate în guvern prin câte un singur ministru!). «Comisia menţionată mai jos (compusă din Vasiński, Hariman şi Sir Archibald Clark Kerr) ca trebui să fie de acord că: a) ei (adică membri celor două partide) sunt cu adevărat membri reprezentativi ai grupurilor de partide nereprezentate în guvern; b) că ei sunt potriviţi (?) şi vor lucra leal cu guvernul. Cele 3 guverne iau notă că guvernul român astfel reorganizat, că alegeri libere şi nestingherite vor fi ţinute cât de curând posibil, pe baza votului universal şi secret... Guvernul reorganizat va da asigurări cu privire la acordarea libertăţii presei, a cuvântului, a religiei şi a asociaţiei» etc. Până la 1 mai 1946, mai spune comunicatul, va trebui să se încheie pacea cu România, Italia, Ungaria, Bulgaria şi Finlanda»; 29 dec 45 Astăzi ziarele publică pe o pagină întreagă textul comunicatului celor 3 miniştri de Externe, al Rusiei, Statelor Unite şi Angliei, întruniţi în Conferinţă de la Moscova care s-a încheiat. Rezultatul pentru Romăia este destul de meschin. Ne aşteptam din partea Statelor Unite şi Angliei să susţină România cu mai multă vigoare. Vedem însă că ei au cedat Rusiei şi în cazul nostru, ca în multe alte cazuri. Iată câteva rânduri din comunicatul privitor la România: «M. Să Regele va fi sfătuit ca un membru al Partidului naţional ţărănesc, şi un membru al Partidului liberal să fie cuprins în guvern» (Va să zică, din vreo 20 de miniştri, cât sunt cu toţi, aceste mari partide istorice vor fi reprezentate în guvern prin câte un singur ministru!). Apoi, comunicatul urmează: «Comisia menţionată mai jos (compusă din Vasiński, Hariman şi Sir Archibald Clark Kerr) ca trebui să fie de acord că: a) ei (adică membri celor două partide) sunt cu adevărat membri reprezentativi ai grupurilor de partide

nereprezentate în guvern; b) că ei sunt potriviţi (?) şi vor lucra leal cu guvernul. Cele 3 guverne iau notă că guvernul român astfel reorganizat, că alegeri libere şi nestingherite vor fi ţinute cât de curând posibil, pe baza votului universal şi secret... Guvernul reorganizat va da asigurări cu privire la acordarea libertăţii presei, a cuvântului, a religiei şi a asociaţiei» etc. Până la 1 mai 1946, mai spune comunicatul, va trebui să se încheie pacea cu România, Italia, Ungaria, Bulgaria şi Finlanda.»; 1 ianu 46 Azi-noapte, la ora 12, cu ocazia începerii noului an, Regele Mihai a adresat prin radio poporului român un mesaj prin care, între altele, a spus: «Anul care a trecut a adus sfârşitul războiului. Noul an se deschide sub semnul păcii şi al nădejdilor de mai bine, la care omenirea are dreptul în urma victoriei Naţiunilor Unite asupra forelor asupririi, intolerantei şi agresiunii... Timpurile sunt încă grele, nevoile (dificultăţile) sunt încă foarte mari şi rănile de vindecat sunt multe. Sunt încredinţat că spiritul de dreptate şi de înţelegere al Marilor Naţiuni Unite ne va ajuta să încheiem cât mai curând tratatele de pace care să ne îngăduie, în sânul Naţiunilor Unite, să colaborăm şi noi la marea operă de aşezare păcii în lume». Face apoi apel la unirea tuturor.

Vineri, 4 ian 46 «Universul» sosit azi la Craiova are următoarele ştiri. În ziua de marţi, 1 ianuarie, după amiaza, membrii Comisiei aliate pentru România (Vîşinski, William Averrel Harriman, Archibald Clare Kerr) au fost primiţi într-o audientă comună de Regele Mihai. Audienta a durat o oră şi în cursul ei Suveranul a fost informat asupra hotărârilor luate la Moscova cu privire la România (primirea în guvern a câte unui reprezentant din partidul naţional ţărănesc şi liberal). A doua zi, miercuri, delegaţii Statelor Unite şi Angliei au făcut o vizită lui Iuliu Maniu şi C. Brătianu. Aceştia, pentru a da un răspuns, au convocat birourile politice respective. Românii îşi puseseră mari nădejdi în ajutorul pe care ni-l vor da Statelor Unite şi Angliei împotriva acaparării României de către Rusia. Acum, în urma rezultatului Conferinţei de la Moscova,

toată lumea e deziluzionată şi se întreabă: cine va mai salva tara noastră?»; 8 ian 45 Partidele naţional-ţărănesc şi liberal au desemnat ca participanţi la guvern pe prof. Emil Hateganu şi Mihail Romniceanu, minişti fără portofoliu. Ei au depus jurământul în faţa Regelui (ei nu iau parte la guvernarea propriu-zisă, nu-şi iau nicio răspundere în această privinţă, rolul lor fiind acela de a observa împlinirea condiţiilor de libertate a presei şi a cuvântului etc.»; 17 ian 46 La postul de radio din Paris s-au rostit unele cuvinte îmbucurătoare cu privire la România. «Printr-o răsturnare rapidă a politicii, declară glasul Franţei, Regele României a provocat prăbuşirea frontului german din România, ceea ce a avut apoi urmări asupra situaţiei trupelor germane din Grecia, Iugoslavia şi Bulgaria. Se cunoaşte, de asemenea, preţioasa contribuţie adusă după aceea de armatele române în Transilvania şi Cehoslovacia împotriva forţelor hitleriste». «Franţa socoteşte că România a adus prin contribuţia ei o scurtare a războiului cu cel puţin şase luni»; 26 ian 46 Adunarea constituantă franceză a ales prim-ministru pe Govin, fost preşedinte al acelei adunări, în locul lui de Gaulle, demisionat. La Adunarea naţiunilor din Londra, delegatul rus Gromîko a ridicat chestiunea de ce Grecia şi Indonezia sunt ocupate de armată engleză (În Grecia între comnunişti şi moderaţi sunt atât de grave neînţelegeri, încât nu se ştie cum vor fi aplanate)»: 9 febr 46 S-a comunicat la radio şi prin ziare că guvernul englez şi cel al Statelor Unite au recunoscut guvernul român, aşa cum a fost completat, numai cu cei 2 reprezentanţi ai marilor partide de opoziţie, cel national-ţărănesc (Maniu) şi cel national liberal (Brătianu), şi încă în calitate de miniştri fără portofoliu! (Rezultă din aceasta că ruşii şi-au impus voinţa lor de câte ori au voit. Prin guvernele pe care le-au impus, ei sunt stăpâni în Polonia, România, Bulgaria, Serbia. Am ajuns acum la impresia că puterea şi ajutorul anglo-american, în care speram, sunt iluzorii. Nici măcar nu s-au îndeplinit toate condiţiile de la Moscova, căci se poate spune că presa opoziţiei nu există! De cele câteva

exemplare din puţinele ziare ale opoziţiei, ce apar în Bucureşti, în provincie nu ajung, dispărând pe diferite căi. Populaţia e doritoare să vadă cum arată un ziar al opoziţiei, după atâta timp de strangulare a pesei, şi nimeni nu poate pune mâna pe un ziar).»; 14 martie 46 Acum câteva zile, fostul prim-ministru al Angliei, Churchill, a ţinut în America, în prezenta preşedintelui Truman, un mare discurs în care a învinuit Rusia că metodele întrebuinţate de ea nu sunt dmocratice, că nu-şi retrage armatele din ţările ocupate şi că, din cauza ei, pacea nu se poate face»; 16 martie 46 Într-un interviu acordat ziarului «Pravda», Stalin răspunde la discursul ţinut zilele trecute în Statele Unite de către Churchill. El spune, între altele, că consideră acest discurs ca primejdios, tinzând să semene germenii discordiei. Churchill ocupă acum poziţia de instigator la război; el nu este singur, ci are amici, nu numai în Anglia, dar şi în Statele Unite ale Americii. «Este incontestabil că orientarea domnului Churchill este o orientare spre război, un apel la război împotriva Uniunii Sovietice»; 11 mai 46 Conferinţa celor 4 miniştri de Externe de la Paris, convocată pentru a discuta şi redacta tratatele de pace cu România, Italia, Bulgaria, Ungaria, Finlanda, se pare că nu a ajuns la niciun rezultat definitiv cu niciuna din aceste ţări. În unele chestiuni, miniştrii respectivi au fost de acord, în altele, cele mai principale, nu.

În ce priveşte România, conferinţa a recunoscut că granitele fată de Ungaria sunt cele din 1938. Deci se consideră nul Dictatul de la Viena şi se recunoaşte României dreptul intact asupra Transilvaniei. Se pare însă că vom pierde definitif Basarabia şi în plus nordul Bucovinei, precum şi Cadrilaterul.»; 18 mai 46 Conferinţa de la Paris a celor patru miniştri de externe a luat sfârşit, fără a fi ajuns la vreun rezultat definitiv. Miniştrii respectivi au plecat în ţările lor, urmând să se întâlnească din nou la 15 iunie, tot la Paris. Şi noi, care aşteptam să se încheie odată pacea, ca să vedem pe ruşi plecaţi din ţara noastră! Multe deziluzii a trebuit să avem!»; 2 iun.46 În

Statele Unite au avut loc mari greve ale lucrătorilor din minele de cărbuni şi ale lucrătorilor de la căile ferate, greve care au adus mari pagube şi care au să aducă asupra acelei tari un adevărat dezastru economic. După o cuvântare a preşedintelui Truman, lucrătorii, conduşi de câţiva oameni care în realitate urmăresc ceva, ar fi putut să ajungă la o înţelegere în privinţa sporirii salariului şi pe cale de convorbiri şi arbitraj. În această situaţie, preşedintele a cerut adunării reprezentanţilor şi senatului să voteze o lege care să reglementeze dreptul la grevă, folosindu-se întâi un arbitraj, apoi declararea grevei, după 60 de zile de la anunţarea ei etc.; cele două camere au votat legea.

În Cehoslovacia au avut loc alegeri generale. Cele mai multe voturi le-au avut comuniştii, după care au urmat socialiştii (Beneš) etc. După înţelegerea intervenită anterior între partide, comuniştii au dreptul să desemneze pe primul ministru. În Franţa şi Italia au loc azi alegeri generale.»; 27 iunie 46 În Conferinţa celor 4 miniştri de externe ce are loc acum la Paris pentru încheierea păcii, nu s-a făcut nici măcar un pas înainte. A început a se discuta mai întâi tratatul cu Italia şi puţin cel cu România. Dezacordul este complet în ce priveşte coloniile Italiei, Triestul, Dunărea etc. Situaţia, după cum rezultă dintr-o corespondentă a agenţiei Reuter, publicată în «Timpul» de azi, este caracterizată astfel de Bevin, ministrul de Externe al Angliei: «Felul în care mergem actualmente mi se pare aproape o farsă şi cu adevărat nu are nicio importantă ce chestiune discutăm»; 28 iunie 46 Ziarele venite azi în Craiova din Capitală publică noul schimb de note între guvernele Statelor Unite, Marii Britanii şi guvernul român. Reprezentantul politic britanic la Bucureşti, din însărcinarea guvernului englez, în nota trimisă ministrului de externe român spune, între altele, că răspunsul guvernului român la o notă anterioară «conţine nu numai inexactităţi, dar dă şi o imagine cu totul necompletă şi desfigurată a condiţiunilor, aşa cum ele există aci în prezent, şi este considerat de guvernul Majestăţii Sale din

Regatul Unit ca fiind pe de-a-ntregul nesatisfăcător». Cam în acelaşi fel e redactată şi nota americană. Răspunsul ministrului de externe român se vede în tăietura de jurnal («Timpul») alăturată.

Din aceleaşi ziare rezultă că la Triest şi la Veneţia au venit până azi 11 vase mari de război, engleze şi americane, se pare cu scopul de a face faţă unei încercări a Iugoslaviei şi Rusiei de a pune cu forţa stăpânire asupra Triestului. În ziarul «Liberalul» de azi e publicat un articol în care se relevă lipsa oricărui reprezentant român din parte guvernului la Paris, pentru apărarea drepturilor României la Conferinţa de pace a celor 4 miniştri de externe, în timp ce o delegaţie de miniştri din guvernul ungar, după ce a făcut o vizită în Statele Unite, se află acum la Paris, pentru a cere revizuirea frontierelor cu România.»; 29 iun 46: «În Italia parlamentul a ales preşedinte al Republicii Italiene pe Enrico de Nicola, fost, după primul război mondial, preşedinte al Adunării deputaţilor.

Cei 4 miniştri de externe întruniţi la Paris au ajuns la o înţelegere (mai mult prin compromisuri) asupra chestiunilor principale ale tratatelor de pace. Triestul va fi internaţionalizat, ceea ce nemulţumeşte atât pe italieni, cât şi pe iugoslavi, care-l pretind pentru ei. În acest oraş, grevele, ca un mijloc de protest, se ţin acum lanţ. Coloniile italiene vot fi administrate timp de 1 an de Anglia, după care se va hotărî dacă trebuie retransmise Italiei. Pentru România şi celelalte ţări se pare că s-a ajuns la o înţelegere, afară de statutul Dunării, care a fost lăsat pe seama celor 21 naţiuni. Conferinţa, la sfârşit, s-a găsit într-un adevărat impas. Căci deşi, în principiu, s-a hotărât ca cele 21 de naţiuni ce au luat parte la război să fie invitate la 29 iulie la Paris pentru încheierea definitivă a tratatelor de pace, totuşi ministrul rus, Molotov, a pus două condiţiuni: în primul rând China să nu semneze invitaţiile ce se fac celor 21 naţiuni, ceea ce s-a admis, dar odată cu invitaţiile să se trimită şi câte un regulament de procedură, adică de modul cum trebuie să lucreze

Conferinţa de pace. La aceasta, delegaţii Statelor Unite, Angliei şi Franţei au răspuns că cei patru miniştri de externe nu pot impune un regulament de procedură unei adunări de 21 de naţiuni care e chemată a încheia definitiv pacea. În cele din urmă s-a ajuns la compromisul să fie trimis şi un anume regulament, care însă să nu fie obligatoriu, ci să fie primit, amendat sau respins, după cum se va hotărî. Acum cei patru miniştri de externe se află tot la Paris şi discută situaţia Germaniei.»; 25 lui 46: La Ierusalim a avut loc acum 3 zile un grav atentat terorist, pus la cale de unii evrei. Un hotel (King David) în care se afla Statul Major al trupelor engleze din Palestina a fost distrus de o mină aşezată la etajul inferior. Sub ruine s-au găsit peste 100 de morţi şi mulţi răniţi. Faptul a produs senzaţie în toată lumea. În Camera Comunelor din Londra au avut loc dezbateri asupra acestui atentat, considerat de primul ministru, Athlee, ca o crimă brutală şi cel mai mare asasinat comis vreodată în Palestina. Preşedintele Truman a condamnat în termeni severi acest atentat, declarând că asemenea acte teroriste vor întârzia eforturile pentru soluţionarea problemei palestiniene. Cauza acestor acte, ca şi a altora anterioare, asupra membrilor armatei engleze în Palestina stă în nemulţumirea pe care evreii o au împotriva englezilor, care nu ar lăsa să imigreze în Palestina cât mai mulţi evrei din Europa. De altfel, la această imigrare se opun nu atât englezii, cât arabii din Palestina, care ameninţa că se vor opune cu armele.»; 29 iulie 46 Astăzi se deschide la Paris Conferinţa celor 21 naţiuni ce au luat parte la războiul împotriva Germaniei, în vederea încheierii păcii cu

«sateliţii» ei, Italia, România, Ungaria, Bulgaria, Finlanda. A trecut un an de înd războiul s-a sfârşit şi, până azi, pacea nu a fost încheiată, lumea zbătându-se în lipsuri şi nevoi. Oare, Conferinţa ce are acuma loc la Paris va putea să dea pacea lumii?» 1 Oaug 40: Sunt atâtea cauze ce aduc dezolarea în sufletele noastre: pe capul nostru ruşii care ne iau toată vlaga, întârzierea încheierii păcii, seceta… Toată lumea parcă e bolnavă. De nicăieri o veste

bună, o rază de speranţă pentru un viitor mai apropiat. Se pare că în tratatul de pace cu România se va trece clauza că armatele sovietice din ţara noastră nu se vor retrage în întregime decât atunci când marile puteri se vor înţelege în privinţa statutului Austriei, tară din care o mare parte e ocupată de armata rusă. Şi Dumnezeu ştie când înţelegerea privitoare la Austria va avea loc... Sâmbăta 10 august, în faţa Conferinţei de pace a avut cuvântul delegatul Italiei, primul ministru de Gaşperi, invitat de conferinţa să expună punctul de vedere al Italiei privitor la tratatul de pace.

Ieri, marţi, a avut cuvântul în acelaşi scop delegatul României, ministrul de externe Tătărăscu, plecat cu o zi înainte la Paris însoţit şi de alţii, între care Pătrăşcanu, Gheorghiu-Dej, Lothar Rădăceanu etc. Cuvântarea sa a fost difuzată astăzi de dimineaţă la radio România.»; 15 aug 46 În cuvântarea sa, ţinuta marţi în faţa Conferinţei de pace de la Paris, Tătărăscu, ministru de externe în actualul guvern, a expus punctul de vedere al României privitor la tratatul de pace, în sensul cum înţelege guvernul actual acest interes. El a arătat sacrificiile făcute de armata română după 23 august 1944, în războiul împotriva armatei germane şi ungare, în baza cărora crede că România are dreptul de a cere să fie considerată ca cobeligerantă; a susţinut dreptul României de a cere despăgubiri Germaniei şi Ungariei; în privinţa clauzelor economice şi acelea ce se ocupă de restituiri şi reparaţii, dânsul e de părere că ele conţin pentru România sarcini foarte grele pe care nu le-ar putea satisface; că, de asemenea, clauza proiectului de tratat prin care se impune României o mare reducere a forţelor armate e departe de a oferi echivalentul contribuţiei romaneşti la efortul comun în perioada finală a războiului, poporul român e recunoscător puterilor aliate care au declarat nul şi neavenit Dictatul de la Viena în privinţa Transilvaniei de nord ce revine României.

Ministrul de externe al României, însă, nu a spus un singur cuvânt asupra ocupării Basarabiei şi Bucovinei de

nord de către ruşi, cu un an înainte de a i se declara război de către Germania. O elementară datorie îl obliga să ridice această chestiune în faţa conferinţei, cu atât mai mult cu cât, în iulie 1940, el a tipărit o broşură intitulată «Evacuarea Basarabiei şi Bucovinei de nord», în care înfăţişează un istoric al răpirii acestor provincii romaneşti şi în care, ca încheiere, spune: «Trecutul nostru stă mărturie că actele de cotropire săvârşite împotriva neamului nostru n-au lăsat urme durabile pe pământul românesc şi întreaga istorie ne-a învăţat că procesele deschise prin forţa asupririi nu se sfârşesc decât prin triumful dreptului, iar izbânzile silniciei nu au fost decât popasuri trecătoare care au pregătit izbânda cea de pe urmă a

Dreptăţii». Ei bine, era cazul acum, conformându-se intereselor României şi părerilor lui de altă dată, să ceară Conferinţei de pace să hotărască retrocedarea provinciilor răpite. Sau, dacă nu o putea face, era de datoria lui să lase altora răspunderea renunţării României la drepturile ei.» «22 aug 46 Delegaţia ungară a prezentat la Conferinţa de pace de la Paris un memoriu în care, între altele, cere să i se restituie din Transilvania de nord nu mai puţin de 20.000 km pătraţi (teritoriu în care se află 900.000 români).

Rusia a adresat Turciei o notă prin care cere ca statutul strâmtorilor Dardanele să fie cu totul modificat: 1) strâmtorile să fie administrate nu numai de turci, dar şi de ruşi; 2) controlul navigaţiei în strâmtori să-l aibă statele riverane Mării Negre (Rusia, România, Bulgaria, Turcia); 3) vasele de război ruse să poată terece prin strâmtori spre Mediterana, dar vase ale puterilor străine să nu poată trece prin Mediterana în Marea Neagră etc. Note asemănătoare, Rusia a trimis şi Angliei, Statelor Unite şi Franţei. Statele Unite au răspuns că nu sunt de acord cu pretenţiile sovietice. Se pare că acelaşi răspuns îl vor da Anglia şi Franţa. Un zvon s-a răspândit în Craiova, că Turcia ar fi mobilizat. Anglia şi Statele Unite au adresat guvernului provizoriu polonez o notă în care-şi exprimă

nemulţumirea fată de prigoana desfăşurată contra membrilor opoziţiei, în special a partidului ţărănesc (Mikolaiczyk).»; 24 aug 46 «Un grav conflict diplomatic a izbucnit între Statele Unite şi Iugoslavia. Aviaţia şi artileria antiaeriană iugoslavă au doborât două avioane americane de pasageri, sub motivul că nu au mers pe coridorul aerian destinat, ci au zburat pe deasupra teritoriului iugoslav. Au fost mulţi morţi, iar cei scăpaţi de la moarte au fost arestaţi. Nota americană, sub formă de ultimatum, este publicată în tăietura de ziar ce alătur aici. Guvernul popular a rechemat pe ambasadorul Iugoslaviei în Grecia, pe motiv, pe de o parte, să presa greacă aduce insulte mareşalului Tito, pe de alta că, pe un vas iugoslav s-au suferit pagube din cauza exploziei unei bombe, explozie care s-ar fi pus la cale de greci. Ministrul de externe grec a răspuns că în privinţa exploziei va ordona o anchetă, iar în ce priveşte atacul presei greceşti împotriva lui Tito nu poate fi răspunzător dânsul, iar, pe de altă parte, ziarele iugoslave au atacat guvernul grec.

Azi dimineaţă am auzit la radio România că la Conferinţa păcii, delegatul grec, opunându-se la admiterea Albaniei ca membră în conferinţă, a declarat că Grecia se află în stare de război cu Albania.

În Palestina continuă tulburările şi ameninţările contra englezilor care lasă liberă emigrarea evreilor în Palestina şi a internat în lagăre pe cei care au voit să intre clandestin. Astăzi se anunţa în ziare că «mişcarea subterană evreiască mobilizează toate forţele sale pentru a înfrânge blocada britanică împotriva imigrării în Palestina». Se mai anunţa din

Ierusalim prin Rador, de organizaţia Sten, în cazul când cei 18 membri ai acelei organizaţii, condamnaţi la moarte, vor fi executaţi, organizaţia Sten va proceda la numeroase asasinări individuale printre autorităţile britanice din Palestina.

Toate evenimentele de mai sus se întâmplă când are loc Conferinţa de pace de la Paris!»;

26 aug 46: Tot în «Liberalul» e publicat că în cursul

unei discuţii la radio cu Sir Alex Cadagan, reprezentantul britanic la Consiliul de Securitate, Van Kleffens, delegatul olandez în acelaşi consiliu, a atacat violent dreptul marilor puteri la veto. «Micile puteri, a declarat el, nu pot admite să fie tratate ca minori; ele s-au plictisit să li se vorbească de răspunderile copleşitoare ale marilor puteri, căci îşi amintesc că modul în care aceste mari puteri şi-au îndeplinit răspunderile, au dus la război şi distrugere. Dreptul de veto consfinţeşte judecata greşită că cea mai mare înţelepciune se găseşte acolo unde sunt mai multe ţuţuri». Sir Alex Cadagan, deşi reprezentantul unei mari puteri, s-a declarat şi el, nu împotriva dreptului de veto, ci a abuzului care se face cu acest drept şi care tinde să discrediteze consiliul. (Reprezentantul Olandei are dreptate. Dacă marile puteri ar fi împiedicat la timp Germania să se înarmeze, nu s-ar fi ajuns la acest cumplit război, cu toată mizeria ce ia urmat).

Iugoslavia a dat satisfacţie ultimatumului Statelor Unite, liberând pe aviatorii doborâţi şi înmormântând cu pompă pe cei morţi.

29 aug 46 În şedinţa de marţi a Comisiei politice şi teritoriale pentru România, din Conferinţa de pace de la Paris, trecându-se la discutarea memoriului României prin care se propune schimbarea datei intrării în război a României, de la 12 sept. (aşa cum a fost prevăzută în proiectul de tratat al miniştrilor de Externe), la 24 august, aşa cum a fost în realitate (ziua aceasta s-a şi sărbătorit în România, de faţă fiind şi reprezentanţii Rusiei, Angliei, Statelor Unite etc.), delegatul Ucrainei luând cuvântul a declarat că amendamentul român nu este conform adevărului şi propune respingerea lui!!

Cererea românească a fost deci respinsă de comisie. (Radio şi ziarele de azi)

S-a petrecut în ziare zilele trecute: cetăţenii americani aflaţi în România sunt înştiinţaţi să părăsească această tară până la o oarecare dată şi să se repatrieze. Oare americanii prevăd pe curând în România evenimente grave? E poate vorba de un război?

În ziarele de azi s-a publicat ştirea că reprezentanţii diplomatici ai Statelor Unite şi Angliei au fost chemaţi la Paris de către miniştrii de externe ai ţărilor respective; desigur pentru a da informaţii de stările din România.

În India s-a format un guvern indian sub şefia lui Pândit-Neru, ceea ce este un eveniment important în istoria acestei ţări.

Delegatul Ucrainei la Conferinţa păcii, cu asentimentul întregii Ruşii, acuzând Grecia ca provocatoare de război în Europa, întrucât la Conferinţa păcii din Paris a cerut ca Albania (sprijinită de ruşi) să-i cedeze anumite teritorii din sudul ei ca fiind locuite de populaţie grecească şi întrucât ar prigoni elementele comuniste din Grecia, a cerut să fie trimisă în judecata Consiliului de Securitate de la Washington, pentru a se lua măsuri împotriva ei. Cum în Grecia se află un număr oarecare de trupe engleze, şi cum această tară e susţinută de englezi, protestul rus se îndreaptă indirect şi împotriva englezilor.

5 sept 46 În Grecia a avut loc duminică, 1 sept., un referendum al poporului pentru a se hotărî dacă această tară e pentru rege sau pentru republică. Verdictul a fost, cu mare majoritate, în favoarea regelui. Primul ministru Tsaldaris a şi anunţat de aceasta pe regele George, care nu se află în Grecia, invitându-l să vină în Grecia. Prin presă şi prin radio, ruşii umplu lumea cu strigătul că alegerile în Grecia nu au fost libere şi că mulţi democraţi (adică comunişti) au fost arestaţi; că la această situaţie a contribuit faptul că în Grecia se află armată engleză care sprijină guvernul de «reacţionari» regalişti, condus de Tsaldaris. Şi în vreme ce ruşii acuză pe englezi (care declară că alegerile în Grecia au fost libere), la noi în ţară guvernul sprijinit de ruşi face aproape imposibilă orice manifestaţie a opoziţiei.

Conferinţa de pace de la Paris nu face deloc progrese. Ruşii mai învinuiesc pe englezi şi americani că îşi fac aerodromuri militare în Dardanele (pe lângă Constantinopol) pentru a veni în ajutorul Turciei, la caz de

nevoie. De asemenea, ei au întrebat prin radio şi prin gazetele lor, pe americani, de ce o parte din flota lor de război se plimbă prin porturile din Mediterana, ajungând până în Grecia. Cei care au ascultat radio America au auzit pe americani răspunzând că ei circulă cu flota lor acolo unde găsesc de cuviinţă, fără a se simţi obligaţi să dea socoteală cuiva pentru aceasta.

7 sept 46 La Paris, în faţa Comisiei teritoriale pentru tratatul cu România, a fost ascultat delegatul Ungariei în pretenţiile formulate de Ungaria asupra unei părţi din Ardealul de nord, pretenţie care, în cele din urmă, a fost redusă la 2000 km pătraţi, în care se cuprinde Oradea Mare şi Aradul. După el a fost ascultat şi delegatul României, Tătărăscu. După dezbateri destul de lungi, în care s-au exprimat şi păreri favorabile Ungariei, pretenţia ungară a fost respinsă.»;

10 sept 46 Duminică a avut loc în Bulgaria un referendum pentru a se şti dacă poporul bulgar doreşte ca statul respectiv să fie monarhie sau republică. Republica a obţinut majoritatea.»;

17 sept 46 De mai multe zile, marinarii de pe vasele comerciale ale Statelor Unite, în număr de câteva sute de mii, au declarat grevă cerând mărirea salariilor. Pentru acelaşi motiv au declarat grevă şi şoferii de camioane din New York. Din cauza aceasta o sumă de magazine şi fabrici au fost închise şi sute de mii de alţi lucrători au rămas fără lucru. După cum se vede, în Statele Unite abia o grevă se termină şi se declară alta.»;

2 lsept 46 Primul ministru albanez întorcându-se în ţara lui de la Conferinţa de pace din Paris unde, între altele, s-a discutat şi pretenţia Greciei asupra Epirului, deţinut azi de albanezi, a declarat că, dacă cineva se va atinge de granitele Albaniei, «va primi o lecţie binemeritată». (!) Ieri s-a comunicat la radio că chestiunea Triestului la Conferinţa păcii merge foarte greu. Sunt 58 de puncte în divergentă.»; 6 oct 46: «Se spune că Conferinţa de pace de la Paris se grăbeşte pentru ca până la data de 15 octombrie să termine toate tratatele de pace

cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria, Finlanda. Vom vedea.

Consiliul de securitate ce lucrează la New York a respins acuzarea pe care Ucraina a adus-o Greciei, hotărându-se cu majoritate că Grecia nu este agresoare şi nu primejduieşte securitatea internaţională.

Regele George al Greciei, după plebiscitul ce a avut loc în acea tară, s-a întors în Grecia unde, după unele ştiri, a fost primit cu entuziasm.

Tribunalul internaţional de la Nürnberg, după aproape un an de dezbateri, a pronunţat verdictul său împotriva şefilor germani care au declarat şi condus războiul, săvârşind crima de a aduce la ruină întreg Globul pământesc. Dintre ei, 11 au fost condamnaţi la moarte prin spânzurătoare; fac parte din aceştia: Göering, Ribbentropp, Keitel, Rosenberg, Borman etc. Hess a fost condamnat la închisoare pe viaţă, alţii la mai puţin; iar trei au fost achitaţi: Papen, Schacht şi Fritsche. Judecătorul rus care a făcut parte din tribunalul ce a judecat pe inculpaţi a fost de părere ca ei să fie condamnaţi. De asemenea, în Iugoslavia şi Cehoslovacia. Corespondentul agenţiei franceze de presă din zona britanică de ocupaţie crede că germanii achitaţi vor forma viitorul guvern al Germaniei. Papen ca preşedinte, Schacht ministru de finanţe (un specialist de seamă în materie), Fritsche ministru al informaţiilor.

Ministrul român la New York a fost primit de preşedintele Truman. Acesta, între altele, i-a spus: «Guvernul Statelor Unite (în conferinţă de la Yalta etc.) s-a străduit să contribuie la refacerea unei Românii independente sub un guvern reprezentativ, exponent al voinţei populare. De aceea, guvernul Statelor Unite a primit cu satisfacţie asigurarea guvernului român că alegerile viitoare vor fi libere şi echitabile. Această asigurare constituie o bază pentru recunoaşterea din partea Statelor Unite. Guvernul şi poporul Statelor Unite vor urmări cu interes continuu evenimentele din România, dorind să vadă crearea unor condiţii care să permită

României să colaboreze ca membru activ al Naţiunilor Unite».

17 oct 46 În Frântă a avut loc un nou plebiscit pentru noua Constituţie (cea de acum câteva luni nu a fost primită de popor). Rezultatul e acesta: 9 milioane de votanţi au primit Constituţia; 8 milioane au respins-o; 8 milioane s-au abţinut. După cum se vede, rezultatul nu e prea mulţumitor. Înainte de ziua votării, generalul de Gaulle s-a pronunţat contra Constituţiei şi, deoarece nu s-a înţeles în această chestiune cu actualul prim-ministru Bidault (partidul republican), s-a despărţit de el formând un nou partid. Toate acestea nu sunt de natură să aducă stabilitate în Franţa.

Condamnaţii de la Nürnberg au fost executaţi ieri prin spânzurătoare. Singurul care nu a putut fi spânzurat a fost Göering, care s-a sinucis printr-o doză de otravă care nu se ste cum a ajuns în mâna lui»; 29 oct 46: Radio Londra şi Radio America atrag atenţia mereu guvernului român că ceea ce se petrece în ţara noastră nu sunt conforme cu angajamentele luate, că libertatea scrisului şi întrunirilor în vederea alegerilor sunt pentru partidele de opoziţie neexistente, că guvernul român nu e recunoscut decât în cazul când respectă toate aceste drepturi şi libertăţi, totuşi guvernul român nu se sinchiseşte deloc. Toată lumea crede că, deşi opinia publică e cu totul împotriva regimului, alegerile vor fi falsificate pentru ca astfel reuşita guvernului să fie sigură; noi 46 Spicuiesc din ziarul «Timpul» câteva fragmente din discursul lui Molotov ţinut la New York, în faţa ONU-lui: «Ar fi naiv să se ignoreze faptul că campania împotriva dreptului de veto este în mod manifest o campanie contra Uniunii Sovietelor; că dacă principiul dreptului de veto ar fi eliminat, ONU s-ar nărui. «*Nu suntem siguri că soarta Germaniei şi Japoniei a fost un avertisment suficient pentru imperialiştii epocii noastre* (!) (Desigur imperialiştii la care face aluzie Molotov sunt americanii şi englezii). Există două tendinţe: unii luptă contra principiilor Naţiunilor Unite şi contra dominaţiei mondiale, iar alţii cooperarea internaţională.

(Cei care caută cooperarea internaţională sunt desigur ruşii, ei nu se gândesc să domine!). Unităţi navale şi escadrile au apărut pe neaşteptate în locuri în care nu mai fuseseră niciodată până atunci, spre a ameliora nenorocirile diplomatice. Diplomaţia dolarului e folosită pentru a sprijini democraţia dolarului etc.» Zilele trecute Stalin a răspuns la un interviu ce i s-a luat de un ziarist american, între altele el socoteşte că Churchill prin cuvântările lui îndeamnă la război. Privitor la graniţa de vest a Poloniei (în care s-a înglobat o parte a Germaniei), el socoteşte că această graniţă e definitivă. Se înţelege că el este pentru pace şi pentru înţelegere, (numai că pacea şi înţelegerea întâmpina enorme dificultăţi); 6 noi 46 Văd din ziarele de azi că M. Ralea, care acum vreo lună plecase ca ministru al României la Washington, s-a întors la Paris, de unde a plecat spre tară. Auzisem acum câteva zile că din cauza situaţiei politice din ţara noastră, el nu a fost primit de guvernul american ca reprezentant al guvernului român. Acum, cu întoarcerea lui, se pare că zvonul se confirmă; 8 noi 46 Zilele trecute au avut loc în Statele Unite alegeri pentru Camera reprezentanţilor şi pentru o treime din Senat. De data aceasta majoritatea a dobândit-o partidul republican, după ce timp de 14 ani a reuşit în continuu partidul democrat al cărui exponent a fost Roosevelt alături de Truman. Se pare că republicanii vor să termine într-un fel cu grevele de lucrători ce s-au ţinut lanţ în Statele Unite şi să ajungă astfel mai repede la o stare normală internă; pe de altă parte ei tind la ocât mai urgentă stabilire a păcii pe pământ. Alegerea de preşedinte va avea loc peste doi ani; 14 noi 46 Duminică au avut loc în Franţa noi alegeri, după ce mai înainte se votase constituţia cu o mică majoritate. Iată rezultatul lor: comuniştii 168 mandate; mişcarea republicană populară 160; socialiştii 93; radicalii şi grupurile sociale 59; partidul republican al libertăţii şi celelalte grupuri conservatoare 73; uniunea gaullistă 29; partidul algerian 12.

În ziarul «Liberalul» de ieri, a apărut un articol intitulat «Renaşterea libertăţii» în care se arată că fostul

preşedinte al Statelor Unite, Hoover, a declarat următoarele după alegerile din Statele Unite, în care republicanii au avut majoritatea: «Până acum întreaga lume, implicit Satele Unite, s-au depasat de ani de zile spre stânga, spre calea totalitară a economiei planificate (dirijate). America, prin această alegere, este prima tară care respinge această cale, apoi articolul mai departe demonstrează că îngrădirea individualismului, reducerea completă a iniţiativei private, şi înlocuirea lor prin directivele generale impuse de organele statului, au dus la dictatura fascistă şi la război.»; 22 noi 46 «*Din cauza minării canalului Corfu* (de către o putere care deocamdată este ţinută secretă) au fost avariate de curând două distrugătoare britanice. Guvernul britanic examinează atitudinea pe care urmează să o ia în legătură cu acest fapt.

Din Nex York se comunică prin Oforess că *400.000 mineri au declarat grevă din ordinul lui John Lewis*, secretarul general al sindicatelor minerilor americani. «Purtarea lui John Lewis, spune Oforess, reprezintă cea mai mare sfidare fată de guvernul naţional al Statelor Unite, în toată istoria americană... După ultimele ştiri, preşedintele Truman a revenit în mod hotărât la decizia că Lewis trebuie să fie arestat pentru nesupunerea fată de hotărârea judiciară prin care i se recomanda de a nu rodona greva minerilor.» Se aşteaptă ca judecătorul care a emis somaţia adresată lui Lewis să semneze acum mandatul de arestare.»; 26 noi 46 La New York *consiliul celor cinci miniştri de externe s-au despărţit fără a rezolva ch*estiunea *dreptului de veto*.

Molotov se opune la orice modificare a lui, deşi ceilalţi 4 miniştri de externe ar dori unele modificări. Bevin, ministrul de externe englez, a spus că atitudinea lui Molotov este complet negativă şi a adăugat: «*am sperat că dezbaterile de aci ne vor îngădui să spunem poporului britanic că suntem gata să bazăm politica noastră pe ONU. Din nenorocire, aşa cum stau lucrurile acum, acest lucru va fi imposibil*». Iar Byrnes, ministrul american, a spus şi

el: «Este limpede că ruşii nu vor accepta o altă propunere de cât a lor, şi că e mai bine să se renunţe la noi discuţii». Le New York a fost împuşcat unul din delegaţii Ucrainei la conferinţa de pace, Stadnik; nu se ştie până acum cine a săvârşit faptul şi în ce scop. În nordul Greciei se dau adevărate lupte între armata regulată grecească şi cete de aşa numiţi «partizani greci» care în realitate sunt comunişti. Grecia se plânge că aceşti partizani sunt întreţinuţi cu arme şi bani de Serbia, Bulgaria şi Albania.»; 13 dec 46 «Un comunicat de la New York anunţa că cei 4 miniştri de externe au ajuns la o înţelegere în privinţa tuturor tratatelor de pace că ţările «foste satelite». Faptul însă că s-a anunţat că aceste tratate nu vor fi semnate decât prin februarie la Paris sau Moscova, precum şi faptul că în lungul timp de la încetarea războiului s-au produs atâtea dezamăgiri în ce priveşte pacea, ştirea aceasta nu a produs în lume o prea mare bucurie, şi chiar a fost primită cu oarecare neîncredere. *Trupele guvernamentale iraniene*, luptând împotriva trupelor comuniste în provincia Azerbaidjan, au ajuns în Tarbriz, capitala provinciei. Conducătorii acestor trupe au declarat că încetează lupta şi s-au refugiat în «străinătate» (adică de sigur în Rusia)»; 15 dec 46 «În Franţa a fost ales preşedinte al Consiliului de miniştri, Léon Blum, socialist»; 23 dec 46 «Acum vreo 7 – 8 zile guvernul turc, văzând ce se petrece în Grecia unde aşa numiţii partizani sau democraţi, în realitate comunişti, cu ajutorul Serbiei, Bulgariei şi Albaniei, (aşa cum primul ministru grec s-a plâns la New York) au atacat satele greceşti şi armata regulată greacă, voind să pună stăpânire pe Grecia – pentru siguranţă a dizolvat toate partidele de extremă stingă din Turcia ce se conduc după doctrina comunistă, a arestat pe şefii lor, a desfiinţat sindicatele şi a decretat starea de asediu în Turcia din Europa. În ziarele romaneşti de azi se reproduc părti dintr-un articol publicat de ziarul sovietic «Pravda» în care autorul articolului, referindu-se la cele ce se petrec în Turcia, spune între altele: «guvernul turc face o politică de agravare a relaţiilor cu vecinii şi

întreţine o armată de 1 million de oameni». Mai departe: «În Turcia acţionează tot felul de provocatori, aţâţători la război şi agenţi plătiţi ai forţelor iperialiste străine (?) şi este evident că starea de mobilizare a Turciei este menţinută pentru a servi scopurile acestor forte imperialiste»! Aluzia nu se poate referi desigur decât la America şi Anglia. În urma plângerii pe care primul ministru grec Tsaldaris a adresat-o Consiliului de Securitate din New York, prin care Grecia acuză Serbia, Bulgaria şi Albania că furnizează tunuri, avioane şi alte arme comuniştilor greci, Constiul de Securitate a hotărât să se facă o anchetă la faţa locului unde vor pleca 60 de delegaţi ai celor 11 naţiuni ce formează consiliul.»; 8 ian 47 «O veste pe care o cred destul de importantă s-a comunicat ieri la radio Londra iar astăzi şi la noi: ministrul de externe american Byrnes a demisionat şi în locului a fost numit generalul Marshall, fost şeful marelui stat major american în timpul războiului. Oare numirea unui general în acest post, în preajma zilei când urmează a se semna tatatele de pace cu ţările foste satelite şi a se discuta situaţia Austriei şi Germaniei, în locul unui diplomat de meserie, are vreo semnificaţie. E necesară o mână mai forte care să grăbească venirea păcii şi a siguranţei, după zbateri de mai bine de doi ani? S-au plictisit şi americanii petrecând şi aşteptând, în timp ce restul lumii se zbate în nevoi de mai bine de doi ani de când s-a terminat războiul, în curând vom cunoaşte dacă această numire are sau nu vreo semnificaţie.»; 9 ian 46» Truman, preşedintele Statelor Unite, a adresat zilele trecute Congresului american un mesagiu, în care între altele spune: „Orice nouă dispută şi întârziere (în semnarea tratatelor cu ţările ce au luptat alături de Germania) ar primejdui grav stabilitatea politică a ţărilor interesate timp de miti ani. În cursul îndelungatelor luni de dezbateri în legătură cu aceste tratate noi am arătat limpede tuturor naţiunilor că Statele Unite nu vor consimţi la nicio reglementare făcută în dauna principiilor pe care le socotim vitale în legătură cu o pace justă şi durabilă... Întârzierea înregistrată în

legătură cu încheierea primelor tratate de pace se datorează în parte dificultăţii de a cădea de acord cu Uniunea Sovietică asupra termenilor reglementărilor». După ce apoi arată că puterile ocupante trebuie să recunoască independenta Austriei şi să-şi retragă trupele de acolo, adaugă că şi germanii şi japonezii nu pot fi lăsaţi în îndoială şi teamă în legătură cu soarta lor. Propune apoi înfiinţarea unie armate permanente se deci un serviciu militar obligatoriu, o nouă reglementare a muncii pentru înlăturarea grevelor etc.»; 19 ian 47 «Primul ministru al Franţei, Léon Blum, a făcut de curând o vizită la Londra. Se pare că a ajuns la un acord cu primul ministru englez Atlee pentru încheierea unei alianţe franco-britanice, fapt foarte important. Parlamentul francez a ales preşedinte al Republicii Franceze pe Vincent Auriol (socialist)»

«În Polonia au azi loc alegeri pentru Adunarea Naţională. Se petrec acolo lucrurile exact aşa cuù s-au petrecut în ţara noastră: arestarea membrilor partidului ţărănesc al lui Mikolaicik, asasinate, eliminări din slujbe, ameninţări etc. În faţa violentei opoziţiei şi deci a voinţei poporului, guvernul Statelor Unite, după ce a făcut cuvenitele observaţii guvernului polonez, a prezentat o notă şi guvernului sovietic. Molotov răspunde că nu e de acord cu acuzaţiile ce se aduc gubernului polonez şi că deci nu vede motive spre a întreprinde demersuri. Ataşez aci foaia respectivă de jurnal în care se vede şi nota şi răspunsul din care se deduce că acolo unde e stăpânire rusească, libertate nu poate fi»: 24 ian 47 «În Polonia ceea ce era de aşteptat s-a împlinit. Guvernul de acolo, în totul asemănător guvernului românesc, a reuşit în alegeri (!) cu o majoritate zdrobitoare. Opoziţia lui Mikolaicik nu a obţinut nici 8%. Despre aceste alegeri Radio Londra a spus că sunt o farsă (...)

5 febr 47 «Conţinutul tratatului (v. foaia de jurnal alăturată) de pace cu România s-a publicat în ziarele de ieri. După cum se vede, noi pierdem definitiv Basarabia şi nordul Bucovinei, iar clauzele economice sunt foarte grele. O clauză care ne îngrijorează e aceea cuprinsă în art. 21,

din care putem deduce că nu vom scăpa în curând de armata rusă de ocupaţie care ne va aduce în cea mai cumplită mizerie. În acest articol deşi se spune că armata de ocupaţie va fi retrasă în timp de 90 de zile de la ratificarea tratatului de către reprezentantele naţionale respective, totuşi se adaugă: «Uniunea Sovietică îşi rezervă dreptul de a păstra pe teritoriul român forte armate care ar putea fi necesare pentru menţinerea liniilor de comunicaţie ale armatei sovietice cu zona sovietică de ocupaţie în Austria». Şi cum numărul acestor trupe nu e limitat prin tratat, Rusia va putea spune că toate trupele aflate acum în România îi sunt necesare! Acest tratat a fost semnat până azi în capitalele respective de Byrnes, Molotov şi Bevin, urmând ca ceilalţi, precum şi delegaţia română, să semneze la Paris în ziua de 10 februarie, adică la termenul fixat dinainte. Delegaţia română compusă din Tătărăscu, Pătrăşcanu etc., a şi plecat la Paris în acest scop.

Englezii în urma numeroaselor şi repetatelor atentate cu bombe şi în urma jignirilor aduse în continuu armatei engleze de ocupaţie în Palestina de către cete de terorişti evrei, au luat dispoziţia ca în timpul cel mai scurt să fie evacuaţi din Palestina femeile, copiii şi civilii, cetăţeni englezi. De sigur au luat aceste măsuri în vederea unor operaţiuni despre care până acum nu se ştie în ce vor consta (...)

«Luni 10 februarie s-a semnat la Paris tratatul de pace cu ţările

«satelite». Niciuna din aceste ţări nu a fost mulţumită cu condiţiile impuse, dar delegaţii lor au fos obligaţi să le semneze. Iugoslavia a declarat că nu va renunţa niciodată la revendicările sale contra Italiei (Triestul şi alte teritorii); în Italia vii manifestaţii la Roma unde s-au produs ciocniri; Bulgaria, prin dimitroff, primul ministru, şi-a manifestat «indignarea sa» împotriva faptului că nu i s-a dat Tracia, pentru a avea trecerea liberă la Marea Egee (după cum se vede această tară satelită are pretenţii pe care poate nu le-ar fi putut formula

nici chiar dacă ar fi luptat alături de aliaţi); ministru de externe român, Tătărăscu, a declarat ca foarte grele clauzele economice din tratat, dar n-a suflat un cuvânt împotriva pierderii Basarabiei şi a Bucovinei de nord. E de observat că semnarea acestor tratate nu aadus prea mare bucurie în lume, căci situaţia încă nu se vede bine lămurită înainte de încheierea tratatului cu Austria şi Germania.» «Duminică au avut loc alegeri în Rusia pentru Sovietul suprem. Populaţia a votat cu «mare entuziasm». Stalin a obţinut unanimitatea! Când nu există opoziţie, se înţelege că nu poate fi altfel»;

19 februarie 47” Agenţia rusă Tass transmite următoarea informaţie publicată azi în ziarele romaneşti. În ziua de 10 februarie, în senatul american, senatorul MacKeller „şi-a permis”, zice agenţia Tass, să întrebe, adresându-se domnului Acheson, subsecretar de stat, următoarele: „Nu credeţi că dacă Rusia ar poseda bomba atomică, ea ar fi pus mâna pe Europa întreagă şi pe întreaga lume?” Ca răspuns la acest atac „grosolan”, spune mai departe agenţia Tass, d-ul Acheson a declarat: „Politica externă a Rusiei sovietice este agresivă şi expansionistă”. În ziua de 14 februarie (continuă informaţia) d. Molotov a adresat o notă domnului Smith, ambasadorul Statelor Unite la Moscova, în care arată că guvernul sovietic atrage atenţia guvernului Statelor Unite asupra purtării *incalificabile* a domnului Acheson care şi-a permis, cu toate că ocupă un post oficial în senat o declaraţie ostilă, grosolană şi compromiţătoare îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Tot din ziarele de azi aflăm că Statele Unite au răspuns la această notă, răspuns al cărui cuprins deocamdată e necunoscut.

(Observ că ruşii pot trata fără nicio jenă pe americani şi englezi reacţionari şi imperialişti, dar dacă un american sau un englez spune aceasta ruşilor, provoacă, după cum se vede, o notă diplomatică conţinând calificative foarte tari)

Astăzi ninge, bate un vânt puternic şi viscoleşte.

Desigur la noapte nu vor mai putea circula trenurile. Iarna aceasta a fost extrem de aspră nu numai în România, dar în toată Europa. În Germania fluviile au îngheţat şi nu se mai pot face transporturi. În Anglia unde de obicei iarna e dulce, e un ger cum nu a fost poate niciodată. Din cauza lipsei de carburanţi care nu se pot transporta tot din cauza intemperiilor (trenurile şi vapoarele nu pot circula), curentul electric s-a redus enorm, ceea ce a silit numeroase industrii să înceteze lucrul. Din această cauză sunt acum fără lucru 1.500.000 muncitori. Acelaşi ger stăpâneşte în Franţa şi chiar în Ialia.

În Franţa lucrătorii tipografi, care pretind mărirea salarilor, s-au pus în grevă. Din această cauză ziarele franceze se tipăresc în ţările vecine.

...În ziarele de azi se publică ştirea că generalui Marshall, ministru de externe al Statelor Unite, în numele guvernului american, a răspuns la nota sovietică în legătură cu declaraţia subsecretarului de stat, Dean Acheson, despre care am scris aci în nota din 19 februarie. În ziare nu se arată conţinutul răspunsului, dar la radio s-a comunicat că încă se spune în Statele Unite, unde e o adevărată democraţie, orice ales al naţiunii are dreptul să pună întrebări ministrului respectiv, şi acesta e dator să răspundă, exprimându-şi şi el părerea lui. Că, deci, sinceritatea ministrului Acheson nu se poate socoti ostilitate.

După cum rezultă dintr-un articol publicat din ziarul «Liberalul» de azi, articol care se referă la un discurs al lui Churchill în Camera Comunelor, situaţia grea din Anglia nu se datorează numai intemperiilor, dar şi greşelii guvernului care, luând puterea, în loc să procedeze la o refacere a ţării, s-a apucat să introducă reforme sociale, ca naţionalizări, socializări etc., împiedicând astfel iniţiativa particulară. O experienţă la fel de dăunătoare s-a produs în Franţa. Din cauza relei situaţii adusă de aceste numite socializări, primul ministru francez, Ramadier, socialist, a declarat de curând în Camera franceză că este timpul ca naţionalizările să fie oprite, şi că guvernul francez nu va

mai trece nicio instituţie particulară în domeniul public.

...Teroriştii evrei să săvârşit zilele acestea noi atentate împotriva englezilor. Astfel ei au aruncat în aer clubul ofiţerilor britanici omorând numeroase persoane. Au mai produs cinci explozii în regiunea portului din Haiffa!

Mareşalul rus V. Sokolovski, comandantul zonei de ocupaţie sovietice din Germania, a adus comandanţilor englez şi american ai zonelor respective din Germania, acuzaţia că prin fuziunea economică ei pun la cale fuziunea politică a Germaniei şi că pun economia germană la dispoziţia «monopoliştilor anglo-nord-americani». Generalul american Clay şi mareşalul englez Sholto Douglas au răspuns «în termeni viguroşi”, contrazicând afirmaţia rusească, şi la rândul lor au adus contraacuzaţii autorităţilor sovietice.

Churchill continuă atacurile împotriva guvernului laburist spunând, între altele: «Structura economică şi financiară a ţării noastre este azi primejduită din cauza proastei legislaţii şi greşitei administraţii a guvernului socialist. Imperiul britanic se scufundă. Cred că este o chestiune urgentă de datorie publică pentru fiecare din noi să luăm toate măsurile ce stau în puterea noastră, să aducem sfârşitul rapid al acestei guvernări”.5 martie 47” În Camera Comunelor a fost, în ziua de 3 martie, o zi agitată cu privire la Palestina. «Strigând plin de mânie şi agitând o telegramă, d. Winston Churchill, şeful opoziţiei, a întrebat în şedinţa de luni a Camerei Comunelor pe membrii guvernului cât sânge va mai trebui să curgă înainte de a se lua o hotărâre cu privire la Palestina» (aluzie la noul atentat comis de teroriştii evrei împotriva clubului englez de care am vorbit în nota cu data 3 martie) şi a mai pus şi alte întrebări, cerând ca însuşi primul ministru, Atlee, să răspundă. Într-un răspuns provizoriu, ministrul coloniilor a arătatn, între altele, că în Palestina s-a proclamat stare de asediu (e curios că ultimul atentat s-a produs chiar după proclamarea stării de asediu) şi a recunoscut că până acum nu s-a executat niciuna din condamnările la moarte pronunţate împotriva evreilor.

(«Timpul» cu data joi 6 martie).

Ieri, marţi, s-a semnat la Dunckerque (Franţa), tratatul de alianţă pe 50 de ani între Franţa şi Anglia, prin care părţile contractante se obligă a veni imediat una în ajutorul alteia atunci când oricare din aceste ţări ar suferi o agresiune din partea Germaniei sau oricărui alt stat.

Preşedintele Truman, în vizită în Mexic, a promitat un discurs în acel oraş, în care, între altele, a spus: «Noi ştim că maximum de libertate şi demnitate a individului nu poate fi obţinut sub dictatură» iar, mai departe: «Evenimentele dintr-o tară pot avea efect puternic asupra altor ţări. Comunitatea naţiunilor este interesată de violarea de către oricare din membrii săi a principiilor acceptate de către guvernele naţionale. Desconsiderarea legii într-o tară poate ameninţa existenta însăşi a legilor de care depinde existenta tuturor naţiunilor”.

1 Omartie 47” Astăzi s-a deschis la Moscova conferinţa pentru pace cu Austria şi Germania, de care depinde pacea întregii lumi. Rezultatul ei se poate spune că e aşteptat de întregul glob. La conferinţa iau parte, pe lângă reprezentanţii Rusiei, miniştrii de externe cu experţii ce îi însoţesc, al Statelor Unite (generalul Marschall), al Angliei (Berin), al Franţei (Bidault). Modul cum se comportă în momentul de fată Anglia, dă impresia de slăbiciune. Astfel, chiar după declararea stării de asediu în Palestina, noi atentate ale evreilor s-au produs. Prin împuşcături şi aruncătoare de mine, ei au incendiat clădirea serviciului de siguranţa britanic din Tel-Aviv. Cititorii acestei ştiri se întreabă: ce fel de pază fac trupele engleze când dau posibilitatea atacatorilor să incendieze şi acum clădirile lor şi încă pe aceea a serviciului de siguranţă? De altfel englezii au şi declarat că vor să părăsească Palestina, lăsând-o în seama ONU-lui. În Grecia, de asemenea, o situaţie care arată slăbiciunea englezilor. Deşi se află râmata de a lor acolo, şi pe deasupra şi comisia instituită de ONU pentru cercetarea chestiunii dacă Albania, Bulgaria şi Serbia ajută pe comuniştii greci în contra guvernului şi armatei greceşti; –

războiul civil continuă. În acelaşi timp, Anglia a declarat că ea nu poate să ajute economiceşte Grecia; din această cauză preşedintele Truman a propus Congresului să aprobe un ajutor economic de 250 milioane dolari Greciei.

Se pare că şi în Mediterană şi Orientul Mijlociu, situaţia Angliei este şubredă. Iată ce spune o ştire de la Washington («Timpul» de azi): Cercurile politice americane adaugă că mesajul ce se va adresa în curând naţiunii de preşedintele Truman, va conţine precizări referitoare la politica generală pe care Statele Unite înţeleg s-o urmeze nu numai în Grecia ci şi în Mediterană, şi probabil în Orientul Mijlociu, ca şi în alte părţi ale lumii «unde imposibilitatea pentru Marea Britanie de a face faţă angajamentelor sale, pune Statelor Unite o problemă pe care presa americană continuă să o socotească cea mai gravă după intrarea naţiunilor americane în război».

Oare să se adeverească prevestirea pe care Churchill a făcut-o actualului guverni englez (laburist), că el va distruge imperiul englez?

11 martie 47” Ataşez aci o tăietură tot din «Adevărul», în care e publicat un schimb de note americano-sovietic în legătură cu situaţia internă din Ungaria aude au fost arestaţi peste 50 deputaţi, mici agrarieni, iar deputatul Kovats, secretarul partidului micilor agrarieni, partid despre care se ştie că a obţinut o mare majoritate în alegeri, a fost arestat de însăşi autoritatea militară sovietică. După cum se vede din nota americană, starea actuală de lucruri rezultă rezultă din amestecul străin în politica internă a ţării (reiese destul de transparent că amestecul străin e cel rusesc), care dând sprijin comuniştilor unguri, aflaţi în Ungaria într-o neînsemnată minoritate, voieşte să-i impună ţării. «Nefiind în stare, zice nota americană, să-şi realizeze scopurile lor politice prin procesul constituţional normal, comuniştii unguri împreună cu alţi membri ai blocului de stânga, au încercat să implice numeroşi reprezentanţi ai partidului majorităţii micilor agrarieni să slăbească poziţia parlamentară pe care acest partid o ocupă prin alegerile

poporului ungar» etc.13 martie 47 Ziarele au relatat la timp că atunci când miniştrii de externe ai marilor puteri, Statele Unite, Anglia şi Franţa, au sosit la Moscova, unde au fost invitaţi, în vederea Conferinţei de Pace, ei au fost primiţi la gară sau la aeroport de unul din adjuncţii lui Molotov, ministru de externe rus. M-am întrebat eu şi s-au întrebat şi alţii, de ce nu s-a deranjat să primească pe musafirii invitaţi acela care e egalul lor în grad, care în acelaşi timp e şi gazda, ci a trimis pe un subaltern? La Conferinţa Păcii din Moscova, Molotov aduce învinuire americanilor şi englezilor că în zonele din Germania ocupate de ei nu au dezarmat complet forţele germane şi nu au distrus industriile de război. Generalul Marshall, reprezentantul Statelor Unite, a răspuns că forţele germane sunt dizolvate într-o largă măsură, a fost distrus materialul de război, de asemenea distruse într-o largă măsură instalaţiile defensive ale Germaniei, iar potenţialul de război limitat într-o măsură considerabilă. În «Timpul» de azi citim: «Washington şi Rador)

«Statele Unite aude gând să ia noi măsuri într-un viitor apropiat în urma respingerii notei nord-americane de către guvernrul sovietic», a declarat d. Acheson, secretarul adjunct al departamentului de stat, referindu-se la respingerea de către guvernul rus a notei nordamericane privitoare la activităţile sovietice în Ungaria. D. Acheson nu a precizat de ce nautră vor fi aceste măsuri».

Ziarul «Liberalul» sub titlul «Ajutorarea Greciei» scrie între altele: „Locul Marii Britanii urmează să-l preia Statele Unite. Este clar ca lumina zilei că nu poate fi vorba numai de o răspundere financiară, când aceasta decurge de pe urma evenimentelor politice şi a luptelor de guerilă. Dacă Proiectul preşeditelui Truman este aprobat de Senatul american, Statele Unite vor ocupa o poziţie politică activă în Balcani, cu repercusiunile inerente acestui act». Iar mai departe arată că presa americană relevă că de la intrarea Statelor Unite în război, ele nu s-au găsit în faţa unor evenimente mai grave, dat fiind că urmează să preia angajamente ce au revenit Marii Britanii

până acum, nu numai în Mediterană, dar şi în Orientul Mijlociu şi în alte părti ale lumii».

Se pare că un cuvânt de ordine incită în toată Europa pe comunişti. După cele întâmplate în Ungaria, în ţara noastră atacurile din partea presei guvernamentale împotriva opoziţiei se înteţesc, după cum observă ziarul

«Liberalul». În Belgia, pentru a provoca dificultăţi guvernului, cei 4 miniştrii comunişti au demisionat. În Franţa, la o şedinţă a Adunării naţionale s-au produs violente incidente între liderul comunist Thorez şi Pierre André, deputat al partidului republican al libertăţii.

14 martie 47 (Vezi nota de la 15 martie, unde e ataşata o foaie din

«Liberalul» unde discursul lui Truman e mai complet). Se pare că ceva nou se pregăteşte în lume. Evenimentele mari se aşteaptă. Iată simptomele. Preşedintele Truman, în faţa Congresului şi Senatului american, reunite, a lua, după cum relatează cei care au ascultat Radio-Londra, poziţie directă şi categorică împotriva bolşevismului. Ar mai fi declarat că acesta e ultimul avertisment ce se dă Rusiei. În ziarul

«Timpul» de azi este publicat un rezumat, desigur nu numai trunchiat, dar şi mult desfigurat. Totuşi chiar din ce s-a putut publica, rezultă îndeajuns pentru a se înţelege care e fondul discursului. Astfel în ce priveşte Turcia, preşedintele Truman a spus că integritatea Turciei (se înţelege uşor care e statul ce vrea să atace integritatea Turciei), este esenţială pentru menţinerea ordinii în Orientul Mijlociu. Mai departe: unul din principalele obiective ale politicii externe a Statelor Unite este crearea unor condiţii în care noi şi alte naţiuni vom fi în stare să ne manifestăm felul nostru de viaţa liberi de constrângeri. După ce arată că în acest scop s-a dus războiul împotriva Germaniei şi Japoniei, continia: «Noi nu ne vom realiza însă obiectivele noastre dacă nu suntem dispuşi să ajutăm popoarele libere să-şi menţină instituţiile lor şi integritatea lor naţională împotriva unor mişcări care caută să le impună regimuri totalitare (de sigur aluzie la Rusia).

Aceasta nu este altceva decât recunoaşterea făţişe că regimurile totalitare impuse popoarelor libere, prin agresiune directă sau indirectă, minează temeliile păcii internaţionale şi deci securitatea Statelor Unite». Pe lângă împrumutul ce se cere a se acorda Greciei şi Turciei, recomandă «să se autorizeze trimiterea unui personal nord-american civil şi militar în Grecia şi Turcia, la cererea acestor tari, pentru a participa la ajutorul material (?) ce ar urma să fie furnizat». Recomandă apoi să se acorde de asemenea autorizaţie pentru instruirea unui personal grec şi turc anume ales. În sfârşit, cere ca Congresul să dea autorizaţia care să permită folosirea cât mai rapidă şi mai eficace de bunuri-provizii şi echipament necesare din fondurile ce ar urma să fie autorizate.

Mi se pare, de asemenea, simptomatic faptul că Rusia a chemat la Moscova pe ambasadorii sovietici de la Washington, Londra şi Paris pentru consultări (?)

Ministrul Franţei în Bulgaria, «care a fost molestat de miliţieni» (se spune că prin violarea regulilor internaţionale, autorităţile bulgare au intrat cu forţa în legaţie pentru a face perchiziţii), a fost rechemat de guvernul francez, astfel că relaţiile diplomatice dintre Bulgaria şi Franţa sunt ca şi rupte.

Simptomatic e de asemenea faptul că în Camera engleză Churchill, după ce a criticat încă odată violent politica guvernului, a propus o moţiune de neîncredere; cum însă laburiştii au majoritatea în parlament, moţiunea a fost respinsă de 371 voturi contra 204.

15 martie 47 «În ziarul «Liberalul» de azi e publicată cu mai multe amănunte cuvântarea preşedintelui Truman. Din el se vede atacul direct împotriva Rusiei şi e de o importantă universală. «Popoarelor din mai multe ţări de pe glob li s-a impus de curând regimuri totalitare (adică dictatoriale, nota mea) împotriva voinţei lor. Guvernul Statelor Unite a portestat adesea împotriva constrângerii şi intimidării cu violarea acordului din Yalta, în Polonia, România şi Bulgaria... Un fel de viaţă este bazat pe voinţa majorităţii şi se distinge prin instituţii libere, guverne

reprezentative, alegeri libere, eliberarea de oprimarea politică. Cel de al doilea fel de viaţă este bazat pe voinţa unei minorităţi impusă cu sila majorităţii. El se bazează pe teroare şi oprimare, presă şi radio controlate, alegeri aranjate şi suprimarea libertăţii individuale. Cred că trebuie să ajutăm popoarele libere să-şi stabilească propria lor soartă în propriul lor fel».

Ataşez aici întreg ziarul «Liberalul» care, în calitatea lui de ziar de opoziţie, ca şi toate ziarele independente, apare numai în două pagini, fiindcă nu i se dă hârtie. În el se vede şi discursul lui Bevin la Moscova»;

23 martie 47" În Conferinţă de la Moscova pentru pacea cu Germania, acordul cu Rusia şi în parte cu Franţa merge greu. Citind cuvântările lui Molotov, rămâi cu impresia că Anglia şi Statele Unite se află la Moscova în calitate de acuzate, iar nu se state care s-au dus acolo pentru încheierea păcii cu Germania. Se înţelege că şi reprezentanţii acestor ţări nu se lasă datori cu răspunsul. Dean Acheson, secretarul adjunct al deparamentului de stat (externe) al Statelor Unite, a făcut în ziua de 21 martie, în faţa Comisiei afacerilor străine a Camerei reprezentanţilor, declaraţii în care se constată încă odată clar (după discursul preşedintelui Truman) atitudinea Statelor Unite fată de Rusia. El a anunţat că departamentul de stat pune la dispoziţia presei documente ce au fost ţinute secrete până acum, privind împrejurările care au făcut necesar ajutorul Statelor Unite către Grecia şi Turcia. (Se referă desigur la un viitor atac rusesc împotriva Greciei şi Turciei, sau în roice caz la ajutorarea elementelor comuniste care, după cum se ştie, în Grecia au început atacul împotriva forţelor guvernamentale). Mai departe, fiind întrebat dacă un guvern chinez dominat de comunişti ar fi un pericol pentru Statele Unite, Dean Acheson a răspuns: existenta unor guverne dominate de comunişti în oricare parte a lumii ar fi periculoasă pentru securitatea Statelor Unite. A adăugat apoi că preocuparea Statelor Unite fată de menţinerea libertăţii şi independentei Turciei este în legătură cu o presiune

externă mai degrabă decât internă, asupra acestei ţări. El a refuzat să identifice puterea care ar exercita această presiune (ca şi cum ar fi greu de ghicit). (Din «Jurnalul de dimineaţa» nr. 69/24 martie 1947)

25 martie 47 Preşedintele Truman a dat ordin tuturor departamentelor şi organelor guvernului Statelor Unite să elimine din servicii persoanele

«neleale». Din protestul ziarului comunist englez „Dailly Worker”, ar rezulta că funcţionarii americani „neleali” ar fi aceia ce ar avea simpatii pentru ruşi.

Mareşalul Tito al Serbiei a dat ordin să fie concentraţi pe două luni ofiţerii de rezervă. E nevoie de concentrări acum, când se discută încheierea păcii? Ordinul e semnificativ. În Grecia se dau lupte sângeroase. Trupele guvernamentale greceşti atacă acum şi cu avioane şi artilerie formaţiunile de partizani.

Ambasadorul Statelor Unite în Polonia, care a fost chemat la Washington, şi a avut audientă la preşedintele Truman, a declarat presei că nu se va mai întoarce la postul său. Aceasta e într-o anume măsură o rupere de relaţii cu guvernul polonez, comunist, aflat complet sub influnenta rusească.»; 3 aprilie 47 «Regele George al Greciei, abia aşezat din nou pe tronul tării sale, a murit marţi, dintr-un atac de cord. În locul său s-a urcat pe tron prinţul Paul, fratele său, moştenitorul tronului.

Duminică, la solemnitatea de la Bruneville, a vorbit generalul de Gaulle. Declaraţiile făcute de el sunt, după ziarul «Liberalul», de o însemnătate politică covârşitoare, el respingând tendinţele extremiştilor de a monopoliza meritul şi gloria mişcării de rezistentă în scopuri egoiste şi partizane. El a spus: «Ambiţiile şi supralicitaţiile partizane care pretind să-şi atribuie mişcarea de rezistentă în totul sau în parte, constituie un sacrilegiu plin de vulgaritate». Iar mai departe: «Poporul nostru are răni grave, dar e suficient să-i asculţi inima sa nenorocită bătând, pentru a înţelege că el vrea să trăiască, să se vindece, să prospere. Va veni ziua când respingând jocurile sterile şi trecând la reforma planului planului prost construit în care se

rătăceşte şi naţiunea şi în care se descalifică statul, masa imensă a francezilor se va aduna în jurul Franţei». La solemnitatea unde s-a pronunţat discursul, au luat parte şi miniştrii Angliei şi Statelor Unite; Cuvântarea aceasta e aspru criticată de partidele de stânga, şi mai ales de cel comunist... Astăzi s-a anunţat la Radio Bucureşti că ministrul Rusiei la Atena a părăsit Grecia împreună cu personalul legaţiei, rămânând în Atena un girant. Oare care să fie cauza? Hotărârea Statelor Unite de a ajuta Grecia, ancheta ce se face în Grecia şi statele limitrofe de comisia numită de Consiliul de Securitate pentru a se vedea cauzele războiului civil din Grecia, ori altceva?»; 6 aprilie 47 «La Consiliul de Securitate (ONU) unde se dezbate chestia albaneză adusă în discuţie de Anglia (minarea canalului Corfu unde au fost avariate vase engleze şi tragerea cu tunul de pe coasta albaneză), au fost vii discuţii, reprezentantul Rusiei executând dreptul de veto. Atunci reprezentantul Angliei (Sir Alexander Codogan) a spus între altele: «Pentru aceasta am cerut Consiliului să examineze chestiunea şi iată-ne cu Consiliul pus în faţa unei obstrucţii complete, sterpe şi neputincioase... S-ar putea ivi cazuri mai urgente şi mai ameninţătoare. Putem noi, dacă Consiliul de Securitate este gâtuit acum printr-un singur vot, să avem încredere că el va fi în stare sau va fi dispus să se ocupe în mod eficace de asemenea cazuri?» etc. Ca urmare reprezentantul Angliei a cerut trimiterea chestiunii în faţa curţii internaţionale de justiţie.

Conducătorul de azi al Serbiei, Tito, a ţinut în faţa Camerei o cuvântare în care a atacat fără nicio reţinere Statele Unite şi Anglia ca puteri imperialiste care ameninţa pacea. E de remarcat că de două ori până acum Serbia a cerut ajutoare economice Statelor Unite, care însă au refuzat»; 7 aprilie 47 «Preşedintele Truman a ţinut sâmbătă o cuvântare la dineul annual oferit de partidul democrat, dineu la care au participat delegaţii a 48 state (ce compun Statele Unite). Acest discurs este tot atât, dacă nu şi mai important, decât acela pe care l-a pronunţat

acum 3 săptămâni. El a spus între altele: «Nu vrem război», dar a adăugat:

«Trebuie să acţionăm la timp, până a nu fi sosit momentul, pentru a înlătura un început ce mocneşte şi care ar putea să se întindă asupra lumii întregi... Ştim cum izbucneşte focul. Am văzut şi mai înainte: agresiunea celui puternic împotriva celui slab, făţiş, prin folosirea forţei armate, şi în secret, prin infiltrare. Ştim cum se răspândeşte focul şi ştim cum sfârşeşte». Amintind apoi de o scrisoare a lui Thomas Jefferson (pe timpul preşedintelui Monroe), preşedintele Truman a continuat: «Noi la fel ca Jefferson, am fost martorii unor violări atroce ale drepturilor naţiunilor. Şi noi le-am socotit drept prilejuri care nu trebuie socotite. Şi noi am exprimat protestarea noastră; trebuie să facem protestarea noastră eficace, ajutând acele popoare ale căror libertăţi sunt periclitate de presiuni străine... Ajutând naţiunile libere saşi menţină libertatea, întărim Naţiunile Unite în îndeplinirea funcţiei lor... Este necesarsă ţinem o forţă militară suficientă pentru a convinge lumea că înţelegem să facem fată răspunderilor noastre». El a sfârşit cuvântarea sa repetând jurământul lui Thomas Jefferson: «Am jurat la altarul lui Dumnezeu ostilitate fermă împotriva oricărei forme de tiranii asupra conştiinţei omului» (După «Jurnalul de dimineaţa» de azi).

Întrebarea este acum: ce vor face conducătorii Rusiei în urma acestui discurs? Vor înţelege să lase din ghiarele lor popoarele pe care le-au ocupat şi pe care le strangulează, sau vor prefera războiul?»

12 aprilie 47 «Am mai aflat următoarele: Generalul Marshall, ce se găseşte acum la Moscova pentru Conferinţa care nu înaintează de loc, a trimis lui Molotov o scrisoare prin care invită Rusia (care azi ocupă jumătate din Coreea) să stabilească acolo libertatea şi să lase ca tara saşi numească un guvern care să reprezinte voinţa poporului, şi aceasta cât mai curând posibil. În Senatul american (unde se pare că s-a aprobat ajutorul acordat Greciei şi Turciei) diferiţi senatori au combătut politica de

comunizare urmărită de Rusia, şi au invitat-o să înceteze cu infiltraţiunile. Radio Moscova critică aspru politica Statelor Unite şi Angliei, acuzându-le de imperialism»; 17 aprilie 47 «O mulţime de armeni din Turcia sau ţările vecine au fost ademeniţi de propaganda rusească să treacă în Armenia sovietică unde li se va da pământ şi tot felul de înlesniri, unde adică vor găsi un adevărat rai. Dar în foarte scurt timp sau convins că «raiul bolşevic» e un adevărat iad, niciun fel de înlesnire, din contră numai munci excesive la care au fost obligaţi, hrană proastă şi neîndestulătoare, completă lipsă de libertate, adică robia… mulţi din ei au început să fugă încercând să treacă graniţa în Turcia. O parte din ei însă au fost prinşi de ruşi şi împuşcaţi chiar lângă graniţa, alţii au reuşit să scape, povestind autorităţilor turceşti tot ce au pătimit. Ne-a mai informat radio Ankara că în parlamentul Statelor Unite, un deputat arătând tendinţele de expansiune ale Rusiei, având ca consecinţa întinderea bolşevismului care a desfiinţat complet libertăţile omului; a cerut ruperea relaţiilor cu Rusia».

18 aprilie 47 «generalul Marshall a avut o întrevedere cu Stalin, întrevedere prin care reprezentantul Statelor Unite ale Americii a expus punctul de vedere al guvernului său în ce priveşte pacea cu Germania şi alte importante chestiuni. De asemenea, s-a comunicat că ministrul de externe englez, Bevi, va părăsi Moscova în cursul săptămânii viitoare, cu toţi membrii delegaţiei engleze la Conferinţă. E de remarcat că nu s-a făcut în direcţia înţelegerii privitor la pace, niciun pas important… «o mare catastrofă a avut loc în America. Oraşul Texas a fost complet nimicit de o explozie ce a avut loc pe un vas francez încărcat cu nitrat din care se fabrică atât explozibilele cât şi îngrăşămintele. Din explozie s-au aprins şi numeroase vapoare ce s-au aflat în port, conţinând petrol. Explozia nu numai că a dărâmat clădirile oraşului, dar le-a şi incendiat. Victime sunt peste 2000 morţi şi câteva mii de răniţi. Cauzele exploziei nu se cunosc până acum»

26 aprilie 47 «Neputându-se ajunge la o înţelegere în privinţa încheierii tratatului de pace cu Germania, şi nici chiar cu Austria, de care depinde evacuarea de către trupele ruse a ţării noastre, Conferinţa de pace de la Moscova s-a închis. Viitoarea întrunire a celor

4 miniştrii de externe va avea loc la Londra în noiembrie 1947!! Speranţele noastre au fost clar încă odată spulberate. Va trebui să suferim mai departe lipsurile şi opresiunea»;

1 mai 47 «Generalul Marshall, ministru de externe al Statelor Unite, înapoindu-se la Washington a făcu mai întâi un raport preşedintelui Truman despre cele constatate la Moscova, unde Conferinţa de pace a eşuat... A doua zi s-a adresat la radio poporului nord-american, spunând între altele:

«Acordul a fost făcut imposibil la Moscova deoarece Uniunea Sovietelor a insistat asupra unor propuneri care ar fi stabilit în Germania un guvern centralist adecvat, pentru a pune mâna pe un control absolut al ţării care ar fi condamnată economiceşte.

Germania ar fi ipotecată dacă ar remite o mare parte din producţia ei cu titlul de reparaţii îndeosebi Uniunii Sovietelor... S-au adus acuzaţii de delegaţia sovietelor şi s-a dat o interpretare a acordului de la Potsdam şi celelalte acorduri, care se deosebeşte complet de fapte aşa cum au fost ele înţelese sau cunoscute de delegaţia nord americană». Referindu-se la convorbirea ce a avut cu Stalin, care a cerut răbdare şi să nu se arate nimeni pesimist, Marshall spune: «Noi însă nu putem ignora factorul timp implicat aci. Refacerea Europei a fost cu mult mai înceată decât s-a aşteptat. Forţele de dezintegrare devin evidente. Bolnavul se prăbuşeşte în vreme ce doctorii deliberează. Astfel eu cred că acţiunea nu poate aştepta compromisul prin sleire. Noi probleme se ivesc zilnic. Trebuie luată fără nicio întârziere orice acţiune posibilă pentru a se face faţă acestor probleme presante». S-a ocupat apoi de problema germană de reparaţii, de frontiera polonă, germană, de tratatul cu Austria, şi a

încheiat: «Starea lumii de azi şi poziţia Statelor Unite impun după părerea mea o unitate de acţiune din partea popoarelor nordamericane». (Marshall stopează politica de concesii de până atunci a Americii şi Angliei!!! Era Mai 1947??)

Ziarul american «Nex York Herald Tribune» (după care se publică scurte note în presa românească de azi) observă că generalul Marshall a respins orice idee de compromis şi că relaţiile dintre U.S.A. şi Uniunea

Sovietică intră într-o nouă fază. «Dacă acordul trebuie să fie obţinut acum – spune ziarul american –, el va fi făcut prin metode diferite şi mai substanţiale decât în trecut»; 5 mai 47 «În Franţa partidul comunist, contrar angajamentelor luate atunci când împreună cu alte partide au format un guvern de coaliţie, de a nu ridica salariile, în timp ce preţurile să rămână pe loc sau să scadă, sprijină acum cererea lucrătorilor din unele uzine care cer mărirea salariilor declarând grevă. Şeful guvernului francez, Ramadierd, a cerut Camerei un vot de încredere, majoritatea (republicani şi socialişti) au votat încrederea, comuniştii au dat nu vor de neîncredere. Rezultatul a fost că miniştrii comunişti din guvern au fost înlocuiţi (ei aveau şi ministerul de război). Desigur că acum comuniştii vor incita la greve. Situaţia politică va fi tulbure în Franţa»; 8 mai 47 «În legătură cu ce se întâmpla în Europa, fie după sistemul comunist, fie după cel socialisto-comunist, cum e în Franţa, fie după cel laburist, cum e în Anglia, unde s-au aplicat reformele concepute de respectivele partide politice, ceea ce a adus, se poate spune la un adevărat dezastru, în Camera de Comerţ din Washington, Averell Harriman, ministrul de comerţ american, a spus între altele:

«Popoarele libere din lumea întreagă privesc spre noi pentru pildă şi conducere. Recordul american de realizări economice, de la sfârşitul războiului încoace, este cea mai însemnată pildă vie a vigorii şi solidităţii filosofice a întreprinderii libere. În aceste zile când în alte ţări popoarele e» xperimentează cu instituţiile lor sociale şi

economice (naţionalizări, planificări, etc. nota mea), într-un efort de a găsi o ieşire din dificultăţile lor materiale şi spirituale, o demonstraţie practică a posibilităţilor instituţiilor noastre libere este de cea mai mare importantă».

Într-o convorbire pe care Harold Stassen, candidat la preşedinţia Statelor Unite la alegerile din 1948, a avut-o cu Stalin, acesta din urmă a spus, între altele: «posibilitatea de a coopera (între state) există totdeauna (cu toate divergentele de sisteme politice şi economice) – dar nu totdeauna există şi dorinţa de cooperare. Dacă una din părti nu vrea să coopereze, atunci rezultatul este conflictul şi războiul. Ţin să declar că Rusia vrea să coopereze cu Statele Unite». (Dar dacă Statele Unite nu vor găsi că e cazul să coopereze? Atunci rezultatul va fi războiul? şi cine-l va face?)»;

9 mai 47 «Într-o scurtă notă strecurată la rubrica «Breviar extern», ziarul «Liberalul» de azi scrie următoarele:

«Guvernul francez a declarat că Confederaţia generală a muncii şi toate unităţile sindicale vor înceta să funcţioneze, deoarece aveau o tendinţă comunistă; Confederaţia muncitorilor şi sindicatelor recunoscute de ministerul muncii, nu sunt atinse în această măsură». Printr-o altă notă anunţa că Ministerul francez al muncii, care până acum a avut titular un socialist sau un comunist, a fost dat unui membru al partidului

«Mişcarea republicană populară», din care face parte şi ministrul de externe Bidault. La radio-Bucureşti azi s-a anunţat că Brazilia a scos din lege partidul comunist şi a operat numeroase arestări printre şefii lui»;

11 mai 47 «Astăzi de dimineaţă la radio s-a spus că partidul conservator englez, al cărui şef este Churchill, şi partidul liberal englez s-au înţeles să pornească o luptă comună împotriva partidului laburist care după ei a ruinat Anglia.

La radio Londra s-a comunicat că guvernul englez, ca şi cel american, au cunoştinţă că 400 vagoane făină trimisă

de englezi şi americani pentru populaţia înfometată din România (în afară de cantităţile de alimente ce s-au distribuit sub supravegherea Crucii roşii americane), au fost date de guvernul român ruşilor. Radio Londra a accentuat că dacă şi ancheta ce se va face va dovedi faptul ca adevărat, se va merge până la ruperea relaţiilor cu guvernul român»; 15 mai 47 «Ataşez aci partea din ziarul

«Liberalul» în care a fost publicat textul complet al Decretului Preşedintelui Truman pentru decorarea Regelui României. Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional ţărănesc, după ce a avut o convorbire cu membrii importanţi ai partidului în privnta arestărilor făcute de guvern din membrii opoziţiei; s-a prezentat şefilor misiunilor engleze şi americană cărora le-a expus cazul, cerând să se ia măsuri de respectarea libertăţii cetăţenilor, prevăzută formal şi în tratatul de pace.

15 mai 47 «Guvernul italian, al cărui preşedinte a fost de Gaşperi, a demisionat. Cauza demisiei e următoarea: primul ministru a voit să completeze cabinetul cu câţiva specialişti chiar din aceia care nu sunt înscrişi în partidele politice. Miniştrii comunişti şi o parte din cei socialişti au refuzat, temându-se să nu fie majoraţi în guvern. Atunci primul ministru a prezentat demisia sa preşedintelui republicii, De Nicola. Se aşteaptă acum să se vadă în ce fel se va forma noul guvern. Un America de Sud, pe lângă Brazilia, a decretat ca ilegale partidele comuniste şi alte ţări ca Chile etc. (...)

16 mai 47 «În «Liberalul» de azi se publică ştirea să şeful partidului liberal, C.I.C. Brătianu, şi şeful partidului socialist independent, C. Titel Petrescu, au avut convorbiri separate cu Burton Berry, reprezentantul diplomatic al Statelor Unite. Deci doi oameni politici români au adus desigur la cunoştinţa reprezentantului american arestările efectuate de guvern printre membrii opoziţiei şi starea jalnică a ţării prin metodele politice şi economice întrebuinţate de guvern.

29 mai 47 «În Anglia are loc de câteva zile un congres al partidului laburist, în care se va preciza politica

internă şi externă a guvernului respectiv. Cu ocazia acestui congres s-a tipărit de către persoane ce reprezintă majoritatea partidului, intitulată «Cărţile pe faţă», aprobată în timpul congresului de comitetul executiv în care nu se ştie exact ce e scris, dar în care se pare că se ia şi o poziţie împotriva pretenţiilor sovietice; această carte se pare că e o replică la o altă carte tipărită cu aceeaşi ocazie de «rebelii» din partid, care sunt pentru o politică alături de Rusia. În timpul congresului, preşedintele consiliului de miniştrii, Atlee, a dezminţit acuzaţiile «rebelilor», după care guvernul ar fi legat de o putere străină. «Din cauză că ei sunt aserviţi unei mari puteri, a spus d. Atlee, ne acuză pe noi că suntem aserviţi alteia. Nu suntem subordonaţi nimănui; noi căutăm colaborarea tuturor» (din «Liberalul» de azi). O altă ştire scurtă din acelaşi ziar are următorul cuprins: «În urma votului conferinţei partidului laburist, prin care se interzice membrilor partidului de a fi membrii ai asociaţiei pentru amiciţia anglosovietică, lady Strabolgy a demisionat din postul de preşedintă a acestei asociaţii» (dacă partidul laburist e pentru colaborare cu toate popoarele, ce-l face să oprească înscrierea englezilor în această societate de amiciţie anglo-sovietică? Nu cunoaştem dedesubturile şi ţelurile ce se urmăresc).

Herbert Hoover, fostul preşedinte al Statelor Unite, vorbind despre redresarea Europei care întârzie, a spus între altele: «Trecerea la socialism în Europa este unul din factorii care întârzie cel mai mult redresarea economică a acestui continent». În urma formării guvernului francez fără comunişti, aceştia din urmă au încercat să provoace greve, începând cu funcţionarii şi muncitorii de la «gaz şi electricitate». Greva însă a fost repede împiedicată de guvern, prin rechiziţionarea funcţionarilor şi prin ameninţarea cu înlocuirea muncitorilor prin militari. În acest scop primul ministru a stat de vorbă cu şefii armatei franceze. Se pare că francezii încep să se deştepte din visul greu în care s-au aflat până acum»: 3 iunie 47 «În Italia, fostul prim-ministru, De Gaşperi, fiind însărcinat de

preşedintele republicii cu formarea noului guvern, după consultări cu şefii diferitelor partide politice care nu au dus la niciun rezultat, a format guvernul cu personalităţi din propriul său partid creştin democrat şi cu câţiva independenţi (specialişti). Au fost excluşi prin urmare de la guvren reprezentanţii socialiştilor şi comuniştilor. Aceasta desigur nu e pe placul acelor partide, şi mai ales nu e pe placul Rusiei care nu prevede o viaţă lungă guvernului. La Ministerul de externe a fost nunti contele Sforza.

În Ungaria s-au petrecut unele evenimente politice importante. Guvernul ungar a cerut autorităţilor ruseşti din acea tară să libereze pe Bela Covats, deputat şi secretar al micilor agrarieni care are în Cameră majoritatea. Autorităţile ruseşti au răspuns că nu pot libera pe cel pretins, întrucât instrucţia nu e terminată şi au trimis guvernului ungar copii de pe diferite declaraţii ale lui Bela Covats din care ar rezulta că din complotul urzit împotriva republicii (!) ar face parte şi primul ministru ungar. Cum acesta se afla în Elveţia într-un concediu de odihnă, guvernul ungar l-a rugat să se înapoieze în tară. Drept răspuns, primul ministru şi-a prezentat demisia, rămânând în Elveţia. Un nou guvern s-a format. Dedesubtul acestor tulburări nu este cunoscut.

Între Statele Unite şi Canada a intervenit o alianţă militară. Rusia pretinde că alianţa aceasta duce la război, Statele Unite răspund că pregăteşte pacea. O înţelegere la fel a avut loc de curând între Turcia şi Irak. Azi de dimineaţă s-a spus la radio România că Statele Unite (din împrumutul ce a acordat Turciei) vor construi un port în Marea de Marmara»; 4 iunie 47 «Ziarele de azi aduc ştirea că ministrul Statelor Unite la Budapesta a părăsit Ungaria şi că Statele Unite au hotărât să nu mai acorde Ungariei împrumutul pe care-l promisese. Cauza acestor hotărâri se vede din cuprinsul aceloraşi ziare. În noul guvern ungar au intrat ca vicepreşedinti ai consiliului un comunist şi un socialist, iar titularul ministerului foarte important al internelor a fost numit tot un comunist, deşi în parlament comuniştii şi socialiştii se găsesc într-o foarte redusă

minoritate fată de deputaţii partidului micilor agrarieni. Se adaugă la aceasta faptul că preşedintele Camlin (un agrarian) a fost silit să demisioneze, precum şi faptul că anterior, în afară de deputatul Bela Covats au fost arestaţi o sumă de deputaţi agrarieni. În toate aceste fapte, americanii desigur văd presiunea ruşilor ce ocupă Budapesta. Acesta e un răspuns la schimbările d guvern din Franţa şi Italia pe care desigur ruşii le atribuie americanilor»; 7 iunie 47 «Senatul american a ratificat joi tratatele de pace cu Italia, România, Ungaria şi Bulgaria (Camera reprezentanţilor le aprobase anterior). Rămâne acum să ratifice aceste tratate şi Rusia. În Franţa grevele care acum câtva timp se părea că se potoliseră, au luat în ultimul timp o mare dezvoltare. S-au pus în grevă funcţionarii şi muncitorii de la căile ferate, astfel că orice trafic a fost întrerupt în toată Franţa. Grevele sunt desigur susţinute de comunişti. Rezultă din acesta că francezii şi-au pierdut şi patriotismul şi înţelepciunea»… În Bulgaria, unul din şefii opoziţiei a fost arestat, iar două ziare ale opoziţiei au fost suspendate»; 14 iunie 47 «Preşedintele Truman a făcut o vizită în Canada unde, în faţa parlamentului canadian a ţinut o cuvântare în care între altele a spus: „Oamenii liberi de pretutindeni ştiu că scopul Statelor Unite este să readucă lumea la sănătate şi să restabilească condiţiuni în care oamenii de rând de pe pământ să se poată salva prin propriile lor puteri.» «Înţelegem să ne cheltuim energia şi să ne investim bunurile pentru promovarea refacerii lumii, sprijinind pe aceia care sunt capabili şi dornici de a aduce contribuţia lor maximă la aceeaşi cauză.» «Înţelegem să ajutăm pe aceia care caută să trăiască în pace cu vecinii lor, fără a constrânge sau a fi constrânşi, fără a intimida sau a fi intimidaţi.» «Înţelegem să sprijinim pe aceia care respectă demnitatea individuală, care îi garantează un tratament egal conform legii şi care-i asigură o cât mai largă libertate de a-şi croi singur soarta şi de a reuşi în limitele capacităţii sale.» (din «Liberalul» de azi cu data 17 iunie).

Sub titlul: «Nori groşi la orizont», ziarul «Liberalul»

de azi publică în prima coloană, între altele, aceste rânduri: «Urmărind evenimentele internaţionale, nu poţi să nu ai penibila impresie că nori groşi persistă la orizont pe cerul politic», referindu-se prin aceste cuvinte la imposibilitatea în care marile popoare se găsesc până azi de a stabili pacea pe pământ. Mai departe articolul adaugă: «Se va recunoaşte că generalul Marshall, în ultimul său discurs, s-a făcut ecoul sentimentului unanim al opiniei publice, când a spus că Europa nu mai poate răbda şi deci pacea nu mai poate fi amânată.» Statele Unite au protestat la Sofia împotriva arestării fruntaşilor opoziţiei din Bulgaria. Între altele s-a spus următoarele în acest protest: «Cu diferite prilejuri guvernul Statelor Unite a exprimat în mod oficial adâncă sa îngrijorare fată de anumite evenimente politice din Bulgaria, care s-au prezentat ca o completă nesocotire atât a spiritului cât şi a literii acordului de la Yalta.» Primul ministru bulgar, la această notă, a răspuns reprezentantului Statelor Unite: «Intervenţia unor ţări străine nu face decât să trezească bănuielile că cei arestaţi aveau legături subterane în străinătate şi că ei vor fi judecaţi de Bulgaria, tară suverană, şi nu la Londra sau Washington!!»

Statele Unite au trimis onotă şi guvernului ungar prin care protestează fată de răsturnarea guvernului maghiar şi cere lămuriri cu privire la partea pe care autorităţile sovietice au avut-o în demisia primului ministru Ferentz Nagy. În Camera comunelor au avut loc discuţiuni cu prilejul arestărilor efectuate în Bulgaria dintre şefii opoziţiei, printre care Petcoff, fost prim-ministru, de către guvernul bulgar. Ministrul englez de externe, Bevin, a spus cu ocaziaacelor discuţii între altele:

«Reprezentantul politic britanic din Sofia a subliniat în faţa primului ministru al Bulgariei la 7 iunie preocuparea britanică fată de arestarea unie personalităţi publice respectate, ca d. Petcoff, a cărui atitudine curajoasă în cursul ultimilor ani ar fi trebuit să-i câştige respectul chiar şi adversarilor săi.» În Camera Lorzilor au avut loc dezbateri şi în ce priveşte evenimentele politice

din Ungaria. Lordul Pakenham a spus cu această ocazie că orice abatere în această tară de la principiile democraţiei va avea în mod necesar repercusuini serioase asupra relaţiilor anglo-maghiare, atât în domeniul politic cât şi în cel economic. A adăugat apoi că partidul comunist în Ungaria execută actualmente un control asupra tării care depăşeşte cu totu’ sprijinul le care i-l acordă alegătorii. (Nu a avut nici 10% din voturi). Se încearcă şi în Austria, ca şi în Ungaria, de către comunişti sprijiniţi de ruşi, o schimbare în guvern în favoarea comuniştilor care, ca în Ungaria, nu au avut nici 10 la sută din voturi în alegeri»; 19 iunie 47 «În momentul de fată ministrul de externe al Angliei, Bevin, se află la Paris, unde împreună cu primul ministru francez şi cu ministrul de externe, discută punerea în aplicare a planului generalului Marshall, ministrul de externe al Statelor Unite, cu privire la refacerea economică a Europei. Marshall, într-o cuvântare ţinută în America, de sigur cu consimţământul preşedintelui Truman şi al parlamentului, a declarat că America este dispusă să ajute la refacerea economică a tuturor statelor Europei, cu condiţia ca aceste state prin reprezentanţii lor să-şi arate nevoile lor şi să se înţeleagă asupra celor mai potrivite mijloace»; 26 iunie 47 «În urma conferinţei pe care ministrul de externe britanic, Bevin, a avut-o cu guvernul francez la Paris, s-a hotărât să se invite şi ministrul de externe al Rusiei, Molotov, pentru ca deocamdată numai între aceste trei state, Anglia, Franţa şi Rusia, să se discute oferta de ajutor economic a Statelor Unite pentru întreaga Europă, propusă prin discursul generalului Marshall. Molotov a răspuns că va veni la Paris în ziua de 27 iunie în acest scop. Se pare că el porneşte cu suspiciuni în privinţa scopului politic pe care l-ar urmări Statele Unite, şi suspiciunea Rusiei în această privinţă se evidenţiază dintr-un articol al ziarului «Pravda» din care rezumare s-au comunicat la radio»; 29 iunie 47 «Comisia numită de Consiliul de Securitate, pentru a studia cauzele care au dat naştere războiului din nordul Greciei cu aşa numiţii partizani, şi-a depus zilele trecute raportul la

Consiliu. Reprezentanţii din comisie ai Angliei, Statelor Unite şi Franţei au conchis în raportul lor că Iugoslavia, Albania şi Bulgaria sunt amestecate direct în susţinerea războiului pe care numiţii partizani (care par a fi mai mult sârbi, bulgari şi albanezi) îl duc împotriva forţelor guvernului grec. Se înţelege că delegaţiile Rusiei şi Poloniei ajung la concluzii contrare, afirmând că guvernul grec e vinovat de această situaţie. Din ziarele de azi aflăm, privitor la chestiunea de mai sus, că Statele Unite au avertizat vineri Naţiunile Unite, că «în cazul când vecinii nordici ai Greciei continuă violările frontierei Greciei, s-ar putea ca Consiliul de Securitate să trebuiască a folosi măsuri de constrângere. În baza Chartei ONU-lui aceste constrângeri ar include orice acţiune de acest gen, începând de la boicotul economic până la forţă armată». (Reuter Rador). O altă ştire publicată azi (agenţia Tass-Rador) anunţă că după o agenţie arabă de informaţiuni, actualmente se ia în considerare în mod serios încheierea unei alianţe militare turco-americane, care ar servi de completare a ajutorului financiar acordat Turciei. Aceeaşi agenţie Tass anunţa că în cursul ultimei întrevederi între Tsaldaris şi ambasadorul Turciei, s-a discutat posibilitatea de a se recurge la ajutorul trupelor turceşti pentru reprimarea partizanilor din nordul Greciei»; 4 iulie 47 «Conferinţa de la Paris a celor trei miniştri de externe, ai Angliei, Franţei şi Rusiei, privitoare la ajutorul economic ce se oferă Europei pentru redresarea ei din starea de mizerie în care se află, de către Statele Unite, a luat sfârşit fără niciun rezultat. Miniştrii de externe ai Angliei şi Franţei, Bevin şi Bidault, au fost de părere că statele europene, într-o înţelegere comună, care ar putea duce mai târziu la o unire între ele şi deci la evitarea războiului, să arate care sunt posibilităţile lor de redresare şi nevoile în care ele pot fi ajutate de America. Molotov, ministrul de externe rus, a arătat că ajutorul Statelor Unite nu tinde la altceva decât la răpirea independentei ţărilor europene! La această acuzare, ministrul de externe francez a dat un răspuns «pe cât de elocvent şi persuasiv în ton, pe atât de

energic în respingerea acuzaţiilor aduse», spunând că nu e vorba de un program impus cu forţa Europei, ci de un bilanţ realizat prin salvgardarea în mod integral a independentei fiecărei ţări. Şi la sfârşit a spus aceste cuvinte:

«Adevărata independentă nu se obţine în mizerie şi izolare, ci se afirmă în cooperare şi prosperitate». Ministrul de externe englez a spus că

«observaţiile făcute de d. Molotov se bazează pe o completă travestire a faptelor şi ele dovedesc o înţelegere eronată a tuturor propunerilor făcute de guvernul britanic în cursul conferinţei. Metoda utilizată este să continui cu aceste înţelegeri eronate în speranţa că cineva le va da crezare până la urmă». Apoi ministrul englez «şi-a exprimat regretul pentru faptul că d. Molotov a ameninţat că «Dacă noi nu vom continua această activitate binefăcătoare, vom avea de înfruntat consecinţele grave. Tara mea, a spus mai departe ministrul englez, a înfruntat consecinţe grave şi înfruntări mai înainte. Dar nu această perspectivă este cea care ne va împiedica să continuăm ceea ce socotim că este datoria noastră». (Reuter-Rador, reprodus de ziarele de azi). Pe de altă parte, ministrul de externe al Statelor Unite, geleralul Marshall, aflând despre părerea lui Molotov, „a protestat în termeni violenţi împotriva afirmaţiei propagandei după care Statele Unite ar fi propus planul de redresare economică a Europei cu scopuri imperialiste, voind să impună ţărilor care ar primi ajutorul Statelor Unite, o dominaţie politică şi economică. El apreciat încă odată că prin ajutorul oferit Europei, Statele Unite se menţin pe linia umanitaristă, în convingerea că numai aşa se poate asigura prosperitatea materială».

Iată că Europa e împiedicată de a se reface. Rusia s-a opus pentru că de situaţia aceasta de mizerie profită Rusia care tinde să o acapareze. Oare Statele Unite sunt acelea care urmăresc scopuri imperialiste şi ameninţa independenta popoarelor, când Rusia, în ţările ocupate de ea, îşi pune planurile în aplicare, neţinând seama de voinţă

şi independenta popoarelor respective? Înţelegerea pe această chestiune ar fi fost poate ultima şansă de pacificare şi redresarea Europei. Ce se va întâmpla acum?»; 5 iulie 47 «Franţa şi Anglia, în urma eşecului conferinţei celor 3 miniştii de externe, nu au renunţat la acţiunea lor de a se ocupa de redresarea Europei prin ea însăşi şi prin ajutorul american, şi au trimis invitaţii guvernelor celor 22 state ale Europei, cerând ca aceştia să trimită la Paris pentru 12 iulie reprezentanţi în vederea înţelegerii ce trebuie să urmeze pentru obţinerea acelei redresări. Printre statele invitate sunt şi cele ocupate de ruşi (aşa numitele «foste satelite»), prin urmare şi România. Se pare că s-a trimis şi Rusiei o nouă invitaţie, deşi e aproape ca sigur că nu se va mai prezenta. Se pare de asemenea că Spania ar fi fost exclusă temporar. Vom vedea acum ce state se vor prezenta şi ce urmări va avea o nouă conferinţa»; 1 Oiulie 47 «Ziarul «Liberalul» de azi anunţa că partidul national liberal de sub şefia lui C. Brătianu «şi-a fixat atitudinea fată de noua conferinţa de la Paris ce se întruneşte sâmbăta 12 iulie şi care este chemată să hotărască asupra problemelor de cooperare europeană în vederea cuceririi condiţiilor celor mai favorabile pentru aplicarea planului Marshall.» Comunicatul adaugă mai departe: «Într-o scrisoare adresată primului ministru, «d. dr. Petru Groza, de către preşedintele partidului national liberal, partidul national liberal expune pe larg vederile sale, ţinând seama de realităţile internaţionale şi de marile interese ale ţării.» Comunicatul nu arată care e punctul său de vedere, dar el rezultă implicit şi din cuprinsul său şi dintr-un articol de fond publicat în acelaşi număr al ziarului, intitulat

«Cooperarea politică şi economică» că partidul liberal este pentru cooperarea economică a Europei şi deci pentru primirea planului Marshall»; 12 iulie 47 «Dintre statele Europei invitate pentru azi la Paris de către Franţa şi Anglia într-o conferinţă în care se va discuta planul Marshall pentru ajutorarea Europei, au răspuns că vor lua parte următoarele tari: Belgia, Olanda, Luxemburg,

Irlanda, Austria, Italia, Islanda, Turcia, Portugalia, Danemarca, Grecia, Suedia, Norvegia, Elveţia, deci în total cu statele care au făcut invitaţia, 16 naţiuni. Au refuzat să ia parte statele ocupate sau aflate sub influenta Rusiei (deşi desigur popoarele respective ar fi cu ardoare să ia parte): Ungaria, Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, Albania, Cehoslovacia, România, Finlanda, adică 8 state. Acum câteva zile Finlanda a comunicat că nu poate lua marte din cauza situaţiei sale «politice şi geografice».

12 iulie 47 «Guvernul român, într-o notă semnată de ministrul de externe Tătărăscu, prin care se refuză colaborarea, declară, între altele, că

«organizarea propusă de guvernele britanice şi franceze na duce fatal la rezultate care vor însemna pe de o parte o ştirbire a independentei pe care ţările Europei vor şi trebuie să o păstreze cu privire la politica lor economică, iar pe de altă parte la o imixtiune în afacerile interne ale acestor tari (!!)». Desigur că s-au bazat pe aceleaşi argumente celelalte state ce au refuzat. După cum se vede, răspunsurile au aceeaşi motivare cu care Molotov la prima conferinţă ce a avut loc la Paris între Anglia, Franţa şi Rusia, acum două săptămâni, a declarat că nu poate primi oferta de colaborare şi ajutorul Americii. Aşa dar acum Europa este împărţită în două: vest şi est. Dar dacă România nu se duce la Paris, pentru că-i e teamă de o ştirbire a independentei (parcă ar mai fi rămas ceva din independenta ei de când e robită Rusiei!), în schimb primul ministru român, dr. Groza, şi miniştrii Tătărăscu şi Gheorghiu-Dej, se vor duce la Sofia, în scopul arătat de Gheorghiu-Dej: «Această vizită va contribui la întărirea colaborării şi prieteniei între cele două ţări împotriva încercărilor reacţiunii de a atinge independenta şi suveranitatea naţională a ţărilor democrate din această parte a Europei» («Adevărul» de azi cu data de 14 iulie). În multe oraşe din tară s-au numit comisii interimare, în care preşedinţii ce tin loc de primari sunt simpli meseriaşi: pantofari, lăcătuşi, fără nicio pregătire în materie de administraţie şi în ce priveşte cunoaşterea legilor»; 16

iulie 47 «Ataşez aici tăietura din ziarul «Liberalul» în care este publicată scrisoarea lui

C. I.C. Brătianu adresată primului ministru român, în care se arată punctul de vedere al partidului national liberal fată de conferinţele de la Paris privitoare la ajutorarea Europei. După cum se vede din această scrisoare, partidul national crede că, în faţa nevoilor în care se află tara românească, răspunsul guvernului român la iniţiativa guvernelor din Londra şi Paris, nu poate fidecât afirmativ. Se ştie că această scrioare nu a avut niciun efect asupra guvernului. El a respins invitaţia. 16 iulie 47 «Mai ataşez aci notele guvernului Statelor Unite şi Angliei adresate guvernului român, privitoare la arestările ordonate de guvernul român printre membrii opoziţiei, cetăţeni nevinovaţi, deţinuţi fără mandate de arestare şi interogaţi, şi răspunsul cinic al guvernului român că această intervenţie e o imixtiune în politica internă a statului român; răspunsul trimis Angliei se termină cu următoarele ameninţări:

«Guvernul român se vede în sfârşit dator să atragă atenţia că orice intervenţie străină e de natură să agraveze situaţia elementelor vizate de măsurile legale ale guvernului luate pentru apărarea ordinii şi aşezămintelor Statului.»

16 lui 47 «În Grecia se pare că situaţia se agravează. Aşa numiţii partizani, care în realitate se pare că e armata regulată a ţărilor vecine, atacă cu violentă, obţinând succese. La Consiliul de Securitate, delegatul grec a cerut «să se accelereze acţiunea în legătură cu incidentele din nordul Greciei, dată fiind actuala situaţie din Grecia unde, la frontiera cu Albania, se dau lupte înverşunate». Ştirea de mai sus, transmisă de Rador de la Luke Succes (New York) adaugă: «Reprezentantul grec la ONU a făcut o cerere specială consiliului, dată fiind situaţia actuală cu mult mai serioasă». Se pare că vor veni în Grecia din America trupe formate din grecii aflaţi în America pentru a da ajutor guvernului grec. Ziarul «Pravda» afirmă că trupele ce vor veni vor fi americane, camuflate sub titlul de

greci. Orice fel de trupe ar fi acestea, situaţia pare a fi destul de gravă»; 17 iulie 47 «Conferinţa de la Paris a celor 16

state europene pentru redresarea economică prin ajutorul promis de Statele Unite, şi-a încheiat lucrările numai după patru zile de convorbiri. S-a făcut astfel dovada că atunci când este bunovintă, şi când este în interesul tuturor o bună înţelegere, lucrările merg foarte repede. Conferinţa a numit diferite comitete care să se preocupe de posibilităţile şi de nevoile fiecărui stat şi să facă referate până la sfârşitul lunii august. În unul din comitetele cele mai importante i s-a dat un loc onorabil Italiei care la conferinţa a fost reprezentată prin contele Sforza. (Este dovedit acum pentru toată lumea că acolo unde nu participă Rusia înţelegerea se obţine repede şi bine).

2 Oiulie 47 «În Grecia se dau lupte acum la Ianina. După greci luptele împotriva armatei guvernamentale ar fi date de o brigadă internaţională formată în Iugoslavia. Comisia de control ce se află în Grecia a plecat la Ianina să cerceteze. «Guvernul grec, mai spune ziarul, a consimţit să predea administraţiei anglo-americane echipamentul de radio şi control al aerodromurilor aviaţiei civile din Atena, Peloponez şi Heraclion. Consecinţele importante sunt prevăzute în anumite împrejurări. O parte a teritoriului grec este actualmente teatrul unor lupte crâncene între forţele guvernamentale şi formaţiunile de guerilă. În ipoteza înaintării acestora din urmă, aerodromurile controlate de anglo-americani ar putea deveni obiectul partizanilor. Apărarea lor s-ar face, aceasta e şi scopul ceziunei, de americani şi englezi, ceea ce înseamnă că luptele s-ar da între aceştia şi între rebeli» (rebelii se site cine sunt)»; 26 iulie 47 «În Indonezia a început un adevărat război între armata olandeză şi cea indoneziană (fostele colonii olandeze Java etc.). De foarte multă vreme Olanda caută să ajungă la o înţelegere cu republica indoneziană nou formată cu învoirea Olandei. Aceste insule deţinute de olandezi de 300 de ani au ajuns la mare

înflorire sub administraţia Olandei, care are acolo investite multe capitaluri. Indonezienii, îndemnaţi se vede e o putere străină, tergiversează orice înţelegere cu guvernul olandez; aceasta e caua războiului. La postul de radio român s-a spus că în Camera Comunelor cerându-se de un deputat ministrului de externe Bevin, să intervină a se deferi cazul din Indonezia, Consiliului de Securitate, Bevin ar fi răspuns că nu găseşte a fi oportun, întrucât în faţa Consiliului de Securitate se află şi alte diferende, a căror dezlegare se prelungeşte la infinit»; 3 Iiulie 47 «La Consiliul de securitate, nouă membrii au votat în favoarea moţiunii de numire a unei comisii permanente la frontiera de nord a Greciei, iar doi, cel al Rusiei şi al Poloniei, contra. Totuşi, deşi obţinuta cu majoritatea atât de importantă, decizia celor 9 a rămas nulă, fiindcă Rusia ca mare putere (după nu ştiu care convenţie anterioară) şi-a exercitat dreptul de veto. După atâtea eşecuri în faţa acestui consiliu, este de mirare cum e menţinut mai departe şi nu se renunţa la el. Iugoslavia, Albania şi Bulgaria au refuzat să primească pe teritoriile lor o subcomisiune numită anterior de ONU, pentru a face cercetări în legătură cu plângerea Greciei, că pe teritoriile acestor ţări se formează grupuri armate care luptă împotriva Greciei. Atunci care mai este autoritatea ONU-lui? Şi, dacă acele state se consideră nevinovate de acuzaţia ce li se aduce, nu ar fi avut cea mai bună ocazie să facă această dovadă lăsând comisia să facă cercetări?»; laugust 47 «Liberalul» de azi publică următoare notă: «Directorul general al Căilor ferate, d. Chivu Stoica, s-a plâns nu de mult de lipsa elementelor destoinice de care ar avea atâta nevoie pentru refacerea feroviară a ţării». În «Scânteia» de azi citim totuşi că s-au constituit brigăzile de reconstrucţie «Horia, Colscasi Crişan» şi «Vasile roaită» care cu trenuri speciale pleacă în cursul dimineţii în Iugoslavia şi Albania unde vor lucra o lună de zile la construirea de noi linii ferate. Sfătuim pe tovarăşul Chivu Stoica să facă apel la tinerii, neîndoios destoinici şi muncitori din aceste brigăzi, pentru ca eu ajutorul energiei

lor să dea un ritm mai viu acţiunii de refacere a căilor noastre ferate. Suntem siguri că ceea ce fac voluntar aceştia pentru prietenele noastre Iugoslavia şi Albania, solicitaţi fiind, nu vor refuza România». (aceasta e desigur un mod ocolit de a spune că brigăzile nu se duc în cele două ţări străine să ajute la reconstruirea căilor ferate, căci din acest punct de vedere România are poate mai multă nevoie de lucrători decât ele, ci se duc pentru a îngroşa rândurile aşa numitilot «partizani» ce luptă în Grecia, alături de brigăzile iugoslave, albaneze şi bulgare. De altfel s-a comunicat că şi în Bulgaria se află aşa numiţii «lucrători» români. De ce nu vin şi în România bulgarii, sârbii, albanezii, să lucreze la reconstrucţia tării noastre?)»; 5 august 47 «În urma conversaţiilor ce au avut loc în Bulgaria şi Iugoslavia cu prilejul vizitei primului ministru bulgar, Dimitroff, la Belgrad s-a semnat, la Beld un acord între cele două ţări, menit să sincronizeze acţiunea politică generală a guvernelor de la Sofia şi Belgrad». După ce în comunicatul dat în urma conferinţei se arată că între altele se va realiza înfiinţarea unei uniuni vamale şi armonizarea cursului monedelor, se adaugă textual: «Cele două ţări vor acţiona în comun îl legătură cu atitudinea lor fată de desele provocări ale monarhofasciştilor greci, ca şi fată de Comisia de anchetă creată de Consiliul securităţii». (Iată dar că nu Serbia şi Bulgaria sunt vinovate că pe teritoriul lor se pregătesc forţele armate ce luptă alături de aşa zişii partizani greci, cum a constatat Comisia de anchetă numită de Consiliul de Securitate, ci greci sunt vinovaţi de provocări împotriva acestor două ţări! Pe de altă parte sârbii şi bulgarii se pregătesc să aibă o atitudine şi fată de Comisia de anchetă). Mai departe, cu privire la regimul Dunării, cele două guverne îl consideră ca aparţinând numai statelor riverane (împotriva tratatelor de pace care declară Dunărea internaţională). Consiliul de Securitate a hotărât şi a ordonat ca ostilităţile dintre olandezi şi indonezieni să înceteze. Guvernul olandez a declarat că e gata să primească arbitrajul oferit de Statele Unite»: 8 august 47

«În parlamentul şi presa britanică se discută mult reaua stare economică în care se află acum Anglia, mult mai rea decât în timpul războiului. Guvernul actual a cheltuit aproape î, întregime împrumutul de 3 miliarde dolari contractat în Statele Unite, fără a se fi putut reface. Pentru economii e vorbă acum să retragă în tară numeroase trupe aflate în străinătate (Grecia, Egipt, Italia, Germania etc.) şi să-şi slăbească astfel puterea în afară. Iată unde a dus punerea în aplicare a planului laburist de reforme, pregătit în cabinet! Se pare că ciocnirile dintre Olandezi şi Indonezieni, cu tot ordinul Consiliului de Securitate, continuă. Iată ce ştire citesc azi în «Liberalul»: «În şedinţa de miercuri a Consiliului de Securitate, colonelul William Hodgan, Australia, a cerut ONU-lui să declare că tulburările de la frontiera din nordul Greciei constituie o ameninţare la adresa păcii în conformitate cu articolul 7 din Chartă şi să ordone celor 4 ţări balcanice să înceteze toate actele de provocare, anunţa corespondentul agenţiei Reuter». Se adaugă apoi că delegatul sovietic, Andrei Gromiko a respins propunerea australiană de a se rezolva disputa balcanică pe aceleaşi linii şi prin aceleaşi mijloace cu care Consiliul de Securitate a reuşit să oprească luptele din Indonezia. Va să zică se recunoaşte în faţa unui înalt for, că luptele ce se dau în nordul Greciei, nu sunt între grecii guvernamentali şi grecii comunişti, (aşa zişii partizani) ci se dau pe de o parte între armata greacă şi trupele bulgare, sârbe şi albaneze. Mai rezultă pe de altă parte din discuţii că Rusiase opune cadiferendul să fie oprit prin Consiliul de Securitate, căci cu alte cuvinte ce s-a putut face în Indonezia, nu se poate face în Balcani!»; 1 Oaugust 47 «În Camera Comunelor unde se discută cu aprindere situaţia foarte gravă economică şi financiară a Angliei, şeful conservatorilor, Churchill, a atribuit răspunderea acestei grave situaţii guvernului laburist, opunând incapacităţii şi insuccesului total al acestuia, redresarea operată în atât de bune condiţiuni în alte ţări ca Olanda şi Belgia, unde guvernele s-au ferit să se inspire din principiile de planificare, naţionalizare şi dirigism,

aplicate de lauriști. Între altele, el a spus textual: «Pe lângă pierderile de vieţi omeneşti, toate gtrozăviile războiului (fără război) bântuie azi în Anglia. Puteţi spune că nu e aşa? a exclamat dânsul adresându-se băncii ministeriale? Va trebui să daţi socoteală într-o zi de toate acestea în faţa concetăţenilor Dv.» Ziarele de azi publică ştirea că Radio-Ankara a anunţat că au fost văzute mine în apropierea coastei turceşti a mării Negre între porturile Songuldak şi Sinope, ca şi în multe locuri din apropierea Mării Egee. Astă seară la ora 8 s-a spus la radio Bucureşti că guvernul grec, din cauza pericolului în care se găseşte de a fi invadată de forţe militare ale statelor de la nordul granitelor sale, a cerut ajutor militar Americii»; 13 aug 47 «Cererea

României de a fi înscrisă în Organizaţia Naţiunilor Unite (ONU) cu sediul la Washington, a fost respinsă. Nu a fost în favoarea cererii decât Rusia. Motivul respingerii a fost că guvernul român nu a îndeplinit niciuna din obligaţiile luate prin tratat, privitoare la libertăţi. Acest guvern a arestat pe membrii opoziţiei, a suprimat ziare, a suprimat dreptul omului de a-şi spune cugetul său etc.»; 15 aug 47 «După cum se ştie la Consiliul de Securitate unde s-a propus numirea unei comisii permanente pentru a supraveghea ceea ce se petrece la graniţa de nord a Greciei – Rusia a utilizat dreptul său de veto, opunându-se numirii acestei comisii. O a doua plângere a Greciei, a avut acelaşi rezultat. Atunci reprezentantul american în acest consiliu a declarat că tara sa va trimite în Grecia tot ce trebuie pentru asigurarea independentei teritoriale a acestei ţări, şi apoi a adăugat: tot ce trebuie pentru a se termina odată cu luptele intestine (?)»; 18 august 47 «S-a comunicat aseară la radio Bucureşti că generalul Markos, şeful „rebelilor" greci, care a ocupat în nordul Greciei un teritoriu, a numit un guvern şi a redactat o constituţie pentru întreaga Grecie. (...) Ziarul «Fapta» sosită azi la Craiova anunţa că Nicola Petkoff, şeful opoziţiei bulgare, fost ministru, a fost condamnat la moarte prin spânzurătoare, iar «complici» de ai lui la muncă silnică pe

viaţă. Li se aduce acuzarea că au organizat o lovitură de stat împotriva republicii populare bulgare. (În Bulgaria Petkoff e cam ceea ce sunt la noi Maniu, Mihalache etc., arestaţi şi ei în ţara noastră şi aducându-li-se acuzaţiuni asemănătoare)»; 19 aug 47 «Reprezentanţii diplomatici ai Statelor Unite şi Angliei la Sofia au cerut guvernului bulgar să amâne executarea sentinţei prin care Nicola Petkoff a fost condamnat la moarte»; 29 august 47 «Iată câteva fragmente dintr-un discurs al mareşalului Tito, rostit la Zagreb în Croaţia. «Aceste ameninţări (ale «reacţiunii» internaţionale) şi provocări sunt de înţeles, căci capitaliştii străini au pierdut în ţara noastră vechile lor poziţii. Reacţiunea internaţională se teme de forţa noastră morală, de regimul nostru social şi de unitatea popoarelor noastre. Această reacţiune mai vorbeşte şi de bomba atomică şi de război şi organizează împotriva noastră provocări. Dar noi avem nervi solizi şi sânge rece. Suntem un stat mic, însă contribuţia pe care am adus-o în acest război, sacrificiile noastre, ne dau dreptul să vorbim cu Marile Puteri de la egal la egal. Declarăm că nu vom permite să fim trataţi ca un popor colonial. Aceasta să o ştie reacţiunea internaţională. Tara nu ar putea fi cucerită prin fabulele asupra bombei atomice. Pentru a face războiul trebuie oameni, ori popoarele, şi între altele, popoarele britanic şi american, nu vpoiesc războiul... Avem mari aliaţi, Uniunea Sovietelor, avem armata noastră pentru a apăra tara».

În Grecia de mai multe zile se încearcă formarea unui nou guvern în locul celui demisionat. Regele Greciei a însărcinat cu formarea noului guvern pe fostul ministru de externe Tsaldaris, cu recomandarea ca noul guvern să fie alcătuit din reprezentanţi ai tuturor partidelor (bine înţeles afară de comunişti care acum duc război pentru ocuparea întregii Grecii), ceea ce ar intra şi în vederile englezilor şi americanilor.

Până acum însă şefii partidelor respective greceşti nu au ajuns la o înţelegere. În acest timp forţele de «partizani» anunţa noi atacuri şi cuceriri de numeroase

localităţi. Se pare că în Grecia, ca şi în alte părti, oamenii şi-au pierdut judecata şi, cu ea odată, simţul pericolului.

3 Oaugust 47 «Azi dimineaţă s-a anunţat la radio-Bucureşti că Prezidiul suprem al Uniunii Sovietelor a ratificat tratatul cu România, Italia, Bulgaria, Ungaria, Finlanda. Se va schimba oare ceva în România în urma acestei ratificări?»; 3 septembrie 47 «În Grecia s-a format un cabinet provizoriu sub preşedinţia lui Tsaldaris. În alegerile ce au avut loc în Ungaria în ziua de 30 august, coaliţia guvernamentală a obţinut 62% din voturi. Din această coaliţie face parte şi partidul comunist, care fată cu celelalte partide a obţinut cel mai mare număr de voturi (22% din total) deşi în trecutele alegeri a obţinut cu mult mai puţin. Cum se explică aceasta? Din contră, partidul micilor proprietari care în alegerile trecute a avut o majoritate impozantă (de două ori şi jumătate cât au acum comuniştii) au obţinut acum numai 15%. Iarăsi cum se explică aceasta? Partidul catolic din opoziţie a obţinut 18% etc»; 4 septembrie 47 «În ziarele de azi e publicat un prea scurt rezumat al discursului preşedintelui Truman rostit marţi la Petropolis în Brazilia, în faţa membrilor Conferinţei panamericane. Spicuim din acest rezumat: «Poporul Statelor Unite – a spus preşedintele –, s-a angajat în războiul recent cucredinţa fermă că deschidem drumul către o lume liberă. Dar numeroase naţiuni sunt încă supuse tipului de dominaţie străină împotriva căruia am luptat. Multe din popoarele Europei şi Asiei trăiesc în umbra agresiunii armate... Aproape pretutindeni în Europa refacerea economică a lâncezit. Mare parte din această lâncezire economică este datorită paralizării de teama politică şi nesiguranţei, în afară de distrugerile pricinuite de război». Amintind repulsia Statelor Unite de a folosi forţele armate în tot cursul istoriei lor, preşedintele a spus: «Aversiunea noastră fată de violentă nu trebuie rău înţeleasă, ca o lipsă de hotărâre... Forţa noastră militară trebuie păstrată ca o dovadă a seriozităţii pe care o acordăm obligaţiilor noastre» apoi preşedintele Truman a făcut un appel la ţările din Lumea nouă ca să ajute Lumea

veche în reconstrucţia ei economică şi în viitorul ei politic. Un trimis special al preşedintelui Truman a sosit în Grecia. El a avut mai întâi o audientă la rege. Vor mai urma diferite întrevederi cu oamenii politici, în vederea stărilor din Grecia şi cele de la granitele ei»; 7 sept 47 «În Grecia s-a ajuns la constituirea unui guvern de coaliţie. Şeful guvernului este Sophulis (liberal), iar vicepreşedinte al consiliului şi ministru de externe este Tsaldaris (populist). Astă seară la radio-Bucureşti s-a anunţat după o ştire din Moscova că între turci şi greci ar fi vorba de o alianţă în vederea evenimentelor ce se petrec la graniţa greacă»; 10 sept 47 «Moscova a sărbătorit duminică cu mare fast împlinirea a 800 de ani de la întemeierea ei. Cu această ocazie Stalin a adresat locuitorilor Moscovei un salut din care extragem următoarele: «Astăzi Moscova nu este numai inspiratoarea construirii noii democraţii sovietice, Moscova este în acelaşi timp steagul de luptă al tuturor oamenilor muncii din lume, al tuturor raselor şi naţiunilor asuprite, pentru liberarea de sub jugul plutocraţiei şi imperialismului... Moscova este un model pentru toate capitalele lumii». Dacă la acest mesaj adăugăm cele scrise de un ziarist rus în ziarul «Pravda» că socialiştii din toată lumea consideră Moscova ca o a doua patrie a lor, ne dăm seama că dacă cineva s-a îndoit până acum, nu se mai poate îndoi de azi înainte: Rusia tinde să ia hegemonia lumii, să dicteze omenirii cum trebuie să se conducă. În acelaşi timp copducătorii ei iau atitudine făţişă contra popoarelor pe care ei le numesc «imperialiste», şi printre care desigur, în primul rând, se află Statele Unite ale Americii. Pe când aceasta se petrecea la Moscova, Radio-America difuza de la New York prin radio discursul ministrului comerţului al Statelor Unite, Harriman, care şi el, desigur cu autorizaţia guvernului şi a preşedintelui Truman, a luat atitudine făţişe împotriva Rusiei. El a spus că în Asia şi în alte părţi ale lumii, popoare pe jumătate sălbatice au căpătat libertătiile omeneşti, pe când în Europa un popor necultivat a pus stăpânire şi exercită o dictatură odioasă asupra statelor din Europa de răsărit»;

llsept 47 «D. Harold Stassen, candidat republican la preşedinţia Statelor Unite, a declarat în cursul unei conferinţe de presă că orice ajutor viitor american pentru Marea Britanie va fi condiţionat, pentru ca guvernul britanic să nu meargă mai departe pe cale înfăptuirii planurilor de socializare a industriilor de oţel sau a oricăror alte industrii... Noi trebuie să insistăm în viitor pentru ca aceste ţări să nu meargă mai departe cu sistemul de economie planificată, în care noi nu credem, şi pe care toate dovezile îl arată ca fiind dăunător, în loc să mărească porducţiasi să ridice standardul de viaţa».

Bătrânul prim-ministru al Greciei (Temistocle Sophulis) despre care se spune că are vârsta de 87 ani, s-a adresat luni poporului elen, arătând că principalul scop al constituirii noului guvern liberal-populist este să realizeze unitatea naţiunii greceşti în condiţiile unei vecinătăţi normale între Grecia şi vecinii ei. Şi a adăugat la sfârşit: «Dacă toate sforţările noastre de participare nu vor da roade, ci din contră se va dovedi că ne aflăm în faţa unui complot inamic, dinainte stabilit, nu vom avea altă soluţie decât să luptăm uniţi, cum am luptat totdeauna în ocazii similare în decursul istoriei noastre.» Guvernul grec a anunţat o amnistie pentru rebeli, şi a invitat puterile străine să numească un comitet internaţional care să supravegheze buna credinţă a guvernului în aplicarea amnistiei.

În acest timp, după cum se comunică de la Moscova, şeful rebelilor, generalul Markos, declară că amnistia aceasta e numai o cursă. Se va vedea care e rezultatul bunei voinţe pe care guvernul grec o arată.

Primul ministru Petru Groza nu pierde nicio ocazie când călătoreşte în străinătate (după ce a fost la Belgrad şi la Sofia, acum a fost la Praga), să dea interviuri ziariştilor din ţările respective, prin care nu numai că aduce regulat insulte partidelor de opoziţie din tară (dintre care cel naţional ţărănesc e acum desfiinţat, iar şefii săi arestaţi, şi nu se mulţumeşte cu aceasta!), dar are aprecieri jignitoare la adresa marilor state apusene, Statele Unite şi Anglia. Au

fost mulţi prim miniştrii în ţara românească, dar unul ca acesta care să dea o asemenea dovadă nu numai de lipsă de tact politic, dar şi de bun simţ ordinar, cred că tara noastră nu a mai avut niciodată»; 2 Oseptembrie 47 «Marţi 16 septembrie s-a deschis la New York sesiunea adunării generale a Naţiunilor Unite (ONU). După cum era de aşteptat, înţelegere nu există încă de la început. Aranha, delegatul Braziliei, ales preşedinte de vârsta până la alegerea noului preşedinte, a spus în cuvântarea sa: «Vom alege oare calea războiului sau a păcii?», şi apoi a adăugat: «aici şi nu în altă parte, lumea va pace pace sau va hotărî războiul». Bineînţeles el a fost pentru înţelegere şi pace. Delegatul Statelor Unite, generalul Marshall, a vorbit şi el. După cum rezultă dintr-un articol publicat în «Liberalul» de azi, cu titlul «Discursul domnului Marshall», «Încă dinainte de deschiderea Adunării generale a ONU-lui s-a anunţat că secretarul departamentului de stat american şi-a rezervat pentru prima şedinţă chiar, un discurs caracterizat ca ofensiv. Ştirea s-a confirmat întru totul. Cuvântarea generalului Marshall a avut într-adevăr un caracter ofensiv, s-ar putea spune chiar agrasiv. În chestiunea Greciei (în care a învinuit popoarele vecine de la nord ale Greciei că dau ajutor material rebelilor greci) – în aceea a Statelor balcanice (în care guvernele conduc după normele date de Rusia şi unde libertăţile au fost desfiinţate), în privinţa dreptului de veto (de care Rusia abuzează, făcând astfel ca înţelegerea să nu progreseze), în aceea a Coreii (în care nu se ajunge la o înţelegere în privinţa unificării ei) etc. etc. – a formulat imputări de o extremă gravitate şi în mod cu totul categoric”. Delegatul Rusiei, Vasiński, nu s-a lăsat nici el mai pe jos. După telegramele agenţiei Reuter, publicate în ziare, el „a atacat puternic Anglia şi Statele Unite, acuzându-le că se abat de la principiul pe care a fost întemeiată Organizaţia Naţiunilor Unite. Mai departe s-a atacat ajutorul dat de Statele Unite Greciei şi Turciei, învinuind Statele Unite că folosesc acest ajutor ca o armă politică; că «planul Marshall» de ajutorarea Europei nu este decât o încercare

de a se rupe Europa în două tabere şi de a se forma un bloc al ţarilor ostile Europei răsăritene şi Europei Sovietice. Că numeroase fapte dovedesc că în unele ţări şi în special în Statele Unite, psihoza războiului este sporită prin punerea în practică a unor măsuri cu caracter militar şi strategic, construirea de noi baze militare, dezvoltarea producţiei de armament etc. În sfârşit, Vasiński a propus adunării o rezoluţie prin care cere ca Adunarea să condamne «propaganda criminală în vederea unui război ce este dusă de cercurile internaţionale din mai multe ţări, în special din Statele Unite, Turcia şi Grecia, cu ajutorul răspândirii a tot felul de insinuări prin radio, presă, cinema şi declaraţii publice, şi care cuprinde un apel făţiş de a se ataca ţările democratice iubitoare de pace!»... Etc. etc. în toate chestiunile găsindu-se vinovate ţările apusene, mai ales America. Aceeaşi agenţie Reuter comunică ştirea că preşedintele Truman de pe bordul vasului Missouri cu care se înapoiază din călătoria în America de sud, a grăbit numirea ca ministru de război a lui James Forrestall, misiunea acestuia fiind de a întări forţele armate regulate depăşind chiar programul actual, avându-se în vedere situaţia internaţională. Curtea de Casaţie bulgară a respins recursul lui Petkoff, şeful opoziţiei bulgare, care a fost condamnat la moarte de tribunalul respectiv. Ca urmare a ratificării tratatului cu România, Comisia aliată de control, instituită pentru executarea sarcinilor armistiţiului, prezidată de generalul rus Susaicov, s-a desfiinţat. Dar actul va aduce şi el vreo modificare în situaţia de azi a României?»; 25 septembrie 47 «Ziarele de azi anunţa că Nicola Petkoff, fost secretar al partidului agrarian bulgar din opoziţie, şi acel care în timpul ocupaţiei nemţeşti din acest război a avut o atitudine de independentă – în urmaşentintei pronunţate, prin care a fost acuzat de atentat la siguranţa statului (!), acum pe timpul ocupaţiei ruseşti, a fost spânzurat în noaptea de luni spre marţi. Această execuţie împotriva unui om considerat nevinovat, şi a cărui apărare o luaseră Statele Unite şi Anglia, a înfiorat pe toată lumea»; 29 septembrie 47 „Dintr-un

articol publicat azi în ziarul «Liberalul» spicuim aceste cuvinte: «Organizaţia Naţiunilor Unite a cărei menire este să menţină şi să întărească pacea între popoare şi să devină instrumentul de realizare a colaborării cât mai strânse dintre mari şi mici, a devenit azi tribuna de la înălţimea căreia se manifestă din ce în ce mai mult tendinţele de divergentă şi disociere între diferite state reprezentate în Adunarea generală şi în Consiliul de Securitate». În acelaşi ziar găsesc rezumatul unei cuvântări rostită de Churchill la o întrunire în Londra a partidului conservator al cărui şef este. Extragem din această cuvântare. După ce el a atacat guvernul bulgar pentru executarea lui Nicola Petkoff, a adăugat: «Lumea întreagă este stupefiată de căderea bruscă a Marii Britanii din locul de frunte pe cărel dobândise în ceasul cel mai întunecos al istoriei sale. Când acum doi ani am declarat că alegerile generale din 1945 constituiau un dezastru national, nu mă gândeam că această frază avea să se confirme atât de repede. Nu este nici o singură faţetă a vieţii englezeşti care să nu fi fost atinsă. Trăim în condiţiuni mai rele decât cele pe care le aveam în plin război. Ceea ce submarinele germane nu au reuşit niciodată să facă, a fost realizat de compatrioţii noştri rătăciţi şi prin incompetenta şi aroganta liotei de funcţionari, a miilor de decrete, a relei administraţii a treburilor noastre publice, mari şi mici». (Putem spune că aceeaşi icoană, dar mult agravată, a situaţiei, este şi în România)»; 5 octombrie 47 «Cererile României, Bulgariei şi Ungariei, de a fi primite în Organizaţia Naţiunilor Unite, deşi susţinute cu vigoare de Rusia, au fost respinse, pentru motivul că guvernele acestor ţări nu au îndeplinit obligaţiile din tratatul de pace de a da libertăţile cuvenite cetăţenilor. În faţa acestei opuneri, susţinută mai ales de Statele Unite şi Anglia (Franţa nu s-a opus decât pentru Bulgaria din cauza condamnării lui Petcoff), Rusia a opus dreptul său de veto pentru admiterea Italiei, care astfel nici ea nu a putut fi primită. Dei Bulgaria nu a fost primită ca membru ONU-lui, totuşi Statele Unite, pentru ca să

poată numi acolo un ambasador care să observe ce se petrece, a recunoscut guvernul bulgar şi a numit la Sofia un reprezentant. Se pare că la radio Ankara s-a comunicat că ministrul american numit, abia sosit în Bulgaria, a depus o coroană de flori la mormântul fostului ministru bulgar Petcoff, conamnat de bulgari la spânzurătoare şi executat – dar pe care americanii, englezii şi francezii l-au socotit ca pe un mare democrat şi au cerut chiar guvernului bulgar să nu execute împotriva lui sentinţa de condamnare la moarte»; 2 Ooctombrie 47 «Brazilia şi Chile au rupt legăturile diplomtice cu Rusia... În alegeriel comunale din Franţa, cele mai multe voturi le-au obţinut partizanii geleralului de Gualle. Acesta cere modificarea Constituţiei, dizolvarea Camerei şi noi aleger»; 2 Ooct 47 «Organizaţia Naţiunilor Unite (ONU), cu toată opunerea Rusiei şi Poloniei, a numit o comisie care să plece în Grecia pentru a observa cauza evenimentelor militare de acolo. Radio-America a comunicat că Micolaicik, şeful opoziţiei din Polonia a fugit din tară. De sigur că li se pregătea arestarea, cum s-a petrecut în Bulgaria cu Petcoff şi în România cu Maniu, Mihalache şi alţi fruntaşi politici ai partidului naţional ţărănesc. Radio-America a transmis seara, în limba română, cuprinsul unui articol apărut în ziarul „New York Times” care descrie starea politică şi economică din ţările ocupate sau înfeudate Rusiei. Ruşii urmăresc în aceste ţări nu numai completa robie, dar şi sărăcirea şi mizeria. România, spune autorul articolului, era înainte de război grânarul Europei şi furnizorul unei mari cantităţi de petrol. Acum ruşii care o ocupă ridică absolut tot ce pot ridica, lăsând populaţia pradă foametii, frigului, mizeriei. În dimineaţa zilei de duminică 2 noiembrie Radio-Londra a anunţat o «victorie covârşitoare» a candidaţilor partidului conservator de sub şefia lui Churchill, în alegerile comunale. Se pare că englezii s-au săturat de guvernarea laburistă. Succesul acesta se crede că va avea repercusiuni în viaţa politică a Angliei. Acest rezultat, pus în legătură cu rezultatul alegerilor comunale din Franţa, care au dat oarecari

majorităţi generalului de Gaulle, arată că în ţările apusene ale Europei, politica se dirijează spre dreapta»; 5 noiembrie 47 «Aseară radio-România a anunţat că Mocolaicik, şeful partidului ţărănesc din Polonia, care a fugit zilele trecute din tara lui, (se pare că prin un avion militar englez) a sosit la Londra. Această sosire fiind anunţata în Camera Comunelor de ministrul de externe englez, „deputaţii reacţionari”, cum îi numeşte agenţia (rusă) se transmite ştirea, au aplaudat călduros. (Iată dar guvernul englez nu numai că a salvat poate de la moarte pe acela ce care ea singură îl sfătuise acum 2 ani să plece din Londra unde se afla, la Varşovia, pentru a încerca o înţelegere de guvernare cu partidul comunist polonez şi cu celelalte partide, dar a şi făcut cunoscut faptul Camerei Comunelor care reprezintă Anglia întreagă, şi care l-a aprobat cu aplauze. Iată o atitudine şi mai categorică împotriva guvernelor comuniste conduse de Rusia, care urmăresc prin orice mijloace desfiinţarea opoziţiei).

Un fapt semnificativ în Anglia, după o informaţie transmisă de agenţia Rador şi publicată de «Adevărul» de azi, este acesta. Un proiect de lege depus de guvernul englez în Camera Comunelor, referindu-se la extinderea controlului asupra dirijării mâinii de lucru, a fost respins de Cameră cu mare majoritate. După eşecul din alegerile comunale, iată că guvernul îşi vede acum respinse înşişi proiectele sale, de către deputaţi din care mulţi trebuie să fie laburişti, căci numai aşa s-a putut obţine o importantă majoritate»; 9 noiembrie 47 «Ziarele de ieri şi de azi au publicat discursul rostit de Molotov la Moscova, cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la revoluţia rusă. După ce a arătat «uriaşele» progrese obţinte prin sistemul comunist, vorbitorul, cu o violentă puţin obişnuită, a atacat pe «imperialiştii» şi «provocatorii de război» care sunt Statele Unite şi Anglia. Un purtător de cuvânt al guvernului angelz a deplâns atitudinea ministrului de externe rus tocmai acum în preajma deschiderii conferinţei celor patru miniştri de externe (25 noiembrie) în vederea încheierii tratatului de pace cu Germania şi Austria.

Astă-seară Radio-America a transmis următoarele ştiri. a) În marile ziare americane „New York Times” şi „New York Herald Tribune”, s-a reprodus la locul de cinste portretului „marelui patriot român” Maniu, s-a făcut un istoric al vieţii sale, şi s-a arătat că el şi colaboratorii săi sunt astăzi închişi şi judecaţi pentru că nu au înţeles că fată de Rusia să renunţe la principiile lor de libertate şi indepenentă. b) Că membrii ai opoziţiei din diferite ţări sus-puse autorităţii ruse, care nu au fost încă condamnaţi, caută să fugă din ţările respective, până nu e prea târziu. (Acum câteva zile a fugit din Ungaria şeful unui partid independent; în Slovacia au fost arestaţi numeroşi oameni politici). c) o companie de soldaţi unguri a trecut graniţa Austriei, predându-se autorităţilor engleze. (Se spune că aceşti soldaţi, împreună cu alţii, urmau să fie trimişi în Rusia pentru instrucţie). În sfârşit, radio-America mai transmite ştirea că generalul Rădescu, care a fugit din România, s-a aflat până acum în Portugalia, a sosit de curând la New York, unde a avut convorbiri cu oamenii politici şi cu reprezentanţii diferitelor ziare. După cum se ştie, americanul Henry Wallace şi oameni politici din diferite ţări, cum e acel deputat englez care se numeşte Ziliacus, sau şeful comuniştilor francezi, Duclas, sau altul, nu numai în ţările lor; dar chiar când se duc în străinătate, critică acţiunea guvernelor lor, numindu-le imperialiste şi aţâţătoare la război, întocmai cum o face Molotov sau orice om politic ori ziar comunist rus; şi totuşi aceşti oameni se înapoiază în ţările lor, rămân liberi şi continuă mai departe lupta lor pe aceeaşi temă. În faţa acestei situaţii s-a pus şi se pune mereu întrebarea: oare, dacă ar face aceasta un rus şi aşa mai departe cu toate ţările desub autoritatea Rusiei, ar putea el să vorbească multă vreme? Şi dacă ar vorbi în străinătate, se va mai putea el întoarce în tară, şi ce se va întâmpla atunci cu el?»; 17 noiembrie 47 «Cu toată opunerea Rusiei, Poloniei, Cehoslovaciei şi Iugoslaviei, Adunarea generală a ONU-lui a admis înfiinţarea unei «Mici adunări», care să lucreze în timpul când Adunarea generală nu poate lucra. Prin această

«Mică adunare» se tinde a se anihila dreptul de veto al marilor puteri; de care a uzat de atâtea ori Rusia în Consiliul de securitate; făcând imposibilă luarea unor deciziuni. Delegatul rus la ONU, Vasiński, fiind invitat de curând la o serată a ziariştilor americani, iată ce a găsit de cuviinţă să spună într-o cuvântare: că după cum e sigur că soarele va răsări în fiecare zi, tot astfel e sigur că comunismul se va întinde în lumea întreagă; că după cum soarele apune, tot astfel va apune forma de Societate capitalisto-imperialistă apuseană! Dacă la această cuvântare alăturăm cuvintele spuse la Moscova de către Molotov, cu ocazia aniversării revoluţiei ruse, şi anume că toate drumurile duc la comunism, ne putem face o idee de încrederea şi de îndrăzneala pe care o au aceşti oameni. În Franţa şi Italia izbucnesc mereu greve. Comunismul lucrează. Guvernele respective îşi dau osteneala să ţină în frâu pe muncitorii aflaţi la ordinele şefilor sindicalişti»; 24 noiembrie 47 Generalul Marshall; la deschiderea Congresului american, chemat în sesiune extraordinară pentru a aproba un împrumut ţărilor din Europa de vest (căci noi şi ţările înglobate Rusiei nu primim împrumut de la

«imperialiştii» americani, căci prin aceasta ni s-ar ştirbi independenta şi ne-ar face robi ai dolarului!), a spus între altele răspunzând lui Molotov care impută americanilor şi englezilor tendinţa spre imperialism, următoarele: «Cine e imperialist? Statele Unite care au făcut cheltuielile enorme din timpul războiului, ajutând şi pe ruşi cu bani şi armament, pentru ca astfel să fie învinse Germania şi Japonia care tindeau spre o preponderentă în lume, şi care după război a recunoscut independenta Filipielor şi alte colonii ale Statelor Unite, sau imperialişti sunt ruşii care după ce au înglobat în teritoriul lor sute de mii de kilometrii pătraţi (Ţările Baltice, o parte din Finlanda, o mare parte din Polonia, Basarabia etc.) şi 20 milioane de oameni, şi-au întins stăpânirea şi asupra ţărilor din răsăritul Europei, cărora ei le impun voinţa lor?»

«În ziua de joi 20 noiembrie a avut loc la Londra ceremonia căsătoriei principesei Elizabeth, moştenitoarea tronului, cu locotenentul Mountbatten, înălţat la rangul de Duce de Edinburgh. Cu toate dificultăţile în care Anglia, ca şi întreaga lume, se află, a fost o nuntă ca în povesti. Poporul englez a ţinut să vadă şi să ia parte din tot sufletul la acest eveniment (...)

Guvernul Ramadier, în faţa situaţiei, a demisionat. (Sunt în Franţa peste

500.000 muncitori în grijă. Comuniştii lucrează intens). Preşedintele Republicii Franceze a însărcinat pe socialistul Léon Blum cu formarea guvernului. Acesta prezentându-se la Cameră, care trebuie să-şi dea agrementul, nu a obţinut majoritatea cerută de constituţie, pentru ca astfel să poată forma guvernul. A fost însărcinat atunci Robert Schuman, fost ministru de finanţe (socialist?), care în sfârşit, sâmbăta, a reuşit să obţină majoritatea în Cameră. Şi toate acestea se întâmpla în Franţa şi în ajunul Conferinţei de la Londra, a celor 4 miniştri de externe, în vederea încheierii păcii cu Germania şi Austria, conferinţa care se deschide marţi 25 noiembrie, şi de care depinde viitorul omenirii! Şi Franţa se mai plânge că se află în mari dificultăţi financiare şi economice, pe care însă singură şi le face. Ea se găseşte acum cam în aceeaşi situaţie cum se găsea înainte de a fi atacată de germani în 1940, şi când a fost ocupată în timp de 3 săptămâni. Impresia pe care o face azi această tară e detestabilă. Şi în timp ce Franţa, ca şi Italia, unde numărul comuniştilor e destul de important, lucrătorii abuzează de libertatea şi dreptul de grevă, pentru a pune în pericol existenta Statului, în Rusia, ca şi în ţările ocupate de ea, nu există greve. Deci? Pentru că acolo dacă cineva ar încerca să facă grevă, ar fi suprimat, şi în orice caz grav pedepsit. Atunci de ce să nu li se aplice greviştilor din Franţa regimul comunist, pe care ei îl admiră atât de mult şi vor să-l adopte, interzicându-li-se orice veleitate de grevă?

25 noiembrie 47 «Miniştrii din guvernul nou format

de către Robert Schuman în Franţa sunt mai mult din partidele de dreapta (M.R.P.

S.T.I.O. etc.) Ziarul «Adevărul» de azi crede că acest guvern pregăteşte venirea la putere a generalului de Gaulle: acelaşi ziar prevede însă ca posibil şi un război civil în Franţa, provocat de extrema stângă (comuniştii) care vor să împiedice guvernarea dreptei, şi ca dovadă că un asemenea război ar putea surveni, e faptul că numărul greviştilor în

Frântă a ajuns la 1 million. (Sunt în grevă şi lucrătorii sân funcţionarii căilor ferate, din care cauză multe trenuri nu mai circulă). Ziarul adaugă că de la 1871 niciodată în Franţa nu s-a găsit într-o situaţie mai grea»; 6 decembrie 47 «La posturile de radio şi în ziare, situaţia din Franţa se prezintă mereu gravă. Se află în grevă peste 2 milioane de lucrători şi funcţionari ai statului, care nu vor să reia lucrul, cu toată legea votată. S-au adus în Franţa şi trupe coloniale pentru ţinerea ordininei. În Italia, pe lângă grevele deja anunţate, se anunţă la Roma o grevă generală pentru marţi. După cum se vede extrema stângă dă acum lupta decisivă în cele două ţări. Cine va ieşi învingător? De soarta celor două ţări atârna şi soarta noastră. Conferinţa la Londra a celor 4 miniştri de externe deschisă la 25 noiembrie, în vederea încheierii păcii cu Austria şi Germania, nu a ajuns până acum la nicio înţelegere. Şi lumea, în mizerie şi suferinţa, aşteaptă mereu de atâţia ani, mereu însă fiind deziluzionată»;

12 decembrie 47 «Un diferenţ destul de grav a intervenit zilele acestea în Franţa şi Anglia. Cu câtva timp înainte, în urma unor dispoziţii luate de guvernul francez, un număr mare de poliţişti înarmaţi, având cu ei şi două tancuri, au pătruns în lagărul unde erau adunaţi pentru repatriere numeroşi cetăţeni sovietici aflaţi în Franţa, şi unde se pare că s-au operat arestări sub învinuirea de amestec în tulburările din Franţa. Se aflau atunci în Franţa şi membrii unei misiuni sovietice, trimişi pentru a organiza repatrierea. Doi din aceşti membrii au fost acuzaţi de activitate subversivă îndreptată împotriva Franţei.

Guvernul francez, în urma constatărilor făcute, a suspendat activitatea misiunii sovietice şi a adus aceasta la cunoştinţa guvernului sovietic printr-o notă diplomatică. Drept răspuns la această notă, guvernul sovietic răspunde că acuzaţia de activitate subversivă împotriva Franţei, adusă celor doi membri ai misiunii sovietice este considerată de guvernul sovietic drept «o calomnie infamă inventată de guvernul francez pentru a justifica actele arbitrare împotriva cetăţenilor sovietici la Beauregard». Ca urmare, spune nota mai departe, guvernul sovietic a dat ordin membrilor misiunii sovietice de repatriere să părăsească Franţa, şi cere ca membrii misiunii franceze de repatriere aflaţi în Uniunea Sovietică «să părăsească imediat teritoriul Uniunii Sovietice». În acelaşi timp, Rusia a încetat negocierile comerciale cu Franţa»: 14 decembrie 47 «Vineri a avut loc la Londra între cei 4 miniştri de externe, întruniţi «pentru încheierea păcii», o discuţie de o violentă neobişnuită. După cum transmite radio-Londra, «Molotov a adresat celorlalţi miniştri cuvinte pe care aceştia le-au calificat ca jignitoare. A răspuns Marshall în cuvinte drastice. Se pare că acest schimb de cuvinte a fost determinat de cererea Rusiei de a se prevedea în tratatul de pace cu Germania despăgubiri în valoare de

10 miliarde dolari, pe care Germania să fie obligată să-i plătească

Rusiei. Ceilalţi miniştri de externe au fost de părere să se renunţe la despăgubiri, căci numai astfel se poate reface Germania. De altfel ce să putut ridica până acum din Germania, reprezintă o bună parte din despăgubiri. Pentru ca spiritele să se calmeze, s-a amânat reluarea convorbirilor peste două zile, adică luni»; 16 decembrie 47 «Azi la ora 2 radio-Bucureşti a comunicat că ieri la Londra generalul Marshall, ministrul de externe al Statelor Unite a cerut ca Conferinţa celor 4 miniştri de externe întruniţi acolo pentru pacea cu Germania şi Austria să ia sfârşit, întrucât miniştrii respectivi nu por ajunge la o înţelegere. În consecinţă, conferinţa s-a închis fără a se mai fixa un nou termen pentru întâlnirea celor 4 miniştri de externe.

Ce va urma acum?»; 25 dec 47 «Partizanii» greci au format un guvern separat, se crede că în Albania, după cum comunică Radio-Londra.»;

Rezistenta: 8 noi.45 «o mulţime imensă a fost azi pe Calea Victoriei pentru a manifesta în faţa Palatului Regal, arătându-şi simpatia fată de Rege. Au fost cetăţeni de toate vârstele, începând de la elevi de scoală (pentru care se trimisese ordin să fie ţinuţi în şcoli azi, în ziua de Sf. Mihail), studenţi, oameni maturi. Pentru a împiedica această manifestaţie de simpatie, guvernul a pus coloane de soldaţi, care însă au fost rupte de mulţime şi, pentru a risipi mulţimea, au trimis autocamioane cu agenţi comunişti care mergeau repede prin mijlocul mulţimii. Cetăţenii, ameninţaţi să fie călcaţi şi indignaţi la culme, au răsturnat autocamioanele în stradă şi le-au dat foc. Din Ministerul de Interne din fata Palatului Regal s-au tras gloanţe în cei care manifestau; au fost morţi şi răniţi, dar nimeni nu s-a retras. Au fost, de asemenea, bătuţi de mulţime câţiva comunişti care pronunţau cuvinte injurioase la adresa Regelui. La manifestaţie au luat parte şi numeroşi ofiţeri şi invalizi, şi au fost prezenţi ofiţeri englezi şi americani care simpatizau cu această mişcare, luând fotografii şi filmând diferite scene. Un colonel american, fiind ridicat pe umeri de studenţi, a luat de la o persoană din mulţime un mic steag şi, ridicându-l, încuraja pe manifestanţi. Lumea s-a săturat şi, în disperare, înfruntă moartea. Au fost arestate numeroase persoane din mulţime şi duse la poliţie... Citind ziarele lor şi văzând scandalul pe care-l fac, dacă nu ai şti cum stau lucrurile, ai crede că mulţimea care s-a dus în faţa Palatului Regal pentru a-şi manifesta simpatia fată de Rege (care nu mai are raporturi cu guvernul şi, deci, a devenit indezirabil şi pentru ruşi), a mers acolo numai ca să omoare şi să dea o lovitură «democraţiei» pe care acest guvern pretinde că au întronat-o.

În realitate nu s-a avut în vedere decât o manifestaţie pasnică, însă manifestanţii au fost provocaţi de autobuzele, conduse de comunişti, ce treceau prin mijlocul mulţimii,

voind să calce pe cei care manifestau, şi de alţi indivizi care strigau «Jos regele». Şi ei vorbesc de cei câţiva morţi de ai lor în acea busculadă, fără a vorbi de morţii mult mai numeroşi din mulţimea manifestanţilor, doborâţi de gloanţele soldaţilor din divizia zisă «Tudor Vladimirescu», formată în Rusia, şi de care acum guvernul se serveşte, gloanţe trase de la Ministerul de Interne, din fata Palatului Regal, unde se afla ministrul de Interne, Teohari Georgescu, din gruparea comunistă, şi fără a vorbi de studenţii şi elevii de liceu ce au fost arestaţi cu acea ocazie, duşi la acel minister şi torturaţi în mod sălbatic»; 19 noi. «manifestaţiei făcută în faţa Palatului Regal în ziua de 8 noiembrie, pe care se vede că ruşii au considerat-o ca un gest de nemulţumire la adresa lor, autoritatea militară rusă din România a început o serie de acte: au oprit ca în Bucureşti sau în alte părti ale ţării să mai fie transportat petrol (din propriile surse ale ţării), tot petrolul obţinut fiind îndreptat spre Rusia; din puţinele vagoane ce se lăsaseră pentru nevoile tării s-au mai luat, cu pretextul că au nevoie de ele, uneori descărcându-se de conţinutul lor (cartofi şi alte alimente), care a fost aruncat fără milă»; 24 noi. «Radio America a comunicat zilele trecute că în tulburările de la 8 noiembrie în România provocatori au fost comuniştii»; 1 Ornai 46 Crv «Ziua de 10 mai a fost un prilej pentru populaţie de a face manifestaţii entuziaste pentru rege şi, deci, indirect împotriva regimului de azi. Cât de mult se teme acest guvern de manifestaţii din care să rezulte că nu se bucură de nicio simpatie în popor, rezultă din următorul fapt: a dat ordin ca toţi elevii din şcolile secundare să se găsească ieri la şcolile lor respective, de unde să li se dea drumul abia la ora 1, adică după paradă.

Dar, într-o solidaritate impresionantă, toţi aceşti elevi ieşind din şcoli la ora 1, purtând portretul regelui, au făcut o manifestaţie entuziască pentru Rege în faţa Prefecturii de judeţ.»; Cluj «toate facultăţile din Cluj s-au închis până la toamnă din cauză că studenţii nu voiau să înceteze greva. În ziua de 10 mai, studenţii, aproape în unanimitate,

au manifestat pentru rege, acoperind cu strigătele lor pe cele ale câtorva partizani ai guvernului care manifestau pentru guvernul «de largă concentrare democratică» Groza. Ori, această manifestaţie a studenţilor a fost considerată ca îndreptată împotriva regimului. La sfârşitul lunii mai, ca o răzbunare şi pedeapsă, lucrătorii comunişti de la «Dermata» şi câţiva ceferişti, sprijiniţi de guvern, au atacat şi devastat complet marele şi frumosul cămin studenţesc «Avram Iancu» din Cluj, spărgând totul în calea lor, dând foc şi silind astfel pe studenţii ce locuiau acolo să fugă dezbrăcaţi. Sunt pagube de sute de milioane. Am văzut fotografiile de interior şi de afară ale căminului devastat, publicate de un ziar liberal ce apare la Cluj. O cercetarea la faţa locului s-a făcut şi de doi ofiţeri americani, care şi ei au luat fotografii. Studenţii s-au pus în grevă, cerând să fie pedepsiţi cei vinovaţi de acest atac criminal, să se plătească despăgubiri, să fie înlăturaţi rectorul universităţii şi doi decani, toţi 3, comunişti (ceilalţi profesori nu sunt partizani ai guvernului şi, ca senat universitar, s-au întrunit şi au protestat printr-un proces verbal, publicat şi el de aceeaşi gazetă). Această stare de lucruri, precum şi faptul că manifestaţiile pentru Iuliu Maniu sunt acolo foarte puternice, au determinat guvernul să închidă facultăţile»;

9 – 14 iun 46: «s-a publicat prin ziare şi s-a auzit şi pe cale particulară, de cele întâmplate la Craiova în ziua venirii primului ministru, Groza. din cauză că un grup de tineri au strigat «trăiască regele şi armata sa» (acei care fac astfel de manifestaţii şi nu strigă «trăiască guvernul Groza şi armata poporului», armată care e formată din diviziile Tudor Vladimirescu şi Horia, Cloşca şi Crişan, instruite în Rusia şi care sunt privite cu ochi bănuitori de marea majoritate a populaţiei, sunt consideraţi ca duşmani ai regimului), comuniştii ce se aflau la clubul lor din str. Unirii au început să tragă cu revolverele pe fereastră de la etaj, rănind pe mai mulţi dintre manifestanţi şi omorând un ofiţer rus. Cu toate că nu mai exist) nicio îndoială că s-a tras de pe fereastra clubului comunist, căci toţi cei ce se

aflau atunci în apropierea locului au văzut – totuşi guvernul pune faptul în sarcina tinerilor manifestanţi, care nu au avut revolvere – pe care i-au arestat şi trimis în judecată, voind să implice cu orice prêt şi conducerea partidului naţional ţărănesc din Craiova. Toate aceste fapte, ca şi cele petrecute zilele trecute împotriva fruntaşilor liberali, răniţi cu arme şi cu bâte, produc în sufletul populaţiei o mare revoltă. În Tr. Severin, ca şi în Craiova, e multă armată rusă; şi aici, ca în toată ţara, lumea se plânge de această ocupaţie străină ce face ca omul să se simtă robit, şi stinghereşte price muncă şi avânt»; 16 iunie 46 Aseară a venit de la Cluj nepotul nostru, Nicu, înscris acolo la Facultatea de Drept. Ne aduce vestea că toate facultăţile din Cluj s-au închis până la toamnă din cauză că studenţii nu voiau să înceteze greva ce proclamaseră cu vreo 15 zile înainte. Iată cum s-au petrecut lucrurile. În ziua de 10 mai, studenţii, aproape în unanimitate, au manifestat pentru rege, acoperind cu strigătele lor pe cele ale câtorva partizani ai guvernului care manifestau pentru guvernul «de largă concentrare democratică» Groza. Ori, această manifestaţie a studenţilor a fost considerată ca îndreptată împotriva regimului. La sfârşitul lunii mai, ca o răzbunare şi pedeapsă, lucrătorii comunişti de la «Dermata» şi câţiva ceferişti, sprijiniţi de guvern, au atacat şi devastat complet marele şi frumosul cămin studenţesc «Avram Iancu» din Cluj, spărgând totul în calea lor, dând foc şi silind astfel pe studenţii ce locuiau acolo să fugă dezbrăcaţi. Sunt pagube de sute de milioane. Am văzut fotografiile de interior şi de afară ale căminului devastat, publicate de un ziar liberal ce apare la Cluj. O cercetarea la faţa locului s-a făcut şi de doi ofiţeri americani, care şi ei au luat fotografii. Studenţii s-au pus în grevă, cerând să fie pedepsiţi cei vinovaţi de acest atac criminal, să se plătească despăgubiri, să fie înlăturaţi rectorul universităţii şi doi decani, toţi 3, comunişti (ceilalţi profesori nu sunt partizani ai guvernului şi, ca senat universitar, s-au întrunit şi au protestat printr-un proces verbal, publicat şi el de aceeaşi gazetă). Această

stare de lucruri, precum şi faptul că manifestaţiile pentru Iuliu Maniu sunt acolo foarte puternice, au determinat guvernul să închidă facultăţile.»;

5 sept 46 «în vreme ce ruşii acuză pe englezi (care declară că alegerile în Grecia au fost libere), la noi în ţară guvernul sprijinit de ruşi face aproape imposibilă orice manifestaţie a opoziţiei. Ieri, ziarul

«Liberalul» a apărut publicând, în locul articolului de fond din prima pagină, o dare de seamă sportivă. Articolul ce trebuia tipărit acolo a fost complet înlăturat de cenzură. În interiorul ziarului, redacţia îşi cere sucuze că apare sub această formă (nu poate spune nici măcar că a fost cenzurat) din cauză de forţă majoră. Întruniri ale opoziţiei sunt aproape imposibile; când oamenii reuşesc să se adune, elemente comuniste înarmate risipesc adunarea care nu se poate apăra cu mâinile goale»; 9 mai 47 «Guvernul român a luat dispoziţia ca ziua de 10 Mai de mâine să fie sărbătorită într-un cadru restrâns. La scoli elevilor li se vor ţine cuvântări de către profesori asupra însemnătăţii zilei. Ei nu vor fi scoşi ca altă dată să defileze. Măsura e desigur folositoare guvernului, căci elevii ar începe să manifesteze cu entuziasm pentru rege, ceea ce ar fi un atac indirect împotriva guvernului şi ocupanţilor ruşi.

Astăzi este sărbătoarea Zilei «Victoriei». Poporul român, ca şi alte popoare, ar putea spune acestei zile: ziua care a adus cele mai aspre înjosiri, lipsuri şi robia. Căci ea nu a scăpat lumea de o tiranie decât pentru a aduce alta mult mai grea.»; 8 august 47 «Radio Ankara a anunţat că au mai sosit în Trucia încă 11 români, 6 civili şi 5 ofiţeri, fugiţi acolo din România cu avioanele. (Deci cu toate măsurile ce s-au luat de guvern pentru supravegherea avioanelor, au mai putut fugi din tară). De la atelierul militar de lângă locuinţa noastră din Craiova, au dispărut doi prizonieri germani, care plecând au spus camarazilor că vor căuta să ajungă în ţara lor, ceea ce însă pare puţin probabil»; 4 noi 47 «Acum în urmă au fost chemaţi la prefectură preoţii din oraş, şi li s-a dat ordin, ca în

biserică, la sfârşitul slujbei religioase, să ţină o cuvântare în care, de asemenea, să condamne acţiunea partidului naţional ţărănesc şi a şefului său. Aceasta a adus o adevărată consternare în rândurile preoţilor. Unul din ei (preotul Gronea) a îndrăznit să spună că o asemenea cuvântare în biserică ar fi nepotrivită cu rolul creştinesc al bisericii, şi că în orice caz, dacă preoţimea ar primi un ordin scris de la şefii bisericeşti, în acest sens, ar fi nevoită să se supună. Atât i-a trebuit acelui preot, căci plecând acasă, a găsit la poartă agenţi poliţieneşti, care l-au dus la poliţie şi la închisoare, unde se află şi azi de două săptămâni, împreună cu cu numeroşi alţi deţinuţi politici, închişi fără vină, care la puşcăria din Craiova mor de foame şi de frig»;

Polit. ext: 5 apr 46 «guvernul român a rupt relaţiile diplomatice cu guvernul Franco al Spaniei» 297; 7 iun 46 «Conferinţa celor 4 miniştri de externe de la Paris pentru încheierea păcii, nu s-a făcut nici măcar un pas înainte. Dezacordul este complet în ce priveşte coloniile Italiei, Triestul, Dunărea etc. Situaţia este caracterizată de Bevin, ministrul de Externe al Angliei: «Felul în care mergem actualmente mi se pare aproape o farsă» 324; aug 46 «atâtea cauze ce aduc dezolarea în sufletele noastre: pe capul nostru ruşii care ne iau toată vlaga, întârzierea încheierii păcii, seceta. Toată lumea parcă e bolnavă. De nicăieri o veste bună, o rază de speranţă pentru un viitor mai apropiat. În tratatul de pace cu România se va trece clauza că armatele sovietice nu se vor retrage decât atunci când marile puteri se vor înţelege în privinţa statutului Austriei, tară din care o mare parte e ocupată de armata rusă» 335; 13 aug 46 «În cuvântarea sa, ţinuta marţi în faţa Conferinţei de pace de la Paris, Tătărăscu, ministru de externe în actualul guvern, a expus punctul de vedere al României privitor la tratatul de pace, în sensul cum înţelege guvernul actual acest interes. El a arătat sacrificiile făcute de armata română după 23 august 1944, în războiul împotriva armatei germane şi ungare, în baza cărora crede că România are dreptul de a cere să fie

considerată ca cobeligerantă; a susţinut dreptul României de a cere despăgubiri Germaniei şi Ungariei; în privinţa clauzelor economice şi acelea ce se ocupă de restituiri şi reparaţii, dânsul e de părere că ele conţin pentru România sarcini foarte grele pe care nu le-ar putea satisface; că, de asemenea, clauza proiectului de tratat prin care se impune României o mare reducere a forţelor armate e departe de a oferi echivalentul contribuţiei romaneşti la efortul comun în perioada finală a războiului, poporul român e recunoscător puterilor aliate care au declarat nul şi neavenit Dictatul de la Viena în privinţa Transilvaniei de nord ce revine României. Ministrul de externe al României, însă, nu a spus un singur cuvânt asupra ocupării Basarabiei şi Bucovinei de nord de către ruşi, cu un an înainte de a i se declara război de către Germania. O elementară datorie îl obliga să ridice această chestiune în faţa conferinţei, cu atât mai mult cu cât, în iulie 1940, el a tipărit o broşură intitulată «Evacuarea Basarabiei şi Bucovinei de nord», în care înfăţişează un istoric al răpirii acestor provincii romaneşti şi în care, ca încheiere, spune: «Trecutul nostru stă mărturie că actele de cotropire săvârşite împotriva neamului nostru n-au lăsat urme durabile pe pământul românesc şi întreaga istorie ne-a învăţat că procesele deschise prin forţa asupririi nu se sfârşesc decât prin triumful dreptului, iar izbânzile silniciei nu au fost decât popasuri trecătoare care au pregătit izbânda cea de pe urmă a Dreptăţii». Ei bine, era cazul acum, conformându-se intereselor României şi părerilor lui de altă dată, să ceară Conferinţei de pace să hotărască retrocedarea provinciilor răpite. Sau, dacă nu o putea face, era de datoria lui să lase altora răspunderea renunţării României la drepturile ei»; 28 aug 46: Ziarul

«Liberalul» de azi reproduce fără comentarii o parte din declaraţiile făcute ziariştilor, la Paris, de ministrul român Gheorghiu-Dej, aflat la Paris ca membru al delegaţiei române de pace. Acest ministru român a calificat drept ridicole zvonurile după care Uniunea Sovietică ar mai retine un mare număr de prisonieri

români şi a tăgăduit cu toată tăria că Uniunea Sovietică ar exercita vreo presiune asupra treburilor interne ale României, «nici măcar într-un sigur caz, a spus dânsul, nu a intervenit vreodată guvernul sovietic în politica noastră internă»; «În şedinţa Comisiei politice şi teritoriale pentru România, trecând la discutarea memoriului României prin care se propune schimbarea datei intrării în război a României, de la 12 sept. Prevăzută în proiectul de tratat al miniştrilor de Externe), la 24 august, cum a fost în realitate (ziua aceasta s-a şi sărbătorit în România, de faţă fiind şi reprezentanţii Rusiei, Angliei, Statelor Unite etc.), delegatul Ucrainei luând cuvântul a declarat că amendamentul român nu este conform adevărului şi propune respingerea lui!! Cererea românească a fost deci respinsă de comisie. 3 laug 46 Se spune că, după expozeul făcut de ministrul român Tătărăscu la Conferinţa de pace de la Paris, studenţii români din capitala Franţei i-au făcut o manifestaţie ostilă pentru că nu a formulat cereri de retrocedarea Basarabiei şi Bucovinei de nord, răpită românilor în 1940 de către ruşi în modul cunoscut.

«În faţa Comisiei teritoriale pentru tratatul cu România, a fost ascultat delegatul Ungariei în pretenţiile formulate de Ungaria asupra unei părţi din Ardealul de nord, pretenţie care, în cele din urmă, a fost redusă la 2000 km pătraţi, în care se cuprinde Oradea Mare şi Aradul. După el a fost ascultat şi delegatul României, Tătărăscu. După dezbateri destul de lungi, în care s-au exprimat şi păreri favorabile Ungariei, pretenţia ungară a fost respinsă»;

6 oct 46 «Ion Mihalache, fruntaşul national-ţărănist, nedemn de a fi alegător şi de a fi ales, ca motiv că ar fi cerut să fie trimis ca voluntar în războiul împotriva Rusiei. Cel înlăturat a protestat în «Dreptatea» arătând că nu a cerut să fie primit ca voluntar în război, ci a fost chemat, punându-i-se în vedere să treacă la statul major al armatei; că el, însă, pentru anume motive, nevoind să facă servicii la statul major, a cerut să fie trimis pe frontul de luptă»

23 oct 46 s-a deschis la Washington *conferinţa*

Organizaţiei Naţiunilor Unite (*ONU*).

Preşedintele Truman a rostit o cuvântare în care, între altele, a evocat cele 4 libertăţi esenţiale formulate de *Charta Atlanticului*: libertatea cuvântului, libertatea religiei, eliberarea de suferinţă, eliberarea de teamă în primul rând teama de război); 29 iunie 47 «Acum câteva zile, într-o clipă amiază, în strada V. Alecsandri, fostă Neptun, din Craiova, s-a auzit până la mare distanţă un strigăt, un răcnet uriaş, ieşind ca din sute de piepturi: erau deţinuţii politici, din partidele de opoziţie, aduşi din diferite părti ale ţării şi închişi la penitenciarul din Craiova, din ordinul guvernului care conduce astăzi tara românească. Ei îşi strigau durerea şi indignarea, cerând să nu fie lăsaţi să moară de foame şi să li se dea libertatea care le-a fost răpită fără nicio vină. Oamenii care i-au putut auzi au fost foarte emoţionaţi, unii din ei au spus că nu au putut dormi noaptea gândindu-se cu indignare la nedreptatea ce s-a făcut acestor oameni: Va avea oare Dumnezeu grijă să pedepsească pe cei care-şi bat joc de libertatea şi viaţa unor oameni nevinovaţi?»; 6 dec 47 «Un fapt semnificativ s-a petrecut acum câteva zile, anunţat de posturile de radio străine. Ministrul României la Londra, Constantinescu, numit în urma demisiei fostului ministru la Londra, Franasovici, partizan al lui Tătărăscu, a demisionat şi el la scurt timp după numire şi sosirea lui la Londra, declarând că nu e de acord cu politica pe care o duce guvernul român»; 10 decembrie 47 «Primul ministru iugoslav, Tito, după ce a fost la Sofia pentru a întoarce vizita pe care primul ministru bulgar, Dimitroff, a făcut-o la Belgrad, s-a dus în acelaşi scop şi la Budapesta. Aceste 3 state au încheiat aşa numite «pacte de prietenie şi ajutor mutual», prin care, după cum s-a explicat azi de dimineaţă la radio-Bucureşti, numitele tari îşi vor da ajutor şi cu armele, în cazul vreunei agresiuni străine. E vorba ca Tito să vină în acelaşi scop şi în România. Din cele de mai sus se desemnează opoziţia dintre apus şi răsărit. În Franţa, Confederaţia Generală a Muncii a dat ieri ordin de încetarea grevelor. După cum se vede, legile votate în

parlamentul francez împotriva grevelor şi măsurile luate, au avut un bun efect. De altfel, înainte ca acea confederaţie să dea ordinul de reluarea lucrului, o mare parte din muncitori şi funcţionari se întorseseră deja la lucru. Guvernul a acordat un oarecare spor de salariu muncitorilor, dar a refuzat să admită cererea lor de a se da asigurări ca salariile să fie revizuite din 3 în 3 luni, a refuzat de asemenea să pună în libertate pe cei arestaţi şi să modifice vreo dispoziţie împotriva grevelor»;

Prizonieri la ruşi: 28 aug 46 «Ziarul «Liberalul» de azi reproduce fără comentarii o parte din declaraţiile făcute ziariştilor, la Paris, de ministrul român Gheorghiu-Dej, aflat la Paris ca membru al delegaţiei române de pace. Acest ministru român a calificat drept ridicole zvonurile după care Uniunea Sovietică ar mai retine un mare număr de prisonieri români şi a tăgăduit cu toată tăria că Uniunea Sovietică ar exercita vreo presiune asupra treburilor interne ale României, «nici măcar într-un sigur caz, a spus dânsul, nu a intervenit vreodată guvernul sovietic în politica noastră internă» 6 oct 46 «Astăzi am avut ocazia să stau de vorbă cu căpitanul Dragomir, făcut prizonier timp de 2 ani în Rusia şi întors de curând din cauză de boală. Spunea că au mai rămas mulţi prizonieri în Rusia. Că ofiţerii români prizonieri, ca şi cei germani, erau obligaţi să muncească. Au cărat cu spinarea mărfuri în porturi, în gări. Au tras la plug în locul vitelor, câte 16 prizonieri la un plug etc. etc;

1944

ARMISTIŢIUL

Joi, 24 august.

În dimineaţa zilei de sâmbăta 12 august, împreună cu sotia mea şi cu cocoana Margareta am plecat cu trăsura la Pleniţa... În zilele următoare am asistat la treieratul griului, orzului, mazării, la conacul nostru de la Crâng. Recolta peste tot e foarte mulţumitoare. S-a obţinut grâu între 70 şi 90 dublidecalitrii la pogon (rareori mai puţin). Agricultorii nu au însă cui vinde recolta.

Astăzi 24 august ne-am întors la Craiova cu aceeaşi

trăsură.

În răsptimpul acesta de 12 zile s-au întâmplat multe evenimente.

Adeseori, în timpul zilei şi al nopţii, au trecut avioane maericane şi engleze care au bombardat din nou Ploestii şi Valea Prahovei, apoi Târgovişte, Slatina etc. S-au aruncat şi asupra Craiovei, în apropiere de gară, 8 bombe.

Anglo-americanii au debarcat trupe şi în sudul Franţei, unde acum se dau lupte.

În nordul Franţei, trupele aceloraşi state au înaintat mult în Normandia şi Bretania, iar alaltăieri, marţi, au intrat în Paris. Cu trupele engleze şi americane veneau şi trupe franceze din armata generalului de Gaulle.

Armata rusă a început ofensiva pe frontul nostru şi după un atac cu trupe şi forte numeroase au înaintat ocupând Iaşii şi numeroase alte localităţi. În faţa acestei situaţii, după cum s-a comunicat azi-noapte la radio, Regele Mihai a luat conducerea statului din mina mareşalului Antonescu, numind un nou guvern compus mai ales din militari. Şeful guvernului a fost numit generalul de corp de armată, Ctin Sănătescu. Din guvern fac parte şi Iuliu Maniu, Ctin Brătianu, Lucreţiu Pătrăşcanu (comunist) şi T. Petrescu (social democrat).

Atât Regele cât şi noul guvern au dat câte o proclamaţie către tară. Prin proclamaţie se spune că pentru salvarea tării s-a găsit necesară ieşirea din alianţa cu Axa şi imediata încetare a ostilităţilor cu Aliaţii. Se mai spune în apel că Naţiunile Unite (Rusia, Statele Unite, Anglia) ne-au garantat independenta şi ne-au recunoscut nedreptatea Dictatului de la Viena prin care Transilvania ne-a fost răpită.

Se vede, desigur, că germanii nu ne-au mai putut da ajutor. Ce vor face ei acum, nu ştim. Ştim însă că condiţiile ce ne vor fi impuse de Rusia nu vor fi uşoare.

Sâmbăta, 26 august.

Pentru a vedea Proclamaţia către tară a Regelui Mihai, Declaraţia Guvernului şi lista noilor miniştrii, ataşez aici foaia respectivă din ziarul «Ecoul», singurul venit azi

la Craiova din Bucureşti.

Drept răzbunare pentru că România, în imposibilitate de a face altfel, a încetat războiul, germanii au bombardat ieri grav Capitala, avariind Palatul Regal şi alte instituţii şi clădiri din centru, mitraliind şi populaţia. De asemenea, trupele germane aflate la Băneasa au încercat, după un bombardament cu avioanele, să treacă spre Bucureşti dar au fost respinse de Regimentul român de gardă călare; satul Băneasa a căzut în mâinile românilor, trupele germane s-au predat atât în Băneasa cât şi în Bucureşti.

În urma acestor atacuri germane, guvernul român, care permisese la început retragerea în ordine a forţelor germane, a ordonat începerea luptei împotriva tuturor forţelor germane aflate pe teritoriul României, pentru eliberarea tării.

Proclamaţia în acest sens a guvernului către popor, precum şi declaraţiile făcute presei de dl. Iuliu Maniu, au cuprins ce se vede în tăietura din ziarul «Moldova», refugiat mai de mult timp din Iaşi la Craiova.

Ziarele din Bucureşti nu mai pot sosi la Craiova, trenul de la Piteşti la Bucureşti neputând circula din cauza aceloraşi evenimente.

Azi au fost lupte şi la T. Severin, între trupele germane aflate acolo şi cele române. Au plecat trupe române şi din Craiova, transportate cu autobuzele. Printre autobuzele ce au transportat trupe s-a rechiziţionat şi acela care face cursa de călători de la Craiova la Pleniţa.

Se spune că avioanele engleze şi americane au sosit la noi în ţară, aterizând pe diferite aerodromuri, între care şi acela al Craiovei.

La Berlin s-a format un guvern român, zis national, al cărui preşedinte este fostul legionar Horia Sima care, de la postul de radio de acolo, s-a adresat poporului român îndemnându-l să nu se supună noului guvern şi să lupte mai departe împotriva ruşilor. El ar fi adus insulte regelui şi actualului guvern.

Marţi, 29 august.

Urmărirea grupurilor din armata germană continuă.

Trupele române au făcut până azi peste 12.000 prizonieri pe care i-au internat în diferite lagăre. Internat se află şi generalul german Hansen. În regiunea Severin (Gura Văii) continuă luptele cu trupele germane refugiate acolo. S-a capturat mult material de război.

Trupele germane aflate în Bulgaria au încercat să treacă Dunărea pe la Giurgiu, ele au fost respinse. Bulgaria, retrăgându-se şi ea din luptă, va fi obligată să dezarmeze armata germană aflată pe teritoriul ei.

Aviatorii germani ce s-au aflat la început în jurul Capitalei, pentru a se răzbuna împotriva României, au bombardat grav Capitala în mai multe zile. Au fost astfel distruse, pe lângă Palatul Regal, Ateneul, Teatrul National, Spitalul Colţea, Teatrul din Sărindar, cartierul de locuinţe din Antim, Sf-tii Apostoli şi Apolodor, Academia de Artă Dramatică, Liceul Carmen Silva, Biserica Izvorul Tămăduirii, Cişmigiu, etc. etc.

Din cauză că linia ferată spre Bucureşti a fost întreruptă, nu au mai venit ziare din Capitală. Cum, de ieri, linia a fost reparată, azi ziarele au început să vină şi toată lumea s-a grăbit să şi le procure.

De alaltăieri posturile noastre de radioemisiune Bucureşti şi România nu mai funcţionează, au fost desigur avariate sau distruse. Funcţionează numai postul pe undă scurtă, Bucegi.

În luptele dintre trupele române şi cele germane din jurul Bucureştiului au dat ajutor şi bombardiere americane, care au aruncat bombe asupra aerodromului de la Otopeni, de unde plecau avioanele germane ce atacau Capitala. Avioanele americane au bombardat de asemenea ferry-boatul de la Giurgiu, singura legătură dintre Bulgaria şi România peste Dunăre.

Dintr-o ştire din Londra aflăm că bombele zburătoare şi-au încetat tirul asupra Londrei, cauza ar fi că armatele anglo-americane s-au apropiat de locul lor de lansare, la o distanţă de unde pot avea acea regiune sub focul tunurilor.

Ziarele au publicat apelul către tară al lui Ctin Brătianu (Dinu), şeful Partidului Liberal, precum şi acela al

lui Titel Petrescu, şeful Partidului Social Democrat, ambii făcând parte din guvern (ca miniştri fără portofoliu, deocamdată).

Ziarul «Curentul», sosit azi la Craiova, publică o scrisoare a lui Pamfil Şeicaru adresată preşedintelui Consiliului de administraţie al Societăţii omonime Curentul, prin care declară că înţelege să tragă toate consecinţele şi că deci lupta lui ca ziarist încetează (Şeicaru a scris în «Curentul» numeroase articole potrivnice Rusiei).

Se anunţă că trupele ruseşti au înaintat în Transilvania, partea ocupată azi de unguri (desigur au trecut din Moldova prin trecătorile Carpaţilor).

Armata rusă a ajuns în Muntenia. Primele coloane au şi trecut la periferia Bucureştiului, în drum spre front. După un comunicat din Moscova, au fost capturaţi în ultimele zile

60.000 germani.

1 sept. 1944 – 14 sept. 1945

Notez aci evenimentele întâmplate începând de la 1 septembrie.

Vineri, 1 sept. 1944

Am plecat din Craiova miercuri seara, întrucât azi reîncepe activitatea la Casaţie. La gara Craiova m-a întovărăşit sotia mea. În gară am găsit pe colegul Udrea şi pe profesorul, azi pensionar, Ţuculescu cu care împreună am călătorit în acelaşi compartiment. Trenul care venea de la T. Severin a sosit cu aproape 3 ore întârziere, astfel că în loc de a pleca la ora 7, 20 seara, am plecat la ora 10. Pe drum trenul a avut mari întârzieri, nu am ajuns în Bucureşti decât la ora 3 după-amiază ieri, pe o mare căldură. Trenul a fost surpaâncărcat. La gară, dincolo de Chitila, am văzut staţionând pe şosea, gata de plecare, numeroase camioane încărcate cu trupe ruseşti care treceau spre front.

Ajuns la Gara de Nord, am găsit un om care mi-a dus bagajul acasă. Pe str. Cobălcescu, în str. Eroului, în apropiere de casa noastră, şi pe str. Segmentului,

numeroase case distruse de bombardamentul german. La blocul nostru nu sunt distruse decât geamurile, iar uşile în parte avariate. Lumină şi apă avem, dar telefonul nu funcţionează căci o bombă a căzut la Palatul Telefoanelor. Bombardamentele germane au distrus foarte multe clădiri în oraş. Ieri, ducându-mă la Palatul Justiţiei, am văzut clădiri dărâmate pe cheiul Dâmbăvitei; dintr-o clădire distrusă se scoteau cadavre de oameni (aici a fost Salvarea – se spune că au fost omorâţi sub dărâmături peste 100 oameni, medici etc.) Astăzi de dimineaţă ducându-mă să văd ce face Ion Foarte şi mergând pe jos pe str. Izvor (pe unde tramvaiul nu mai merge), am văzut că aproape toate clădirile de pe această stradă sunt distruse de bombardamentele germane. Laboratoarele de fizică şi chimie de pe cheiul Dâmboviţei avariate grav şi ele. Ducându-mă apoi pe Calea Vitcoriei, am văzut numeroase clădiri, Teatrul National, Palatul Regal, Ateneul, avariate de bombe. Întorcându-mă pe bulevardul Elizabeta am văzut Ministerul Lucrărilor Publice (care fusese numai în parte atins de bombele americane), acum aproape complet distrus. Pe acest bulevard sunt numeroase alte clădiri distruse.

Ne întrebăm cu toţii: ce a folosit nemţilor faptul de a fi distrus atâtea clădiri din Bucureşti?

La Casaţie am aflat că funcţionarul Limberea de la Secţia II, un bun şi cuminte funcţionar, a fost omorât de bombardament.

Din comunicatele de azi, publicate în ziare, ale Marelui Stat Major al armatei române, rezultă că în cursul zilei de ieri trupele române au lichidat prin atacuri viguroase ultimele rezistente germane din zona petroliferă, de la Brazi şi Păuleşti. În Transilvania, trupele române au capturat trupele germano-maghiare care au întreprins o incursiune pe teritoriul nostru. Printr-un comunicat special se aduce la cunoştinţă că până azi, pe teritoriul nostru, numărul prizonierilor germani se ridică la peste 50.000, din care 9 generali şi 652 ofiţeri. Prada de război este enormă. Ieri armata română a început operaţiuni pentru

dezrobirea Transilvaniei de Nord şi a pus stăpânire pe satele Vâlcele, Ilieni, Fitis, Bicfalău.

Ieri au sosit la Bucureşti foştii prizonieri români de la Stalingrad, aduşi de ruşi, şi au defilat pe stradă. Ei vor fi trimişi pe frontul transilvan (sunt prizonieri români instruiţi de ruşi şi formaţi în regimente pentru a lupta împotriva germanilor).

Pe străzile Capitalei sunt lipite apeluri tipărite ale înaltului Comandament Militar Sovietic, prin care îndeamnă populaţia română să fie liniştită, să lucreze fiecare acolo unde se află căci ei, ruşii, nu au venit în ţara noastră ca asupritori, ci ca eliberatori. Declară, în acelaşi timp, că proprietatea privată va fi respectată şi apărată, că România se va guverna singură, fără cel mai mic amestec din partea Rusiei, care nu va schimba orânduirea socială.

Delegaţia română care a fost la Moscova pentru semnarea armistiţiului – compusă din ministrul Lucreţiu Pătrăşcanu, Ghiţă Pop, fost ministru, Barbu Ştirbei, Visoianu, ministru plenipotenţiary, general Dămăceanu şi locot.-colonel Focşăneanu, s-a înapoiat. (Delegaţia română încă nu s-a înapoiat; a fost o eroare a unor ziare). Gh. Pop a adus lui Iuliu Maniu un mesaj personal din partea lui Stalin (ca răspuns la un mesaj al lui Maniu). Nu se cunoaşte deocamdată cuprinsul lui.

Acum pâinea e liberă în comerţ din cauza recoltei abundente de grâu de anul acesta.

Partidele politice au început să se reorganizeze. Azi a reapărut ziarul «Semnalul» care timp de 4 ani a fost suspendat, sub direcţia lui Sebastián Şerbescu. A reapărut de asemenea ziarul «Epoca».

Pe străzile Bucureştiului circulă în toate părţile automobile cu ofiţeri şi soldaţi ruşi.

După comunicatul sovietic, regiunea petroliferă Ploieşti a fost luată în stăpânire de autorităţile militare ruseşti.

O telegramă particulară din Berna, transmisă ziarului «Semnalul», anunţa că Hitler ar fi cerut să înceapă războiul cu gaze şi că Göring şi Himler s-ar fi opus.

Sâmbăta, 2 septembrie

Apelul Comandamentului Armatei Roşii, stabilit acum în Bucureşti, a fost publicat în ziarele de azi. Ataşez aici foaia respectivă de ziar conţinând acest apel.

Autoritatea militară sovietică a dat o ordonanţă prin care, între altele, ordonă ca populaţia să depună aparatele de radio (locul depunerii se va comunica în zilele următoare). Circulaţia pe străzi oprită între 9 seara şi 5 dimineaţa.

Pe stradă, în restaurante, numeroşi militari sovietici. Trupele aliate anglo-americane au ajuns la Verdun, Sedan, aproape de frontiera germană, iar mai spre nord au ajuns aproape de graniţa Belgiei. Trupele debarcate în sudul Franţei al ajuns la graniţa Elveţiei.

Mareşalul Pétain, fostul conducător al statului francez, şi Laval, primul ministru, au fost ridicaţi cu forţa de autorităţile gremane şi transportaţi nu se ştie unde.

Killinger, fostul ministru german la Bucureşti, s-a sinucis în localul Legaţiei hitleriste sân calea Victoriei (s-a sinucis împreună cu el şi secretara sa, Ingrid). El ar fi fost extrem de deprimat, ştiindu-se trecut pe lista criminalilor de război. Este vorba ca Finlalda să înceteze şi ea lupta şi să încheie pacea cu Sovietele.

A încetat din viaţa într-o comună din jud. Muscel, marele nostru scriitor Liviu Rebreanu. El va fi înmormântat acolo mâine.

De către Comandamentul sovietic s-a fixat valoarea rublei ruseşti: o rublă = 100 lei. Leii scoşi de ei: 1 leu = 5 lei de ai noştri.

În Bucureşti a sosit o delegaţie militară anglo-americană şi un grup de ziarişti care au fost primiţi de primul ministru român, la recepţie fiind de fată şi domnii Maniu şi Dinu Brătianu.

Duminică, 3 septembrie

Armata rusă a fost bine primită în Bucureşti de populaţia căreia nici prin gând nu-i trece să fie ostilă.

Totuşi, mici incidente de natură particulară s-au petrecut între soldaţii armatei roşii şi populaţia Capitalei.

După cum însă relatează o ziarsită în ziarul «Universul» de azi

— Care a fost primită în audientă de generalul Burenin – care reproduce cuvintele acestuia, e natural ca în primele zile să domnească puţină confuzie până ce totul va fi organizat. Măsurile ce se vor lua vor fi executate de autoritatea militară sovietică împreună cu organele poliţiei române. Iar pentru lucrurile ce se vor rechiziţiona se vor da bani.

Astăzi înainte de amiază, colindând pe diferite străzi, am văzut alte clădiri dărâmate de bombardamentul german, pe str. Popa Tatu şi Transilvaniei. Calea Victoriei în dreptul străzii Berthelot este teafără. În piaţa Amzei au căzut bombe care au dărâmat sau ars câteva case. Teatrul Studio are numai ferestrele şi uşile avariate. Bulevardul cel mare, Take Ionescu – Brătianu, e neatens, nu ştiu cum a scăpat. Pe bulevard lume (nu prea multă) se plimbă în toate direcţiile. Din când în când apar militari ruşi. Însoţiţi de un civil, trec şi 3 tineri ofiţeri din armata Statelor Unite, adevărate exemplare de lux, făcând parte desigur din misiunea militară americană trimisă în Bucureşti.

Am observat zilele acestea că de câte ori un automobil cu militari ruşi se aflǎ oprit undeva, grupuri de români, foarte curioşi din firea lor, se sting în jurul lor şi chiar numai prin semne caută să-i descoase. Astăzi, pe str. Zalomit de lângă Cişmigiu, un soldat rus aflat într-o maşină, la cererea civililor români din jurul său, îşi desfăcuse o armă automată curioasă ca să le arate din ce e compusă. În Cişmigiu soldaţi ruşi, luându-şi aere marţiale, se aşezau în dreptul unor arbori pe o alee, ca să fie fotografiaţi de un fotograf ambulant român.

În Cişmigiu au fost aruncate mai multe bombe care au rupt compirt arborii ori i-au sfârtecat. O bombă a căzut în micul lac în care înotau micii peşti roşii, a distrus lacul şi a acoperit cu pământ aleea ce trecea pe aci.

Sfâşierea aceasta a Cismigiului, unită cu faptul că acum nu se poate ocupa nimeni de el ca să-l cureţe, şi cu seceta, dau Cismigiului un aer foarte trist. Pe lângă

aceasta, clădirile înalte cu mai multe etaje, marginea de răsărit a grădinii s-atransformat în ruine din cauza aceluiaşi bombardament.

Colegii de la Curtea de Casaţie, Ariton şi Ciurea, primul locuind în str. Transilvaniei, iar al doilea în str. Luterană, au rămas fără locuinţe; nemţii le-au distrus cu avioanele. Aceeaşi soartă a avut şi colegul I. Petrescu, de la Curtea de Appel, membru în comisia cu automotoarele: blocul în care avea un apartament a fost distrus şi nu a mai rămas nimic, după ce mai înainte suferise o împuşcătura de mitralieră în picior de la un avion american.

După amiază am luat tramvaiul pentru a merge în str. Eufrosin Poteca, aproape de Gara de Est, pentru a vedea în ce stare se află casa în care locuieşte prietenul şi colegul meu Pascu Dinescu, aflat acum cu sotia lui în.com. Cheia, jud. Vâlcea. Am întâlnit pe drum numeroase convoaie de căruţe cu cai, conduse de soldaţi ruşi prăfuiţi, autocamioane, automobile – printre militarii rusidin ele aflându-se şi tinere rusoaice îmbrăcate în haine militare.

Din Calea Victoriei înainte, în tot lungul bulevardului până dincolo de şoseaua Iancului, la întâlnirea ei cu Şoseaua Pantelimon şi apoi în lungul bulevardului Fradinând, nemţii nu au aruncat bombe. Casa lui Pascu Dinescu e în bună stare. În faţa casei am găsit pe Maria, servitoarea lor, care a rămas singură să îngrijească de casă.

Ruşii rechiziţionează numeroase automobile şi autocamioane.

De când am venit aici, seara după ora 9, în toate serile, focuri de armă pe stradă: se pare că trag patrulele ruseşti pentru a-şi face simţită prezenţa.

Luni, 4 septembrie

Regele Mihai a semnat un decret prin care dispune că drepturile românilor sunt cele recunoscute de Constituţia din 1866 cu modificările ce ulterior i-au fost aduse şi de Constituţia din 29 martie 1923 (drepturi egale pentru toţi cetăţenii fără deosebire de rasă). Implicit, prin urmare, Constituţia din 1938 (de pe timpul regelui Carol al

II-lea) a fost abrogată; de altfel ea fusese suspendată de regimul mareşalului Averescu.

Incidentele de care vorbeam zilele trecute, dintre soldaţi ai armatei sovietice şi populaţie, constau în următoarele fapte: unii soldaţi sovietici, adeseori în stare de ebrietate, opreau ofiţeri români sau civili şi le luau banii, ceasornicele, inelele. Pe unii ofiţeri români i-au dezbrăcat de haine. Pe lângă aceasta, intrau în casele oamenilor şi violau femeile... Desigur că acestea au fost numai excepţii. Înaltele autorităţi militare sovietice au luat măsuri severe, au condamnat la moarte pe 20 asemenea ostaşi şi i-au executat prin împuşcare.

Astăzi în piaţă nu s-au mai găsit aproape deloc zarzavaturi şi fructe, mai ales struguri care se găseau din abundentă şi destul de ieftini. Am întrebat pe o negustoreasă de fructe şi mi-a răspuns că ţăranii care aduc zarzavaturi şi fructe în piaţa Obor, de unde se aprovizionează toţi negustorii, nu au mai venit cu asemenea alimente, unii din ei având vitele ridicate de armata sovietică, alţii temându-se să nu li se ia pe drum. Se crede însă că se vor lua măsuri şi în această privinţă.

Unii ofiţeri ruşi sau soţiile lor, cât sunt ei crescuţi în principiile comuniste, au totuşi gust pentru lucrurile de lux. Astfel, spunea un coleg, un ofiţer rus, maior din Petrograd, a cumpărat azi de la un mare magazin din centru pentru sotia lui ciorapi de mătase şi alte lucruri fine, în valoare de 50.000 lei, pe care i-a plătit în bani româneşti, fără să se tocmească.

Fetele înrolate în armata rusă, unele din ele îmbrăcate destul de cochet, cumpără de prin parfumerii şi drogherii creme de fată, rujuri, apă de colonie etc.

Marţi, 5 septembrie

Trupele aliate au ajuns în Belgia la Bruxelles şi au trecut şi în Olanda. De ieri dimineaţa, Finlanda, în vederea armistiţiului, a încetat lupta cu Rusia. Guvernul finlandez a invitat trupele germane să se retragă în scurt timp de pe teritoriul Finlandei; comandantul german de acolo a acceptat şi retragerea a început.

Se afirmă că guvernul german face eforturi serioase pentru a obţine pacea. Se mai spune că Hitler şi cei din guvernul său ar fi cerut Spaniei găzduire, în caz de capitulare a Germaniei. Guvernul spaniol ar fi refuzat.

Mussolini ar fi trecut din Italia în Germania. În Bulgaria s-a format un guvern favorabil aliaţilor.

În toate magazinele din oraş se văd militari din armata roşie cumpărând mărfuri.

Alimentele se împuţinează şi se scumpesc. Astfel, pătlăgelele roşii care acum câteva zile se vindeau cu 40 lei kg, sunt acum cu 80 lei, strugurii de la 100 lei la 180 lei etc.

Miercuri 6 septembrie

După ştirile din ziarele de azi, guvernul bulgar a cerut pace Uniunii Sovietice. Trupele germane au atacat fără nicio formalitate corpul expediţionar bulgar (din Serbia sau Grecia?) care se retrăgea din teritoriile ocupate în interiorul ţării. După alte ştiri, totuşi, Uniunea Sovietică a declarat că se găseşte în stare de război cu Bulgaria, întrucât această tară nu a urmat exemplul României şi al Finlandei, ci a voit să profite de situaţia de neutralitate, dând ajutor trupelor germane. Ruşii au şi trecut prin mai multe puncte în Bulgaria (desigur de pe Marea Neagră).

Printr-o scrisoare trimisă printr-un particular arhivarului Dumitrescu de la Secţia II a Casaţiei, preşedintele Mogoş face cunoscut că de la conacul ce avea la moşia lui în comuna

...şi unde a stat în timpul acestei veri, armata rusă i-a luat tot, lucrurile de îmbrăcăminte, vite, cereale, nemairămânând cu nimic. Aflăm că primul preşedinte al Casaţiei, Lupu, pentru a putea veni de la tară, unde a fost sâmbăta şi duminică, a trebuit să se urce într-un tren ce aducea pietriş. În calitatea sa, el are de la minister şi un automobil, dar se pare că i s-a luat de soldaţii ruşi, sau în orice caz nu mai putea circula cu el.

Vineri 8 septembrie

În Bucureşti nu se mai întâmpla incidentele de care vorbeam. S-au luat măsuri severe în această privinţă. Prin

oraş umblă patrule ruse şi române, câteodată patrule mixte compuse din soldaţi ruşi şi români sub conducerea unui sergent sau plutonier român. Se spune că şi în restul ţării s-ar fi luat asemenea măsuri. Nu ştiu dacă ele se respectă peste tot.

În orice caz, o parte din soldaţii ruşi su săvârşit pe alocuri devastări, mai ales la proprietarii agricoli. S-au dat ordine de Comandamentul rusesc ca acolo unde sunt prinşi soldaţi ruşi săvârşind excese de orice fel, să fie împuşcaţi pe loc. Se înţelege că nu toţi soldaţii ce trec prin ţara noastră se dedau la asemenea fapte, sunt şi oameni care a respect de bunul şi persoana altora…

De când s-a introdus oarecare ordine şi vehiculele de orice fel nu mai sunt luate fără un ordin superior proprietarilor, au început să se aducă în piaţa zarzavaturi şi struguri în mai mari cantităţi şi în consecinţă sau şi mai ieftinit. Brânză, carnea însă se împuţinează şi e posibil să nu le mai găsim cu timpul, căci România a fost obligată să întreţină armata rusă de pe teritoriul ei, astfel că vitele vor fi rechiziţionate pentru tăiere.

În toată ţara e o căldură aproape insuportabilă, de multă vreme nu a mai plouat şi nu e semn de ploaie. Porumbul care promitea atâta, va da desigur o recoltă mediocră.

Colegul meu de la Casaţie, Aurel Căpăţâna, a fost numit ministru de justiţie în locul lui Pătrăşcanu (comunist), care fusese numit la Justiţie provizoriu şi care acum se află la Moscova, făcând parte din Comisia pentru armistiţiu.

Regele a semnat decretul-lege prin care

«Consiliul de patronaj al operelor sociale» se transformă în «Liga operelor sociale», sub conducerea Reginei-mame Elena.

Bulgaria a declarat şi ea război Germaniei.

Trupele ruse ce au trecut repede prin România au ajuns în Jugoslavia şi au făcut joncţiunea cu armata lui Tito. Se pare că au debarcat în Jugoslavia şi trupe anglo-americane (venind pe Adriatica). Acum trecerea trupelor

germane ce se află în sudul Jugoslaviei şi în Grecia e închisă.

Sâmbăta 9 septembrie

După un comunicat de la Moscova, trupele de ocupaţie ruse au ajuns în Romanaţi, la Leu şi Dioşti. În curând vor trece în Dolj.

Armata română stă în defensivă pe frontul Transilvaniei. Ea nu va începe o acţiune decât odată şi de acord cu ruşii şi anglo-americanii (aceştia în vest). Postul de radio Moscova (după cum se transmite din Londra) s-a adresat cu un apel poporului german spunând: «Ora 12 a bătut, toate fronturile se destramă. Întocmai ca un inel uriaş de oţel, încercuirea aliată în jurul Reishstagului se strânge. Ultima voastră şansă pentru a rupe cu naziştii vă este de fată. Germani, loviţi puternic pe Hitler şi toate creaturile lui! Prăbuşirea se află la porţile Germaniei şi nu puteţi scăpa de ea decât dacă reacţionaţi imediat.»

De mai multe zile copiii vând pe stradă o broşură cu un vocabular româno-rus, conţinând şi scurte conversaţiuni. Oameni care ştiu să profite de toate ocaziile au căutat să nu o piardă pe aceasta. De asemenea se vând, făcute din hârtie colorată, mici steaguri ruseşti, engleze, americane.

Au mai apărut vechile ziare politice care-şi încetaseră apariţia acum 4 ani: «Dreptatea»

(naţional-ţărănesc), «Viitorul», «L'indépendence roumaine» (liberal) şi numeroase alte ziare, fiecare vorbind liber şi criticând aspru vechiul regim. Ziarul «Curentul» nu mai apare (ca şi

«Porunca vremii»). Tipografia «Curentului» se pare că a fost luată de naţional-ţărănişti pentru «Dreptatea» şi pentru o viitoare editură de cărţi.

Prin faptul că în Bulgaria a venit un guvern democrat care a declarat război Germaniei, Rusia a declarat că încetează şi ea războiul împotriva Bulgariei. Armata rusă înaintează însă mai departe în Bulgaria, mergând către Jugoslavia. Acum se discută condiţiile de armistiţiu între aliaţi şi Bulgaria.

În Bucureşti se află o trupă de actori sovietici care joacă în limba rusă diferite piese, mai ales din acelea care ridiculizează pe germani. Am primit azi o scrisoare de la sotia mea, aflată în Craiova, care era neliniştită de soarta mea în Bucureşti, întrucât scrisorile ce i-am trimis din Bucureşti au ajujs târziu la Craiova.

Miercuri, 13 septembrie

Astăzi de dimineaţă, la radio, precum şi în ziarele de după amiază, s-a anunţat că armistiţiul între România şi Aliaţi s-a semnat la Moscova. Din partea Uniunii Sovietice au luat parte la negocieri: Molotov, Vîşinski, Maiski.

Manuilski, Novikov, generalul Vinogradov şi amiralul Pogdenko; din partea Marii Britanii ambasadorul Kess, din partea Statelor Unite ambasadorul Harriman. Delegaţii guvernului român au fost: Pătrăşcanu, general Dămăceanu, Ştirbey şi Pop.

Textul acordului urmează să se afle în următoarele zile.

Astăzi am primit scrisoare de la sotia mea; îmi scrie că la Craiova e bine, a intrat şi acolo armata rusă, însă e linişte.

După o epocă lungă de secetă şi de o căldură ca în luna lui cuptor, azi-noapte a plouat puţin, a bătut vântul şi s-a mai răcorit.

Sâmbăta, 16 septembrie

Condiţiile armistiţiului dintre noi şi Rusia au fost publicate în ziarele de azi. Ataşez aici foile din ziarul «Timpul» care conţin aceste condiţii şi anexele sale.

Clauzele principale sunt: restabilirea granitelor din acordul sovieto-român din 28 iunie 1940; o despăgubire de 300 milioane dolari, plătibilă în 6 ani în produse petrolifere, agricole etc.; restituirea materialelor luate de armata română de pe teritoriul sovietic; guvernele aliate sunt de acord că Transilvania cedată ungurilor prin dictatul de la Viena întreagă sau aproape întreagă să fie restituită României etc.

Ieri am văzut pe str. Zalomit de lângă Cişmigiu o mare grupă de prizonieri germani trecând în coloană de

marş pe trei rânduri, cu cazmalele pe umăr şi călcând în pas cadenţat, străjuiţi de santinele române; veneau de la ridicatul molozurilor de pe străzi, umplute de dărâmăturile clădirilor distruse de aviaţia lor după actul de la 23 august.

În urma ordinului Comandamentului rus, executat printr-o ordonanţă a Comandamentului român, până aseară s-au depus de populaţie la circumscripţiile de poliţie aparatele de radiorecepţie şi armele. Funcţionarilor li s-a îngăduit să păstreze aparatele de radio, căpătând o autorizaţie de la autoritatea de care depind.

În piaţă şi în magazine nu se mai vede deloc carne, slănină, mezeluri, untură. Untdelemnul nu mai este încă din epoca anterioară venirii ruşilor în tară.

Încă nu s-au putut pune până acum geamurile la ferestrele din blocul nostru (s-au pus câteva geamuri numai în partea de răsărit, unde au fost mai mari pagubele). Din cauza aceasta este curent în toată casa, mai ales că acum s-a răcorit mult. De altfel sunt în oraş foarte multe case fără geamuri, căci fabricile nu prididesc (fiind nevoie de zeci de mii de geamuri), iar pe de altă parte transportul se face greu.

Acum spre Craiova este un singur tren, la ora 1 ziua. Am fost azi să mă interesez, gândindu-mă că aş putea face o călătorie la Craiova, pentru a vedea ce mai e pe acasă. Am văzut că trenul, care mai avea o ½ oră până a pleca, era încărcat, având şi deasupra vagoanelor mai bine de 1.000 oameni.

Sâmbăta, 23 septembrie

Trupele române şi sovietice au cucerit Timişoara şi Aradul, care fuseseră luate de forţele germano-ungare, şi acum se îndreaptă spre graniţa ungară care sea află la mică distanţă de Arad.

S-a publicat în ziare că cunoscutul fizician francez Georges Claude a fost arestat de guvernul francez restabilit acum acolo, pentru că inventând bomba zburătoare (racheta) ar fi predat planurile ei germanilor care au fabricat-o şi pus-o în funcţiune.

Se afirmă că mareşalul Göring, înlăturat de Hitler de

la comanda aviaţiei germane întrucât a fost de părere că Germania trebuie să încheie pace, şi care până aici era pus sub supraveghere, a fost arestat.

Armata rusă face în magazine cumpărături masive. Ieri mă aflam la librăria «Universul», unde un grup de trei ofiţeri ruşi cereau să li se vândă toate caietele care se aflau în librărie. Cum în librărie şi îndepozitul ei se aflau câteva sute de mii de caiete, valorând mai multe milioane de lei, le-au cumpărat pe toate, plătindu-el în ruble. Cred că aceste caiete vor fi trimise în Rusia.

Ziarele de azi publică un comunicat de la Palatul Regal, prin care se face cunoscut că ieri Regele şi Regina-mamă au dat un dejun în cinstea generalului rus Burenin, comandantul militar al trupelor sovietice din Bucureşti.

Lipsa de ploaie continuă. E soare şi totuşi rece. Într-o dimineaţă de zilele trecute erau afară 11 grade. Semănături de toamnă cred că nu s-au făcut deloc până acum, din cauza uscăciunii pământului. De altfel şi vitele s-au împuţinat, din cauză că suntem obligaţi să dăm armatei ruse.

Viaţa se scumpeşte din ce în ce mai mult. Carne de vacă nu se găseşte, ouăle, puţine, 30

40 lei, iar păsările costă enorm: un pui mai mare de găină 800 – 1.000 lei. La restaurante chiar de mâna a doua şi a treia, un fel de mâncare costă 250 – 350 lei.

Numeroasele ziare apărute fierb cerând cât mai grabnice sancţiuni contra vinovaţilor de război şi a celor care într-un fel sau în altul au simpatizat cu nemţii.

Este vorba să se înfiinţeze un tribunal al poporului pentru judecarea lor.

Duminică, 1 octombrie

Trupele române în unire cu cele sovietice au ocupat prin lupte Tg. Mureş şi Oradea, înaintând. Între Arad şi Oradea Mare, au trecut graniţa ungurească şi au ocupat din Ungaria oraşul Gyula.

Comandantul rus al grupului de armate din Transilvania, generalul Managarov, printr-un ordin de zi din 23 sept. 1944, aduce laude armatei române pentru

modul cum s-a comportat în luptele din Tranisivania.

Rublele şi leii sovietici mai au curs numai până în seara zilei de azi. Cu rublele lor însă, al căror curs impus este atât de ridicat (100 lei o rublă), ofiţerii şi soldaţii armatei sovietice au cumpărat de la magazinele din Bucureşti mărfuri în catităţi enorme. Am văzut în fiecare zi pe stradă numeroase grupuri de militari ruşi cu braţele încărcate de pachete şi cu geamantane noi cumpărate şi umplute cu lucruri.

Astfel că pe lângă faptul că trebuie să plătim despăgubirile fixate prin pactul de armistiţiu, pe lângă faptul că trebuie să aprovizionăm armata rusă de pe teritoriul român, dar a mai trebuit să dăm mărfuri aproape pe degeaba, sub pretextul că se cumpără. De altfel pentru ruşi e o surpriză plăcută că în ţara românească comerţul e atât de liber, că poţi cumpăra ce vrei şi cât vrei, ceea ce nu pot face la ei în tară.

O adevărată frenezie a fost şi este în ziare pentru înlăturarea din slujbe a funcţionarilor numiţi sub regimul trecut, sau chiar a celor vechi care ar fi fost favorabili regimului.

S-a şi alcătuit un decret-lege (din 19 sept.1944) pentru purificarea administraţiilor publice, semnat de ministrul justiţiei, Căpăţâna, aprobat şi semnat apoi de Suveran

Ministrul Pătrăşcanu însă, la o săptămână după ce a fost publicat decretul-lege, a găsit de cuviinţă să publice un comunicat că decretullege a suferit unele modificări din partea ministrului justiţiei, modificări prin care s-ar atenua unele condiţii din textul discutat în Consiliul de miniştri. S-a publicat mai târziu ştirea că ministrul Pătrăşcanu a fost delegat să refacă decretul în forma lui primă.

Niciunul din ceilalţi membri ai Cabinetului nu au adus public o asemenea învinuire titularului de la Justiţie.

Ministrul de justiţie, consilierul de la Casaţie, Căpăţâna, nu ar fi fost în stare ca din proprie iniţiativă să facă acele modificări care, de altfel, nu schimbă ideea urmărită şi al căror scop nu este altul decât ca prin

atenuarea ce introduc să nu se producă o prea mare perturbare în aparatul de stat, ori să se facă nedreptăţi.

În urmarea acestui incident, ministrul de justiţie şi-a prezentat demisia.

Cea mai mare parte din ziarele apărute acum şi, de altfel, şi din cele vechi care continuă să apară, prin atitudinea lor exercită o adevărată teroare: ele cer în mod gălăgios pedepse grave, arestări, o epuraţie cât mai largă în aparatul de stat.

Un ziar,» Semnalul», a adus jigniri grave magistraturii în general şi Curţii de Casaţie în special, afirmând lucruri cu totul inexacte sau atacând modul ei de a interpreta legile…

Făcând comparaţia între ceea ce se petrecea pe vremea când veniseră la putere foştii legionari de tristă amintire şi ceea ce se petrece acum, sub guvernul zis democrat, constatăm aceeaşi agresivitate, aceeaşi pornire.

E drept însă că sunt şi ziare care, cerând şi ele aplicarea decretului-lege de care am vorbit mai sus şi pedepsirea vinovaţilor de război, păstrează o atitudine ponderată şi se ocupă în mod serios desituatiaprezentă şi viitoare a ţării.

E drept de asemenea că şi în guvern sunt personalităţi înţelepte care caută să nu cadă în exces şi sunt preocupaţi de afacerile importante ale ţării.

Prin decretul-lege prin care s-a revenit la Constituţia din 1923, a fost suspendată inamovibilitatea în magistratură, inamovibilitate care, se spune în decret, va fi reglementată printr-o lege ce va apărea. De 3 ori până acum, în câţiva ani, această inamovibilitatea, deşi un principiu constituţional, a fost suspendată, încât de poate spune că ea nu mai există. Odată a fost suspendată sub Regele Carol II, a doua oară sub regimul legionar, care a căutat să înlocuiască pe magistraţii ce li se părea că au lucrat împotriva acestei mişcări, acum în scopul de a se înlocui magistraţii bănuiţi că ar fi fost favorabili acelui regim.

De la sotia mea de la Craiova am primit ştirea că au

mai plecat din roas trupe ruseşti şi-au rămas mai puţine. De la Pleniţa mi-a adus azi Ion Foarte un pachet cu lucruri de mâncare şi o scrisoare de la Rina şi Natalia, în care-mi spun că au fost ruşi şi pe acolo, că au făcut oarecare pagube la conac, însă nu multe, căci ei avuseseră grijă să aducă de acolo la Pleniţa vitele şi cea mai mare parte din lucruri şi să ascundă din ele.

La alte conace din apropiere însă, soldaţii ruşi nu au mai lăsat nimic.

Joi, 5 octombrie

A încetat din viaţa colegul nostru I. Floares, cu care împreună am intrat în şedinţa timp de aproape 5 ani de când mă aflu la Curtea de Casaţie. Într-un timp foarte scurt au căzut asupra lui cele mai mari nenorociri: bombardamentele i-au distrus casa clădită cu munca întregii sale vieţi; i-a murit acum o lună un băiat, magistrat foarte bun şi el; în cele din urmă a murit el însuşi doborât de toate aceste lovituri. Era un suflet atât de curat, un prieten bun, un magistrat atât de activ şi priceput, încât Nicu unul din colegii lui nu-l va uita. Astăzi după amiază, la ora 3, 30 am luat parte la înmormântarea lui, la cimitirul Reînvierea din Bucureşti. Am fost toţi membrii Curţii de Casaţie, în frunte cu prim-presedintele Lupu. Înmormântarea lui a avut parte şi de o zi frumoasă, cu soare. Dumnezeu să-l odihnească!

Duminică, 8 octombrie

Sotia mea mi-a trimis din Craiova prin sotii Petre Stoica (consilier la Curtea superioară adtivă, fost evacuată din Bucureşti la Craiova şi acum revenită la Bucureşti), câteva lucruri pentru iarnă, o plapumă groasă, rufe etc.

Îmi scrie că a murit la Craiova vecinul nostru Goga, proprietarul, împreună cu Miertoiu, al fabricii de mobilă «Miertoiu şi Goga». La ei ne-am refugiat noi tot timpul astă-vară în timpul alarmelor aeriene, într-un adăpost care prezenta oarecare siguranţă. Bietul Goga! nu avea nici 50 de ani. Era un om bun, înţelept, cinstit, priceput, inteligent. În adăpost căuta să încurajeze pe cei ce se ascundeau acolo, căutând să prezinte pericolul ca fără

importantă sau povestind alte lucruri pentru a distrage atenţia de la ameninţarea de afară. O mare pierdere pentru familia lui, pentru industria în care era un minunat conducător, pentru prietenii lui.

Comuniştii din ţara noastră şi cu socialiştii, formând acum un bloc, au ţinut azi mari întruniri, la care au asistat un mare număr de muncitori. Un prieten îmi spunea că a văzut plancarde pe care scria: «Trăiască generalul Malinovschi» (Malinovschi e generalul rus care conduce operaţiile în Serbia şi Transilvania), sau «Vrem guvern comunist» etc.

Comuniştii au azi în Bucureşti 4 ziare. Face impresia că ei vor să-şi întărească influenta în tară şi să pună mâna pe putere, profitând de timpul cât armatele ruse se află în tară.

În zadar fac în continuu declaraţii Iuliu Maniu şi Dinu Brătianu, şefii partidelor naţional-ţărănesc şi liberal, că acum guvernul trebuie să se îngrijească de purtarea războiului, de alimentarea armatei ruse, de plata despăgubirilor, de însămânţarea pământurilor (mare parte din vite au fost luate de armatele ruse), căci altminteri riscăm să murim de foame, şi că va fi timp după încheierea păcii să ne ocupăm şi de chestiuni politice privitoare la structura societăţii şi statului, în zadar toate acestea, căci ei tind să acapareze cât mai multe locuri la guvern şi să aplice chiar acum reformele programului lor.

Joi, 12 octombrie

Armata română împreună cu cea rusă, în înaintarea lor, au ocupat ieri dimineaţa Clujul, capitala Transilvaniei şi înaintează mai departe spre nord. Domnii Churchill şi Eden, primul ministru şi ministrul de externe ai Angliei, s-au dus la Moscova cu avionul unde au convorbiri cu Stalin şi Molotov.

Vineri, 13 octombrie

Atmosfera politică la noi în ţară e grea şi ameninţătoare. Reprezentanţii din guvern ai partidelor de stânga (comunist şi socialist, Pătrăşcanu şi Titel Petrescu) s-au retras din bloc, astfel că blocul aşa numit democratic,

a fost dizolvat.

Ce pretindeau reprezentanţii acestor partide? Ca blocul să fie lărgit prin elemente ale unor formaţiuni satelite tot de extremă stângă.

Scopul urmărit este vădit: comuniştii şi socialiştii vor o majoritate în guvern pentru a impune tării aplicarea principiilor lor. Chiar au declarat prin ziarele lor că-şi asumă răspunderea guvernării (ziarele lor se numesc

«Scânteia», «România liberă», «Libertatea» etc). Este interesant de observat că deşi fiecare din aceste partide poartă denumiri de

«comunist», «socialist», ei totuşi vor să formeze un bloc căruia să-i dea denumirea de

«democrat».

Care este tendinţa acestor partide de extremă stângă se poate vedea dintr-o convorbire publicată în ziarele de azi pe care generalul Aldea, ministrul de interne, a avut-o cu reprezentanţii presei (a se vedea comunicatul gen. Aldea in extenso, în tăietura de jurnal din mapa cu decrete-legi). După ce el arată care a fost acţiunea sa la izgonirea fostului guvern şi încheierea armistiţiului, face cunoscut că acţiuni cu caracter anarhic s-au produs în câteva comune din tară: diferite elemente au încercat să pună stăpânire prin forţa pe primării (Crevedia, Şoldanu, Colentina etc.). Cum ministrul de interne nu putea rămâne indiferent în faţa ameninţărilor şi forţelor din ce în ce mai numeroase şi s-a opus la întronarea unor sisteme, au început atacurile prin presă spunându-se ministrului de interne că este

«hitlerist», «duşman al poporului» etc.

«Înţeleg sensul actualei democraţii în care sunt complet încadrat, dar nu pot concepe ca temeliile statului să fie zdruncinate prin acte ale căror urmări nu pot fi calculate”.

Ziarele moderate relevă faptul că în ţări cu o situaţie asemănătoare cu a noastră, cum e Italia, asemenea evenimente nu se petrec, partidele s-au înţeles să formeze un guvern care, până la încheierea păcii, să conducă în

linişte tara, renunţând la tot ce poate aduce dezordine.

Luni, 16 octombrie

Iată, după ziarele de azi, ce se petrece în momentul de fată în Ungaria. În urma înaintării armatelor româno-ruse în Transilvania (au trecut Dejul) şi în Ungaria, regentul Horty a adresat prin radio o proclamatiecătre poporul maghiar pentru capitulare şi oştilor ungureşti să înceteze ostilităţile. Ca urmare, ar fi trimis la Moscova, unde se găseşte acum şi primul ministru al Angliei, un emisar pentru tratarea armistiţiului. Însă un maior, Solossy, şeful organizaţiei politice «Săgeţile de foc», similară fostei «Gărzi de fier» de la noi, a luat şefia guvernului (desigur în urma stăruinţelor din partea Germaniei), a arestat pe regentul Horty şi a invitat naţiunea ungară să rămână alături de noul guvern fidelă aliaţiei cu Germania, iar către armată alansat un ordin să lupte mai departe...

Încă de acum vreo săptămâna, grupuri de armată engleze şi americane au debarcat în sudul Greciei. Atena acum se află în mâinile lor şi ale formaţiunilor greceşti ce luptă pentru liberarea tării.

Mareşalul german Rommel, fost comandant al trupelor germane din Africa de Nord, Italia şi frontul de vest, a încetat din viaţă în urma unei răni primite pe frontul de vest.

În ţară la noi, partidul naţional ţărănesc (care de curând, într-o ediţie specială a ziarului

«Dreptatea», şi-a publicat manifestul său program), convocase pentru ieri dimineaţă o întrunire publică în Bucureşti, la care urma să ia parte un mare număr de cetăţeni din Bucureşti şi un impozant numărde ţărani, pentru a arăta astfel de ce popularitate se bucură acest partid în masele poporului şi a opune astfel o contră forţei partidelor comunist şi socialist.

În ultimul moment însă întrunirea a fost contramandată, se pare în urma unei sugestii de la Moscova, care de altfel ar fi sfătuit să nu se mai permită niciun fel de întrunire, pentru niciun partid politic.

Astăzi de dimineaţă la ora 10 a avut loc în sala de consiliu a Secţiilor Unite, o adunare generală a membrilor înaltei Curţi de Casaţie, în care primul preşedinte Lupu a făcut cunoscut adunării că s-au primit acte de la preşedinţia Consiliului de Miniştri, în chestiunea colegului Căpăţâna, fost ministru de justiţie.

Dintre aceste acte (între care şi un proces-verbal de şedinţa al Consiliului de Miniştri) se constată că consilierul Căpăţâna, cu ocazia redactării decretului-lege despre care s-a vorbit, nu a săvârşit niciun act care să-i atingă cinstea şi demnitatea sa şi care, deci, să se restrângă şi asupra Curţii de Casaţie şi magistraturii în general.

Dânsul, în urma dorinţei Consiliului de Miniştri, a dat o formă definitivă acelui decret, a luat dispoziţia să fie scris la maşină în mai multe exemplare care, la un nou Consiliu de Miniştri, s-au împărţit fiecărui ministru, după ce mai întâi dânsul a dat câteva explicaţii.

Miniştrii, fără a stărui mai mult, au dat aprobarea să fie prezentat regelui aşa cum fusese redactat.

Ce a pretins mai târziu, ministrul Pătărscanu? Că ministrul Căpăţâna trebuia să atragă atenţia consiliului asupra modificărilor cu mai multă stăruinţă. La aceasta însă, în Consiliul de Miniştri ce a avut loc mai târziu şi în care să discutat şi această chestiune, Iuliu Maniu a răspuns că vina, dacă este o vină, e a Consiliului de Miniştri care nu şi-a dat osteneala să citească proiectul şi să-l discute din nou.

Curtea de Casaţie deci, în adunare generală, a constatat completa lipsă de vină a consilierului Căpăţână.

Trebuie menţionat că primul ministru, care a trimis actele de mai sus, suspunându-se hotărârii Consiliului de Miniştri, a cerut ca toate aceste acte să rămână secrete. Normal ar fi fost să se publice un comunicat prin care să fie spulberată acuzaţia ce se adusese lui Căpăţână.

Se vede însă că sunt în cauză chestiuni de stat care se opun.

Joi, 19 octombrie

Ziarul «Universul» a fost suspendat câteva zile. Vina

ce i s-a adus: a publicat la anunţuri mortuare, ca din partea mareşalului Antonescu şi a sotiei sale, moartea fiului d-nei Antonescu (se spune să acest tânăr auzind că mama sa a fost arestată, s-a sinucis).

Cauza de mai sus a suspendării am auzit-o pe cale particulară, dar rezultă indirect dintr-o informaţie publicată azi în «Universul», prin care se arată că «în ziua de 27 sept., printr-o regretabilă inadvertentă, datorită personalului în subordine a apărut în ziarul nostru un anunţ mortuar relativ la decesul fiului sotiei unui fost demnitar al regimului trecut». Şi apoi ziarul îşi exprimă părerea de rău că acest anunţ s-a putut strecura în ziar. Se mai spune că la cauza de mai sus s-ar fi adăugat şi alta: prin o scurtă informaţie s-a anunţat moartea d-nei Alexandrina Cantacuzino, încetată de curând din viaţă.

Mai mulţi generali dintre cei care au secondat pe generalul Antonescu la declararea şi purtarea războiului au fost arestaţi.

Au fost, de asemenea, arestaţi numeroşi foşti legionari implicaţi în rebeliunea din 1941 şi alte fapte.

Viaţa devine din ce în ce mai grea. Vine iarna şi nu se găsesc lemne, oricât ar fi dispus cineva să plătească. Petrolul se găseşte în cantităţi foarte mici şi de la preţul de 15 lei litrul, s-a scumpit de ieri la 25 lei. Brânza obişnuită de puţină s-a făcut 600 lei kg şi aproape că nu se găseşte. Carne ½ kg pe săptămâna de persoană şişe capătă cu greu. Pâinea cu cartela: 350 gr pe zi de persoană, pâine populară (34 lei pâinea de 700 gr) şi 250 gr pâine albă (60 lei o pâine de ½ kg). Cartofii 45 lei kg. Toate celelalte lucruri s-au mai scumpit. Stofele s-au făcut cu 8 – 12 mii lei metrul. Chiria va fi urcată din nou prin lege.

Nu ştiu cum va mai putea trăi lumea.

Ce poate face un funcţionar sau un lucrător cu leafă fixă de 20 – 30 mii lei pe lună? O să ajungă să nu poată mânca decât pâine. În schimb lucrătorii particulari angajaţi pentru repararea caselor, caminagiii etc. câştigă sume foarte mari.

Şi, în aceste momente de lipsuri şi de întunecare,

ziarele comunistesi socialiste, în dorinţa de a de forma un guvern în vederile partidelor respective, strigă mereu: Să plece guvernul! Şi, ca să forţeze această plecare, miniştrii Pătrăşcanu (comunist) şi Titel Petrescu (socialist) au demisionat din guvern.

Sâmbăta, 21 octombrie

Afară e nor şi rece. A plouat din nou. În casă stau îmbrăcat în pardesiu, temperatura în interior fiind în jur a 15 grade.

Trupele române luptând în legătură cu cele ruseşti au mers spre nordul Transilvaniei până la Baia Mare, nu departe de graniţa cehoslovacă, iar mai spre apus au mers până aproape de Satu Mare, în apropiere de graniţa ungară şi cehoslovacă.

În Ungaria trupele ruse au cucerit oraşul Debreţin, important nod de căi de comunicaţie. În ordinul de zi al lui Stalin, printre unităţile ce au luat parte la luptele de aici, se numără şi unitatea românească condusă de generalul Cambrea (S-au luat aici 11.000 prizonieri).

Trupele ruse împreună cu cele iugoslave de eliberare, de sub comanda lui Tito, au cucerit Belgradul, făcând prizonieri câteva mii de germani. De asemenea, trupele ruseşti, prin mai multe trecători ale munţilor Carpaţi, au pătruns în Cehoslovacia pe un front larg de 275 km şi adânc de 50 km. Acum trupele germane şi ungare din nordul Transilvaniei şi cele din nord-estul Ungariei sunt expuse de la nord şi de la sud.

Americanii au debarcat numeroase trupe în una din insulele Filipine, împotriva Japoniei. Pe frontul de vest, european, forţele anglo-americane au ocupat după lupte care au durat mai mult timp oraşul german Aachen.

Luni, 23 octombrie

Ziarele comuniste şi socialiste continuă să strige mereu: «Jos guvernul de profascişti!» Oamenii care au hotărât izgonirea nemţilor din tară şi încheierea armistiţiului cu puterile aliate sunt numiţi «fascişti»!

În ziarul «Curierul» apărut azi, în articolul de fond în care se combat metodele comuniştilor şi socialiştilor din

ţara noastră, se pune întrebarea, de ce nu se poate ajunge cu aceste partide la o înţelegere şi se răspunde astfel: «Răspunsul e simplu: din pricina tonului în care se poartă discuţiile, a metodelor de afirmare întrebuinţate... La una din familiile noastre politice se vorbeşte tare, prea răstit. Tonul, totdeauna de comandă, nu admite contradicţie şi nu tolerează alte opinii. Mai rău: în presă, în adunări, în sindicate se face uz de ameninţări. La nevoie stau gata batalioane de gărzi înarmate nu numai cu patriotism, ci şi cu revolvere.

Intoleranta, ameninţarea şi revolverul constituie o metodă de luptă politică numită teroare. Proprie dictaturii, ea este în contrazicere cu esenţă democraţiei».

În ziarul partidului liberal «Viitorul» se publică azi o declaraţie a şefului acestui partid, Const. I.C. Brătianu, adresată tării, în care, după ce se arată că în momentul de fată sunt probleme urgente şi importante de rezolvat, că restabilirea comunicaţiilor feroviare, telegrafice, telefonice, cât şi cele rutiere, autovehicule şi căruţe, apoi alimentarea populaţiei, muncile pentru strângerea şi facerea recoltelor, spune între altele: «Ordinea interioară trebuie menţinută. Nu se poate permite dezvoltarea curentelor anarhice, nici terorizarea populaţiei pasnice prin gărzi înarmate. Pe liniştea interioară este bazată putinţa de îndreptare în tară».

Vorbind apoi de noi împroprietăriri, C. Brătianu declară să împroprietărirea se va face în regiunile unde se vor găsi terenuri disponibile, «ar fi o înşelătorie să făgăduim pământ la milioane de oameni când tot ce s-ar putea expropria nu reprezintă nici 10 % din numărul celor ce s-ar crede îndreptăţiţi la împroprietărire».

Arată apoi ce trebuie făcut pentru munctiorii de la sate şi oraşe, prin exploatări rentabile. «Tendinţa noastră trebuie să fie să ridicăm clasele de jos prin proprietatea exploatărilor în care lucrează şi prin cultură, iar nu prin coborârea nivelului celorlalte clase. Nu ne trebuie egalitate în sărăcie». Iar mai departe: «credem că e bine ca în aceste vremuri de fierbere şi supralicitaţie, să se

audă un cuvânt mai cumpătat şi mai măsurat».

În Grecia, forţele germane se retrag continuu. Până acum, aproape jumătate din teritoriul ei a fost ocupat de armatele engleze şi americane ce au debarcat aici, împreună cu forţele greceşti ce s-au putut înfiripa.

În Prusia orientală, armata sovietică a ajuns la Tilsit.

În ziare se arată că până azi au fost arestaţi 1357 legionari dintre capii mişcării, care au militat ca şefi de cuib, rebeli în 1941, poliţişti legionari, propagandişti. Se menţionează că în afară de aceştia sunt peste 700 care au suferit anterior pedepse şi sunt în curs de executare la diferite penitenciare…

Un lucru extraordinar se petrece cu presa comunistă. Oficiosul acestui partid a acuzat în mai multe rânduri pe voluntarii români ce au plecat să lupte pentru dezrobirea Ardealului de nord, că ar fi săvârşit excese contra populaţiei ungare din secuime, dar fără ca, în acelaşi timp, să vorbească şi de ororile săvârşite de unguri împotriva românilor.

Ziarul «Curierul», menţionând această acuzaţie a ziarului comunist, declară că dacă există asemenea excese le reprobează cu toată energia. Dar, în acelaşi timp, cere o anchetă spre a se vedea dacă afirmaţiile sunt întemeiate pe realitate căci, spune ziarul, este cert că civilii unguri din secuime, constituiţi în bande de partizani, au ieşit la lumină, după trecerea armatelor operative, luptând împotriva populaţiei şi chiar împotriva formaţiilor de etapă ale armatei.

Sâmbăta, 28 octombrie

În ziua de 26 oct. S-a publicat un comunicat că în ziua precedentă (25), prin ocuparea de către armata română şi sovietică a oraşului Satu – Mare din nordul Tranisivanie, întreaga Transilvanie românească a fost recucerită de la unguri. În acelaşi comunicat se spune că armata română, în lupta ei pentru recucerirea Transilvaniei de Nord, a avut următoarele pierderi: 1.500 ofiţeri, 62.000 soldaţi, morţi, răniţi şi dispăruţi.

Joi dimineaţa am avut ocazia rară de a mă duce la

Craiova să-mi văd casa şi sotia. Am plecat cu maşina cu inginerul nepot al proprietăresei noastre de la Craiova, care avea de făcut o inspecţie la serviciul de autobuze al

C.F.R. Cu trenul nu m-aş fi putut încumeta să plec în situaţia de azi a trenurilor. Am plecat la ora 9 dim. din Bucureşti şi am ajuns în Craiova la ora 3 după amiază. Am găsit casa în bună stare şi pe sotia mea sănătoasă. De asemenea, pe cucoana Margareta şi pe sora ei care, deocamdată, stă cu ea. Matache a venit în Craiova, la noi, cu Natalia, care săptămâna viitoare va trebui să vină la Bucureşti pentru examenul de la facultate, şi cu Nicu, are dă examenul de bacalaureat la Craiova.

Pe distanta de 250 km de la Bucureşti la Craiova (am pers pe drumul Alexandria), nu am văzut aproape deloc grâu semănat şi nici măcar arături făcute, cauza: pe de o parte intrarea ruşilor în tară, de teama cărora oamenii nu au îndrăznit să iasă cu vitele la câmp, pe de alta, ploile care au început să cadă prea des. Încă de joi seara a început să bată un vânt puternic şi rece şi a început să cadă o ploaie repezită care a umplut drumurile şi câmpiile de bălti. Dacă nu se îndreaptă vremea pentru a se face semănături, la anul viitor nu vom avea grâu.

Ieri după amiază am plecat înapoi cu aceeaşi maşină, am rămas noaptea la socrii inginerului, din Balş, iar azi dimineaţă la ora 3 p.m. (mergând de data asta prin Piteşti). Acelaşi câmp nearat şi nesemănat şi vântul a început din nou să bată, cu bură.

În Bucureşti, în drumul spre casă, am văzut o manifestaţie de comunişti şi socialişti care aveau placarde şi strigau:» Jos guvernul». De asta le arde lor acum când iarna bate la uşă şi găseşte pe oameni fără lemne de încălzit, fără alt combustibil, pe unii din ei fără locuinţe şi cu perspectiva ca la anul viitor să moară de foame. E dureros să vezi asemenea spectacole (de altfel s-a constatat că dacă în Bucureşti se poate strânge public pentru o manifestaţie de această natură, în provincie şi la sate comunismul nu prinde şi oamenilor prea puţin le arde de asemenea manifestaţii).

Din discursul ţinut de primul ministru al Angliei, Churchill, în Camera Comunelor, după întoarcerea sa de la Moscova, rezultă că nu s-a putut ajunge la o înţelegere deplină cu conducătorul Rusiei sovietice, Stalin. Chestiunea Poloniei, mai ales, întâmpina mari dificultăţi; în primul rând nu se poate stabili o înţelegere în privinţa graniţei dintre Polonia şi Rusia, în al doilea rând faptul că Polonia acum are două guverne, unul la Londra şi altul în Polonia (tinzând spre comunism) nu e de natură să aducă o clarificare a situaţiei.

Luni, 30 octombrie

Ieri a avut loc o mare demonstraţie a naţional ţărăniştilor din Capitală la care, după cum se spune în ziarele apărute astăzi, au luat parte zeci de mii de cetăţeni. Cuvântările s-au ţinut în sălile «Aro» şi «Scala», iar cetăţenilor de afară li s-a transmis prin megafon. Au vorbit dr. N. Lupu, preşedintele organizaţiei din Capitală, Ion Mihalache, Iuliu Maniu, Mihai Popovici.

Ion Mihalache, după ce a dat explicaţii pe larg asupra programului partidului, după ce a arătat că <prin> împărţirea întregii mari proprietăţi ce a mai rămas problema totuşi ar rămâne nerezolvată pentru ţărani, explicând apoi ce trebuie să facă lucrătorii şi muncitorii agricoli, a spus între altele: «Un stat de ţărani este un stat de tradiţie, ceea ce nu însemnează un conservatorism social, căci niciun ţăran nu doreşte să-şi conserve sărăcia, dar este un conservatorism naţional, un sentiment de legătură cu pământul pe care l-a apărat din moşi-strămoşi, când patria se confunda cu moşia şi se apăra afară, la hotare.

Pentru taran patria nu e o jucărie de-a pistoalele pe străzile oraşelor (aplauze îndelungate).

Eu n-am auzit taran să spună: eu sunt patriot!” (Ilaritate). (Aceasta e, desigur, o aluzie la acea aşa numită „Uniune patriotică» sub care, în realitate, se ascunde o grupare comunistă).

Iar mai departe: «Nu am pomenit sau nu am stăruit asupra caracterului naţional al Programului şi Statutului

ţărănesc. Mai întâi pentru faptul că un Stat ţărănesc în România este prin definiţie un Stat naţional şi românesc, apoi pentru că credem că orice partid românesc concepe un program şi un stat naţional şi, deci, ideea naţională este un patrimoniu înnăscut, moştenit din străbuni, în fiecare român. Numai cine nu-l simte făcând parte organică din fiinţa sa, simte nevoia de a-l trâmbiţa în piaţă şi a face din el obiect de supralicitaţie…

Partidul naţional ţărănesc nu vine vijelios ca o gârlă umflată de ploi torenţiale şi care seacă îndată după ploaie lăsând pietriş şi nisip pe ogoare, în loc de apă binefăcătoare.

Partidul naţional ţărănesc vine liniştit ca un fluviu cu debit constant ce porneşte cu izvoarele sale din stânca de granit a neamului şi-şi duce apele să fructifice ogoarele tării cu energia lentă a valurilor sale, el învârte la un mal roata morii care va măcina pentru flămânzii care demult aşteaptă iar la celălalt mal va mişca roata uzinelor care vor îmbrăca pe cei goi, primenind toată atmosfera, ca tara să respire aer proaspăt şi curat cu adâncul plămânilor ei.»

Iuliu Maniu, în importantul său discurs, a spus între altele: «Evident, domnilor, că după ce un lucru s-a isprăvit, mulţi se găsesc să se prezinte ca părinţii faptei împlinite. Ţin să constat că principalul merit, principalul factor în această schimbare a ţării noastre, a fost şi este Regele Mihai.»

Grecia a fost liberată aproape în întregime; armatele germane s-au retras spre Nord. În Oceanul Pacific a avut loc o mare luptă navală între flota Statelor Unite şi cea japoneză, se anunţă că flota japoneză a avut mari pierderi.

Joi, 2 noiembrie

În ziarele de azi se publică ştirea că România a rupt relaţiile diplomatice cu Japonia, guvernul punând în vedere aceasta ministrului Japoniei. E curios că Rusia, care luptă de atâţia ani alături de Anglia şi Statele Unite, care sunt în război cu Japonia, nici până azi nu a rupt legăturile diplomatice cu acest stat.

De la armistiţiu încoace toate ziarele critică în cele

mai aspre cuvinte dictatura ce începuse a se întrona încă de pe vremea regelui Carol al II-lea, făcându-se a nu observa că Rusia e condusă de atâţia ani de cel mai neîndurat dictator, căruia toate ziarele noastre sunt nevoite să-i aducă aproape zilnic elogii.

În piaţa untul (când se găseşte) se cumpără cu 3.500 – 4.000 lei kg. Astăzi la o vitrină am văzut că un costum de haine de stofă de calitate medie costă 57.000 lei; cu aceşti bani se făceau, în 1939 – 1940, zece costume de haine. Un metru de stofă de palton costă între 15 şi 25 mii lei.

De câteva zile ziarele s-au scumpit la 15 lei exemplarul, de la 10 lei, din cauza hârtiei care, şi ea, s-a scumpit. Am văzut la o vitrină: preţul unei pereche de ghete de postav (de sus peste pantofi), 5.000 lei: cu această sumă se cumpărau în 1939 – 1940 cinci perechi de pantofi cu ghete, cel puţin. Am văzut, de asemenea, preţul unui fular de lână, 7.000 lei; cu aceşti bai se făcea, în aceiaşi ani, un costum de haine plus o pereche de pantaloni.

Şi lefurile, cel mult, s-au îndoit de atunci. Vineri, 3 noiembrie

Azi dimineaţă la ora 6 m-a chemat la telefon sotia mea şi mi-a comunicat că se află la T. Severin pentru a asista la înmormântarea prietenului nostru Petre Nistor, care a încetat din viaţa miercuri; ajutând şi consolând după puterile sale pe sotia nemângâiată a decedatului, buna ei prietenă de pe timpul când locuiam cu toţii la T. Severin, unde eu am fost judecător 10 ani. El era bolnav de anul trecut, din cauza unei răceli căpătate care s-a localizat la plămânul în care fusese împuşcat în războiul din 1916. Dumnezeu să-l ierte! Am scris şi eu doamnei Hermina, sotia lui, arătându-mi părerea de rău şi căutând să-i spun o vorbă de încurajare.

Sâmbăta, 4 noiembrie

Ziarele de azi publică un documentorotest înaintat de vicepreşedintele Comisiei de control, generalul rus Vinogradov, preşedintelui Consiliului de miniştri român. Prin acest protest se atrage atenţia guvernului român că

nu îndeplineşte cu suficientă condiţiile armistitului. Astfel, se spune că supuşii germani şi unguri până acum nu au fost toţi internaţi şi că cei internaţi se bucură de regimuri de favoare (această afirmaţie au făcut-o şi unele ziare conduse de români); că nu s-au prezentat listele complete de cetăţeni sovietici aduşi cu forţa în România (şi că s-ar insista de unii pe lângă aceste persoane să nu plece din România); că se permite exportul diferitelor bunuri germane şi ungare; că nu s-au restituit bunurile ridicate din Rusia etc.

După multe discuţiuni şi tratative, s-a ajuns în sfârşit la alcătuirea noului guvern. Ziarele de astă seară publică lista noilor miniştri. Preşedintele Consiliului este tot generalul C. Sănătescu. La justiţie a fost numit un comunist, L. Pătrăşcanu. De asemenea, la Comunicaţii. Numele tuturor miniştrilor e arătat în tăietura de ziar ce ataşez. Pentru a se numi miniştri din toate partidele, s-au creat vreo 8 ministere în plus.

Tot în ziarele de astă seară se anunţă că blindatele ruseşti au intrat pe străzile Budapestei.

Luni, 6 noiembrie

Partidele comunist şi socialist, împreună cu ziarele lor, sărbătoresc aniversarea revoluţiei ruse din octombrie, de acum 27 de ani.

Azi, la Opera Română, a avut loc un festival. După executarea de muzică rusă:

«Marşul lui Octombrie», «Cântecul lui Stalin».

«Nu e paloş să ne frângă» etc., de compozitori ruşi, a vorbit cunoscuta comunistă Ana Pauker. Festivalul a fost organizat de consiliul Frontului zis national-democrat, compus din toate grupurile comuniste şi socialiste.

Ministrul de comunicaţii, Gheorghiu-Dej, este muncitor ceferist şi se spune că a stat în închisoare mulţi ani pentru ideile lui comuniste. Romulus Zarone, subsecretar de stat la agricultură, e plugar din Ardeal, partizan al grupării vicepreşedintelui Consiliului de miniştri, Petru Groza.

Marţi, 7 noiembrie

Toate ziarele din Capitală apărute azi, independente sau de partid, au pagini întregi în care vorbesc de aniversarea revoluţiei ruse din 1917, făcând biografia lui Lenin, Stalin, etc. Şi arătând rezultatele obţinute de această revoluţie.

S-a dat ordin ca activitatea la toate autorităţile să fie azi suspendată; nici justiţia nu a lucrat. La scoli, un profesor va vorbi despre realizările acestei revoluţii. Pe stradă, la magazine şi pe tramvaie sunt observate drapele romaneşti şi ruse.

Joi, 9 noiembrie

Ieri sau alaltăieri a încetat din viaţă, la vârsta de 62 – 63 ani, Mircea Djuvara, profesor de filosofia dreptului la Facultatea de Drept, şi un bun cunoscător al filosofiei lui Kant. La apariţia lucrării mele «Filosofia lui Schopenhaer», în 1916, el a scris o recenzie elogioasă în revista «Convorbiri literare». Dumnezeu să-l odihnească!

Societatea scriitorilor români a eliminat din sânul ei pe câţiva scriitori pe care i-a socotit simpatizanţi ai regimului trecut. Printre ei se află şi marele scriitor Brătescu-Voinesti care se pare că era filogerman şi nu avea simpatie pentru evrei.

Roosevelt, preşedintele Statelor Unite, a fost ales pentru a patra oară preşedinte. Se pare că e unicul caz în istoria acestei mari ţări. El a avut adversar pe Dewey, reprezentant al partidului republican (Roosevelt e reprez.

Partidului democrat), care şi el a avut un număr important de voturi.

Astăzi, membrii Curţii de Casaţie adunaţi în sala de consiliu a Secţiilor Unite au auzit cuvinte care niciodată nu li s-au spus şi nu se aşteptau să li se spună în asemenea ocazie. Ministrul de Justiţie, Pătrăşcanu, reprezentantul în guvern al partidului comunist, a înştiinţat Casaţia că va veni azi la ora 11 să facă o vizită. Toţi miniştrii de justiţie s-au simţit obligaţi să facă o vizită de politeţe la înalta Curte şi să-şi exprime adeseori gândirea în ce priveşte reformele şi îmbunătăţirile aduse ordinului judecătoresc.

Ministrul Pătărscanu, citindu-şi cuvântarea, a

declarat că el rupe cu această tradiţie şi că vine pentru a-şi spune gândul său sincer. A urmat apoi declaraţia că va face în magistratură o epuraţie cât mai întinsă şi mai severă, aducând învinuiri care, indirect, se refereau şi la membrii Curţii de Casaţie, la primul preşedinte şi preşedinţi, spunând, între altele, că înalţii magistraţi au urmat îmbrăcti în robe cortegiul de înmormântare al osemintelor lui Corneliu Codreanu. A adăugat să epuraţia o va începe cu cei mai înalţi magistraţi.

În răspunsul său, primul preşedinte Lupu, a portestat că vreun înalt magistrat ar fi urmat acel cortegiu, fie în robă, fie altfel, a rugat pe ministru ca înainte de a lua hotărâre să se informeze bine, ca să nu se facă nedreptăţi.

A sosit în Bucureşti un important personaj sovietic, Vîşinski, primul adjunct al ministrului de externe, Molotov.

În afişul ziarului comunist «Scânteia», am văzut scris cu litere mari aceste cuvinte: «Ana Pauker ne arată drumul».

Vineri, 10 noiembrie

Cuvântarea ţinută de ministrul de justiţie în faţa membrilor Curţii de Casaţie a apărut în ziarele de azi. Ataşez aici tăietura din ziarul

«Universul» cu această cuvântare.

Din un discurs al lui Eden, ministrul de externe al Angliei, rezultă că germanii, în retragerea lor din Grecia, au săvârşit groaznice distrugeri, sărăcind-o complet. Pe lângă aceasta, moneda greacă (drahma), prin inflaţiile succesive făcute de germani, a ajuns la un grad de devalorizare totală. S-a hotărât ca drahma să fie stabilizată: 50 miliarde drahme vechi pentru o drahmă stabilizată cu acoperire de sută la sută aur.

Ziarele de azi publică ştirea că au fost arestaţi, în timpul nopţii trecute, toţi membrii guvernelor de la 1940 până la 23 august 1944 (s-a dezminţit mai târziu).

Luni, 13 noiembrie

Dintr-o cuvântare a lui Churchill în Camera Comunelor rezultă că germanii au pus în funcţiune o a doua armă secretă (V.2). Este o rachetă cu bombă care

străbate peste 300 km, zboară prin stratosferă unde nu poate fi întâmpinată de avioane şi merge cu o viteză mai mare decât a sunetului, astfel că nu se poate da alarma la timp. Un număr din aceste bombe rachete au căzut în Anglia. Efectul lor e mai puternic decât al bombei zburătoare (V.1).

Andrei Ianuarie Vîşinski, primul locţiitor al Comisarului poporului pentru afacerile străine al Uniunii Sovietice, a fost primit la Sinaia de regele Mihai, fiind reţinut la dejun împreună cu alte câteva personalităţi ruse şi române, între care primul nostru ministru şi ministrul de externe.

Cele trei mari puteri, Statele Unite, Anglia şi Rusia au recunoscut Franţei calitatea de mare putere şi au invitat-o să trimită un reprezentant în Comisia Consultativă Europeană.

Marţi, 14 noiembrie

Ataşez aici două tăieturi din ziarul

«Universul», una conţinând un comunicat cu un cuprins care dă de gândit, adresat populaţiei din Transilvania de Nord, din care se vede că acolo nu se pot instala autorităţile romaneşti fiindcă se opun ruşii. Se spune că ei ar fi numit în posturile de conducere unguri trecuţi la comunism.

A doua tăietură cuprinde o parte din cuvântarea ministrului Pătrăşcanu ţinută la Palatul Justiţiei cu ocazia instalării consiliilor de la barou şi Uniunea avocaţilor, cuvântare prin care a găsit de cuviinţă să aducă din nou jigniri, de data aceasta directe, primului preşedinte al înaltei Curţi de Casaţie, Lupu, unul dintre cei mai integri şi demni magistraţi pe care i-a avut tara, preşedintelui Macri şi consilierului Petit, spunând ministrul Pătrăşcanu că a rămas surprins că aceştia nu şi-au înaintat demisiunea după cuvântarea ce el a ţinut-o în faţa membrilor Curţii de Casaţie.

Primul preşedinte Lupu, în urma acestei atitudini a ministrului de justiţie comunist, a cerut o audientă Regelui. Această audientă i-a fost acordată azi, aducându-

se la cunoştinţa domnului Lupu că va fi reţinut la masă.

Sâmbăta, 16 noiembrie

Ziarele de azi publică o declaraţie a biroului sovietic de la Washington, în care se pune că Rusia recunoaşte aceste 6 principii: 1) relaţii pacifice cu toate statele, indiferent de sistemele lor politice; 2) cooperare politică şi economică cu toate statele; 3) alianţe cu orice state pentru apărarea împotriva agresorilor; 4) renunţarea categorică la orice expansiune imperialistă în dauna altor naţiuni; 5) nicio intervenţie în afacerile interne ale altor state (Să fie oare adevărat? Cum se explică atunci că comuniştii din ţara noastră au căpătat atâta îndrăzneală?); 6) întărirea coaliţiei în lupta contra agresorilor fascişti.

Declaraţia adaugă, însă, că Rusia înţelege să rămână fermă asupra chestiunii ţinuturilor disputate din Polonia orientală, ocupată în prezent de armata roşie. (Iată o chestiune care va nemulţumi pe aliaţii englezi şi americani, căci pentru susţinerea integrităţii Poloniei s-a început războiul).

Duminică, 26 noiembrie

Prin ultima modificare a Legii pentru epuraţia aparatului de stat s-a dispus că pentru aprecierea eliminării din magistratură a unor membri ai înaltei Curţi de Casaţie, comisiunea să fie compusă din doi membri ai Curţii de Casaţie iar ca preşedinte însuşi ministrul de justiţie (Pătrăşcanu). Pentru celelalte instante aceeaşi comisiune în care, însă, să se poată delega în locul ministrului un al treilea consilier de la Casaţie.

Ca urmare a acestei dispoziţii, ministrul a numit în comisiune (după cum se publică în ziarele de azi) pe consilierii de la Casaţie, D. Ariton şi Al. Ulvineanu, şi pentru luni (mâine) 27 noiembrie a dispus să fie citaţi în faţa ei următorii membri ai Casaţiei: D. Lupu, primpresedinte, C. Macri şi Coman Negoescu, preşedinţi, E. Petit, consilier.

Într-o declaraţie publicată tot azi de ziare, a ministrului, acesta a afirmat că deşi fostul ministru, Căpăţâna, a numit o comisie de epuraţie din care făcea

parte şi primul preşedinte D. Lupu, preşedinte Mogoş şi procurorul general Eugen Bănescu, totuşi această comisiune nu a lucrat, nefăcând deci nicio epuraţie. Şi ministrul adaugă în declaraţia sa:

«Socotesc orice comentariu de prisos!»

Această declaraţie pricinuieşte mirarea tuturor căci, îndată ce a apărut Decretul-lege de epuraţie redactat de consilierul Căpăţâna pe când era ministru, semnat de Rege, însuşi actualul ministru de justiţie l-a atacat spunând că unele dispoziţii ale lui au fost introduse prin fals, cerând să se facă alt decret-lege.

Pe de altă parte, actualul ministru a atacat de la început pe primul preşedinte al Casaţiei, Lupu. Când, deci, toată lumea se aştepta la o modificare a decretului-lege, când însuşi preşedintele comisiei numită era atacat, cum era să lucreze comisia? Pentru că atunci i s-ar fi găsit vina că de ce a lucrat!

Începând de astăzi de dimineaţă în blocul în care locuiesc nu s-a mai dat căldură. Cauza – lipsa de combustibil (păcură) – şi nu se ştie când vom putea avea. De asemenea, la Palatul de Justiţie nu este combustibil. Alaltăieri am fost nevoit să intru în şedinţa îmbrăcat în palton, pe deasupra căruia am îmbrăcat roba.

La pâine a început să se facă coadă; la gaz stau bieţii oameni ore întregi în grupe enorme şi, adeseori, sunt nevoiţi să plece fără a fi căpătat nimic. Lemnele sunt fixate oficial cu lei 8 kg şi nu se găsesc. Sare aproape că nu mai există. Cauza: toate mijloacele noastre de transport au fost acaparate de armata rusă şi nu putem aduce nici grâu, nici petrol, nici lemne…

Astăzi am văzut într-un afis al ziarului comunist «Scânteia» aceste cuvinte: Cerem arestarea ministrului de interene Penescu.» Şi reprezentanţii blocului frontului zis national-democrat, din care fac parte şi comuniştii, au şi ei reprezentanţi în guvern! Atacul porneşte din cauza numirilor de prefecţi şi primari.

Marţi, 28 noiembrie

Ziarele de azi au publicat următorul comunicat al

Comisiei de epuraţie a înaltei Curţi de Casaţie, după şedinţă ce a avut ieri:

«Scoate din corpul judecătoresc, prin efectul epuraţiei, pe domnii Dimitrie Gh. Lupu, primpresedinte al Curţii de Casaţie şi Eugen Petit, consilier. Constată că nu este cazul de a fi epurat dl. Coman Negoescu, preşedintele Secţiei I a Curţii de Casaţie. Amâna în continuare discutarea situaţiei domnului Const. Macri, preşedintele's. III, pentru şedinţa viitoare de joi 30 noiembrie a.c.»

Am aflat azi, înainte de a intra în şedinţă, de la unii colegi, că primul preşedinte a trimis comisiunei o întâmpinare prin care cerea recuzarea preşedintelui comisiunei, ministrul de justiţie Pătrăşcanu, întrucât acesta, prin cuvântările ce a ţinut, s-a pronunţat în contra sa înainte de a cerceta în comisiune cazul său. Preşedintele Coman Negoescu şi consilierul Petit au trimis scurte memorii.

Şi astfel a fost eliminat din magistratură, tratat ca cel mai rău element, primul preşedinte Lupu, unul dintre cei mai demni, din cei mai devotaţi profesiunii lui, din cei mai oneşti, din cei mai învăţaţi, din cei mai respectaţi magistraţi ai ţării româneşti!

La brutării şi la căruţele cu pâine se întâmpla acum adevărate bătăi pentru a se căpăta o pâine. În blocul nostru continuăm a sta fără căldură.

Miercuri, 29 noiembrie

Un incident, repetabil de altfel, petrecut în comuna suburbană Apărătorii Patriei, în care un plutonier major ajutat de câţiva soldaţi au tras cu puştile la o serbare muncitorească din acea comună (nu se ştie care a fost cauza care a dus la acest act) şi au omorât doi muncitori ai au rănit alţii, a avut urmări foarte grave. S-a căutat a se face din acest incident o crimă politică şi, ca urmare, partidele de stânga au convocat ieri mari adunări în piaţa Victoriei şi au manifestat mai ales împotriva ministrului de interne Penescu (naţional-ţărănist), făcându-l răspunzător de acest act.

În acelaşi timp, după cum se publică în ziare, o

delegaţie a sindicatelor de muncitori a mers la primul comisar adjunct al poporului pentru afacerilor străine al Rusiei, A.I. Vasiński, care se află încă în Bucureşti, şi s-au plâns de situaţia din ţara noastră, învinuind partidele politice istorice (cel liberal şi naţional-ţărănesc) şi mai ales pe şeful national-ţărăniştilor, Maniu (acel care se ştie că a fost sufletul mişcării ieşirii din Axă şi încheierii armistiţiului cu Statele Aliate), că susţin şi acoperă pe asasini, spunând apoi între altele:

«Astăzi poporul român este pus în imposibilitate de a-şi îndeplini datoria fată de aliaţi, deoarece şi în actualul guvern sunt oameni care împiedică aceasta.»

Ataşez aici tăietura de jurnal privitoare la această vizită şi la cuvântările ţinute.

Pentru mâine au fost chemaţi în faţa Comisiei de epuraţie încă doi magistraţi de la Curtea de Casaţie: Mihăileanu şi Buţureanu, care împreună cu profesorii Dongovoz şi

Otetelisanu au format comisia care a admis în principiu revizuirea procesului lui Corneliu Codreanu pentru violarea drepturilor de apărare etc., săvârşite de tribunalul militar ce-i judecase.

Vineri, 1 decembrie

Ziarele de azi au publicat comunicatul prin care se anunţă că a fost eliminat din corpul judecătoresc şi preşedintele Macri de la Secţia a III-a a Curţii de Casaţie.

Pentru populaţia din Moldova şi din o parte a Ardealului, aflată în mare mizerie din cauza războiului, s-a făcut o colectă de bani, alimente di medicamente. S-au strâns până acum peste 1 miliard lei şi câteva zeci de vagoane de alimente şi doctorii.

Continuăm a sta fără foc. Temperatura în cameră a scăzut la 11 grade.

Generalul de Gaulle, conducătorul de azi al Franţei, s-a dus în Rusia, la Moscova, să facă şi el o vizită lui Stalin.

Sâmbăta, 2 decembrie

Primul ministru, generalul Sănătescu, a prezentat Regelui demisia guvernului. Grupările de extremă stângă

(comunişti, socialişti), care vor să ia singure puterea, au făcut imposibilă guvernarea. Regele a însărcinat cu formarea unui nou guvern de concentrare pe generalul Rădescu. În afişele gazetelor comuniste şi socialiste («Scânteia» etc.) am văzut însă azi aceste titluri: «Guvernul Rădescu, o nouă provocare», sau «Guvernul Rădescu împotriva voinţei poporului».

Azi după amiază a sosit la blocul nostru o cisternă de păcură pentru calorifer. S-a făcut focul şi seara pe la ora 7 temperatura în cameră s-a ridicat de la 10 grade cât era azi-dimineaţă la 13 grade.

Comisariatul general al preţurilor a dat o decizie prin care salariile lucrătorilor şi funcţionarilor particulari s-au ridicat de 6 – 10 ori fată de 1940. Astfel, lucrătorul plătit cu luna sau funcţionarul particular care în 1940 avea un salariu de 7 mii lei, azi are 50.000. Cel care avea 23.000 lei are azi 90.400.

Pentru funcţionarii publici încă nu s-au majorat salariile (un consilier de la Casaţie primeşte azi lunar 60.000 lei iar un judecător 30.000).

Un ou se vinde azi cu 90 lei. Un vagon de lemne a ajuns la 150.000 lei.

Luni, 4 decembrie

Pentru azi la ora 4 p.m. au mai fost invitaţi în faţa Comisiei de epuraţie 5 sau 6 membri ai Curţii de Casaţie, între care şi preşedintele Mosgos. Iată cam ce li se pune în sarcină. Spre ex., preşedintelui Mosgos şi procurorului general Bănescu: cum explică ei că s-a făcut în timpul guvernării Antonescu o lege prin care s-a dispus ca limita de vârsta a primului preşedinte, a preşedinţilor şi a procurorului general să se prelungească de la

67 la 70 ani (însă cu un vot al majorităţii consilierilor Casaţiei?) Nu înseamnă – sunt întrebaţi – că legea aceasta are aspectul unei legi personale şi că ea nu s-a putut promulga decât fiindcă beneficiarii legii au adus servicii regimului trecut? (Nu se arată, însă, ce servicii au făcut sau ar fi putut face).

Unui alt coleg, Dantte, i se impută că în faţa colegilor

de la secţia II a Casaţiei a aprobat asasinatele săvârşite de legionari asupra deţinuţilor de la Jilava, în ianuarie 1940! (Iamandi etc.) Noi ştim că colegul nostru Dantte nu numai că nu a proferat asemenea cuvinte, dar asemenea subiecte abjecte nici măcar nu se pot bănui în sufletul acestui om delicat şi drept, cum cred că nu se pot bănui în sufletul oricărui magistrat.

Marţi, 5 decembrie

Aseară Comisia de epurare de la Ministerul de Justiţie s-apronuntat în cazul colegilor de la Casaţie, Buţureanu şi Mihăileanu, găsind că nu e cazul să fie eliminaţi din magistratură.

Joi, 7 decembrie

Generalul N. Rădescu a reuşit să formeze guvernul cu reprezentanţi ai partidelor. Preşedinte al Consiliului este el şi a luat şi internele, ad-interim. La celelalte ministere se află tot miniştrii cei vechi (afară de război, unde e alt general); astfel la justiţie se află tot Pătrăşcanu.

În Grecia sunt tulburări, aproape un război civil. Forte înarmate ale partidelor de stânga (zice comunicatul englez – poate comuniste), au pătruns în Atena pentru a sprijini luarea puterii împotriva ministerului deja format şi susţinut de englezi. Pentru a perântâmpina tulburări şi mai mari au intervenit şi trupe engleze cu tancuri, alături de trupele regulate ale guvernului. Au fost lupte.

Sâmbăta, 9 decembrie

Ziarele de azi publică comunicatul că Comisia de epurare prezidată de ministrul de justiţie a constatat că nu e cazul a fi epuraţi domnii: Eugeniu Bănescu, procuror general al înaltei Curţi de Casaţie, Mihail Mosgos, preşedinte al Secţiei II, şi consilierii Traian Lăzărescu şi Tuliu Dantte. (Se pune întrebarea: când învinuirile ce se aduceau acestor înalţi magistraţi erau atât de puţin serioase şi se putea prevedea, prin urmare, o hotărâre de începurare a lor, de ce au mai fost înjosiţi prin chemarea lor în faţa comisiei? Se spune, pe de altă parte, că Regele nu ar voi să semneze decretul de înlăturare din magistratură a primului preşedinte Lupu şi a celorlalţi 2

magistraţi, Macri şi Petit, fată de care Comisiunea a pronunţat o hotărâre de eliminare (s-a semnat mai târziu, v. nota de la 17 dec.) Hotărârea însă nu se poate executa decât prin decret regal).

În Camera Comunelor au avut loc dezbateri asupra evenimentelor din Grecia. Un deputat laburist a învinuit guvernul că sprijină unele grupări politice din Grecia în dauna altora şi că astfel se calcă principiile democratice. Primul ministru, Churchill, a răspuns, spunând între altele: „Guvernul britanic nu ar mai merita încrederea dacă forţele Majestăţii sale ar fi folosite de el pentru a dezarma pe prietenii democraţiei din Grecia şi din alte părti ale Europei. Iată însă o întrebare pe care oricine şi-ar permite să o pună acum: cine sunt prietenii democraţiei? şi, de asemeni, cum trebuie înţeles cuvântul democraţie?» După ce arată că prin democraţie să se înţeleagă dreptul pe care omul îl are de a vota liber iar reprezentanţii săi să hotărască ce guvern şi formă de guvernământ doresc, urmează:

«Democraţia nu trebuie să fie numai aripa stângă. Nu cred că un partid sau un corp este democratic pentru că tinde din ce în ce mai mult spre cele mai extreme forme ale revoluţiei. Fiecare trebuie să aibă respect pentru democraţie şi să nu întrebinteze acest cuvânt cu prea mare uşurinţă. Democraţia nu e bazată pe violentă sau terorism, ci pe libertate şi pe respectul dreptului celorlalţi oameni.»

Chestiunea ridicată fiind foarte importantă, Camera Comunelor a fost solicitată să voteze spre a se hotărî dacă îşi exprimă sau nu încrederea fată de Guvern. Guvernul englez a obţinut astfel un vot de încredere, 279 voturi favorabile, 30 contra.

Se pare că reprezentantul rus Vasiński va părăsi tara românească. Înainte a a pleca a declarat la o recepţie dată de primarul Capitalei în onoarea sa, că opera de executare a armistiţiului a făcut mari progrese şi că aceasta deschide calea apropierii dintre cele două state. Duminică, 10 decembrie

Ziarele de azi fac cunoscut că Ministerul Educaţiei

Naţionale, în urma încheierii Comisiei de epuraţie a Universităţii din Bucureşti, a hotărât îndepărtarea din funcţiune a următorilor profesori universitari: Mihail Antonescu, P. Panaitescu, Nichifor Crainic, I. Petrovici etc. Înainte de aceasta, profesorii Petrovici şi Crainic fuseseră eliminaţi şi din Societatea Scriitorilor.

Marţi, 12 decembrie

Ieri după amiază s-a pronunţat hotărârea Comisiei de epurare pentru Curtea de Casaţie, privitor la procurorul G. Ionescu (Gică), pe care a găsit de cuviinţă să-l elimine din Corpul judecătoresc. Unul din membri, Ariton, consilier la Casaţie, a fost de părere că nu e cazul să fie eliminat, dar s-a găsit în minoritate.

Şi astfel, unul din cei mai buni procurori ai Curţii de Casaţie, având cunoştinţe întinse de drept penal în cariera lui de vechi procuror, nu numai la Casaţie, dar anterior şi la instanţele de drept, un pasionat al meseriei sale, un bun vorbitor, a fost obligat să părăsească magistratura căreia se consacrase cu tot sufletul. I se pune în sarcină că în procesul Auschnitt de la Casaţie ar fi afirmat că unul din martorii care figuraseră în proces, Urdăreanu, este un om care se bucură de încrederea regelui (Carol II) şi că este un om serios pe a cărui declaraţie se poate pune temei. I s-a mai imputat că a avut şi are sentimente anti-ruseşti. Se pare însă că această a doua acuzaţie nu a fost reţinută de comisie.

Am văzut şi azi pe acest coleg al nostru, care trebuia să intre azi în şedinţă la procesele în divergentă şi la şedinţa ordinară. Era foarte emoţionat şi nu se putea dumeri că s-a putut da împotriva lui o astfel de hotărâre şi că trebuie să părăsească în acest fel magistratura. De altfel, el nu are încă vârsta de 57 ani, astfel că nu se poate înscrie încă la pensie. Se spune că cei eliminaţi astfel, nici măcar avocatură nu pot face. Câţiva prieteni ai lui i-au promis însă să-i facă rost de o ocupaţie pentru ca astfel să-şi câştige pâinea.

În Grecia, adevărate lupte se dau între trupele greceşti ale grupării Elas, de extremă stângă (ar fi

compuse din 25.000 oameni) şi trupele engleze care vor să apere guvernul, în dorinţa de a nu lăsa să vină la putere un singur grup, cel de extremă stângă, ci reprezentanţi ai tuturor partidelor. Printre conducătorii trupelor greceşti care luptă împotriva celor engleze şi greceşti ale guvernului, este şi secretarul partidului comunist grec, Siantos, după cum se anunţa azi în ziare.

Comisia pentru revizuirea manualelor didactice a hotărât să elimine, între altele, şi manualele autorilor: Rădulescu-Motru, Sim. Mehedinţi, I. Petrovici.

Sâmbăta, 16 decembrie

Azi la ora 12 am luat parte la slujba ce să oficiat la biserica Albă din Capitală pentru parastasul de 4 ani de la moartea lui Gr. Iunian. Erau de fată sotia şi copiii lui şi alte 100 de persoane, pentru care memoria defunctului e scumpă.

Duminică, 17 decembrie

În Camera Comunelor au vorbit primul ministru Churchill şi ministrul de externe Eden despre chestia poloneză. Rezultă din discursurile lor că nicio înţelegere nu poate să intervină în ce priveşte granitele şi guvernul ei, între ruşi şi polonezi. Polonia continuă a avea un guvern la Londra şi unul în Polonia, care este comunist. Ambii oameni de stat ai Angliei doresc din toată inima o înţelegere între ruşi şi polonezi dar îşi exprimă îndoiala că se va obţine. Se tinde, de asemenea, la o nouă conferinţa între şefii celor trei state şi Eden face observaţia că dintre cei trei şefi de stat, Roosevelt, Stalin şi Churchill, acesta din urmă e cel mai în vârstă şi că el a purtat povara cea mai grea a războiului. «Socotesc că alţii trebuie să se deplaseze», a spus Eden.

Ziarele de ieri au publicat ştirea că a apărut în Mon. Of. Decretul regal pentru eliminarea celor 2 magistraţi de la C. de Casaţie, Lupu şi Petit. Pentru ceilalţi, desigur, se va publica mai târziu.

Miercuri, 20 decembrie

S-a publicat un Decret-lege compus din

12 articole, pentru instituirea unui regim tranzitoriu

de organizare judecătorească. Prin acest decret-lege, până la alcătuirea unei noi legi de organizare se repune în vigoare Legea din 26 iunie 1924 (Legea Mârzescu), abrogându-se Legea din 1943, cu excepţia câtorva articole. Limita de vârstă pentru consilierii Curţii de Casaţie se reduce la 65 ani (se menţine la Curţi vârsta de 62, la Tribunale

60 ani). Pe timp de 4 ani se suspendă inamovibilitatea în magistratură. În acest timp, ministrul justiţiei va avea dreptul a pune în disponibilitate pe orice magistrat, fără o arătare de motive şi fără ca această categorie de punere în disponibilitate să aibă caracter disciplinar (după cum se vede, orice regim nou care vine la cârma tării suspendă inamovibilitatea magistraţilor, temelia unei bune justiţii şi pentru dobândirea căreia în ţara românească s-a luptat atât de mult).

În baza dispoziţiei prin care limita de vârsta s-a redus la 65 ani pentru magistraţii Curţii de Casaţie, «ies la pensie imediat cam 12 magistraţi, între care Mosgos şi Luciliu Ştefănescu». Primul preşedinte Lupu şi preşedintele Macri fiind eliminaţi de comisiune, un singur preşedinte mai rămâne în funcţiune: Coman Negoescu. Astăzi au venit la noi să-şi ia rămas bun domnii Mosgos, Luciliu Ştefănescu, Crăciunescu, Pisau.

Marea mea dorinţă ce am avut-o, de a mă duce la Craiova spre a-mi vedea sotia şi casă, cred că n-o voi putea împlini. Cu trenul, care circulă numai de două ori pe săptămână, care e supraîncărcat totdeauna, neîncălzit şi cu geamurile sparte, este imposibil de mers. De altfel, până la Craiova trenul face cel puţin 3 ore.

La avion, care face de trei ori pe săptămâna cursa Bucureşti-Craiova (taxa 5.000 lei), toate locurile sunt vândute până după anul nou. În acelaşi fel la un autobuz, care face aceeaşi cursă (taxa 10.000 lei) de 2 ori pe săptămână.

De câteva zile bate un vânt rece dinspre nord-est care a îngheţat pământul şi apa din Cişmigiu, pe străzi ridicând praful care te îneacă.

Lemnele, când se pot găsi, se plătesc cu

25.000 lei mia de kg. Un kg carne de porc a ajuns la 1.000 lei. Un palton făcut gata peste

90.000 lei. Totul s-a scumpit într-un mod îngrijorător. Pâinea se găseşte foarte greu. Nu ştiu cum vom ieşi din iarna aceasta.

Pe frontul de vest germanii au pornit o ofensivă puternică. Se spune că au cucerit teren... Armata rusă se află tot la Budapesta, iar pe frontul răsăritean în acelaşi loc unde se găsea acum 2 – 3 luni.

Vineri, 29 decembrie

O vacanţă tristă petrecută în Bucureşti departe de sotia mea şi de casa noastră din

Craiova, unde aş fi dorit atât de mult să mă găsesc în aceste două săptămâni de vacantă.

În prima zi de Crăciun am fost împreună cu Natalia la nepoata mea Constanta. A doua zi am primit de la Craiova, trimise de sotia mea prin o d-nă care a avut ocazia să găsească loc într-o maşină ce venea la Bucureşti, mai multe lucruri, între care rufărie, un curcan tăiat, cârnaţi de porc şi o damigeană de vin.

De mai multe zile e un ger uscat de iarnă (uneori se coboară chiar sub minim 10 grade), fără pic de zăpadă, ameninţând şi puţinele semănături ce s-au putut face.

Luptele civile din Grecia neîncetând şi organizaţia înarmată de extremă stângă, Elas, atacând chiar trupele engleze ce se află în Grecia, primul ministru englez Churchill şi ministrul de externe Eden au plecat în Grecia la Atena, pentru a căuta să obţină o împăciuire între diferitele grupări, ceea ce se pare că nu a reuşit. Mai mult, pe când primul ministru englez se găsea (miercuri) în faţa ambasadei Marii Britanii la Atena, un puşcaş clasist a tras asupra sa de la o distanţă de 300 m, lovind însă o femeie. Această ştire e reprodusă în ziarele de azi şi e din partea corespondentului din Atena al lui «Associated Press». Când au fost trase gloanţele (se crede că cu o mitralieră ascunsă într-o casă), generalii Alexander şi Scobie erau alături de Churchill. De pe un deal s-a tras şi cu tunul în vasul care a

adus pe Churchill şi în care se afla statul său major. Un obuz a căzut aproape de vas. A doua zi, avioane britanice au atacat bateria care a tras.

Mai înainte s-a descoperit că se pregătea un atentat asupra Hotelului Grande Bretagne din Atena, unde se afla Statul major al forţelor armate engleze şi membrii guvernului grec: un canal lung venind de la distanţă se săpase pe sub pământ până sub această clădire şi se adunaseră acolo 700 kg dinamită. Atentatul a fost descoperit la timp, astfel că aceia care-l pregătiseră nu au avut succesul aşteptat.

E de mirare pentru toată lumea că o parte din greci au fost şi sunt în stare să lupte împotriva englezilor şi să atenteze la viaţa primului ministru al Marii Britanii care de atâţia ani, ducând acest război, a avut în vedere şi eliberarea Greciei.

Duminică, 31 decembrie

Ducându-mă azi pe la Ion Foarte, l-am găsit stând în curte lângă nişte lemne pe care era aproape să i le termine de tăiat un ferestrău cu motor. Ca să le capete fusese tocmai la Bariera Vergului (7 – 8 km de casa lui), pe unde intră care cu lemne, dăduse pe o căruţă de lemne aproximativ 1.000 kg, 24.000 lei. Mai plătise şi fierestreul pentru a i le tăia, 2000 lei, şi un om ca să i le aşeze în pivniţă, 500 lei.

1945

Luni, 1 ianuarie

Începem astăzi un an nou. Nu ştim ce va aduce el mai târziu, astăzi însă găseşte populaţia oraşelor României aproape murind de frig, din cauza lipsei aproape complete a mijloacelor de transport pentru aducerea lemnelor şi alt combustibil, mijloace de transport utilizate aproape exclusiv de autorităţile ruse, lumea făcând coadă la pâine şi totul de o scumpete insuportabilă.

Un coleg al meu, Vasile Buţureanu, pe care am căutat azi să-l felicit la telefon pentru anul nou şi pentru ziua numelui, mi-a spus că, de când a venit iarna, în casa lui nu s-a putut încălzi. Ca să se desmoartă, aprinde o lampă mai

mare de gaz (şi petrolul pentru lămpi se obţine cu mari dificultăţi şi în cantităţi cu totul insuficiente), însă nu poate niciodată să ridice temperatura în casă peste zece grade. Îmi mărturisea că nu poate să lucreze nimic, că nici măcar ziarul nu-l poate citi cumsecade.

Azi-noapte a nins puţin, s-a acoperit pământul cu un strat gros de câteva degete. Zăpada asta însă a mai luminat atmosfera şi a potolit pulberea străzilor care umplea oraşul ca în timpul verii.

Miercuri, 3 ianuarie

Ziarele de azi publică comunicatul Marelui Stat Major al Armatei române prin care se aduce la cunoştinţă că forţele aliate sovietice împreună cu trupele române din Corpul de armată de sub comanda generalului Sova Nicolae au pătruns în Budapesta în ziua de 1 ianuarie, după ce, prin operaţiuni lungi şi grele, au sfărâmat ultima centură de apărare a Budapestei. Acum trupele înaintează către centrul Budapestei.

Aceleaşi ziare («Universul», pag. 3) de azi publică o ştire din Lublin, Polonia, transmisă de corespondentul Agenţiei ruse Tass, prin care se face cunoscut că Comitetul polonez din Lublin s-a transformat în Guvern provizoriu al Republicii Poloneze, arătându-se şi numele membrilor guvernului.

O telegramă din Londra a redactorului diplomatic al Agenţiei Reuter arată însă că din sursă autorizată se află că asumarea titlului de guvern provizoriu de către Comitetul polon de la Lublin nu crează nicio schimbare în atitudinea guvernului britanic fată de Guvernul polon de la Londra, pe care guvernul englez îl recunoaşte ca actualul guvern constituţional polonez.

În acelaşi timp, o ştire de la Washington, a aceleiaşi Agenţii Reuter, anunţa că, într-o conferinţă de presă, Edwuard Stettinius, secretarul departamentului de stat, a declarat că Statele Unite vor continua să recunoască guvernul polonez exilat la Londra.

Preţul zahărului a fost majorat de Ministerul Economiei Naţionale la 412 lei kg (dar nu se găseşte nici

cu acest prêt). Ziarele s-au scumpit începând de azi la 20 lei. Telefonul s-a scumpit la 3.500 lei pe lună (de la 650 cât era acum 2 ani şi 2000 cât a fost până acum). Tramvaiul 35 lei, de la 20, cât a fost până acum (6 lei acum 2 – 3 ani) etc.

Joi, 4 ianuarie

Budapesta va ajunge o ruină în acest război. Comunicatele ruseşti spun că Comandamentul armatei ruse pe acest front a trimis comandantului trupelor germane şi ungare din Budapesta doi ofiţeri ruşi cu steag alb pentru a cere capitularea forţelor aflate în Budapesta, care se află încercuită. Că, însă, germanii nu numai că au refuzat predarea, dar au împuşcat pe cei doi soli ruşi. De aceea, luptele în interiorul oraşului, care e în mare parte distrus, continuă.

Ziarele de azi reproduc un articol intitulat

«O revizuire care se impune», publicat în ziarul

«Libertatea», al şefului Partidului social-democrat, C. Titel Petrescu. Acesta propune modificarea Decretului de epurare, în sensul că urmează a se prevede în el o gradaţie a pedepselor, după vină, începând cu avertismentul şi terminând cu destituirea, fără pierderea drepturilor la pensie. Proiectul de decret mai conţine şi dispoziţia că funcţionarii citaţi sunt în drept să recuze pe membrii comisiunei, potrivit regulilor din pr. penală.

O parte din armata română luptă şi în Slovacia.

Luni, 8 ianuarie

Astăzi, la Curtea de Casaţie a fost solemnitatea deschiderii anului judecătoresc, foarte simplă şi scurtă. Lipseau aproape 20 dintre magistraţii care au făcut cinste înaltei Curţi, unii dintre ei fiind epuati, alţii pusi în retragere pentru limită de vârstă, în baza noii legi. Dintre preşedinţii de altă dată a rămas numai Coman Negoescu, care a prezidat solemnitatea.

Preşedintele Statelor Unite, Roosewelt, a ţinut în faţa Congresului o cuvântare. După ce a arătat că Statele Unite şi aliaţii săi vor lupta până la victoria totală, «până când se va fi predat şi ultimul nazist», a spus apoi, între altele,

referindu-se mai ales la problemele greceşti şi poloneze: «Noi şi aliaţii noştri avem datoria să nu folosim influenta noastră în scopul ca vreo autoritate temporară sau provizorie din ţările civilizate să împiedice exercitarea eventuală a drepturilor popoarelor de a-şi alege în libertate guvernul şi instituţiile în cadrul cărora ei să trăiască ca oameni liberi”.

Şi a dat să se înţeleagă că numai după ce războiul va fi fost terminat, popoarele să-şi exprime în mod nefalsificat voinţa lor.

Miercuri, 10 ianuarie

Aflu din «Universul» de azi că romancierul francez Paul Chack, fostul preşedinte al Comitetului «Acţiunea antibolşevică», care fusese condamnat la moarte la 18 dec., a fost executat prin împuşcare ieri dimineaţa, la fortul Montrouge.

De asemenea, a fost condamnat la moarte scriitorul Henri Berrand, cunoscutul autor al cărţii apărută acum vreo 20 ani cu titlul «Ce am văzut la Moscova». Se afirmă că condamnarea i s-a aplicat pentru colaborare cu germanii. Urmează a fi executat şi el în curând.

În «Semnalul» apărut azi după-amiază e publicată o declaraţie comună a d-lor Roosevelt şi Churchill, prin care se spune: «Războiul submarin german şi-a reînsufleţit activitatea în cursul lunii decembrie 1944. Acesta nu e decât un nou semn că războiul din Europa este departe de a se sfârşi».

Marina comercială a celor două ţări a avut pierderi.

Vineri, 12 ianuarie

Mareşalul rus Malinovschi, ca urmare a luptelor viitorioase purtate de Armata IV-a română în Transilvania şi Ungaria, a trimis următorul ordin: «Comandantului Armatei a IV-a română, general de Corp de armată Avrămescu: Exprim mulţumirile mele Dv. şi trupelor Armatei a IV-a română pentru executarea conştiincioasă a ordinelor operative, umăr la umăr cu armata roşie. Urez pe viitor şi mai mari succese pentru distrugerea uzurpatorilor germani şi biruinţa popoarelor iubitoare de libertate.

Comandantul armatei Frontului al II-lea ucrainean, mareşal al Uniunii Sovietice, Malinovschi.» Mai semnează ordinul generalul de C.A. din trupele blindate şi generalul şef al Statului major (Susaikov şi Zaharov). Ordinul e publicat în ziarele de azi.

Duminică, 14 ianuarie

Azi la ora 12 am fost împreună cu Natalia la Biserica Albă din Calea Victoriei, unde am asistat la cununia religioasă a lui Lilică Nistor cu tânăra lui sotie. Era plină biserica de prieteni. După terminarea ceremoniei am fost şi acasă la mireasă (părinţii ei trăiesc şi sunt tineri), unde au mai fost invitaţi şi unde s-a servit o gustare. Mireasa, o fată drăguţă, despre care toţi care au avut ocazia s-o cunoască spun că e plină de calităţi. Cucoana Hermina, mama lui Lilică, a plâns gândindu-se că soţul ei a murit înainte de a vedea această zi fericită pentru fiul său.

Pe frontul de răsărit, ruşii au pornit o mare ofensivă de iarnă.

Joi, 18 ianuarie

Ziarele de azi, sub titlul «Un comunicat în legătură cu ridicarea germanilor», au publicat:

«Preşedinţia Consiliului de miniştri comunică: Întrucât circulă diferite zvonuri care nu au temei, se aduce la cunoştinţa populaţiei de origine etnică germană (nota mea: chiar dacă sunt cetăţeni români, vezi mai jos) următoarele: Sunt ridicaţi din ordinul înaltului Comandament sovietic spre a fi duşi în locurile unde se simte nevoie de braţe de muncă, următoarele categorii de cetăţeni de origine etnică germană: bărbaţii între 16 – 45 ani, femeile între 18 – 30 ani, afară de cele care au copii ce nu au vârsta de 1 an.

După ce vor fi ajunşi la locurile de destinaţie, familiile vor fi încunoştinţate să le scrie şi să le trimită pachete. Ridicarea are caracter provizoriu, întrucât este vorba de muncă necesară pentru nevoile războiului».

Astăzi, însă, se dă un nou comunicat, se vede după intervenţia autorităţilor militare ruse, prin care se spune numai că vor fi ridicaţi şi duşi la muncă bărbaţii şi femeile

(în vârstă arătată anterior) fără a se face vreo excepţie pentru femeile cu copii sub un an şi fără menţiunea de caracter provizoriu şi putinţa de comunicare cu familiile.

Comunicatele ruse de război publicate azi aduc la cunoştinţă că au fost cucerite Varşovia, Cracovia, Częstochowa, această din urmă localitate aflându-se la 25 km de frontiera germană şi la cel puţin 115 km de punctul de plecare al ofensivei începută zilele trecute de mareşalul Koniev.

Într-un articol reprodus azi în ziare.

«Graiul nou», ziarul Direcţiei politice de front a armatei roşii ce apare încă de mult în Bucureşti, critică tendinţele imperialiste pe care le-a avut România. El zice: «Experienţa acestui război a dovedit cu prisosinţă că pornirile imperialiste se întorc împotriva acelora care le nutresc. Cazul particular al României a putut să dovedească şi el că tendinţele imperialiste alimentate în toţi anii vecinătăţii ei cu Uniunea Sovietică au dus-o la o aventură şi o agresiune care a costat-o foarte scump» etc. La sfârşit se atrage atenţia României să stârpească aceste porniri.

Sâmbăta, 20 ianuarie

În urma unei invitaţiuni primite ieri, am luat azi parte, alături de fruntaşi olteni, în cabinetul rectorului Universităţii, Simion Stoilov, originar din Craiova, la o consfătuire în vederea unei intervenţii ce urmează a se face la Ministerul Educaţiei Naţionale pentru înfiinţarea unei Universităţi la Craiova, compusă deocamdată numai din 3 facultăţi: medicină, agronomie, comerţ. Facultatea de agronomie aproape că nu va cere cheltuieli statului, ea urmând să se înfiinţeze din fondurile lăsate de Jean Mihail în acest scop. Erau la această consfătuire profesorul dr. Angelescu, fost mult timp ministru al Şcolilor, general Sănătescu, fost până mai zilele trecute prim-ministru, doi actuali miniştri, dr. Danielopol şi Capetineanu (acesta din urmă subsecretar de stat), profesori, doctori etc. A vorbit dr. Angelescu explicând necesitatea înfiinţării acestor facultăţi la Craiova. S-a ales un comitet activ care să

stăruiască pentru aprobare şi să ia măsuri de traducere în fapt. Capetineanu, subsecretar la Ministerul Şcolilor, ca şi dl. Angelescu, de altfel, au asigurat adunarea că ministrul actual al Şcolilor, profesorul Voitec, a promis să înfiinţeze prin lege aceste facultăţi. Ministrul dr. Danielopol a promis tot sprijinul său. Am semnat cu toţii un proces-verbal.

Luni, 22 ianuarie

În ziarele de ieri s-a publicat textul Decretului-lege pentru urmărirea şi sancţionarea celor vinovaţi de dezastrul tării şi acela al Decretului-lege pentru urmărirea şi pedepsirea criminalilor şi profitorilor de război.

După primul decret, sunt vinovaţi de dezastrul tării: a) aceia care au instaurat regimul de dictatură şi, având răspunderea politică efectivă, au pus în primejdie securitatea statului prin încheierea de tratate de alianţă politică cu Germania hitleristă, prin permiterea armatelor operative germane pe teritoriul tării sau prin pornirea războiului împotriva U.R.S.S. şi a Naţiunilor Unite; b) aceia care, militând printr-o activitate susţinută pentru o politică externă alături de Germania hitleristă, au consimţit la cedarea Transilvaniei de Nord etc.

Cercetarea şi instruirea vinovaţilor se va face de acuzatori publici (magistraţi, jurişti, membri ai corpurilor constituite sau ai organizaţiilor profesionale). Judecarea faptelor se va face de o instantă denumită «Tribunalul special», compus din 3 consilieri ai Casaţiei, traşi la sorţi de minister, şi din 8 membri, de ambele sexe, traşi la sorţi dintre persoanele recomandate de partidele politice unite pentru guvernare. Deciziile vor fi pronunţate cu majoritate, membrii minorităţii semnând şi ei decizia, fără dreptul de a formula şi motiva o opinie separată. Pedeapsa de la munca silnică pe viaţă la temniţă grea.

Conform celuilalt decret-lege, sunt criminali de război cei care: a) au supus la un tratament inuman, contrariu dreptului internaţional, pe prizonierii şi ostatecii de război; b) au ordonat sau au săvârşit acte de cruzime asupra populaţiei din teritoriile în care s-a purtat războiul; c) au ordonat sau executat represiuni colective sau

individuale, cum şi cei care au ordonat deplasări şi transporturi de persoane în scopul vădit al exterminării celor transportaţi… g) părăsind teritoriul naţional sau pus în slujba Germaniei hitleriste şi au atacat tara prin scris, prin grai sau orice alt mod.

Sunt profitori de război: a) aceia care, în orice calitate, participând la conducerea războiului, au realizat averi ilicite etc. Pedeapsa: de la pedeapsa cu moartea, la închisoare. Acuzatori publici, instante de judecată: «Curte specială» pentru criminalii de război, compusă din 3 membri ai Curţii de Apel şi 4 judecători aleşi din cetăţeni, desemnaţi de partidele politice.

Carnea de vacă se vinde azi cu 800

1.000 lei kg, cea de porc cu 1.850 – 2.200 lei.

Comunicatele ruse anunţa că armata respectivă rusă a intrat în Germania, în Silezia superioară. De asemenea, înaintează şi în Prusia orientală.

Au început la Bucureşti congresele sindicale ale muncitorilor.

Sâmbăta, 27 ianuarie

Ieri au avut loc, în sala Adunării Deputaţilor, dezbaterile «Congresului General al Sindicatelor Unite. Au luat parte miniştri români, între care primul ministru, general N. Rădescu; în lojele de onoare Comisia aliată de control, în frunte cu generalul rus Vinogradov, reprezentanţii misiunilor militare aliate americane şi britanice, delegaţi ai muncitorimii sovietice, delegaţiile bulgară şi iugoslavă. Pe banca tribunei a luat loc Ana Pauker.

Primul ministru Rădescu a ţinut o cuvântare, spunând între altele: «Mărturisesc că simt o mulţumire mare să mă găsesc în mijlocul acelora de la al căror braţ Tara aşteaptă într-o mare măsură mântuirea ei. De felul cum masa muncitorească îşi va înţelege rolul covârşitor de greu pe care-l are de jucat în împrejurările tragice de astăzi, atârna uşurarea sau îngreunarea nevoilor mari cărora suntem chemaţi să le facem fată.

În ceea ce mă priveşte, sunt fără grijă din acest punct

de vedere, judecând după înţelepciunea pe care aţi arătat-o în urma apelului făcut de mine la ordine şi disciplină, fără de care nimic sănătos nu se poate înfăptui» etc.

A vorbit apoi reprezentantul sindicatelor muncitoreşti din U.R.S.S., Kazacov, spunând între altele că va duce cele mai bune impresii despre solidaritatea muncitorească din România. Au mai luat cuvântul Nicolau, ministrul Asigurărilor sociale, Lotar Rădăceanu, ministrul Muncii, Gheorghiu-Dej, Petre Grozea, miniştri etc.

Locurile vacante de preşedinţi şi consilieri la Casaţie au fost completate în felul următor: Petre Davidescu, consilier, înaintat preşedinte la Secţia II; Oconel Cireş, consilier, preşedinte la Secţia II; Dimitrie Apostolide, consilier, procuror general; Ion Predovici şi Al. Procop-Dumitrescu, procurori la Casaţie, numiţi consilieri la Secţia II; Ion D. Popescu III, procuror general la Curtea de Apel Craiova şi Mircea Odobescu, consilier Curtea de Apel Bucureşti, înaintaţi consilieri la Secţia II Casaţie. La celelalte secţii şi la Parchetul Casaţiei au fost înaintaţi alţi magistraţi de la Curţile de Apel.

Au fost puşi în disponibilitate, printre alţii, în temeiul art. 6 din Legea 640, de la Curţile de Apel între alţii: Vasile T. Petrescu, prim preşedinte al Curţii de Apel Bucureşti; Ion

I. C. Petrescu, consilier; dr. Eugen Chiriţă, procuror id. (cu aceştia doi din urmă am lucrat în Comisia de automotoare).

Armatele ruse înaintând în Germania au ajuns la Breslau, capitala Sileziei. Au înaintat şi în Prusia orientală, cucerind Tannenberg, localitatea unde în războiul trecut au fost învingători germanii şi unde ei ridicaseră un mausoleu lui Hindenberg (se pune că acest mausoleu acum a fost distrus de însăşi armata germană în retragere), Königsberg, oraşul lui Kant etc.

Ruşii ar fi ajuns la 160 km de Berlin. Armata română, luptând în munţii Tatra

Mică din Cehoslovacia, a cucerit mai multe localităţi.

Prin convenţia de armistiţiu încheiată de guvernul

ungar cu ruşii la Moscova, ungurii declară că renunţă la teritoriile ce ocupaseră în România (Transilvania de Nord), Iugoslavia şi Cehoslovacia. Ei vor plăti despăgubiri Rusiei 300.000.000 dolari, cât şi România.

Guvernul italian a declarat nul tratatul de la Viena prin care România fusese obligată să cedeze Ungariei Transilvania de Nord.

Duminică, 28 ianuarie

Ziarele de azi publică următoarea ştire din Paris, transmisă de Agenţia Reuter. Postul de radio Paris a anunţat că Charles Maurras, bătrânul fruntaş regalist francez, în vârstă de 77 ani, a fost condamnat la regimul celular pe viaţă.

Din cuvântarea publicată ieri a primului ministru se deducea că guvernul, astfel cum e compus azi, lucrează în linişte şi în înţelegere.

Astăzi, însă, toate ziarele publică

«Programul de guvernare al Frontului national-democrat» (partidele de stânga), prin care aceste partide, susţinând că partidele liberal şi naţional-ţărănesc fiind compuse în mare parte din elemente reacţionare cu care nu se poate guverna, cer un guvern «adevărat democrat», compus numai din elemente ale partidelor de stânga. Printre punctele de program ce vor să aducă la îndeplinire, în afară de participarea la război, împlinirea condiţiilor de armistiţiu, se mai prevede confiscarea pământului ce depăşeşte 50 hectare al moşierilor. Preţul pământului confiscat se fixează la o sumă egală cu valoarea recoltei pe un an, plătită însă statului de ţărani în timp de zece ani.

Călătoria ministrului de comunicaţii, Gheorghiu-Dej, la Moscova, se pune în legătură cu intensificarea acestei mişcări.

S-au fixat noi preţuri la restaurante: o ciorbă cu carne 180 – 300 lei, mâncăruri 200 – 500 lei, fripturi de pasăre 600 – 1.100 lei.

Luni, 29 ianuarie

Astăzi la ora 11 a fost la Casaţie, în sala Secţiilor unite, solemnitatea depunerii jurământului a celor nou

numiţi în această

Casaţie. Au depus astfel jurământul: Dim. Apostolide, înaintat porc. General al Casaţiei; Petre M. Davidescu, înaintat preşedinte la’s. III a Casaţiei; Oconel G. Cireş, înaintat preşed. la’s. II; Hozoc, I. Predovici, Alex. Procop Dtrescu, Mircea Odobescu, Ctin Sinevici, Laurenţiu Preutescu, Gh. Bărgănanu, Ion D. Stănculescu, Petre I. Gherghel, Henri Zamfirescu, Traian Brosteanu – consilieri; Florin Foişoreanu, Mihail Manolescu, Radu Dimiu – procurori (Ilie Lungulescu şi Ion Popescu III, încă nu s-au prezentat).

Miercuri, 31 ianuarie

În locul consilierilor Ariton şi Ulvineanu (acesta din urmă ieşit la pensie), au fost numiţi de ministrul de justiţie în Comisia de epuraţie pentru magistraţi, consilierii de la Casaţie Al. Procop-Dtrescu şi Brosteanu.

Joi, 1 februarie

Ziarele publică azi o listă trimisă de Preşedinţia Consiliului de miniştri «a criminalilor de război şi a celor vinovaţi de dezastrul tării». Din lista criminalilor de război arestaţi fac parte, între alţii, următorii: Mareşal Ion Antonescu, Mihail Antonescu, general Pantazi, profesor Alexianu etc. Vinovaţi şi pentru dezastrul tării, general C.Z. Vasiliu-Piki (de la Craiova) etc. Printre vinovaţii de dezastrul tării se află: Manolescu Mihail, Valer

Pop, Gigurtu Ion, Ion Al. Brătescu-Voinesti (scriitorul), general Petrovicescu, Enric Otetelisanu, Veturia Goga, Traian Brăileanu, Gh.

A. Cuza etc.

Armata rusă înaintează în est; ea ar fi la 60 km de Berlin. Populaţia civilă fugespre vest îngrozită, încurcând drumurile.

Vineri, 2 februarie

Azi a apărut încă o listă din care face parte generalul Dobre etc.

Monitorul oficial de ieri a publicat un decret-lege prin care se desfiinţează Secţia IV de la Curtea de Casaţie. Magistraţii acelei secţii au fost repartizaţi la celelalte trei

secţii rămase. Astfel fiecare secţie are acum 17 consilieri şi un preşedinte. La Secţia II, unde am rămas (şi din care a plecat numai colegul Buţureanu, la Secţia I), sunt acum următorii magistraţi: l-N. Ciurea, 2-D. Ariton, 3-Har. Grigoriu (trecut de la’s. IV), 4-T. Tănăsescu, 5-M. Catichi, 6-Tulius Dantte, 7-C. I. Năvîrlie, 8-Ion Predovici, 9-Al. Procop-Dtrescu, 10-Mircea Niciu, 11-Ilie Lungulescu, 12-Lascăr Spoială, 13-Alex. Minculescu, 14-Ion Pogonat, 15-Mircea Odobescu, 16-Const. Sinovici, 17-Ion

D. Popescu III.

Ziarele de astă-seară publică ştirea că foştii regenţi bulgari, precum şi o parte din foştii prim miniştrii au fost condamnaţi la moarte, acuzaţi că au servit interesele forţelor germane şi au suprimat mişcarea democrată. Printre regenţi s-a aflat şi prinţul Ciril, fratele ultimului rege Boris şi unchiul tânărului rege Simeon II.

Duminică, 4 februarie

S-au alcătuit completele de judecată ale

«Tribunalului special pentru judecarea vinovaţilor de dezastrul tării» şi «Curtea specială pentru judecarea criminalilor de război». Compunerea lor este arătată în tăietura de jurnal alăturată (ziar apărut azi). Din completul Tribunalului special au căzut, prin tragere la sorţi, următorii membri ai Curţii de Casaţie: preşedinte Cireş, I. Popescu III şi C. Sincovici.

Conferinţa dintre şefii de stat Roosevelt, Churchill, Stalin a început, nu se ştie în ce localitate.

Situaţia Germaniei e din ce în ce mai gravă. Milioane de fugari din provinciile de răsărit merg spre Berlin şi fac din ce în ce mai dificilă viaţa. Alimente aproape nu se mai găsesc. Refugiaţii mor cu miile pe drumuri de frig sau boli. Zilele acestea 1.000 bombardiere americane şi engleze au bombardat Berlinul.

Ziarele de azi publică ştirea că regenţii bulgari şi miniştrii condamnaţi la moarte de Tribunalul popular au fost executaţi.

Joi, 8 februarie – sâmbăta, 16 februarie

Iată ce s-a petrecut între cele două date de mai sus.

Joi 8 febr. la ora 6 seara am plecat la Craiova cu trenul rapid înfiinţat de curând, care circulă de 2 ori pe săptămâna între Bucureşti – Timişoara. Foarte greu însă de obţinut un loc. Pentru civili sunt numai 12 locuri; călătoresc numai civilii funcţionari care au ordin serviciu şi, în acelaşi timp, autorizaţia Dir. Generale C. F.

R. În tren am mers bine, vagoanele au fost încălzite (tot restul trenului este ocupat de militari, mai ales ofiţeri români şi ruşi). Am ajuns la Craiova la ora 2. Pe la 4 a venit Nicu, trimis de sotia mea, cu căruţa ce venise cu o zi înainte de la Pleniţa, cu diferite bagaje, şi m-a luat. Acasă am găsit bine. Sotia îşi scrântise cu vreo lună înainte mina, alunecând pe gheată. Acum se află pe cale de vindecare.

La Craiova, unde era cea mai ieftină viaţa, s-a ajuns scumpetea aproape ca şi în Bucureşti. Alimente, mai ales carne, se găseşte foarte puţină şi extrem de scumpă. O gâscă se vinde cu 5 – 6.000 lei. Din judeţ, ca şi din restul ţării, sau ridicat foarte multe vite, boi şi vaci, pentru armata noastră şi mai ales pentru ruşi. Nu ştim cu ce se vor face muncile agricole.

În urma încurajării partidelor de stânga, ţăranii din diferite părti ale ţării (Cetate etc.) au intrat cu forţa în moşiile proprietarilor pentru a le lua în stăpânire. Ziarele apărute la Craiova calificau acest fapt drept un «act istoric».

Şeful acuzatorilor publici la Tribunalul pentru judecarea celor vinovaţi de dezastrul tării a fost numit Ilie Lungulescu, consilier la Curtea de Casaţie; la Tribunalul pentru judecarea criminalilor de război N. Moiseanu, consilier la Curtea de Apel Bucureşti.

Prin ultimele mişcări în magistratură, a fost înaintat prim preşedinte al Curţii de Casaţie dl. Davidescu, care fusese înaintat de curând preşedinte. Apostolide, procurorul general, a trecut, după cererea sa, preşedinte la’s. III a Cas.; procuror general a fost numit consilierul Mircea Possa. La’s. Il a fost înaintat consiler Longhin, preşed. La C. de apel Buc.

A fost pus în disponibilitate Gh. Giugiuc, fost

procuror la acea Curte.

În ziua de duminică 11 februarie, primul ministru, gen. Rădescu, în faţa unei adunări la

«Aro», retransmisă prin radio, a ţinut o cuvântare despre situaţia politică internă. A arătat cu această ocazie să partidele de stânga vor să ia hotărâri în numele întregii ţări, spre ex. În chestia agrară şi altele, fără a ţine seama de părerea celor două partide istorice, nat. – ţărănesc şi liberal. A arătat cu această ocazi că acele partide de stânga, ce se numesc

«democrate», opresc când vor apariţia ziarelor celorlalte partide, cum s-a întâmplat spre ex. cu ziarul «Dreptatea», a cărui apariţie a fost suspendată fiindcă lucrătorii tipografi, desigur în urma ordinelor şefilor lor, nu au mai voit să-l tipărească.

A doua zi, luni la ora 12, primul ministru a ţinut la radio o nouă cuvântare în care a căutat să restabilească unele fapte, spre ex., de ce cuvântarea sa de ieri nu a fost ţinută în sala

«Scala», unde era anunţată, ci la «Aro»: pentru că «Scala» a fost ocupată cu mult înainte de membri ai partidelor de stânga, care nu lăsau să intre şi alţi cetăţeni.

Conferinţa ce a avut loc la Ialta în Crimeea, între cei trei mari fruntaşi Roosvelt, Churchill şi Stalin, s-a terminat. După cele ce s-au comunicat până acum, s-a hotărât viitoarea graniţa a Poloniei fată de Rusia (lângă Curzon, de care polonezii nu sunt mulţumiţi) şi aplicarea

«Chartei Atlanticului» (libertatea popoarelor de a se guverna cum vor crede de cuviinţă).

Ieri, vineri la ora 7 dimineaţa, am plecat din Craiova cu un autobuz de pasageri. M-a însoţit până la locul de unde pleacă autobuzul şi sotia mea. Am plătit biletul 7.000 lei, iar pentru 50 kg bagaj 5.000 lei (câte 100 lei de kg). Am ajuns în Bucureşti la ora 4 după-amiază. Venind pe drum am depăşit multe cirezi de vite, din cele rechiziţionate pentru tăiere sau pentru trimiterea în Rusia.

În ultima mişcare s-au numit în magistratură şi femei. Deocamdată au fost numite vreo 4 sau 5 licenţiate

supleanţi la Tribunalul Ilfov.

În «Semnalul» apărut azi după-amiază este publicată ştirea că Istrate Micescu a fost exclus definitiv din Corpul avocaţilor (epurat).

În acelaşi ziar, la rubrica «ştiţi diverse», se scrie următoarele: «Ziarele frontului democratic continuă a publica cu o vădită satisfacţie ştiţi din diverse regiuni ale ţării în care se arată că ţăranii, cu de la sine putere, expropriază moşiile «întrucât reforma agrară o facem noi». Rămânem la punctul nostru de vedere, scrie mai departe ziarul, că aici nu e loc de nicio satisfacţie, ci numai de o adâncă îngrijorare. Nu există pentru tara noastră o problemă mai gingaşă, mai susceptibilă de urmări încalclabile, decât a pământului, a raportului ţărănimii cu pământul. Aci trebuie lucrat cu grijă, cu prudentă, şi nu se poate spune că e o operă temeinică, serioasă, aceea de a se intra pe moşii, a se împărţii pământul luând fiecare ce vrea, fără să existe o lege, fără să fie prezente organe de stat care să facă această operaţie». Se amintesc revoltele ţărăneşti de la 1907 şi se termină astfel:

«Reforma agrară e o problemă de stat şi trebuie tratată ca atare».

Profesorul Manoilescu, care a fost arestat şi deţinut la poliţie ca vinovat de dezastrul tării pentru că a semnat tratatul de la Viena, prin care a cedat ungurilor Transilvania de Nord, să îmbolnăvit de tifos exantematic şi a fost internat la spital (ziarele de azi).

Marţi, 20 februarie

Cu ziarul «Viitorul» al partidului liberal, care are reprezentanţi în guvern, s-a petrecut acelaşi lucru care s-a petrecut cu ziarul

«Dreptatea» al partidului naţional-ţărănesc – nu mai apare din cauză că lucrătorii tipografi, din ordinul conducerii F.N. D.-ului (front national democrat, compus din partidele de stânga), nu vor să-l mai tipărească. Astfel că cele două partide istorice au rămas fără presă.

Astăzi pe toate tramvaiele au fost lipite afişe pe care este tipărit cu litere mari: «Să plece Rădescu» («Rădescu»

este generalul, şeful guvernului); «Jos cu saboteurii din guvern» (adică joscu reprezentanţii din guvern ai partidelor liberal şi naţional-ţărănesc).

Din ziarul «Semnalul», apărut azi după-amiază, aflăm că primul ministru, generlul Rădescu, a luat, în legătură cu criza politică, o măsură de mână forte: a supus Suveranului, care l-a semnat, decretul prin care toate cele trei subsecretariate de la Interne au fost suprimate. Ziarul adaugă că aceasta este o lovitură care priveşte direct pe Teohari Georgescu, unul din subsecretarii de stat (comunist, care a atacat prin presă pe primul ministru, care e şi ministru de interne); aflăm de asemenea că Iuliu Maniu a făcut presei o declaraţie, despre care numitul ziar spune că e un fulminant atac la adresa F.N. D.-ului, care trebuia să apară azi în ziare, dar care nu a apărut (desigur acelaşi ordin către lucrătorii tipografi de a nu-l tipări).

Miercuri, 21 februarie

La Uzinele «Malaxa» trebuia să se aleagă un comitet de fabrică. Muncitorii fiind împărţiţi în două tabere, una pentru vechiul comitet şi alta pentru alegerea unui nou comitet, s-au produs încăierări în care s-a făcut uz de arme, fiind rănit grav cu această ocazie preşedintele Confederaţiei muncii şi alţi lucrători, din care unu a murit.

O încăierare între muncitori, fără poliţie şi fără armată prezente, şi totuşi ziarele de stânga fac răspunzător de aceste incidente pe primul ministru (din cauza discursului ce a ţinut) şi pe Maniu!

Citesc în «Semnalul» apărut azi după-amiază: «Tipografia naţional-ţărănistă din Calea Dorobanţi, unde se tipăreau declaraţiile făcute presei de d. Iuliu Maniu, a fost asaltată şi tipărirea împiedicată».

Joi, 22 februarie

Ziarul «Dreptatea» al partidului national-ţărănesc a putut să apară azi în două pagini. Ataşez aici tăietura din el conţinând articolul intitulat «Ce nu se poate», în care aduce critici acţiunii F.N. D.-ului, şi pe verso o dare de seamă a celor întâmplate la Malaxa şi cine sunt vinovaţi de acel conflict.

Vineri, 23 februarie

Ziarul sovietic «Pravda» (oficiosul partidului comunist) critică acţiune primului ministru român Rădescu, afirmând despre dânsul că a luat o atitudine deschis antidemocratică, a ameninţat muncitorii, atitudine caracteristică fasciştilor, dând astfel satisfacţie reacţiunii. Că el e împotriva împroprietăririi ţăranilor şi

<pentru> susţinerea moşierilor: „Atitudinea lui de sprijinire a foilor cum este „Dreptatea”, motivată de necesitatea acordării <libertăţii, predei, sunt caracteristice. Libertatea presei nu poate fi acordată pentru fascişti...» şi termină cu aceste cuvinte: «Criza grea politică din România se poate restrânge grav asupra viitorului acestei ţări».

Cu prilejul aniversării armatei roşii, comitetul central al Partidului comunist din România a trimis un salut mareşalului Stalin, prin care îi mulţumeşte în numele poporului român pentru liberarea tării şi adaugă: «Dar forţele reacţionare, în frunte cu Maniu şi Rădescu, au regrupat resturile bandelor fasciste, fac totul pentru a bara drumul de realizare a României libere şi democratice şi organizează deschis acte criminale de periclitare a spatelui frontului armatei roşii şi a propriei noastre armate...» etc.

Deşi prin decret-lege s-au desfiinţat subsecretariatele de stat de la interne, totuşi subsecretarul de stat Teohari Georgescu, din gruparea comunistă, se consideră încă în funcţiune şi dă ordin prefecţilor de a nu executa ordinele primului ministru, care e şi ministru de interne, ca fiind duşmanul poporului. (Toate informaţiile de mai sus sunt luate din ziarul

«Semnalul» de azi.

Situaţia politică, prin urmare, se agravează în fiecare zi.

Sâmbăta, 24 februarie

Turcia a declarat şi ea război Germaniei. În urma acestui act, în „Semnalul” de azi se publică această ştire: „Cercurile politice comentează cu viu interes intrarea

Turciei în război. Se afirmă că la ora aceasta flota anglo-americană se află în Marea Neagră».

Astăzi a fost în Piaţa Naţiunii o mare întrunire convocată de F.N.D. Nu ştiu ce s-a vorbit şi s-a petrecut acolo. La ora 5 p.m., când am ieşit în oraş şi am trecut pe Calea Griviţei, am văzut foarte mult popor trecând pe această stradă în jos (se vede că venea de la întrunire), mare parte din magazine erau închise şi s-au auzit la oarecare depărtare focuri de mitralieră. Duminică, 25 februarie

Inrunirea de ieri nu a trecut fără urmări destul de grave.

Aseară, la ora 10, primul ministru, generalul Rădescu, a vorbit la radio pentru a comunica tării cele petrecute. Un grup de manifestanţi din cei ce luaseră parte la întrunirea convocată de F.N.D., trecând prin fata Palatului Regal şi a clădirii din fată, unde lucrează primul ministru, au început să tragă focuri de revolver, unele din gloanţe intrând într-o cameră din Palatul Regal unde se afla mareşalul palatului, care era să fie lovit; alte gloanţe au fost trase în încăperea din clădirea învecinată, unde lucra primul ministru. Acest grup de manifestanţi s-au comportat astfel din îndemnul – spune primul ministru – al unor străini de neamul nostru. Ana Pauker şi ungurul Luka (acela care scrie la «Scânteia»). Primul ministru a avut cuvinte aspre şi la adresa conducătorilor grupării F.N.D. El a mai spus că a luat toate măsurile ca adunarea convocată să nu fie stingherită întru nimic, că armata şi poliţia au primit ordin să nu atace şi să nu tragă decât când ar fi atacate diferitele instituţii.

Mai mult, în aceeaşi zi partidul naţional ţărănesc convocase şi el o adunare, totuşi, ca să nu fie conflicte, primul ministru a oprit ca această adunare să aibă loc. Că, totuşi, provocarea din partea grupului de manifestanţi care au tras a determinat trupele de pază să tragă pe deasupra ca să-i intimideze. Totuşi, gloanţele plecate din partea unor manifestanţi provocatori au lovit chiar din ai lor.

Primul ministru a mai arătat că, tot ieri, la Craiova

partizanii F.N.D. au pus stăpânire cu forţa pe Prefectură; că au încercat aceasta şi la Caracal dar nu au reuşit, armata opunându-se; la Braşov au atacat o cooperativă.

Ziarele F.N.D. acuză pe primul ministru că el a ordonat să se tragă fără motiv şi cer plecarea şi chiar arestarea lui.

Toată lumea e îngrijorată şi se întreabă: Când oare vom fi liniştiţi?

După toate câte sunt pe capul nostru, să avem şi această situaţie în tară!

Luni, 26 februarie

Studenţii spun că un grup de colegi de ai lor se aflau sâmbăta seara în preajma preşedinţiei Consiliului de miniştri, pentru a face o manifestaţie de simpatie primului ministru.

În acel timp a trecut un automobil şi din mers s-a tras cu revolverele sau cu puştile asupra studenţilor din care au fost omorâţi 3 şi răniţi 11.

Marţi, 27 februarie

Niciunul din ziarele apărute ieri şi azi (nici chiar ziarele presupuse imparţiale cum e

«Universul») nu au publicat măcar un cuvânt despre comunicarea făcută la radio de primul ministru, general Rădescu, asupra evenimentelor de sâmbătă. În schimb, toată presa de stânga şi mare parte din cea presupusă independentă atacă pe primul ministru, acuzându-l de cele întâmplate.

Partidul liberal, nemaiputând scoate un ziar al său, a lipit pe ziduri un comunicat prin care atacă metodele şi faptele F.N.D. Se acuză această grupare de toate dezordinile întâmplate în Capitală şi în tară de câtva timp, pune în sarcina sa incidentele sângeroase de sâmbăta, când ei au provocat trăgând focuri asupra Palatului Regal, în camera de lucru a primului ministru de la Ministerul de interne, şi în grupuri de oameni ce manifestau pentru ordine. Îi mai acuză că nu respectă niciunul din principiile democratice: libertatea cuvântului, libertatea presei, libertatea exprimării părerilor în sindicate etc. Şi că ei,

criticând vechea dictatură, tind spre una tot atât de periculoasă.

Miercuri, 28 februarie

Ziarele de ieri au publicat o declaraţie a 6 generali, printre care Răscanu, Dămăceanu etc., 3 colonei şi 1 maior, prin care se arată că fată de declaraţiile primului ministru, general Rădescu, făcute în seara de 24 febr. 1945 la posturile de radio, se desolidarizează de acţiunea şi declaraţiile lui.

Am fost informat azi că aceşti ofiţeri au fost puşi în dispoibilitate.

Ieri a sosit în Capitală A.I. Vîşinski, primul locţiitor al Comisarului poporului pentru afacerile externe ale Rusiei sovietice. A venit oare pentru o împăciuire sau pentru a susţine elementele de stânga şi acţiunea lor?

Egiptul, Siria, Libanul au declarat şi ele război Germaniei şi Japoniei.

Primul ministru englez Churchill a vorbit marţi, 27 febr., în Camera Comunelor despre hotărârile de la Yalta, luate de cei 3 mari fruntaşi. A vorbit despre situaţia Franţei, care capătă drepturi egale cu cele trei mari puteri, despre situaţia Germaniei după război, despre Polonia, căreia i se fixează spre Rusia, drept graniţa, linia Curzon, cu compensaţii spre vest (părti din Germania de răsărit).

În privinţa unui guvern provizoriu în Polonia, „acordul prevede consultări în vederea stabilirii unui astfel de guvern, cu care cele trei mari puteri să poată stabili relaţii diplomatice, în loc ca unele să recunoască un anumit guvern polonez şi restul un altul, situaţie dacă s-ar fi menţinut şi după conferinţa de la Yalta ar fi anunţat numai lipsă de unitate şi confuzie». Până atunci, însă, «guvernul britanic va continua să recunoască guvernul polonez din Londra, până când el va socoti că noul guvern provizoriu a fost format aşa cum trebuie în Polonia, în conformitate cu privederile consimţite.»

A arătat apoi că «după terminarea războiului, urmărim (în ce priveşte continentul şi chiar ţările

eliberate) soluţia unor alegeri democratice, libere şi nestingherite».

«Socotesc de asemenea, spune mai departe premierul englez, că cuvântul lor (al ruşilor) constituie angajamentul lor. Niciun guvern nu îşi respectă mai mult obligaţiile, chiar în dezavantajul lor, decât o face guvernul sovietic. Refuz în mod absolut să încep vreo discuţie cu privire la buna credinţă a ruşilor… Cu adevărat întunecată ar fi soarta lumii dacă sar ivi vreo schismă îngrozitoare între democraţiile occidentale şi poporul rus. Întreaga organizaţie mondială s-ar prăbuşi şi un nou cataclism, de o violentă ce nu se poate concepe, ar distruge ceea ce a mai rămas din bogăţiile şi libertăţile omeneşti.»

A vorbit apoi despre Italia, despre intrarea în război a Turciei şi despre Grecia. Nu a vorbit nimic despre alte ţări ca Finlanda, România, Iugoslavia, Bulgaria. Dar s-au anunţat noi dezbateri pentru joi.

Joi, 1 martie

Azi-noapte (deci îndată după sosirea lui Vîşinski la Bucureşti), trupele române aflate în garnizoana din Bucureşti (şi poate în toată ţara) au fost dezarmate, armele ridicate, iar şcolile militare desfiinţate. Aceasta am auzit-o pe cale particulară şi, de altfel, faptul e cunoscut de toată lumea; în gazetele apărute azi nu a fost publicat nimic în această privinţă. Se vede că ruşii au găsit că armata a fost rău întrebuinţata în evenimentele de sâmbătă şi acesta a fost un bun prilej pentru dezarmarea completă

Guvernul Rădescu a demisionat ieri. Cu formarea noului guvern a fost însărcinat prinţul Ştirbei, care a şi avut convorbiri cu reprezentanţii diferitelor partide.

Ca un document al acestor vremuri ataşez aici tăietura din jurnalul «Semnalul», cuprinzând scrisoarea pe care fiul generalului Rădescu o adresează tatălui său, prin care îl face pe acesta singur răspunzător de tot ce s-a întâmplat sâmbăta. Un fiu care nu numai scrie astfel de lucruri tatălui său, dar îşi face şi o satisfacţie de a publica scrisoarea în toate ziarele!

Preţul ziarelor începând de azi este 30 lei (de la 20

cât a fost până acum şi de la 2, 3, 5 etc., cât au fost acum 4 – 5 – 6 ani). Un metru de stofă mai bună a ajuns la 30, 50, 60 mii lei; preţul pentru confecţionatul unui costum de haine la un croitor, cu tot materialul clientului, între 50 şi 80 mii lei.

Vineri, 2 martie

Colegii care au ascultat aseară «Radio Londra» au auzit spunându-se că situaţia din România va fi piatra de încercare pentru modul cum se va comporta Rusia în România în vederea executării înţelegerii de la Yalta (guvern cu reprezentanţi din toate partidele, libertatea presei etc.)

Pe stradă, acum, în locul rarelor patrule, de câte 2 soldaţi înarmaţi, romaneşti ce făceau pază, se văd acum, de când armata română a fost dezarmată, patrule înarmate ruseşti.

În Cişmigiu au înflorit ghioceii. Ei urmează nestingheriţi legea naturii.

Sâmbăta, 3 martie

Mareşalul Palatului dă următorul comunicat, publicat în ziarele de azi: «M. Să Regele a însărcinat pe d. dr. Petre Groza cu formarea unui guvern de concentrare, cu reprezentarea partidelor democratice. Dl. dr.

Petre Groza a trecut la consultări în vederea alcătuirii guvernului» (deci încercarea prinţului

B. Ştirbei de a forma guvernul nu a reuşit).

Într-o notă a agenţiei ruse Tass, publicată azi în ziare, corespondentul acestei agenţii spune că elementele de «dreapta» din Grecia exercită presiuni asupra celor de stânga (Eam Elas), silindu-le să dezarmeze şi oprind apariţia ziarelor lor (În România, din contră, ziarele partidelor istorice nu mai apar din cauza grupărilor de stânga. Dar niciun corespondent al Agenţiei Tass nu protestează).

Scriitorul nostru, Mihail Sadoveanu, a ţinut la Dallas, în cadrul organizat de Arlus (Asociaţia pentru dezvoltarea relaţiilor culturale cu Rusia), o conferinţă în care face apel la intelectualii români să se unească pentru îmbunătăţirea

sorţii ţăranului: «Această ţărănime trebuie adusă cu grabă şi pricepere la cultura intensivă, trebuie făcută să-şi părăsească străvechea rutină rudimentară. Să o facem să beneficieze nu numai de pământ, pe care nu-l putem întinde, cât de tractoare, de seminţe şi animale selecţionate, de irigaţii, de adunarea în cultură a terenurilor degradate etc.» «Mă adresez, zice mai departe, tuturor acelora care socot că-şi iubesc neamul, şi tuturor celor ce s-au socotit şi se socotesc democraţi, căci o lumină nouă se revarsă din răsărit».

În Camera Comunelor a făcut declaraţii şi ministrul de externe Eden, între altele şi asupra guvernului polonez din Lublin arătând, între altele, că împreună cu primul ministru Churchill, întâlnindu-se cu reprezentanţii acestui guvern (comitet) la Moscova, aceştia nu le-au lăsat o impresie favorabilă. A mai adăugat că a primit ştirea acum de curând că sotia primului ministru polonez din Londra a fost arestată la Varşovia; această chestiune va fi tratată cu guvernul rus (ataşez tăietura din jurnal).

Luni, 5 martie

A fost dezarmată de ruşi nu numai armata din Bucureşti, dar şi poliţia. Din sergenţii de stradă nu au rămas nici măcar un sfert, ceilalţi fiind licenţiaţi din serviciu iar cei care au rămas nu au nici baionete, nici revolvere.

Din această cauză atacurile asupra trecătorilor şi furturile cu spargere în oraş, săvârşite de răufăcători, s-au înmulţit în mod îngrijorător.

Miercuri, 7 martie

Noul guvern român s-a format ieri sub preşedinţia domnului Petre Groza, cu reprezentanţi ai grupării F.N.D. (grupările de stânga reunite) şi ai grupării dizidente din partidul liberal, de sub conducerea lui Gh. Tătărăscu, fost un timp preşedinte al Consiliului de miniştri sub Regele Carol, acum vicepreşedinte al Consiliului.

Generalii care zilele trecute fuseseră pusi în disponibilitate din cauza declaraţiei lor făcută împotriva generalului Rădescu, fostul prim-ministru, au fost

reintegraţi, unii dintre ei, cum e Vasiliu-Răscanu, fiind numit ministru de război.

Partidele liberal, de sub şefia lui Dinu Brătianu, şi naţional-ţărănesc, de sub şefia lui Maniu şi Mihalache, au refuzat să delege reprezentanţi în guvern, desigur neajungând la înţelegere pentru un anume program de guvernare.

Lista miniştrilor se află în tăietura de jurnal alăturată.

Vineri, 9 martie

După constituirea noului guvern, astfel cum a fost format, primul ministru, P. Groza, a acut presei următoarele declaraţii: 1) vom intra în curând în Ardealul de Nord (care până acum a fost sub ad-tie rusă); 2) prizonierii noştri din Rusia vor fi aduşi acasă; 3) vom avea, din partea Rusiei, materii prime şi tractoare; 4) se va păşi imediat la înfăptuirea reformei agrare.

Sâmbăta, 10 martie

Ziarele de azi publică o scrisoare semnată de preşedintele Consiliului de miniştri român, Petre Groza, şi de vicepreşedintele Gh.

Tătărăscu, cu data de 8 martie, adresată mareşalului Stalin, prin care, asigurând pe acesta că guvernul român înţelege să respecte dreptul naţionalităţilor din Ardealul de Nord şi să menţină ordinea pentru ca să nu se tulbure buna funcţionare a tuturor serviciilor frontului de luptă, l-a rugat să împlinească această dorinţă a poporului român de a trece sub adtia românească Ardealul de Nord, eliberat prin eroismul armatelor ruse şi române.

La această scrisoare, mareşalul Stalin a răspuns la 9 martie (adică ieri) că, date fiind asigurările de mai sus ale guvernului român.

«guvernul sovietic a consimţit să se satisfacă cererea guvernului român şi, în conformitate cu Convenţia de armistiţiu din 12 septembrie 1944, să consimtă pentru instaurarea în Transilvania a administraţiei guvernului român».

Cei care au ascultat radio Londra spun că au auzit

această comunicare, că generalul Rădescu, fostul prim-ministru român, se află sub protecţie engleză (nu se ştie însă dacă în Anglia sau la noi în ţară).

Duminică, 11 martie

Ziarele de azi publică discursul pronunţat de I.A. Vîşinski la recepţia de la Arlus în ziua de 5 martie. El a spus, între altele, despre starea din România: „Muncitorii, ţăranii, intelectualii şi militarii, adică poporul întreg, stau adunat forţele pentru a începe lupta pentru interesele ţării lor, pentru a-şi salva tara de primejdia ce o ameninţa, pentru a nu lăsa tara să cadă în prăpastie, la marginea căreia a adus-o politica de aventuri a unui general care numai printr-o întâmplare a devenit prim-ministru». Mai departe, fostul prim-ministru, general Rădescu (care a constituit guvernul trecut din însărcinarea Regelui, nu din întâmplare, care e numit de radio Londra, «generalul democrat Rădescu» şi se află azi sub protecţia ei), e numit de către Vîşinski «dictator improvizat şi nefast».

Despre partidele istorice române (nat. Ţărănesc şi liberal) spune că sunt duşmane democraţiei şi că ar fi mai bine ca în loc de partide istorice să fie numite «arhaice sau, şi mai bine, partide ajunse la arhivă». Şi a terminat astfel: «Trăiască deci amiciţia dintre noi! Să amuţească glasurile răuvoitoare ale duşmanilor! Şi dacă ele nu vor amuţi, noi, prin sforţările noastre comune, le vom sili să amuţească!» (De altfel, acei presupuşi duşmani sunt reduşi la tăcere: ei nu pot nici gazete să scoată, nici cuvântul să-şi spună la întruniri).

Din cauză că de către ruşi s-a mers cu dezarmarea până acolo încât au dezarmat şi trupele ce făceau paza închisorii militare, au fugit din acea închisoare peste 100 mari răufăcători, care au început jafuri în oraş.

Marţi, 13 martie

Astăzi se desfăşoară la Cluj mari serbări pentru redarea Ardealului de Nord României. Ieri a părăsit Capitala, plecând la Cluj, Regele cu suita, de asemenea, au mai plecat: patriarhul Nicodim, A.I. Vîşinski cu generali ruşi, membri guvernului român etc. În Bucureşti, la toate

instituţiile şi clădirile mai principale, sunt arborate drapelele române şi ale Naţiunilor Unite.

Duminică, o comisie interministerială română, în frunte cu primul ministru Petre Groza, au făcut o vizită lui Andrei Ianuarievici Vîşinski (aflat de câtva timp în Bucureşti în legătură cu revenirea Ardealului de Nord la România). După o cuvântare ţinută de primul ministru român, ministrul rus Vîşinski (prim locţiitor al Comisariatului poporului pentru afacerile externe) a răspuns, între altele, următoarele: «La soluţionarea problemelor asupra Transilvaniei, guvernul sovietic a pornit din necesitatea de a anula nedreptăţile arbitrajului de la Viena care a încălcat drepturile primordiale ale României, ca şi din însemnătatea pe care o are Transilvania pentru soarta României în vederea luptei ei în rândurile

Naţiunilor Unite contra duşmanului comun: Germania hitleristă».

După ce arată că guvernul sovietic era gata să introducă adtia românească în Tranisivania îndată după eliberarea ei de către armatele roşii, continuă: «Totuşi condiţiunile pentru realizarea acestei hotărâri a guvernului sovietic nu erau prielnice. În acele zile, în Transilvania, cu de la sine putere şi fără nicio înţelegere cu guvernul sovietic, au apărut aşa-zisele detesamente de voluntari Iuliu Maniu, care se îndeletniceau acolo cu jaful şi teroarea asupra persoanelor de naţionalitate maghiară precum şi cu detestabila vânătoare după capetele oamenilor de naţionalitate română. Bandele apărute în Transilvania au creat

«serioasă ameninţare spatelui de front al armatei roşii...» Mai târziu nu a fost iarăsi cu putinţă ca Transilvania să treacă sub ad-tie românească pentru că nu avea un guvern care să poată asigura ordinea, liniştea şi disciplina.

«Astăzi, gratie sforţărilor poporului român, s-a creat şi această condiţiune, căci voinţa supremă a poporului a dus la alcătuirea noului guvern democratic în România».

De curând, prof. Constantinescu-Iasi, ministrul propagandei (comunist), a ţinut la radio o cuvântare (publicată în ziarele de azi), intitulată «Ardealul în trecutul poporului român», în care, între altele, a spus: «Vechile apucături şovine n-a dispărut complet. Conducătorii partidului naţional ţărănesc au trimis faimoasele bande de voluntari Iuliu Maniu pentru masacrarea populaţiei maghiare pasnice şi nevionvate. Aceste sălbăticii ne-au adus retragerea încrederii aliaţilor şi izgonirea autorităţilor romaneşti pornite pe jaf şi intolerantă».

Paza Capitalei a fost încredinţată Comitelelor cetăţeneşti, în vederea stăpânirii bandelor de tâlhari ce jefuiesc în fiecare noapte magazine şi case particulare. La Prefectura poliţiei, ministrul de interne, Teohari Georgescu (din partidul comunist), vorbind acestor comitete a spus, între altele: «Aceste tâlharii sunt făptuite nu numai de tâlhari, tâlhari de meserie. Trebuie să ne dăm seama că duşmanii poporului, elemente fasciste, vor căuta prin toate mijloacele să încerce să compromită acest guvern al poporului... Iată de ce rândurile tâlharilor pot să fie îngroşate de elemente fasciste, care se dedau la tâlharii pentru a crea dezordinea, neliniştea şi haosul».

Aceste comitete de voluntari civili vor fi înarmate (oare nu avem noi un corp foarte bine instruit de gardieni publici din care azi, cei câţiva rămaşi, se văd pe stradă dezarmaţi, care ar putea face foarte bine paza Capitalei?)

Sâmbăta, 17 martie

Cele 3 zile de sărbătoare ale redării Ardealului de Nord adtiei romaneşti au trecut. Ele nu au fost decât un prilej pentru ruşi de a-şi arăta «mărinimia» şi, pentru guvernul de azi al ţării, prilej de a rata că el singur, aşa cum a fost alcătuit, se bucură de încrederea sovietică.

Deşi s-a scos lume atât la Cluj cât şi la Bucureşti pentru manifestaţie, adevăratul entuziasm a lipsit. Oare, se întreabă oamenii cu judecată, Ardealul nu trebuia să ne fie dat fiindcă aşa prevede armistiţiul? Ce însemnează atâta forfotă şi atâta zgomot din partea conducerii romaneşti?

În tot acest timp, la Cluj ca şi la Bucureşti, comisarul

adjunct Vîşinski a ţinut discursuri alături de miniştrii sau oamenii guvernului român, atacând pe generalul Rădescu (pe care englezii l-au luat sub protecţia lor) şi vechile partide româneşti, cu intenţia de a le compromite.

Ieri, Vîşinski, după ce «a făcut dreptate» în Ţara Românească, a plecat la Moscova.

Ministrul de externe al Angliei, Eden, a declarat în Camera Comunelor că Anglia nu recunoaşte guvernul român astfel cum a fost alcătuit. Tot astfel au declarat şi americanii.

E o primăvară secetoasă, bate vântul şi e praf ca în timpul verii.

În Cişmigiu, trupele ruseşti fac exerciţii pe alei şi pe pajişti.

Miercuri, 21 martie

La Craiova s-a petrecut un fapt nemaivăzut până acum în Ţara Românească. Consilierul Condeescu de la Curtea de Apel din Craiova, un foarte corect şi priceput magistrat, a fost arestat de prefectul judeţului Dolj, Celac, comunist. L-au determinat la aceasta elemente foarte rele din Craiova, trecute prin mai multe partide şi ajunşi azi comunişti, care în trecut au fost cercetaţi de acest magistrat pentru fapte incorecte, pe vremea când era judecător de instrucţie. Se spune că, fiind întrebat de ministrul de justiţie, prefectul a răspuns că a arestat şi tine arestat pe numitul consilier pe răspunderea lui. După cum se vede, nu mai e ţinută în seamă nicio lege şi organele adtive ale partidului de la putere fac ce vor.

Anglia şi Statele Unite nefiind mulţumite de modul cum, după intervenţia Rusiei, a fost constituit guvernul din România (guvern care, împotriva înţelegerii din Crimeea, are reprezentanţi numai din partidele de stânga) şi văzând că ruşii dezarmează atât armata cât şi poliţia, au cerut să se convoace o nouă conferinţă spre a se discuta aceste chestiuni.

Se spune că conferinţă se va ţine în curând la Moscova.

Preşedintele Republicii Cehosolvace, Beneš, a plecat

din Londra şi, după ce a trecut prin Moscova, s-a dus în teritoriul cehoslovac cucerit până acum de armatele sovietice şi române, pentru a forma acolo un guvern provizoriu. Să vedem dacă va reuşi să-l formeze.

Vineri, 23 martie

Ziarele de azi au publicat Legea numită pentru reforma agrară. Se ia fără plată proprietarilor de pământ tot ce trece peste 50 hectare, în vederea împroprietăririi celor fără pământ. Se iau, de asemenea, de la proprietari şi se trec în proprietatea statului, tractoarele, batozele, locomobilele etc., iar celelalte unelte şi vitele trec asupra statului proporţional cu suprafaţa de teren agricol expropriat.

Deci, proprietarii care au muncit o viaţă întreagă, care au adus un aport însemnat economiei naţionale prin munca şi priceperea lor şi din care mulţi s-au îndatorat ca să cumpere pământ, vor rămâne acum aproape săraci.

Guvernul rus a pus în vedere guvernului turc că, date fiind noile împrejurări, denunţa tratatul de amiciţie ce se încheiase mai de mult între cele două state.

Magistraţii sunt solicitaţi de ministrul de Justiţie să formeze sindicate, conf. noii legi a sindicatelor, după modelul sindicatelor muncitoreşti. Ieri la Casaţie a fost o consfătuire a membrilor ei. Marea majoritate ezită să alcătuiască asemenea sindicate, acestea considerându-se mai mult un instrument de luptă politică, de care magistraţii trebuie să se tină cât mai departe. Totuşi, presiunile ca magistraţii să formeze asemenea sindicate sunt mari şi cred că până la sfârşit ei vor ceda, temându-se de urmări. Se pare că scopul solicitării în acest sens a magistraţilor este încadrarea lor în noua ordine a cărei înfăptuire se urmăreşte în ţara noastră.

Sâmbăta, 24 martie

Azi la ora 11, magistraţii Curţii de Casaţie, ai Curţii de Apel, Tribunalului şi Judecătoriilor din Bucureşti, convocate fiind, sau adunt în sala de şedinţe a Curţii de Appel, Secţia I, pentru a hotărî formarea unui sindicat al magistraţilor (V. darea de seamă în foaia sân

«Universul» apărut duminică 25 martie 1945). A fost de fată şi ministrul Justiei, Pătrăşcanu.

La propunerea consilierului de Casaţie, Brosteanu, înaintat aici de curând, care din toate manifestările lui se relevă a fi în sânul magistraturii un organ al ministrului Justiţiei şi al partidelor de stânga, care aproape a ameninţat, după cuvântarea ocazională a altor vreo 2 – 3 magistraţi şi ministrului însuşi, niciunul din magistraţii prezenţi nu a putut formula o părere contrară, având asupra capului lor sabia ameninţătoare a epurării, punerii în disponibilitate sau alte măsuri mai grave. Astfel, ideea s-a admis, s-a ales şi un comitet provizoriu, dar fără convingere şi fără niciun entuziasm. Se părea că fiecare magistrat se grăbeşte să semneze la sfârşit, ca să poată pleca cât mai curând.

Se spune că în urma promulgării legii de confiscare (nu se poate spune altfel) a proprietăţilor rurale (legea zisă agrară), unii reprezentanţi ai Statelor Unite şi ai Angliei în România au plecat în ţările lor pentru a raporta.

Se spune că denunţarea de către Rusia a Tratatului de amiciţie cu Turcia a avut loc din cauza următoare: După sugestia sovietică, Turcia voia să facă reforma agrară cum s-a făcut în România, Anglia însă s-a opus, Turcia a revenit asupra reformei şi aceasta ar fi fost cauza supărării Rusiei.

Luni, 26 martie

Fostul procuror de la Curtea de Apel din Craiova, Giugiuc, care nu de mult fusese pus în disponibilitate din această funcţiune, a fost chemat la Bucureşti spre a fi instruit ca criminal de război: pe timpul cât a fost concentrat ca ofiţer de rezervă în Basarabia, ca şeful unei gărzi de la un lagăr de deţinuţi evrei, ar fi avut faţă de aceştia o purtare aspră. Cei care l-au cunoscut, însă, ştiu că el nu era în stare să producă suferinţe oamenilor, că era un suflet delicat, de artist, având şi un dar oratoric excepţional. Poseda acte din care se putea vedea că din cauza purtării lui prea blânde fată cu deţinuţii din lagăr, a primit observaţiuni de la superiorii săi…

Cu toate acestea, a fost adus în Bucureşti şi băgat în

beciul Poliţiei; această nedreptate la adus la disperare şi l-a determinat să se sinucidă, chiar în locul unde era închis, tăindusi gâtul cu o lamă de ras. Lasă în urma lui cele mai sincere regrete. Dumnezeu să-l aibă în paza lui…

Miercuri, 28 martie

Armatele anglo-americane, după lupte mari, au trecut Rinul prin 8 puncte şi înaintează în Germania, spre est. În Bavaria au ajuns la Würzburg, care se află la peste 100 km spre răsărit de Rin. Mai spre nord au ajuns la Essen, marele centru industrial german, pe care l-au înconjurat etc.

Citesc în «Semnalul» de azi următoarea informaţie: «Se anunţa din Sibiu că gărzile cetăţeneşti din acea localitate, conduse de muncitorul ceferist Borăscu Ion, au arestat pe fostul prim-ministru Vaida-Voevod, ducându-l la Siguranţa generală» (aşadar «gărzile cetăţeneşti», întocmai ca «poliţia legionară» de altă dată, arestează pe cine găsesc de cuviinţă, şi chiar oameni ca Vaida-Voevod, marele luptător de altă dată pentru drepturile românilor transilvăneni, în parlamentul ungar).

Din cauza secetei şi a circulaţiei de automobile, atmosfera în Bucureşti a devenit aproape nerespirabilă: praful pluteşte pe străzi şi deasupra Capitalei, ca o ceată groasă.

Cifra noului buget al României este de 815 miliarde lei.

Vineri, 6 aprilie

Rusia a denunţat pactul de neutralitate cu Japonia. Motivele: Germania a atacat Uniunea Sovietică iar Japonia, aliata Germaniei, a ajutato împotriva Uniunii Sovietice. În plus, Japonia duce război împotriva Statelor Unite ale Americii şi Marii Britanii, care sunt aliatele Uniunii Sovietice.

Trupele ruse au ajuns la 8 km de Viena. În apus, aliaţii înaintează mereu în inima Germaniei.

A fost arestat la Sibiu bătrânul profesor A.

C. Cuza (de peste 80 ani), ca unul din promotorii antisemitismului în România, şi fost adus în Bucureşti

pentru a fi anchetat.

În ziarele de azi s-a anunţat că tariful de călători la trenuri s-a scumpit cu 250%. În felul acesta, călătoria (bineînţeles, când ai loc, căci trenurile sunt tot aşa de rare şi cu puţine locuri) cu el. I costă de la Bucureşti la Craiova 18.000 lei. Desigur că şi tariful la autobuzele particulare autorizate să facă curse va creşte, ajungând până la 15.000 lei.

Vineri, 13 aprilie

O veste cu totul neaşteptată s-a răspândit ca fulgerul în lumea întreagă şi a fost publicată şi în ziarele noastre de azi: Preşedintele Statelor Unite, Roosevelt, a încetat subit din viaţa ieri, în urma unei congestii cerebrale. El se afla în ultimul timp la o fermă a sa în Georgia, unde voia să se odihnească. El a căzut victima muncii istovitoare din ultimul timp. „Figura lui va rămâne între cele mai mari ale istoriei americane. Politica lui prevăzătoare, energică şi generaosă în acelaşi timp, va rămâne pentru îndelungate decenii la baza aşezării viitoare a confederaţiei americane, a lumii».

Urmaşul său la preşedinţie este, după constituţia americană, vicepreşedintele, care în cazul de faţă este Harry Truman.

Anglo-americanii s-au apropiat de Berlin la câţiva zeci de kilometri. În înaintarea lor prin Germania au descoperit într-o mină de sare (se pare că au fost conduşi acolo de un englez, fost prizonier la nemţi) un mare tezaur: 10 vagoane aur şi alte numeroase lucruri de preţ, care fuseseră ascunse în mină pentru siguranţă.

A plouat în toată ţara şi toată vegetaţia sa înviorat. În Cişmigiu au înflorit magnoliile şi alţi arbuşti cu flori galbene şi roz, iar frunza a început să apară în toţi arborii. În grădinile din oraş, pomii roditori au înflorit.

Sâmbăta, 14 aprilie

Ca un omagiu adus aceluia ce a fost preşedintele Roosevelt, ziarele au apărut azi cu chenar de doliu. În oraş sunt arborate drapele ale Statelor Unite, cu crep de doliu. Jurnalele sunt pline de comentarii şi de telegrame trimise

din toate părţile lumii în America. Primul ministru al Australiei, Curtin, a declarat: «După părerea mea, preşedintele Roosevelt a fost una din cele mai măreţe figuri din toate timpurile». Actualul preşedinte al Statelor Unite, Truman, într-o primă declaraţie, ea spus> că va urma politica înaintaşului său, asigurând întreaga lume că războiul va continua.

Ataşez aici tăietura dintr-un ziar de azi cu portretul fostului preşedinte şi noului preşedinte.

Marţi, 17 aprilie

De mai bine de o săptămână se văd trecând pe bulevard grupuri de soldaţi purtând capele asemănătoare cu cele ruseşti şi având la braţ un semn distinctiv. Aceştia sunt, totuşi, soldaţi români din Divizia zisă «Tudor Vladimirescu», aduşi de pe front într-un scop politic. Mergând pe stradă ei cânta aceleaşi melodii pe care le cântă ostaşii ruşi când trec prin oraş, cu cuvinte româneşti, care trebuie să fie o traducere după textul rus. Toţi aceşti soldaţi români, foşti prizonieri la ruşi, au fost formaţi după idelile bolşevice, pentru a fi sământa bolşevismului la noi în ţară, alături de comuniştii pe care-i avem. Mulţi dintre ei au fost înaintaţi ofiţeri şi li s-au făcut mari promisiuni de împroprietărireetc., cu condiţia de a lucra în ţară în sensul vederilor în care au fost instruiţi.

Ei vor fi trimişi de aici la diferite regimente în acest scop. La solemnitatea ce a avut loc la regimentul 6 «Mihai Viteazul», unde divizia a fost prezentă, iată ce a spus, între altele, primul ministru Groza: «Dacă voi, plecând azi sau mâine de aici, împrăştiaţi în diferitele unităţi ale armatei române câte o scânteie din focul sfânt care v-a purtat de pe drumurile din lagărele din Uniunea Sovietică până la Tatra şi Matra, veţi desăvârşi astfel o operă istorică pentru care acest neam de plugari şi muncitori vă va fi veşnic recunoscător.» Iar sergentul major Bumbescu, din această divizie, care a ţinut şi el cu acest prilej o cuvântare, a spus: „Noi suntem aceia care vom îndruma pe ostaşi şi pe ceilalţi – căci mai sunt unii rătăciţi – pe drumul cel bun şi adevărat» etc. (Am reprodus după «Universul» apărut azi).

Într-o pungă rămasă înapoia frontului german, a fost făcut prizonier de către armatele anglo-americane cunoscutul om politic german şi ambasador în multe ţări, iar în ultimul timp la Ankara, von Pappen. El se refugiase într-o colibă de pădurar. În altă parte, a fost capturat generalul Mackensen, azi în vârstă de 95 ani, care în războiul trecut a comandat armata germană şi bulgară pe frontul sudic împotriva României.

Sâmbăta, 21 aprilie

Trupele americane, înaintând din vest prin Germania, au intrat în Cehoslovacia.

Germanii care se mai găsesc în nordul Olandei au găsit de cuviinţă, pentru a întârzia înaintarea armatelor anglo-americane, să rupă zăgazurile ridicate împotriva apelor lacului Zuider şi să lase astfel liberă revărsarea apelor în câmpiile obţinute de harnicul popor olandez după o muncă de zeci şi sute de ani.

Deşi Germania a fost mai bine de jumătate ocupată până azi de armatele aliate, deşi conducătorii ei ştiu că scăpare nu poate fi, totuşi, într-un scop neînţeles de nimeni, ei continuă să reziste, distrugând nu numai tara lor, dar şi ţările străine, nevinovate.

Generalul american Eisenhower, şeful armatelor aliate din Vest, a invitat parlamentari englezi şi americani să vină în Germania pentru a vedea, în localitatea Buchenwald (lângă Weimar), cruzimile săvârşite de germani în lagărul de prizonieri politici străini asupra acestor prizonieri, a căror singură vină a fost că nu au aprobat ideile şi metodele regimului nazist. Mai înainte s-a mai vorbit de un asemenea lagăr în Polonia, Maidanek, în care s-au săvârşit de nemţi adevărate orori.

A încetat din viaţa acum câteva zile poetul Ion Pillat

Raţia de pâine s-a redus la 200 grame pe zi şi se dă numai de 5 ori pe săptămână, în celelalte 2 zile 300 grame mălai de persoană.

Duminică, 22 aprilie

Noul preşedinte al Statelor Unite, Truman, într-o cuvântare ţinută în faţa Congresului, după ce a arătat că

«omenirea a pierdut pe stegarul eroic ai dreptăţii şi libertăţii» şi a declarat că dânsul va urma întru totul politica lui Roosevelt, repetând cu hotărâre formula: «capitulare necondiţionată» şi «nu ne vom tocmi cu acei care au violat pacea asupra condiţiilor de pace», că «nimic nu va clinti hotărârea noastră de a pedepsi pe criminalii de război chiar dacă ar fi să-i urmărim până la capătul pământului» etc., a mai spus următoarele cuvinte de natură să asigure statele mici: «Răspunderea statelor mari este să slujească şi nu să domine popoarele mici».

Ziarul «Universul», apărut azi sub titlul Revolta consiintei, vorbind despre lagărele în care germanii au săvârşit cruzimile despre care acuma vorbeşte întreaga presă mondială, spune între altele: «Valul de indignare universală provocat de lugubrele descoperiri făcute, pe de o parte de armatele sovietice, pe de alta de cele anglo-americane, în diferite lagăre naziste (Maidanek, Buchenwald, Nordhausen, Belsen etc.) creste pe fiecare zi. Omenirea întreagă este uluită în faţa ferocităţilor hitleriste şi nu e om civilizat a cărui conştiinţa să nu fie cutremurată văzând până la ce degradare, până la ce nivel dee bestialitate au putut ajunge conducătorii şi experţii civili şi militari ai unui popor care a făcut parte din familia europeană civilizată», iar, mai departe: «Nu e vorba de cazuri izolate, de crime sporadice ale unor criminali de rând. E vorba de o organizaţie sistematică, cu clădiri speciale, cu cuptoare speciale, cu instrumente speciale. E vorba de întrebuinţarea unor mijloace ştiinţifice de tortură şi de exterminare, cu o contabilitate sinistră, cu experţi în rafinament sadic».

Marţi, 24 aprilie

Armata rusă, venind din răsărit, a intrat în Berlin, pe străzile căruia se dau lupte înverşunate.

Armata franceză, în apus, a cucerit oraşul Stuttgart.

Mâine începe la San Francisco Conferinţa marilor puteri, la care sunt invitate şi state mai mici. A sosit acolo şi Molotov, ministrul Afacerilor Externe al Rusiei.

Chestiunea poloneză nu va fi prea uşor de rezolvat,

mai ales în urma unor fapte recente. După cum a fost înţelegerea la Yalta, guvernul polonez din Varşovia trebuia alcătuit cu elemente din toate partidele democratice poloneze, deci şi cu personalităţi din guvernul polonez de la Londra. Dar, guvernul rus nu numai că nu a permis să se formeze un astfel de guvern dar, chiar acum, imediat înainte de conferinţă, a încheiat cu guvernul comunist provizoriu din Varşovia un tratat de amiciţie, de ajutor reciproc şi colaborare, pretinzând ca reprezentanţii acestui guvern să fie primiţi la Conferinţa de la San Francisco.

Cum va fi rezolvată această problemă se va vedea.

În comunicatele Marelui Stat Major Român se anunţa în fiecare zi noi înaintări şi cuceriri ale armatei române în Cehoslovacia.

Vineri, 27 aprilie

O telegramă a Agenţiei Reuter, publicată în «Semnalul» apărut azi după-amiază, anunţa că Mussolini a fost luat prizonier lângă Pallanza (Piemont) de către patrioţii italieni. (Ziarele de pe 28 apr. anunţă că a fost luat prizonier de grăniceri la Nesso pe lacul Como, împreună cu Pavolini şi Farinacci).

Frontul german din Italia de nord, unde armatele engleze şi americane au început o ofensivă acum câteva săptămâni, e pe cale de destrămare. Unele unităţi germane şi flota de la Genova s-au predat.

La Berlin, deşi oraşul e complet distrus, germanii continuă să reziste, desăvârşind distrugerea. Nimeni nu înţelege această rezistentă, care nu se poate interpreta altfel decât că conducătorii Germaniei vor să distrugă Germania.

Iată ce desprindem dintr-o circulară a Ministerului Educaţiei Naţionale trimisă tuturor şcolilor («Semnalul» de ieri). După ce în circulară se arată că îndatorirea principală a elevilor este munca şcolară, se adaugă:

«Elevilor le este permis a se interesa de mişcările sociale antifasciste şi, în genere, de chestiuni culturale şi sociale şi pot fi membrii asociaţiilor de acest fel». (Prin

urmare, actualul regim face din elevii de scoală exact ceea ce au făcut legionarii, azi urmăriţi).

Ieri s-a publicat în Monitorul Oficial un decret-lege prin care s-a făcut o nouă reducere a limitei de vârstă pentru magistraţi; 64 ani pentru primul preşedinte, procurorul general şi preşed. de secţie de Curte de Casaţie; 63 ani pentru consilierii Curţii de Casaţie şi primii preşedinţi ai Curţilor de Apel; 60 ani pentru preşedinţii şi consilierii Curţilor de Apel; 57 ani pentru ceilalţi magistraţi.

În urma acestei dispoziţii ies la pensie de la Curtea de Casaţie următorii magistraţi: Davidescu (actualul prim preşedinte), Ariton, Grigoriu, Brumă, Perieteanu, Vâlenescu, Dobrescu, Catichi, Prodan, Leonida Popescu, Bonteanu, Sălceanu (cei subliniaţi sunt de la’s. II).

Sâmbăta, 28 aprilie

Astăzi a apărut în ziare o mişcare în magistratură în ce priveşte Curtea de Casaţie şi Curtea de Apel din Bucureşti. La Casaţie, prim preşedinte a fost numit Oct. Cireş, preşedinte în locul său la’s. ÎI T. Tănăsescu, consilieri la’s. Îl în locul celor pusi în retragere: V. Bărăscu, Oct. Pienescu, Iosif Munteanu, Ion Frumusanu, Filip Staniu. La celelalte secţii, alţi magistraţi.

S-a anunţat azi că, încă de joi, armatele anglo-americane, venind din apus, şi cele ruseşti, venind din răsărit, au făcut joncţiunea la Torgau, localitate aflată la 48 km nord-est de Lipsca, împărţind astfel Germania în două părti şi izolând armata germană ce a mai rămas în patru pungi; trupele generalului american Patton se apropie acum de München.

Oraşul Ventimiglia de pe riviera italiană a fost cucerit de trupele franceze.

Mareşalul Pétain, conducătorul statului francez în timpul ocupaţiei germane şi care, după izgonirea germanilor din Franţa se retrăsese în Elveţia, s-a predat autorităţilor franceze şi este acum internat într-un fort.

Duminică, 29 aprilie

O ofertă de capitulare ar fi fost adresată Angliei şi

Statelor Unite de către Himler, Hitler aflându-se grav bolnav. Anglia şi Statele Unite au răspuns că nu acceptă oferta de capitulare decât dacă e făcută şi Rusiei (ziarele de azi).

Generalul Kurt Ditmar, cunoscut comentator german, predându-se trupelor americane la Magdeburg, a declarat că războiul se va termina în câteva zile.

În Bavaria s-a pornit o mişcare de eliberare prin izgonirea naziştilor.

În Italia de nord (Lombardia şi Piemont) orice luptă a încetat, tancurile americane se apropie de Milano.

Marţi, 1 mai

(Vacanta Paştilor 1945) Duminică seara, 29 aprilie, am plecat din Bucureşti la ora 6, 30, cu un tren rapid, pentru a merge la Craiova, unde se află sotia mea şi unde voi rămâne cele două săptămâni ale vacantei de Paste. Cu acest tren nu se poate călători decât cu autorizaţie specială. Am ajuns la Craiova la ora 1, 30 noaptea. După aşteptare de mai bine de o oră în restaurantul gării, ajuns în stare deplorabilă atât din punctul de vedere al curăţeniei cât şi din acela al posibilităţilor de aprovizionare, un hamal mi-a găsit o găsit o căruţă cu un cal, în care am urcat cele două geamantane cu care am venit, m-am urcat şi eu alături de căruţaş şi, plecând (în Craiova circulaţia e permisă chiar noaptea), am ajuns acasă la ora 3. Am sunat, a ieşit sotia mea care m-a primit şi care făcuse rost să-mi trimită peste o jumătate de oră un om care să mă găsească în gară şi să mă ajute să vin acasă.

Acasă bine, totul în ordine, afară de îngrijorările ce apasă asupra tuturor a şi scumpetea care, deşi nu e atât de mare ca la Bucureşti, totuşi este împovărătoare (am plătit căruţaşului pentru transportul de la gară – acasă

1.000 lei, şi-mi cerea la început 1.500).

Astăzi, fiind 1 mai, s-au luat de guvern dispoziţiuni să ia parte la manifestaţii, în toate oraşele şi comunele, cât mai mulţi cetăţeni şi şcolile. Am văzut trecând pe stradă către locul de defilare un fel de care alegorice, urmate pe

jos de o parte din populaţie, mai ales lucrători. Au fost la locul adunării, după cum se spune, vreo 70 de care alegorice reprezentând tot felul de profesiuni, cu inscripţiuni între care una din cele mai importante era: «Trăiască Mareşalul Stalin». S-au împărţit insigne roşii cu ciocanul şi secera.

În grădină, sotia mea şi cucoana Margareta au avut grijă de flori şi zarzavat, totul fiind curat şi crescând frumos.

Aseară, la radio Londra, s-a comunicat că, după ce Mussolini şi câţiva din colaboratorii săi au fost prinşi şi împuşcaţi, cadavrele lor au fost lăsate pe stradă pentru ca populaţia să-i vadă.

Miercuri, 2 mai

Aseară, ascultând Radio Londra la aparatul căpitanului Hâncu, am auzit comunicarea că ruşii au alcătuit la Moscova un guvern austriac, fără a lua avizul aliaţilor englezi şi americani. S-a mai transmis, de asemenea, ştirea că resturile armatei germane de la Berlin luptă strâns unite în jurul lui Hitler.

Astăzi, atât la radio german cât şi la cel român, s-a comunicat că Hitler a căzut (a murit) ieri în luptele de la Berlin; că comanda armatei pe mare şi uscat a luat-o amiralul Doënitz care a declarat că va continua războiul contra Rusiei, dar nu şi contra Angliei şi Statelor Unite.

S-a comunicat, de asemenea, că pe frontul de apus, englezii şi americanii au făcut prizonieri pe generalul Rundstedt şi pe Horthy, fostul regent al Ungariei.

Joi, 3 mai

Radio America (retransmisiune din Londra) a comunicat aseară că trupele germane ce se mai găseau în Italia au capitulat, predându-se trupelor anglo-americane conduse de generalul Alexander.

Astăzi, în ziarul «Situaţia» ce apare în Craiova (ziarele din Bucureşti vin la Craiova cu mari întârzieri), am văzut publicat că şi armata germană ce se mai găsea la Berlin a capitulat, predându-se ruşilor.

Duminică, 6 mai. Pleniţa. Prima zi de Paste

...Conform hotărârii luate, trupele germane se predau rând pe rând în vest englezilor şi americanilor. În Olanda şi Danemarca o completă capitulare; Regele Danemarcei, Cristian, a dat o proclamaţie pentru poporul danez, în sfârşit liberat. Aceleaşi capitulări se petrec şi în sud, la München, Insbruch etc...

După comunicatele la radio din Londra, până acum numărul prizonierilor germani luaţi prin capitulare şi, mai înainte, prin luptă, de la invazie, se ridică la 5 milioane.

Amiralul german Dönitz, care acum se află în Norvegia şi care a luat comanda supremă a trupelor, a dat ordin ca forţele germane să nu mai săvârşească niciun fel de distrugere ci să predea tot de a mai rămas, în bună stare, englezilor şi americanilor, predându-se apoi ei înşişi. În schimb, ordinul este ca trupele ce se găsesc în faţa forţelor ruse să lupte mai departe, pentru a nu lăsa ca teritoriul german să fie mai departe invadat de ruşi, de la care se aşteaptă răzbunări şi excese.

De la San Francisco, unde se ţine marea conferinţă, iată ce se comunică prin Radio Londra: 16 fruntaşi democraţi polonezi, agreaţi de Anglia şi Statele Unite, din care se vede că o parte erau destinaţi să ia parte la alcătuirea guvernului polonez, aşa cum se hotărâse la Yalta, au fost arestaţi de autorităţile ruseşti şi duşi la Moscova, încă de la sfârşitul lunii martie. Despre soarta lor nu se ştia până acum nimic. Fiind întrebat acum Molotov, ministrul de Externe al Rusiei, care acum se află la Conferinţa de la San Francisco, acesta a comunicat, după ce mai întâi a luat informaţii de la Moscova, că fruntaşii polonezi sunt arestaţi la Moscova, unde urmează a fi judecaţi pentru propagandă împotriva armatei roşii şi pentru sabotaj!!

Aceasta a făcut pe miniştrii de externe ai Angliei şi Statelor Unite, Eden şi Stettinius, să declare că chestiunea poloneză deocamdată nu va mai forma obiectul de discuţie dintre acele state şi reprezentantul sovietelor. Desigur, faptul acesta a nemulţumit foarte mult pe anglo-americani.

Marţi, 8 mai

Radio Londra a comunicat azi de dimineaţa că ieri s-a semnat actul prin care Germania a capitulat fără condiţiuni fată de cele trei mari naţiuni cu care a luptat până acum: Anglia, Statele Unite şi Rusia, ceea ce înseamnă că a încetat războiul cu Rusia, care a continuat până acum, şi că rămăşiţe de armate, nepredate până acum, s-au predat.

Aşadar, războiul din Europa, care durează de aproape 6 ani şi care a adus atâtea suferinţe şi distrugeri, a încetat.

Ziua de azi şi cea de mâine vor fi socotite în Anglia ca sărbători naţionale. Astăzi, la ora 15, primul ministru Churchill, al Angliei, va vorbi în faţa Parlamentului englez, făcând declaraţii privitoare la capitulare, iar Regele Angliei se va adresa popoarelor sale, deseară, la ora 9.

În toată lumea, s-au făcut mari manifestaţii pentru acest eveniment.

Seara, la ora 8, la postul de radio se comunică ştirea că pe frontul cehoslovac, unde se află şi armata română, luptele încă nu au încetat. E singurul loc unde ele încă mai dăinuiesc, cu tot ordinul dat de comandamentul suprem german pentru încetarea oricăror ostilităţi şi pentru capitulare.

La ora 8, 45, de la Londra, transmisiune în limba română chiar de la locul manifestaţiei, piaţa Buckingam, unde se află şi palatul regal. Se aude rumoarea publicului care manifestează.

La ora 9, Regele Angliei se adresează popoarelor sale în limba engleză; vorbeşte rar, pronunţând cât mai clar fiecare cuvânt.

Miercuri, 9 mai

Astăzi şi mâine, după cum s-a anunţat la radio, se va sărbători în toată ţara «Ziua Victoriei».

Joi, 10 mai

Astăzi de dimineaţă am plecat cu trăsura, cu sotia mea, cu Natalia şi Nicu, la Craiova. Am avut o zi frumoasă, cu soare. Pe un parcurs de 60 km am respirat aerul cald al câmpiilor.

Prin sate, deşi azi e 10 mai şi a doua zi a serbării

Victoriei, nu se vede nicio mişcare de entuziasm. După ce am ajuns la Craiova şi am stat de vorbă cu cei care au fost la manifestaţie, pe stradă, am aflat că şi la Craiova a fost aceeaşi stare sufletească.

Atâta vreme cât avem în ţara noastră armata rusă care absoarbe cea mai mare parte din mijloacele noastre de trai şi tinzând să introducă în tară bolşevismul, populaţia tării noastre nu se poate bucura.

Duminică, 13 mai (Bucureşti)

Ieri la prânz am avut la Craiova o masă cu prieteni invitaţi.

Azi-noapte la ora 2 am plecat din Craiova cu un tren accelerat (rapid-curier). În vagonul zis de serviciu, deşi nu se poate călători decât cu tichet, au fost foarte mulţi călători care au obţinut permisiunea de a călători în acelaşi vagon, însă fără locuri pe scaun. Împreună cu mine a venit în acelaşi vagon colegul meu I. Popescu.

Am ajuns la Bucureşti aproape de ora 9. M-a aşteptat în gară Natalia şi Ileana. Acasă am găsit bine.

S-a comunicat la radio şi e scris azi în ziare, că Göring şi Himmler, doi din conducătorii nazişti, au fost capturaţi de trupele anglo-americane.

Încă de acum câteva zile, camuflajul luminilor a fost ridicat în toată ţara.

Luni, 14 mai

Primul ministru al Marii Britanii, Churchill, a ţinut aseară un discurs la radio, reprodus în rezumat în ziarele de azi după amiază («Semnalul»). După ce expune momentele grele prin care a trecut Anglia în timpul războiului şi arată că de acum înainte mai este mult de făcut, spune, între altele: «Pe continentul Europei trebuie însă să asigurăm că ţelurile simple şi onorabile pentru care noi am intrat în război nu sunt înlăturate sau trecute cu vederea în lunile următoare succesului nostru şi că cuvintele libertate, democraţie şi eliberare nu sunt deformate în raport de semnificaţia lor adevărată, aşa cum am înţeles-o noi…

Să ne trudim ca organizaţia mondială pe care

Naţiunile Unite o făuresc la San Francisco să nu devină un nume inutil, să nu devină scut pentru cel puternic şi bătaie de joc pentru cel slab».

Austria s-a declarat independentă. Textul declaraţiei de independentă cuprinde: „Republica democrată a Austriei este restabilită în baza Constituţiei din 1920. Guvernul provizoriu este alcătuit din partidele antifasciste din Austria» etc. (telegrama e de la Londra).

Azi a început în faţa Tribunalului poporului judecarea «criminalilor de război» (v. pag. urm. Învinirea ce li se aduce). Printre acuzaţi se află şi câţiva generali: Nicolae

Macici, C. Trestioreanu, Cornel Calotescu, un colonel, un locotenent, un sublocotenent, un plutonier. Preşedintele acestui tribunal este un magistrat, Ilie T (z) abrea, consilier la Curtea de Apel din Bucureşti; judecătorii sunt delegaţi ai grupărilor de formează guvernul.

Acum câteva zile, Molotov, ministrul de Externe rus, a plecat de la San Francisco, unde se ţine conferinţa celor 40 de state.

Vineri, 18 mai

Judecarea «criminalilor de război» continuă la Tribunalul poporului. Dezbaterile stenografiate sunt publicate în ziare pe pagini întregi. Învinuirea ce li se aduce este că, după ce elemente ruse din Odesa au aruncat în aer clădirea în care se instalase Statul major al armatei române ce reuşise a intra în Odesa, din care cauză s-au ordonat represalii, aceste represalii au fost excesive, împuşcându-se sau spânzurându-se mai multe mii de oameni.

Nu e de ajuns că ziarele sunt pline de reportajele procesului, dar s-au lipit pe străzi, pe pereţii caselor şi afişe mari cu ilustraţiuni în care se văd oamenii spânzuraţi sau grupuri (printre care femei şi copii), ca ducându-se spre locul de execuţie. Dedesubtul lor e scris:

«Poporul nu uită».

Ziarele ruseşti învinuiesc pe comandanţii americani şi englezi că au primit pe mareşalul

Göring, care s-a predat prizonier, cu prea multă politeţe. De la cartierul general al forţelor expediţionare aliate se comunică, însă, că Göring a fost tratat strict în conformitate cu Convenţia de la Geneva.

O căldură mare s-a lăsat pe pământ. Termometrul indică în timpul zilei în casă 25 – 26 grade. Se simte nevoie de ploaie pentru semănături.

Luni, 21 mai

Sf. Constantin şi Elena, ziua onomastică a mea şi a sotiei mele. O trecem, ea la Craiova, eu la Bucureşti.

Aşa numita «Uniune patriotică», despre care se spune că e formată şi condusă mai mult de evrei, convoacă de mai multe zile, aproape în fiecare zi, întruniri după care, apoi, urmează manifestaţii în faţa clădirii unde «Tribunalul poporului» judecă pe «criminalii de război», cerându-se cu strigăte pedeapsa cu moartea pentru cei judecăţi, în aşa fel ca să audă şi membrii tribunalului şi toată lumea adunată acolo…

Printre cei ce sunt judecaţi la acel tribunal se află, pe lângă militarii cu represaliile de la Odesa, fostul guvernator al Bucovinei, Calotescu, cu câţiva colaboratori ai săi, pentru tratamentul evreilor ridicaţi din Cernăuţi şi trimişi în Transnistria, precum şi inculpatii care au aplicat rele tratamente internaţilor din lagărul de la Tg. Jiu.

Inginerul Gigârtu şi prof. Manoilescu nu au mai fost trimişi în judecată de Tribunalul poporului pentru dezastrul tării (semnarea Dictatului de la Viena prin care Transilvania de nord a fost cedată ungurilor), constatându-se că ei au fost siliţi s-o facă.

Mareşalul Tito al Iugoslaviei, ocupând oraşul italian Trieste, nu voieşte să-l mai părăsească, cu toată înţelegerea ce a avut anterior cu generalul englez Alexander, că orice pretenţie de teritoriu nu se va ridica decât la încheierea păcii.

Englezii, la postul de radio Londra, se arată nemulţumiţi de fapta lui Tito.

Marţi, 22 mai

În ziarul «Universul» de azi este publicat că duminică

s-au ţinut în Capitală, în diferite săli, 44 întruniri convocate de «Uniunea patrioţilor», pentru a se cere pedeapsa cu moartea «criminalilor de război». La una din aceste întruniri a vorbit şi Vlădescu-Răcoasa, ministrul naţionalităţilor.

S-au publicat în ziare, pe pagini întregi, cuvântările acuzatorilor publici contra acuzaţilor în faţa Tribunalului poporului. Când, însă, a fost vorba să se redea şi apărarea ce şi-au făcut acuzaţii, fie prin apărătorii lor, fie ei personal, aceasta a fost redusă la vreo 20 rânduri dintr-o coloană.

Azi urmează să se pronunţe hotărârea.

Se ţine acum în Bucureşti un mare congres al «Arlusului», pentru strângerea relaţiilor de prietenie cu Rusia.

Între Rusia şi România a intervenit un tratat comercial pentru schimburi de mărfuri.

Miercuri, 23 mai

După cum se vede din tăietura de jurnal ce ataşez aici, cea mai mare parte din cei judecaţi la Tribunalul poporului au fost condamnaţi la moarte. Printre ei se află generalii Macici, Trestioreanu, Calotescu.

Vineri, 25 mai

Guvernul englez condus de Churchill a demisionat. Cauza: primul ministru, văzând că una din grupările politice care a colaborat până acum la guvern, şi anume partidul laburist, nu mai este unanimă în părerea de a se continua această colaborare, fiind de părere că trebuie să se facă o nouă consultare populară, n-a ezitat să tragă toate consecinţele, demisionând.

Regele George a însărcinat cu formarea noului guvern tot pe fostul prim-ministru, exponent al partidului conservator, care are majorităţi în Cameră. Parlamentul va fi dizolvat la 15 iunie şi în iulie vor avea loc alegeri.

Miercuri noaptea s-a sinucis, prin otrăvire, la Cartierul general al Armatei a 2-a britanice, Himmler, colaboratorul cel mai apropiat al lui Hitler. Substanţa cu care s-a otrăvit a fost cianură de potasiu. El a murit în 15

minute.

Duminică, 27 mai

O mare îngrijorare ne-a cuprins sufletele: în tară este o secetă cum de mult nu a mai fost. Cerul e aproape mereu senin, soarele arde şi, mai în fiecare zi, bate un vânt uscat care ameninţa să pârjolească şi să distrugă semănăturile şi pe cele de toamnă şi pe cele de primăvară. Recolta de grâu de anul trecut, atât de îmbelşugata cum nu a fost de multă vreme în tară, ar fi putut ajunge pentru hrană cel puţin pentru doi ani. Dar ea a fost ridicată în mare parte de armatele ruseşti.

Toată lumea se întreabă: ce ne vom face dacă seceta continuă şi reuşeşte să distrugă totul?

Când scriu aceste rânduri, afară soarele arde şi bate un vânt de zgâlţâie toate uşile. Din când în când se adună câţiva nori pe cer, dar ei se risipesc în curând şi cerul rămâne sticlos ca şi mai înainte. După asemenea călduri ce le avem acum, veneau furtuni cu fulgere şi trăsnete şi ploi repezi. Acum, chiar când sunt nori, nu se văd deloc fulgere.

Traiul a devenit aproape insuportabil. Deşi guvernul de acum a promis că va face astfel ca viaţa să se ieftinească, rezultatul este că ea se scumpeşte din zi în zi.

Untura de porc a ajuns la 6.000 lei kg, o găină 7 – 8.000 lei, şi se găsesc foarte greu. În piaţă, o legătură de 10 fire de ceapă verde 100 lei; o salată 70 – 100 lei; câteva fire de pătrunjel şi mărar 70 lei; 1 kg de mazăre boabe, nouă, în teci, 500 – 700 lei; pâinea, nu prea scumpă, 85 lei 600 grame dar, pentru obţinerea ei, se fac cozi lungi la brutării.

Unde vom ajunge oare? Cu ce vom trăi de acum înainte? Ulei, populaţia nu a mai văzut de mai bine de un an, zahăr, după un răstimp de câteva luni, s-a dat, acum vreo două luni, câte

400 grame de persoană şi cred că de acum înainte nu vom mai avea deloc.

Armata rusă nu pleacă din ţara noastră şi continuă să adune provizii din toată ţara.

Vineri, 1 iunie

Luni s-a judecat la Curtea de Casaţie, s. II, recursul făcut de cei condamnaţi de Tribualul poporului ca criminali de război, împotriva deciziei de condamnare. Din completul care a judecat, eu nu am făcut parte. Cum legea respectivă (pentru sancţionarea celor vinovaţi de dezastrul tării sau de crime de război) nu prevede decât două motive de recurs pentru cei condamnaţi: rea constituire a instanţei de judecată şi greşită aplicare a legii la faptele constatate (în pr. penală, în afacerile obişnuite sunt 20 motive de recurs), şi cum motivele au fost găsite neîntemeiate, recursul a fost respins.

Ieri s-a judecat la Secţiile-unite recursurile aceloraşi inculpaţi pentru neconstituţionalitatea unor dispoziţii de lege, din care cele mai importante motive au fost privitoare la: pedeapsa cu moartea, confiscarea averilor, restrângerea dreptului de recurs.

S-a susţinut de procurorul general că articolele din Constituţia din 1923 care prevăd că pedeapsa cu moartea şi confiscarea averilor au fost modificate pentru cazul criminalilor de război de un decret regal din 11 octombrie 1944, care completează decretul din 2 septembrie 1944 de repunere în vigoare a Constituţiei şi că, deci, pedeapsa cu moartea şi confiscarea, prevăzute în legea privitoare la criminalii de război, este constituţionala. Că, de asemenea, restrângerea dreptului de recurs la numai două motive, prevăzute în lege, nu este o dispoziţie împotriva Constituţiei care, într-adevăr, garantează acest drept, dar nu-i fixează şi întinderea.

Majoritatea consilierilor ce au compus Secţiile-unite au fost de părerea procurorului general şi, deci, recursurile au fost respinse. Nouă (9) dintre consilieri, însă, şi anume: eu, Vasile Rădulescu (Siliu), Nicolau, Dobrotescu, Bărăscu, Spoială, Stănculescu, Henri Zamfirescu, Niculescu-Periet (z) canu am fost, în ce priveşte pedeapsa cu moartea şi confiscarea, de părere contrară şi anume că nu rezultă destul de clar din decretul regal de la 11 octombrie 1944 că Constituţia, în ce priveşte

pedeapsa cu moartea şi confiscarea, cu aplicaţie la criminalii de război, ar fi fost modificată şi, deci, am fost de părere că motivele de recurs privitoare la pedeapsa cu moartea şi confiscarea să fie admise.

Consecinţa admiterii acestor motive ar fi fost că dosarul s-ar fi restituit Tribunalului poporului pentru a aplica altă pedeapsă, fie chiar aceea a muncii silnice pe viaţă.

Părerea noastră, a minorităţilor, însă, nu am putut-o exprima decât verbal, notându-se pe lista consilierilor răspunsul. Această părere, însă, nu va figura separat în hotărârea ce se va redacta, fiindcă Legea Curţii de Casaţie interzice menţionarea părerii minorităţii în completele de recurs şi obligă pe magistraţii în minoritate să semneze hotărârea alături de magistraţii ce au format majoritatea.

Cuprinsul decretului regal în baza căruia s-a hotărât de majoritate, prin interpretarea lui, că Constituţia a fost modificată pentru cazul de care e vorba, este următorul (publicat în Mon. of. din 11 oct. 1944): Art. unic. La finele art. IV din înaltul Decret Regal no. 1626 din 31 aug. 1944, publicat în Mon. of. no. 202 din 2 sept. 1944, de adaugă următoarele aliniate:

Legile speciale vor prevedea condiţiile în care vor putea fi urmăriţi şi sancţionaţi toţi acei care, în orice calitate şi sub orice formă, au contribuit la dezastrul tării, în special în războiul purtat împotriva Naţiunilor Unite.

Aceste legi vor putea prevedea şi măsuri pentru urmărirea averilor lor.

Dat în Buc. la 10 oct. 1944, Mihai (urmează numele miniştrilor).

De curând a apărut un decret lege prin care epuraţia în administraţiile publice se prelungeşte până la 15 iunie (expira la 1 iunie).

Un eveniment internaţional destul de grav, prin timpul şi împrejurările în care se produce, s-a petrecut de curând. Un conflict armat, deşi redus ca întindere, s-a născut între Siria şi Liban de o parte şi Frântă de altă parte. Cu pretenţia de a-şi apăra interesele sale în aceste

ţări, Frântă a debarcat în Siria un grup de trupe înarmate. Siria şi Libanul, cărora li s-a promis independenta şi care, de altfel, au reprezentanţii lor la San Francisco, au protestat şi s-au opus. Aceasta a determinat pe francezi să bombardeze cu tunurile şi avioanele oraşul Damasc şi un alt oraş şi să lupte cu infanteria.

Pentru că prin aceste ţări e unul dintre drumurile prin care englezii transportă materialele şi oamenii necesari pentru războiul din Japonia, guvernul englez a trimis generalului de Gaulle, conducătorul de azi al Franţei, aproape un ultimatum, cerând să-şi retragă trupele în barăci, suspendând orice ostilitate, altfel va da ordin comandantului englez în Orientul mijlociu să intervină. «Când focul va înceta şi ordinea va fi restaurată, zice mai departe mesajul guvernului englez, vom fi pregătiţi să începem discuţii tripartite aici, la Londra, asupra acestui subiect.»

Guvernul nord-american a trimis generalului de Gaulle o notă asemănătoare:

«S-a creat impresia în Statele Unite şi în alte părti, zice acea notă, că reprezentanţii francezi au folosit ameninţarea cu forţa spre a obţine de la Siria şi Liban concesiuni de natură politică, culturală şi militară... Este important ca în momentul când este pe punctul de a fi creată organizaţia de securitate internaţională de la San Francisco, pentru a se stabili încredere în eficacitatea ei viitoare, toate naţiunile, atât cele mari cât şi cele mici, să se abţină de la orice act ce ar putea trezi bănuilala că un membru al viitoarei organizaţii ar urmări o politică ce nu este în conformitate cu spiritul şi principiile pe care această organizaţie este chemată să le apere» etc.

Sâmbăta, 2 iunie

Ieri, vineri, adică a doua zi după ce s-a pronunţat Curtea de Casaţie în Secţii-unite, respingând recursurile în neconstituţionalitate ale condamnaţilor pentru crime de război, primul ministru Groza şi ministrul de Justiţie Pătrăsacanu s-au prezentat Regelui cu cererile de graţiere ale condamnaţilor şi l-au rugat să aprobe comutarea

pedepsei, din pedeapsa cu moartea în muncă silnică pe viaţă. Regele a aprobat.

Această intervenţie a primului ministru şi a ministrului de Justiţie a produs însă nedumerire şi iată din ce punct de vedere. În timpul când acei cărora li s-a cerut comutarea pedepsei se judecau la Tribunalul poporului, sau ţinut cu consimţământul guvernului şi, poate, cu îndemnul lui, sute de întruniri în Bucureşti, la care au luat parte şi unii miniştri ca VI. Răcoasa, şi s-a manifestat zgomotos în faţa Tribunalului poporului, cerându-se pedeapsa cu moartea acelor ce se judecau şi ai căror apărători erau adeseori împiedicaţi de a se prezenta în faţa tribunalului pentru a-şi împlini oficiul de apărători.

Rar s-a văzut, cred, în istoria modernă a ţării noastre o mai mare imixtiune a puterii executive în atribuţiile unei instituţii judecătoreşti, fie ea şi populară, cum a fost aceasta.

Imensa majoritate a populaţiei Ţării Româneşti a fost împotriva părerii de a se aplică pedeapsa cu moartea şi, poate că înşişi judecătorii ce au pronunţat-o nu au admis-o, cel puţin pentru unii din inculpaţi, decât împotriva voinţei lor.

Dar, în sfârşit, în condiţiile în care s-a făcut judecata, pedeapsa cu moartea s-a aplicat.

Dar, abia aplicată pedeapsa, se cere comutarea ei. Se înţelege că schimbarea pedepsei a produs satisfacţie în public. Dar lumea se întreabă: de ce, dacă ţi s-a părut că pedeapsa cu moartea e prea gravă, ai cerut prin zeci de mii de guri ale câtorva partizani purtaţi în diferite săli şi în manifestaţii aplicarea ei.

Şi, răspunsul nu poate fi decât acesta: guvernul a vrut să apară în ochii populaţiei ca foarte mărinimos şi, deci, să atragă simpatia lui.

Dar, oare a reuşit? Căci contradicţia de mai sus prea sare în ochi tuturor

Ostilităţile din Siria au încetat. Guvernul francez, ca şi cel sirian şi libanez, au primit un arbitraj la Londra pentru diferendul ce se iscase.

În Bucureşti, după cum se ştie, a fost o adevărată năvală de oameni, unii veniţi dinnevoie, ca refugiaţi, alţii pentru diferite afaceri sau speculaţiuni. Din această cauză, populaţia Bucureştilor aproape s-a îndoit, ceea ce a făcut aprovizionarea foarte grea, a scumpit enorm alimentele şi chiriile.

Prefectura Poliţiei Capitalei a dat o decizie prin care ordonă ca refugiaţii din Ardealul de nord şi din alte provincii, care se găsesc cu rost saufără rost în Bucureşti, să părăsească în 45 zile oraşul, altfel vor fi internaţi în lagăr.

Luni, 4 iunie

În ziarul «Semnalul» apărut azi se reproduce un articol din ziarul rus «Pravda», în care autorul, redactor diplomatic al ziarului, scrie cu privire la situaţia poloneză, între altele: «Printre grupurile de reacţionari care duc campanie desantata împotriva consolidării victoriei dobândite şi a organizării păcii, unul dintre primele locuri revine clicei polonezilor emigranţi, nu atât prin importanta influentei, ci prin zelul desfăşurat de această clică. Tabăra aventurierilor polonezi desfăşoară o activitate febrilă. Se anunţa chiar o nouă reorganizare. Comandanţii şefi au şi fost schimbaţi. Faimosul

Bor. Komarowski a luat locul lui Anders. Emigranţii polonezi iau măsuri urgente pentru a spori numărul forţelor lor armate. Cetăţenii polonezi care se aflau în captivitatea germanilor sau se găseau în Germania la lucru, fac obiectul unie activităţi suspecte.

După cum arată corespondentul Agenţiei Pat, li se va permite acestor polonezi să se înapoieze acasă. În primul său ordin de zi, Bor. Komarowski a recunoscut cu cinism că victoria dobândită asupra Germaniei nu i-a făcut nicio bucurie. Această declaraţie aruncă o lumină puternică asupra caracterului activităţii pe care Bor. Komarowski are de gând să o desfăşoare în aşteptarea momentului când va putea să-şi lanseze trupele sale” etc.

Generalul de Gaulle a adus critici aspre, prin declaraţiile sale, acţiunii Marii Britanii în Siria şi Liban,

care au dus la somarea trupelor franceze să înceteze orice lupte în Siria. Aceasta va provoca critici tot atât de aspre din partea englezilor (corespondentul diplomatic al Agenţiei Reuter).

De mai mult timp, pe str. Lipscani, pe str. Bursei, pe Calea Victoriei în apropiere de Lipscani, se văd grupuri foarte mari de oameni fără nicio treabă: stau de vorbă între ei în diferite limbi şi Dumnezeu ştie cu ce trăiesc şi ce pun la cale. Se spune că sunt evrei aduşi în mare număr din Ungaria şi din alte părti, nu ştiu cu ce scop. Se spune că li se găsesc, prin rechiziţie, diferite case de locuinţa, în timp ce românilor din alte părti li se spune să părăsească Bucureştiul.

După atâta vreme de secetă azi, în sfârşit, a plouat, nu mult, dar îndeajuns ca să înviorеze vegetaţia până la alte ploi. Odată cu strângerea norilor pe cer sau şi văzut fulgere şi s-au auzit bubuituri. Până aici, chiar când se adunau nori pe cer, niciodată nu s-au văzut fulgere. Poate dacă asemenea ploi cad în toată ţara mai e o speranţă de îndreptare a recoltei, chiar parţială.

Marţi, 5 iunie

Au fost judecaţi la Tribunalul poporului un număr de 14 ziarişti inculpaţi că, sub regimul trecut, s-au pus în slujba hitlerismului. Ieri s-a pronunţat sentinţa. Doi din ei, Pamfil Şeicaru şi Grigore Manoilescu (dispăruţi acum, nu se ştie unde) au fost condamnaţi la moarte; alţii, printre care Romulus Dianu, Romulus Siesanu, Nichifor Crainic, Stelian Popescu, Ilie Rădulescu etc. au fost condalnati la detenţie grea pe viaţă sau pe timp nemărginit. Ataşez aici tăietura din „Universul” cu pedepsele aplicate.

Miercuri, 6 iunie

Ziarele de azi publică un interviu al primului ministru român, Groza, acordat ziarului

«Nepszava» din Budapesta, în care primul ministru, <propune> un fel de uniune între România şi Ungaria. «Ardealul nu mai este un zid despărţitor pentru noi, românii, ci o adevărată punte spre Ungaria, spune primul ministru şi apoi urmează: personal sunt un adept al

Uniunii vamale cu Ungaria. Schimbul de mărfuri va trebui să fie în viitor liber... Cred că este absolut necesar ca restricţiile privitoare la eliberarea de paşapoarte să înceteze... E în interesul comun ca România şi Ungaria să se prezinte la Conferinţa păcii cu puncte de vedere comune. Nu încape îndoială că o asemenea atitudine va fi primită cu bunăvoinţă de către Naţiunile Unite» etc.

La această declaraţie a primului ministru român, ministrul de Externe al Ungariei a răspuns că Ungaria primeşte cu bucurie mâna întinsă de România.

Desigur, cele două declaraţii au fost făcute cu învoirea sau poate chiar din inspiraţia guvernului rus.

Miercuri, 13 iunie

După puţinele ploi căzute la 4 iunie, cu totul insuficiente ca să sature pământul şi plantele de umezeală, s-a aşezat din nou o perioadă de secetă. Un coleg care a venit ieri din Craiova îmi spunea că în Oltenia seceta a fost poate şi mai aspră şi că, din Craiova la

Piteşti, porumbul s-a uscat deasupra muşuroiului, iar griul a rămas foarte mic şi poate cel mult să producă o cantitate de boabe necesară viitoarelor semănături. Şi, în acest timp, ruşii îşi hrănesc în ţara noastră trupele lor care nu pleacă şi transportă mereu vite, cereale şi tot felul de bunuri în Rusia.

Generalul american Eisenhower, comandantul suprem aliat care a pregătit şi reuşit debarcarea trupelor americane şi engleze în apus şi apoi invadarea şi învingerea Germaniei, a fost primit în mod triumfal la Londra, unde i s-a dat cetăţenia de onoare şi unde i s-a predat, în semn de omagiu, sabia pe care o purta generalul englez Wellington în lupta de la Waterloo, unde Napoleon a fost învins.

Întrebat de ziarişti, generalul Eisenhower, după ce a anunţat slăbirea în legătură cu ordinul de ne-fraternizare cu germanii (a fost dat un asemenea ordin pentru a arăta germanilor cât rău au adus omenirii prin războiul pe care l-au făcut), a adăugat: «Nici ostaşii Statelor Unite, nici ostaşii Marii Britanii nu vor înceta vreodată să se poarte

prietenos cu copiii, indiferent de naţionalitatea acestora.» Apoi, a declarat că socoteşte drept reală moartea lui Hitler, că Statele Unite deplasează trupe spre Japonia cu rapiditatea fulgerului şi că Japonia le simte apropiindu-se, şi că părerea sa în privinţa ruşilor este că aceştia doresc pacea.

Sâmbăta, 16 iunie

Ziarele de azi publică ştirea că fostul ministru de Externe al Germaniei, Ioachim von Ribbentrop a fost găsit şi capturat la Hamburg, într-o casă dintr-un cartier sărac, la al 5-lea etaj, de către locotenentul englez Lewis Adam. A fost găsit dormind. El a declarat că voia să se predea singur în două zile. A predat ofiţerului englez două scrisori pe care le avea gata, închise în plicuri, pentru a fi predate, una primului ministru englez, Churchill, alta mareşalului Montgomery… Dus la cartierul general englez şi căutat de medic, s-a găsit atârnata la picior o fiolă cu otravă. El arăta foarte obosit şi îmbătrânit. Locul unde el se refugiase a fost indicat de un german al cărui nume nu poate fi dat la iveală.

Dintr-o declaraţie făcută de colonelul Llewelin, ministrul Aprovizionării Angliei, la Conferinţa europeană a alimentării, rezultă că anul acesta se înregistrează un mare deficit de alimente pe tot globul. Şi se invită, mai ales ţările din Europa, să ia măsuri în domeniul producţiei şi raţionalizării spre a face faţă eventualităţilor.

În «Universul» de azi, se arată că în staţiunile noastre de băi o cameră are preţul lunar între 100 şi 200 mii lei; pensiunea între

12 şi 20 mii lei pentru o singură persoană, la Govora, 20 – 300 mii de lei persoană la Sinaia, Predeal, Braşov… Şi ziarele cer ca autorităţile să ia măsuri împotriva acestei specule.

Marţi, 19 iunie

Ministrul Justiţiei, Pătrăşcanu, s-a întors din Ardealul de nord, unde a făcut o inspecţie şi a încadrat justiţia. Într-o cuvântare ţinută la Cluj, el a anunţat sancţionarea elementelor fasciste ungare care au comis împotriva

populaţiei romaneşti şi a democraţilor maghiari acte de sălbăticie, de jaf şi asasinat. Printre alte acte de justiţie şi bună administrare, ministrul de Justiţie a anunţat şi pe acela menit să asigure unitatea statului, prin adoptarea unei singure limbi oficiale, limba română (ungurii merseseră până acolo încât să ceară ca în ad-tie şi justiţie să se întrebuinţeze limba maghiară).

Miercuri, 20 iunie

Generalul Eisenhower a fost primit în mod triumfal la New York. Milioane de oameni, înşiraţi pe un parcurs de peste 50 km, l-au aclamat. În faţa Primăriei New York, încă de la miezul nopţii, se instalaseră cetăţeni.

Cei 16 polonezi, de existenta cărora se interesa Anglia, au fost trimişi în judecată şi vor fi judecaţi la Moscova, acuzaţi de acte de sabotaj în spatele armatei roşii (peste câteva zile au fost condamnaţi la închisoare până la 10 ani).

Se zvoneşte cu insistentă că noi armate ruse se vor instala în România. Tara, care de acum simte lipsa alimentării, va trece în viitor, desigur, printr-o gravă criză.

Duminică, 24 iunie

Mă aflu într-unul din momentele cele mai descurajante. De aproape o lună sunt bolnav, am răcit şi tuşesc. Totuşi, sunt obligat să mă duc la serviciu. Se adaugă, la această stare, seceta care a pârjolit cea mai mare parte din cerealele de anul acesta, precum şi faptul că, după ce tara e plină de ruşi, va mai veni o armată de câteva sute de mii de oameni, rusească, ce se retrage din Austria, unde se spune că nu are cu ce se hrăni, se va instala la noi în ţară, mai ales în Oltenia unde, după ce sau ridicat de ei cereale şi alimente în contul tratatului de armistiţiu, acum se va ridica şi puţinul care a mai rămas şi care nu poate fi înlocuit cu nimic din cauza secetei amintite.

La Craiova sau şi făcut rechiziţii de clădiri în vederea instalării ruşilor care, de altfel, se vor întinde în toate satele. Se adaugă la aceasta scumpetea nemaipomenitră a alimentelor în pată. Un kg fasole verde costă 5 sau 6 sute

lei, un castravete 2 – 5 sute lei, un kg cireşe 8 sute până la 1 mie lei; 1 kg carne de vacă, dacă se găseşte, 2.500 lei, 1 kg untură

5.000 lei, o găină 7.000 lei, o curcă 15.000 lei.

Cum poate trăi, cu aceste preţuri, spre ex., un magistrat care primeşte lunar 60 – 80 mii lei?

Se spune despre studenţi, care azi sunt lipsiţi de cămine şi cantine, că sunt foarte anemiaţi de lipsuri şi, toată lumea se gândeşte la această generaţie din care în viitor vor trebui recrutate elementele de conducere, ameninţată în vigoarea ei.

În tară, o lipsă completă de libertate şi de putinţa de critică, oricine ar îndrăzni, cât de respectuos, să facă unele observaţii, ar fi imediat arestat ca fascist. Căci cine, azi, nu e cu guvernul şi nu laudă acţiunile lui, oricât ar fi de democrat, e numit şi tratat ca fascist. Cele 2 partide de sub şefia lui Maniu şi Brătianu sunt în situaţia de a nu putea spune un singur cuvânt.

Şi, nicio speranţă de nicăieri. Ţi se pare că te-ai înfundat într-o mlaştină de unde nu poţi să ieşi în nicio direcţie, unde nu şi de întinde o mina de ajutor ca să fi dus spre orizonturi mai blânde şi mai dătătoare de speranţă.

Pentru a completa tabloul de mai sus al scumpetei şi imposibilităţii unui funcţionar de a trăi cu leafa de azi, notez aici că colegul Pienescu de la Casaţie, mutat fără voia lui de la Craiova unde era prim preşedinte al Curţii de

Apel (nu era simpatic comuniştilor de acolo), mi-a spus că a căutat peste tot în Bucureşti un mic apartament pentru el şi familia lui (sotie şi doi copii). A găsit cu mare greutate unul, dar i se cere pentru el (3 camere) 90.000 lei lunar! Şi leafa lui întreagă este 150.000 lei!

Joi, 28 iunie

Marţi a venit cu trenul de la Craiova sotia mea, auzind de la alţii că sunt bolnav, căci eu n-am vrut s-o neliniştesc scriindu-i de acest lucru. Îndată ce a sosit a şi luat măsuri de combaterea bolii pe care, până acum, am făcut-o

«pe picioare», cum se spune, ducându-mă la slujbă. A

plecat însă de la Craiova într-un timp când armatele ruse ce vin în Oltenia se vor instala şi la Craiova şi, cum casa noastră este lângă fabrica transformată în atelier militar român, atelier pe care însă îl vor lua ruşii, s-ar putea să ne evacueze din casă. De aceea ea trebuie să se înapoieze în curând.

S-a semnat ieri, la San Francisco, Charta Naţiunilor Unite (50 naţiuni), pentru preîntâmpinarea viitoarelor războaie.

La închidere, preşedintele Truman a ţinut o cuvântare în care, între altele, a spus: „Prin propriul lor exemplu, naţiunile puternice de pe Glob trebuie să ridice calea spre justiţia internaţională... Charta este dedicată realizării şi menţinerii drepturilor şi libertăţilor omeneşti fundamentale. Dacă nu vom putea atinge aceste obiective pentru toţi bărbaţii şi femeile de pretutindeni, fără nicio discriminare de limbă, rasă sau religie, atunci nu vom putea avea o pace şi securitate permanentă”.

Ziarele de azi publică un discurs al lui Harold L. Iches, ministrul de interne al Statelor Unite care, referindu-se la diferite şoapte pe care o parte din cetăţenii Statelor Unite le pun în circulaţie referitor la Rusia, a spus: «Fiecare dintre noi are cunoştinţă de şoaptele destinate să ne facă bănuitori şi nervoşi şi, în consecinţă, gata să facem repede un pas care în realitate ar fi un pas mare şi ireparabil, ce ne-ar prăbuşi în prăpastia dezastrului. Câeodată, când aud aceste şoapte, mă întreb dacă Goebles a murit într-adevăr, aşa cum a meritat, sau dacă el a emigrat doar în Statele Unite, atât de multe lucruri ce se spun acum în ţara noastră în legătură cu Uniunea Sovietelor au un caracter goeblesian». Iar, mai departe: «Denunţând pe acei oameni din ţara noastră care ar dori să ne arunce în război contra Rusiei, sunt foarte conştient că întrebarea dacă Statele Unite şi Rusia vor intra vreodată în vreun conflict militar nu este o întrebare care să poată fi rezolvată de Statele Unite. Răspunsul la această întrebare depinde şi de Rusia». (E curios că după ce denunţa pe răspânditorii de astfel de şoapte, ministrul

de care e vorba mai pune chestiunea unui posibil război cu Rusia).

Luni, 2 iulie

Astăzi de dimineaţă eu, împreună cu Natalia, am condus pe sotia mea la gară, pentru a pleca cu un automotor rapid la Craiova. Ar fi vrut şi ea, şi am fi vrut şi noi, să mai rămână, cu atât mai mult cu cât sănătatea mea nu e încă complet restabilită; dar, a trebuit să plece pentru că în Craiova au venit numeroase trupe ruseşti care au ocupat Palatul Justiţiei de acolo, numeroase alte clădiri de instituţii şi particulare şi ne-a fost teamă să nu ne evacueze şi pe noi cu totul din casă. Dacă se aflǎ ea acolo, va putea salva câteva camere pentru noi. Se spune că viaţa în Craiova a devenit foarte grea. Marea majoritate a alimentelor e acaparată de armata rusă.

Abia s-a terminat un congres al

«Frontului plugarilor», grupare condusă de primul ministru Groza, şi a început un congres al partidului liberal condus de Tătărăscu. Acesta, convocând cadrele întregului partid liberal, tinde să devină conducător al acestui partid. Nu am aflat însă dacă s-au prezentat la congres şi liberali din partidul condus de Const. Brătianu.

Programul partidului său, expus de Tătărăscu, este, în linii generale, următorul:

respectarea proprietăţii individuale, rurale sau urbane. «Programul partidului national liberal este împotriva oricărei confiscări şi a orice exproprieri urbane sau rurale, socotind formula exproprierii complet epuizată odată cu rezolvarea problemei agrare făcută prin ultima lege a guvernului nostru.» Consideră apoi capitalul individual ca o necesitate şi ca un instrument de propăşire a colectivităţii. E însă împotriva excesului şi a abuzurilor capitalului. Partidul national liberal rămâne legat de aşezămintele democraţiei parlamentare şi sociale. Voieşte, de asemenea, o înfrăţire cu naţionalităţile conlocuitoare etc. În politica externă: cu fata la răsărit, înţelegerea cu Naţiunile Unite, mai ales cu Franţa.

E însă întristător faptul că, atât primul ministru

Groza, la congresul grupării sale, cât şi Tătărăscu, au adus diferite acuzaţii partidului naţional ţărănesc de sub conducerea lui Iuliu Maniu şi fracţiunii liberale conduse de C. Brătianu. Şi, mai ales asupra lui Iuliu Maniu sau aruncat cu mai multă furie, tăgăduindu-i-se chiar meritul de a fi fost unul din promotorii armistiţiului.

Şi, zic că e întristător, fiindcă persoanele atacate nu se pot apăra în niciun fel, nici pe cale orală în faţa unei întruniri convocate, nici prin scris, căci ziarele lor sunt demult suprimate. Când, la intervale rare, partizanii lui Iuliu Maniu lipesc pe ziduri sau obloane (în timpul nopţii şi pe furiş) mici afişe cât podul palmei, autorii sunt urmăriţi şi arestaţi, tipografia confiscată etc. Cum oare, aceşti acuzatori care, de altfel, declară mereu că vorbesc în numele dreptăţii, pot săvârşi această mare nedreptate de a aduce acuzaţii cuiva care ştiu bine că nu se poate apăra, care e oprit să se apere?

Cehoslovacia, printr-un tratat intervenit între ea şi Rusia, a cedat Rusiei provincia numită Ucraina subcarpatică (Rutenia?) care fusese cedată Cehoslovaciei după războiul trecut.

Miercuri, 4 iulie

Sub titlul «veşti bune», «Universul» de azi (ca şi toate ziarele, de altfel), după ce anunţa întoarcerea de la Moscova a unei delegaţii române ce a fost acolo pentru «Ziua victoriei», şi reproduce un foarte scurt interviu al generalului Vasiliu Răscanu, ministru de Război, care a făcut parte din delegaţia română şi care a declarat că e foarte satisfăcut de rezultatele strălucite pe care le-a putut obţine la Moscova pentru poporul român, adaugă apoi ceea ce a declarat primul ministru, Groza, după întrevederea cu generalul Răscanu: «După grijile ce ne-au apăsat până acum, iată că se face lumină: vom avea posibilitatea să reluăm, în scurt timp, relaţiile comerciale şi economice cu toate ţările vecine, să eşalonăm sarcinile mari care apăsau cu scadente acum asupra noastră, să păşim la viaţa noastră de stat integrală, cu armata noastră, cu armata noastră frumos înarmată, armată de calitate.»

Ce să însemneze oare toate acestea?

Joi, 5 iulie

Sub titlul «Triumful industriei aeronautice sovietice», «Universul» de azi publică o transmisiune a agenţiei sovietice „Tass” asupra progreselor aviaţiei ruse. «A îmbogăţi experienţa acumulată, a îmbunătăţi neîncetat bogata cultură tehnică, a ţine în mod continuu încordate toate forţele creatoare pentru a înfăptui progresul construcţiei şi al muncii neobosite, pentru noua dezvoltare a unei puternice aviaţii, aceasta este grija primordială a lucrătorilor din industria de aviaţie sovietică». Şi, agenţia «Tass», citind ziarul «Pravda», termină: «De acum înainte, Uniunea Sovietică are dreptul să fie considerată ca cea mai mare putere a aerului».

Astăzi în Anglia sunt alegeri generale (deputaţi). Întrucât va trebui să se aştepte rezultatul votului din toate regiunile unde se află soldaţi englezi, care şi ei votează, rezultatul general se va cunoaşte mai târziu.

În oraş e mare lipsă de pâine; sunt oameni care nu pot căpăta nici măcar o pâine pe săptămână. Cartofii au dispărut aproape complet, acaparaţi fiind de trupele ruse care au venit atât în Bucureşti cât şi în restul ţării în mare număr. Ei umplu camioanele cu zarzavaturi din pieţele mari; iar pâinea pe care o mănâncă este, de cele mai multe ori, albă. Carne şi brânza nu se mai găseşte cu niciun chip.

La Varşovia s-a format un guvern provizoriu polonez, din care fac parte şi doi din miniştrii guvernului de la Londra. Guvernul din Varşovia a fost recunoscut de Anglia şi America, care vor trimite acolo reprezentanţi diplomatici. Guvernul definitiv se va alcătui după alegerile generale ce se vor face în viitor.

Banca Naţională Română anunţa că va pune în curând în circulaţie bilete de 10.000 lei. Sâmbăta, 7 iulie

Ziarele de după amiază anunţa că prezidiul sovietic suprem al U.R.S.S. a decorat pe Regele Mihai al României cu ordinul «Victoria» pentru actul de curaj pe care l-a săvârşit (23 aug. 1944) printr-o schimbare radicală a politicii româneşti, constând din ruperea relaţiilor cu

Germania nazistă şi încheierea unei alianţe cu Naţiunile Unite în clipa când înfrângerea Germaniei nu era încă evidentă. Semnat:

Preşedintele Prez. Sov. Suprem M. Kalinin şi secretarul Prez. A. Gorkin.

Armatele aliate ce au luptat în Italia împotriva armatei germane au părăsit Italia. Aceste forte erau din naţionalităţile: engleză, americană, canadiană, sud-africană, indiană, braziliană, poloneză, iugoslavă şi greacă.

Au luptat alături de ele şi forte italiene. Într-un mesaj adresat mareşalului Ciang-Kai-Shek, cu prilejul a 8 ani de la izbucnirea războiului chino-japonez, preşedintele Truman a declarat, între altele, că operaţiunile de zdrobire a militarismului japonez au intrat în faza lor finală.

Pe de altă parte, generalul-locotenent Roy Geiger a declarat că forţele Statelor Unite pot invada insulele japoneze oricând. Nu va fi nicio bătaie de cap. «De acum încolo japonezii pot fi răsturnaţi şi scoşi din luptă în orice clipă». (În adevăr, metropola japoneză a fost atât de groaznic bombardată, mai ales din insula Okinawa, încât a fost paralizată aproape întreaga industrie de război).

Comandamentul insulei Okinawa a precizat că totalitatea aeroporturilor în construcţie va atinge lungimea unei şosele pavate de 800 mile.

O ştire (necontrolată) din Ankara anunţa că Mikado-ul ar fi trimis un mesaj personal preşedintelui Truman cedrând lămuriri asupra înţelesului «capitulării necondiţionate» cerută de aliaţii guvernului japonez.

Duminică, 8 iulie

La Constanta, prefectul judeţului (Victor Dusă) a oferit în saloanele Primăriei municipiului, în numele guvernului român, o recepţie în onoarea mareşalului rus Tolbukin, a generalului Susaikov, locţiitorul Comisiei aliate de control, recepţie la care au luat parte şi alţi generali ruşi, precum şi autorităţile române din Constanta.

Au luat cuvântul prefectul judeţului C-ta şi primarul oraşului, aducând omagii armatei sovietice şi conducătorului ei.

Generalul Susaikov a spus, între altele: „După întorsătura bruscă şi înţeleaptă de la 23 august, poporul român a mers împreună cu armata roşie împotriva fascismului german. Soldaţii, ofiţerii şi generalii armatei române, împreună cu armata roşie, şi-au dat viaţa în numele eliberării popoarelor europene. Poporul rus va ţine minte aceasta şi noi, reprezentanţii poporului rus, aici spunem: Noi suntem pentru prietenia eternă cu poporul român».

Pe de altă parte, mareşalul Uniunii Sovietice, Tolbukin, a spus: «Sunt măgulit, cum sunt măguliţi şi toţi cei ce asistă aci, ofiţeri şi generali ai armatei roşii… Ne dăm perfect de bine seama de momentana grea situaţie a poporului român în perioada de după război, dar noi ştim că această perioadă grea se va încheia în cel mai scurt timp şi poporul român va înflori în libertatea sa măreaţă, cum n-a fost niciodată până acum. Ridic paharul meu pentru viitoarea situaţie fericită, liberă şi măreaţă a poporului român. În sănătatea poporului român” („Universul” apărut azi)

Luni, 9 iulie

Astăzi, la ora 5 p.m., cu ajutorul unor ochelari fumurii, am văzut eclipsa de soare, anunţată cu mai multe zile înainte. Luna, trecând peste soare, a acoperit partea de sus a soarelui şi a lăsat în partea de jos ca un corn.

Misiuni ştiinţifice au fost trimise din diferite ţări, în localităţile unde eclipsa este totală. Mai târziu se vor cunoaşte observaţiile făcute.

Aseară, prin arhitectul Goga, am primit o scrisoare de la sotia mea, în care-mi spune că în fabrica de lângă casa noastră, unde era atelier militar român, au venit ruşi, iar comandantul acestui atelier rus, împreună cu aghiotantul său, au lăut pentru locuinţa cele două camere de la stradă din casa noastră.

Joi, 12 iulie

Bustul în marmură al lui Octavian Goga din rotonda Cismigiului, unde se află busturile şi altor scriitori români, a fost aruncat pe jos de pe soclul său şi sfărâmat. Se vede

că acei care au săvârşit acest act au socotit pe poetul Goga ca pe un fascist şi fiindcă nu mai e în viaţă pentru a-l pedepsi, i-au sfărmat chipul de piatră.

Zilele astea, în preajma vacantei mari, am avut foarte mult de lucru la Curte. Procese numeroase de judecat şi pronunţări. Sper ca mâine să termin pentru ca poimâine, sâmbăta, să plec la Craiova.

Printr-un decret-lege apărut azi în ziare, pentru judecarea recursurilor în neconstituţionalitate ale «criminalilor de război», un complet de 33 consilieri ai Casaţiei (Secţii-unite), va funcţiona şi în timpul vacantei mari, ceea ce se întâmplă pentru prima dată, căci niciodată până acum Secţiile Unite ale Casaţiei nu au judecat în vacanţă.

În piaţa au început să dispară şi zarzavaturile care se găseau până acum. Astfel, pătlăgelele roşii, care ajunseseră la un preţ de 7 – 8 sute lei kg desigur foarte scump şi acesta), aproape au dispărut şi, atunci când se găsesc, se vând cu preţul de 1.400 lei.

Viaţa devine din ce în ce mai insuportabilă. Ruşii, care au decorat pe rege şi care vorbesc de o prietenie veşnică cu poporul român, ne iau pâinea de la gură şi ne înfometează. Ei ridică totul pentru armata lor care a năpădit tara.

Vineri, 13 iulie

Astăzi a sosit la Casaţie colegul de la Craiova, N. Rusescu, fost prim preşedinte al Curţii de Apel Craiova şi numit acum consilier la Casaţie. Mâine va depune jurământul.

Am luat bilet pentru autobuzul ce pleacă mâine dimineaţă din str. Sf. Apostoli, pentru a pleca la Craiova.

Sâmbăta, 14 iulie

La ora 6 dimineaţa am plecat cu autobuzul din Bucureşti la Craiova. Am avut un loc bun în faţă. Am constatat că pe toată întinderea, de la Bucureşti până dincolo de Caracal, a plouat ieri şi porumburile (care s-au menţinut prin prăsituri) s-au înviorat. În schimb, islazurile pentru vite parcă sunt arse, atât de secătuite de secetă au

fost. Pe drum ne întâlnim din când în când cu mici convoaie de autobuze cu soldaţi ruşi şi provizii.

Până la Caracal, prin sate aproape că nu se văd ruşi, în schimb Caracalul şi Craiova, şi mai ales Craiova şi satele din jurul ei, înţesate de armată rusă. În Craiova, cazărmile pe lângă care trecem sunt ocupate de ei, pe străzi, în toate direcţiile, forfotesc ofiţeri şi soldaţi ruşi în maşini sau pe jos. Palatul Justiţiei, numeroase scoli şi alte clădiri au fost complet evacuate de români pentru a fi ocupate de ei. Aproape din fiecare casă s-au luat camere pentru ofiţeri ruşi, trupa locuind în cazărmi.

În str. Kogălniceanu, unde se opreşte autobuzul ce ne-a adus din Bucureşti, mă aşteaptă sotia mea cu Ana. Din casa noastră, ameninţată un moment chiar cu evacuarea completă, s-a mutat mare parte din mobilă şi din alte obiecte la un prieten, unde nu e pericol să intre ruşi. În cele din urmă însă, evacuarea totală a fost înlăturată şi un maior rus, comandantul atelierului militar de lângă noi, a ocupat două camere din fată şi holul. Are ordonanţa («aghiotant»), care doarme în bucătărie. La maior vin adeseori fete din armata rusă şi aparatul de radio pe care-l are funcţionează aproape toată ziua.

Ca şi la Bucureşti, la Craiova aproape toate alimentele din piaţa au fost acaparate de ruşi. Cartofi nu se găsesc, iar pătlăgelele roşii, atunci când ai norocul să găseşti, costă 1.600 lei kg.

Maiorul care stă în casa noastră are două automobile, unul în garaj, altul în curte, în faţa casei.

În Craiova a plouat puţin; la Pleniţa n-a plouat de la Paşti şi porumbul e cu totul compromis. Grâu s-a făcut puţin, 10 – 20 dublidec. la pogon.

Spre seară a venit asupra Craiovei o ploaie repede care însă n-a udat pământul decât pe o grosime de două degete.

Miercuri, 18 iulie

Luni, 16 iulie, au sosit la Potsdam, aproape de Berlin, cei trei mari conducători: Truman, Churchill, Stalin, în vederea unei conferinţe. Ieri, marţi, a şi avut loc între

aceste trei mari personalităţi primele convorbiri. Toate popoarele speră că rezultatele acestei conferinţe vor aduce o uşurare omenirii.

Astăzi a trecut pe strada noastră un lung convoi de căruţe mari cu coviltir şi cu cai buni, venind dinspre apus şi mergând spre răsărit: erau nemţii din Dobrogea care în anii trecuţi, din ordinul lui Hitler, au părăsit acea regiune şi, luni întregi, cu familiile lor şi cu ce au putut transporta în căruţe, au făcut drumul din Dobrogea până în Austria şi chiar mai departe, pentru ca astfel poporul german să fie strâns la un loc. Acum ei fac drumul invers, înapoindu-se la locurile lor din Dobrogea părăsite. Sunt informat că alte convoaie de nemţi, ridicate altă dată din Ucraina, au trecut înapoi.

Vineri, 20 iulie (Sf. Ilie)

(...) Astăzi, la profesorul Fortunescu, am asistat la o şedinţă de spiritism. Ni s-a comunicat, între altele, că ruşii vor părăsi definitiv, la sfârşitul lunii august, Tara Românească.

Luni, 23 iulie

Azi-noapte o ceată de soldaţi ruşi care se îmbătaseră au trecut pe strada noastră făcând scandal. Maiorul rus care stă în casa noastră (în camerele de la stradă) s-a sculat şi s-a dus la fereastră să le facă observaţie. Dar unul din soldaţi a tras asupra lui un foc de revolver. Glonţul a trecut pe deasupra capului, a găurit geamul ferestrei şi perdeaua şi a trecut prin cealaltă fereastră care se afla deschisă.

Astăzi a fost o căldură insuportabilă. Termometrul a arătat afară, la umbră, 38 grade. Şi, nicio speranţă de ploaie.

De la conferinţa ce are loc la Berlin se comunică felurile de mâncare de la diferite mese şi concertele ce au avut loc; în privinţa discuţiilor ce au avut loc niciun cuvânt.

Vineri, 27 iulie

Rezultatul alegerilor din Anglia s-a dat ieri. Conservatorii (al căror şef e Churchill) au obţinut 200 mandate. Laburiştii (al căror şef e Athlee) au obţinut 388

mandate, deci o importantă majoritate. Comuniştii nu au obţinut decât vreo 5 sau 6 locuri. Primul ministru Churchill, care a câştigat războiul, a demisionat. Athlee a fost însărcinat cu formarea noului guvern. Se pare că noul guvern va urma în politica externă aceeaşi linie urmată până acum de guvernul englez.

Armata română care a luptat în Ungaria şi Austria a sosit ieri la Arad. Se spune că comandantul rus din acea regiune a voit să dezarmeze armata română care, însă, s-a opus. Din această cauză a urmat o scurtă luptă în care câteva sute de soldaţi români şi ruşi ar fi căzut. O comisie anglo-americană ar fi plecat la faţa locului pentru a vedea cum s-au petrecut faptele.

Seceta continuă; vitele nu mai au cu ce să se hrănească. Îngrijorarea şi scumpetea alimentelor, din cauza ocupaţiei ruse, cresc.

Sâmbăta, 4 august

Miercuri Conferinţa de la Potsdam a luat sfârşit. Se pare că nu s-a ajuns la o completă înţelegere în privinţa tuturor chestiunilor. Înainte de a pleca din Europa, preşedintele Truman a avut o întrevedere cu Regele Angliei.

Dintr-un comunicat publicat azi în gazeta locală «Situaţia» (de la Londra, prin radio), aflăm că, printre altele, s-a hotărât la Potsdam că se instituie un Consiliu ai miniştrilor de Externe ai Statelor Unite, Marii Britanii, Rusiei, Franţei şi Chinei, care lucrând la Londra de la 1 sept. (şi poate chiar mai înainte), să pregătească tratatele de pace cu ţările învinse: Italia, Bulgaria, Finlanda, Ungaria, România.

În vreo două zile a plouat bine (ieri şi alaltăieri). Temperatura a scăzut în timpul zilei de la 39 – 40 grade la umbră, cât era acum câteva zile, la 20 – 22 grade, iar în timpul nopţii la 15. În piaţa preţul zarzavaturilor a mai scăzut ceva, spre ex. pătlăgelele roşii au ajuns la 250 – 280 lei kg (de la 700 – 900).

Miercuri, 8 august

O ştire publicată ieri în ziarul local

«Situaţia», a anunţat că preşedintele Truman a declarat că în America s-a inventat bomba numită atomică a cărei putere de acţiune este de două mii de ori mai mare decât a bombei britanice de 10 tone. O asemenea bombă a fost lansată asupra portului japonez Hiroshima. Asupra obiectivului, după explozie, plutind un nor de praf, încă nu s-au putut vedea efectele exploziei.

Aceasta e socotită cea mai mare descoperire ştiinţifică a tuturor timpurilor; la baza fabricării ei stă metalul numit uranium. Dacă japonezii nu vor capitula în urma somaţiei ce li s-a făcut de la Potsdam, bomba aceasta va fi utilizată împotriva uzinelor japoneze. Se crede că în urmă arma aceasta va fi instrumentul principal al menţinerii păcii (prin frică).

În acelaşi ziar (cele din Capitală sosesc cu întârzieri) se dau noi amănunte asupra acestei bombe. Efectul ei se exercită pe o suprafaţă de 5 km pătraţi; puterea ei de distrugere este egală cu aceea a unei încărcături de 20.000 tone de dinamintă. Zgomotul ei se aude la 500 km. Fumul exploziei se ridică la 13.000 m înălţime (s-a făcut o experienţă în desertul dinstatul New-Mexic).

Joi, 9 August

Ziarele din Bucureşti sosite azi («Universul» şi «Timpul») confirmă ştirea privitoare la bomba numită atomică, explicând că puterea ei uriaşa este bazată pe dezintegrarea atomului. Portul japonez Hiroshima, asupra căruia s-a aruncat o asemenea bombă, este încă învăluit în fum şi cenuşa după 36 ore de la explozie, dovadă că distrugerile au fost neînchipuit de mari. Acesta rezultă şi din faptul că japonezii numesc acest act brutal şi bestial. Dar cu toate că nu s-a lansat până acum asupra Japoniei decât o singură bombă de acest soi şi s-a făcut cunoscut populaţiei că bombardamentul cu această armă va continua dacă Japonia nu capitulează, acei care conduc Japonia n-au găsit până acum de cuviinţă să facă o asemenea declaraţie. Toată lumea se întreabă: ce aşteaptă ei?

Rusia a declarat şi ea război Japoniei, acum, la

sfârşit.

Între România, de o parte, Rusia, Statele Unite şi Anglia, de altă parte, se vor stabili relaţii diplomatice, chiar înainte de încheierea păcii. Aceleaşi relaţii se vor stabili şi cu Finlanda, Ungaria, Bulgaria.

După ploaia care a căzut acum câtva timp şi care răcorise aerul câteva zile, a revenit seceta şi căldura înăbuşitoare. Astă-seară la ora 7, 30 sunt afară, la umbră, 34 grade căldură. Vineri, 10 august

Devastările produse de bomba atomică la Hiroshima sunt îngrozitoare. Explozia ei a fost comparată cu explozia unui corp ceresc. Oamenii ce se aflau afară din case au fost carbonizaţi de căldura imensă a exploziei, iar cei din case omorâţi prin căldură şi asfixie. Fumul şi pulberea produse de explozie s-au ridicat la 10 km înălţime.

Cum Japonia, după prima bombă, nu a declarat că voieşte să capituleze, o a doua bombă a fost aruncată asupra portului Nagasaki, şi aceasta la câteva ore după ce ruşii au declarat război Japoniei, trecând graniţa Manciuriei.

Alaltăieri a sosit la Craiova o parte din armata noastră ce a luptat în Cehoslovacia, în apropiere de oraşul Praga. Cazărmile din oraş fiind ocupate de armata rusă, ostaşii noştri sunt adăpostiţi în Parcul Romanescu. Am fost azi în parc şi am stat de vorbă cu un caporal român care a venit odată cu ceilalţi. El păştea nişte vaci în pajiştile parcului (necesare armatei), în lipsă de iarbă care e aproape complet uscată de secetă, vacile rupeau frunze din arborii parcului. Caporalul mi-a spus că infanteria a venit pe jos din apropiere de Praga, de unde au plecat pe 14 iunie. Au venit deci pe drum aproape două luni. Mergând mai departe prin parc, am întâlnit un camion rusesc care se încărca cu crengi verzi tăiate din arborii parcului, se spune că pentru a acoperi cu ele trenurile care pleacă. În jurul lacului, soldaţi români şi ruşi care se scaldă sau îşi spală rufele pe care le întind la uscat pe crengile arborilor.

Se spune că în fiecare zi trec prin gara Craiova

trenuri cu soldaţi ruşi spre răsărit. Craiova e însă tot plină de ei, prea puţini au plecat.

Duminică 12 august

Japonia a făcut o ofertă de capitulare, cu singura condiţie de a se respecta persoana împăratului (socotit de japonezi scoborâtor din zei) şi prerogativele sale.

Statele Unite au transmis răspunsul aliaţilor. Condiţia prerogativelor imperiale propusă de japonezi a fost acceptată, cu următoarele 5 condiţiuni: 1) Autoritatea împăratului şi guvernului japonez va fi subordonată comanamentului suprem aliat; 2) Împăratul va autoriza guvernul japonez să îndeplinească termenii de capitulare şi să ordone tuturor forţelor militare japoneze să înceteze lupta şi să se predea; 3) Imediat după capitulare, prizonierii de război şi internaţii politici să fie transportaţi în locuri sigure, de unde vor putea fi repede îmbarcaţi pe vase aliate; 4) Forma definitivă de guvernare a Japoniei va fi stabilită conf. voinţei poporului japonez, liber exprimată; 5) Forţele aliate vor rămâne în Japonia până ce condiţiile stipulate în declaraţia de la Potsdam vor fi îndeplinite.

S-a spus la radio şi s-a publicat în ziare că la Hiroshima, unde a căzut bomba atomică, sunt 100.000 morţi. Radio japonez ar fi dat informaţia că bomba atomică dă naştere la o căldură mult mai puternică decât aceea a soarelui (la origine), «ceea ce a fost o fiinţă omenească se transformă în fum».

Miercuri, 15 august (Sfânta Maria)

S-a transmis azi-noapte de la Londra, prin radio, următorul comunicat foarte important, publicat azi în ziarul local

«Situaţia»: «Astăzi întreaga lume e în sărbătoare. Pacea a revenit peste tot. Primul ministru al Angliei a spus următoarele:

«Guvernul japonez a capitulat. Mesajul de capitulare cuprinde următoarele puncte: 1) Împăratul Japoniei acceptă termenii capitulării stabiliţi la Potsdam; 2) Împăratul Japoniei îşi supune Statul major al armatei şi cartierul imperial dispoziţiilor ce le vor lua aliaţii; 3)

Împăratul Japoniei a dat ordin de capitulare, de încetare a focului şi de supunere a tuturor forţelor armatei oriunde se vor găsi.

Pacea a revenit în lume odată cu capitularea Japoniei. Trăiască Pacea!».

Joi, 16 august

Ieri şi azi-noapte până la ora 3, maiorul rus care stă la noi, împreună cu o doctoriţă rusă, îmbrăcată milităreşte, cu şoferul şi ordonanţă, au împachetat tot felul de bagaje în numeroase geamantane şi baloturi. La ora 4, maiorul cu femeia şi ordonanţa au plecat cu o maşină mare. Au rămas la noi o sumă de pachete, cu şoferul (care doarme în bucătărie) şi trei automobile, cu care sigur va pleca şoferul împreună cu alţii. E de remarcat că, deşi maiorul rus cu ordonanţa lui au stat în casa noastră mai bine de 40 zile, nu au găsit de cuviinţă să ne spună că pleacă şi deci, nici să-şi ia rămas bun şi să ne mulţumească pentru ospitalitate. Din oraş au plecat mulţi ruşi, dar desigur vin mereu alţii în trecere, căci se văd pe toate străzile.

Mareşalul Pétain a fost condamnat la moarte de tribunalul care l-a judecat (după câteva zile, generalul de Gaulle a comutat pedeapsa cu moartea în detenţie pe viaţă). Are vârsta de 90 ani, a fost mare comandant şi erou în războiul din 1914 – 1918. După dezastrul armatei franceze în 1941, a luat conducerea destinelor Franţei pentru ca, după credinţa sa, să o scape de un dezastru şi mai mare. Acum e condamnat ca trădător.

Se publică informaţia că în războiul ce s-a terminat acum au fost 60 milioane morţi şi răniţi, adică de 4 ori mai mult decât în războiul trecut.

Împăratul Hirohito al Japoniei, în proclamaţia de capitulare ce a dat-o către popor, precum şi primul ministru japonez, au declarat că bomba atomică, a cărei putere de distrugere e fără precedent în istorie, a avut un rol însemnat în capitularea Japoniei.

Duminică, 19 august

Căldura continuă să fie insuportabilă. Deşi a trecut Sfânta Maria şi berzele se pregătesc de plecare, totuşi

temperatura se ridică în timpul zilei la 33 grade la umbră. După ziare din Bucureşti, informate de Observatorul nostru meteorologic, în vara aceasta căldura a fost mai mare cum nu a fost de 30 ani. Temperatura la umbră s-a ridicat şi la 40 grade. Seceta continuă.

Când am plecat din Bucureşti mă aşteptam să am două bucurii în timpul vacantei: să poluă pentru a răcori pământul şi a se înviora vegetaţia şi să pot şi eu ieşi să văd câmpul şi pădurile şi, apoi, să văd ruşii plecaţi din tară, deci şi din casa noastră.

Până acum niciuna din aceste dorinţe nu a fost împlinită. Din ruşi au mai plecat, dar tot au rămas destul de numeroşi şi trebuie să-i hrănim pe toţi în acest an de secetă şi lipsă.

Luni, 20 august

Astăzi termometrul s-a ridicat la 40, 5 grade la umbră. Dinspre apus a bătut un vânt care parcă mai întâi ar fi trecut printr-un cuptor încins.

Marţi, 21 august

Radio Londra a transmis aseară un rezumat al discursului ministrului de Externe, Bevin, din noul guvern (laburist), asupra politicii externe a Marii Britanii. Între altele, ministrul englez a făcut observaţia că în România, Ungaria şi Bulgaria se află guverne care nu reprezintă voinţa poporului şi că, prin aceste guverne nu s-a făcut altceva decât ca vechile guverne autoritare (dictatoriale) să fie înlocuite prin altele de aceeaşi natură. Se aşteaptă deci, ca în ţările respective, să vină la guvern adevăraţii reprezentanţi ai poporului, sub care să se facă şi alegerile. Este aceasta, desigur, o luare de poziţie împotriva autorităţii ruseşti care ocupă încă aceste ţări prin puterea sa armată şi nu lasă ca popoarele să se conducă prin ele-însele.

Joi, 23 august

Pentru azi guvernul român a dispus să se sărbătorească în Capitală şi în tot restul ţării împlinirea unui an de la încheierea armistiţiului. În discursurile ţinute, s-au ridicat în slăvi binefacerile aduse de acest

guvern tării şi s-a afirmat că pentru prima dată în istoria ei tara e cu adevărat liberă! Adevăraţii făuritori ai armistiţiului au fost însă ţinuţi deoparte, cu căluşul în gură, huliţi şi bârfiţi.

Iar binefacerile pe care acest guvern le-a adus sunt: o scumpire a vieţii nemaipomenită, o adevărată anarhie la tară şi sătenii au fost sau îndemnaţi sau toleraţi să nu tină seama de lege şi să ia în posesie din moşii şi ce nu li se cuvenea, o tolerare a armatei ruseşti pe teritoriul tării, de care nu ne putem scăpa cu niciun prêt etc.

Şi o altă dovadă de anarhie, din partea chiar a guvernului, este, după cum s-a comunicat la radio Londra, că regele Mihai, următor înţelegerii de la Potsdam, ce i s-a comunicat, a voit să formeze un guvern care să reprezinte cu adevărat voinţa poporului; că, însă, primul ministru Groza, desigur încurajat de ruşi, s-a opus. Aflând aceasta, Statele Unite şi

Anglia au luat hotărârea să examineze această situaţie din Ţara Românească.

Din cauza secetei ce nu mai ia sfârşit, înşişi arborii s-au ofilit; frunza lor s-a sfirjit şi s-a răsucit tinzând spre completa uscăciune.

Colegul meu de liceu, Dinel Dumitrescu, care are o mică proprietate în Gorj, cu care m-am întâlnit azi, îmi spunea că anul acesta nu s-a făcut în Gorj, din cauza secetei, absolut deloc, nici grâu, nici porumb. Aducându-se zilele acestea un vagon de porumb din Dolj, s-a vândut la săteni cu 3.800 lei băniciorul. Dacă acuma este aşa, ce va fi la iarnă?

Duminică, 24 august

Cei care au venit azi din Bucureşti au adus vestea că între Regele nostru şi guvern există un conflict deschis. Regele a cerut de mai multe ori demisia guvernului şi acesta nu a voit să plece. Atunci, Regele nu a luat în niciun fel parte la serbarea de ieri a armistiţiului şi nici nu a voit să apară în balcon la Palatul Regal când mulţimea a trecut. Se spune că din această cauză, comuniştii de la noi şi ruşii sunt furioşi. De altfel, în însăşi dările de seamă ale

ceremoniei de ieri, prin radio, nu s-a pomenit nimic de prezenta regelui, fie la Patriarhie, unde s-a făcut slujba religioasă, fie în altă parte.

În Grecia urmând ca în curând să aibă loc alegeri, a fost invitat şi guvernul rus să trimită observatori, aşa cum trimite şi Anglia şi Statele Unite, pentru ca astfel să existe siguranţă că alegerile vor decurge în mod cu totul liber.

Rusia însă a răspuns că nu trimite observatori, întrucât acesta e contra principiilor democratice şi a libertăţii popoarelor!! (Şi, la noi în ţară, ei sprijină guvernul Groza împotriva Regelui care voieşte să-şi exercite prerogativele sale în privinţa numirii guvernului conf. Constituţiei, iar în Bulgaria şi Ungaria sprijină guverne comuniste, nelăsând să se pună în aplicare hotărârea de la Potsdam, ca în toate ţările să fie numite guverne care să reprezinte cât mai credincios voinţa poporului).

Sâmbăta, 26 august

Conflictul politic dintre guvernul Ţării Româneşti şi Rege, deoparte, şi între acelaşi guvern (în spatele căruia se află Rusia) şi Statele Unite şi Anglia, pe de altă parte, a fost deschis aseară pe fată prin discursul citit în limba franceză, destinat nu numai tării, dar mai ales străinătăţii (citit apoi de o altă persoană şi în traducere românească) de către G. Tătătrăscu, ministru de Externe în actualul guvern român. După ce a vorbit de aportul României prin poziţia pe care a luat contra Germaniei anul trecut, prin jertfele de oameni ce au luat parte la război, a vorbit apoi de politica pe care Tara Românească trebuie să o ducă, şi a spus că această politică trebuie dusă în cel mai deplin acord cu Uniunea Sovietică; politică «cu fata la răsărit», a spus dânsul. După ce a adus critici aspre lui Maniu şi C. Brătianu, afirmând că aceştia sunt reacţionari şi că nu reprezintă decât nişte rămăşiţe politice fără însemnătate, a căutat să convingă Tara Românească şi străinătatea că guvernul Groza e un guvern de largă concentrare, reprezentând toate clasele, toate forţele politice, că a justificat toate speranţele, obţinând unirea Ardealului de

nord, reforma agrară etc. Vorbitorul a terminat apoi afirmând că guvernul va continua activitatea sa, fără abatere şi fără şovăire, ascultând numai de interesele ţării.

Aşadar, rezultă din acest fapt că guvernul, căruia i s-a cerut demisia de către Rege dar care nu a înţeles să demisioneze, lucrează acum în afara Constituţiei, căci, după Constituţie, Regele numeşte pe miniştri. Este, deci, un guvern revoluţionar. Prin atitudinea lui, acest guvern înţelege deci să nu mai atribuie Regelui niciun rol.

Imediat după ce s-a terminat citirea discursului, venind ora informaţiilor (ora 10), să transmis ştirea că la radio Moscova s-a făcut declaraţia că guvernul Groza reprezintă cu adevărat poporul român şi s-au adus critici aspre guvernelor anterioare şi mai ales guvernului Rădescu.

Aşadar, Rusia voieşte să impună punctul său de vedere în România, Bulgaria, Ungaria, împotriva dorinţei Statelor Unite şi Angliei, care voiesc guverne noi de largă concentrare, care să realizeze cu adevărat ideea democrată.

Cum oare se va realiza acest conflict?

Pentru mâine guvernul bulgar fixase ziua alegerilor generale, împotriva dispoziţiilor luate la Potsdam de a nu se face alegeri în fostele tari ocupate de germani, decât după ce se va alcătui un guvern reprezentativ şi după ce se vor rertage armatele sovietice.

Astăzi la ora 2 după amiază s-a transmis la radio românesc, între altele, şi informaţia că guvernul bulgar, în urma protestului Statelor Unite şi Angliei, a amânat alegerile pentru alt termen, nefixat încă.

Miercuri, 29 august

Aseară s-a comunicat la radio Bucureşti că în Capitală poliţia a descoperit o

«organizaţie teroristă» care: a) scotea un ziar clandestin «Văpaia»; b) avea de scop înlăturarea guvernului actual prin suprimarea membrilor lui; c) are de şef pe generalul Rădescu şi e susţinută de Maniu şi Brătianu.

Dintre toate aceste afirmaţiuni, una singură e de crezut şi anume că acea organizaţie, din care se spune că fac parte naţional-ţărănişti şi câţiva foşti socialişti, bine cunoscuţi, ca Fluieraş şi Jumanca, scoate un ziar pe cale clandestină. Desigur că prin acest ziar se aduc critici guvernului şi se cere plecarea lui, ceea ce nu convine guvernului. Este explicabilă apariţia clandestină a ziarului, dacă cuvântul opoziţiei nu e lăsat să fie spus liber pe nicio cale.

Nu poate însă ca acest grup de oameni să tindă la suprimarea prin moarte a membrilor guvernului, pentru că ei ştiu că aceasta, nu numai că nu ar fi spre folosul tării, dar ar aduce asupra ei o adevărată catastrofă.

De altfel, despre generalul Rădescu se ştie, pe lângă aceasta, că el se află sub protecţie engleză şi nu s-ar putea ocupa să conducă asemenea organizaţii.

Seceta continuă. Ruşii nu pleacă. Guvernul nu demisionează, deşi Regele a rupt orice contact cu el. Toată lumea aşteaptă o uşurare care însă nu vine.

S-a comunicat la radio că ieri dimineaţă a încetat din viaţa cunoscutul actor C. Tănase, care prin talentul lui a amuzat un lung număr de ani publicul românesc.

Duminică, 2 septembrie

Astăzi de dimineaţă a fost semnat la Tokio, unde au intrat forţele americane, documentul de capitulare a Japoniei. Au fost de fată, pe lângă delegaţii japonezi, reprezentanţi ai marilor puteri care au dus acest război (...)

Situaţia continuă aceeaşi: secetă, ruşii ocupă mai departe Craiova, guvernul, deşi nu mai are niciun contact cu regele, găseşte de cuviinţă să rămână mai departe acolo unde se află. Decrete-legi însă, şi orice măsuri ce se execută prin decret regal, acest guvern nu poate efectua.

Miercuri, 5 septembrie

Iată ce s-a întâmplat acum 3 zile la Craiova.

Comuniştii, însoţiţi de poliţie, s-au prezentat la sediul partidului national din acest oraş şi, sub pretext că vor să caute manifeste subversive, au intrat în interiorul clădirii

partidului. Unii din cei ce intraseră s-au aplecat şi au ridicat de jos nişte asemenea manifeste. Însă unele dintre persoanele ce se aflau de faţă în club, printre care şi un maior în activitate, văzuseră când însăşi acei ce intraseră au aruncat manifestele acolo. Fiind arestaţi membrii prezenţi ai partidului, Parchetul local, fiind solicitat de familiile celor închişi, a făcut cercetări şi, negăsind nicio vină, a eliberat pe cei arestaţi. Aceasta însă a avut drept rezultat că ministrul de Justiţie a invitat de urgentă la

Bucureşti, atât pe primul procuror cât şi pe procurorul general.

De câte ori se deschide emisiunea de radio la noi, se citeşte o proclamaţie a guvernului, prin care se stăruieşte a se afirma că guvernul de «largă concentrare» dr. P. Groza va conduce mai departe treburile ţării; în acelaşi timp se atacă forţele «fasciste şi reacţionare» conduse de Maniu şi Brătianu.

Se anunţă că primul ministru Groza şi ministrul de Externe Tătărăscu au plecat la Moscova! În acelaşi timp cu ei a plecat la Moscova şi ambasadorul Rusiei la Bucureşti împreună cu generalul comandant al forţelor ruse din România, Susaicov…

Sâmbăta, 8 septembrie

Radio America, reflectând opiniile guvernului Statelor Unite, a fost aseară foarte drastic la adresa guvernului român. Astfel, s-a spus de radio America despre acest guvern că el nu e nici reprezentativ, nici democratic şi că el trebuie să plece, ori de cine ar fi susţinut.

Privitor la propaganda continuă pe care sârbii o fac contra grecilor, afirmând că bande greceşti ar ataca populaţia sârbă de la graniţa greacă, omorând şi jefuind, radio America a spus că aceasta e o minciună neruşinată (America şi Anglia au început să întrebuinţeze cuvinte mai tari, ceea ce înseamnă că au început să ajungă şi ei la saturaţie).

Ieri la ora 6 seara a fost un cutremur de pământ. Eram în cameră când am auzit un zgomot prelung şi am simţit podeaua şi zidurile mişcându-se: lampa atârnată a

început să se mişte uşor. Se spune că cutremurul, care s-a simţit şi la Bucureşti, a fost de gradul 5.

Duminică, 9 septembrie

Aseară, la radio Bucureşti, s-a comunicat rezumatul unui articol al ziarului rus

«Izvestia», în care se afirmă următoarele: că Regele României, în vederea schimbării guvernului Groza, nu s-a adresat Angliei şi Statelor Unite din proprie iniţiativă, ci în urma unor presiuni din partea acestor două state; că aceasta însă, spune ziarul «Izvestia» care oglindeşte părerea conducătorilor Rusiei, este însă o imixtiune inadmisibilă în politica internă a României; că guvernul Groza reprezintă cu adevărat poporul român şi a obţinut numeroase realizări (în timp ce ruşii susţin că Statele Unite şi Anglia se amestecă în politica românească, şeful guvernului român şi ministrul de Externe Tătărăscu, se află la Moscova, invitaţi acolo, desigur, de guvernul rus; este de amintit, de altfel, că acest guvern Groza a fost alcătuit când Vasiński se afla la Bucureşti şi sub presiunea acestuia!)

Tot aseară, radio Londra, luând cunoştinţă de articolul din «Izvestia», a transmis declaraţia că, nu sub presiunea Statelor Unite şi Angliei, Regele României s-a adresat pentru înlocuirea guvernului Groza, ci din proprie iniţiativă. Şi a adăugat că, de altfel, nici nu ar fi fost nevoie de această intervenţie întrucât, chiar din luna martie, când acest guvern s-a alcătuit, Statele Unite şi Anglia au declarat că nu recunosc acest guvern care, numit sub presiunea lui Vasiński, ce se afla la Bucureşti, nu reprezintă poporul român.

(Am uitat să adaug mai sus că în ziarul

«Izvestia» s-a mai scris că tot aşa Statele Unite şi Anglia au căutat să schimbe situaţia din Polonia şi nu au reuşit).

Marţi, 11 septembrie

De câteva zile temperatura a scăzut brusc. Astăzi au fost 18 grade. Cerul e înnorat, dar totuşi nu plouă. Pâinea, care până acum se prepara din făină de grâu, de azi se

prepară dintr-un amestec de făină de grâu, de orz, de mazăre şi, de la 80 lei (pâinea de 500 gr), a fost ridicat preţul la 150 lei (deci 300 lei kg).

O cămaşă ceva mai bună costă azi preţul nemaiauzit de 45.000 lei. Cu acest preţ făceam în anul 1940 cinci costume de haine. Stofa pentru haine e azi 50.000 lei metrul. Lucratul unui costum de haine (cu furnituri) costă peste

100.000 lei. Deci un costum de haine costă peste 250.000 lei.

De câteva zile la noi în casă, în cele două camere din fată, au venit în locul maiorului rus care a plecat, alţi doi ofiţeri ruşi, un căpitan şi un locotenent.

Groza şi Tătărăscu încă nu s-au întors de la Moscova. Ce tratative pot să ducă acolo, dacă ei nu reprezintă un guvern legal şi când nu sunt recunoscuţi de America şi Anglia, nu ştim până acum. S-a comunicat însă că li s-au dat de guvernul rus banchete oficiale şi au luat parte la reprezentaţii teatrale.

Miercuri, 12 septembrie

Ieri după amiază s-a deschis la Londra Conferinţa miniştrilor de Externe ai celor 5 mari puteri, Statele Unite, Anglia, Rusia, Franţa şi China, în vederea discuţiilor privitoare la încheierea păcii cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria şi Finlanda.

Astăzi, în România, când două persoane se întâlnesc nu vorbesc altceva decât despre ruşi, care ne ocupă casele şi ne consumă alimentele, şi se întrebă când oare vor scăpa de ei, lucru pe care toată lumea îl doreşte cu cea mai mare ardoare a sufletului.

De asemenea, se întreabă când va pleca guvernul actual, susţinut de ruşi dar nerecunoscut de celelalte puteri aliate, guvern care a nemulţumit profund marea masă a poporului prin lipsa de ordine, prin indisciplina şi nemaipomenita scumpete ce a adus în ţară.

Generalul de Gaulle a fost în Statele Unite unde a obţinut din partea americanilor un ajutor important în alimente şi alte articole de primă necesitate, necesare

poporului francez. De acolo, generalul francez, care până aici arăta multă simpatie guvernului rus, s-a întors cu idei mult modificate (...)

Cu această ocazie, străbătând oraşul până la capul dinspre răsărit al lui, am văzut din nou mulţimea ruşilor ce se aflã în oraş, pe străzi, mergând pe jos, în camioane sau automobile. Şcolile şi curţile sunt toate pline.

La Şcoala normală de băieţi Tudor Vladimirescu, în partea de sus a porţii, de o parte şi de alta, am văzut, mari, portretele lui Lenin şi Stalin, iar pe alee, în curte, alte portrete în mărime naturală şi numeroase flamuri roşii.

Vineri, 14 septembrie

Groza şi Tătărăscu încă nu s-au întors de la Moscova. Ce tratative pot să ducă acolo, dacă ei nu reprezintă un guvern legal şi când nu sunt recunoscuţi de America şi Anglia, nu ştim până acum. S-a comunicat însă că li s-au dat de guvernul rus banchete oficiale şi au luat parte la reprezentaţii teatrale.

Mareşalul Tito al Serbiei a pronunţat la radio un discurs în care, după ce a făcut bilanţul activităţii frontului patriotic, a atacat opoziţia iugoslavă de a lucra în acord cu «reacţiunea internaţională» împotriva intereselor Iugoslaviei, a declarat că Iugoslavia nu va permite în niciun caz imixtiuni exterioare în afacerile sale interne («Reacţiunea internaţională» este, desigur, reprezentată prin Statele Unite şi Anglia). În vederea încheierii păcii cu Italia, ridică pretenţii împotriva ei Franţa, Iugoslavia, Austria, Grecia, pretinzând fiecare anume teritorii.

Marţi, 18 septembrie (Bucureşti)

Duminică la ora 5 dimineaţa am plecat din Craiova cu un autobuz de curse. Din cauză că maşina era veche şi hârbuita, am ajuns la Bucureşti abia la ora 3. În tot lungul drumului de 240 km (am mers prin Caracal-Roşiori-Alexandria); câmpul complet uscat, aproape niciun fir de iarbă verde din cauza secetei de anul acesta, care s-a adăugat la toate celelalte rele.

În Bucureşti, în str. Sf. Apostoli, unde se opreşte maşina, mă aştepta Natalia. Împreună cu ea am luat o

maşină mică şi am dus bagajul acasă. Ca să se vadă lipsa de ruşine cu care şoferii jefuiesc pe călătorii ce nu pot rămâne în drum cu bagajul, şoferul care ne-a dus în str. Eroului nu s-a învoit să ne ducă decât pentru suma de 4.000 lei. Ei nu se mai tem de nimeni, căci se pare că autoritatea supraveghetoare a dispărut. (...)

Ieri m-am prezentat la Palatul Justiţiei şi mi-am reluat serviciul. În Bucureşti viaţa a devenit aproape imposibilă din cauza lipsei şi scumpetei. O cameră mobilată nu se mai închiriază azi decât cu un preţ de la 60.000 lei în sus. Preţurile legumelor şi zarzavaturilor sunt pur şi simplu uluitoare: o varză 6 – 7 sute lei (mai târziu 1.200 – 1.500), 1 kg roşii 8 sute lei, un ardei gras 35 – 45 lei, 1 kg fasole verde 1.000 lei etc. Zahăr nu s-a dat de luni de zile şi pe sub mâna se vinde cu 7 – 8 mii lei un kg. Ulei şi untură nu se găsesc; lemnele 700.000 lei vagonul (un camion, ca să transporte de la gară sau de la depozit la domiciliu lemne, pretinde 7 – 10 lei la kg).

Toată lumea se întreabă unde vom ajunge şi ce se va petrece la iarnă. Iar în acest timp de lipsuri groaznice, ruşii stau în tară şi nu ne dau cel puţin vagoanele necesare pentru transporturi, care ar face mai uşoara aprovizionarea şi poate ar mai aduce o ieftinire.

Cu ocazia deschiderii anului judecătoresc (15 sept.) au vorbit într-o sală a Tribunalului Ilfov, printre alţii, şi ministrul Justiţiei, Pătrăşcanu, şi consilierul Tr. Brosteanu, de la

Casaţie, cunoscut pentru manifestările lui politice de extremă stângă.

Iată ce a spus, între altele, consilierul Brosteanu (cuvântare publicată in extenso în

«Universul» cu data luni 17 sept.) După ce îşi exprimă bucuria că are prilejul să fie de fată la reluarea activităţii judecătoreşti la începutul de toamnă al anului judecătoresc, an al victoriei asupra fascismului şi al democratizării Europei, a adăugat textual: «Acum ea (România) trebuie să lupte mai departe pentru a-şi menţine cele câştigate. Pe măsură ce-i stă la îndemână,

democratizarea aparatului de stat. Niciun cuibar reacţionar nu trebuie tolerat în aparatul de stat şi, mai ales, în corpul judecătoresc. Judecătorul are o mare putere în dreptul lui de interpretare a legii. De aceea, părerile lui social-politice interesează. Căci, dacă e să se ia un exemplu, un judecător burghez în activitatea lui va supraveghea întotdeauna ca legile să nu se abată de la principiul constituţionalităţii. Un judecător proletar, care doreşte ca lumea să se schimbe spre mai bine, va da o interpretare largă legilor noi, în contra oricăror impedimente constituţionale. Avocaţii au înclinat din timp spre organizarea sindicală. Dar, între judecători această tendinţă nu s-a manifestat. S-au observat, dimpotrivă, tendinţe contrarii» etc.

Un comentariu al ideilor exprimate mai sus, cred că este de prisos.

Ministrul Pătrăşcanu a spus şi el, între multe altele, despre magistratură: «Dintre toate sectoarele vieţii noastre publice, justiţia reprezintă un sector încă rămas în urmă din acest punct de vedere» (adică al democratizării).

Joi, 27 septembrie

(...) Se pare că Conferinţa miniştrilor de Externe de la Londra nu va duce la niciun rezultat pentru încheierea păcii. Se pare că pretenţiile ruşilor în toate domeniile sunt neacceptabile.

O ştire de la New York publicată în ziarele de azi («Universul» etc.) face cunoscut că experţii americani au construit o bombă atomică cu o putere distructivă infinit mai mare decât aceea lansată la Hiroshima. Că noua bombă ar putea ucide în oraşele mari milioane de oameni dintr-o singură lovitură. Că, comparată cu ea, bomba de la Hiroshima, care a făcut sute de mii de victime, a fost calificată ca o simplă plesnitoare.

Joi, 4 octombrie

Spre nefericirea omenirii, care va continua să mai sufere, Conferinţa miniştrilor de Externe de la Londra, care trebuia să aducă încheierea păcii cu Italia, Finlanda, România.

Ungaria, Bulgaria, s-a închis marţi fără a aduce vreun rezultat. Au fost, după câte se pare, mari divergente de păreri. Delegaţii la această conferinţă (ai Statelor Unite, Franţei, Rusiei, Chinei) au şi plecat în ţările lor. Ce va urma oare acum? Se vor mai putea relua convorbirile? Şi cine va ceda atunci?

În aşteptare, România rămâne mai departe cu armata rusă, de peste un milion de soldaţi, pe teritoriul ei şi obligată să sufere mai departe lipsurile. Auzisem mai de mult că s-ar fi comunicat de la Moscova că dacă armata rusă rămâne în ţara noastră, deşi după Convenţia de armistiţiu, imediat după încetarea războiului cu Germania, trebuia să plece, aceasta o face în urma cererii guvernului român. Nu mi-a venit să cred, zvonul însă a fost confirmat din numeroase surse. Să fie oare adevărat sau, conducătorii ruşi, având un interes politic, rămân mai departe împotriva oricărei convenţii sau uzanţe internaţionale?

Un coleg de la Casaţie, Scripcă, trebuie să iese la pensie spre sfârşitul lunii acesteia, când împlineşte 63 ani (s-a scăzut limita de vârsta de la 66 la 63 ani). Eu, de asemenea, trebuie să fiu pus în retragere la 23 decembrie, când împlinesc aceeaşi vârstă. Ministerul e obligat să ne facă cunoscut aceasta în urma unui decret regal de punere în retragere. Cum însă guvernul nu mai comunică în niciun fel cu Regele, care de la 23 august i-a cerut demisia, fără ca guvernul să se supună, decretul regal nu se poate obţine. Mă întreb, eu şi cu Scripcă, ce va trebui să facem? Şi ce vom putea primi din momentul când, după lege, va trebui să încetăm serviciul: leafa ori pensia? Sau niciuna din ele?

A murit la Craiova, acum vreo 15 zile, fostul meu coleg de liceu şi apoi de magistratură, care mai târziu a fost avocat de seamă al baroului din Craiova, Al. Iliescu. După Iunian şi alţi colegi, dispare încă unul din vechea noastră serie. Dumnezeu să-l aibă în paza sa.

După căldura mare şi seceta ce a durat toată vara, de vreo câteva zile s-a umplut cerul de nori, a bătut vântul

dinspre nord-est şi a fluierat pe la ferestre ca iarna. Dar stropi de ploaie au căzut în foarte redusă cantitate. Aşteptăm o ploaie mai mare pentru ca să se poată face semănăturile, altfel suntem ameninţaţi şi mai grav pentru anul viitor. Temperatura a scăzut atât de mult încât aseară s-a făcut puţin foc la caloriferul din blocul nostru. Cu această grozavă lipsă de combustibil în Bucureşti şi în neputinţa de a fi aprovizionat, căci ruşii nu ne lasă decât extrem de puţine vagoane şi locomotive, o iarnă timpurie ar aduce populaţiei grele suferinţe, în afară de acelea produse de lipsa alimentelor.

Vineri, 5 octombrie

Azi-noapte a plouat ceva mai bine. Cred, însă, că e mare nevoie şi de alte ploi pentru ca pământul care a fost atât de uscat să poată fi arat şi semănat.

Un coleg mi-a spus azi că a ascultat aseară radio America, retransmisiune prin Londra, de unde s-a transmis, printre alte ştiri, şi pe aceasta: că un corespondent american a depus la poştă, pentru America, o telegramă de 600 cuvinte, în care desigur vorbea de stările din România şi că, după puţin timp, numitul corespondent a fost chemat de comandantul rus din Bucureşti şi i s-a dat înapoi telegrama, despre care a spus că nu se poate expedia (desigur din interese politice ruseşti).

Aceasta e libertatea popoarelor despre care preşedintele Truman a declarat adeseori în discursurile sale că voieşte să o vadă întronată pe tot pământul!

Duminică, 7 noiembrie

Aseară, cerul la apus, sub norii negri, s-a văzut roşu ca focul. Azi-noapte şi azi toată ziua a bătut un vânt rece de 10 grade, zgâlţâind uşile şi ferestrele şi urlând ca în toiul iernii.

Eşecul Conferinţei de la Londra se pare că a avut drept cauză următoarele fapte:

nerecunoaşterea guvernelor României, Bulgariei, Ungariei de către Anglia şi Statele Unite, deşi Rusia a susţinut că în aceste ţări guvernele reprezintă poporul şi

că, deci, trebuie recunoscute şi, în al doilea rând, diferenţa de păreri în ce priveşte participarea Franţei şi Chinei, celelalte două mari puteri reprezentate la Conferinţă, la încheierea păcii cu cele 3 state de mai sus; reprezentantul guvernului rus, Molotov, fiind de părere că, conform înţelegerii de la Berlin, la discutarea tratatului cu cele 3 state trebuie să ia parte numai Anglia, Statele Unite şi Rusia, pe când Statele Unite şi Anglia au fost de părere că ia parte la încheierea acestor tratate şi Franţa şi China, aşa cum a intervenit o înţelegere la 11 septembrie a.c. Între cei 5 miniştri de externe la Londra.

În «Universul» apărut azi se vorbeşte de rezultatele Conferinţei de la Londra, aşa cum sunt văzute de ziarul rus «Izvestia», în care se caută a se justifica punctul de vedere al guvernului rus privitor la chestiunile mai sus arătate. Articolul se sfârşeşte astfel: «Dacă reprezentanţii americani şi britanici vor continua şi în viitor să aibă aceeaşi atitudine care n-ar putea fi conciliantă cu fidelitatea fată de acordurile tripartite încheiate, atunci se va produce clătinarea bazei colaborării între cele trei puteri».

Tot în «Universul» de azi e tipărit şi un expozeu al ministrului de Externe al Statelor Unite, Byrnes, vorbit la radio. El a spus, între altele: «Greutăţile întâmpinate la Londra vor arăta întregii lumi realitatea dură că nicio naţiune nu poate aştepta să facă o pace numai după voinţa ei. Dacă această realitate dură este acceptată de oamenii de stat şi de popoare în prima parte a propunerilor alcătuirii păcii, în partea ultimă a realizării păcii ea ne va salva şi va salva întreaga pace a lumii de efectele dezastruoase ale deziluziilor şi intransigentei». Tecând apoi la problema recunoaşterii guvernelor român şi bulgar, Byrnes a spus:

«Noi nu putem şti dacă condiţitunile de acolo justifică recunoaşterea, atâta vreme cât reprezentanţii noştri politici nu sunt informaţi şi atâta vreme cât corespondenţilor noştri de presă nu li se permite să circule liberi prin aceste ţări şi să trimită ştirile lor necenzurate».

Respingând cererea guvernului sovietic ca Franţa şi China să nu aibă dreptul de a discuta problemele tratatelor de pace, ministrul de externe american a spus: «O asemenea excludere a doi dintre membrii permanenţi ai Consiliului de Securitate nu ar promova relaţiile armonioase esenţiale pentru succesul Organizaţiei Naţiunilor Unite». În legătură cu această chestiune, dânsul preciează mai departe că, la 11 septembrie nimeni dintre cei prezenţi la Consiliu (deci şi reprezentantul guvernului rus) nu a contestat hotărârea luată de Consiliu, ca cei 5 membri să fie prezenţi la toate şedinţele, că abia la 21 septembrie delegaţia sovietică a luat poziţie că hotărârea Consiliului din 11 septembrie violează acordul de la Berlin. Revenind la România şi Bulgaria, ministrul american a mai spus: «Nu vom căuta să dictăm în afacerile interne ale nici unui popor. Ne rezervăm doar dreptul să refuzăm recunoaşterea guvernelor dacă, după investigaţii, vom ajunge la concluzia că ele nu au dat poporului drepturile acordate lor prin Acordul de la Yalta şi prin Charta Atlanticului». A terminat arătând că, la viitoarea Conferinţa a păcii, toate statele care au luat parte în război, fie ele mari sau mici, vor fi invitate. «A fost războiul popoarelor, trebuie să fie pacea popoarelor».

După cum rezultă dintr-o ştire a Agenţiei Reuter, publicată tot în „Universul» de azi, în provincia chineză Cekian, au izbucnit lupte între forţele guvernului central chinez şi forţele comuniste chineze, teamă fiind, după postul chinez comunist, de un război civil chinez de mare amploare (aşadar, în China sunt două guverne în două părti deosebite ale Chinei: unul al lui Chang-Hai-Seck, care a luptat timp de 7 ani cu japonezii, şi altul comunist).

Marţi, 9 octombrie

Cerul s-a înseninat dar s-a lăsat un frig destul de puternic; azi dimineaţă erau 5 grade. La Predeal a nins ca în timpul iernii. În casă sunt abia 15 grade.

Un avocat din Craiova, cu care m-am întâlnit azi în Bucureşti, îmi spunea, că atât la Craiova cât şi pe toată câmpia dintre Craiova şi Bucureşti, a plouat binişor şi au

ieşit oamenii cu plugurile pentru sămănatul grâului.

Dintr-o cuvântare a lui John Foster Dulles, consilier special al lui Byrnes, ministrul de Externe al Statelor Unite, la consiliul de la Londra, ţinută la radio (ştire publicată în

«Universul» de azi) aflăm că «Rusia mai dorea pentru ea tutelajul asupra celor mai importante colonii italiene în Africa, astfel încât ea şi-ar fi putut realiza un mare port în Mediterana, asemănător celor obţinute în Extremul Orient, la Port Arthur şi Dairen". Iar, mai departe: „Delegaţii sovietici ştiau că noi ţinem mult să încheiem o pace cu Italia. Ei doreau să vadă cât de multe din principiile noastre pentru a atinge acest scop. Şi-au dat însă seama că Statele Unite nu doresc şi nu voiesc să sacrifice principiile lor sau istorica prietenie cu China şi Franţa».

În ziarele de ieri s-a publicat ştirea că comandantul armatei americane ce a ocupat Japonia, MacArthur, a ridicat cenzura presei în Japonia (La noi, care ne aflăm în armistiţiu de mai bine de un an, acel din opoziţie care şi-ar da o părere printr-o tipăritură, ar fi considerat criminal).

Sâmbăta, 13 octombrie

Iată ce a declarat, între altele, Ana Pauker, la o întrunire a partidului comunist ţinuta miercuri în Bucureşti: «Suntem pe punctul de a avea pacea. Şi, cât de straniu şi neplăcut ne sună la ureche, când auzim mereu vorbindu-se, de pildă, de bomba atomică. Pentru ce mai caută unii să ne zgândăre (aceşti

«unii» sunt, desigur, americanii), după ce abia nu ne mai urmăreşte sângele pe care şi în somn îl vedem curgând...?»

Trecând la o altă ordine de idei: «Mulţi dintre noi nu ne-am fi gândit la acordul de la München şi ni s-ar fi potolit ciuda împotriva celor vinovaţi de acest acord (?), dar dacă vedem oameni care n-au învăţat nimic din trădarea omenirii, pe care au comis-o la München, suntem nevoiţi să ne gândim la ei şi, dacă ei calcă din nou în străchini, popoarele trebuie să se opună de a fi târâte pe acest drum greşit, pentru ca cioburile să nu le taie şi lor picioarele să

se sângereze. Cei care au propovăduit şi încheiat acordul de la München aveau o socoteală: îi satisfacem pofta şi întărim lupul Hitler pentru ca să-l asmuţim împotriva Uniunii Sovietice şi poate ne pică şi nouă mieluşeilor ceva din prada lupului» (se face, desigur, aluzie la încercarea lui Chamberlain, în 1939, care a venit la München pentru a convinge pe Hitler să nu facă război. Cu acea ocazie a trimis şi Roosewelt o scrisoare lui Hitler în acelaşi sens. Nu a fost niciun acord, căci, în acest caz, Hitler nu ar fi pornit războiul întâi împotriva Poloniei şi apoi împotriva Franţei, aliata Angliei). Mai departe: «Istoria se repetă, dar în alte împrejurări şi în alte condiţiuni. Acum se pune chestiunea unui «bloc occidental». Acest bloc e prezentat azi ca ceva nevionvat; iacă aşa: o simplă dragoste occidentală şi, cică, platonică pe deasupra. Firma pare nevinovată, dar tendinţa ei e izolarea Uniunii Sovietice" (din „Universul" de azi).

Duminică, 14 octombrie

Ziarele apărute azi de dimineaţa sunt pline cu discursurile unora dintre membri guvernului român şi ale reprezentanţilor sovietici, cu prilejul restituirii vaselor romaneşti României de către Rusia. Aceasta a fost o nouă ocazie pentru ca să se glorifice prietenia dintre Rusia şi România şi, în esenţă, să se spună ceea ce a spus ministrul de externe român, Tătărăscu: «Suntem (guvernul) izvorâţi din năzuinţele tării şi în slujba acestor năzuinţe ne vom face datoria până la capăt».

Marţi, 16 octombrie

Pierre Laval, fostul şef al guvernului francez din Vichy pe timpul ocupaţiei germane, judecat la Paris de un tribunal special şi condamnat la moarte, a fost executat prin împuşcare ieri, după cum comunică agenţia de presă franceză, printr-o telegramă publicată în ziarele de azi («Universul»). Aflând de condamnarea sa la moarte, el a încercat să se otrăvească, luând o doză de cianură de potasiu pe care o ţinea ascunsă. Cum însă otrava era veche şi doctorii i-au făcut imediat spălături stomacale (pentru ca să nu moară de propria sa mână, ci executat...), el nu a

murit din cauza otrăvii. «A cerut atunci câteva minute pentru a se reface complet, spunând că vrea să meargă drept în faţa plutonului. A dat apoi o scrisoare cu titlul «Avocaţilor mei», pentru a-i lămuri, şi o alta, „Călăilor mei pentru a le răspunde”. Cum la execuţie nu au putut lua parte ziarişti, apărătorii lui Laval, avocaţii Albert Maud şi Baraduc au povestit ziariştilor executarea clientului lor. Ei au spus că, dus în faţa plutonului de execuţie, Laval nu a vrut să fie legat la ochi şi a cerut să comande foc singur, ceea ce şeful plutonului de execuţie i-a refuzat. El şi-a exprimat mirarea că nu vede prezent pe niciunul din magistraţi, după care, adresându-se soldaţilor, le-a spus: «Vă plâng». «După declaraţiile făcute de avocaţii lui Laval, se încheie comunicarea, el a murit cu un curaj măreţ».

Vineri, 26 octombrie

Dezacorduri din ce în ce mai mari apar între social-democraţii de sub conducerea lui C. Titel-Petrescu şi comunişti. Din ziarele de azi („Universul”) aflăm că la 21 oct. a avut loc o adunare a muncitorilor de la minele Lupeni. Printre ei, desigur, se aflau şi comunişti. S-a pus acolo, se vede, chestiunea alcătuirii unui front unic al muncitorilor (F.U.M.). S-au auzit diferite strigăte pentru guvernul Groza şi împotriva unui oarecare Mihăilă (nu ni se spune cine este acest Mihăilă – poate a fost un social-democrat care a fost, se vede, de părere că deosebirile de principii dintre social-democraţi şi comunişti sunt prea mari ca acest bloc să poată fi format). În urma acestor manifestaţii, şeful partidului social-democrat, Titel Petrescu, cu câţiva membri ai partidului său, veniţi din Bucureşti, au părăsit adunarea. În urma lor, unii lucrători care au luat cuvântul, vorbind despre gestul lui Titel Petrescu de a fi părăsit adunarea, au declarat că acei care vor să slăbească azi Frontul unic muncitoresc (recte să-şi urmeze calea lor iar nu a comuniştilor) sunt în slujba reacţiunii şi trebuie consideraţi ca duşmani ai clasei muncitoare (aşadar, unul din vechii socialişti şi partizanii săi au ajuns să fie consideraţi duşmani ai clasei muncitoare, pentru că nu se pun în slujba comunismului).

Într-o rezoluţie votată în ziua de 25 octombrie (adică ieri) într-o şedinţă a partidului social-democrat, s-a spus, între altele, că pentru alcătuirea unui front unic muncitoresc e necesară mai întâi o clarificare a divergentelor teoretice şi tactice dintre social-democraţi şi comunişti. «Comitetul central al Partidului social-democrat constată că în condiţiile actuale (adică din cauza divergentelor teoretice şi tactice cu comuniştii) realizarea partidului unic muncitoresc rămâne un deziderat al viitorului». În spiritul acestei rezoluţii, Comitetul central îndeamnă organizaţia P.S.D. să continue cu toate puterile munca de întărire şi afirmare socialistă a partidului.

Pe cale particulară am auzit că s-au împărţit în tramvaie şi pe stradă afişe prin care acelaşi partid pune în fruntea programului său respectarea Constituţiei şi alte puncte de program, îndemnând la organizarea partidului. În diferite instituţii apar disensiuni grave între comunişti şi socialişti. Am auzit astfel că lucrătorii socialişti (mi se pare de la o tipografie), voind să plece la o adunare convocată, au fost împiedicaţi de comunişti, care au cerut şi ajutorul forţelor ruseşti, şi că între ambele tabere a avut loc o adevărată bătălie. Situaţia aceasta e cunoscută şi în America, de unde se spune că s-a vorbit într-o seară.

Quisling, fostul prim-ministru al Norvegiei din vremea ocupaţiei germane, a fost judecat, condamnat la moarte şi executat zilele trecute.

Bieţii consilieri ai Curţii de Casaţie, ca şi toţi funcţionarii din Bucureşti, de altfel, duc o mare grijă şi-şi pierd o mare parte din timp ca să se aprovizioneze cu câteva alimente, pe care le găsesc cu cele mai mari dificultăţi. Consilierii de la înalta Curte pleacă prin oraş cu geanta la subsioară, trec pe la economate, în speranţa de a găsi ceva, măcar cât de puţin, sau primesc mici cantităţi din depozitul ce-l poate face casierul contabil al Casaţiei, Petrescu, care se pricepe la comerţ şi procură din diferite localităţi puţină carne, ceapă, cartofi (ceapa a ajuns pe piaţa 1.00 O lei kg, de la Petrescu s-a luat cu 750, catrofii 4 – 5 sute lei, carnea de vacă 2.500 lei). Primind personal

sau prin aprod o cantitate proporţională cu numărul magistraţilor şi funcţionarilor Casaţiei, consilierii pun pachetul în dulapul în care-şi tin robele şi câteva legi uzuale, de unde le ridică atunci când pot.

(...) Mi-am adus aminte că în 1940, la puţin timp după ce venisem în Bucureşti, am cumpărat din piaţa acel peste cărnos şi aproape fără oase, numit pălămidă (din care se face lacherda) în mărime de 4 – 5 kg unul, cu 70 lei kg, şi am făcut socoteala că, din cei 30.000 lei lunar leafă ce aveam atunci, puteam să cumpăr 420 kilograme. Acum, cu cei 150.000 lei ce mi se plătesc ca leafă, nu pot cumpăra decât 12 kg peste din cel care am văzut la vitrină (morun sau somon) (...)

Luni, 29 octombrie

În ziua de vineri 26 octombrie, preşedintele Truman, cu prilejul Zilei Marinei, a ţinut la New York un discurs asupra politicii externe a Statelor Unite, considerat ca cel mai important discurs al său de când deţine calitatea de preşedinte.

Pentru a se vedea tot conţinutul discursului, ataşez aici tăietura din jurnal, conţinând rezumatul lui. Redau numai câteva din cele 12 puncte esenţiale ale discursului:

1) «Nu căutăm expansiuni teritoriale sau avantagii egoiste. Nu avem niciun plan de a ataca vreun stat mare sau mic. Nu avem niciun scop de a da naştere la vreun conflict cu dorinţele pasnice ale vreunei naţiuni, oricare ar fi ea».

2) «Credem că popoarele care au fost deposedate prin forţa de drepturile lor suverane şi de guvernul lor autonom, le vor găsi uşor».

3) «Nu vom putea accepta nicio schimbare teritorială în nicio parte a lumii, în afară de cazul când ar fi făcută în acord cu dorinţa liber exprimată a poporului în cauză».

6) «Vom refuza să recunoaştem orice guvern impus oricărei naţiuni, oricare ar fi ea, prin forţa străină. În unele cazuri s-ar putea să fie cu neputinţă să se împiedice ca un asemenea guvern să se impună prin forţă, dar guvernul Statelor Unite nu va recunoaşte asemenea guvern» (Cât

despre nerecunoaştere, puţin se sinchisesc guvernele român şi bulgar).

11) «Trebuie să continuăm a promova libertatea cuvântului».

Încă de la începutul lui octombrie, preşedintele Truman a trimis lui Stalin un mesaj personal, care însă nu a putut fi predat de ministrul american la Moscova lui Stalin decât zilele trecute în localitatea Sochi din Caucaz, unde se află retras temporar pentru odihnă.

Se va vedea, desigur, în zilele următoare, ce va spune presa internaţională şi, mai ales, cea rusă, despre discursul preşedintelui Truman şi dacă Stalin a răspuns la mesajul ce i s-a trimis; nu se ştie încă conţinutul răspunsului (...)

Vineri, 2 noiembrie

Americanii şi englezii protestează mereu prin presă şi la radio, arătând că corespondenţii ruşi au completa libertate să comunice guvernului rus şi ziarelor lor despre tot ce văd în America şi Anglia, pe când, reciprocitatea nu există; corespondenţii englezi şi americani nu pot comunica nimic din Rusia. La aceste proteste comisarul poporului pentru afacerile externe, Molotov, a răspuns că nu a găsit «în general» acest protest fondat, şi că «nu a găsit necesar să-l ia în considerare» (Răspunsul acesta e luat din ziarul «Jurnalul de dimineaţa», apărut azi, pag. 4).

După preşedintele Statelor Unite, Truman, a vorbit şi ministrul de externe american, James T. Byrnes, care a repetat cu aceeaşi forţă declaraţiile făcute de preşedinte. Printre altele, el a spus: «Credinţa noastră este că toate popoarele trebuie să fie libere pentru a-şi alege propria lor formă de guvernământ, bazată pe asentimentul celor guvernaţi şi adaptată felului lor de viaţa».

S-ar fi spus la radio Londra că americani şi chinezi au debarcat în Coreea şi că armata rusă din Manciuria va fi obligată să se retragă.

Să află pe cale particulară că în Serbia ar fi lupte între soldaţii de sub ordinele generalului Mihailovici, care ar fi favorabil întoarcerii regelui şi prietenia cu Anglia şi

America, şi armata lui Tito, comunist şi favorabil Sovietelor.

Sâmbăta, 3 noiembrie

A sosit, încă de acum două zile, la noi în ţară, senatorul american Claude Pepper, într-o vizită de documentare. Ieri după amiază a fost primit de reprezentanţii presei în casa generalului american Schuyler din Comisia aliată de control, şi le-a făcut diferite declaraţii. După ce vorbeşte de impresia bună pe care i-a făcut-o Capitala României, despre prevenirea războiului în viitor etc., arată ce înţelege dânsul prin democraţie. «Cred că oamenii, care au suferit atât de mult, au dreptul nu numai la pace ci şi la democraţie. Prin democraţie noi înţelegem guverne alese de popor şi răspunzătoare în faţa poporului. Democraţia implică libertatea presei, libertatea cuvântului, libertatea întrunirilor, libertatea religioasă şi securitatea individului în ce priveşte viaţa, libertatea şi proprietatea sa. Noi nu putem înţelege cum se poate înţelege democraţia fără toate acestea». Iar, mai departe: «Statele Unite nu încearcă să spună altor ţări cum să-şi conducă treburile. Cred însă că nu am fi credincioşi principiilor noastre dacă am recunoaşte un guvern care nu dă poporului toate acestea… Ce rost ar avea viaţa fără libertate? Un mare patriot american a spus: dă-mi libertate sau dă-mi moarte. Aceasta este valabil atât azi cât şi în zilele lui Patrik Henry (Din «Jurnalul de dimineaţa» de azi).

Joi, 8 noiembrie

Cu prilejul zilei de 7 noiembrie, aniversarea revoluţiei ruse (28 ani) au avut loc manifestaţii şi cuvântări, nu numai în Rusia, dar şi în România, ordonate de guvern. Astfel, în Bucureşti, ministrul de Justiţie Pătrăşcanu, secondat de consilierul de la Casaţie, Brosteanu, au convocat încă cu o zi înainte, 6 noiembrie, în sala de şedinţe a secţiei a Curţii de Apel, pe magistraţi şi avocaţi, pentru a le ţine cuvântări arătându-le binefacerile revoluţiei ruse şi datoria pentru România de a se încadra în această politică (Eu şi alţi mulţi nu am răspuns acestei convocări).

Dar, ca şi cum aceasta nu ar fi fost de ajuns, pentru ieri ministrul de justiţie a luat în ajun dispoziţia ca instanţele judecătoreşti să nu lucreze, trimiţându-se astfel acasă oameni care sosiseră în Bucureşti cu mari sacrificii. Tot ieri s-au convocat adunări în diferite pieţe ale Bucureştiului, unde s-au ţinut discursuri despre revoluţia bolşevică.

Astăzi, fiind ziua onomastică a Regelui Mihai, studenţii şi alţi numeroşi cetăţeni au voit să facă Regelui o manifestaţie de simpatie în faţa Palatului Regal. Se pare, însă, că manifestanţii au fost împiedicaţi, prin maşinile de stropit care, în mod nevinovat, aruncau mereu apă pe stradă şi prin agenţi, în autocamioane sau pe jos, care pofteau lumea să circule, sau strigând: «Trăiască guvernul Petru Groza».

Cu prilejul sărbătoririi de ieri a revoluţiei, Molotov, ministrul de externe rus, a ţinut un mare discurs. După ce arată că în victoria asupra Germaniei, rolul hotărâtor l-a avut armata rusă, Molotov arată că Uniunea Sovietică are un mare interes şi la controlul Japoniei, că însă dificultăţile în ce priveşte tratativele în această chestiune nu au fost încă înlăturate. Referindu-se la problema utilizării energiei atomice, dânsul spune că e indiscutabil că interesele asigurării unei păci trainice cer ca popoarele iubitoare de pace să dispună de forţă armată necesară. «Dar, interesele apărării păcii nu au nimic comun cu politica cursei înarmării marilor puteri, care este propovăduită peste graniţa de către unii adepţi deosebit de zeloşi ai politicii imperialismului» (Aluzie la cuvântarea lui Truman?). Adaugă apoi că în prezent nu pot exista secrete tehnice, ca cele privitoare la bomba atomică, care să rămână un patrimoniu al unei singure tari sau al unui grup de tari. «Se face, de asemenea, multă gălăgie în jurul creării blocurilor şi grupărilor de state drept mijloc de apărare a anumitor interese externe... Iată de ce, vigilenta Uniunii Sovietice în această chestiune nu trebuie să slăbească». Vorbind apoi de organizarea internă care a dus la puterea de azi a Rusiei spune: «Puterea sovietică e tare prin

legătura ei cu poporul. Spre deosebire de democraţia parlamentară, democraţia sovietică are un caracter cu adevărat popular».

În aceeaşi zi în care s-a sărbătorit revoluţia rusă, în Camera Comunelor, cu ocazia şi înainte de plecarea primului ministru englez Athlee în Statele Unite pentru a avea oarecare convorbiri cu preşedintele Truman, au avut loc importante dezbateri.

Cu această ocazie, fostul prim-ministru, Churchill, a vorbit despre situaţia externă. Referindu-se la hotărârea Statelor Unite «de a juca un rol de frunte în afacerile mondiale, după ce au dat forte şi sacrificii pentru a scoate lumea dintr-o vale întunecată, periculoasă şi foarte ameninţătoare», fostul prim-ministru a spus: «Trebuie să arătăm limpede Statelor Unite că vom merge alături de ei pentru cauza pe care preşedintele Truman a definit-o; că vom adăuga forţa noastră la a lor şi că sforţarea lor sobră va găsi un răspuns în sforţarea noastră».

Vorbind de bomba atomică dânsul a spus:

«În baza actualei noastre înţelegeri cu Statele Unite, niciuna din cele două părti nu este îndreptăţită să dezvăluie secretele ei unei ţări, fără aprobarea celeilalte». De altfel, adaugă dânsul, «în ce mă priveşte, nu pot să resimt nici cea mai mică îngrijorare ca cetăţean britanic, prin faptul că aceste mari puteri (ale bombei) se găsesc în momentul de fată în mâinile Statelor Unite. Sunt sigur că ele nu o vor folosi nici pentru a-şi satisface pofte teritoriale sau comerciale. Ele, la fel ca Marea Britanie, nu au nicio nevoie sau dorinţa de câştiguri teritoriale. Socotesc că, în mintea celor mai mulţi oameni de aci este ideea că, e un motiv de bucurie că aceste mijloace de producţie se găsesc în mâini atât de bune ca acelea în care se găsesc în momentul de fată». Şi dânsul a încheiat declarând că Marea Britanie trebuie să fabrice şi ea bombe atomice şi să le aibă aci, chiar dacă ar fi fabricate în altă parte, în depozite sigure şi potrivite, şi aceasta în cel mai scurt timp.

La cuvântarea de mai sus a răspuns ministrul de

Externe, Bevin. Declară şi dânsul că secretul bombei atomice trebuie păstrat. Nu crede că în curând energia atomică va putea fi întrebuinţata în industrie. Va mai fi nevoie pentru aceasta de muncă îndelungată. «Eu socotesc politica cu privire la pacea mondială ca un considerent absolut precumpănitor pentru a evita dezastrul ce ar rezulta de pe urma continuării folosirii acestor arme distrugătoare. Adresez un apel către marile puteri, în numele guvernului britanic, noi suntem gata să o facem, să pună cărţile pe masă şi cu fata în sus». (Privitor la criticile aduse de Molotov împotriva aşa numitor blocuri de state), ministrul Bevin a spus: «Guvernul britanic a cerut dreptul de a trata cu Franţa, Olanda, Belgia, Scandinavia, sau cu alte ţări din blocul occidental, care au fost amicii culturali ai Angliei şi tovarăşii ei istorici. În consecinţă, spun că sunt îndreptăţit, în numele guvernului, să am vecini buni pe strada mea, tot aşa cum orice altă tară este îndreptăţită să aibă vecini buni pe strada ei. Veţi socoti, probabil, că sunt puţin cam energic cu privire la aceasta, dar am oarecare ciudă, şi socotesc că Camera va fi de acord că sunt îndreptăţit să fiu aşa». Iar, mai departe: «Singurul fel în care poţi fi sigur că vei menţine o organizaţie internaţională, este atunci când această organizaţie acceptă deplin, ca obligaţie şi politică, că tu te încrezi în cuvântul dat fără a trebui să trimiţi la fiecare cinci minute un poliţist care să verifice». «Am făcut fată aproape oricărei cereri pe care socoteam că vom fi chemaţi să le satisfacem. La Moscova, Yalta şi la toate celelalte conferinţe, nimeni nu şi-ar fi închipuit că vor mai fi şi alte cereri teritoriale... Cred că a sosit momentul ca să cântăm puţin şi cântecul nostru». (Toate rezumatele de mai sus sunt luate din ziarul

«Jurnalul de dimineaţa» apărut azi)

Aflu seara că o mulţime imensă a fost azi pe Calea Victoriei pentru a manifesta în faţa Palatului Regal, arătându-şi simpatia fată de Rege. Au fost cetăţeni de toate vârstele, începând de la elevi de scoală (pentru care se trimisese ordin să fie ţinuţi în şcoli azi, în ziua de Sf.

Mihail), studenţi, oameni maturi. Pentru a împiedica această manifestaţie de simpatie, guvernul a pus coloane de soldaţi, care însă au fost rupte de mulţime şi, pentru a risipi mulţimea, au trimis autocamioane cu agenţi comunişti care mergeau repede prin mijlocul mulţimii. Cetăţenii, ameninţaţi să fie călcaţi şi indignaţi la culme, au răsturnat autocamioanele în stradă şi le-au dat foc. Din Ministerul de Interne din fata Palatului Regal s-au tras gloanţe în cei care manifestau; au fost morţi şi răniţi, dar nimeni nu s-a retras. Au fost, de asemenea, bătuţi de mulţime câţiva comunişti care pronunţau cuvinte injurioase la adresa Regelui. La manifestaţie au luat parte şi numeroşi ofiţeri şi invalizi, şi au fost prezenţi ofiţeri englezi şi americani care simpatizau cu această mişcare, luând fotografii şi filmând diferite scene. Un colonel american, fiind ridicat pe umeri de studenţi, a luat de la o persoană din mulţime un mic steag şi, ridicându-l, încuraja pe manifestanţi.

Lumea s-a săturat şi, în disperare, înfruntă moartea. Au fost arestate numeroase persoane din mulţime şi duse la poliţie.

Vineri, 9 noiembrie

Ziarele apărute azi califică manifestaţia de ieri drept o mişcare de fascişti şi reacţionari, acuză pe Maniu şi Brătianu, iar ministrul de Interne ameninţa că ia cele mai severe măsuri.

Ieri nu a sosit în Bucureşti niciun tren sau autobuz şi se pare că nici azi.

Acum câteva zile au fost în Ungaria alegeri pentru parlament, la care au asistat şi observatori americani şi englezi. Au reuşit, cu o mare majoritate, candidaţii partidului micilor proprietari (agrarian), au urmat după ei socialiştii şi, apoi, comuniştii, cam cu o cincime. Duminică, 11 noiembrie

Primul ministru englez, Athlee, plecând cu avionul din Londra, a ajuns ieri în Statele Unite şi, la mai puţin de două ore după sosire, a şi început convorbirile cu preşedintele Truman, al Americii, cu privire la bomba

atomică, cât şi la alte chestiuni de interes mondial, mai ales acelea în raport cu încheierea păcii, care întârzie atât de mult. La convorbiri va lua parte şi Mackenzie King, primul ministru al Canadei.

În acelaşi timp când se ţin convorbiri la Washington, trimisul lui Truman în Bulgaria şi România pentru a se informa asupra stărilor din aceste ţări, Ethridge, înainte încă de a sosi în România din Bulgaria, unde se află de mai mult timp, a primit însărcinarea să se transporte la Moscova în vederea unor convorbiri al căror scop e necunoscut până acum.

În Bucureşti (şi am auzit că şi în provincie) s-au aşezat pe faţadele clădirilor mari panouri în dimensiuni imense, cu portretul în culori al lui Lenin şi Stalin. La Gara de nord, pe un perete, e un asemenea tablou în dimensiuni de 7 – 8 metri, cu Lenin care priveşte în depărtare, ca şi cum ar conduce o mare acţiune. Tabloul e luminat noaptea de două puternice reflectoaie de la distnata de vreo 20 metri. Aceste panouri au fost aşezate cu ocazia aniversării revoluţiei ruse şi au rămas mai departe. În schimb, portretul regelui nostru nu se vede pe niciun zid. Parcă Tara Românească a devenit o anexă a Rusiei.

Miercuri, 14 noiembrie

Luni, 12 noiembrie, guvernul a convocat în Piaţa Naţiunii o mare adunare pentru a protesta împotriva «anarhiştilor, fasciştilor şi criminalilor» care, cu ocazia manifestaţiilor din fata Palatului Regal, cu ocazia zilei de 8 noiembrie (ziua de Sf. Mihail) au provocat moartea câtorva muncitori. Pentru ca discursurile ţinute să fie auzite în tot oraşul, sau instalat pe străzile mai populate puternice megafoane. Ziarele conduse de grupările ce formează guvernul au apărut în doliu, iar în ele comunicate şi dări de seamă fulgerătoare, cerându-se moartea lui Maniu şi Brătianu şi a

«fasciştilor» conduşi de ei. Toate aceste ziare au anunţat că au luat parte la adunare 750.000 oameni (adică populaţia a 12 oraşe cât Craiova de mari). Este lesne de văzut că acest număr de oameni nu ar fi putut avea loc în

Piaţa Naţiunii, care nu e prea întinsă. Conducătorii însă au voit să dea impresia străinilor că întreaga populaţie a oraşului e cu ei. Se ştie, de altfel, că la fabrici, muncitorii, şi în diferite instituţii, funcţionarii, au primit ordin să vină, in corpore, sub ameninţarea îndepărtării de la lucru sau din funcţiune. Mulţi însă s-au exchivat.

Citind ziarele lor şi văzând scandalul enorm pe care-l fac, dacă nu ai şti cum stau lucrurile, ai crede că mulţimea care s-a dus în faţa Palatului Regal pentru a-şi manifesta simpatia fată de Rege (care nu mai are raporturi cu guvernul şi, deci, a devenit indezirabil şi pentru ruşi), a mers acolo numai ca să omoare şi să dea o lovitură «democraţiei» pe care acest guvern pretinde că au întronat-o. În realitate nu s-a avut în vedere decât o manifestaţie pasnică, însă manifestanţii au fost provocaţi de autobuzele, conduse de comunişti, ce treceau prin mijlocul mulţimii, voind să calce pe cei care manifestau, şi de alţi indivizi care strigau «Jos regele». Şi ei vorbesc de cei câţiva morţi de ai lor în acea busculadă, fără a vorbi de morţii mult mai numeroşi din mulţimea manifestanţilor, doborâţi de gloanţele soldaţilor din divizia zisă «Tudor Vladimirescu», formată în Rusia, şi de care acum guvernul se serveşte, gloanţe trase de la Ministerul de Interne, din fata Palatului Regal, unde se afla ministrul de Interne, Teohari Georgescu, din gruparea comunistă, şi fără a vorbi de studenţii şi elevii de liceu ce au fost arestaţi cu acea ocazie, duşi la acel minister şi torturaţi în mod sălbatic.

Se pare însă că încercarea guvernului, de a prezenta pe nevinovaţii manifestanţi ca pe nişte fascişti criminali, nu a avut prea mare succes în ochii englezilor şi americanilor din Bucureşti, care au văzut cu ochii lor ce s-a petrecut atunci. Dovadă de aceasta e şi nemulţumirea pe care, unul din ziarele guvernului, «România liberă» o manifestă în privinţa faptului că posturile de radio americane care au corespondenţi la Bucureşti n-au transmis până acum niciun cuvânt asupra demonstraţiei de la 12 noiembrie (Protestul acesta e reprodus de ziarul «Semnalul» apărut azi).

Ieri, marţi, am asistat la înmormântarea lui

D. Lupu, fostul prim preşedinte al Curţii de Casaţie, mort duminică dintr-un atac de inimă. Înmormântarea a avut loc la cimitirul Bellu. Au luat parte aproape toţi membrii Curţii de Casaţie şi alţi magistraţi, precum şi Andrei Rădulescu, fost şi el prim preşedinte al Casaţiei, şi numeroşi alţi prieteni ai defunctului, care au ţinut să-l mai vadă o ultimă dată. Loviturile pe care le-a primit, mai ales de la oamenii care l-au eliminat din magistratură, i-au dat, desigur, boala de inimă din care a murit.

Tristă şi nedreaptă soartă şi tragic sfârşit de carieră şi de viaţa a avut acest om!

Vineri, 16 noiembrie

După ce conferinţa de la Washington dintre preşedintele Truman, Athlee şi Mackenzie King s-a terminat, s-a dat ieri un comunicat al cărui cuprins, privitor la bomba atomică, s-a publicat în ziarele de azi. Pentru importanta lui, ataşez aci tăietura din

«Universul» de azi. Sâmbăta, 17 noiembrie

În loc de împăciuire şi înseninare, în Europa apar mereu semne tulburi. După alegerile de parlament ce au avut loc în Franţa, şi în care comuniştii au avut oarecare succes (aproape 1/3 din locuri), generalul de Gaulle urma să formeze guvernul, având ca sprijin majoritatea. Dar, din cauza pretenţiilor formulate de comunişti (al căror şef este Maurice Thorez) care cer să li se dea dintre cele mai importante ministere, şi care sunt foarte violenţi (un deputat de-al lor, Florimond Bonté, a declarat că pentru onoarea partidului vor lupta până la sânge), încercarea lui de Gaulle nu a reuşit şi, în consecinţă, şi-a depus mandatul. După agenţia Reuter, De Gaulle a refuzat cererea lui Thorez de a i se da unul din acele ministere importante (interne, externe sau război şi un număr proporţional din celelalte), pentru motivul că partidul comunist

«nu este esenţialmente national».

Pe de altă parte, mâine 18 noiembrie, se vor ţine alegeri în Bulgaria, cu toate că opoziţia a declarat că în

condiţiunile actuale nu va participa, şi cu toate că şeful misiunii americane, Birnes, în numele secretarului de stat american, s-a prezentat primului ministru, Gheorghi Dimitrov, cerând aminarea alegerilor. Efectuarea alegerilor este susţinută de ziarul rus «Pravda», ele sunt necesare, zice acest ziar, „pentru consolidarea democraţiei din Bulgaria», şi critică «amestecul» altor puteri în ce priveşte amânarea datei lor (informaţiile de mai sus sunt luate din ziarul «Jurnalul de dimineaţa» apărut azi).

Luni, 19 noiembrie

Din cauza manifestaţiei pe care cetăţenii Capitalei au făcut-o în faţa Palatului Regal în ziua de 8 noiembrie şi pe care se vede că ruşii au considerat-o ca un gest de nemulţumire la adresa lor, autoritatea militară rusă din România a început o serie de acte care vor pricinui multe neajunsuri poporului român. Astfel, ei au oprit ca în Bucureşti sau în alte părti ale ţării să mai fie transportat petrol (din propriile surse ale ţării), tot petrolul obţinut fiind îndreptat spre Rusia. În al doilea rând, chiar din puţinele vagoane ce se lăsaseră de ei pentru nevoile tării s-au mai luat, cu pretextul că au nevoie de ele, uneori descărcându-se de conţinutul lor (cartofi şi diferite alte alimente), care a fost aruncat fără nicio milă.

Ziarele apărute azi după amiază anunţa că Mark Ethridge, trimisul preşedintelui Truman, care din Bulgaria s-a dus la Moscova, a sosit azi în România, coborând din avion pe aeroportul Băneasa.

Miercuri, 21 noiembrie

Astăzi am intrat şi am prezidat şedinţa pentru ultima oară, a rămas de pronunţat o singură decizie pentru vineri. Începând din ziua de 26 noiembrie mă voi afla în concediu în vederea retragerii mele la pensie pentru limită de vârstă, la 23 decembrie (63 ani). Am o vechime în funcţiune de 37 ani şi 8 luni.

Cu toată cererea Statelor Unite de a se amâna alegerile în Bulgaria, ele totuşi au avut loc duminică. Opoziţia abţinându-se de la alegeri, se înţelege că au fost aleşi candidaţii propuşi de guvern, care e favorabil

sugestiilor Rusiei.

Mark Ethridge, delegatul preşedintelui Statelor Unite pentru informaţii în România şi Bulgaria, însoţit de secretarul său şi de şeful misiunii politice şi al celei militare a Statelor Unite, a făcut ieri dimineaţă o vizită Regelui Mihai la Sinaia, unde au fost reţinuţi la dejun. După dejun oaspeţii au vizitat castelul pentru a vedea comorile de artă ale Castelului Peleş, apoi Regele a avut o convorbire cu delegatul american.

Ieri a început la Nürnberg judecarea conducătorilor nazişti germani rămaşi în viaţă (20 de persoane), printre care Göring, Hess, Ribbentropp, Von Papen, generalul Keitel etc., acuzaţi de a fi comis crime împotriva păcii, crime de război, crime împotriva omenirii.

Corespondentul agenţiei Reuter, prezent la şedinţă, în raportul său spune că acesta e un început al unei noi ere, când oamenii de stat şi fruntaşii militari sunt judecaţi pentru că au impus scopuri criminale tării lor şi au pornit război.

Judecătorul britanic Lawrence, care a prezidat şedinţa, a subliniat şi el că acest proces e unic în jurisprudenţa lumii.

Citez aci câteva din noile preţuri ale pieţii (...) Zarzavaturi în piaţă aproape că nu se mai găsesc deloc.

Ruşii ne strâng ca într-o menghină.

Joi, 22 noiembrie

După ce trimisul american, Ethridge, a avut audienta la Rege, a mai avut a doua zi convorbiri cu ambasadorul rus la Bucureşti, cu primul ministru şi alţi miniştri din guvernul român.

Generalul de Gaulle a reuşit să formeze guvernul. El a luat ministerul de război; comuniştii s-au mulţumit cu ministere în legătură cu economia naţională, renunţând la ministerele de interne şi externe.

Sâmbăta, 24 noiembrie

«Jurnalul de dimineaţa» apărut ieri a publicat, după o revistă engleză, portretele celor 24 germani, fruntaşi ai nazismului, trimişi în judecata tribunalului de la Nürnberg

ca criminali de război (Göring, Ribbentropp etc.) Ataşez aci tăietura cu aceste portrete.

Radio America a comunicat zilele trecute că în tulburările de la 8 noiembrie în România provocatori au fost comuniştii.

Ziarele de azi publică informaţia că ieri dimineaţa, Mark Ethridge a avut o convorbire de două ore cu Iuliu Maniu şi apoi de o oră cu N. Penescu, secretarul partidului national-ţărănesc. După amiază a stat de vorbă şi cu I. Mihalache, dr. N. Lupu, I Hudiţa.

S-a publicat ieri în ziare informaţia că circulă azi în Ţara Românească hârtii de bancă de peste 1.000 miliarde lei. În martie acest an (adică abia acum 9 luni), nu circulau decât ceva mai mult de 400 miliarde. După cum se vede inflaţia merge cu paşi repezi.

De pe piaţă a dispărut aproape complet mărunţişul de metal de 5, 20 şi 100 lei. A fost acaparat de unii speculanţi (adevăraţi criminali), fie pentru speculă, fie pentru a turna din ei diferite obiecte pe care să le vândă cu un preţ mult mai mare decât reprezenta acea monedă. Acum, în locul monedei de metal, au început a se pune în cicrulaţia tării, de formă, de 20 şi 100 lei.

Luni, 26 noiembrie

În Camera Comunelor a avut loc, în zilele de 22 şi 23 noiembrie, două şedinţe despre care

Sebastián Şerbescu (diplomat), într-un articol publicat azi în «Semnalul», spune că ar putea rămâne memorabile nu numai în analele bătrânei adunări, ci chiar în istoria umanităţii: «Pentru prima oară s-a ridicat (spune autorul) de către doi membri serioşi şi cu simţul răspunderii, într-un parlament deprins cu discuţiuni precise şi măsurate, problema unei noi organizări politice a lumii, care să modifice nu numai forma ci, structura însăşi, a rapoartelor internaţionale».

Ceea ce a determinat aceste declaraţii şi deziderate este bomba atomică ce poate distruge omenirea şi civilizaţia. Unul din membrii vizaţi care a vorbit este Eden, lider conservator. El a spus că ştiinţă, ca întotdeauna, a

mers mai repede decât moravurile. «Dacă morala nu ajunge din urmă ştiinţa, atunci explozia ne va face praf şi pulbere».

Atât el cât şi ministrul de externe englez, Bevin, care a vorbit în urmă, au preconizat constituirea unui organism superior fiecărui stat, a unui organ mondial care să asigure şi să garanteze liniştită dezvoltare a omenirii. Aceasta, însă, presupune părăsirea prejudecăţilor naţionaliste, bazate pe exaltarea egoismului fiecărui popor.

Şi autorul articolului din «Semnalul» încheie astfel: «Guvernul Marii Britanii se plasează astfel în fruntea celei mai îndrăzneţe mişcări politice care s-a desemnat vreodată pe planul internaţional. Ceea ce până mai ieri părea utopia unor spirite speculative, se prezintă azi ca un program de guvernare. E unul din momentele cele mai solemne pe care le-a trăit omenirea şi emoţia e mare pretutindeni.

Sti-vor popoarele să păşească cu hotărâre pe noul drum care li se deschide?».

La Londra s-au întrunit delegaţi din 51 de state «pentru a întocmi un proiect de garantare a omenirii împotriva războiului».

În «Universul» de ieri şi «Semnalul» de azi se vorbeşte de Ion I.C. Brătianu, fostul şef al partidului national-liberal, cu ocazia împlinirii a 18 ani de la moartea sa. Se vorbeşte de el ca de un mare bărbat de stat, de numele căruia se leagă înfăptuirea României moderne şi a celor mai de seamă reforme – votul universal şi exproprierea rurală. «Înzestrat cu mari calităţi de om politic, Ion I.C. Brătianu a fost în toate împrejurările preocupat de binele tării sale cu cea mai adâncă sinceritate şi credinţa», spune

«Semnalul».

E de mirare că cenzura acestui guvern a lăsat să apară aceste elogii aduse fostului şef al Partidului National-Liberal, când azi, acelaşi partid, condus de Const. Brătianu, fratele defunctului, e considerat ca compus din elemente fasciste, reacţionare şi criminale, şi s-a cerut mereu arestarea şi chiar moartea şefului şi conducătorilor,

mai ales din ziua de 8 noiembrie încoace.

Mark Ethridge a avut ieri o întrevedere de două ore cu Const. I.C. Brătianu, şeful partidului liberal şi apoi cu alte personalităţi liberale. La ora 12, dânsul a plecat la Buftea, unde a luat dejunul la principele Barbu Ştirbei, fost prim-ministru. Astăzi de dimineaţă a plecat în provincie, unde va face o scurtă vizită în câteva centre din tară (Cu această ocazie va putea vedea că în ţara noastră sunt cca. 2 milioane de soldaţi ruşi).

Marţi, 27 noiembrie

Ziarele de azi publică rezultatul alegerilor de parlament (dieta), ce au avut loc de curând în Austria: a) partidul popular, fost partidul catolic, a obţinut 84 mandate; b) socialiştii 76;

c) comuniştii 3 mandate. Alegerile au fost libere. Austria e împărţită în zone, dintre care unele sunt ocupate de armata americană şi engleză, iar o altă parte de armata rusă.

Joi, 29 noiembrie

La o mare întrunire, ce a avut loc ieri la Londra, a delegaţilor partidului conservator, Churchill, luând cuvântul, a făcut o aspră critică guvernului laburist. El a spus, între altele:

«Votul alegătorilor, cu prilejul alegerilor generale, a fost unul din cele mai mari dezastre care s-au abătut asupra acestei ţări în cursul istoriei sale îndelungate şi agitate». Şi apoi a continuat spunând că conservatorii trebuie să scoată tara «din acest impas prostesc şi din eroarea în care a căzut în ce priveşte afacerile interne, tot aşa cum conservatorii au îndrumat Anglia în cursul marii lupte mondiale». Acuzând partidul laburist că stinghereşte şi întârzie refacerea practică a Angliei, în scopuri proprii, de partid, Churchill a încheiat făcând apel la forţele conservatoare şi subliniind: «Dacă ne vom face cu toţii datoria vom putea salva această tară de la prăbuşire pe povârnişul socialist», şi pentru ajungerea acestui scop dânsul prevede că însuşi poporul va fi contra socialiştilor (Din «Universul» de azi).

Vineri, 30 noiembrie

Mark Ethridge a plecat ieri cu avionul din România, deşi era vorba să mai stea vreo 10 zile. Odată cu dânsul a plecat şi Burton Berry, reprezentantul politic al Statelor Unite în România, şi Ciryl Black, secretarul său personal. Se pare că se vor opri deocamdată în Italia.

Parlamentul iugoslav (adunare constituantă) a proclamat Republica Federativă

Iugoslavă, şi a deposedat de toate drepturile pe Regele Petru şi întreaga dinastie Karagheorghevici. (Desigur, întrucât opoziţia iugoslavă nu a avut posibilitatea să candideze în alegeri, Tito a făcut ce a vrut cu ajutorul parlamentlui compus numai din partizani ai săi). Joi, 6 decembrie

Ziarele reproduc azi azi o declaraţie făcută de ministru de Justiţie, Pătrăşcanu, ziarului comunist «Scânteia». Din această declaraţie se vede situaţia în care se află magistraţii care, atunci când judecă conform conştiinţei lor, se pot expune la cele mai grave ofense şi neajunsuri. Astfel s-a întâmplat cu cinci consilieri de la Curtea de Apel din Bucureşti, secţia VIII, care au avut să judece cazul unui comerciant, anume Nelu Mihăilescu, în jurul căruia s-a făcut un mare zgomot prin presă, învinuit fiind de ascundere de mărfuri. Completul Curţii a găsit că acest comerciant nu poate fi pedepsit şi l-a achitat. Ministrul de Justiţie, în declaraţia sa, arată că a suspendat şi pus sub anchetă pe aceşti magistraţi, urmând a răspunde «nu de felul cum au dat sentinţa, ci de culpele personale în legătură cu achitarea». A mai fost pus sub anchetă preşedintele secţiei, Carol Maier, pentru că nu a intrat în şedinţa ca să prezideze completul. De asemenea, a mai fost suspendat şi pus sub anchetă judecătorul de instrucţie, Sion, care prin ordonanţa a trimis în judecată pe numitul comerciant numai pentru unele capete de acuzare din cele 9. (Întrebarea e, însă, de ce nu l-a pus sub anchetă de la început, ci abia acum, după ce a judecat Curtea de Apel).

Pentru a se vedea în completul său declaraţia

ministrului, ataşez aici tăietura de jurnal.

În legătură cu cazul de mai sus, am fost informat de un alt caz, petrecut cu câteva zile mai înainte. Un comunist (se spune că era inginer), intrând la Parchet în biroul procurorilor şi fiind foarte necuviincios, i s-a atras atenţia, ceea ce l-a determinat să înjure pe procurori. Se înţelege că a fost trimis în judecată pentru ultraj dar, din asta se vede cum înţeleg, cei din regimul actual, să trateze pe judecători.

În ziarele de ieri s-a publicat un articol din ziarul rus «Izvestia», prin care se arată că în partea Germaniei ocupată de englezi s-ar afla armată germană, peste 1 million, cu toate cadrele ei, aprovizionată de englezi, şi care face exerciţii.

În legătură cu procesul comerciantului Nelu Mihăilescu, mai aflu din ziare că, deşi achitat, a fost din nou arestat pentru alte fapte ce i se pun în sarcină şi, adus în faţa tribunalului pentru confirmare, a avut o congestie care l-a făcut să cadă jos. A fost dus la spital).

După un timp destul de lung de secetă, în care era praf pe străzi şi pământul uscat prin grădini ca în toiul verii, de azi-noapte a început să cadă o zăpadă împreunată cu ploaie, care va face mult bine griului semănat.

Duminică, 9 decembrie

De 3 zile bate un vânt puternic, o adevărată vijelie care spulberă zăpada. Oamenii merg cu capul şi corpul aplecate înainte, împotriva vântului, cu gulerul ridicat şi, adeseori, întorcând fata înapoi. Din cauza troienelor formate pe străzi în tot oraşul, de aseară tramvaiele s-au oprit. Astăzi am văzut vagoane oprite pe linie şi părăsite. N-am văzut trecând pe stradă niciun automobil. Cea mai mare parte din trenuri nu circulă. Am citit azi într-un ziar că petrol nu se mai găseşte în oraş, că oamenii suferă de frig, că un car de lemne venit de la tară în oraş, de 7 – 8 sute kg, costă

150.000 lei! După toate nenorocirile căzute pe capul tării, a mai venit şi viscolul care a troienit drumurile de comunicaţie.

Din dulapul meu de la Curtea de Casaţie, mi-am adus acasă roba, cărţile şi hârtiile ce aveam acolo. Astăzi sotia mea a început să împacheteze în lăzi lucrurile pe care le aveam la

Bucureşti, pentru a le trimite la Craiova cu trenul, îndată ce trenurile vor putea circula.

Marţi, 11 decembrie

Ne hotărâsem ca mâine să părăsim Bucureştiul şi să ne ducem la Craiova, unde ne vom stabili de acum înainte. Din cauza zăpezii mari şi a troienelor trenurile şi autobuzele, însă, nu mai circulă şi trebuie să aşteptăm să se restabilească comunicaţia. Chiar în Bucureşti, circulaţia se face foarte greu, deşi vântul a încetat. Tramvaiele merg foarte greu fiindcă, străzile fiind desfundate numai pe porţiunea pe care a mers plugul ce se pune înaintea vagoanelor, vehiculele cu cai ce merg înainte, adeseori la pas, nu se pot abate, în dreapta şi în stânga lor fiind pereţi înalţi de zăpadă. Totuşi, temperatura nu se coboară prea mult sub zero grade, aşa că sperăm că, dacă această stare va dura, circulaţia în toată ţara să se mai îmbunătăţească.

Astăzi, împreună cu sotia mea am fost la Spitalul Colentina, secţia de neurologie, pentru a vedea pe prietenul nostru, C. Poroineanu, fost avocat al statului la T. Severin, doborât de o congestie la creier care i-a paralizat mina şi piciorul drept şi l-a adus în starea de a nu mai putea vorbi decât în monosilabe. Multele suferinţe morale prin care a trecut şi, mai ales, faptul că ruşii l-au scos din casa sa spaţioasă ce avea la T. Severin, nepermiţându-i să ia nimic din ea, din care cauză a fost silit să locuiască într-o cameră găsită cu greu în oraş, l-au adus în starea aceasta.

Vineri, 14 decembrie

Azi am luat din dulapul meu, ce se găsea în camera de consiliu a completului de la Curtea de Casaţie, ultimele cărţi ce mai rămăseseră acolo şi am predat cheia aprodului C. Bănescu.

Cum urmează să plec luni dimineaţa, mi-am luat rămas bun de la colegii secţiei. Preşedintele Tănăsescu mi-

a spus câteva cuvinte de bună apreciere pentru mine ca magistrat şi coleg şi şi-a exprimat părerea de rău că noua lege a redus limita de vârstă, ceea ce a adus punerea mea în retragere. Doi dintre colegi, Spoială şi Benedict Stoenescu, s-au arătat cu deosebire mişcaţi de plecarea mea. Am spus şi eu, tuturor colegilor, că-mi voi aminti totdeauna cu multă plăcere de timpul petrecut împreună şi mi-am exprimat urarea şi dorinţa de a ne revedea în timpuri mai bune decât cele de azi (vezi lista colegilor peste 3 pagini).

Viscolul a astupat în aşa fel şoselele încât nu e speranţa ca autobuzele ce făceau cursa între Bucureşti şi Craiova să pornească curând. Numai trenurile, puţine câte sunt, şi-au putut face loc şi au început să circule, mai mult sau mai puţin regulat. Între Bucureşti şi Craiova, în afară de un tren personal, s-a pus în circulaţie în fiecare zi, dimineaţa, un automotor rapid, pentru care se dau locuri numerotate. Aseară, la ora 4, 30, voind să văd dacă pot lua bilete, m-am dus cu nepotul nostru, Nicu, la biroul C.F.R. din Calea Victoriei. Erau înăuntru cel puţin 300 de persoane care aşteptau să le vină rândul la bilete. Astăzi de dimineaţă, Natalia şi Nicu s-au dus acolo şi au aşteptat în faţa uşii exterioare până ce la ora 8 s-a deschis uşa. După două ore şi jumătate au reuşit, în sfârşit, să ia bilete pentru luni la automotorul rapid, căci până atunci sunt date toate biletele. Numai Nicu a reuşit să ia pentru duminică, astfel că el va pleca cu o zi înaintea noastră.

Avem însă unele încurcături cu trimiterea bagajului mai greu, care ar putea merge cu un tren de coletărie rapidă, dar care nu pleacă decât din gara Filaret şi numai după ce se va constata că poate merge fără nicio piedică. Dacă nu vom putea să-l predăm, îl vom lăsa în grija lui Ion Foarte.

Înainte ca delegaţii celor 52 naţiuni să se adune la Londra pentru discuţia încheierii păcii, adunare ce va avea loc în plenul ei în ianuarie, ministrul de Externe al Statelor Unite (Byrnes) şi al Angliei (Bevin) se vor duce la Moscova pentru a avea convorbiri (la 15 decembrie) cu Molotov,

ministrul de externe rus.

Iată numele colegilor din secţia II, cu care am lucrat: 1) T. Tănăsescu, preşedinte; 2) Tuliu Dantte; 3) I. Predovici; 4) A. Procop D-trsecu; 5) Mircea Niciu; 6) Lungulescu; 7) Lascăr Spoială; 8) V. Bărăscu; 9) Al. Minculescu; 10) Odobescu; 11) Sinevici; 12) I. Popescu; 13) I. Munteanu; 14) N. Rusescu;

15) Staniu; 16) Frumusanu, consilieri.

Dintre procurorii Casaţiei, cei care au lucrat la secţia II sunt: 1) Benedict Stoenescu (unul din cei mai buni procurori pe care i-a avut Casaţia); 2) Mih. Papadopol; 3) Panu; 4) Cerban; 5) Dimiu.

Magistraţi asistenţi: 1) A. Minculescu; 2) Enea Isacu; 3) Gh. Popescu; 4) Buznea; 5) Klein; 6) Brândusi; 7) Trandabura; 8)

Paraschivescu; 9) Efrimescu; 10) Alexandrescu;

11) Dragomirescu (prim magistrat: C. Popescu).

Marţi, 18 decembrie

Ieri la ora 12, eu cu sotia şi cu Natalia am sosit la Craiova după enorme dificultăţi.

În Bucureşti, a trebuit mai întâi să trimitem bagajul mai greu, în lăzi şi coşuri, cu trenul de marfă (coletărie rapidă). A trebuit să ne interesăm, în mai multe rânduri, la gara Bucureşti-Filaret, unde se primesc asemenea colete (căci în Gara de Nord magazia a fost distrusă prin bombardamentul de anul trecut), dacă au început să circule trenurile. În sfârşit, sâmbătă după amiază am putut să predăm cele vreo 300 kg de bagaj. Ca să se vadă preţurile la care s-a ajuns în aceste timpuri, notez aci că pentru transportul acestor bagaje din str. Eroului la gara Filaret (cam 20 km) 15.000 lei, iar plata celor care au ajutat la încărcatul şi descărcatul lor, 5.000 lei, total 20.000.

Scăpând de grija bagajului mai mare, am început să ne îngrijorăm dacă noi însi-ne vom putea pleca, deşi avem luate mai dinainte biletele pentru trenul autorapid, în care se arată numărul vagonului şi al locului ce trebuie să ocupi. Căci în zilele precedente s-a întâmplat lucrul

următor: s-au dat bilete pentru fotolii şi pentru stat în picioare, ca să poată încăpea în patru vagoane, şi trenul a tras în gară numai cu două sautrei vagoane, din care unul e ocupat întreg de 10 – 15 militari ruşi. Aceasta pricinuieşte, pentru călătorii români care au bilete, o îmbulzeală nemaipomenită şi, la sfârşit, foarte mulţi rămân pe peron, urmând să plece cu trenurile următoare, dacă vor putea.

Având bilete pentru trenul de ieri dimineaţă (ora 6, 30), ne-am sculat la ora 4 şi ne-am aranjat ultimul geamantan. Pe la ora 5, 30 a venit la noi Natalia, însoţită de domnul Nelu

Locusteanu, la care stă, de servitoare lui şi de un soldat, ordonanţa la un colonel, ca să ne ajute să ducem la gară cele 5 geamantane ale noastre şi ale Nataliei. Am avut un ajutor în plus, pe servitoarea gazdei noastre, şi noi înşine am pus mâna pe câte ceva. Ne-am dus pe jos până la staţia de tramvai de la Casa militară şi ne-am coborât la Gara de Nord. Am transportat apoi bagajul pe peronul unde trebuia să tragă trenul. Călători se adunau din ce în ce mai mulţi şi toţi se întrebau câte vagoane va avea de astă dată trenul şi dacă vor avea norocul să se urce. Pe peron se afla şi Ion Foarte, care venise să ne dea şi el un ajutor, dacă se va putea.

În sfârşit, pe la ora 7 fără un sfert se vede trenul venind. Înfrigurare şi nelinişte printre călători care se apropie de marginea peronului spre a fi cât mai aproape de uşa de intrare a vagoanelor. Trenul e compus din 3 vagoane, în loc de 4, iar unul e destinat pentru ruşi. În sfârşit, trenul s-a oprit şi începe urcarea. Ce am văzut şi ce am suferit, vom ţine minte toată viaţa. Am lăsat bagajul jos, sub paza celor ce ne însoţiseră, pentru ca noi, cei care ne urcăm, să fim cât mai liberi în mişcările noastre, urmând ca, după ce vom putea urca, să ni se dea bagajul pe fereastră. Începând îmbulzeala spre intrări, am intrat şi noi în şuvoi, întâi Natalia şi ceva mai în urmă eu şi cu sotia mea. După vreun sfert de ceas, în care timp ne-am împiedicat de mormane de zăpadă, de geamantane aflate

în mâini sau părăsite pe jos, într-o îmbulzeală şi strivire infernală, într-un vacarm de strigăte, de ţipete, de înjurături, ajungem în sfârşit şi noi la uşă; trece întâi Natalia cu Geta (care dormise la noi), apoi, împins dinapoi, reuşesc şi eu să pun mâna pe bara de fier de la scară, mă urc cu multă greutate, căci înaintea mea de aflau alţii şi, în sfârşit, mă găsesc la intrarea vagonului, aproape de uşă. După câteva minute ajunge şi sotia mea la scară, o ajut să se urce şi să ocupe şi ea un loc la intrare. După ea mai pot intra câţiva, iar ceilalţi rămân pe jos. Vagonul este supraîncărcat. Dacă ai vrea să scoţi ceasornicul din buzunar, ar fi aproape imposibil. După câteva minute trenul a plecat iar bagajul nostru a rămas jos. Sperăm că cei care veniseră la gară, ca să ne ajute să-l primim pe fereastră, vor avea grijă de el.

Cine ştie când îl vom avea la Craiova. Notez că, după ce s-au pus la dispoziţia călătorilor vagoanele pentru care s-au dat bilete, nu a fost nimeni la treni dintre autorităţile din gară care să ţină ordine, şi a lăsat ca lumea să se strivească.

Trenul, care e un tren automotor rapid şi care nu opreşte decât în gările principale, a mers destul de bine. În cinci ore, deci la ora 12, am ajuns la Craiova. Am stat tot timpul, şi eu şi sotia mea, în picioare. Când ne-am coborât în gara Craiovei, am mulţumit lui Dumnezeu că am ajuns teferi. În gară găsim pe Nicu şi pe profesorul Purcaru, unchiul Geţii, cu sanie. Tinerii (Natalia, Nicu, Geta), cu puţinul bagaj uşor ce s-a putut aduce, s-au urcat în sanie, iar eu cu sotia şi cu profesorul Purcaru ne-am dus pe jos acasă.

E o zi frumoasă, cu soare. Zăpada ce a căzut din bensug e albă şi strălucitoare. După îmbulzeala din tren, drumul prin aerul rece şi curat ne-a înviorat. Acasă găsim bine, cucoana Margareta tăiase o gâscă şi ne aştepta cu ciorbă de potroace şi cu friptură.

Viaţa în Bucureşti, ca şi în Craiova şi ca în toată ţara, a ajuns aproape insuportabilă. Oamenii nu mai găsesc alimente. Un kg de carne de vacă, atunci când se găseşte,

se cumpără cu preţul de 5.000 lei, un kg de carne de porc cu 10.000 lei, un ou cu 7 – 8 sute lei, un litru de lapte cu 800 – 1.000 lei. În piaţă, catrofi şi alte zarzavaturi nu se mai găsesc, oricât ai vrea să dai. Numai cei care au avut o bucată de pământ sau au legături prin tară se mai pot aproviziona.

Iată de ce noi eram atât de grăbiţi să plecăm din Bucureşti, unde eram ameninţaţi de o adevărată foamete. Aici mai putem aduce alimente de la Pleniţa.

Ca şi astă vară, Craiova e plină de ruşi. Se spune chiar, că acum sunt şi mai mulţi. Cele vreo două milioane de ruşi ce se află în ţara noastră, şi care toţi voiesc să trăiască bine ca într-o tară cucerită, sustrag populaţiei autohtone alimentele care în anul acesta au fost în foarte redusă cantitate din cauza secetei. Ce va fi până la noua recoltă, numai Dumnezeu ştie.

În casă la noi, cele două camere dinspre stradă şi bucătăria sunt ocupate de acelaşi maior rus şi de ordonanţă lui.

Joi, 20 decembrie

Din cauza drumului foarte greu, troienit de zăpezi, două sănii plecate din Pleniţa, de acasă de la noi, cu alimente pentru noi şi pentru alte rude din Craiova, au ajuns din Pleniţa la Craiova – distantă de 60 km – în 36 ore, când distanta aceasta e parcursă pe timp bun, chiar cu încărcătră, în cel mult 10 ore.

Sâmbăta, 22 decembrie

Ieri mi-au venit în bună stare, în gara Craiova, lăzile trimise din gara Bucureşti-Filaret. Seara le-am şi adus acasă.

Astăzi au plecat săniile ce au venit de la Pleniţa. Într-una din ele s-au urcat, pentru a merge la Pleniţa, Natalia şi Nicu, bine îmbrăcaţi în cojoace.

Duminică, 23 decembrie

Astăzi am împlinit vârsta de 63 de ani. După legea cea nouă, am atins deci limita de vpâstă. De azi, prin urmare, mă aflu în poziţie de retragere pentru regularea drepturilor de pensie. Cariera mea de magistrat a durat de

la 1 mai 1908, când am fost numit magistrat stagiar la Judecătoria rurală Călnic-Gorj, în total 37 ani şi 8 luni.

În Craiova preţul cărnii pentru sărbători s-a fixat de primărie în felul următor: carnea de vacă 3.500 lei kg; carnea de porc 7.500; dar e problematic dacă preţul va fi respectat.

Sâmbăta, 29 decembrie

Astăzi ziarele publică pe o pagină întreagă textul comunicatului celor 3 miniştri de Externe, al Rusiei, Statelor Unite şi Angliei, întruniţi în Conferinţă de la Moscova care s-a încheiat.

Rezultatul pentru Româia este destul de meschin. Ne aşteptam din partea Statelor Unite şi Angliei să susţină România cu mai multă vigoare. Vedem însă că ei au cedat Rusiei şi în cazul nostru, ca în multe alte cazuri.

Iată câteva rânduri din comunicatul privitor la România: «M. Să Regele va fi sfătuit ca un membru al Partidului naţional ţărănesc, şi un membru al Partidului liberal să fie cuprins în guvern» (Va să zică, din vreo 20 de miniştri, cât sunt cu toţi, aceste mari partide istorice vor fi reprezentate în guvern prin câte un singur ministru!).

Apoi, comunicatul urmează: «Comisia menţionată mai jos (compusă din Vasiński, Hariman şi Sir Archibald Clark Kerr) ca trebui să fie de acord că: a) ei (adică membri celor două partide) sunt cu adevărat membri reprezentativi ai grupurilor de partide nereprezentate în guvern; b) că ei sunt potriviţi (?) şi vor lucra leal cu guvernul. Cele 3 guverne iau notă că guvernul român astfel reorganizat, că alegeri libere şi nestingherite vor fi ţinute cât de curând posibil, pe baza votului universal şi secret... Guvernul reorganizat va da asigurări cu privire la acordarea libertăţii presei, a cuvântului, a religiei şi a asociaţiei» etc.

Până la 1 mai 1946, mai spune comunicatul, va trebui să se încheie pacea cu România, Italia, Ungaria, Bulgaria şi Finlanda.

Sărbătorile Crăciunului au trecut destul de trist, în împrejurările vitrege în care se află tara.

Ruda noastră, dl. I. Locusteanu, în seama căruia rămăseseră geamantanele noastre în Gara de Nord, în dimineaţa când am plecat din Bucureşti, şi pe care ne-a fost imposibil să le urcăm în tren, le-a adus el alaltăieri, cu ocazia venirii în Craiova pentru a-şi vedea mama şi sora. De data aceasta, ne spunea el, a fost mai multă înlesnire la tren.

1946

Marţi, 1 ianuarie

Azi-noapte, la ora 12, cu ocazia începerii noului an, Regele Mihai a adresat prin radio poporului român un mesaj prin care, între altele, a spus: «Anul care a trecut a adus sfârşitul războiului. Noul an se deschide sub semnul păcii şi al nădejdilor de mai bine, la care omenirea are dreptul în urma victoriei Naţiunilor Unite asupra forelor asupririi, intolerantei şi agresiunii... Timpurile sunt încă grele, nevoile (dificultăţile) sunt încă foarte mari şi rănile de vindecat sunt multe. Sunt încredinţat că spiritul de dreptate şi de înţelegere al Marilor Naţiuni Unite ne va ajuta să încheiem cât mai curând tratatele de pace care să ne îngăduie, în sânul Naţiunilor Unite, să colaborăm şi noi la marea operă de aşezare păcii în lume». Face apoi apel la unirea tuturor.

Vineri, 4 ianuarie

«Universul» sosit azi la Craiova are următoarele ştiri.

În ziua de marţi, 1 ianuarie, după amiaza, membrii Comisiei aliate pentru România (Vâasiński, William Averrel Harriman, Archibald

Clare Kerr) au fost primiţi într-o audientă comună de Regele Mihai. Audienta a durat o oră şi în cursul ei Suveranul a fost informat asupra hotărârilor luate la Moscova cu privire la România (primirea în guvern a câte unui reprezentant din partidul naţional ţărănesc şi liberal). A doua zi, miercuri, delegaţii Statelor Unite şi Angliei au făcut o vizită lui Iuliu Maniu şi C. Brătianu. Aceştia, pentru a da un răspuns, au convocat birourile politice respective.

Românii îşi puseseră mari nădejdi în ajutorul pe care ni-l vor da Statelor Unite şi Angliei împotriva acaparării

României de către Rusia. Acum, în urma rezultatului Conferinţei de la Moscova, toată lumea e deziluzionată şi se întreabă: cine va mai salva tara noastră?

Duminică, 6 ianuarie

După cuvenitele deliberări, cele două partide, naţional-ţărănesc şi national-liberal, au desemnat persoanele care ar urma să le reprezinte în guvern şi au adus la cunoştinta preşedinţiei de consiliu hotărârile lor.

Un eveniment politic însă, care prin producerea lui în aceste momente este întristător, ar putea da naştere la noi încurcături: dr. N. Lupu, numind reacţionari pe Iuliu Maniu şi I. Mihalache, conducătorii partidului naţional-ţărănesc din care numitul dr. Lupu a făcut până acum parte, a declarat şi a publicat în toate ziarele că se desparte de vechea conducere şi înfiinţează un nou partid cu numele «partidul ţărănesc democrat». Bineînţeles, această hotărâre a dr. Lupu (trecut până azi prin mai multe partide), nu poate decât să bucure guvernul, căci prin această acţiune (poate ajutată şi de guvern) se speră ca partidul condus de Iuliu Maniu să fie slăbit.

Marţi, 8 ianuarie

Astăzi la Curtea de Casaţie (ca şi la toate instanţele judecătoreşti) a fost prima şedinţă după vacanta Crăciunului. Eu nu am mai avut grija plecării la Bucureşti. Intrarea la şedinţele de judecată pentru mine s-a terminat.

Partidele naţional-tărănesc şi liberal au desemnat ca participanţi la guvern pe prof. Emil Hateganu şi Mihail Romniceanu, minişti fără portofoliu. Ei au depus jurământul în faţa Regelui (ei nu iau parte la guvernarea propriu-zisă, nu-şi iau nicio răspundere în această privinţă, rolul lor fiind acela de a observa împlinirea condiţiilor de libertate a presei şi a cuvântului etc.)

Vineri, 11 ianuarie

Ieri s-a deschis la Londra Adunarea naţiunilor (51 naţiuni), compusă din vreo 2000 delegaţi. Rostul acestei adunări este încheierea păcii, stabilirea mijloacelor de înlăturare a războiului în viitor, reglementarea întrebuitării energiei atomice etc. În magazine, mărfurile sunt pe

sfârşite. Se pare că în fabricile noastre nu se mai lucrează nimic, iar de importat nu e nicio spernată. Multe prăvălii se închid, iar preţul lucrurilor rămase este spăimântător. Bătutul unei perechi de pingele cu materialul cizmarului costă 25.000 lei. Cizmarul care ne lucrează nouă, întrebat asupra acestui preţ fabulos, ne-a răspuns: ăsta e rezultatul

«democraţiei» de azi. Şi, ne-a explicat el şi am auzit şi din alte părti, că 1 kg de talpă pentru pingelit costă 75.000 lei (Cu preţul de 25.000 lei, ce se plăteşte azi pentru un pingelit, se cumpărau în 1938 – 39 peste 30 perechi de pantofi sau ghete). Băniciorul de porumb a ajuns la 15.000 lei.

La Craiova, unde nu mai târziu decât în septembrie se vindea pâinea fără cartelă şi cită voiai, azi se dă cu cartele, la două zile odată, adică 159 gr. pe zi. Uneori trec şi mai multe zile fără pâine. Şi, dacă ar fi făină de porumb, totul ar fi uşor de rezolvat, dar făină de porumb nu se găseşte.

La sate, de asemenea, din cauza secetei de anul trecut, e mare lipsă, iar drumurile sunt aproape impracticabile din cauza zăpezii. De la Pleniţa, cine voieşte să vină la Craiova trebuie să plece pe jos la gara Moţatei (25 km), căci cu sania nu se poate merge, şi de acolo să ia trenul.

Când doi oameni se întâlnesc, nu au altă vorbă decât aceasta: când vor pleca ruşii de la noi din tară? Căci toată lumea se simte înăbuşită. Ei sunt ca nişte stăpâni în casele noastre, ei ne-au luat mijloacele noastre de trai şi ne simţim mai săraci şi mai lipsiţi în fiecare zi. Şi ei stau mereu şi se aşază ca şi cum şederea lor în ţara noastră ar trebui să fie de lungă durată, iar guvernul pe care-l avem şi organele lui strigă, prin toate mijloacele ce-i stau la dispoziţie, că niciodată în Ţara Românească nu s-a realizat, ca azi, un regim mai democratic, mai liber, mai folositor poporului!

Până acum nu am văzut să fi apărut vreun ziar al liberalilor sau naţional-ţărăniştilor, ai căror 2 reprezentanţi au fost primiţi în guvern. (...)

Joi, 17 ianuarie

La postul de radio din Paris s-au rostit unele cuvinte îmbucurătoare cu privire la România. «Printr-o răsturnare rapidă a politicii, declară glasul Franţei, Regele României a provocat prăbuşirea frontului german din România, ceea ce a avut apoi urmări asupra situaţiei trupelor germane din Grecia, Iugoslavia şi Bulgaria. Se cunoaşte, de asemenea, preţioasa contribuţie adusă după aceea de armatele române în Transilvania şi Cehoslovacia împotriva forţelor hitleriste».

«Franţa socoteşte că România a adus prin contribuţia ei o scurtare a războiului cu cel puţin şase luni».

Cenzura poştală (cu mici excepţii) a fost desfiinţată în România.

Gruparea numită «Uniunea patriotică», având membri de extremă stângă (din ea face parte şi actualul ministru al propagandei, Constantinescu – Iaşi, cunoscut pentru idelile sale comuniste), s-a transformat în partid politic, numit «Partidul national popular».

Alaltăieri şi ieri a nins din nou, o zăpadă gorasă.

Miercuri, 23 ianuarie

De 4 zile nu s-a mai dat în Craiova deloc pâine. Populaţia a început să se exaspereze. Abia azi s-a dat raţia pe o singură zi şi, Dumnezeu ştie, când se va mai da acum. Cetăţenii se întreabă ce fac primarul şi prefectul judeţului?

Pe lângă lipsa aceasta crâncenă de alimente (carne se găseşte odată pe săptămână cu 6.000 lei kg, zarzavaturi şi legume aproape deloc, iar când se găsesc sunt extrem de scumpe, spre ex. un fir de praz sau o ridiche mică 300 lei, fasolea 2000 lei kg), a venit, în urma noii zăpezi căzute, un ger mare care în timpul nopţii atinge 22 grade sub zero, tocmai acum când combustibilul nu se găseşte.

Ruşii, însă, au de toate, şi alimente şi combustibil; taie pădurile noastre şi le ard. Îmi spunea un silvicultor că s-au tăiat pentru ei în păduri (sau se duc singuri şi taie), suprafeţe ce erau destinate să fie terminate abia în 1949.

Generalul de Gaulle, şeful guvernului francez, a demisionat. Cauza demisiunii este că nu putea guverna din

cauza luptei dintre partide, fiecare din aceste partide căutând să-şi impună punctul său de vedere.

Sâmbăta, 26 ianuarie

Adunarea constituantă franceză a ales prim-ministru pe Govin, fost preşedinte al acelei adunări, în locul lui de Gaulle, demisionat.

La Adunarea naţiunilor din Londra, delegatul rus Gromîko a ridicat chestiunea de ce Grecia şi Indonezia sunt ocupate de armată engleză (În Grecia între comnunişti şi moderaţi sunt atât de grave neînţelegeri, încât nu se ştie cum vor fi aplanate).

În Craiova, încă de astă toamnă, ofiţerii ruşi (mare parte) şi-au adus din Rusia soţiile şi copiii. Comandamentul rus are în Craiova (la liceul «Elena Cuza») înfiinţat un teatru rusesc, sală de cinematograf, de petreceri, de întruniri etc. Încă de la început, cafeneaua şi restaurantul

«Minerva», şi alte săli, au fost rezervate pentru ei.

Joi, 31 ianuarie

Americanii anunţa că savanţii lor au obţinut negătura cu luna prin ajutorul unor unde electrice; semnalul dat de pe pământ a atins luna şi s-a înapoiat la locul de trimitere (ecou). Numai aşa s-a putut şti că mesajul a atins globul lunar.

Ziarele au publicat că bugetul Ţării Româneşti a atins cifra impresionantă de peste

2000 miliarde lei. Sâmbăta, 9 februarie

S-a comunicat la radio şi prin ziare că guvernul englez şi cel al Statelor Unite au recunoscut guvernul român, aşa cum a fost completat, numai cu cei 2 reprezentanţi ai marilor partide de opoziţie, cel national-ţărănesc (Maniu) şi cel national liberal (Brătianu), şi încă în calitate de miniştri fără portofoliu! (Rezultă din aceasta că ruşii şi-au impus voinţa lor de câte ori au voit. Prin guvernele pe care le-au impus, ei sunt stăpâni în Polonia, România, Bulgaria, Serbia. Am ajuns acum la impresia că puterea şi ajutorul anglo-american, în care speram, sunt iluzorii. Nici măcar nu s-au îndeplinit toate condiţiile de la Moscova, căci se poate spune că presa opoziţiei nu există!

De cele câteva exemplare din puţinele ziare ale opoziţiei, ce apar în Bucureşti, în provincie nu ajung, dispărând pe diferite căi. Populaţia e doritoare să vadă cum arată un ziar al opoziţiei, după atâta timp de strangulare a pesei, şi nimeni nu poate pune mâna pe un ziar).

Colegul Spoială îmi scrie din Bucureşti, între altele, că 1 kg de carne de vacă, atunci când se poate găsi, rar, costă 10.000 lei.

Miercuri, 13 februarie

În sfârşit, am putut obţine două ziare ale opoziţiei, şi anume: «Dreptatea» – national-ţărănista, cu data de 5 febr. 1946 (nr. 1) şi

«Liberalul» – national-liberal (Brătianu), cu data de 13 febr. (nr. 3).

Într-un articol de fond, intitulat Continuăm, «Dreptatea» scrie, între altele:

«Dreptatea», iat-o din nou în arena publică, acolo unde se afirmă credinţele, se ciocnesc convingerile, se înfruntă ipocrizia, se demască minciuna şi se înfierează abuzul, sub orice formă s-ar înfăţişa». Mai este tipărit în ea o Chemare a partidului naţional-ţărănesc, un articol intitulat Partidul naţional-ţărănesc doreşte ca alegerile să se facă până la 1 mai, în care se redă declaraţia făcută de ministrul Haţiegan, delegat naţional-ţărănist în guvern, declaraţie din care rezultă că Anglia şi Statele Unite nu au înţeles să recunoască guvernul român decât în anume condiţiuni: libertatea presei, a întrunirilor, alegeri în timp cât mai scurt posibil. (E curios că guvernul, care pretinde că are atâta popularitate în tară, fuge de alegeri, dorind ca ele să aibă loc cât mai târziu, pe când opoziţia cere alegeri urgente, în orice caz, înainte de 1 Mai).

În sfârşit, în aceeaşi gazetă, e redată o cuvântare a fruntaşului naţional-ţărănist Mihalache, ţinută la C. Lung în ziua de 27 ianuarie, la o mare întrunire regională. După ce se ocupă de pacea viitoare, care trebuie să cuprindă întreg Globul, şi de Conferinţa de la Moscova, pentru recunoaşterea guvernului român, se ocupă de lupta pe care partidul trebuie să o ducă, întrebându-se cu cine

trebuie să lupte şi răspunzând că nu are cu cine.

«Copacul guvernamental este aşa de slab că numai să sufli în el şi cade. Rădăcinile lui, cele care cresc în solul tării, sunt uscate. Dacă desfaci guvernul de numeroasele lui coji, găseşti un sâmbure comunist; restul este camuflaj». Apoi, după ce arată care e doctrina comunistă şi întreabă pe comuniştii români de ce nu vorbesc cu sinceritate în numele acelui program, urmează: «De ce ni se vorbeşte în numele altor interese, până şi în numele marei finanţe şi marei industrii particulare? De ce se camuflează în spatele unor formaţiuni improvizate după aceleaşi metode şi chiar cu aceleaşi elemente care au fost des compromise sub dictatura Regelui Carol şi mareşalului Antonescu? În fiecare zi răsar noi partide şi noi grupări, prin desfacerea şi refacerea unora şi aceloraşi. Nu ne lăsăm impresionaţi de aceste ciupercării ce cresc din putregaiul moral al societăţii şi din uscăturile partidelor serioase» etc.

«Liberalul» tipăreşte, la loc de frunte, un articol intitulat Frica de alegeri, care începe aşa: «Este locul şi momentul să înfăţişăm opiniei publice adevărul întreg, fără reticenţe şi fără menajamente, despre problema politică esenţială a democraţiei române: alegerile legislative. În sânul grupărilor coaliţiei frontului democratic continuă să se învedereze din ce în ce mai mult teama de alegeri… F.N.D., în loc să înceapă, după atâta amar de vreme, a pune în practică principiile cu adevărat democratice, premergătoare unei manifestări a voinţei populare şi să realizeze în fapt un regim democratic, s-a dedat la experienţe de reforme sociale, în speranţa că-şi va crea o platformă politică pentru alegeri… Teama de alegeri este, deci, în realitate, teama justificată de popularitate, aşa de înrădăcinată în masele populare, a partidelor democratice».

Miercuri, 20 februarie

În Rusia au avut loc alegeri pentru Sovietul Suprem. Cum în Rusia nu există alt partid, decât cel comunist, şi nici alte idei, decât ale conducătorilor de până acum,

rezultatul votului a fost pentru alegerea lui Stalin şi a colaboratorilor săi. (Au votat şi soldaţii din România).

Ziarul «Dreptatea», al partidului naţional-ţărănesc, a publicat dovezi din care rezultă că mulţi dintre colaboratorii de azi ai ministrului propagandei (C-tinescu-Iasi) au colaborat cu regimul Antonescu şi cu nemţii. Se citează ca dovadă şi gazetele germane în care au apărut şi fotografii ale colaboratorilor de azi ai ministrului propagandei.

Acelaşi ziar, cu data de marţi 19 februarie, arată cum, de 8 ani, adică sub Regele Carol al II-lea, sub regimul legionar şi al lui Antonescu, precum şi azi, Iuliu Maniu e pus mereu sub supraveghere şi spionaj, prin automobile şi agenţi ce stau în apropiere de locuinţa lui, spre a vedea cine intră şi cine iese, şi care sunt acţiunile acestui om. Şi ziarul termină astfel acest articol: «Dar ca această urmărire să dăinuiască şi azi, ne explicăm într-un singur fel: între regimul de azi şi cele trei precedente nu e nicio deosebire, apucăturile, procedeele şi mentalitatea lor e aceeaşi. Oricum ar fi, un lucru e cert: n-a existat în

România tuturor timpurilor o ruşine mai mare ca un şef de partid să fie urmărit, cum odinioară Ohrana ţaristă urmărea activitatea elementelor democrate din Rusia. De azi înainte, urmărirea cu agenţi a domnului Maniu porneşte pe al 9-lea an».

În Belgia au avut loc alegeri generale.

Majoritatea o are partidul social-crestin.

Ziarele s-au scumpit la 200 lei numărul, de la 60 lei cât au fost până acum (şi de la 2 şi apoi 5 lei cât erau acum câţiva ani). S-au mai scumpit enorm taxele la radio şi la telefon, precum şi produsele regiei (o cutie de chibrituri 60 lei).

Vineri, 1 martie

La o mare manifestaţie cetăţeneasca ce a avut loc la Câmpulung, Const. I.C. Brătianu, şeful partidului liberal, a ţinut o cuvântare din care extrag câteva pagini.

După de face istoricul actului de la 23 August 1944, referindu-se la partidul comunist şi la guvernul F.N.D.

spune: «Ceea ce pot afirma este că guvernul fenedist, în loc să refacă şi să sporească producţia, să restabilească circulaţia, să refacă adtia şi să garanteze libertăţile cetăţeneşti, a avut un rol cu totul contrar acelui ce îi cereau interesele ţării. El a introdus un regim de dictatură mai acerb ca cele precedente şi a distrus producţia în toate ramurile economiei naţionale». După ce, apoi, arată că prin reforma agrară şi, mai ales prin modul cum a fost aplicată, s-a adus agricultura în situaţia precară de azi… «Azi nimeni nu mai este stăpân pe proprietăţile rurale şi nimeni nu mai are râvna să facă o cultură raţională. Trebuinţele populaţiei sunt acelaşi, dar suprafeţele cultivate sunt mult reduse, iar inventarul agricol a dispărut. Exproprierile şi împroprietăririle se fac pe temeiuri politice, cu favoritism şi corupţie. Cea mai adâncă incompetentă conduce Ministerul Agriculturii, care practică o politică de ură contra celor ce au lucrat şi realizat progresul agricol al ţării». Continuând, spune că partidul liberal, «care de la 1864 a împroprietărit pe ţărani dându-le 15 milioane de pogoane de pământ, nu poate fi în contra împroprietăririi foştilor ostaşi din războaiele din urmă, dar partidul liberal nu poate admite confiscarea proprietăţii. Fiecare cetăţean trebuie să fie stăpân pe produsul muncii lui şi pe proprietatea lui. Noi nu vrem luptă de clasă, ci armonizarea intereselor tuturor, proprietari şi muncitori». Expune, mai departe, că industria este aproape distrusă, prin faptul că activitatea comunistă este desfăşurată în lupta ce caută să se creeze între muncitori şi patroni, pe de o parte şi pe de alta, prin siluirea părerii lucrătorilor.

«Trebuie să dăm lucrătorilor posibilitatea de a-şi arăta liber părerile, să-i scoatem, deci, de sub teroarea cuiburilor de comunişti care-i asupresc». Vorbind despre comerţ, arată că guvernul caută să-i distrugă prin persecuţii, prin nesiguranţa, prin asupriri fiscale. «Statul nu poate înlocui pe comercianiti» etc. A vorbit apoi despre nestabilitatea monedei naţionale şi de proasta stare a comunicaţiilor şi transporturilor, arătând că, căile noastre

ferate şi-au făcut şi-şi fac datoria către tară, dar sunt puse în neputinţa de a da rezultatele dorite. Termină vorbind de anarhia morală de azi, referindu-se la Gh. Tătărăscu, «sprijinitorul de ieri şi de azi al sistemelor dictatoriale» («Liberalul» cu data 28 febr. 1946).

În acelaşi ziar se publică ştirea că şeful partidului liberal a fost victima unui atentat pus la cale de agenţii comunişti. Asupra automobilului în care mergea (se pare că spre C-lung), s-a repezit din direcţie opusă spre el un automobil şi că, dacă şoferul nu avea prezenta de spirit să bage maşina în şanţ, ar fi fost izbită.

De asemenea, în ziarul lor, «Dreptatea», ţărăniştii se plâng că mare parte din sediile lor au fost devastate de agenţi comunişti, iar întrunirile lor făcute aproape imposibile prin scandalurile şi gravele bătăi aplicate participanţilor de aceiaşi agenţi. De asemenea, acelaşi ziar face cunoscut că s-au încercat două atentate, unul asupra secretarului general al partiduluinat. -tărănesc, Penescu, şi altul asupra şefului partidului n.t. din Argeş.

Cei care au fost de curând la Cluj, aduc de acolo ştirea că Maniu şi partidul său se bucură de o popularitate imensă, portretul său se vede peste tot.

Ieri şi azi, fiind zile frumoase şi calde, am început lucrul la grădina din dosul casei.

Joi, 14 martie

Acum câteva zile, fostul prim-ministru al Angliei, Churchill, a ţinut în America, în prezenta preşedintelui Truman, un mare discurs în care a învinuit Rusia că metodele întrebuinţate de ea nu sunt dmocratice, că nu-şi retrage armatele din ţările ocupate şi că, din cauza ei, pacea nu se poate face.

La Arad, un grup de comunişti, intrând în clubul partidului naţional-ţărănesc, au lovit pe membrii partidului aflaţi acolo, şi mai ales pe Alexe Botioc, vechi luptător ardelean, din care acesta a murit. Ziarul naţional-ţărănesc

«Dreptatea», anunţând această moarte, a apărut în doliu.

Acelaşi ziar «Dreptatea» a publicat în facsimile acte

din care se constată că Lothar Rădăceanu, ministrul muncii din guvernul zis de concentrare a fost, pe timpul când nemţii se găseau la noi în ţară, de mai multe ori în Germania, pentru care a căpătat paşaport, făcând comerţ de de ceasornice etc. Şi că el a fost unul din întemeietorii unei societăţi comerciale care avea ca scop, pe lângă comerţ, şi pe acela de a înlătura din comerţ pe evrei. A fost, deci, antisemit după modelul nemţesc. El face parte din Partidul social democrat, condus de C. Titel Petrescu, şi face acum pe democratul convins, persecutând pe foştii legionari, pe aşa numiţii «reacţionari», şi prezentându-se ca un ocrotitor al evreilor. El a luptat pentru liste comune în alegeri cu comuniştii, căutând să înlăture pe şeful partidului, care e pentru listă proprie. La 10 martie, s-a ţinut un congres al delegaţilor partidului pentru a hotărî asupra chestiunii, dacă în alegeri socialiştii democraţi trebuie să se prezinte în Cartel cu comuniştii. Din cauza stăruinţelor lui Lothar Rădăceanu şi partizanilor lor, a făgăduielilor de tot felul, a ameninţărilor şi a votului pe fată, a prevalat părerea listelor comune. C. Titel Petrescu, conducătorul partidului, cu alţi partizani, a lăsat la părerea listelor separate. Se pare că se vor despărţi de acei membri ai partidului care au fost împotriva părerii sale şi va întemeia şi un ziar nou, «Omul liber»; întrucât ziarul «Libertatea» a fost acaparat de Lothar Rădăceanu şi grupul său.

Un fapt semnificativ în Ungaria. Partidele de stânga (comuniştii etc.) au adresat primului ministru ungar o somaţie (ultimatum), ameninţând cu ruperea coaliţiei dacă nu se elimină 60 membri din parlamentul ungar ai Partidului micilor proprietari, care a obţinut o mare majoritate în alegeri. Argumentul pe care se sprijia cererea este că aceştia ar fi

«reacţionari»! Organul de conducere al Partidului micilor proprietari a respins cererea partidelor de stânga.

Se pare că această pretenţie îndrăzneaţă a partidelor de stânga va provoca în Ungaria o criză de guvern. (...)

Sâmbăta, 16 martie

Într-un interviu acordat ziarului

«Pravda», Stalin răspunde la discursul ţinut zilele trecute în Statele Unite de către Churchill. El spune, între altele, că consideră acest discurs ca primejdios, tinzând să semene germenii discordiei. Churchill ocupă acum poziţia de instigator la război; el nu este singur, ci are amici, nu numai în Anglia, dar şi în Statele Unite ale Americii. «Este incontestabil că orientarea domnului Churchill este o orientare spre război, un apel la război împotriva Uniunii Sovietice» etc.

Un articol din «Liberalul» de azi face o comparaţie între starea economică, foarte grea, din Anglia şi Franţa, şi starea economică din Belgia, care, şi ea, a fost în război şi a avut mult de suferit şi unde, totuşi, producţia e mult mai bună, putându-se cumpăra aproape totul fără raţionalizare. Şi autorul articolului, la întrebarea: de ce această diferenţă, răspunde: dezvoltarea economică belgiană se datorează în mare parte libertăţii economice; pe când, în Franţa şi Anglia, socializarea, adică amestecul prea pronunţat al statului în economia particulară, slăbeşte producţia. (...)

Marţi, 26 martie

Ieri s-a deschis la Washington Conferinţa Consiliului de Securitate, făcând parte din Organizaţia Naţiunilor Unite («Uno»). Una din primele probleme ce urmau să se discute era aceea a Persiei, din care Rusia a ocupat fără drept o provincie. Cum chestiunea aceasta, dacă nu era rezolvată în cel mai scurt timp, putea duce la război (de care se pare că ruşii se tem), ruşii au declarat (după cum a comunicat aseară radio Londra) că vor părăsi Persia şi Manciuria (vezi 2 pag. mai departe).

În Ungaria, după cum s-a notat la vreme, în alegerile parlamentare, comuniştii nu au reuşit decât într-o foarte redusă minoritate. Totuşi, comuniştii, acum, de curând, au impus guvernului ca la Ministerul de Interne (unul din cele mai importante ministere în orice ţară), să fie numit ministru un comunist. Se vede aci influenta ruşilor, care ocupă cu armata lor Ungaria, după cum ocupă şi România.

La radio America s-a comunicat, de curând (şi s-a publicat, în urmă, şi în ziarul

«Dreptatea»), că guvernul român nu-şi respectă angajamentele de a lăsa liberă propaganda partidelor de opoziţie. Astfel I. Mihalache, unul din fruntaşii Partidului national-ţărănesc, plecând în Molodva pentru a vorbi partizanilor partidului săi, a fost izgonit din două oraşe de grupuri comuniste care au ocupat sălile destinate întrunirilor, provocând scandaluri şi ameninţând însăşi viaţa acelor ce veniseră să vorbească. Cu I. Mihalache se află însă în acest turneu şi un ziarist american (Marsham), care a comunicat tării sale ce a văzut.

Joi, 28 martie

«S-a stins din viaţă, ieri în zori, cu aceeaşi discreţiune cu care a trăit, fără note de presă care să-i urmărească suferinţa şi în surprinderea îndurerată a tuturor, Principele Barbu Ştirbei». Aşa îşi începe articolul, care anunţa acest trist eveniment, ziarul «Liberalul» sosit ieri la Craiova. Ziarul aminteşte apoi că Barbu Ştirbei (fiu al Domnitorului Ştirbei), după ce s-a întors de la Paris, unde şi-a făcut studiile, s-a dăruit în întregime agriculturii, căreia dorea să-i dea în ţara sa o altă înfăţişare. El a introdus în tară cultura bumbacului şi a orezului, şi el e printre primii înfăptuitori ai marilor ferme model. În sfârşit, se aminteşte că, în 1944, el a fost împuternicit de Coroană şi de opoziţie să meargă la Cairo, pentru a trata reîntoarcerea României în tabăra Aliaţilor; rodul acestei activităţi s-a văzut în actul de la 23 August.

Sâmbăta, 30 martie

Delegaţia rusă la Consiliul de Securitate, întrunit la Washington, s-a retras de la şedinţe în urma următoarelor împrejurări. (Redăm un foarte scurt rezumat după darea de seamă publicată în ziarele de azi). Delegatul persan a cerut ca, conflictul dintre Persia şi Rusia să fie luat în considerare imediat, întrucât, deşi plângerea din partea Persiei în această chestiune s-a făcut consiliului încă din ianuarie, amânându-se pentru martie, în care interval o înţelegere trebuia să intervină între cele două părţi, totuşi,

până azi, nu a fost posibilă nicio înţelegere, deşi însuşi prim-ministrul persan a fost în acest scop la Moscova. Delegatul rus la consiliu a cerut amânarea discuţiei acestei chestiuni până la 10 aprilie. S-a dat cuvântul delegaţilor ce fac parte din consiliu, să-şi expună părerile în această privinţă. Birnes, ministrul de Externe al Statelor Unite, a fost de părere că nu se mai poate amâna discuţia. Delegatul chinez, care e acum şi preşedintele Consiliului, şi cel egiptean au fost de aceeaşi părere. Reprezentantul Egiptului a avut cuvinte destul de vii şi a lovit cu mâna în tăblia mesei, când a cerut respingerea cererii de amânare. El a spus, între altele: „Privirile lumii întregi sunt aţintite asupra noastră. Micile naţiuni aşteaptă de la dv. decizii mari. Toţi aşteaptă din partea marilor puteri respectul absolut al obligaţiunilor luate. Să se ştie dacă o ţară care nu vrea ca străinii să stea pe teritoriul ei, poate obţine satisfacţie».

Punându-se la vot cererea de amânare a delegatului rus, ea a fost respinsăcu 9 voturi din

11. Pentru admiterea ei nu a fost decât delegaţia rusă şi cea polonă. După pronunţarea deciziei de mai sus, delegaţia rusă a declarat că se retrage. Şedinţa Consiliului continuând, s-a dat cuvântul delegatului persan să expună plângerea guvernului său. Acesta a arătat că punctele principale ale plângerii sunt: 1) Funcţionarii sovietici să nu se amestece în afacerile interne ale Iranului; 2) Să se retragă din Iran, o ţară neutră, trupele ruse care au intrat fără drept. Delegatul persan a continuat spunând că, la aceste cereri, guvernul rus a răspuns: trupele sovietice vor rămâne în unele părti ale Iranului pentru o perioadă de timp nedeterminată (!); 3) Guvernul iranian va recunoaşte autonomia Azerbaidjanului (aceasta e o provincie persană pe care sovieticii vor s-o vadă autonomă ca să o poată mai uşor anexa); 4) Guvernul sovietic propune crearea unei companii mixte sovietopersane, în care 51 la sută din acţiuni să fie proprietatea sovietică şi 49 la sută proprietatea persană (adică ruşii vor să pună cu forţa mâna pe petrolul persan). Şi delegatul persan, accentuând

că afacerea aceasta are un caracter exploziv, că o amânare a reglementării acestei dispute constituie o ameninţare la adresa păcii mondiale, a cerut Consiliului să se ocupe imediat de această chestiune. Desigur, Consiliul, care a respins cererea de amânare, se va ocupa. Se vor vedea rezultatele în zilele următoare.

Duminică, 31 martie

Azi au loc alegeri generale în Grecia, cu toată insistenta guvernului sovietic şi ale grupării greceşti de extremă stângă (EAM) de a se amâna, mai ales că în Grecia se află trupe engleze. Celelalte state însă, Statele Unite, Franţa etc., alături de Anglia, au fost de părere ca alegerile să nu se mai amâne iar, în privinţa prezentei unor trupe engleze în Grecia, guvernul englez a răspuns că aceste trupe se află în această tară în baza dorinţei guvernului grec, pentru a se evita tulburările care ar putea aduce complicaţii internaţionale. În Grecia se află acum numeroşi delegaţi americani, francezi, englezi, care vor supraveghea ca alegerile să fie cât mai libere.

Am pierdut din vedere să notez la timpul său că în cursul iernii şi chiar acum, în postul Paştilor, au avut loc în toate oraşele tării numeroase baluri organizate de ad-tie. Acesta e unul din mijloacele guvernului de a-şi face partizani. Aceste baluri nu sunt numai anunţate prin afişe mari, dar şi prin megafoane. Chiar zilele trecute, un megafon de la Prefectură anunţa un asemenea bal. Aşadar, baluri şi petreceri neîntrerupte în aceste timpuri de lipsuri crâncene şi de ocupaţie rusească! O mai bună înţelegere a timpurilor şi împrejurărilor nu se putea!

Vineri, 5 aprilie

Astăzi de dimineaţă la radio român s-a difuzat un comunicat al Consiliului de ministri prin care România şi tot globul pământesc au fost puse în situaţia de a afla că guvernul român a rupt relaţiile diplomatice cu guvernul Franco al Spaniei. Ştirea a fost însoţită de un comentariu al ministrului de Externe român, Tătărăscu – o persoană care, în calitatea sa de fost prim-ministru al Regelui Carol II şi prin legăturile sale de mai târziu cu oameni politici

germani, a practicat democraţia cea mai pură (!) – comentariu prin care a adus critici aspre guvernului de dictatură al lui Franco!

Anglia şi America nu au găsit de cuviinţă să rupă relaţiile cu Spania, dar noi, mai democraţi, mai buni apreciatori ai libertăţilor, am găsit de cuviinţă să o facem. Desigur este şi aici şi sugestia Rusiei care ţine piciorul pe grumazul nostru, dar ce ironie să vorbeşti de dictatura spaniolă, care trebuie să dispară, şi să treci sub tăcere pe cea rusă şi română, care se lăfăiesc sub denumirea de democraţie!

Alegerile din Grecia s-au terminat. Majoritatea au avut-o populiştii şi monarhiştii. Partidul comunist nu a luat parte la alegeri pentru motivele cunoscute, dar membrii săi stau dat toată osteneala să îndemne populaţia să nu se prezinte la vot. Din relatările oficiale, rezultă că nu şi-a exercitat dreptul de vot 30% din populaţie. Comuniştii greci şi ruşi vor pe toate căile să acrediteze că la vot s-a prezentat numai 50% şi că alegerile au fost falsificate. Cum aceste alegeri au fost făcute sub supraveghere engleză, nu ştiu cum vor primi ei atacurile indirecte ce li se dau.

În Bulgaria, acum vreo 10 zile, guvernul a demisionat pentru a încerca să facă să intre în guvern şi reprezentanţi ai opoziţiei. Neajungându-se însă la niciun acord, guvernul bulgar s-a refăcut în forma lui veche. Anglia şi America au declarat că, dată fiind această stare de lucruri, continuă să nu recunoască guvernul bulgar. Reprezentantul diplomatic al Rusiei la Sofia a declarat şi el că, dacă acordul cu opoziţia nu s-a putut înfăptui, aceasta a fost din cauză că opoziţia cere împlinirea unor condiţiuni care nu corespundeau înţelegerii de la Moscova a miniştrilor de externe ai marilor puteri.

Am primit alaltăieri suma de 270.000 lei, ce mi se cuveneau după ieşirea la pensie, de la Institutul de Asigurări al funcţionarilor şi pensionarilor publici. Când, acum 5 – 6 ani, s-a luat dispoziţia, printr-o lege, ca din lefurile funcţionarilor să se oprească lunar o cotă pentru

Institutul de Asigurări, pentru a se restitui funcţionarilor la epoca punerii în retragere, desigur că aceasta a fost o foarte bună dispoziţie şi suma ce funcţionarul primea ar fi putut fi de un real folos. Dar acum, cu pierderea valorii banului, suma ce se primeşte de fostul funcţionar este cu totul derizorie. Astfel, dacă s-ar fi menţinut valoarea de acum câţiva ani a banului, mi-aş fi putut procura cu

270.000 lei: 50 costume de haine, sau 270 perechi de pantofi, sau 27 vagoane de lemne etc. Acum, cu această sumă nu-mi pot procura decât o pereche de pantofi şi câteva perechi de ciorapi; nicio pereche de pantofi, căci trebuie să mai adaug, şi mai puţin de un sfert de vagon de lemne (căci vagonul de lemne trece de 1 million).

Populaţia tării a început din nou să se îngrijoreze; primăvara e foarte secetoasă, pământul s-a întărit şi grâul verde a început să se îngălbenească.

Duminică, 7 aprilie

Consiliul de Securitate deschis la New York în urma asigurării date de Rusia că-şi va retrage armatele din Persia până la 4 mai, a admis acest termen. (Încă o amânare, ca şi cum Rusia nu şi-ar fi putut retrage armata până acum, întrucât chestiunea ruso persană a fost ridicată în faţa Naţiunilor Unite încă din ianuarie, când deja s-a dat un termen până la 1 aprilie! În 1940, Rusia ne-a dat ordin să părăsim Basarabia, care era a noastră, niciun minut mai mult şi a trebuit să ne executăm).

În Grecia, după alegeri, s-a format un guvern sub preşedinţia lui Tsaldaris, populist.

Acum două au trei zile a sosit la Constantinopol un mare crucişător american, escortat de altele, aducând rămăşiţele ministrului turc în Statele Unite, mort acum câtva timp. Se fac tot felul de comentarii asupra acestui transport, oarecum semnificativ. Căci de ce s-ar fi dat atâta importantă unui fost diplomat turc decedat, până a fi adus în Turcia de însăşi

Statele Unite cu o escortă de vase de război şi încă, după cum s-a comunicat la radio, comandantul vaselor de război americane purtând şi un mesaj special al

preşedintelui Truman către preşedintele republicii turce! Se spune că aceste vase ar mai fi purtând şi altceva decât rămăşiţele diplomatului turc.

Ministrul de Război Răsacanu a cerut trimiterea în judecată a ziarului «Dreptatea» pentru injurii aduse armatei prin publicarea în acel ziar a unei caricaturi reprezentând un soldat român purtând iniţialele diviziei Tudor Vladimirescu. Nu am putut vedea acea caricatură pentru a-mi da seama dacă articolul era injurios. Ziarul «Dreptatea», la rândul său, însă, a cerut să fie dat în judecată autorul unui articol asupra armatei (Eugen Ionescu), apărut în revista «Viaţa românească», de pe martie a.c., precum şi directorii acestei reviste, printre care se află şi M. Ralea, ministru în guvernul actual, articol reprodus de ziarul «Dreptatea», în care ofiţerii români sunt taxaţi ca «cel mai josnic produs al societăţii romaneşti», grosolani, mitocani, inculţi etc. De asemenea, în numărul de azi, «Dreptatea» somează pe ministrul de Justiţie să dea în judecată ziarul guvernamental «România liberă» pentru o caricatură în care magistratura e grav insultată (procesul Nelu Mihăilescu). Ataşez aci tăietura din «Dreptatea» care reproduce caricatura injurioasă din «România liberă».

Bugetul României pe anul acesta e reprezentat printr-o cifră fantastică: 8.000 de miliarde lei (opt trilioane).

Marţi, 9 aprilie

Ruşii nu se retrag fără condiţie din Persia. Ei au impus perşilor o concesiune a unei părţi din petrolul acestora din urmă, sub forma unei societăţi ruso persane. Convenţia s-a încheiat deja (de curând), înainte ca ruşii să-şi fi retras toată armata din Persia. (Cum au permis englezii şi americanii ca un stat să fie obligat pe calea forţei să cedeze din bunurile sale?) Miercuri, 10 aprilie

Delegatul sovietic la Consiliul de Securitate (Gromyko) a prezentat Consiliului o scrisoare prin care, în numele guvernului sovietic cere ca chestiunea ruso persană să fie scoasă din ordinea de zi, întrucât a

intervenit o convenţie între Persia şi Rusia (petrolul), şi evacuarea trupelor ruse se efectuează în clipa de fată. [E de notat că Consiliul a amânat examinarea acestei chestiuni la 6 mai, dată până la care trupele sovietice trebuiau retrase complet din Persia. După cum se vede, delegatul rus cere scoaterea din ordinea de zi a diferenţului, pe simplul motiv că trupele ruse sunt în curs de executare a retragerii, deci înainte de a se fi retras complet].

Truman, preşedintele Statelor Unite, cu ocazia Zilei Armatei (6 aprilie), a ţinut un discurs la Chicago, în care a spus, între altele, că în vederea sprijinirii Organizaţiei Naţiunilor Unite, Statele Unite care sunt azi cea mai puternică naţiune sunt datoare să-şi menţină intactă şi să ducă la cea mai mare perfecţiune puterea lor militară; că America consideră pacea ca indivizibilă şi orice atingere se va aduce păcii în orice regiune ar fi, ea o va privi ca o agresiune fată de Statele Unite.

Referindu-se la situaţia din Orientul apropiat şi mijlociu (Turcia, Irak, Persia etc.), spune că aceste regiuni care conţin mari surse naturale şi naţiunile locuind acolo nu sunt destul de puternice pentru a rezista unei agresiuni:

«De aceea, este uşor de văzut cum Orientul mijlociu şi apropiat ar putea deveni arena unei mari rivalităţi între puterile din afară şi cum o asemenea rivalitate ar putea da naştere subit unui conflict.

Sâmbăta, 13 aprilie

În sfârşit, o piatră de pe inimă ni s-a luat. După seceta din primăvara aceasta, care ameninţa cu distrugerea semănăturilor, a plouat joi toată noaptea, şi toate semănăturile de grâu şi alte cereale şi plante s-au înviorat. Altfel, începuse toată lumea ca, după lipsa de anul trecut, să simtă o adevărată ameninţare e moartea, după seceta ce se prelungea şi în primăvara aceasta. Se pare că ploile căzute au fost generale în tară. După ploaie, a căzut azi-noapte brumă, dar să sperăm că nu a făcut prea mare rău viilor şi pomilor care tocmai se găsesc în floare.

Comisiunea compusă din delegaţi ai Statelor Unite, Angliei şi Franţei, care au fost în Grecia pentru a supraveghea ca alegerile să se facă liber şi în mod cinstit, a depus raportul din care rezultă că alegerile au fost libere şi cinstite, că rezultatele reprezintă verdictul adevărat şi valabil al poporului grec, că în ziua alegerilor a domnit ordine şi linişte, ceea ce nu a fost cazul în alegerile anterioare din Grecia. (v. urmare peste 2 pagini).

Sâmnătă, 20 aprilie

La Pleniţa de Paste. (...)

Cererea guvernului rus de a se scoate de pe rol chestiunea persană a fost trimisă de Consiliul de Securitate unei comisiuni de experţi din sânul său. Experţii şi-au dat părerea că nu este cazul ca cererea ruşilor să fie admisă. Consiliul se va pronunţa marţi.

Joi, 24 aprilie

Marţi, Consiliul de Securitate s-a pronunţat în chestiunea ruso persană, respingând cererea guvernului rus ca această afacere să fie scoasă din rol şi lăsând ca diferendul să fie din nou luat în consideraţie în ziua de 6 mai, dată până la care guvernul rus să obligat să retragă toate forţele sale armate de pe teritoriul persan. Radio Londra, care a comunicat această ştire, a arătat că au sprijinit cererea rusă delegatul polonez, cel francez şi, bineînţeles, delegatul rus, Gromyko. Delegaţii celorlalte 8 naţiuni au fost pentru rezoluţia arătată mai sus; Londra a mai comunicat că delegatul rus s-a arătat foarte nemulţumit de această hotărâre, declarând că ea poate avea consecinţe grave. (...)

Radio Londra anunţa că corpul lui Musolini, care după uciderea lui a fost înmormântat la Milano, a fost scos din mormânt (se pare că de partizani şi prieteni ai săi) şi dus nu se ştie unde. Odată cu corpul lui Mussolini a fost ridicat şi acela al lui Starace, fostul său colaborator. (...)

Marţi, 30 aprilie

Azi am ridicat de la Adtia Financiară Dolj decizia şi libretul de pensie, trimise de Casa de Pensii din Bucureşti. Obţinând de la Ministerul de Război (prin colegul Spoială)

brevetul de veteran (luptător în 1913 şi 1916), voi fi scutit de plata oricăror impozite privind pensia ce urmează a primi şi care nu e decât cu puţin mai mică decât salariul.

Chestiunea regimului Franco, în Spania, adusă în faţa Consiliului de Securitate de la Washington de Polonia şi Rusia, a fost rezolvată în felul următor: o comisiune numită din sânul Consiliului să cerceteze şi să raporteze dacă acest regim ameninţa într-adevăr pacea.

La Paris s-au întrunit acum câteva zile miniştrii de Externe ai celor patru mari puteri: Statele Unite, Anglia, Rusia, Franţa, pentru a lua în consideraţie şi a grăbi încheierea tratatelor de pace cu Italia, România, Finlanda, Ungaria şi Bulgaria (divergenţele sunt numeroase şi teamă ne este că convorbirile se vor prelungi peste aşteptările tuturor).

O călătorie de la Craiova la Bucureşti pentru o persoană, cu trenul auto-rapid, costă de la 1 mai 48.000 lei. Cam acelaşi preţ se plăteşte la autobuzele ce fac aceeaşi cursă, plus 500 lei de kg de bagaj.

Miercuri, 1 mai

Astăzi Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o ploaie.

Ziarul «Liberalul» de azi, sub titlul

«Degradarea grupării domnului Tătărăscu”, anunţa că fată de afilierea domnului Tătărăscu la F.N.D., cei mai de seamă fruntaşi şi-au anunţat demisiunea din partid cât şi din funcţiunile pe care le ocupă.

Până acum au demisionat domnii: D. Alimănişteanu, Aurelian Bentoiu, H. Aznavorian, Gh. Gheorghiu, M. Răutu, N. Sibiceanu şi, după întrunirea Comitetului Central, sunt aşteptate noi defecţiuni. (Sâmbătă seara, Gh. Tătărăscu a ţinut un discurs la radio, îndemnând ţara ca la alegerile ce vor veni să voteze pentru F.N.D., adică pentru guvernul actual, căci altfel consecinţele vor fi grave).

Azi a sosit de la Moscova, adusă de militarul rus, Petre, fiica maiorului Abramov care locuieşte în casa noastră, o fată de vreo 18 ani. Aşa că în cele 3 camere rechiziţionate din casa noastră locuiesc patru ruşi: în două camere din fată, maiorul rus cu fiica lui, în alta, mai în dos,

Petre cu şoferul Mişa.

Astăzi a fost aşa numita sărbătoare a muncii, cu scoli, funcţionari publici şi particulari şi cu lucrători scoşi cu ameninţări, manifestaţie care, în realitatea, a fost utilizată ca propagandă în favoarea actualului regim. Pe ziduri au apărut afişe mari reprezentând pe Maniu sub forma unei cucuvele, spunându-se despre el în versuri că a fost şi este geniul rău al ţării, şi alte afişe în care, tot în versuri, se proslăvesc isprăvile săvârşite de regimul de la putere. Am văzut zilele trecute aceste afişe şi în interiorul localului de postă, dovadă că ele au fost lipite şi în instituţiile publice.

Iată versurile care vor să descrie pe Maniu şi acţiunea sa: Maniu-nseamnă duhul negru/ Strivind a ţării nouă soarte; / Maniunseamnă ura care/ Rodeşte patimă şi moarte, / Maniu-nseamnă învrăjbire/ Între cei mari şi între noi/ Maniu-nseamnă aţâţare, / Maniunseamnă iar război, / Maniu-nseamnă gloanţe trase/ În muncitori nevinovaţi (!) / Şi pompe scoase să înece/ Flămânde guri de mutilaţi (!) / Maniu e o cucuvea care/ Cobeşte veşnic a pustiu.

Şi, iată versurile care laudă guvernul Groza şi noul regim: Guvernul Groza-nseamnă/ Pentru întreg popor dreptate, / Guvernul Grozanseamnă/ Un nou drum spre libertate; / Guvernul Groza înseamnă/ La o răspântie de soartă, / Salvarea neamului şi-a tării/ Pentru popor libertatea toată/ Guvernul Grozanseamnă/ În vremuri încă tot cumplite/ Prietenia marii Ruşii/ Şi-a Naţiunilor Unite. / În ţara dusă de Maniu/ Şi Brătianu la prăbuşire/ Guvernul Groza-nseamnă/ Zidire, pace şi unire!

Luni, 6 mai

Azi începe judecarea, în Bucureşti la Tribunalul poporului, procesul în care sunt implicaţi ca criminali de război fostul mareşal Ion Antonescu, Mihai Antonescu şi unii din foştii miniştri ai regimului trecut.

De câteva zile, la radio, se citesc fragmente din actul de acuzare, prin care se învinuiesc Ion Antonescu şi colaboratorii săi de pornirea războiului împotriva Rusiei, şi se profită de această ocazie pentru a se afirma în faţa tării şi a lumii, că şi Brătianu şi Maniu au fost de părere că

acest război trebuie început. [Nu se vorbeşte însă nimic în acest act de acuzare de modul cum ne-a fost luată, cu un an înainte, Basarabia de către ruşi].

Sâmbăta, 11 mai

Conferinţa celor 4 miniştri de Externe de la Paris, convocată pentru a discuta şi redacta tratatele de pace cu România, Italia, Bulgaria, Ungaria, Finlanda, se pare că nu a ajuns la niciun rezultat definitiv cu niciuna din aceste ţări. În unele chestiuni, miniştrii respectivi au fost de acord, în altele, cele mai principale, nu.

În ce priveşte România, conferinţa a recunoscut că granitele fată de Ungaria sunt cele din 1938. Deci se consideră nul Dictatul de la Viena şi se recunoaşte României dreptul intact asupra Transilvaniei. Se pare însă că vom pierde definitif Basarabia şi în plus nordul Bucovinei, precum şi Cadrilaterul.

Ziua de 10 mai a fost un prilej pentru populaţie de a face manifestaţii entuziaste pentru rege şi, deci, indirect împotriva regimului de azi. Cât de mult se teme acest guvern de manifestaţii din care să rezulte că nu se bucură de nicio simpatie în popor, rezultă din următorul fapt: a dat ordin ca toţi elevii din şcolile secundare să se găsească ieri la şcolile lor respective, de unde să li se dea drumul abia la ora 1, adică după paradă.

Dar, într-o solidaritate impresionantă, toţi aceşti elevi ieşind din şcoli la ora 1, purtând portretul regelui, au făcut o manifestaţie entuziască pentru Rege în faţa Prefecturii de judeţ.

Sâmbăta, 18 mai

Conferinţa de la Paris a celor patru miniştri de externe a luat sfârşit, fără a fi ajuns la vreun rezultat definitiv. Miniştrii respectivi au plecat în ţările lor, urmând să se întâlnească din nou la 15 iunie, tot la Paris.

Şi noi, care aşteptam să se încheie odată pacea, ca să vedem pe ruşi plecaţi din ţara noastră! Multe deziluzii a trebuit să avem!

Regele Emanuel al Italiei a abdicat. În locul său, a luat prerogativele regale fiul său Umberto. Se pare însă că

va fi necesar să aibă loc un plebiscit în Italia, pentru ca el să fie primit definitiv. (...)

Luni, 20 mai

«Tribunalul Poporului» a pronunţat vineri sentinţa în procesul fostului conducător Ion Antonescu şi colaboratorilor săi. Fostul mareşal, precum şi Mihai Antonescu, Pichi Vasiliu etc. au fost condamnaţi la moarte, ceilalţi la muncă silnică sau detenţiune. Ataşez aci foaia cu cei condamnaţi, detaşata din ziarul

«Liberalul» sosit azi la Craiova. Din cele ce am citit şi auzit, mareşalul a fost foarte demn şi curajos în declaraţiunile sale. El a spus că a intrat în război pentru Basarabia care ni s-a luat fără drept şi că orice bun român, în locul său, nu ar fi făcut altfel. Între alţi martori audiaţi în proces au fost şi C.I.C. Brătianu şi Iuliu Maniu. Depoziţia acestuia din urmă a durat 4 ore. Deşi el a fost împotriva dictaturii întronate de Ion Antonescu şi contra intrării în război împotriva foştilor noştri aliaţi, se pare că a susţinut şi el că Basarabia, care ni s-a luat aşa cum se ştie, trebuia luată înapoi. A fost mult comentat gestul său de a strânge mâna la plecare mareşalului Antonescu. Aceasta nu a plăcut nici guvernului, nici ruşilor, şi unii şi alţii strigând prin toate mijloacele ce le stau la dispoziţie că Maniu şi Brătianu au sprijinit dictatura şi intrarea în război.

Joi, 24 mai

Situaţia din Persia, departe de a se lămuri, se pare că devine şi mai tulbure. Discuţia la Consiliul de Securitate în privinţa chestiunii, dacă armata rusă a părăsit Persia de nord, după cum afirmă postul de radio America, soldaţii sovietici s-au îmbrăcat civil, păstrându-şi armele. De altfel, la graniţa provinciei Azeraidjan (provincie pe care ruşii ar voi s-o vadă comunizată şi trecută la ei) au şi început lupte între formaţii militare azerbaidjene şi iraniene.

În China continuă războiul între armata comunistă chineză «susţinută desigur şi aceasta de ruşi) şi armata regulată chineză a lui Ciang-Hai-Shek. Astfel că, deşi China a terminat războiul cu Japonia de vreo 7 – 8 ani, nici azi nu se poate linişti. (...)

Duminică, 2 iunie

Aseară s-a comunicat la radio că în urma respingerii recursului şi a cererii de graţiere, a fost executată, ieri la ora 18, sentinţa prin care au fost condamnaţi la moarte Ion Antonescu, Mihail Antonescu, generalul Piki Vasiliu şi G. Alexeianu; ei au fost împuşcaţi aseară la Jilava. Celorlalţi, care fuseseră condamnaţi la moarte, li s-a comutat pedeapsa la muncă silnică pe viaţă.

Este de notat că aşa numita «Apărare patriotică», o grupare sub altă denumire a partidului comunist, la întruniri ce a ţinut pe tot timpul când se judeca acest proces la Tribunalul poporului, a cerut condamnarea la moarte a celor vinovaţi, căutând deci să impieteze asupra libertăţii tribunalului. Iar după condamnare, aceeaşi adunare a convocat mari adunări

«populare», cerând ca pedeapsa cu moartea să fie executată. S-au ţinut la această din urmă adunare cuvântări, printre care aceea a doctorului Mezincescu, care a cerut să se execute pedeapsa cu moartea, fără să se acorde graţierea, împotriva acelor oameni care, fără consimţământul poporului, au hotărât intrarea în război în contra «pasnicului popor rus».

Se vedea mai ales aceasta, din cele vorbite la această din urmă adunare, că guvernul nu e dispus să ceară Regelui comutarea pedepsei, ci vrea executarea sentinţei.

În Statele Unite au avut loc mari greve ale lucrătorilor din minele de cărbuni şi ale lucrătorilor de la căile ferate, greve care au adus mari pagube şi care au să aducă asupra acelei tari un adevărat dezastru economic. După o cuvântare a preşedintelui Truman, lucrătorii, conduşi de câţiva oameni care în realitate urmăresc ceva, ar fi putut să ajungă la o înţelegere în privinţa sporirii salariului şi pe cale de convorbiri şi arbitraj. În această situaţie, preşedintele a cerut adunării reprezentanţilor şi senatului să voteze o lege care să reglementeze dreptul la grevă, folosindu-se întâi un arbitraj, apoi declararea grevei, după 60 de zile de la anunţarea ei etc.; cele două camere au votat legea.

În Cehoslovacia au avut loc alegeri generale. Cele mai multe voturi le-au avut comuniştii, după care au urmat socialiştii (Beneš) etc. După înţelegerea intervenită anterior între partide, comuniştii au dreptul să desemneze pe primul ministru.

În Franţa şi Italia au loc azi alegeri generale.

Luni, 3 iunie

Iată cum înţelege guvernul actual să lase libere întrunirile şi propaganda politică.

Ieri de dimineaţă un grup de vreo 17 persoane, membri ai partidului liberal, profesori, avocaţi, colonei în retragere, au plecat cu un autobuz către comuna Pleniţa, unde se convocase o întrunire şi unde veniseră câteva mii de oameni din comunele învecinate, pentru a asculta pe şefii lor ce trebuiau să vină de la Craiova. Ajungând în pădurea Bucovăţ, autobuzul în care se aflau cele 17 persoane a fost oprit de un altul, al căilor ferate (comuniştii întrebuinţează regulat autobuze C.F.R. în atacurile lor), aşezat de-a curmezişul şoselei. În acelaşi timp, au apărut din pădure vreo 40 de persoane, înarmate cu pistoale automate şi cu puşti mitraliere, şi au început să tragă spre acei din autobuzul ce fusese oprit, şi care se coborâseră spre a vedea despre ce e vorba. Câţiva dintre ei au fost răniţi grav, mai ales unul căruia un glonţ i-a străpuns fălcile, apoi huliganii atacatori, cu nişte bâte ce le luaseră din pădure, au început să lovească cu sălbăticie pe aceşti oameni pasnici care nu aveau cu ei nici arme, nici ciomege, spărgându-le capetele sau rupându-le oasele braţelor etc. Şi luându-le banii ce aveau la ei, precum şi inele etc. Se spune că au dat foc şi maşinii cu care cei atacaţi veniseră. După care ispravă, bătăuşii au dispărut cu maşina lor. Cei loviţi s-au întors în oraş, pe joscei mai uşor răniţi, ori cu maşini în care au fost urcaţi cei grav răniţi, care au fost duşi la spitalul Filantropia.

Întâmplându-se ca în oraş să se afle vreo

3 americani care veniseră în acea zi de la Timişoara pentru a lua parte la înfiinţarea unei societăţi româno-americane, a cărei iniţiativa au luat-o câţiva cetăţeni din

Craiova, au fost duşi la spital ca să vadă cum se comportă guvernul fată de partidele din opoziţie.

Se spune că americanii au fotografiat pe răniţi şi au plecat şi la locul unde atacul s-a produs, pentru a fotografia şi autobuzul rămas acolo.

Astăzi a plecat în Rusia, fiind demobilizat, Mişa, şoferul maiorului ce stă la noi. El spunea că odată cu el mai pleacă şi alţi soldaţi ruşi din Craiova.

Vineri, 7 iunie

În Franţa a reuşit în alegeri, de astă dată în frunte, gruparea republicană a poporului (catolicii), al căreia unul din şefi e Bidault, actualul ministru de Externe. Imediat după ei însă au reuşit comuniştii, prinzând foarte puţine locuri, iar în al treilea rând socialiştii. În Italia rezultatul alegerilor generale este următorul: democraţii creştini au obţinut în parlament 196 locuri; socialiştii 125; comuniştii 113 etc.

În ce priveşte plebiscitul pentru monarhie sau republică, cu o mică majoritate de voturi, Italia s-a pronunţat pentru republică. Regina Italiei cu copiii a şi părăsit Italia, ducându-se în Portugalia. În curând va pleca şi regele, anume în ziua când republica va fi proclamată oficial. În privinţa rezultatului, Francesco Nitti, fost prim-ministru, a declarat: «Sunt foarte îngrijorat de situaţia ce se crează prin rezultatul referendumului. Distanta neînsemnată dintre numărul voturilor monarhiste şi al celor republicane riscă să provoace o criză gravă». Numărul buletinelor anulate pentru referendum este de circa 2 milioane. Şi, desigur, regaliştii se întreabă dacă nu cumva voturile lor au fost anulate prin abuz.

Sâmbăta, 8 iunie

În ziarele din Capitală venite azi la Craiova, se publică notele guvernului Statelor Unite şi Angliei către guvernul român, note prin care acele state aduc învinuirea guvernului român că nu execută înţelegerea de la Moscova în privinţa libertăţilor ce trebuie acordate poporului, publicându-se de asemenea şi răspunsul ministrului de Externe român, care tinde să respingă toate acuzaţiile.

Pentru a se vedea cuprinsul notelor şi răspunsurile, ataşam aci tăietura din ziarul «Timpul», în care sunt reproduse.

În Camera Comunelor au avut loc ample dezbateri cu privire la încheierea păcii care aşteaptă de 18 luni. Au vorbit, între alţii, şi Churchill, Bevin, Athlee şi diferiţi deputaţi. Din toate cuvântările se desprinde o îngrijorare de viitor, teama că pacea nu se va putea încheia.

Duminică, 9 – vineri, 14 iunie

Călătoria şi vizita la Tr. Severin. În dimineaţa zilei de duminică 9 iunie, cu trenul de persoane (după o întârziere de o oră în gară, în care timp trenul nostru a fost tras pe o linie de garaj pentru ca să fie primit cu fast primul ministru Groza, ce venea la Craiova să vorbească cetăţenilor de fericirea ce a adus guvernul şi să arate ce nenorociri s-ar întâmpla dacă în alegeri cetăţenii vor vota cu candidaţii opoziţiei), eu şi cu sotia mea am plecat la Tr.

Severin pentru a mai vedea locurile unde am stat 10 ani şi pe prietenii noştri. (...)

În timpul cât am stat la Tr. Severin s-a publicat prin ziare şi s-a auzit şi pe cale particulară, de cele întâmplate la Craiova în ziua venirii primului ministru, Groza. Din cauză că un grup de tineri au strigat; «trăiască regele şi armata sa» (acei care fac astfel de manifestaţii şi nu strigă «trăiască guvernul Groza şi armata poporului», armată care e formată din diviziile Tudor Vladimirescu şi Horia, Cloşca şi Crişan, instruite în Rusia şi care sunt privite cu ochi bănuitori de marea majoritate a populaţiei, sunt consideraţi ca duşmani ai regimului), comuniştii ce se aflau la clubul lor din str. Unirii au început să tragă cu revolverele pe fereastră de la etaj, rănind pe mai mulţi dintre manifestanţi şi omorând un ofiţer rus. Cu toate că nu mai există nicio îndoială că s-a tras de pe fereastra clubului comunist, căci toţi cei ce se aflau atunci în apropierea locului au văzut, totuşi guvernul pune faptul în sarcina tinerilor manifestanţi, care nu au avut revolvere, pe care i-au arestat şi trimis în judecată, voind să implice cu orice preţ şi conducerea partidului naţional ţărănesc din Craiova. Toate aceste fapte, ca şi cele petrecute zilele

trecute împotriva fruntaşilor liberali, răniţi cu arme şi cu bâte, produc în sufletul populaţiei o mare revoltă.

În Tr. Severin, ca şi în Craiova, e multă armată rusă; şi aici, ca în toată ţara, lumea se plânge de această ocupaţie străină ce face ca omul să se simtă robit, şi stinghereşte orice muncă şi avânt. (...)

Duminică, 16 iunie

Aseară a venit de la Cluj nepotul nostru, Nicu, înscris acolo la Facultatea de Drept. Ne aduce vestea că toate facultăţile din Cluj s-au închis până la toamnă din cauză că studenţii nu voiau să înceteze greva ce proclamaseră cu vreo 15 zile înainte. Iată cum s-au petrecut lucrurile.

În ziua de 10 mai, studenţii, aproape în unanimitate, au manifestat pentru rege, acoperind cu strigătele lor pe cele ale câtorva partizani ai guvernului care manifestau pentru guvernul «de largă concentrare democratică» Groza. Ori, această manifestaţie a studenţilor a fost considerată ca îndreptată împotriva regimului. La sfârşitul lunii mai, ca o răzbunare şi pedeapsă, lucrătorii comunişti de la

«Dermata» şi câţiva ceferişti, sprijiniţi de guvern, au atacat şi devastat complet marele şi frumosul cămin studenţesc «Avram Iancu» din Cluj, spărgând totul în calea lor, dând foc şi silind astfel pe studenţii ce locuiau acolo să fugă dezbrăcaţi. Sunt pagube de sute de milioane. Am văzut fotografiile de interior şi de afară ale căminului devastat, publicate de un ziar liberal ce apare la Cluj. O cercetarea la faţa locului s-a făcut şi de doi ofiţeri americani, care şi ei au luat fotografii. Studenţii s-au pus în grevă, cerând să fie pedepsiţi cei vinovaţi de acest atac criminal, să se plătească despăgubiri, să fie înlăturaţi rectorul universităţii şi doi decani, toţi 3, comunişti (ceilalţi profesori nu sunt partizani ai guvernului şi, ca senat universitar, s-au întrunit şi au protestat printr-un proces verbal, publicat şi el de aceeaşi gazetă). Această stare de lucruri, precum şi faptul că manifestaţiile pentru Iuliu Maniu sunt acolo foarte puternice, au determinat guvernul să închidă facultăţile.

Vineri, 21 iunie

La 15 iunie s-a deschis din nou la Paris Conferinţa celor 4 miniştri de externe, pentru a discuta tratatele de pace. Până acum nu s-a dat un comunicat din care să rezulte clar ce s-a putut obţine în urma discuţiilor ce au avut loc.

Aseară, de la radio America (jurnalul în limba română), am auzit, între alte vesti fără prea mare importantă, una prezentând destul de mare însemnătate privitoare la guvernul român. După cum am notat deja, Statele Unite şi Anglia au trimis anterior câte o notă guvernului român, în care-i aduce imputarea că nu respectă decizia de la Moscova de a nu da libertate presei, dreptului de propagandă prin întruniri etc. La aceste note, guvernul român, prin ministrul de Externe, Tătărăscu, falsificând realitatea, a răspuns că s-au acordat opoziţiei toate libertăţile. Primindu-se în Anglia şi Statele Unite acest răspuns, s-au trimis de către aceste state guvernului român noi note prin care se arată că răspunsul e nesatisfăcător, că nu e conform cu realitatea etc. Speakerul american a mai adăugat că guvernul român a interzis ziarelor să publice aceste noi note, sub pedeapsa completei desfiinţări. Desigur că o mai grea palmă decât aceasta, de a se spune unui guvern că minte, nu se putea aplica. Ştim însă sigur că actualul guvern din România nu va ţine seama de această nouă notă şi va continua abuzurile. (...)

Joi, 27 iunie

În Conferinţă celor 4 miniştri de externe ce are loc acum la Paris pentru încheierea păcii, nu s-a făcut nici măcar un pas înainte. A început a se discuta mai întâi tratatul cu Italia şi puţin cel cu România. Dezacordul este complet în ce priveşte coloniile Italiei, Triestul, Dunărea etc. Situaţia, după cum rezultă dintr-o corespondentă a agenţiei Reuter, publicată în

«Timpul» de azi, este caracterizată astfel de

Bevin, ministrul de Externe al Angliei: «Felul în care mergem actualmente mi se pare aproape o farsă şi cu

adevărat nu are nicio importantă ce chestiune discutăm».

Maria Antonescu, sotia fostului mareşal şi conducător, a murit în sanatoriul unde se afla, fiind bolnavă.

Vineri, 28 iunie

Ziarele venite azi în Craiova din Capitală publică noul schimb de note între guvernele Statelor Unite, Marii Britanii şi guvernul român. Reprezentantul politic britanic la Bucureşti, din însărcinarea guvernului englez, în nota trimisă ministrului de externe român spune, între altele, că răspunsul guvernului român la o notă anterioară «conţine nu numai inexactităţi, dar dă şi o imagine cu totul necompletă şi desfigurată a condiţiunilor, aşa cum ele există aci în prezent, şi este considerat de guvernul Majestăţii Sale din Regatul Unit ca fiind pe de-a-ntregul nesatisfăcător».

Cam în acelaşi fel e redactată şi nota americană.

Răspunsul ministrului de externe român se vede în tăietura de jurnal («Timpul») alăturată.

Din aceleaşi ziare rezultă că la Triest şi la Veneţia au venit până azi 11 vase mari de război, engleze şi americane, se pare cu scopul de a face faţă unei încercări a Iugoslaviei şi Rusiei de a pune cu forţa stăpânire asupra Triestului.

În ziarul «Liberalul» de azi e publicat un articol în care se relevă lipsa oricărui reprezentant român din parte guvernului la Paris, pentru apărarea drepturilor României la Conferinţa de pace a celor 4 miniştri de externe, în timp ce o delegaţie de miniştri din guvernul ungar, după ce a făcut o vizită în Statele Unite, se află acum la Paris, pentru a cere revizuirea frontierelor cu România.

Sâmbăta, 29 iunie

(...) În timpul cât am stat în Pleniţa, am aflat prin radio următoarele evenimente.

În primul rând, mi s-a confirmat că zvonul ce auzisem la Craiova, că radio Londra a comunicat că generalul Rădescu, fostul prim-ministru român, prigonit de actualul guvern, a fugit cu avionul la Cipru, posesiune engleză. Ce

provenienţa avea avionul şi alte amănunte nu se cunosc. În România nu s-a comunicat nimic în această privinţă, nici prin gazete, nici prin radio. În Italia parlamentul a ales preşedinte al Republicii Italiene pe Enrico de Nicola, fost, după primul război mondial, preşedinte al

Adunării deputaţilor.

Cei 4 miniştri de externe întruniţi la Paris au ajuns la o înţelegere (mai mult prin compromisuri) asupra chestiunilor principale ale tratatelor de pace. Triestul va fi internaţionalizat, ceea ce nemulţumeşte atât pe italieni, cât şi pe iugoslavi, care-l pretind pentru ei. În acest oraş, grevele, ca un mijloc de protest, se ţin acum lanţ. Coloniile italiene vot fi administrate timp de 1 an de Anglia, după care se va hotărî dacă trebuie retransmise Italiei. Pentru România şi celelalte ţări se pare că s-a ajuns la o înţelegere, afară de statutul Dunării, care a fost lăsat pe seama celor 21 naţiuni.

Conferinţa, la sfârşit, s-a găsit într-un adevărat impas. Căci deşi, în principiu, s-a hotărât ca cele 21 de naţiuni ce au luat parte la război să fie invitate la 29 iulie la Paris pentru încheierea definitivă a tratatelor de pace, totuşi ministrul rus, Molotov, a pus două condiţiuni: în primul rând China să nu semneze invitaţiile ce se fac celor 21 naţiuni, ceea ce s-a admis, dar odată cu invitaţiile să se trimită şi câte un regulament de procedură, adică de modul cum trebuie să lucreze Conferinţa de pace. La aceasta, delegaţii Statelor Unite, Angliei şi Franţei au răspuns că cei patru miniştri de externe nu pot impune un regulament de procedură unei adunări de 21 de naţiuni care e chemată a încheia definitiv pacea. În cele din urmă s-a ajuns la compromisul să fie trimis şi un anume regulament, care însă să nu fie obligatoriu, ci să fie primit, amendat sau respins, după cum se va hotărî.

Acum cei patru miniştri de externe se află tot la Paris şi discută situaţia Germaniei.

La 1 iulie a avut loc în Oceanul Pacific, în apropiere de insula (atolul) Bikini, experienţa cu bomba atomică anunţata încă mai demult. Se aflau acolo grămădite vreo

100 vase vechi de război, diferite animale etc., spre a se vedea efectul bombei asupra lor. Bomba însă nu a avut efectul aşteptat. Nu au fost scufundate decât vreo 5 – 6 vase şi avariate cam jumătate; dintre animale nu au murit decât 10%. Aceasta a făcut pe ruşi ca în comentariile lor să spună că acum bomba atomică nu va mai servi ca ameninţare. Nimeni nu a putut înţelege ce s-a petrecut cu această bombă, când cunoscute sunt ravagiile ce ea a pricinuit în Japonia, asupra oraşelor Hiroshima şi Nagasaki. Acum se spune că o a doua bombă va fi lansată tot acolo, la 25 iulie.

Joi, 25 iulie

Partidul naţional liberal şi celnat. – ţărănesc au protestat împotriva promulgării legii electorale «menită să înlesnească frauda pe întreaga scară a operaţiunilor electorale, de la întocmirea listelor şi până la totalizarea şi proclamarea voturilor». Ataşez aici protestul tipărit în ziarul «Liberalul» apărut la 14 iulie.

Prigoana împotriva partidelor istorice întreprinsă de guvern continuă. Zilele trecute, fiind convocată o întrunire a partidului national-ţărănesc în Craiova (Sala Select), comunişti înarmaţi cu răngi şi arme au căutat să împrăştie pe cei ce luau parte, lovind pe unii din ei.

La Ierusalim a avut loc acum 3 zile un grav atentat terorist, pus la cale de unii evrei. Un hotel (King David) în care se afla Statul Major al trupelor engleze din Palestina a fost distrus de o mină aşezată la etajul inferior. Sub ruine s-au găsit peste 100 de morţi şi mulţi răniţi. Faptul a produs senzaţie în toată lumea. În Camera Comunelor din Londra au avut loc dezbateri asupra acestui atentat, considerat de primul ministru, Athlee, ca o crimă brutală şi cel mai mare asasinat comis vreodată în Palestina. Preşedintele Truman a condamnat în termeni severi acest atentat, declarând că asemenea acte teroriste vor întârzia eforturile pentru soluţionarea problemei palestiniene. Cauza acestor acte, ca şi a altora anterioare, asupra membrilor armatei engleze în Palestina stă în nemulţumirea pe care evreii o au împotriva englezilor, care

nu ar lăsa să imigreze în Palestina cât mai mulţi evrei din Europa. De altfel, la această imigrare se opun nu atât englezii, cât arabii din Palestina, care ameninţa că se vor opune cu armele.

Ieri, miercuri, a avut loc a doua experienţă cu bomba atomică în atolul Bikini din Oceanul Pacific. De data aceasta s-a avut în vedere ca bomba să explodeze sub apă, spre a se vedea efectul şi asupra vaselor de la suprafaţă. Până acum nu s-au comunicat rezultatele exploziei. (...)

Sâmbăta, 27 iulie

În Turcia au avut loc alegeri zilele trecute. A reuşit cu mare majoritate partidul ce se află azi la putere (partidul republican al poporului – 385 mandate, fată de vreo 70 ale opoziţiei).

Luni, 29 iulie

Astăzi se deschide la Paris Conferinţa celor 21 naţiuni ce au luat parte la războiul împotriva Germaniei, în vederea încheierii păcii cu «sateliţii» ei, Italia, România, Ungaria, Bulgaria, Finlanda. A trecut un an de înd războiul s-a sfârşit şi, până azi, pacea nu a fost încheiată, lumea zbătându-se în lipsuri şi nevoi.

Oare, Conferinţa ce are acuma loc la Paris va putea să dea pacea lumii?

La noi în ţară, din ordinul ministrului de interne au fost arestate încă mai de mult numeroase persoane, dintre care unii sunt membri ai partidului liberal şi naţional-ţărănesc, sub învinuirea că au făcut parte din organizaţii subversive şi că ar fi uneltit în contra siguranţei statului. Partidele istorice protestează şi cer convocarea Consiliului de miniştri pentru a se discuta acest caz. (Printre cei învinuiţi se află şi generalul Rădescu, azi fugit din tară, generalul Aldea, care a avut o activitate binecunoscută în vederea proclamării armistiţiului, arestând pe generalul Antonescu şi alte personalităţi. Se vede bine, din acţiunea întreprinsă de guvern împotriva acestor personalităţi, că vrea să-i compromită şi să compromită şi partidele istorice, sperând astfel că vor reuşi în alegeri).

La Târgovişte, partidul naţional-ţărănesc local a avut

adunarea unui comitet pentru a discuta în vederea alegerilor. Bătăuşi ai guvernului au intrat, au lovit pe cei prezenţi; zece din cei loviţi sunt grav răniţi şi internaţi în spital.

Se pare că a doua bombă atomică explodată sub apă la Bikini a avut extraordinare efecte. Chiar după mai multe zile, apele, pe mari întinderi, prezentau atâta radioactivitate încât vapoarele ce voiau să controleze efectele nu puteau înainta decât cu multă prudentă. Când bomba a făcut explozie, o uriaşă coloană de apă s-a ridicat în sus până la 2 km, unde a luat forma unei umbrele şi şi-a schimbat în mai multe rânduri culoarea. Nici până acum nu se ştie exact care a fost rezultatul (căci se aşteaptă ca apele să-şi piardă radiocativitatea), dar chiar dacă numai o parte din vase se vor fi scufundat, e sigur însă că nicio fiinţă omenească ce s-ar fi găsit în ele nu ar fi scăpat de moarte. Dintr-o corespondentă din Londra (Oforess) («Liberalul» cu data de 30 iulie 1946), rezultă ca concluzie: «majoritatea experţilor par a fi înclinaţi să considere că această din urmă experienţă cu bomba atomică marchează sfârşitul marinei, aşa cum o cunoaştem noi azi». (...)

Miercuri, 31 iulie

Ataşez aici protestul adresat primului ministru de către C. Brătianu şi Iuliu Maniu, împotriva acţiunii guvernului de a pune pe seama celor două partide istorice sprijinirea unor organizaţii subversive.

Sâmbăta, 10 august

Conferinţa celor 21 naţiuni, întrunite la Paris pentru încheierea păcii încă de la 29 iulie, nu a intrat nici măcar până azi în discuţia tratatelor de pace. Reprezentanţii celor 21 naţiuni au avut mai întâi cuvântul în care au făcut consideraţiuni generale asupra modului cum trebuie tratate naţiunile învinse, unii (cea mai mare parte, printre care Statele Unite şi Anglia) sunt de părere ca condiţiunile ce se vor impune statelor foste satelite ale Germaniei să fie juste şi să nu se urmărească prin ele o răzbunare. Altele (printre care Rusia, Cehoslovacia.

Polonia, Serbia, aflate în cercul de influentă rus) sunt de acord şi ei pentru o pace justă, dar că ţările ce au intrat în război alături de germani trebuie să simtă, prin modul cum vor fi încheiate tratatele, că au făcut o greşeală.

Iată cele 21 naţiuni care au luat parte la războiul împotriva Germaniei şi care acum sunt chemate să încheie tratatele de pace: 1) Anglia, 2) Statele Unite, 3) Australia, 4) India.

5) Uniunea Sovietică, 6) Bielorusia (Rusia albă).

7) Ucraina, 8) Belgia, 9) Noua Zeelandă, 10) Olanda, 11) Brazilia, 12) Polonia, 13) Canada.

14) China, 15) Cehoslovacia, 16) Etiopia, 17) Franţa, 18) Uniunea Sud-Africană, 19) Iugoslavia, 20) Grecia, 21) Polonia (?) (După cum se vede, Rusia are trei delegaţii din cele 21, ca şi cum ar fi vorba de trei state deosebite).

O importantă chestiune ce se dezbate de câteva zile de Conferinţa păcii este aceea privitoare la majoritatea prin care se ia o hotărâre; o parte din delegaţii (printre care Anglia, Statele Unite, Canada etc.) sunt pentru o majoritate simplă, aceea de jumătate plus unu (în speţă 11 fată de 10); altă parte din delegaţii (printre care a Rusiei şi alte ţări de sub influenta sa), susţin cu energie o majoritate de două treimi (în speţă 14 fată de 7). Cum chestiunea e de o mare importantă, discuţia e vie şi durează. Până acum ea încă nu s-a rezolvat.

(...) Sunt atâtea cauze ce aduc dezolarea în sufletele noastre: pe capul nostru ruşii care ne iau toată vlaga, întârzierea încheierii păcii, seceta... Toată lumea parcă e bolnavă. De nicăieri o veste bună, o rază de speranţă pentru un viitor mai apropiat. Se pare că în tratatul de pace cu România se va trece clauza că armatele sovietice din ţara noastră nu se vor retrage în întregime decât atunci când marile puteri se vor înţelege în privinţa statutului Austriei, tară din care o mare parte e ocupată de armata rusă. Şi Dumnezeu ştie când înţelegerea privitoare la Austria va avea loc. (...)

Miercuri, 13 august

Conferinţa de pace de la Paris a hotărât prin vot ca

hotărârile ce se vor lua privitoare la încheierea păcii să fie admise cu majoritate simplă (11 fată de 10). A prevalat deci părerea delegaţilor Statelor Unite şi Angliei care a fost susţinută de alţi 13 delegaţi.

Sâmbăta 10 august, în faţa Conferinţei de pace a avut cuvântul delegatul Italiei, primul ministru de Gaşperi, invitat de conferinţa să expună punctul de vedere al Italiei privitor la tratatul de pace.

Ieri, marţi, a avut cuvântul în acelaşi scop delegatul României, ministrul de externe

Tătărăscu, plecat cu o zi înainte la Paris însoţit şi de alţii, între care Pătrăşcanu, Gheorghiu-Dej, Lothar Rădăceanu etc. Cuvântarea sa a fost difuzată astăzi de dimineaţă la radio România. (...)

Joi, 15 august. (Sf. Marie)

În cuvântarea sa, ţinuta marţi în faţa Conferinţei de pace de la Paris, Tătărăscu, ministru de externe în actualul guvern, a expus punctul de vedere al României privitor la tratatul de pace, în sensul cum înţelege guvernul actual acest interes. El a arătat sacrificiile făcute de armata română după 23 august 1944, în războiul împotriva armatei germane şi ungare, în baza cărora crede că România are dreptul de a cere să fie considerată ca cobeligerantă; a susţinut dreptul României de a cere despăgubiri Germaniei şi Ungariei; în privinţa clauzelor economice şi acelea ce se ocupă de restituiri şi reparaţii, dânsul e de părere că ele conţin pentru România sarcini foarte grele pe care nu le-ar putea satisface; că, de asemenea, clauza proiectului de tratat prin care se impune României o mare reducere a forţelor armate e departe de a oferi echivalentul contribuţiei romaneşti la efortul comun în perioada finală a războiului, poporul român e recunoscător puterilor aliate care au declarat nul şi neavenit Dictatul de la Viena în privinţa Transilvaniei de nord ce revine României.

Ministrul de externe al României, însă, nu a spus un singur cuvânt asupra ocupării Basarabiei şi Bucovinei de nord de către ruşi, cu un an înainte de a i se declara război

de către Germania. O elementară datorie îl obliga să ridice această chestiune în faţa conferinţei, cu atât mai mult cu cât, în iulie 1940, el a tipărit o broşură intitulată «Evacuarea Basarabiei şi Bucovinei de nord», în care înfăţişează un istoric al răpirii acestor provincii romaneşti şi în care, ca încheiere, spune: «Trecutul nostru stă mărturie că actele de cotropire săvârşite împotriva neamului nostru n-au lăsat urme durabile pe pământul românesc şi întreaga istorie ne-a învăţat că procesele deschise prin forţa asupririi nu se sfârşesc decât prin triumful dreptului, iar izbânzile silniciei nu au fost decât popasuri trecătoare care au pregătit izbânda cea de pe urmă a Dreptăţii».

Ei bine, era cazul acum, conformându-se intereselor României şi părerilor lui de altă dată, să ceară Conferinţei de pace să hotărască retrocedarea provinciilor răpite. Sau, dacă nu o putea face, era de datoria lui să lase altora răspunderea renunţării României la drepturile ei. Joi, 22 august

Delegaţia ungară a prezentat la Conferinţa de pace de la Paris un memoriu în care, între altele, cere să i se restituie din Transilvania de nord nu mai puţin de 20.000 km pătraţi (teritoriu în care se află 900.000 români).

Rusia a adresat Turciei o notă prin care cere ca statutul strâmtorilor Dardanele să fie cu totul modificat: 1) strâmtorile să fie administrate nu numai de turci, dar şi de ruşi; 2) controlul navigaţiei în strâmtori să-l aibă statele riverane Mării Negre (Rusia, România, Bulgaria, Turcia);

3) vasele de război ruse să poată terece prin strâmtori spre Mediterana, dar vase ale puterilor străine să nu poată trece prin Mediterana în Marea Neagră etc. Note asemănătoare, Rusia a trimis şi Angliei, Statelor Unite şi Franţei. Statele Unite au răspuns că nu sunt de acord cu pretenţiile sovietice. Se pare că acelaşi răspuns îl vor da Anglia şi Franţa. Un zvon s-a răspândit în Craiova, că Turcia ar fi mobilizat.

Anglia şi Statele Unite au adresat guvernului provizoriu polonez o notă în care-şi exprimă nemulţumirea

fată de prigoana desfăşurată contra membrilor opoziţiei, în special a partidului ţărănesc (Mikolaiczyk).

Sâmbăta, 24 august

Ieri s-a sărbătorit cu mare fast la Bucureşti şi în provincie aniversarea zilei de 23 august 1944, ziua armistiţiului. Ca şi până acum, ziarele fenediste şi afişele numeroase, şi care costă scump tara, ce s-au lipit pe ziduri, încearcă să atribuie regimului de la putere realizarea acelui mare act. Cu drept cuvânt, însă, ziarul «Liberalul» a somat zilele trecute presa fenedistă să precizeze cine dintre guvernanţii de azi, afară de Pătrăşcanu, a luptat sau participat la conducerea acestui eveniment (şi dovedeşte că mulţi dintre cei aflaţi azi la putere erau în slujba germanismului). Acelaşi ziar, sosit azi, conţine un articol al lui Ctin I.C. Brătianu, în care arată rolul său şi al lui Maniu, precum şi acela foarte important al Regelui, pentru pregătirea şi realizarea evenimentului. Aceste lucruri sunt, de altfel, cunoscute de toată lumea, numai că actualul regim, falsificând adevărul, voieşte să se împăuneze cu toate aceste merite. Într-un alt articol din acelaşi ziar, intitulat «23 august 1944», după ce se înfăţişează lucrurile în adevărul lor istoric, se încheie astfel: «De aceea, când se sărbătoreşte cu atâta fală ziua întoarcerii României la alianţele ei fireşti şi se aşază, cu drept cuvânt, ziua de 23 august drept un temei de seamă al situaţiei tării noastre în faţa Conferinţei de pace, un elementar simt de dreptate ar trebui să se aşeze la locul ce li se cuvine pe acei care au fost făptuitorii reali ai acţiunii şi au luat întreaga ei răspundere, nu pe beneficiarii veseli ai tuturor oportunismelor, care confundă prea uşor datele prea numeroase ale tuturor schimbărilor la fată ale căror jalnici actori au fost şi continuă a fi».

Un grav conflict diplomatic a izbucnit între Statele Unite şi Iugoslavia. Aviaţia şi artileria antiaeriană iugoslavă au doborât două avioane americane de pasageri, sub motivul că nu au mers pe coridorul aerian destinat, ci au zburat pe deasupra teritoriului iugoslav. Au fost mulţi morţi, iar cei scăpaţi de la moarte au fost arestaţi. Nota

americană, sub formă de ultimatum, este publicată în tăietura de ziar ce alătur aici.

Guvernul popular a rechemat pe ambasadorul Iugoslaviei în Grecia, pe motiv, pe de o parte, să presa greacă aduce insulte mareşalului Tito, pe de alta că, pe un vas iugoslav s-au suferit pagube din cauza exploziei unei bombe, explozie care s-ar fi pus la cale de greci. Ministrul de externe grec a răspuns că în privinţa exploziei va ordona o anchetă, iar în ce priveşte atacul presei greceşti împotriva lui Tito nu poate fi răspunzător dânsul, iar, pe de altă parte, ziarele iugoslave au atacat guvernul grec.

Azi dimineaţă am auzit la radio România că la Conferinţa păcii, delegatul grec, opunându-se la admiterea Albaniei ca membră în conferinţă, a declarat că Grecia se află în stare de război cu Albania.

În Palestina continuă tulburările şi ameninţările contra englezilor care lasă liberă emigrarea evreilor în Palestina şi a internat în lagăre pe cei care au voit să intre clandestin. Astăzi se anunţa în ziare că «mişcarea subterană evreiască mobilizează toate forţele sale pentru a înfrânge blocada britanică împotriva imigrării în Palestina». Se mai anunţa din Ierusalim prin Rador, de organizaţia Sten, în cazul când cei 18 membri ai acelei organizaţii, condamnaţi la moarte, vor fi executaţi, organizaţia Sten va proceda la numeroase asasinări individuale printre autorităţile britanice din Palestina.

Toate evenimentele de mai sus se întâmplă când are loc Conferinţa de pace de la Paris!

Miercuri, 28 august

Vara aceasta cred că a fost una dintre cele mai călduroase ce s-a pomenit în ţara noastră şi, în acelaşi timp, şi foarte secetoasă. O parte din tară, între care şi Oltenia, a avut noroc de câteva ploi ce au căzut până în iunie, priincioase pentru creşterea griului, astfel că s-a putut obţine cel puţin o cantitate de grâu. Dar sunt regiuni în tară, şi anume o parte din Muntenia şi aproape toată Moldova, unde nu a plouat deloc de astă-primăvară, astfel că nu s-a putut obţine nici grâu, nici porumb. De altfel, şi

în părţile unde s-a făcut grâul, porumbul este în mare parte distrus. Din cauza aceasta, moldovenii îşi vând vitele pe care nu mai au cu ce să le întreţină şi, mulţi dintre ei, îşi părăsesc casele pentru a merge la mari depărtări pentru a putea trăi. Guvernul a luat unele măsuri de aprovizionare, dar grija aceasta se pare că s-a produs prea târziu iar, pe de altă parte, lipsesc şi mijloacele de transport.

Începând din ziua de 23 august a început să se mai răcorească în tară, iar ieri şi azi a plouat. Dacă ploaia asta ar fi căzut acum o lună, s-ar fi putut salva porumbul.

Pe lângă toate nenorocirile – ocupaţie rusească, secetă şi tot felul de lipsuri –, s-a mai ivit în tară şi o boleşniţa, căreia i se zice papataca, pricinuită, se spune, de un mic ţintar ce a venit din cauza căldurii ce a fost anul acesta în România, din insula Malta. Acest ţintar şi boala pricinuită de el a fost studiat de un medic grec, Papatasse, de unde şi numele bolii. Se manifestă cu o temperatură de 40 grade, nu durează decât 5 – 6 zile, rar este mortală, dar omul iese foarte slăbit. La Pleniţa, jumătate satul a fost bolnav până acum, iar în casă la cumnatu-meu, toţi cei de acolo, cinci persoane, au zăcut de această boală. Bântuieşte şi în Craiova şi în multe părti în tară.

Ziarul «Liberalul» de azi reproduce fără comentarii o parte din declaraţiile făcute ziariştilor, la Paris, de ministrul român Gheorghiu-Dej, aflat la Paris ca membru al delegaţiei române de pace. Acest ministru român a calificat drept ridicole zvonurile după care Uniunea Sovietică ar mai retine un mare număr de prisonieri români şi a tăgăduit cu toată tăria că Uniunea Sovietică ar exercita vreo presiune asupra treburilor interne ale României.

«nici măcar într-un sigur caz, a spus dânsul, nu a intervenit vreodată guvernul sovietic în politica noastră internă» (!!!)

Tot în «Liberalul» e publicat că în cursul unei discuţii la radio cu Sir Alex Cadagan, reprezentantul britanic la Consiliul de Securitate, Van Kleffens, delegatul olandez în

acelaşi consiliu, a atacat violent dreptul marilor puteri la veto. «Micile puteri, a declarat el, nu pot admite să fie tratate ca minori; ele s-au plictisit să li se vorbească de răspunderile copleşitoare ale marilor puteri, căci îşi amintesc că modul în care aceste mari puteri şi-au îndeplinit răspunderile, au dus la război şi distrugere. Dreptul de veto consfinţeşte judecata greşită că cea mai mare înţelepciune se găseşte acolo unde sunt mai multe ţuţuri». Sir Alex Cadagan, deşi reprezentantul unei mari puteri, s-a declarat şi el, nu împotriva dreptului de veto, ci a abuzului care se face cu acest drept şi care tinde să discrediteze consiliul. (Reprezentantul Olandei are dreptate. Dacă marile puteri ar fi împiedicat la timp Germania să se înarmeze, nu s-ar fi ajuns la acest cumplit război, cu toată mizeria ce i-a urmat).

Iugoslavia a dat satisfacţie ultimatumului Statelor Unite, liberând pe aviatorii doborâţi şi înmormântând cu pompă pe cei morţi.

Joi, 29 august

În şedinţa de marţi a Comisiei politice şi teritoriale pentru România, din Conferinţa de pace de la Paris, trecându-se la discutarea memoriului României prin care se propune schimbarea datei intrării în război a României, de la 12 sept. (aşa cum a fost prevăzută în proiectul de tratat al miniştrilor de Externe), la

24 august, aşa cum a fost în realitate (ziua aceasta s-a şi sărbătorit în România, de faţă fiind şi reprezentanţii Rusiei, Angliei, Statelor Unite etc.), delegatul Ucrainei luând cuvântul a declarat că amendamentul român nu este conform adevărului şi propune respingerea lui!! Cererea românească a fost deci respinsă de comisie. (Radio şi ziarele de azi)

Sâmbăta, 31 august

Se spune că, după expozeul făcut de ministrul român Tătărăscu la Conferinţa de pace de la Paris, studenţii români din capitala Franţei i-au făcut o manifestaţie ostilă pentru că nu a formulat cereri de retrocedarea Basarabiei şi Bucovinei de nord, răpită românilor în 1940 de către

ruşi în modul cunoscut.

S-a petrecut în ziare zilele trecute: cetăţenii americani aflaţi în România sunt înştiinţaţi să părăsească această tară până la o oarecare dată şi să se repatrieze. Oare americanii prevăd pe curând în România evenimente grave? E poate vorba de un război?

În ziarele de azi s-a publicat ştirea că reprezentanţii diplomatici ai Statelor Unite şi Angliei au fost chemaţi la Paris de către miniştrii de externe ai ţărilor respective; desigur pentru a da informaţii de stările din România.

În India s-a format un guvern indian sub şefia lui Pândit-Neru, ceea ce este un eveniment important în istoria acestei ţări.

Delegatul Ucrainei la Conferinţa păcii, cu asentimentul întregii Ruşii, acuzând Grecia ca provocatoare de război în Europa, întrucât la Conferinţa păcii din Paris a cerut ca Albania (sprijinită de ruşi) să-i cedeze anumite teritorii din sudul ei ca fiind locuite de populaţie grecească şi întrucât ar prigoni elementele comuniste din Grecia, a cerut să fie trimisă în judecata Consiliului de Securitate de la Washington, pentru a se lua măsuri împotriva ei. Cum în Grecia se află un număr oarecare de trupe engleze, şi cum această tară e susţinută de englezi, protestul rus se îndreaptă indirect şi împotriva englezilor.

Joi, 5 septembrie

În Grecia a avut loc duminică, 1 sept., un referendum al poporului pentru a se hotărî dacă această tară e pentru rege sau pentru republică. Verdictul a fost, cu mare majoritate, în favoarea regelui. Primul ministru Tsaldaris a şi anunţat de aceasta pe regele George, care nu se află în Grecia, invitându-l să vină în Grecia.

Prin presă şi prin radio, ruşii umplu lumea cu strigătul că alegerile în Grecia nu au fost libere şi că mulţi democraţi (adică comunişti) au fost arestaţi; că la această situaţie a contribuit faptul că în Grecia se află armată engleză care sprijină guvernul de «reacţionari» regalişti, condus de Tsaldaris. Şi în vreme ce ruşii acuză pe englezi

(care declară că alegerile în Grecia au fost libere), la noi în ţară guvernul sprijinit de ruşi face aproape imposibilă orice manifestaţie a opoziţiei. Ieri, ziarul «Liberalul» a apărut publicând, în locul articolului de fond din prima pagină, o dare de seamă sportivă. Articolul ce trebuia tipărit acolo a fost complet înlăturat de cenzură. În interiorul ziarului, redacţia îşi cere sucuze că apare sub această formă (nu poate spune nici măcar că a fost cenzurat) din cauză de forţă majoră. Iar convocări de întruniri ale opoziţiei sunt aproape imposibile; atunci când oamenii reuşesc să se adune, elemente comuniste înarmate risipesc adunarea care nu se poate apăra cu mâinile goale.

Conferinţa de pace de la Paris nu face deloc progrese.

Ruşii mai învinuiesc pe englezi şi americani că îşi fac aerodromuri militare în Dardanele (pe lângă Constantinopol) pentru a veni în ajutorul Turciei, la caz de nevoie. De asemenea, ei au întrebat prin radio şi prin gazetele lor, pe americani, de ce o parte din flota lor de război se plimbă prin porturile din Mediterana, ajungând până în Grecia. Cei care au ascultat radio America au auzit pe americani răspunzând că ei circulă cu flota lor acolo unde găsesc de cuviinţă, fără a se simţi obligaţi să dea socoteală cuiva pentru aceasta.

Sâmbăta, 7 dreptembrie

La Paris, în faţa Comisiei teritoriale pentru tratatul cu România, a fost ascultat delegatul Ungariei în pretenţiile formulate de

Ungaria asupra unei părţi din Ardealul de nord, pretenţie care, în cele din urmă, a fost redusă la

2000 km pătraţi, în care se cuprinde Oradea Mare şi Aradul. După el a fost ascultat şi delegatul României, Tătărăscu. După dezbateri destul de lungi, în care s-au exprimat şi păreri favorabile Ungariei, pretenţia ungară a fost respinsă.

După câteva zile de răcoare ce au urmat ploii foarte neîndestulătoare şi cu totul locală ce a căzut mai înainte,

au revenit zile călduroase ca şi în luna iulie şi august. Astăzi, temperatura, între orele 12 – 5, a fost 38 grade la umbră.

Ieri a murit, în casa sa din Craiova, C. Poenaru, dintr-o veche familie boierească, fost prim-presedinte al Curţii de Apel din Craiova, în vârstă de 86 ani. Până acum câteva săptămâni se vedea încă pe stradă, drept, mândru şi încă robust. Cu el se stinge una din vechile şi interesantele figuri ale Craiovei. (...)

Luni, 9 septembrie

Zilele trecute, ministrul de externe al Statelor Unite, Byrnes, a ţinut o cuvântare la Stuttgart în Germania în care a arătat punctul de vedere al Americii pentru viitoarea organizare a Germaniei. El s-a pronunţat pentru un stat federal german care să-şi ia răspunderea de aşi conduce singur treburile, fiindcă aşa cum Germania e împărţită azi între aliaţi, ea nu se poate reface. Dânsul mai declară că ceea ce s-a dat de către ruşi polonezilor din Silezia germană, este dat numai provizoriu, spre administrare, cedarea acestor teritorii nu va fi recunoscută la încheierea păcii. Recunoaşte dreptul pentru Franţa asupra teritoriului Sarre şi se adresează germanilor astfel: «Sper că poporul german nu va mai face de acum înainte greşeala de a crede că poporul american, iubind pacea, va da înapoi, oricând vreo naţiune foloseşte forţa sau ameninţarea cu forţa pentru a dobândi dominaţia aspra altor popoare sau asupra altor guverne. America înţelege să fie prezentă pentru a apăra dreptatea şi democraţia în Europa cu sprijinul Organizaţiei Naţiunilor Unite». Rezultă din cele de mai sus, că cuvintele ministrului american se adresează nu numai poporului german, dar şi altor popoare ce ar voi să dobândească dominaţia asupra altora.

După cum am auzit aseară la radio şi din ziarele de azi, germanii şi englezii primesc modul de vedere al Americii; polonezii însă protestează. Să vedem ce va spune Rusia.

Marţi, 10 septembrie

Aseară, la două ceasuri după apusul soarelui, era

afară o căldură de 35 grade! Nu ştiu dacă am mai văzut aşa ceva în cursul vieţii mele.

Duminică a avut loc în Bulgaria un referendum pentru a se şti dacă poporul bulgar doreşte ca statul respectiv să fie monarhie sau republică. Republica a obţinut majoritatea.

Marţi, 17 septembrie

De mai multe zile, marinarii de pe vasele comerciale ale Statelor Unite, în număr de câteva sute de mii, au declarat grevă cerând mărirea salariilor. Pentru acelaşi motiv au declarat grevă şi şoferii de camioane din New York. Din cauza aceasta o sumă de magazine şi fabrici au fost închise şi sute de mii de alţi lucrători au rămas fără lucru. După cum se vede, în Statele Unite abia o grevă se termină şi se declară alta.

Altceva nu prea îmbucurător s-a mai petrecut în Statele Unite. Ministrul comerţului, Wallace, a ţinut de curând un discurs în care s-a ridicat împotriva Angliei, care ar urmări imperialismul, şi a mai recomandat o înţelegere cu Rusia. Discursul acesta, în timp ce la Conferinţa păcii de la Paris, Byrnes urmăreşte o politică de înţelegere completă cu Anglia, a fost dezaprobat de preşedintele Truman, dar e curios că s-a produs.

În Londra o seamă de cetăţeni, rămaşi fără adăpost din cauza trecutelor bombardamente şi nevoiţi să se îngrămădească în puţinele case rămase, se pare că, sub conducerea comuniştilor de acolo, au ocupat cu forţă mai multe clădiri mari de care administraţia avea nevoie pentru a-şi face locuinţe din ele. Autorităţile, pentru a-i sili la supunere, i-au înconjurat cu poliţia, nelăsând pe nimeni nici să intre, nici să iese, şi deci să nu se poată aproviziona.

Vremea s-a mai răcorit, dar seceta continuă.

Sâmbăta, 21 septembrie

În chestiunea ministrului de comerţ, Wallace, din guvernul Statelor Unite, preşedintele Truman a făcut o declaraţie în care a arătat că un membru al guvernului nu poate vorbi împotriva modului cum a fost stabilită politica

externă de către Congres şi organele competente. De aceea, a rugat pe cel care a călcat această regulă să demisioneze, fiind încredinţat că dl. Wallace îşi va putea face mai bine cunoscute părerile sale «în calitate de simplu particular». Fostul ministru Walace, în consecinţă, a demisionat.

La Londra, cetăţenii rămaşi fără adăpost (squaterii) din cauza bombardamentului, şi care ocupaseră diferite clădiri mari, au înţeles că trebuie să le părăsească şi le-au părăsit, urmând să li se dea locuinţe în altă parte.

Se pare că grevele din America, ale marinarilor comerciali şi camionagiilor din New York, nu au reuşit; greviştii se întorc la lucru.

Primul ministru albanez întorcându-se în ţara lui de la Conferinţa de pace din Paris unde, între altele, s-a discutat şi pretenţia Greciei asupra Epirului, deţinut azi de albanezi, a declarat că, dacă cineva se va atinge de granitele Albaniei, «va primi o lecţie binemeritată». (!)

Ieri s-a comunicat la radio că chestiunea Triestului la Conferinţa păcii merge foarte greu. Sunt 58 de puncte în divergentă.

Ieri s-a întors în tară de la Paris delegaţia română pentru pace şi a fost primită cu mare alai încă de la graniţă; s-au ţinut atâtea discursuri şi s-a înfăţişat faptul recunoaşterii de către Comisia teritorială a Conferinţei de pace ca făcând parte din România în aşa fel, ca şi cum guvernul actual ar fi căpătat acum pentru prima dată Transilvania pentru România, şi că drepturile noastre asupra ei n-ar fi fost recunoscute prin însăşi Convenţia de armistiţiu! S-a profitat de această ocazie pentru a se preamări activitatea actualului regim şi de a se ataca «clicele reacţionare», adică opoziţia ţărănistă şi liberală! (...)

Duminică 6 octombrie – Craiova (...)

Iar în Moldova, foarte multe judeţe suferă de o adevărată foamete, căci nu a plouat de la începutul primăverii. (...) Administraţia, în regiunile unde s-a obţinut grâu şi puţin porumb, a oprit orice vânzări şi transporturi

de cereale până ce mai întâi nu se va preda cota pentru ajutorarea Moldovei şi pentru ceea ce datorăm ruşilor (...) (Sunt ordine ca să nu se lase de persoană decât 80 kg, până la recolta viitoare) (...)

Iată ce s-a mai întâmplat în lume în acest răstimp de două săptămâni.

Se spune că Conferinţa de pace de la Paris se grăbeşte pentru ca până la data de 15 octombrie să termine toate tratatele de pace cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria, Finlanda. Vom vedea.

Consiliul de securitate ce lucrează la New York a respins acuzarea pe care Ucraina a adus-o Greciei, hotărându-se cu majoritate că Grecia nu este agresoare şi nu primejduieşte securitatea internaţională.

În ţara noastră, guvernul a găsit de cuviinţă să declare pe Ion Mihalache, fruntaşul naţional-ţărănist, nedemn de a fi alegător şi de a fi ales, aducând ca motiv că ar fi cerut să fie trimis ca voluntar în războiul împotriva Rusiei. Cel înlăturat astfel a protestat, în ziarul

«Dreptatea», arătând că nu a cerut să fie primit ca voluntar în război, ci a fost chemat, punându-i-se în vedere să treacă la statul major al armatei; că el, însă, pentru anume motive, nevoind să facă servicii la statul major, a cerut să fie trimis pe frontul de luptă.

Guvernul a numit la Ministerul Sănătăţii ca ministru o femeie, doctor Florica Bagdasar, în locul decedatului ei soţ. Prima femeie ministru în ţara noastră.

Regele George al Greciei, după plebiscitul ce a avut loc în acea tară, s-a întors în Grecia unde, după unele ştiri, a fost primit cu entuziasm.

Tribunalul internaţional de la Nürnberg, după aproape un an de dezbateri, a pronunţat verdictul său împotriva şefilor germani care au declarat şi condus războiul, săvârşind crima de a aduce la ruină întreg Globul pământesc. Dintre ei, 11 au fost condamnaţi la moarte prin spânzurătoare; fac parte din aceştia: Göering, Ribbentropp, Keitel, Rosenberg, Borman etc. Hess a fost condamnat la închisoare pe viaţă, alţii la mai puţin; iar trei

au fost achitaţi: Papen, Schacht şi Fritsche. Judecătorul rus care a făcut parte din tribunalul ce a judecat pe inculpaţi a fost de părere ca ei să fie condamnaţi. De asemenea, în Iugoslavia şi Cehoslovacia. Corespondentul agenţiei franceze de presă din zona britanică de ocupaţie crede că germanii achitaţi vor forma viitorul guvern al Germaniei. Papen ca preşedinte, Schacht ministru de finanţe (un specialist de seamă în materie), Fritsche ministru al informaţiilor.

Ministrul român la New York a fost primit de preşedintele Truman. Acesta, între altele, i-a spus: «Guvernul Statelor Unite (în conferinţă de la Yalta etc.) s-a străduit să contribuie la refacerea unei Românii independente sub un guvern reprezentativ, exponent al voinţei populare. De aceea, guvernul Statelor Unite a primit cu satisfacţie asigurarea guvernului român că alegerile viitoare vor fi libere şi echitabile. Această asigurare constituie o bază pentru recunoaşterea din partea Statelor Unite. Guvernul şi poporul Statelor Unite vor urmări cu interes continuu evenimentele din România, dorind să vadă crearea unor condiţii care să permită României să colaboreze ca membru activ al Naţiunilor Unite».

Astăzi am avut ocazia să stau de vorbă cu căpitanul Dragomir, făcut prizonier timp de 2 ani în Rusia şi întors de curând din cauză de boală. Spunea că au mai rămas mulţi prizonieri în Rusia. Că ofiţerii români prizonieri, ca şi cei germani, erau obligaţi să muncească. Au cărat cu spinarea mărfuri în porturi, în gări. Au tras la plug în locul vitelor, câte 16 prizonieri la un plug etc. etc.

Vineri, 12 octombrie

Curtea criminală din Bucureşti, judecând în locul Tribunalului poporului, care a fost desfiinţat, a condamnat pe foştii miniştri din timpul generalului Antonescu la detenţiune riguroasă sau temniţa grea, variind între 10 şi

20 de ani, precum şi la degradare civică şi la confiscarea averii. Printre cei condamnaţi se află Mircea Cancicov, fost ministru de finanţe, Ion Fintescu, fost

ministru al economiei naţionale, generalii Sichitiu şi Jienescu, Al. Marcu etc. A fost, de asemenea, condamnat Ion Marian, fost ministru al agriculturii. Acesta mi-a fost coleg de liceu, era unul dintre cei mai pricepuţi agricultori din România; proprietatea lui de la Piatra Olt putea servi ca pildă tării întregi pentru modul cum era cultivată. Era un om devotat pământului, nu a făcut niciodată politică dar, fiind solicitat de generalul Antonescu ca specialist în materie, a primit să se ocupe de Ministerul Agriculturii. Nu ştiu care este vina ce i se pune în sarcină. Acum pierde tot şi rămâne sărac. (...)

Aprovizionarea cu grâu sau porumb ori cu făină, pe care să le aduci de la tară la oraş, este complet interzisă, chiar dacă recoltele sunt ale proprietarului pământului şi chiar dacă s-au predat cantităţile respective pentru regiunile unde a fost secetă (Moldova), sau pentru plata armistiţiului. Cantităţile transportate se confiscă la barieră şi cel ce a săvârşit faptul e trimis în judecată pentru sabotaj. (...)

Cum pensia pe care o primesc acuma este de 450.000 lei lunar, ea abia ajunge întreagă pentru o rochie de casă, pe când cu leafa din 1939, pe o lună (30.000), s-ar fi putut face 60 astfel de rochii de casă. Ţi-ai fi putut, de asemenea, procura 6 costume de haine bărbăteşti de stofă bună de lână.

Marţi, 15 octombrie

Conferinţa de pace de la Paris, după ce a discutat şi votat tratatele de pace cu cele 5 ţări foste satelite, s-a încheiat azi, predându-se tratatele, astfel cum au fost redacate, celor 4 miniştri de externe ai celor 4 mari puteri: Statele Unite, Anglia, Franţa şi Rusia, care vor hotărî, în ultimă instantă, după noi discuţiuni, întrucât hotărârile conferinţei sunt pentru ei ca simple recomandări. După ce tratatele vor fi semnate de miniştrii de externe, ele vor trebui ratificate de guvernele respective, astfel că mai avem de aşteptat.

În timpul cât, interimar la Ministerul Justiţiei (în lipsa titularului Pătrăşcanu care se găsea la Paris, făcând parte

din delegaţia română), fostul tipograf Teohari Georgescu, ajuns ministru de Interne, a găsit de cuviinţă să

«delege» în toată ţara magistraţi care nu păreau regimului destul de entuziaşti. Din Craiova au fost astfel delegaţi în toată ţara nu mai puţin de 11 consilieri, cunoscuţi ca oameni serioşi şi înţelegând să-şi păstreze demnitatea şi să lucreze conform conştiinţei lor. Lista lor s-a întocmit de clubul comunist din localitate, împreună cu vreo două cozi de topor din magistratură, declaraţi pe fată comunişti. Scopul acestor strămutări e vădit: să forţeze pe magistraţi să demisioneze, întrucât le este peste putinţă ca, plecând din locul unde şi-au făcut un rost, să facă fată cheltuielilor.

Un alt fapt petrecut la Craiova şi mai grav. Un judecător de instrucţie care a găsit că un anume prevenit urmează să fie lăsat în libertate provizorie, din ordinul ministerului, el, magistratul, a fost arestat de poliţia de siguranţă şi deţinut în localul poliţiei. (...)

Joi, 17 octombrie 1946

În Franţa a avut loc un nou plebiscit pentru noua Constituţie (cea de acum câteva luni nu a fost primită de popor). Rezultatul e acesta:

9 milioane de votanţi au primit Constituţia; 8 milioane au respins-o; 8 milioane s-au abţinut. După cum se vede, rezultatul nu e prea mulţumitor. Înainte de ziua votării, generalul de Gaulle s-a pronunţat contra Constituţiei şi, deoarece nu s-a înţeles în această chestiune cu actualul prim-ministru Bidault (partidul republican), s-a despărţit de el formând un nou partid. Toate acestea nu sunt de natură să aducă stabilitate în Franţa.

Guvernul român a fixat ziua de 19 noiembrie ca dată a alegerilor. La radi Londra s-a comunicat că Iuliu Maniu a înaintat un protest reprezentanţilor Statelor Unite şi Angliei la Bucureşti, arătând că prin metodele întrebuinţate, guvernul tinde să falsifice alegerile; astfel înscrierea alegătorilor s-a făcut pe foi volante în loc de registre; că listele electorale au stat afişate numai 2 zile, astfel că cetăţenii nu au putut lua cunoştinţă dacă sunt sau

nu înscrişi, sau dacă aceleaşi persoane sunt înscrise de mai multe ori, pentru ca astfel să poată face contestaţie etc. Ataşez aci o tăietură din ziarul «Liberalul» în care e tipărită întâmpinarea lui Mihail Romniceanu, delegatul în guvern al partidului liberal, adresat Consiliului de miniştri, prin care protestează împotriva felului în care s-au desfăşurat şi se desfăşoară operaţiile de pregătire a alegerilor.

Condamnaţii de la Nürnberg au fost executaţi ieri prin spânzurătoare. Singurul care nu a putut fi spânzurat a fost Göering, care s-a sinucis printr-o doză de otravă care nu se ste cum a ajuns în mâna lui.

Marţi 22 octombrie

(...) Având de dat o telegramă la postă, am văzut în localul postei, adică în interiorul unei administraţii publice, numeroase afişe mari de propagandă politică, ridicând în slăvi regimul de la putere şi insultând opoziţia. Între altele, am văzut un tablou mare cu un ţăran în marginea unei păduri de brad, arătând cu mâna spre un măgar zugrăvit nu departe de el; dedesubt stă scris: iată cine va vota pe Maniu. După cum se vede tabloul e foarte spiritual; îi face măgari pe toţi cei care vor vota cu opoziţia. Dar ei nu se mulţumesc cu asemenea afişe şi lozinci răspândite în toate felurile şi în toate locurile – au mai scris şi pe pereţii înalţi ai caselor cu litere de o jumătate de metru spre exemplu:

«Votaţi cu Blocul Popular Democratic dacă vreţi să aveţi belşug». (Cetăţenii se întreabă nedumeriţi: de unde va veni acest belşug? Căci până acum, sub acest guvern mergem din ce în ce mai rău).

Miercuri 23 octombrie

Ziarele «Liberalul» şi «Dreptatea», sosite azi la Craiova, publică un «Legământ între partidele national liberal, naţional ţărănesc şi social democrat independent (C. Titel Petrescu), pentru apărarea libertăţii alegerilor». Pentru importanta acestui act ataşez aci tăietura din ziarul «Liberalul», sosit azi la Craiova, din care se vede cuprinsul acestui legământ.

Vineri 25 octombrie

În ziua de 23 octombrie s-a deschis la Washington *conferinţa Organizaţiei Naţiunilor Unite* (*ONU*). Preşedintele Truman a rostit o cuvântare în care, între altele, a evocat cele 4 libertăţi esenţiale formulate de *Charta Atlanticului*: libertatea cuvântului, libertatea religiei, eliberarea de suferinţă, eliberarea de teamă în primul rând teama de război). „Popoarele lumii ştiu că nu poate fi o pace reală, dacă nu este o pace dreaptă pentru toţi, *dreptate pentru micile naţiuni şi marile naţiuni*, şi dreptate pentru orice om, fără distincţie” etc. (În timp ce Truman vorbeşte astfel la Washington, la noi în ţară guvernul caută să înăbuşe toate drepturile opoziţiei) (...)

Marţi 29 octombrie

Vineri la ora 12 eu şi sotia mea am plecat la gară pentru a lua trenul de T. Severin (...) Cine vine din oraş vede pe frontispiciul gării portretul mare în culori al lui *Gheorghiu-Dej*, ministrul comunicaţiilor, comunist. Dar portretul la gări nu e de ajuns; pe zidurile ce înconjoară diferite ateliere ale căilor ferate, am văzut scris cu litere de un metru: «Trăiască tov. Ministru Gheorghiu-Dej». De când există Tara Românească, sub vechile partide «oligarhice»

şi «reacţionare» nu s-a pomenit o asemenea reclamă. Miniştrii comunicaţiilor se relevau prin realizările lor. Văzând această reclamă, oricine s-ar fi aşteptat să vadă cel puţin realizări pe măsura ei. Ei bine, aceste realizări nu sunt numai nule, sunt dezastruoase. Atât trenul nostru, care a plecat cu atât de mare întârziere, cât şi un alt tren de persoane ce pleca spre Bucureşti, aveau trei sferturi din geamuri sparte iar în unele vagoane curgea prin acoperiş apa de ploaie. Pentru ca să se apere de curentul rece al acestor zile de frig prea timpuriu, unii călători căutau să acopere ferestrele fără geamuri cu pături din care unele erau rupte, căci cine mai poate acum să-şi cupere pături noi? Iar ca culme a îndrăznelii acestor oameni care aflându-se la guvern nu au făcut nimic pentru tară, din contră au dus-o la un adevărat dezastru, pe toate vagoanele sunt scrise lozinci ca acestea: «Trăiască

guvernul

D. Petru Groza» şi «Votaţi soarele» (semnul blocului partidelor zise democrate de la putere). Îi dai omului un vagon în care în timpul călătoriei îi poate aduce moartea şi-i ceri să te voteze ca şi cum l-ai plimba în puf. (...)

Armata rusă a desfăcut pe din afară cărămida ce se pusese la uşa pivniţelor ce au mai rămas din hotelul Traian, fără a întreba pe nimeni, şi au depozitat acolo cartofii. În T.

Severin aceeaşi lipsă şi viaţa scumpă ca şi în Craiova. (...)

În T. Severin, ca şi în Craiova, toţi pereţii şi toate ferestrele sunt pline cu lozinci şi manifeste care îndeamnă pe cetăţeni să voteze soarele guvernului. Trebuie să se fi cheltuit milioane cu această reclamă. Locuitorii sunt indignaţi că li s-au murdărit zidurile şi ferestrele. Niciun semn, niciun manifest al opoziţiei nu se vede nicăieri. O timidă încercare în acest fel e urmărită, iar inscripţia ştearsă.

Radio Londra şi Radio America atrag atenţia mereu guvernului român că ceea ce se petrece în ţara noastră nu sunt conforme cu angajamentele luate, că libertatea scrisului şi întrunirilor în vederea alegerilor sunt pentru partidele de opoziţie neexistente, că guvernul român nu e recunoscut decât în cazul când respectă toate aceste drepturi şi libertăţi, totuşi guvernul român nu se sinchiseşte deloc. Toată lumea crede că, deşi opinia publică e cu totul împotriva regimului, alegerile vor fi falsificate pentru ca astfel reuşita guvernului să fie sigură. (...)

Miercuri 30 octombrie

Ziarele de azi publică rezultatul *alegerilor de Cameră din Bulgaria*. Aşa numitul Front al Patriei care guvernează (cum e la noi F.N. D.) a obţinut 364 mandate. Dintre acestea, au fost obţinute de comunişti 277 mandate. Blocul opoziţiei a obţinut 101 mandate. Partidul comunist avea majoritatea absolută în adunare. Vineri 1 noiembrie

Spicuiesc din ziarul «Timpul» câteva fragmente din

discursul lui Molotov ţinut la New York, în faţa ONU-lui: «Ar fi naiv să se ignoreze faptul că campania împotriva dreptului de veto este în mod manifest o campanie contra Uniunii Sovietelor; că dacă principiul dreptului de veto ar fi eliminat, ONU s-ar nărui.

«*Nu suntem siguri că soarta Germaniei şi Japoniei a fost un avertisment suficient pentru imperialiştii epocii noastre* (!) (Desigur imperialiştii la care face aluzie Molotov sunt americanii şi englezii). Există două tendinţe: unii luptă contra principiilor Naţiunilor Unite şi contra dominaţiei mondiale, iar alţii cooperarea internaţională. (Cei care caută cooperarea internaţională sunt desigur ruşii, ei nu se gândesc să domine!). Unităţi navale şi escadrile au apărut pe neaşteptate în locuri în care nu mai fuseseră niciodată până atunci, spre a ameliora nenorocirile diplomatice. Diplomaţia dolarului e folosită pentru a sprijini democraţia dolarului etc.»

Zilele trecute Stalin a răspuns la un interviu ce i s-a luat de un ziarist american, între altele el socoteşte că Churchill prin cuvântările lui îndeamnă la război. Privitor la graniţa de vest a Poloniei (în care s-a înglobat o parte a Germaniei), el socoteşte că această graniţă e definitivă. Se înţelege că el este pentru pace şi pentru înţelegere, (numai că pacea şi înţelegerea întâmpina enorme dificultăţi).

Luni 4 noiembrie

Ziarele de azi publică un schimb de note ce au avut loc între guvernele Statelor Unite, Marea Britanie şi guvernul român. Pentru importanta acestor note, ataşez aici coloanele respective din ziarul «Timpul» sosit azi la Craiova.

Nota engleză e mai largă şi mai drastică. După ce face observaţii asupra legii electorale care nu e de natură să garanteze alegeri drepte şi libere şi asupra birourilor electorale şi comisiei crentrale electorale «ai căror membri sunt aleşi prin şi pe directa influentă a guvernului român actual», nota vorbeşte mai departe despre actele de intimidare asupra opoziţiei, ale cărei întruniri «au fost în continuu dizolvate de bande înarmate de huligani cu

concursul poliţiei şi al autorităţilor locale fără să se ia vreo măsură preventivă de guvern». Armata, jandarmeria etc. sunt întrebuitate de guvern în propaganda sa, guvernul exercită presiuni şi ameninţări asupra funcţionarilor şi lucrătorilor etc. «De fapt se pare că autorităţile romaneşti încearcă să câştige alegerile prin diferite sisteme de falsificări făcute chiar înainte ca alegerile să aibă loc» etc. etc.

Guvernul român prin ministrul de externe Tătărăscu răspunde la cele două note şi mai pe larg celei britanice prin observaţii ca acestea:

«Guvernul român nu poate consimţi ca legislaţia şi măsurile sale administrative să-i fie impuse sau dictate de vreo putere străină» etc.

Ziarul «Liberalul» de azi publică unele aprecieri ale ziarului englez «Times», făcute de un trimis al său special în România, asupra guvernului român. Articolul e intitulat

«Dictatura în România». Autorul consideră Frontul Plugarilor (Groza) şi Partidul National Popular, ca simple anexe ale partidului comunist din România. Şeful grupării tătărăsciene e caracterizat drept «un oportunist abil cu trecut dictatorial şi care serveşte azi pe comunişti cu aceeaşi devoţiune cu care a servit regimul dictatorial de la 1933 până la 1940». Ataşez aici tăietura din ziar cu aceste aprecieri. Miercuri 6 noiembrie

Văd din ziarele de azi că M. Ralea, care acum vreo lună plecase ca ministru al României la Washington, s-a întors la Paris, de unde a plecat spre tară. Auzisem acum câteva zile că din cauza situaţiei politice din ţara noastră, el nu a fost primit de guvernul american ca reprezentant al guvernului român. Acum, cu întoarcerea lui, se pare că zvonul se confirmă. Văd, de asemenea, din ziarul «Timpul» că în Bucureşti au sosit câţiva ziarişti americani pentru a vedea modul cum se prepară şi cum se vor face alegerile. Se spune că vor mai veni şi alţii. Ei vor avea ocazia să vadă chiar de acum că propaganda pentru alegeri se face numai de regimul de la putere, iar opoziţia e împiedicată complet. De curând a fost aruncată în aer Legaţia engleză din

Roma. Se crede că aurotii sunt evrei sionişti. De altfel, în Palestina atentatele împotriva englezilor se ţin lanţ: trenuri şi clădiri atacate cu bombe sau minate, militari şi oameni politici asasinaţi.

Vineri 8 noiembrie

Ieri nu numai armata rusă, dar şi autorităţile romaneşti au sărbătorit al 29-lea an de la revoluţia rusă. Oraşul a fost pavoazat cudrapele roşii comuniste, iar la fostul Palat al Justiţiei, ocupat acum de ruşi, şi la alte localuri s-a atârnat pe ziduri portretele mari în culori ale lui Lenin şi Stalin.

Autorităţile nu au lucrat. Instanţele judecătoreşti au primit ordin să amâne din oficiu toate procesele. În schimb, pentru azi, ziua sfinţilor Arhangheli şi ziua Regelui, s-a comunicat încă de ieri la radio că toate autorităţile vor lucra.

După modul cum s-au instalat ruşii la noi, îţi face impresia că s-au aşezat pentru o lungă perioadă de ani. În Craiova ofiţerii şi-au adus soţiile şi copiii – iar pentru copii şi tineret s-au înfiinţat scoli primare, scoli secundare şi se spune că şi o universitate. Ei sunt foarte bine aprovizionaţi cu alimente de la noi – pe când românii suferă din cauza lipsurilor. Astfel maiorului rus şi sotiei sale, ce locuiesc la noi, li s-a dat pe o lună 40 kg. cartofi – pe când noi, şi ca noi o mare mulţime de cetăţeni români, nu am putut găsi nici măcar un kg. de cartofi. Din cauza aceasta şi varza a ajuns la preţul de 5 – 6 mii lei una.

Ieri am fost la gară pentru a depune o petiţie la secretariat, crezând că cel puţin gara va lucra. Însă toate birourile erau închise, afară de mişcare. Cu această ocazie am văzut sub portretul mare în culori al lui Gheorghiu-Dej, aşezat în partea de sus a peretelui gării cu fata spre oraş, s-au aşezat alte două tablouri: unul, în dreapta, al lui Petre Groza, altul în stânga, mic, al Regelui Mihai. De aici se vede importanta pe care acest regim comunist o dă regelui tării, rege pentru care de altfel imensa majoritate a ţării are un adevărat cult.

De mai bine de două săptămâni nu s-a mai văzut

soarele pe cer; aplouat cu intermitentă, iar azi dimineaţă a nins puţin. Temperatura e în jurul lui zero grade.

Zilele trecute au avut loc în Statele Unite alegeri pentru Camera reprezentanţilor şi pentru o treime din Senat. De data aceasta majoritatea a dobândit-o partidul republican, după ce timp de 14 ani a reuşit în continuu partidul democrat al cărui exponent a fost Roosevelt alături de Truman. Se pare că republicanii vor să termine într-un fel cu grevele de lucrători ce s-au ţinut lanţ în Statele Unite şi să ajungă astfel mai repede la o stare normală internă; pe de altă parte ei tind la ocât mai urgentă stabilire a păcii pe pământ. Alegerea de preşedinte va avea loc peste doi ani.

Joi 14 noiembrie

Gazetarii străini, printre care şi cei ai Statelor Unite, veniţi în România în scopul de a observa stările din această tară şi mai ales modul cum se pregătesc alegerile, s-au prezentat până acum ministrului liberal din guvern, Romniceanu, şi apoi şefului partidului liberal, Dinu Brătianu, cu care au avut convorbiri. Desigur că vor lua şi părerea lui Maniu.

Alaltăieri a început să se elibereze în Craiova cărţile de alegător. Am luat şi eu cartea de alegător, a mea şi a sotiei mele. Am constatat însă că liberarea lor se face cu multă greutate, întrucât, deşi carnetele cu să-ţi de alegător sunt formate după litere, totuşi numele nu sunt arnajate ca într-un dicţionar, astfel că funcţionarii ce le liberează sunt nevoiţi uneori să răsfoiască 10 – 15 arenete, până ce dau de numele celui ce vine să ceară cartea.

Ziarele au anunţat sosirea în tară, din străinătate, unde se afla de mai mulţi ani, a lui

C. Argetoianu, despre care se spune că voieşte a colabora cu regimul de la putere. Acum 10 – 15 ani, acest om politic, în calitatea lui de ministru de interne, a arestat pe toţi membrii unui congres comunist, întruniţi la Bucureşti. Dar se vede că pentru regimul actual trecutul unui om nu mai există dacă el se declară gata să lucreze după directivele regimului. Nu sunt alături de comunişti

astăzi o sumă de foşti legionari notorii?

Duminică au avut loc în Franţa noi alegeri, după ce mai înainte se votase constituţia cu o mică majoritate. Iată rezultatul lor: comuniştii 168 mandate; mişcarea republicană populară 160; socialiştii 93; radicalii şi grupurile sociale 59; partidul republican al libertăţii şi celelalte grupuri conservatoare 73; uniunea gaullistă 29; partidul algerian 12.

În ziarul «Liberalul» de ieri, a apărut un articol intitulat «Renaşterea libertăţii» în care se arată că fostul preşedinte al Statelor Unite, Hoover, a declarat următoarele după alegerile din Statele Unite, în care republicanii au avut majoritatea: «Până acum întreaga lume, implicit Satele Unite, s-au depasat de ani de zile spre stânga, spre calea totalitară a economiei planificate (dirijate). America, prin această alegere, este prima tară care respinge această cale, apoi articolul mai departe demonstrează că îngrădirea individualismului, reducerea completă a iniţiativei private, şi înlocuirea lor prin directivele generale impuse de organele statului, au dus la dictatura fascistă şi la război. Sâmbăta 16 noiembrie

Spicuiesc din «Liberalul» de azi, organul Partidului National Liberal: Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional ţărănesc, a primit alaltăieri pe reprezentanţii presei străine, cărora le-a înmânat o declaraţie scrisă asupra situaţiei politice din tară şi câteva documente revelatoare în legătură cu cele înfăţişate. Ziariştii străini, spune mai departe nota din ziar, au participat într-un număr deosebit de mare la această conferinţă de presă şi, după ce au luat cunoştinţă de textul domnului Maniu şi de documentele aneze, au pus întrebări numeroase preşedintelui partidului naţional ţărănesc.

Gazetarii din toate părţile lumii, se spune mai departe, au urmărit cu viu interes problemele discutate, plecând cu impresia că cele trei partide de opoziţie reprezintă adevărata democraţie.

Într-o altă notă din ziarul «Liberal» se spune: «Ziariştii străini cu o experienţă îndelungată şi cu

obiceiurile de a vedea numai decât miezul lucrurilor, iar nu faţada lor, sunt de pe acum impresionaţi de cele constatate în faza imediat premergătoare scrutinului.»

«Pe lângă poziţia guvernului şi dispreţul pe care în mod firesc îl atrag asupra lui metodele frauduloase şi practicile ruşinoase pe care înţelege să le întrebuinţeze, este în joc şi reputaţia poporului român care nu trebuie să ajungă de râsul lumii civilizate.»

În sfârşit, acelaşi ziar dă un exemplu grăitor de felul în care se face distribuirea cărţilor de alegător, urmându-se scopul precis de a împiedica pe cetăţeni să ajungă la urnă. Astfel la circa 15 din Sectorul Negru, într-o oră şi jumătate abia s-au liberat cărţi de alegător la 7 persoane.

La Craiova acelaşi lucru se petrece, după cum deja am notat. Un lucrător îmi spunea că a fost două zile la rând să ia cartea de alegător şi nu a putut. Astăzi la radio s-a comunicat că ministrul Pătrăşcanu a dat ordin ca astă seară să se încheie la comisiuni liberarea cărţilor de alegător şi să se împartă cărţile la domiciliul cetăţeanului! (Cred că până astă seară când operaţia se încheie, nu s-a liberat nici măcar 40% din cărţile de alegător).

Luni 18 noiembrie

Pentru a vedea modul în care guvernul român pregăteşte alegerile care vor avea loc mâine, ataşez aici o foaie din ziarul „Liberalul”, în care se află publicat: un appel prin care preşedinţii partidelor national liberal, naţional ţărănesc şi social democrat independent, îl adresează tuturor ţărilor democrate, arătând ce se petrece în România cu ocazia aceasta, precum şi un protest al aceloraşi preşedinţi adresat primului ministru român. În afară de aceste documente, se mai publică în jumătatea ziarului neataşată aici, următoarele informaţii privitoare tot la modul cum se prepară alegerile: a) pentru majoritatea secţiilor de votare s-au delegat ca preşedinţi, în loc de magistraţi, agenţi devotaţi de-ai guvernului; astfel în jud. Dolj din 110 secţiuni numai 40 vor fi prezidate de magistraţi; b) numai tipăriturile pentru propaganda comunistă au costat până acum 17 miliarde, bani luaţi din

averea statului sau a particularilor; c) Statele Unite şi Marea Britanie au înaintat guvernului român o nouă notă privitoare la măsluirea alegerilor din

România, «Guvernul român, zice ziarul, a crezut că poate respinge notele anterioare invocând în mod făţarnic principiului neamestecului în afacerile interne ale României. Notele remise acum guvernului român conţin răspunsul celor două puteri aliate la atitudinea provocatoare adoptată de reprezentanţii regimului bepedist»; d) au fost îmbrăcaţi în uniforme de jandarmi pentru a fi trimişi la secţiilede votare, numeroşi comunişti.

Vineri 22 noiembrie

Marţi 19 Noiembrie au avut loc în România alegeri generale.

Se ştie încă de mult ce vrea poporul: el vrea izgonirea acestui regim de anarhie şi scandal, pe care-l urăşte din tot sufletul. La oraşe nici cinci la sută, la sate nici unu la sută nu ar fi fost pentru menţinerea lui. Cu ori şi cine ai fi stat de vorbă, din orice localitate şi orice profesiune ar fi avut, cuvântul lui nu era altul decât: când scăpăm de şleahta asta? Am văzut în faţa localurilor de vot bărbaţi şi femei, intelectuali, modeşti comercianţi sau lucrători aşteptând ceasuri întregi, să-şi depună votul, în dorinţa neclintită ca astfel să se ajungă la schimbarea situaţiei în tară. O femeie îşi exprima către alta teama, după ce aşteptase toată ziua (era ora 4 p.m.) să nu cumva să se închidă urnele înainte de a vota şi ea. Mai ales ideea de a vota «ochiul» (semnul partidului n.t. Maniu) s-a întins ca un pârjol.

Când seara s-a început numărătoarea voturilor s-a văzut că rezultatul pentru regimul de la putere e dezastruos. Cu toate ameninţările şi fraudele de până aci, regimul nu ar fi putut obţine nici 20% din voturi. A fost pentru ei o deziluzie faptul că mare parte din înşişi lucrătorii de la căile ferate şi de la Malaxa, precum şi soldaţii, care au votat în secţii separate ca să poată fi controlaţi (soldaţii în cazarmă), au fost contra lor.

Era de aşteptat ca a doua zi să se comunice victoria

în alegeri a opoziţiei. *Dar surprinderea şi indignarea a fost fără margini când prin radio şi alte mijloace s-a comunicat că guvernul a obţinut în alegeri peste 80% din voturi*. Rezultatele au fost complet falsificate, săvârşindu-se astfel cea mai vastă escrocherie ce s-a văzut vreodată. Dar desigur nu fără consecinţe se batjocoreşte astfel voinţa poporului. Cei care voiesc să deţină puterea împotriva voinţei acestui popor, au aflat acum şi mai bine pe ce bază stau.

Ziarul «Liberalul» apărut azi după două zile de neapariţie, într-un articol intitulat

«Împotriva voinţei poporului», are aceste aprecieri privitor la rezultatul alegerilor:

«Nesocotirea permanentă a voinţei populare, batjocorirea constantă a idealurilor celor mai curate ale poporului nostru, actele de samavolnicie şi abuzurile revoltătoare pe care în tot timpul celor aproape doi ani de dictatură, le-a săvârşit regimul actual, *toate acestea contribuie să facă din acest guvern, cel mai urât, cel mai detestat dintre toate câte au cârmuit vreodată tara românească*. Şi regimul îşi dă seama îndeajuns de valul de ură şi de dispreţ, care de pretutindeni se ridică năvalnic împotriva lui şi a partizanilor lui». Vorbind apoi de toate abuzurile pe care regimul le-a săvârşit înainte de alegeri în vederea lor, adaugă: «Muncă inutilă: pierdere de vreme. Fiindcă voinţa poporului nu va putea fi niciodată înfrântă. Şi împotriva voinţei dârze şi hotărâte a neamului nostru de a-şi recăpăta dreptrile şi libertăţile, toate eforturile guvernului se vor spulbera ca o frunză în bătaia vântului.»

Din cauza minării canalului Corfu (de către o putere care deocamdată este ţinută secretă) au fost avariate de curând două distrugătoare britanice. Guvernul britanic examinează atitudinea pe care urmează să o ia în legătură cu acest fapt.

Din Nex York se comunică prin Oforess că *400.000 mineri au declarat grevă din ordinul lui John Lewis*, secretarul general al sindicatelor minerilor americani. «Purtarea lui

John Lewis, spune Oforess, reprezintă cea mai mare sfidare fată de guvernul naţional al Statelor Unite, în toată istoria americană… După ultimele ştiri, preşedintele Truman a revenit în mod hotărât la decizia că Lewis trebuie să fie arestat pentru nesupunerea fată de hotărârea judiciară prin care i se recomanda de a nu rodona greva minerilor.» Se aşteaptă ca judecătorul care a emis somaţia adresată lui Lewis să semneze acum mandatul de arestare.

Duminică 24 noiembrie

Partidul naţional ţărănesc şi liberal şi-au retras din guvern pe cei doi miniştri, Hateganu şi Romniceanu.

În privinţa rezultatului alegerilor, iată ce scrie «Dreptatea», organul partidului naţional ţărănesc Maniu: «Să ne exprimăm revolta şi protestele noastre vehemente împotriva modului cum s-au făcut alegerile, iată un lucru ce nu ne e îngăduit. Aşa fiind, vom lăsa ca cetăţenii acestei ţări să-şi facă singuri, în forul lor, aprecierile de rigoare, căci, în definitiv, aici opresiunea şi cenzura rămân neputincioase. Cele mai mari dureri sunt totdeauna mute. Nu se strigă pe stradă. Poate din această cauză sunt şi mai impresionante.»

Marţi 26 noiembrie

La New York *consiliul celor cinci miniştri de externe s-au despărţit fără a rezolva chestiunea dreptului de veto*. Molotov se opune la orice modificare a lui, deşi ceilalţi 4 miniştri de externe ar dori unele modificări. Bevin, ministrul de externe englez, a spus că atitudinea lui Molotov este complet negativă şi a adăugat: «*am sperat că dezbaterile de aci ne vor îngădui să spunem poporului britanic că suntem gata să bazăm politica noastră pe ONU. Din nenorocire, aşa cum stau lucrurile acum, acest lucru va fi imposibil*». Iar Byrnes, ministrul american, a spus şi el: «Este limpede că ruşii nu vor accepta o altă propunere de cât a lor, şi că e mai bine să se renunţe la noi discuţii».

Le New York a fost împuşcat unul din delegaţii Ucrainei la conferinţa de pace, Stadnik; nu se ştie până acum cine a săvârşit faptul şi în ce scop.

În nordul Greciei se dau adevărate lupte între armata regulată grecească şi cete de aşa numiţi «partizani greci» care în realitate sunt comunişti. Grecia se plânge că aceşti partizani sunt întreţinuţi cu arme şi bani de Serbia, Bulgaria şi Albania.

Guvernul român a dat opoziţiei 10% din voturi (adică invers de cum a fost în realitate). Astfel din peste 400 de locuri în parlament, au fost date naţional ţărăniştilor 30 locuri, iar liberalilor (Brătianu) 3 locuri pe toată ţara.

(Dinu Brătianu a fost considerat ca nereuşit, iar

I. Mihalache de la ţărănişti nici măcar nu a putut candida, căci în cele din urmă a fost exclus ca nedemn). În schimb s-au dat maghiarilor mai multe locuri decât ţărăniştilor.

Miercuri 27 noiembrie

Radio-Londra a comunicat ieri că *Statele Unite şi Anglia nu recunosc ca valabile alegerile din România*. Un comunicat al şefilor partidelor de opoziţie publicat în «Liberalul» de azi constată că «guvernul şi-a ticluit prin fraudă şi teroare rezultate în flagrantă opunere cu realitatea şi cu voinţă corpului electoral» şi că prin urmare consideră alegerile efectuate ca nule şi neavenite.

În acelaşi ziar se aduce un omagiu partidului naţional-ţărănesc «care *sub conducerea înţeleaptă, de o hotărâre şi energie de pe acum legendare a marelui său preşedinte Iuliu Maniu*, şi-a dovedit încă odată caracterul său de veşnic şi neînfricat luptător». Atasze aci tăietura din ziar cu ambele articole. Acum mai bine de o săptămână au fost condamnaţi de Curtea Marţială din Bucureşti, membri ai aşa-zisei organizaţii «*sumanele negre*»; pedeapsa a fost aproape pentru toţi munca silnică pe viaţă.

Printre condamnaţi se află generalul Aldea, acel care a luat o atât de activă parte la arestarea generalului Antonescu în vederea încheierii armistiţiului şi la lupta ce s-a dus în urmă împotriva germanilor. Dintre cei condamnaţi, unii s-au putut refugia mai dinainte cum e spre ex. Vintilă Brătianu (se spune că a fugit la Triest cu un avion), iar generalul Rădescu, condamnat doi ani, a

fugit şi el mai înainte cu un avion la Malta.

Miercuri 4 decembrie

În ziua de 1 decembrie s-a deschis aşa-zisul parlament român. Din dările de seamă publicate în toate ziarele pe care le-am citit, *rezultă că reprezentanţii diplomatici ai Angliei şi Statelor Unite nu au luat parte la deschiderea acestui parlament,* la care reprezentanţii diplomatici ai altor ţări, şi mai ales foarte numeroşi acei ai Rusiei, au fost totuşi prezenţi.

Regele a citit mesajul în care se arată viitoarea activitate a parlamentului, ca etatizarea băncii naţionale, legiuiri economice etc. În acelaşi mesaj se vorbeşte despre o neşovăită apărare a proprietăţii.

Niciunul din reprezentanţii opoziţiei nu va lua parte la lucrările acestei camere care s-a ales singură, nici măcar pentru a discuta validitatea alegerilor.

Joi 5 decembrie

Abia s-a scos deputat de guvern, *doctorul Nicolae Lupu a încetat din viaţa* acum două zile. Iată ce spune despre el, între altele, ziarul «Liberalul» de azi: «În memoria opiniei publice, Nicolae Lupu va rămâne, nu bepedistul de ieri, ademenit şi înşelat de comunişti, ci oratorul vijelios şi pasionat pentru cauza adevăratei democraţii, omul care, în îndelungata sa carieră politică, şi-a putu avea scăderile şi ambiţiile mărunte, dar care a fost un mare iubitor de tară şi un mare apărător al intereselor neamului său. Să-i fie ţărâna uşoară».

Sâmbăta 7 decembrie

Mihail Sadoveanu a fost ales preşedinte al Parlamentului. Cu această ocazie iată, între altele, ce a găsit el de cuviinţă să spună: «Am fost chemat aci la cel dintâi parlament democratic al României; cel dintâi parlament care nu ne-a chemat să auzim vorbe (!!), cum din nefericire s-a întâmplat în trecut, ci este chemat să realizeze (!!)». La această lipsă de bună cuviinţă nu s-ar fi aşteptat poporul român din partea unui atât de mare scriitor. Păcat de trecutul şi de aureola cu care se înconjurase! Fată de o asemenea cuvântare, ziarul

«Liberalul» face următorul comentariu:

«Vorbind astfel, tovarăşul maestru s-a dovedit cel puţin ingrat. Căci tovarăşul Sadoveanu a fost cândva *preşedintele Senatului, sub un guvern reacţionar-mosieresc*. Şi a încasat pe atunci cum încasează şi azi» (...).

Vineri 13 decembrie

Un comunicat de la New York anunţa că cei 4 miniştri de externe au ajuns la o înţelegere în privinţa tuturor tratatelor de pace că ţările «foste satelite». Faptul însă că s-a anunţat că aceste tratate nu vor fi semnate decât prin februarie la Paris sau Moscova, precum şi faptul că în lungul timp de la încetarea războiului s-au produs atâtea dezamăgiri în ce priveşte pacea, ştirea aceasta nu a produs în lume o prea mare bucurie, şi chiar a fost primită cu oarecare neîncredere.

Trupele guvernamentale iraniene, luptând împotriva trupelor comuniste în provincia Azerbaidjan, au ajuns în Tarbriz, capitala provinciei. Conducătorii acestor trupe au declarat că încetează lupta şi s-au refugiat în

«străinătate» (adică de sigur în Rusia).

Iuliu Maniu, acum câteva zile, a făcut noi declaraţii reprezentanţilor presei străine. Conferinţa a durat două ore în care timp şeful partidului naţional ţărănesc a dovedit cu documente autentice falsificarea alegerilor. În acelaşi timp, *Dinu Brătianu*, şeful partidului liberal, a înmânat reprezentanţilor Angliei şi Statelor Unite noi memorii.

Duminică 15 decembrie

De mai bine de o săptămână în fiecare zi, ziarul «*Liberalul*» *cere* guvernului să explice cum se face că, în preziua deschiderii parlamentului, «cu o grabă susceptibilă ce multe şi legitime bănuieli», ministrul de pe atunci al comunicaţiilor Gheorghiu-Dej (azi la Econ. Naţională), printr-un decret-lege, a autorizat Direcţia Drumurilor să contracteze *fără licitaţie publică*, adică prin derogare de la principiile legii contabilităţii pulbice, lucrări de drumuri, cu un număr de 6 societăţi bine determinate, în valoare de

682 miliarde lei. Până azi guvernul nu a răspuns nimic.

De câteva zile *din nou se dă pâine în Craiova*. Sunt zile în care nu se să nimic, iar altele în care se dă raţia redusă la jumătate. Citesc în ziare că în Bucureşti e aceeaşi situaţie. Şi în timp ce românii nu au pâine, zecile de mii de ruşi din Craiova, cu sotii şi copii, nu numai că sunt hrăniţi din belşug, dar ei trimit şi în ţara lor lăzi cu alimente. Astfel maiorul rus ce stă la noi cu sotia a trimis în timp de 5 săptămâni

14 lădiţe din scânduri de brad conţinând făină bună şi alte alimente.

În Franţa a fost ales preşedinte al Consiliului de miniştri, Léon Blum, socialist.

Acum trei zile a nisn puţin. Temperatura a scăzut la 8 – 9 grade sub zero.

Marţi 17 decembrie

Ieri a apărut în ziarul «Jurnalul de dimineaţa-la rubrica «anunţuri mortuare», ştirea dată de familie despre moartea lui Ion Al. Brătescu-Voinesti. Aşa dar a murit un mare şi iubit scriitor al ţării româneşti, care în ultimul timp a suferit atât de numeroase vexaţiuni din partea regimului ce ne guvernează, cărţile lui în care s-au publicat acele inimitabile povestiri ca

«Neamul Udreştilor» sau «Călătorului îi şade bine cu drumul» şi toate celelalte care fac parte din patrimoniul sufletesc al neamului nostru, fiind puse la index, iar autorul elimint din Societatea scriitorilor români de către mărunţii sân neînsemnaţii epigoni, pentru motivul că marele scriitor prin unele articole publicate în presă acum câţiva ani, ar fi fost favorabil alăturării de Germania. Dar în afară de anunţul publicat de familie, niciun cuvânt, nici în ziarul ce a publicat anunţul, nici în alte ziare nu am văzut. De sigur, oficialitatea se opune. Brătescu-Voinesti nu va fi scos însă din sufletul poporului.

A murit şi a fost înmormântat ieri vechiul meu prieten şi coleg Gh. Hagichirea. A fost un magistrat de o corectitudine şi curăţie sufletească exemplară. Dumnezeu să-l ierte.

Printr-o dispoziţie a guvernului, raţia de pâine a fost scăzută la 250 grame pe cap de om, de la 300 grame. Ştim însă că nici aceste 250 grame nu se vor da decât de 2 – 3 ori pe săptămână. În piaţa rar când se găseşte la câte o ţărancă, un kg de făină de porumb costă 6.000 lei.

Guvernrul a obţinut după alegeri în decret de amnistierea falsurilor, deci şi-a acelora ce au fost săvârşite cu ocazia alegerilor. Nu s-a văzut niciodată până acum ca falsurilesă fie amnistiate.

Luni 23 decembrie

Acum vreo 7 – 8 zile guvernul turc, văzând ce se petrece în Grecia unde aşa numiţii partizani sau democraţi, în realitate comunişti, cu ajutorul Serbiei, Bulgariei şi Albaniei, (aşa cum primul ministru grec s-a plâns la New York) au atacat satele greceşti şi armata regulată greacă, voind să pună stăpânire pe Grecia – pentru siguranţă a dizolvat toate partidele de extremă stingă din Turcia ce se conduc după doctrina comunistă, a arestat pe şefii lor, a desfiinţat sindicatele şi a decretat starea de asediu în Turcia din Europa.

În ziarele romaneşti de azi se reproduc părti dintr-un articol publicat de ziarul sovietic

«Pravda» în care autorul articolului, referindu-se la cele ce se petrec în Turcia, spune între altele: «guvernul turc face o politică de agravare a relaţiilor cu vecinii şi întreţine o armată de 1 million de oameni». Mai departe:

«În Turcia acţionează tot felul de provocatori, aţâţători la război şi agenţi plătiţi ai forţelor iperialiste străine (?) şi este evident că starea de mobilizare a Turciei este menţinută pentru a servi scopurile acestor forte imperialiste»! Aluzia nu se poate referi desigur decât la America şi Anglia.

În urma plângerii pe care primul ministru grec Tsaldaris a adresat-o Consiliului de Securitate din New York, prin care Grecia acuză Serbia, Bulgaria şi Albania că furnizează tunuri, avioane şi alte arme comuniştilor greci, Constiul de Securitate a hotărât să se facă o anchetă la faţa locului unde vor pleca 60 de delegaţi ai celor 11

naţiuni ce formează consiliul.

1947

Miercuri 8 ianuarie

Sărbătorile au trecut fără să aducă vreo bucurie în sufletele oamenilor. Lipsurile de tot felul, lipsuri de hrană, de combustibil, de articole de îmbrăcăminte cele mai necesare, pe capul nostru cu ruşii care absorb totul, cu nesiguranţă în viitor, bucuria ce aducea altă dată sărbătoarea Crăciunului şi a Anului Nou a dispărut din inimi. Cetele de copii colindători de altă dată aproape că nu s-au mai văzut, jucăriilece umpleau odinioară vitrinele aproape că nu se mai văd; iar când se găseşte câte una, cea mai simplă jucărie de lemn şi costă 25, 30 mii lei. Am citit în ziare că jucării ceva mai complicate costă cu sutele de mii şi chiar un milion lei.

În timpul vacantei Crăciunului, un fost coleg al meu de la Curtea de Appel, Pătraşcu, făcându-mi o vizită, mi-a spus că din pensia lui de 600.000 lei lunar, în care se cuprinde o pensie de magistrat şi cea de invalid de război, nu se poate nici măcar hrăni, ne cum să se mai îmbrace. Că din această cauză a fost nevoit saşi vândă cărţile de drept şi un dulap. Insuficienta hranei l-a făcut să piardă din greutate 7 – 8 kg. Într-adevăr, cum pot ajunge 20.000 lei pe zi, când un kg de carne de porc costă 28 – 30 mii lei, un kg grăsime de porc costă 45 – 50 mii lei, un kg de unt 70 – 80 mii lei, un kg fasole 18.000 lei, un kg mălai 6 – 7 mii lei, o găină 50 – 70 mii lei, un ou 5.000 lei, un litru de vin 14.000 lei. În ce priveşte pâinea, s-a fixat printr-o dispoziţiesă se dea fiecărui cetăţena 250 grame pe zi. Ei bine, de 5 zile nu s-a mai dat pâine de loc, şi aşa va continua să se dea şi de acum înainte:

250 grame la 4 – 5 zile odată. Oamenii, plătind bani grei, abia găsesc câte puţin mălai sau făină de grâu cu preţul arătat mai sus, de la cei care mai au ceva şi-l speculează.

Şi cel care dă mai întâi semnalul scumpirii, e însuşi statul. Astfel pentru căile ferate tariful s-a scumpit acum de sărbători, şi aşa va rămâne de aici înainte, cu 300%. Un

bilet la un tren rapid de la Craiova la Bucureşti costă 180.000 lei. La trenurile de persoane chiar biletul la el. III s-a făcut 60 – 70 mii lei. Şi după scumpire alt neajuns, care agravează şi mai mult situaţia: pe liniile principale circulă acum un tren de persoane la două zile odată. Motivul, lipsa de cărbuni pentru locomotive.

Şi de câteva zile altă pacoste pe tara noastră, şi din ziare asupra întregii Europe: un frig foarte aspru. De trei zile termometrul se coboară noaptea la 27 – 28 grade sub zero. Din cauza gerului nici ţăranii care veneau până acum cu lemne în oraş (500 lei kg) adică 5 milioane de lei vagonul nu mai pot veni. Cele câteva autobuze ce făceau transporturi de persoane între localităţile mai importante din judeţ şi Craiova nu mai pot nici ele circula din cauza gerului. De altfel deschiderea cursurilor la toate şcolile s-a amânat, fiindcă în marea majoritate a cazurilor lipseşte la scoli combustibilul.

O veste pe care o cred destul de importantă s-a comunicat ieri la radio Londra iar astăzi şi la noi: ministrul de externe american Byrnes a demisionat şi în locului a fost numit generalul Marshall, fost şeful marelui stat major american în timpul războiului. Oare numirea unui general în acest post, în preajma zilei când urmează a se semna tatatele de pace cu ţările foste satelite şi a se discuta situaţia

Austriei şi Germaniei, în locul unui diplomat de meserie, are vreo semnificaţie. E necesară o mână mai forte care să grăbească venirea păcii şi a siguranţei, după zbateri de mai bine de doi ani? S-au plictisit şi americanii petrecând şi aşteptând, în timp ce restul lumii se zbate în nevoi de mai bine de doi ani de când s-a terminat războiul, în curând vom cunoaşte dacă această numire are sau nu vreo semnificaţie.

Joi 9 ianuarie

Truman, preşedintele Statelor Unite, a adresat zilele trecute Congresului american un mesagiu, în care între altele spune: „Orice nouă dispută şi întârziere (în semnarea tratatelor cu ţările ce au luptat alături de

Germania) ar primejdui grav stabilitatea politică a ţărilor interesate timp de miti ani. În cursul îndelungatelor luni de dezbateri în legătură cu aceste tratate noi am arătat limpede tuturor naţiunilor că Statele Unite nu vor consimţi la nicio reglementare făcută în dauna principiilor pe care le socotim vitale în legătură cu o pace justă şi durabilă... Întârzierea înregistrată în legătură cu încheierea primelor tratate de pace se datorează în parte dificultăţii de a cădea de acord cu Uniunea Sovietică asupra termenilor reglementărilor». După ce apoi arată că puterile ocupante trebuie să recunoască independenta Austriei şi să-şi retragă trupele de acolo, adaugă că şi germanii şi japonezii nu pot fi lăsaţi în îndoială şi teamă în legătură cu soarta lor. Propune apoi înfiinţarea unie armate permanente se deci un serviciu militar obligatoriu, o nouă reglementare a muncii pentru înlăturarea grevelor etc.

În ziarul «Timpul» sosit azi la Craiova, (cu data de 9 ianuarie 1947), e tipărit un articol în care «Mercurialul de preţuri» ce apare în Bucureşti, scos de Camera de Comerţ, e tratat drept cea mai umoristică publicaţie. Într-adevăr, cu multe cheltuieli se publică regulat această listă de preţuri în care se arată vreo 20 feluri de peste pentru populaţia mai săracă, cu preţuri pe care această populaţie ar fi fericită să-l plătească şi să ia peştele. Dar, după cum observă ziarul, şi după cum ştie toată lumea, de doi ani nu s-a mai văzut peste în tară (în paranteză îl iau pe tot ruşii care rareori lasă poporului român capetele de la peştele mărunt, ca unor câini). Preţul pentru crap este fixat la 5.000 lei, iar în târg (la unele băcănii, cu totul pe sub mână) se vinde cu 110.000 lei kg. În aceleaşi mercuriale, preţul cărnii de vacă este fixat la 16.000 lei kg şi al cărnii de porc la

28.000 lei kg; în piaţa însă se vinde carnea de vacă cu 30.000 lei, carnea de porc cu 40.000 lei. Preţul untului e fixat la 22.000 lei, al brânzei cu 10.000 lei, şi în piaţa se vând untul cu

160.000 lei, brânză cu 80.000 lei etc. Şi ziarul încheie: «Guvernul poartă o mare răspundere pentru că

tolerează această situaţie solidarizându-se cu umoriştii de la Camera de Comerţ şi incapabilii de la Oficiul de aprovizionare al Mucicipiului».

Duminică 19 ianuarie

Primul ministru al Franţei, Léon Blum, a făcut de curând o vizită la Londra. Se pare că a ajuns la un acord cu primul ministru englez Atlee pentru încheierea unei alianţe franco-britanice, fapt foarte important. Parlamentul francez a ales preşedinte al Republicii Franceze pe Vincent Auriol (socialist)

În Polonia au azi loc alegeri pentru Adunarea Naţională. Se petrec acolo lucrurile exact aşa cuù s-au petrecut în ţara noastră: arestarea membrilor partidului ţărănesc al lui Mikolaicik, asasinate, eliminări din slujbe, ameninţări etc. În faţa violentei opoziţiei şi deci a voinţei poporului, guvernul Statelor Unite, după ce a făcut cuvenitele observaţii guvernului polonez, a prezentat o notă şi guvernului sovietic. Molotov răspunde că nu e de acord cu acuzaţiile ce se aduc gubernului polonez şi că deci nu vede motive spre a întreprinde demersuri. Ataşez aci foaia respectivă de jurnal în care se vede şi nota şi răspunsul din care se deduce că acolo unde e stăpânire rusească, libertate nu poate fi.

În ziarul partidului naţional ţărănesc

«Dreptatea» s-a publicat la 18 decembrie 1946 un manifest al lui Iuliu Maniu către naţiunea română, manifest care apoi a fost republicat în ziarul aceluiaşi partid, ce apare la Craiova, intitulat «Brazda nouă» cu data de 15 ianuarie 1947. «Către voi milioane de cetăţeni, şi cetăţene, spune manifestul – care cu sufletul încălzit de dragoste de Neam şi Tară, v-aţi dus la urne să spuneţi voinţa voastră cinstită – despre felul cum trebuie şi de către cine trebuie cârmuita această tară, ne îndreptăm cuvântul nostru de mulţumire şi admiraţie». Urmează mai departe samavolniciile sălbatice ale guvernului fată de opoziţie, falsificarea alegerilor. «Cu toate nelegiuirile lui, guvernul nu a fost în stare să stoarcă majorităţi. Guvernul a căzut în alegeri. Lumea întreagă cunoaşte voinţa

adevărată a Tării, cunoaşte minciuna şi frauda guvernului. Se ştie că parlamentul lui nu poate lega destinele neamului». Ataşez aci foaia cu acest manifest epocal, pentru a se vedea cuprinsul lui întreg.

Vineri 24 ianuarie

În Polonia ceea ce era de aşteptat s-a împlinit. Guvernul de acolo, în totul asemănător guvernului românesc, a reuşit în alegeri (!) cu o majoritate zdrobitoare. Opoziţia lui Mikolaicik nu a obţinut nici 8%. Despre aceste alegeri Radio Londra a spus că sunt o farsă (...) Miercuri 5 februarie

Conţinutul tratatului (v. foaia de jurnal alăturată) de pace cu România s-a publicat în ziarele de ieri. După cum se vede, noi pierdem definitiv Basarabia şi nordul Bucovinei, iar clauzele economice sunt foarte grele. O clauză care ne îngrijorează e aceea cuprinsă în art. 21, din care putem deduce că nu vom scăpa în curând de armata rusă de ocupaţie care ne va aduce în cea mai cumplită mizerie. În acest articol deşi se spune că armata de ocupaţie va fi retrasă în timp de 90 de zile de la ratificarea tratatului de către reprezentantele naţionale respective, totuşi se adaugă: «Uniunea Sovietică îşi rezervă dreptul de a păstra pe teritoriul român forte armate care ar putea fi necesare pentru menţinerea liniilor de comunicaţie ale armatei sovietice cu zona sovietică de ocupaţie în Austria». Şi cum numărul acestor trupe nu e limitat prin tratat, Rusia va putea spune că toate trupele aflate acum în România îi sunt necesare!

Acest tratat a fost semnat până azi în capitalele respective de Byrnes, Molotov şi Bevin, urmând ca ceilalţi, precum şi delegaţia română, să semneze la Paris în ziua de 10 februarie, adică la termenul fixat dinainte.

Delegaţia română compusă din Tătărăscu, Pătrăşcanu etc., a şi plecat la Paris în acest scop.

Englezii în urma numeroaselor şi repetatelor atentate cu bombe şi în urma jignirilor aduse în continuu armatei engleze de ocupaţie în Palestina de către cete de terorişti evrei, au luat dispoziţia ca în timpul cel mai scurt să fie

evacuaţi din Palestina femeile, copiii şi civilii, cetăţeni englezi. De sigur au luat aceste măsuri în vederea unor operaţiuni despre care până acum nu se ştie în ce vor consta (...)

Miercuri 12 februarie

Luni 10 februarie s-a semnat la Paris tratatul de pace cu ţările «satelite». Niciuna din aceste ţări nu a fost mulţumită cu condiţiile impuse, dar delegaţii lor au fos obligaţi să le semneze. Iugoslavia a declarat că nu va renunţa niciodată la revendicările sale contra Italiei (Triestul şi alte teritorii); în Italia vii manifestaţii la Roma unde s-au produs ciocniri; Bulgaria, prin dimitroff, primul ministru, şi-a manifestat «indignarea sa» împotriva faptului că nu i s-a dat Tracia, pentru a avea trecerea liberă la Marea Egee (după cum se vede această tară satelită are pretenţii pe care poate nu le-ar fi putut formula nici chiar dacă ar fi luptat alături de aliaţi); ministru de externe român, Tătărăscu, a declarat ca foarte grele clauzele economice din tratat, dar n-a suflat un cuvânt împotriva pierderii Basarabiei şi a Bucovinei de nord. E de observat că semnarea acestor tratate nu aadus prea mare bucurie în lume, căci situaţia încă nu se vede bine lămurită înainte de încheierea tratatului cu Austria şi Germania.

Duminică au avut loc alegeri în Rusia pentru Sovietul suprem. Populaţia a votat cu

«mare entuziasm». Stalin a obţinut unanimitatea! Când nu există opoziţie, se înţelege că nu poate fi altfel (...)

Miercuri 19 februarie

Agenţia rusă Tass transmite următoarea informaţie publicată azi în ziarele romaneşti. În ziua de 10 februarie, în senatul american, senatorul MacKeller „şi-a permis”, zice agenţia Tass, să întrebe, adresându-se domnului Acheson, subsecretar de stat, următoarele: „Nu credeţi că dacă Rusia ar poseda bomba atomică, ea ar fi pus mâna pe Europa întreagă şi pe întreaga lume?” Ca răspuns la acest atac „grosolan”, spune mai departe agenţia Tass, d-ul Acheson a declarat: „Politica externă a Rusiei sovietice

este agresivă şi expansionistă”. În ziua de 14 februarie (continuă informaţia) d. Molotov a adresat o notă domnului Smith, ambasadorul

Statelor Unite la Moscova, în care arată că guvernul sovietic atrage atenţia guvernului Statelor Unite asupra purtării *incalificabile* a domnului Acheson care şi-a permis, cu toate că ocupă un post oficial în senat o declaraţie ostilă, grosolană şi compromiţătoare îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Tot din ziarele de azi aflăm că Statele Unite au răspuns la această notă, răspuns al cărui cuprins deocamdată e necunoscut.

(Observ că ruşii pot trata fără nicio jenă pe americani şi englezi reacţionari şi imperialişti, dar dacă un american sau un englez spune aceasta ruşilor, provoacă, după cum se vede, o notă diplomatică conţinând calificative foarte tari)

Astăzi ninge, bate un vânt puternic şi viscoleşte. Desigur la noapte nu vor mai putea circula trenurile. Iarna aceasta a fost extrem de aspră nu numai în România, dar în toată Europa. În Germania fluviile au îngheţat şi nu se mai pot face transporturi. În Anglia unde de obicei iarna e dulce, e un ger cum nu a fost poate niciodată. Din cauza lipsei de carburanţi care nu se pot transporta tot din cauza intemperiilor (trenurile şi vapoarele nu pot circula), curentul electric să redus enorm, ceea ce a silit numeroase industrii să înceteze lucrul. Din această cauză sunt acum fără lucru 1.500.000 muncitori. Acelaşi ger stăpâneşte în Franţa şi chiar în Ialia. În Franţa lucrătorii tipografi, care pretind mărirea salarilor, s-au pus în grevă. Din această cauză ziarele franceze se tipăresc în ţările vecine.

Ministerul Economiei Naţionale al României a dat o decizie prin care interzice oricărui locuitor, chiar la oraşe, să aibă o cantitate de făină mai mare de 15 kg., socotită începând de acum până la recolta nouă (adică pentru cel puţin 5 luni). Avem informaţii că echipe de ale administraţiei vor veni şi în oraşe prin câşle locuitorilor pentru a ridica tot ce va trece peste cantitatea indicată.

Cum în mod oficial se dă la Craiova pâine de două ori pe săptămână, câte 250 grame, adică 500 grame pe săptămână, şi dacă la această cantitate se adaugă 100 grame pe zi cât se lasă acelora ce şi-au putut face cu mari sacrificii o proviziune de făină, înseamnă că raţia de pâine pe săptămâna este de 1200 grame, adică 170 grame pe zi. Se înţelege că acei care nu şi-au făcut o proviziune, vor mânca 70 grame pe zi.

În toată ţara, dar mai ales în Moldova, situaţia alimentară conţină a fi aproape disperată. Preşedintele Truman al Americii, fiind informat că în România sunt mulţi oameni care mor de foame, atrimis câteva vapoare de cereale, însă cu dispoziţiunea ca ele să fie împărţite de Crucea Roşie Americană (altminteri le-ar lua rusiicărora nu le pasă că românii mor de foame). Un ziar englez, vorbind despre foametea din România, spune că situaţia e adusă nu numai de cei doi ani de secetă, dar şi de împrejurarea că România are prea multă lume de hrănit (cred că aceasta e o aluzie la numeroasele trupe ruse care şi-au adus şi familiile).

În Craiova nu se dă lumină electrică decât vreo două ore, de la 8 seara la 10. Restul serii trebuie să ne servim de lămpi cu gaz. Dar nu se găseşte gaz (îl ia tot ruşii), cum nu se găseşte nici motorina care pune în mişcare maşinile electrice. Ne gândim să facem un fel de feştila care să ardă în grăsime de porc. După cum se vede, ne întoarcem la vremurile primitive.

Vineri 21 februarie 1947

Alătur aci tăietura din ziarul «Timpul» cu data de azi, în care se vede declaraţia pe care preşedintele Truman a făcut-o cu ocazia dispoziţiei ce a dat să se ajutoreze cu alimente populaţia din Moldova, din sânul căreia au murit de foame mii de oameni, şi mor în fiecare zi cu sutele. Alimentele vor fi împărţite, spune declaraţia, sub supravegherea Crucii Roşii americane, reprezentanţii Statelor Unite liberi fiind să urmărească astfel cum vor socoti nimerit distribuirea în tară a acelor cereale. S-a cerut guvernului român să dea garanţii că produsele ce se

procură de Statele Unite «vor fi întrebuinţate în mod efectiv pentru a împiedica repetarea unor situaţii ca cea de azi» şi i s-a pus şi alte condiţiuni, ca, spre ex., să nu se întrebuinţeze niciun fel de cereale pentru plata reparaţiilor. Acest act de mare umanitate al Preşedintelui Truman, actul lui creştinesc pentru muritorii de foame din România, constituie în acelaşi timp o aspră dojană făcută, pe de o parte, guvernului român care a dat tot ruşilor, lăsând populaţia tării să moară de foame, pe de altă parte ruşilor, cărora puţin le pasă dacă mii re români mor de foame. De altfel, cei care au ascultat Radio America au auzit un comentariu în care se spune că guvernul român, în dorinţa lui de a se face plăcut ruşilor, a ridicat toate alimentele ce le-a putut găsi, dându-le puterii ocupante.

Trebuie, în legătură cu cele de mai sus, să notez aci, că fiind întrebaţi Moldovenii ce vin în Oltenia, pentru a găsi de lucru ca să poată trăi sau ca să se înapoieze cu un săcuţ de grâu sau porumb pentru familiile ce mor de foame, răspund cu toţii că din zecile de mii de vagoane ce s-au ridicat din Oltenia sub pretextul că se trimit Moldovenilor, nu a ajuns la ei absolut nimic.

A murit zilele trecute la Paris, unde trăia, Elena Văcărescu, scriitoare şi luptătoare în capitala Franţei pentru sprijinirea intereselor României. Corpul defunctei, conform ultimei sale dorinţe, va fi adus în România.

În ziarele de azi se publică ştirea că generalui Marshall, ministru de externe al Statelor Unite, în numele guvernului american, a răspuns la nota sovietică în legătură cu declaraţia subsecretarului de stat, Dean Acheson, despre care am scris aci în nota din

19 februarie. În ziare nu se arată conţinutul răspunsului, dar la radio s-a comunicat că încă se spune în Statele Unite, unde e o adevărată democraţie, orice ales al naţiunii are dreptul să pună întrebări ministrului respectiv, şi acesta e dator să răspundă, exprimându-şi şi el părerea lui. Că, deci, sinceritatea ministrului Acheson nu se poate socoti ostilitate.

După cum rezultă dintr-un articol publicat din ziarul

«Liberalul» de azi, articol care se referă la un discurs al lui Churchill în Camera Comunelor, situaţia grea din Anglia nu se datorează numai intemperiilor, dar şi greşelii guvernului care, luând puterea, în loc să procedeze la o refacere a ţării, s-a apucat să introducă reforme sociale, ca naţionalizări, socializări etc., împiedicând astfel iniţiativa particulară. O experienţă la fel de dăunătoare să produs în Franţa. Din cauza relei situaţii adusă de aceste numite socializări, primul ministru francez, Ramadier, socialist, a declarat de curând în Camera franceză că este timpul ca naţionalizările să fie oprite, şi că guvernul francez nu va mai trece nicio instituţie particulară în domeniul public.

Vineri 28 februarie

Urmând exemplul preşedintelui Truman, Anglia a hotărât şi ea să trimită pentru muritorii de foame din Moldova 50 vagoane de alimente concentrate din stocurile armatei engleze de ocupaţie din Italia. Gestul acesta al poporului britanic, care în momentele de fată suferă şi el de multe lipsuri, a impresionat profund pe români. Ambasadorul României la Londra (Franasovici), într-o declaraţie ulterioară făcută presei engleze, a arătat că actuala foamete din Moldova depăşeşte tot ce s-a pomenit în istoria României şi a Europei. Această declaraţie merită însă o observaţie: cui se datorează această nemaipomenită foamete în România, dacă nu guvernului, al cărui reprezentant este, şi care a dat tot ruşilor, fără a protesta, ori ai cărui partizani, cu cerealele strânse din restul ţării ca pentru Moldoveni, şi-au făcut afacerile? La Constanta a şi sosit primul vapor american cu alimente care se vor transporta cu trenul în regiunile înfometate.

Se spune că preşedintele Truman ar fi declarat că fapta ruşilor de a fi îngrămădit în România nu numai atâta armată, dar care au adus la noi şi soţiile şi copiii acestora, pentru a fi hrăniţi tot de noi, din care cauză românii mor de foame; este o crimă împotriva umanităţii (...)

Luni 3 martie

Din ziarele de azi («Timpul» şi
«Liberalul») aflăm următoarele:

Un deputat, Rizescu-Brăneşti, un om, se pare, cult şi locuind la tară, a îndrăznit să spună în Cameră adevărul guvernului în privinţa utilajului agricol, propunând ca tractoarele şi alte maşini expropriate proprietarilor şi devenite fier vechi, să fie redate fie proprietarilor de la care s-au luat pentru a se încerca asupra lor o reparaţie, fie chiar altora care şi-ar lua acest angajament, după care a adăugat că «astăzi totul este organizat pentru a se distruge, nu pentru a se repara». Se înţelege că această intervenţie prin care se spune adevărul, a dat naştere la ironii sau proteste violente.

«Liberalul» întreabă «Scânteia» comunistă, căreia nu-i scapă nimic din cele ce se petrec în tară şi în străinătate, cum se face că până acum ea nu a aflat de darul generos pe care Anglia l-a făcut poporului român (alimente pentru înfometaţi). «Cum se face că primul oficios al guvernului nu este încă informat, sau dacă este totuşi, de ce atâta discreţie?».

E de observat aici că Bulgaria trimiţând pentru înfometaţii români 10 vagoane de alimente, toate ziarele regimului au ridicat în slavă acest gest. Cehoslovacia trimite şi ea 100 vagoane alimente.

Teroriştii evrei să săvârşit zilele acestea noi atentate împotriva englezilor. Astfel ei au aruncat în aer clubul ofiţerilor britanici omorând numeroase persoane. Au mai produs cinci explozii în regiunea portului din Haiffa!

Mareşalul rus V. Sokolovski, comandantul zonei de ocupaţie sovietice din Germania, a adus comandanţilor englez şi american ai zonelor respective din Germania, acuzaţia că prin fuziunea economică ei pun la cale fuziunea politică a Germaniei şi că pun economia germană la dispoziţia «monopoliştilor anglonord-americani». Generalul american Clay şi mareşalul englez Sholto Douglas au răspuns «în termeni viguroşi”, contrazicând afirmaţia rusească, şi la rândul lor au adus contraacuzaţii autorităţilor sovietice.

Churchill continuă atacurile împotriva guvernului laburist spunând, între altele:

«Structura economică şi financiară a ţării noastre este azi primejduită din cauza proastei legislaţii şi greşitei administraţii a guvernului socialist. Imperiul britanic se scufundă. Cred că este o chestiune urgentă de datorie publică pentru fiecare din noi să luăm toate măsurile ce stau în puterea noastră, să aducem sfârşitul rapid al acestei guvernări”.

Miercuri 5 martie

În Camera Comunelor a fost, în ziua de 3 martie, o zi agitată cu privire la Palestina.

«Strigând plin de mânie şi agitând o telegramă, d. Winston Churchill, şeful opoziţiei, a întrebat în şedinţa de luni a Camerei Comunelor pe membrii guvernului cât sânge va mai trebui să curgă înainte de a se lua o hotărâre cu privire la Palestina» (aluzie la noul atentat comis de teroriştii evrei împotriva clubului englez de care am vorbit în nota cu data 3 martie) şi a mai pus şi alte întrebări, cerând ca însuşi primul ministru, Atlee, să răspundă. Într-un răspuns provizoriu, ministrul coloniilor a arătatn, între altele, că în Palestina s-a proclamat stare de asediu (e curios că ultimul atentat s-a produs chiar după proclamarea stării de asediu) şi a recunoscut că până acum nu s-a executat niciuna din condamnările la moarte pronunţate împotriva evreilor. («Timpul» cu data joi 6 martie).

Ieri, marţi, s-a semnat la Dunckerque (Franţa), tratatul de alianţă pe 50 de ani între Franţa şi Anglia, prin care părţile contractante se obligă a veni imediat una în ajutorul alteia atunci când oricare din aceste ţări ar suferi o agresiune din partea Germaniei sau oricărui alt stat.

Preşedintele Truman, în vizită în Mexic, a promitat un discurs în acel oraş, în care, între altele, a spus: «Noi ştim că maximum de libertate şi demnitate a individului nu poate fi obţinut sub dictatură» iar, mai departe:

«Evenimentele dintr-o tară pot avea efect puternic asupra altor ţări. Comunitatea naţiunilor este interesată de violarea de către oricare din membrii săi a principiilor acceptate de către guvernele naţionale. Desconsiderarea

legii într-o tară poate ameninţa existenta însăşi a legilor de care depinde existenta tuturor naţiunilor”.

Cu prilejul discuţiei unei legi prin care actualul guvern vrea să agraveze şi mai mult pedepsele din legea sabotajului şi a speculei, ziarul „Timpul” de azi publică un articol intitulat „Spectrul controlorilor”, prin care se cere guvernului să remedieze adevărata cauză a scumpetei lucrurilor (prin faptul că nu se dau materii prime fabricilor la preţurile fixate de guvern, din care cauză aceste materii prime sunt cumpărate de la târgul negru cu preţuri mult mai mari, iar comercianţii cumpără şi ei de la fabrici cu preţurile astfel majorate) – iar nu la efecte, ajungându-se astfel la rezultatul să fie pedepsiţi oamenii pe care i-a adus în această situaţie însuşi metodele guvernului. (Citind acest articol, care vorbeşte de plaga controlorilor, rămâi cu impresia că acest guvern nu urmăreşte altceva decât distrugerea industriei şi a comerţului. Şi te mai întrebi: cum se pot găsi materiile prime la unii indivizi speculanţi, pe câtă vreme statul nu le procură? Cum au ajuns aceste materii prime în mina numai a unora? Aceştia nu cumva sunt protejaţii regimului?).

Luni 10 martie

Astăzi s-a deschis la Moscova conferinţa pentru pace cu Austria şi Germania, de care depinde pacea întregii lumi. Rezultatul ei se poate spune că e aşteptat de întregul glob. La conferinţa iau parte, pe lângă reprezentanţii Rusiei, miniştrii de externe cu experţii ce îi însoţesc, al Statelor Unite (generalul Marschall), al Angliei (Berin), al Franţei (Bidault).

Modul cum se comportă în momentul de fată Anglia, dă impresia de slăbiciune. Astfel, chiar după declararea stării de asediu în Palestina, noi atentate ale evreilor s-au produs. Prin împuşcături şi aruncătoare de mine, ei au incendiat clădirea serviciului de siguranţa britanic din Tel-Aviv. Cititorii acestei ştiri se întreabă: ce fel de pază fac trupele engleze când dau posibilitatea atacatorilor să incendieze şi acum clădirile lor şi încă pe aceea a serviciului de siguranţă? De altfel englezii au şi declarat că

vor să părăsească Palestina, lăsând-o în seama ONU-lui.

În Grecia, de asemenea, o situaţie care arată slăbiciunea englezilor. Deşi se află râmata de a lor acolo, şi pe deasupra şi comisia instituită de ONU pentru cercetarea chestiunii dacă Albania, Bulgaria şi Serbia ajută pe comuniştii greci în contra guvernului şi armatei greceşti; – războiul civil continuă. În acelaşi timp, Anglia a declarat că ea nu poate să ajute economiceşte Grecia; din această cauză preşedintele Truman a propus Congresului să aprobe un ajutor economic de 250 milioane dolari Greciei.

Se pare că şi în Mediterană şi Orientul Mijlociu, situaţia Angliei este şubredă. Iată ce spune o ştire de la Washington («Timpul» de azi): Cercurile politice americane adaugă că mesajul ce se va adresa în curând naţiunii de preşedintele Truman, va conţine precizări referitoare la politica generală pe care Statele Unite înţeleg s-o urmeze nu numai în Grecia ci şi în Mediterană, şi probabil în Orientul Mijlociu, ca şi în alte părţi ale lumii «unde imposibilitatea pentru Marea Britanie de a face faţă angajamentelor sale, pune Statelor Unite o problemă pe care presa americană continuă să o socotească cea mai gravă după intrarea naţiunilor americane în război».

Oare să se adeverească prevestirea pe care Churchill a făcut-o actualului guverni englez (laburist), că el va distruge imperiul englez?

Marţi 11 martie

„Adevărul” de azi, într-un articol cu titlul „Cifre dureroase”, după ce reproduce actele oficiale, că pe luna februarie a.c. au fost în municipiul Iaşi 100 naşteri şi 335 morţi, se întreabă care e cauza acestei mortalităţi anormale. A fost vreo epidemie, sau oamenii au murit de foame? Şi cere autorităţilor să dea o explicaţie.

Ataşez aci o tăietură tot din «Adevărul», în care e publicat un schimb de note americano-sovietic în legătură cu situaţia internă din Ungaria aude au fost arestaţi peste 50 deputaţi, mici agrarieni, iar deputatul Kovats, secretarul partidului micilor agrarieni, partid despre care

se ştie că a obţinut o mare majoritate în alegeri, a fost arestat de însăşi autoritatea militară sovietică. După cum se vede din nota americană, starea actuală de lucruri rezultă rezultă din amestecul străin în politica internă a ţării (reiese destul de transparent că amestecul străin e cel rusesc), care dând sprijin comuniştilor unguri, aflaţi în Ungaria într-o neînsemnată minoritate, voieşte să-i impună ţării. «Nefiind în stare, zice nota americană, să-şi realizeze scopurile lor politice prin procesul constituţional normal, comuniştii unguri împreună cu alţi membri ai blocului de stânga, au încercat să implice numeroşi reprezentanţi ai partidului majorităţii micilor agrarieni să slăbească poziţia parlamentară pe care acest partid o ocupă prin alegerile poporului ungar» etc.

Joi 13 martie

Ziarele au relatat la timp că atunci când miniştrii de externe ai marilor puteri, Statele Unite, Anglia şi Franţa, au sosit la Moscova, unde au fost invitaţi, în vederea Conferinţei de Pace, ei au fost primiţi la gară sau la aeroport de unul din adjuncţii lui Molotov, ministru de externe rus. M-am întrebat eu şi s-au întrebat şi alţii, de ce nu s-a deranjat să primească pe musafirii invitaţi acela care e egalul lor în grad, care în acelaşi timp e şi gazda, ci a trimis pe un subaltern?

La Conferinţa Păcii din Moscova, Molotov aduce învinuire americanilor şi englezilor că în zonele din Germania ocupate de ei nu au dezarmat complet forţele germane şi nu au distrus industriile de război. Generalul Marshall, reprezentantul Statelor Unite, a răspuns că forţele germane sunt dizolvate într-o largă măsură, a fost distrus materialul de război, de asemenea distruse într-o largă măsură instalaţiile defensive ale Germaniei, iar potenţialul de război limitat într-o măsură considerabilă.

În «Timpul» de azi citim: «Washington şi Rador) «Statele Unite aude gând să ia noi măsuri într-un viitor apropiat în urma respingerii notei nord-americane de către guvernrul sovietic», a declarat d. Acheson, secretarul adjunct al departamentului de stat, referindu-se la

respingerea de către guvernul rus a notei nord-americane privitoare la activităţile sovietice în Ungaria. D. Acheson nu a precizat de ce nautră vor fi aceste măsuri».

Ziarul «Liberalul» sub titlul «Ajutorarea Greciei» scrie între altele: „Locul Marii Britanii urmează să-l preia Statele Unite. Este clar ca lumina zilei că nu poate fi vorba numai de o răspundere financiară, când aceasta decurge de pe urma evenimentelor politice şi a luptelor de guerilă. Dacă Proiectul preşeditelui Truman este aprobat de Senatul american, Statele Unite vor ocupa o poziţie politică actibă în Balcani, cu repercusiunile inerente acestui act». Iar mai departe arată că presa americană relevă că de la intrarea Statelor Unite în război, ele nu s-au găsit în faţa unor evenimente mai grave, dat fiind că urmează să preia angajamente ce au revenit Marii Britanii până acum, nu numai în Mediterană, dar şi în Orientul Mijlociu şi în alte părti ale lumii».

Se pare că un cuvânt de ordine incită în toată Europa pe comunişti. După cele întâmplate în Ungaria, în ţara noastră atacurile din partea presei guvernamentale împotriva opoziţiei se înteţesc, după cum observă ziarul «Liberalul». În Belgia, pentru a provoca dificultăţi guvernului, cei 4 miniştrii comunişti au demisionat. În Franţa, la o şedinţă a Adunării naţionale s-au produs violente incidente între liderul comunist Thorez şi Pierre André, deputat al partidului republican al libertăţii.

Vineri 14 martie

(Vezi nota de la 15 martie, unde e ataşata o foaie din «Liberalul» unde discursul lui Truman e mai complet).

Se pare că ceva nou se pregăteşte în lume. Evenimentele mari se aşteaptă. Iată simptomele. Preşedintele Truman, în faţa Congresului şi Senatului american, reunite, a lua, după cum relatează cei care au ascultat Radio-Londra, poziţie directă şi categorică împotriva bolşevismului. Ar mai fi declarat că acesta e ultimul avertisment ce se dă Rusiei. În ziarul «Timpul» de azi este publicat un rezumat, desigur nu numai trunchiat, dar şi mult desfigurat. Totuşi chiar din ce s-a putut publica,

rezultă îndeajuns pentru a se înţelege care e fondul discursului. Astfel în ce priveşte Turcia, preşedintele Truman a spus că integritatea Turciei (se înţelege uşor care e statul ce vrea să atace integritatea Turciei), este esenţială pentru menţinerea ordinii în Orientul Mijlociu. Mai departe: unul din principalele obiective ale politicii externe a Statelor Unite este crearea unor condiţii în care noi şi alte naţiuni vom fi în stare să ne manifestăm felul nostru de viaţa liberi de constrângeri. După ce arată că în acest scop s-a dus războiul împotriva Germaniei şi Japoniei, continia: «Noi nu ne vom realiza însă obiectivele noastre dacă nu suntem dispuşi să ajutăm popoarele libere să-şi menţină instituţiile lor şi integritatea lor naţională împotriva unor mişcări care caută să le impună regimuri totalitare (de sigur aluzie la Rusia). Aceasta nu este altceva decât recunoaşterea făţişe că regimurile totalitare impuse popoarelor libere, prin agresiune directă sau indirectă, minează temeliile păcii internaţionale şi deci securitatea Statelor Unite». Pe lângă împrumutul ce se cere a se acorda Greciei şi Turciei, recomandă «să se autorizeze trimiterea unui personal nord-american civil şi militar în Grecia şi Turcia, la cererea acestor tari, pentru a participa la ajutorul material (?) ce ar urma să fie furnizat». Recomandă apoi să se acorde de asemenea autorizaţie pentru instruirea unui personal grec şi turc anume ales. În sfârşit, cere ca Congresul să dea autorizaţia care să permită folosirea cât mai rapidă şi mai eficace de bunuri-provizii şi echipament necesare din fondurile ce ar urma să fie autorizate.

Mi se pare, de asemenea, simptomatic faptul că Rusia a chemat la Moscova pe ambasadorii sovietici de la Washington, Londra şi Paris pentru consultări (?)

Ministrul Franţei în Bulgaria, «care a fost molestat de miliţieni» (se spune că prin violarea regulilor internaţionale, autorităţile bulgare au intrat cu forţa în legaţie pentru a face perchiziţii), a fost rechemat de guvernul francez, astfel că relaţiile diplomatice dintre Bulgaria şi Franţa sunt ca şi rupte.

Simptomatic e de asemenea faptul că în Camera engleză Churchill, după ce a criticat încă odată violent politica guvernului, a propus o moţiune de neîncredere; cum însă laburiştii au majoritatea în parlament, moţiunea a fost respinsă de 371 voturi contra 204.

Un alt incident este că în România au început arestările de oameni ai opoziţiei. În

Craiova au fost arestaţi până acum se spune cinci persoane. După cât se vede se procedează ca în Ungaria.

Sâmbăta 15 martie

În ziarul «Liberalul» de azi e publicată cu mai multe amănunte cuvântarea preşedintelui Truman. Din el se vede atacul direct împotriva Rusiei şi e de o importantă universală.

«Popoarelor din mai multe ţări de pe glob li s-a impus de curând regimuri totalitare (adică dictatoriale, nota mea) împotriva voinţei lor. Guvernul Statelor Unite a portestat adesea împotriva constrângerii şi intimidării cu violarea acordului din Yalta, în Polonia, România şi Bulgaria... Un fel de viaţă este bazat pe voinţa majorităţii şi se distinge prin instituţii libere, guverne reprezentative, alegeri libere, eliberarea de oprimarea politică. Cel de al doilea fel de viaţă este bazat pe voinţa unei minorităţi impusă cu sila majorităţii. El se bazează pe teroare şi oprimare, presă şi radio controlate, alegeri aranjate şi suprimarea libertăţii individuale. Cred că trebuie să ajutăm popoarele libere să-şi stabilească propria lor soartă în propriul lor fel».

Ataşez aici întreg ziarul «Liberalul» care, în calitatea lui de ziar de opoziţie, ca şi toate ziarele independente, apare numai în două pagini, fiindcă nu i se dă hârtie. În el se vede şi discursul lui Bevin la Moscova.

Se spune că în toată ţara s-au produs arestări de membri ai opoziţiei.

Aseară la radio Londra şi America s-a comunicat că în acele ţări s-a primit protestul partidelor de opoziţie din România, printre care şi cel al lui C. Titel Petrescu, protest prin care aceste partide de opoziţie se plâng că în ţara noastră guvernul, susţinut la cârmă de sovietici, continuă

să lipsească poporul de libertătle prevăzute în tratatul de pace şi că acum se produc arestări în toată ţara.

Duminică 23 martie

În Conferinţă de la Moscova pentru pacea cu Germania, acordul cu Rusia şi în parte cu Franţa merge greu. Citind cuvântările lui Molotov, rămâi cu impresia că Anglia şi Statele Unite se aflā la Moscova în calitate de acuzate, iar nu se state care s-au dus acolo pentru încheierea păcii cu Germania. Se înţelege că şi reprezentanţii acestor ţări nu se lasă datori cu răspunsul.

Dean Acheson, secretarul adjunct al deparamentului de stat (externe) al Statelor Unite, a făcut în ziua de 21 martie, în faţa Comisiei afacerilor străine a Camerei reprezentanţilor, declaraţii în care se constată încă odată clar (după discursul preşedintelui

Truman) atitudinea Statelor Unite fată de Rusia. El a anunţat că departamentul de stat pune la dispoziţia presei documente ce au fost ţinute secrete până acum, privind împrejurările care au făcut necesar ajutorul Statelor Unite către Grecia şi Turcia. (Se referă desigur la un viitor atac rusesc împotriva Greciei şi Turciei, sau în roice caz la ajutorarea elementelor comuniste care, după cum se ştie, în Grecia au început atacul împotriva forţelor guvernamentale).

Mai departe, fiind întrebat dacă un guvern chinez dominat de comunişti ar fi un pericol pentru Statele Unite, Dean Acheson a răspuns: existenta unor guverne dominate de comunişti în oricare parte a lumii ar fi periculoasă pentru securitatea Statelor Unite. A adăugat apoi că preocuparea Statelor Unite fată de menţinerea libertăţii şi independentei Turciei este în legătură cu o presiune externă mai degrabă decât internă, asupra acestei ţări. El a refuzat să identifice puterea care ar exercita această presiune (ca şi cum ar fi greu de ghicit).

(Din «Jurnalul de dimineaţa» nr. 69/24 martie 1947)

Se aude că ordinul ce se dăduse armatei ruseşti de a părăsi România a fost contramandat. Plecarea ruşilor s-ar fi amânat.

Un fapt foarte curios: la gara Craiova şi în alte părti în oraş s-au instalat din nou sirene.

Instalarea lor s-a făcut desigur din ordinul ruşilor. La ce se aşteaptă ei oare?

S-a încălzit binişor; astăzi în timpul zilei au fost 20 grade. Nu mai există nicăieri urme de zăpadă, nici chiar acolo unde au fost grămezi mari.

Bugetul României pe anul acesta este alcătuit dintr-o sumă de lei fantastică: 40 mii de miliarde, adică 40 trilioane lei. Iată unde nea adus ocupaţia rusească şi administraţia românească. S-au mai scumpit şi acum de curând taxele poştale de 5 ori, taxele de timbru de 10 ori, taxele de telefon, şi e vorba ca taxele la radio să se fixeze la 500 mii lei pe an! În timpul acesta funcţionarii continuă să primească 4 – 6 sute mii lei lunar, adică până la cel mult 20 mii lei pe zi, când kilogramul de carne a ajuns la 40 mii lei, fasolea la 40 – 50 mii lei etc.

Se spune că pentru luna martie s-ar acorda funcţionarilor o gratificaţie egală cu leafa; dar ce înseamnă aceasta pentru nevoile lor?

Marţi 25 martie

De 5 – 6 zile la Craiova nu mai este curent electric nici măcar o oră pe zi. Pierd industiile care întrebuinţează curent electric, pierd întreprinderile de cinematograf, pierd mediciişi clienţii lor care au nevoie de acest curent în maşinilelor electrice. Şi o duc foarte greu locuitorii oraşului care nu au gaz să pună în lămpi. Se spune că tot combustibilul îl iau ruşii.

Iată ce găsesc mai important în ziarele de azi.

Preşedintele Truman a dat ordin tuturor departamentelor şi organelor guvernului Statelor Unite să elimine din servicii persoanele

«neleale». Din protestul ziarului comunist englez „Dailly Worker”, ar rezulta că funcţionarii americani „neleali” ar fi aceia ce ar avea simpatii pentru ruşi.

Mareşalul Tito al Serbiei a dat ordin să fie concentraţi pe două luni ofiţerii de rezervă. E nevoie de concentrări acum, când se discută încheierea păcii?

Ordinul e semnificativ. În Grecia se dau lupte sângeroase. Trupele guvernamentale greceşti atacă acum şi cu avioane şi artilerie formaţiunile de partizani.

Ambasadorul Statelor Unite în Polonia, care a fost chemat la Washington, şi a avut audientă la preşedintele Truman, a declarat presei că nu se va mai întoarce la postul său. Aceasta e într-o anume măsură o rupere de relaţii cu guvernul polonez, comunist, aflat complet sub influnenta rusească.

Joi 3 aprilie

Regele George al Greciei, abia aşezat din nou pe tronul tării sale, a murit marţi, dintr-un atac de cord. În locul său s-a urcat pe tron prinţul Paul, fratele său, moştenitorul tronului.

Duminică, la solemnitatea de la Bruneville, a vorbit generalul de Gaulle. Declaraţiile făcute de el sunt, după ziarul

«Liberalul», de o însemnătate politică covârşitoare, el respingând tendinţele extremiştilor de a monopoliza meritul şi gloria mişcării de rezistentă în scopuri egoiste şi partizane. El a spus: «Ambiţiile şi supralicitaţiile partizane care pretind să-şi atribuie mişcarea de rezistentă în totul sau în parte, constituie un sacrilegiu plin de vulgaritate». Iar mai departe: «Poporul nostru are răni grave, dar e suficient să-i asculţi inima sa nenorocită bătând, pentru a înţelege că el vrea să trăiască, să se vindece, să prospere. Va veni ziua când respingând jocurile sterile şi trecând la reforma planului planului prost construit în care se rătăceşte şi naţiunea şi în care se descalifică statul, masa imensă a francezilor se va aduna în jurul Franţei». La solemnitatea unde s-a pronunţat discursul, au luat parte şi miniştrii Angliei şi Statelor Unite; Cuvântarea aceasta e aspru criticată de partidele de stânga, şi mai ales de cel comunist.

Bugetul României încă nu a fost aprobat de aceea se reuneşte Camera, din cauza neînţelegerilor dintre partidele ce compun guvernul. Comuniştii pretind că bugetul (alcătuit de ministrul de finanţe Alexandrini din

gruparea Tătărăscu) nu e destul de «democratic» şi «progresist», adică nu apasă destul de bine asupra burgheziei.

Până la votarea lui, care s-a amânat pentru sfârşitul lunii, s-a aprobat o douăsprezecime, adică un buget pe o lună. Prin legea respectivă s-au făcut deodată impozitele elementare (agricol, clădiri, comercial etc.) de 5 ori mai mari decât anul trecut. Pentru un hectar de pământ va trebui să se plătească deci cel puţin 250.000 lei impozit pe an. Acest guvern va aduce în sapă de lemn tara deja sărăcită. Căci de unde vor putea scoate oamenii aceste enorme sume?

În atelierele ruseşti de lângă casa noastră nu se mai lucrează cu atâta febrilitate. Cea mai mare parte din autocamioane ori au fost vândute, ori au fost cărate în Rusia. Au mai rămas puţine în curtea atelierului şi într-o curte vecină. În curtea Liceului Regina Elizabeta, care era plină de asemenea autocamioane, nu mai este acum niciunul, şi locul a fost arat cu plugul. De pe clădirile fabricii unde sunt atelierele, s-au ridicat portretul mare al lui Stalin şi alte tablouri colorate, precum şi steagurile roşii. Au mai plecat şi câţiva ruşi din oraş, dar totuşi au mai rămas destui. Pe toate străzile te întâlneşti cu ei, şi continuă a se hrăni din sărăcia noastră şi încă că mai trimită şi în ţara lor.

Astăzi s-a anunţat la Radio Bucureşti că ministrul Rusiei la Atena a părăsit Grecia împreună cu personalul legaţiei, rămânând în Atena un girant. Oare care să fie cauza? Hotărârea Statelor Unite de a ajuta Grecia, ancheta ce se face în Grecia şi statele limitrofe de comisia numită de Consiliul de Securitate pentru a se vedea cauzele războiului civil din Grecia, ori altceva?

Sâmbăta 6 aprilie

Auzisem, dar nu-mi venea să cred. Am văzut scris negru pe alb în ziar că funcţionarii administrativi şi tehnici superiori din întreprinderile industriale, comerciale, bănci, asigurări şi cooperative; vor fi plătiţi cu salarii variind între 3.500.000 lei lunar şi 7.051.000 lei, adică 17.000 şi 33.000

lei ora (Un funcţionar superior al statului abia primeşte pe o zi cât primeşte un salariat din cei mai de sus pe o oră); iar muncitorii manuali, după clase, vor fi plătiţi cu sume variind între 1.331.000 lei şi 3.162.000 lei; adică cu mult mai mult decât un consilier de Casaţie).

Întreprinderile care vor plăti asemenea salarii vor fi nevoite să scumpească de 10 ori preţurile care sunt şi azi inabordabile, şi astfel va fi sărăcit complet restul populaţiei care trebuie să cumpere, sau va aduce o stagnare şi o mizerie completă. Desigur că acesta e scopul guvernului român: să sărăcească populaţia pentru ca în urmă să-i impună metodele sale de aservire, după metoda comunistă.

La ce rezultate au ajuns aceste ideologii de stânga, se vede dintr-un articol publicat azi în «Liberalul». Miniştrii respectivi francezi au raportat în Cameră că etatizarea gazului şi electricităţii a înregistrat un deficit de 18 miliarde franci, cu toată sporirea tarifelor, iar deficitul pe 1947 al căilor ferate etatizate este prevăzut la la 18 miliarde franci. De asemenea instituţiile de asigurări au mari deficite (acesta e desigur şi motivul pentru care America achită Franţei împrumutul pe care-l promisese în principiu).

Şi ziarul «Liberalul», comentând această situaţie, spune: «Eşecul naţionalizărilor înseamnă începutul unei noi ere politice. Căci nimeni nu va pretinde că extrema stângă îşi mai are o raţiune de existentă, atunci când vechile ei idealuri se prăbuşesc succesiv. De aci înainte nu se va mai putea vorbi maselor ca până acum, de suprimarea proprietăţii particulare ca fiind menită să înlăture magic toate neajunsurile… Aplicarea extremismului duce în mod necesar la dărâmarea lui însuşi».

La Consiliul de Securitate (ONU) unde se dezbate chestia albaneză adusă în discuţie de Anglia (minarea canalului Corfu unde au fost avariate vase engleze şi tragerea cu tunul de pe coasta albaneză), au fost vii discuţii, reprezentantul Rusiei executând dreptul de veto.

Atunci reprezentantul Angliei (Sir Alexander Codogan) a spus între altele: «Pentru aceasta am cerut Consiliului să examineze chestiunea şi iată-ne cu Consiliul pus în faţa unei obstrucţii complete, sterpe şi neputincioase... S-ar putea ivi cazuri mai urgente şi mai ameninţătoare. Putem noi, dacă Consiliul de Securitate este gâtuit acum printr-un singur vot, să avem încredere că el va fi în stare sau va fi dispus să se ocupe în mod eficace de asemenea cazuri?» etc. Ca urmare reprezentantul Angliei a cerut trimiterea chestiunii în faţa curţii internaţionale de justiţie.

Conducătorul de azi al Serbiei, Tito, a ţinut în faţa Camerei o cuvântare în care a atacat fără nicio reţinere Statele Unite şi Anglia ca puteri imperialiste care ameninţa pacea. E de remarcat că de două ori până acum Serbia a cerut ajutoare economice Statelor Unite, care însă au refuzat.

Luni 7 aprilie

Preşedintele Truman a ţinut sâmbătă o cuvântare la dineul annual oferit de partidul democrat, dineu la care au participat delegaţii a

48 state (ce compun Statele Unite). Acest discurs este tot atât, dacă nu şi mai important, decât acela pe care l-a pronunţat acum 3 săptămâni. El a spus între altele: «Nu vrem război», dar a adăugat: «Trebuie să acţionăm la timp, până a nu fi sosit momentul, pentru a înlătura un început ce mocneşte şi care ar putea să se întindă asupra lumii întregi... Ştim cum izbucneşte focul. Am văzut şi mai înainte: agresiunea celui puternic împotriva celui slab, făţiş, prin folosirea forţei armate, şi în secret, prin infiltrare. Ştim cum se răspândeşte focul şi ştim cum sfârşeşte». Amintind apoi de o scrisoare a lui Thomas Jefferson (pe timpul preşedintelui Monroe), preşedintele Truman a continuat: «Noi la fel ca Jefferson, am fost martorii unor violări atroce ale drepturilor naţiunilor. Şi noi le-am socotit drept prilejuri care nu trebuie socotite. Şi noi am exprimat protestarea noastră; trebuie să facem protestarea noastră eficace, ajutând acele popoare ale căror libertăţi sunt periclitate de presiuni străine...

Ajutând naţiunile libere să-şi menţină libertatea, întărim Naţiunile Unite în îndeplinirea funcţiei lor... Este necesarsă ţinem o forţă militară suficientă pentru a convinge lumea că înţelegem să facem fată răspunderilor noastre». El a sfârşit cuvântarea sa repetând jurământul lui Thomas Jefferson: «Am jurat la altarul lui Dumnezeu ostilitate fermă împotriva oricărei forme de tiranii asupra conştiinţei omului» (După «Jurnalul de dimineaţa» de azi). Întrebarea este acum: ce vor face conducătorii Rusiei în urma acestui discurs? Vor înţelege să lase din ghiarele lor popoarele pe care le-au ocupat şi pe care le strangulează, sau vor prefera războiul?

Ziarele începând de azi se vând cu 5.000 lei numărul (de la 1.000 lei cât a fost până acum). Preţul acesta enorm e rezultatul nesăbintei urcării salariilor lucrătorilor. Un funcţionar public, ca să poată citi un singur ziar pe zi, trebuie să cheltuiască un sfert din leafa sa lunară. Desigur că mare parte din populaţie, chiar preţul de până acum i se părea mare, nu va mai putea citi ziarul. Poate a fost şi scopul guvernului?

Conducerea partidelor liberal şi naţional ţărănesc au comunicat formaţiunilor judeţene să nu primească înscrieri de indivizi ce au făcut parte din blocul partidelor de la guvern. Oare au început unii să părăsească partidele blocului? Citim, pe de altă parte, în ziare, că comuniştii au exclus 7 din partizanii lor de oarecare importantă «pentru că au călcat morala partidului» (au început să fie nemulţumiţi de acţiunea conducerii comuniste).

Marţi 8 aprilie

În ziarul «Adevărul» de azi în „tableta” sa zilnică, Tudor Arghezi, vorbind despre situaţia ce s-a creat ziarelor prin acordarea unor salarii de milioane lunar fiecărui lucrător, de scumpirea hârtiei etc., ajunge la concluzia că multe ziare îşi vor înceta apariţia. «Trei patru ziare, zice dânsul, sunt în preziua ultimului lor număr de apariţie, cerută cu chenar negru împrejur. Altele vor pieri la rândul lor. Se va aşterne peste presă cimitirul dorit de oamenii care dau problemelor de viaţă, necuprinse de sinceritatea

minţii şi de impreativul datoriei, sloutia morţii».

În altă ordine de idei, el vorbeşte de vremea pătulelor îmbelşugate de altă dată, când şi starea de rob era preferabilă stărilor de stăpân de azi.

În timp ce Tudor Arghezi spune cu sinceritatea şi cunoscutul său curaj adevăruri crude, de altă parte tot un scriitor, unul care a fost altă dată atât de mult iubit de popor, M. Sadoveanu, prezidează un parlament proclamat ca atare prin fals, sprijină alcătuirea unor legi ce ruinează tara, stă într-o clădire şi o fermă care nu e a lui, şi proclamă că «lumina vine de la răsărit», adică de la poporul care a îngenuncheat complet România, i-a luat toate libertăţile şi a dus-o în cea mai neagră stare de mizerie (...)

Sâmbăta 12 aprilie

(Ajun de Paşti) Joi la ora 10 dimineaţa am plecat din Craiova ca să mergem la Pleniţa pentru zilele Paştilor, împreună cu sotia mea, cu trăsura cu cai adusă de nepotul nostru Nicu de la Pleniţa. Drumul nu a avut farmecul de altă dată. Pe de o parte lipsurile şi constrângerea generată din cauza ocupaţiei ruseşti; favorizată de guvernul susţinut de ei, pe de alta lipsa de ploi şi în primăvara aceasta, care face să se usuce pământul, şi grâul verde ce s-a putut semăna să tânjească, iar arăturile pentru porumb să nu se poată face, şi în sfârşit vântul rece de la apus care ne-a bătut în faţă tot timpul, toate acestea împreună ne-au făcut să nu mai simţim bucuria de altă dată a drumului, şi să mergem posomorâţi. Starea noastră morală a avut şi mai mult de suferit văzând prin satele pe care le-am străbătut grupuri de moldoveni, plecaţi din satele lor din cauza foametei, purtând pe mâna pânzeturile ce le mai aveau acasă, spre a le vine pentru un săcuţ de grâu sau porumb pe care să-l ducă, dacă vor fi lăsaţi, celor rămaşi acasă. Alţi moldoveni s-au oprit în diferite sate pentru a munci cu ziua ca să se hrănească pe ei şi pe cât va fi cu putinţă să ajute şi pe cei de acasă. Dar şi prin satele Doljului bucatele s-au împuţinat pentru că au fost ridicate spre a fi date ruşilor. Şi acum puţinul grâu sau porumb ce a mai rămas, şi mai

ales în urma ultimei scumpiri de

10 ori a muncii şi mărfurilor de către acest guvern care vrea să aducă în sapă de lemn pe toată lumea, a ajuns la preţul de 300.000 lei banita de 15 kilograme.

Privitor la ridicarea salariilor a lucrătorilor din intrepideri, am făcut şi eu, şi odată cu mine şi alţii, următorul raţionament. Lefurile au fost dintr-odată înzecite. Ca urmare, costul mărfurilor se va ridica şi el de

10 ori. Pentru lucrător nu e niciun avantaj că are acum un salariu de 10 ori mai mare, căci va trebui să-l cheltuiască plătind preţuri crescute în aceeaşi proporţie. Dar, după părerea mea, nu prea târziu se va vedea că ridicarea aceasta de salarii va aduce mizeria lucrătorilor şi decăderea industriilor şi comerţului. Într-adevăr, în afară de lucrători, mai sunt în tară oameni, şi aceştia formează majoritatea, care nu-şi pot mări veniturile. Astfel sunt micii proprietari, funcţionarii publici şi marea masă a ţăranilor. În momentul de fată populaţia rurală nu mai posedă din produsul muncii sale de anul trecut, adică din cereale, nimic. El prin urmare nu-şi poate face niciun fel de venit. Cu ce dar vor plăti toţi aceşti oameni mărfurile al căror preţ s-a înzecit? Prin urmare cea mai mare parte nu vor putea cumpăra nimic, iar mulţi se vor abţine să dea asemenea preţuri. Rezultatul: producătorii de mărfuri, patronii, nu vor putea vinde şi ca urmare nu vor putea plăti lucrătorilor salariile. Şi atunci, lucrătorii care la prima vedere s-ar părea avantajaţi prin salariile urcate, vor fi cei dintâi care vor suferi: salariile lor nu vor mai putea fi deloc plătite. Ce va urma atunci? Desigur, guvernul, condus de fracţiunea comunistă, prin această manevră urmăreşte ceva. Starea de haos şi sărăcie îi vor servi în planurile lor. Înainte de a pleca din Craiova, mi-a spus depozitarul de ziare de la care luam în toate zilele un jurnal sau două, că ducând cu mărirea salariilor şi a preţului hârtiei, ceea ce a dus la scumpirea ziarului: la 5.000 lei; vânzarea ziarelor s-a redus la un sfert.

Multe din ziare îşi vor înceta apariţia.

Ajungând la Pleniţa, iată ce am auzit de la un şofer

care face transporturi de persoane (în camioneta lui încap 10 persoane) de la Craiova la Pleniţa şi invers, că costul benzinei care până mai zilele trecute era de 1.000 lei litrul, s-a ridicat dintr-odată la 25.000 lei litrul. Din această cauză el se va vedea nevoit să ridice preţul transportului pentru o persoană la

250.000 lei (60 km.). Dar atunci câţi vor mai călători? Şi bietul şofer era foarte îngrijorat din această cauză.

Am ajuns la pleniţa la ora 3 ½ după prânz. Vântul rece care a bătut dinspre apus, a adus cu sine şi mase de nori. Noaptea a început să cadă o ploaie măruntă care a durat şi a doua zi, ieri. Semănăturile s-au înviorat şi dată cu ele şi bieţii oameni. Însă temperatura e scăzută, 4 – 6 grade deasupra lui zero. Cumnatul meu are un aparat de radio foarte bun. Am ascultat Radio America, jurnalul în limba română, transmis prin postul de Radio Londra. Am aflat că în ţara românească guvernul a arestat 250 membrii ai partidului naţional ţărănesc, 100 membrii ai partidului liberal, 20 membrii ai partidului social democrat independent. Şefii acestor partide, Maniu, Brătianu şi Titel Petrescu, au trimis din această cauză, şi pentru lipsa de libertăţi din tară, proteste marilor puteri şi ONU-lui. Am mai aflat următoarele: Generalul Marshall, ce se găseşte acum la Moscova pentru Conferinţa care nu înaintează de loc, a trimis lui Molotov o scrisoare prin care invită Rusia (care azi ocupă jumătate din Coreea) să stabilească acolo libertatea şi să lase ca fără să-şi numească un guvern care să reprezinte voinţa poporului, şi aceasta cât mai curând posibil. În Senatul american (unde se pare că s-a aprobat ajutorul acordat Greciei şi Turciei) diferiţi senatori au combătut politica de comunizare urmărită de Rusia, şi au invitat-o să înceteze cu infiltraţiunile. Radio Moscova critică aspru politica Statelor Unite şi Angliei, acuzându-le de imperialism.

Luni 14 aprilie

(A doua zi de Paşti). Fostul ministru de comerţ al Statelor Unite, Henry Wallace, se află acum la Londra, unde, fără nicio jenă, critică acţiunea preşedintelui

Truman, a guvernului şi Camerelor Statelor Unite privitor la ajutorarea Greciei şi Turciei, învinuind pe aceşti oameni care nu vor decât libertatea omenirii, de imperialism. În Senatul american s-au ridicat voci împotriva atitudinii acestui om, care după Londra vrea să se ducă în alte capitale, reprobând discursurile lui (...)

În Pleniţa se găsesc câteva sute de moldoveni stabiliţi pe la diferiţi locuitori, plecaţi din satele lor din cauza foametei. Ei muncesc cu ziua ca să aibă ce mâncă şi să câştige şi ceva, mai ales în cereale, pentru cei de acasă. În casa de la via noastră, primiţi şi angajaţi de cumnatul meu, se află zece moldoveni care muncesc cu ziua, fiind plătiţi fiecare cu 60.000 lei ziua de muncă. Două zile înainte de Paşti, din cauza ploii, şi zilele Paştilor ei nu au muncit; totuşi li s-a dat în tot acest timp hrana.

Joi 17 aprilie

Aseară la radio Ankara am auzit următoarele. O mulţime de armeni din Turcia sau ţările vecine au fost ademeniţi de propaganda rusească să treacă în Armenia sovietică unde li se va da pământ şi tot felul de înlesniri, unde adică vor găsi un adevărat rai. Dar în foarte scurt timp cei prinşi cu aceste făgăduieli, s-au convins că «raiul bolşevic» e un adevărat iad, niciun fel de înlesnire, din contră numai munci excesive la care au fost obligaţi, hrană proastă şi neîndestulătoare, completă lipsă de libertate, adică robia. Din această cauză mulţi din ei au început să fugă încercând să treacă graniţa în Turcia. O parte din ei însă au fost prinşi de ruşi şi împuşcaţi chiar lângă graniţa, alţii au reuşit să scape, povestind autorităţilor turceşti tot ce au pătimit.

Ne-a mai informat radio Ankara că în parlamentul Statelor Unite, un deputat arătând tendinţele de expansiune ale Rusiei, având ca consecinţa întinderea bolşevismului care a desfiinţat complet libertăţile omului; a cerut ruperea relaţiilor cu Rusia.

Vineri 18 aprilie

Aseară la radio-America s-a comunicat că generalul Marshall a avut o întrevedere cu Stalin, întrevedere prin

care reprezentantul Statelor Unite ale Americii a expus punctul de vedere al guvernului său în ce priveşte pacea cu Germania şi alte importante chestiuni. Nu se cunoaşte rezultatul convorbirilor, dar se presupune că ele nu au dus la o înţelegere.

De asemenea, s-a comunicat că ministrul de externe englez, Bevi, va părăsi Moscova în cursul săptămânii viitoare, cu toţi membrii delegaţiei engleze la Conferinţă. E de remarcat că nu s-a făcut în direcţia înţelegerii privitor la pace, niciun pas important.

Radio America a mai comunicat că o mare catastrofă a avut loc în America. Oraşul Texas a fost complet nimicit de o explozie ce a avut loc pe un vas francez încărcat cu nitrat din care se fabrică atât explozibilele cât şi îngrăşămintele. Din explozie s-au aprins şi numeroase vapoare ce s-au aflat în port, conţinând petrol. Explozia nu numai că a dărâmat clădirile oraşului, dar le-a şi incendiat. Victime sunt peste 2000 morţi şi câteva mii de răniţi. Cauzele exploziei nu se cunosc până acum.

Sâmbăta 26 aprilie

Neputându-se ajunge la o înţelegere în privinţa încheierii tratatului de pace cu Germania, şi nici chiar cu Austria, de care depinde evacuarea de către trupele ruse a ţării noastre, Conferinţa de pace de la Moscova s-a închis. Viitoarea întrunire a celor 4 miniştrii de externe va avea loc la Londra în noiembrie 1947!! Speranţele noastre au fost clar încă odată spulberate. Va trebui să suferim mă departe lipsurile şi opresiunea.

Preţurile în ţara noastră au ajuns fantastice. Spre ex. În ce priveşte călătoria cu trenul de persoane 600.000 lei drumul de la Craiova la Bucureşti el. I, şi cu puţin mai mic el.

II. Acelaşi preţ cu autobuzul la care în plus se plăteşte 10.000 lei de fiecare kilogram de bagaj ce se transportă. Cu trenul rapid drumul costă 1.200.000 lei. Taxa de telefoane s-a fixat la 400.000 lei lunar. O pereche de pantofi bărbăteşti sau femeieşti costă la magazin 2 – 3 milioane; pe comandă 5 – 6 milioane.

O carte poştală 7.000 lei; marca poştală pe o scrisoare simplă 16.000 lei.

Un ou la Craiova 6 – 7 mii lei, la Bucureşti

15.000 lei. Untul se vinde acolo cu 900.000 lei kilogramul, o gâscă cu 400.000 lei, o găină

200.000 lei, un curcan 1.000.000. Kilogramul de făină de grâu, când se găseşte, costă 150.000 lei. Preţul la spirtul rafinat a fost fixat de stat la

1.350.000 lei litrul, iar al ţuicii de monopol la

350.000 lei, un creion 25.000 lei, o peniţă 5.000 lei.

Industriaşii şi comercianţii având nevoie de mari sume de bani pentru a plăti salariile mărite de 10 ori şi materiile prime sau mărfurile al căror cost a crescut şi el în aceeaşi măsură, nu găsesc numerarul trebuincios.

Costul imprimării hârtiilor-monedă fiind de peste 2000 lei de fiecare, s-auat hotărârea să nu se mai imprime hârtii de 500, 1.000 şi

2000. Astfel vom ajunge să vedem în curând că cea mai mică hârtie-monedă va fi cea de 5.000 lei.

Joi 1 mai

Generalul Marshall, ministru de externe al Statelor Unite, înapoindu-se la Washington a făcu mai întâi un raport preşedintelui Truman despre cele constatate la Moscova, unde Conferinţa de pace a eşuat, fată fiind şi fruntaşii Camerei reprezentanţilor. Ce a spus acolo generalul Marshall nu se cunoaşte. A doua zi să adresat la radio poporului nord-american, spunând între altele: «Acordul a fost făcut imposibil la Moscova deoarece Uniunea Sovietelor a insistat asupra unor propuneri care ar fi stabilit în Germania un guvern centralist adecvat, pentru a pune mâna pe un control absolut al ţării care ar fi condamnată economiceşte.

Germania ar fi ipotecată dacă ar remite o mare parte din producţia ei cu titlul de reparaţii îndeosebi Uniunii Sovietelor… S-au adus acuzaţii de delegaţia sovietelor şi s-a dat o interpretare a acordului de la Potsdam şi celelalte acorduri, care se deosebeşte complet de fapte aşa cum au fost ele înţelese sau cunoscute de delegaţia nord

americană». Referindu-se la convorbirea ce a avut cu Stalin, care a cerut răbdare şi să nu se arate nimeni pesimist, Marshall spune: «Noi însă nu putem ignora factorul timp implicat aci. Refacerea Europei a fost cu mult mai înceată decât s-a aşteptat. Forţele de dezintegrare devin evidente. Bolnavul se prăbuşeşte în vreme ce doctorii deliberează. Astfel eu cred că acţiunea nu poate aştepta compromisul prin sleire. Noi probleme se ivesc zilnic. Trebuie luată fără nicio întârziere orice acţiune posibilă pentru a se face faţă acestor probleme presante». S-a ocupat apoi de problema germană de reparaţii, de frontiera polonă, germană, de tratatul cu Austria, şi a încheiat: «Starea lumii de azi şi poziţia Statelor Unite impun după părerea mea o unitate de acţiune din partea popoarelor nordamericane».

Ziarul american «Nex York Herald Tribune» (după care se publică scurte note în presa românească de azi) observă că generalul Marshall a respins orice idee de compromis şi că relaţiile dintre U.S.A. şi Uniunea Sovietică intră într-o nouă fază. «Dacă acordul trebuie să fie obţinut acum – spune ziarul american –, el va fi făcut prin metode diferite şi mai substanţiale decât în trecut».

Ziarul «Liberalul» de ieri, într-un articol intitulat «Apărarea Omului», referindu-se la situaţia din ţara noastră şi poate şi din alte ţări, face, între altele, următoarea observaţie: «O lume în care toţi oamenii suferă, pentru absurda satisfacţie de a vedea înfăptuit practic ceea ce părea frumos într-o construcţie teoretică, este o lume dementă. Cu atât mai nebunească este linea în care s-au uzat în asemenea măsură resorturile sufleteşti ale omului, încât el nu mai e în stare nici să sufere şi nici să se bucure, ci numai să se teamă».

Luni 5 mai

Guvernul a arestat la Craiova mai multe persoane dintre acelea care li se pare că le-ar putea face opoziţia. Printre cei arestaţi se află câţiva avocaţi, dintre care trei fruntaşi ai baroului Dolj, I.B. Georgescu, fost primar al Craiovei, şi Iovipale, membru important al partidului

naţional ţărănesc, şi Georgescu-Piteşti, membru al partidului socialist independent (C. Titel Petrescu). A mai fost arestat şi un mecanic al căilor ferate care a figurat în trecutele alegeri pe lista opoziţiei. Se crede că vor fi şi ei transportaţi la Piteşti, unde e sediul diviziei numită «Tudor Vladimirescu», organizată în Rusia şi utilizată de actualul regim în planurile sale.

În Franţa partidul comunist, contrar angajamentelor luate atunci când împreună cu alte partide au format un guvern de coaliţie, de a nu ridica salariile, în timp ce preţurile să rămână pe loc sau să scadă, sprijină acum cererea lucrătorilor din unele uzine care cer mărirea salariilor declarând grevă. Şeful guvernului francez, Ramadierd, a cerut Camerei un vot de încredere, majoritatea (republicani şi socialişti) au votat încrederea, comuniştii au dat nu vor de neîncredere. Rezultatul a fost că miniştrii comunişti din guvern au fost înlocuiţi (ei aveau şi ministerul de război). Desigur că acum comuniştii vor incita la greve. Situaţia politică va fi tulbure în Franţa (...)

Astăzi la o farmacie unde am fost, unui taran Perú executarea unei reţete dată de un medic i s-a calculat preţul (după actualele tarife fixate de guvern) la 5 milioane şi jumătate lei. Ţăranul a luat reţetă şi a plecat. Iată ajutorul pe care acest guvern ce se intitulează singur

«guvern al poporului», îl dă poporului în suferinţă. (Naftalina, acest pros atât de ieftin altă dată, se vinde acum cu 1 milion lei kilogramul)

Joi 8 mai

Nici până astăzi lefurile şi pensiile publice nu au fost plătite pe luna aprilie. Se pare că nu sunt bani. Căci salariile funcţionarilor publici ca şi pensiile au fost mărite cam de 4 ori fată cu ce să plătit pe luna martie. Experienţa pe care acest guvern o face pe spinarea tării e dezastruoasă. Cu gândul desigur de a ruina şi restul de capitaluri, a mărit de 10 ori salariile lucrătorilor şi preţul lucrărilor. Omul acum nu se gândeşte decât să-şi procure alimente care s-au scumpit groaznic. În magazinele cu alte mărfuri nu mai intră aproape nimeni. Comercianţii, prin

urmare, ca şi industriaşii care nu vor mai putea plasa mărfurile lor, nu vor putea plăti enormele impozite la care au fost supuşi. Agricultorii care nu mai au nimic de văzare, ba chiar mare parte din ei suferă de lipsuri, nici ei nu vor putea plăti impozitele, tot atât de mari, pe proprietăţile agricole. Ca urmare, Statul nu va putea încasa.

În legătură cu ce se întâmpla în Europa, fie după sistemul comunist, fie după cel socialisto comunist, cum e în Franţa, fie după cel laburist, cum e în Anglia, unde s-au aplicat reformele concepute de respectivele partide politice, ceea ce a adus, se poate spune la un adevărat dezastru, în Camera de Comerţ din Washington, Averell Harriman, ministrul de comerţ american, a spus între altele: «Popoarele libere din lumea întreagă privesc spre noi pentru pildă şi conducere. Recordul american de realizări economice, de la sfârşitul războiului încoace, este cea mai însemnată pildă vie a vigorii şi solidităţii filosofice a întreprinderii libere. În aceste zile când în alte ţări popoarele e» xperimentează cu instituţiile lor sociale şi economice (naţionalizări, planificări, etc. nota mea), într-un efort de a găsi o ieşire din dificultăţile lor materiale şi spirituale, o demonstraţie practică a posibilităţilor instituţiilor noastre libere este de cea mai mare importantă».

Într-o convorbire pe care Harold Stassen, candidat la preşedinţia Statelor Unite la alegerile din 1948, a avut-o cu Stalin, acesta din urmă a spus, între altele: «posibilitatea de a coopera (între state) există totdeauna (cu toate divergentele de sisteme politice şi economice) – dar nu totdeauna există şi dorinţa de cooperare. Dacă una din părti nu vrea să coopereze, atunci rezultatul este conflictul şi războiul. Ţin să declar că Rusia vrea să coopereze cu Statele Unite». (Dar dacă Statele Unite nu vor găsi că e cazul să coopereze? Atunci rezultatul va fi războiul? şi cine-l va face?)

Vineri 9 mai

Arestările de cetăţeni efectuate de guvern în toată ţara se înmulţesc în fiecare zi. Numai în Craiova şi judeţul

Dolj s-a arestat mai mult de 50 cetăţeni. În toată ţara sunt desigur câteva mii. Oamenii sunt luaţi de acasă şi porniţi spre diferite centre de internare, fără ca cineva să aibă cea mai mică umbră de vină, decât poate pe aceea că fac parte dintr-un partid politic de opoziţie. Pentru ce oare, se întreabă toată lumea, guvernul săvârşeşte aceste nesfârşite abuzuri? De ce se teme?

Ziarele de opoziţie nu sunt lăsate să spună un cuvânt despre înfăptuitele arestări şi să protesteze.

Într-o scurtă notă strecurată la rubrica

«Breviar extern», ziarul «Liberalul» de azi scrie următoarele: «Guvernul francez a declarat că Confederaţia generală a muncii şi toate unităţile sindicale vor înceta să funcţioneze, deoarece aveau o tendinţă comunistă; Confederaţia muncitorilor şi sindicatelor recunoscute de ministerul muncii, nu sunt atinse în această măsură». Printr-o altă notă anunţa că Ministerul francez al muncii, care până acum a avut titular un socialist sau un comunist, a fost dat unui membru al partidului

«Mişcarea republicană populară», din care face parte şi ministrul de externe Bidault.

La radio-Bucureşti azi s-a anunţat că Brazilia a scos din lege partidul comunist şi a operat numeroase arestări printre şefii lui.

Guvernul român a luat dispoziţia ca ziua de 10 Mai de mâine să fie sărbătorită într-un cadru restrâns. La scoli elevilor li se vor ţine cuvântări de către profesori asupra însemnătăţii zilei. Ei nu vor fi scoşi ca altă dată să defileze. Măsura e desigur folositoare guvernului, căci elevii ar începe să manifesteze cu entuziasm pentru rege, ceea ce ar fi un atac indirect împotriva guvernului şi ocupanţilor ruşi.

Astăzi este sărbătoarea Zilei «Victoriei». Poporul român, ca şi alte popoare, ar putea spune acestei zile: ziua care a adus cele mai aspre înjosiri, lipsuri şi robia. Căci ea nu a scăpat lumea de o tiranie decât pentru a aduce alta mult mai grea.

Duminică 11 mai

Românii arestaţi la Bucureşti de guvern au fost transportaţi şi internaţi în închisoarea de la Craiova. Dintre ei fac parte unele personalităţi ca Slăvescu, fost ministru de finanţe, Purcan, profesor universitar etc. Cei arestaţi la Craiova şi Dolj, împreună cu cei arestaţi în Banat (care şi ei au fost aduşi la Craiova), au fost transportaţi în altă parte, se spune că în închisoarea Gherla din Ardeal. Toţi au fost şi sunt trataţi cu totul neomeneşte. Au fost arestaţi din casele lor în timpul nopţii, îmbrăcaţi cu ce au putut apuca. Nu au voie să primească de la rude nici rufe, nici îmbrăcăminte, nici mâncare. Se spune că li se dă ca mâncare mămăligă şi fiertură de stir sau alte verdeţuri. Niciunul din aceşti oameni nu s-au făcut vinovaţi cu vreo faptă pedepsită de codul penal, căci ei, ca şi întregul popor român, ştiu foarte bine că nu e acum momentul să reacţioneze într-un fel oarecare. Toată lumea rabdă şi tace. Şi totuşi, chiar fără nicio vină, oamenii au fost arestaţi.

Asară s-a comunicat la radio că preşedintele Truman al Statelor Unite a decorat pe Regele Mihai al României. Decoraţia a fost înmânată regelui într-un cadru solemn la Palatul regal din Bucureşti, de către o delegaţie americană. Prin aceasta credem că s-a recunoscut nu numai curajul acestui tânăr rege la înfăptuirea armistiţiului din 1944 şi întoarcerea armelor împotriva nemţilor, dar şi atitudinea lui actuală, demnă.

Astăzi de dimineaţă la radio s-a spus că partidul conservator englez, al cărui şef este Churchill, şi partidul liberal englez s-au înţeles să pornească o luptă comună împotriva partidului laburist care după ei a ruinat Anglia.

La radio Londra s-a comunicat că guvernul englez, ca şi cel american, au cunoştinţă că 400 vagoane făină trimisă de englezi şi americani pentru populaţia înfometată din România (în afară de cantităţile de alimente ce s-au distribuit sub supravegherea Crucii roşii americane), au fost date de guvernul român ruşilor. Radio Londra a accentuat că dacă şi ancheta ce se va face va dovedi faptul ca adevărat, se va merge până la ruperea relaţiilor cu

guvernul român.

Joi 15 mai

Ataşez aci partea din ziarul «Liberalul» în care a fost publicat textul complet al Decretului Preşedintelui Truman pentru decorarea Regelui României.

Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional ţărănesc, după ce a avut o convorbire cu membrii importanţi ai partidului în privnta arestărilor făcute de guvern din membrii opoziţiei; s-a prezentat şefilor misiunilor engleze şi americană cărora le-a expus cazul, cerând să se ia măsuri de respectarea libertăţii cetăţenilor, prevăzută formal şi în tratatul de pace.

Guvernul italian, al cărui preşedinte a fost de Gaşperi, a demisionat. Cauza demisiei e următoarea: primul ministru a voit să completeze cabinetul cu câţiva specialişti chiar din aceia care nu sunt înscrişi în partidele politice. Miniştrii comunişti şi o parte din cei socialişti au refuzat, temându-se să nu fie majoraţi în guvern. Atunci primul ministru a prezentat demisia sa preşedintelui republicii, De Nicola. Se aşteaptă acum să se vadă în ce fel se va forma noul guvern.

Un America de Sud, pe lângă Brazilia, a decretat ca ilegale partidele comuniste şi alte ţări ca Chile etc. (...)

Vineri 16 mai

În «Liberalul» de azi se publică ştirea să şeful partidului liberal, C.I.C. Brătianu, şi şeful partidului socialist independent, C. Titel Petrescu, au avut convorbiri separate cu Burton Berry, reprezentantul diplomatic al Statelor Unite. Deci doi oameni politici români au adus desigur la cunoştinţa reprezentantului american arestările efectuate de guvern printre membrii opoziţiei şi starea jalnică a ţării prin metodele politice şi economice întrebuinţate de guvern.

Joi 29 mai

În Anglia are loc de câteva zile un congres al partidului laburist, în care se va preciza politica internă şi externă a guvernului respectiv. Cu ocazia acestui congres s-a tipărit de către persoane ce reprezintă majoritatea

partidului, intitulată «Cărţile pe fată», aprobată în timpul congresului de comitetul executiv în care nu se ştie exact ce e scris, dar în care se pare că se ia şi o poziţie împotriva pretenţiilor sovietice; această carte se pare că e o replică la o altă carte tipărită cu aceeaşi ocazie de

«rebelii» din partid, care sunt pentru o politică alături de Rusia. În timpul congresului, preşedintele consiliului de miniştrii, Atlee, a dezminţit acuzaţiile «rebelilor», după care guvernul ar fi legat de o putere străină. «Din cauză că ei sunt aserviţi unei mari puteri, a spus d. Atlee, ne acuză pe noi că suntem aserviţi alteia. Nu suntem subordonaţi nimănui; noi căutăm colaborarea tuturor» (din «Liberalul» de azi). O altă ştire scurtă din acelaşi ziar are următorul cuprins: «În urma votului conferinţei partidului laburist, prin care se interzice membrilor partidului de a fi membrii ai asociaţiei pentru amiciţia anglo-sovietică, lady Strabolgy a demisionat din postul de preşedintă a acestei asociaţii» (dacă partidul laburist e pentru colaborare cu toate popoarele, ce-l face să oprească înscrierea englezilor în această societate de amiciţie anglo-sovietică? Nu cunoaştem dedesubturile şi ţelurile ce se urmăresc).

AHerbert Hoover, fostul preşedinte al Statelor Unite, vorbind despre redresarea Europei care întârzie, a spus între altele: «Trecerea la socialism în Europa este unul din factorii care întârzie cel mai mult redresarea economică a acestui continent».

În urma formării guvernului francez fără comunişti, aceştia din urmă au încercat să provoace greve, începând cu funcţionarii şi muncitorii de la «gaz şi electricitate». Greva însă a fost repede împiedicată de guvern, prin rechiziţionarea funcţionarilor şi prin ameninţarea cu înlocuirea muncitorilor prin militari. În acest scop primul ministru a stat de vorbă cu şefii armatei franceze. Se pare că francezii încep să se deştepte din visul greu în care s-au aflat până acum.

Aşa numitul parlament român, a votat fără discuţie legea Oficiilor industriale, redactată de ministrul comunist

al comerţului: Gheorghiu-Dej, prin care cei interesaţi afirmă că se va răpi şi ultimul rest de iniţiativa al industriaşilor, punând toate industriile sub controlul Statului, şi că aceasta va aduce o şi mai mare decădere a producţiei. După cum se vede, partidul comunist îşi urmează calea lui de a comuniza totul, punând orice întreprindere sub controlul direct al statului. Acelaşi parlament a votat legea prin care, după ce urcă de atâtea ori chiria plătită la imobilele clădite, obliga pe proprietar să plătească un impozit la stat, începând cu 60 până la 90 la sută din chirie. Aceasta înseamnă desfiinţarea proprietăţii, o adevărată spoliere. (...)

Marţi 3 iunie

În Italia, fostul prim-ministru, De Gaşperi, fiind însărcinat de preşedintele republicii cu formarea noului guvern, după consultări cu şefii diferitelor partide politice care nu au dus la niciun rezultat, a format guvernul cu personalităţi din propriul său partid creştin democrat şi cu câţiva independenţi (specialişti). Au fost excluşi prin urmare de la guvren reprezentanţii socialiştilor şi comuniştilor. Aceasta desigur nu e pe placul acelor partide, şi mai ales nu e pe placul Rusiei care nu prevede o viaţă lungă guvernului. La Ministerul de externe a fost nunti contele Sforza.

În Ungaria s-au petrecut unele evenimente politice importante. Guvernul ungar a cerut autorităţilor ruseşti din acea tară să libereze pe Bela Covats, deputat şi secretar al micilor agrarieni care are în Cameră majoritatea. Autorităţile ruseşti au răspuns că nu pot libera pe cel pretins, întrucât instrucţia nu e terminată şi au trimis guvernului ungar copii de pe diferite declaraţii ale lui Bela Covats din care ar rezulta că din complotul urzit împotriva republicii (!) ar face parte şi primul ministru ungar. Cum acesta se afla în Elveţia într-un concediu de odihnă, guvernul ungar l-a rugat să se înapoieze în tară. Drept răspuns, primul ministru şi-a prezentat demisia, rămânând în Elveţia. Un nou guvern s-a format. Dedesubtul acestor tulburări nu este cunoscut.

Între Statele Unite şi Canada a intervenit o alianţă militară. Rusia pretinde că alianţa aceasta duce la război, Statele Unite răspund că pregăteşte pacea. O înţelegere la fel a avut loc de curând între Turcia şi Irak.

Azi de dimineaţă s-a spus la radio România că Statele Unite (din împrumutul ce a acordat Turciei) vor construi un port în Marea de Marmara. (...)

Zilele trecute a venit la noi în ţară patriarhul Alexei al Rusiei cu suita lui. Pentru timp de vreo două săptămâni, cât va sta în ţara românească, guvernul care l-a invitat va trebui să cheltuiască pentru el şi suita lui, din bugetul sărac al ţării, câteva zeci de miliarde.

Miercuri 4 iunie

Ziarele de azi aduc ştirea că ministrul Statelor Unite la Budapesta a părăsit Ungaria şi că Statele Unite au hotărât să nu mai acorde Ungariei împrumutul pe care-l promisese. Cauza acestor hotărâri se vede din cuprinsul aceloraşi ziare. În noul guvern ungar au intrat ca vicepreşedinti ai consiliului un comunist şi un socialist, iar titularul ministerului foarte important al internelor a fost numit tot un comunist, deşi în parlament comuniştii şi socialiştii se găsesc într-o foarte redusă minoritate fată de deputaţii partidului micilor agrarieni. Se adaugă la aceasta faptul că preşedintele Camlin (un agrarian) a fost silit să demisioneze, precum şi faptul că anterior, în afară de deputatul Bela Covats au fost arestaţi o sumă de deputaţi agrarieni. În toate aceste fapte, americanii desigur văd presiunea ruşilor ce ocupă Budapesta. Acesta e un răspuns la schimbările de guvern din Franţa şi Italia pe care desigur ruşii le atribuie americanilor. (...) Vineri 6 iunie

Radio Londra a comunicat aseară că 6 generali români şi două doamne au putut fugi din România cu avionul, aterizând la Ankara. Se temeau desigur să nu fie arestaţi în ţara românească, unde atâtea personalităţi au fost arestate sub simple pretexte.

Sâmbăta 7 iunie

Senatul american a ratificat joi tratatele de pace cu Italia, România, Ungaria şi Bulgaria (Camera

reprezentanţilor le aprobase anterior). Rămâne acum să ratifice aceste tratate şi Rusia.

În Franţa grevele care acum câtva timp se părea că se potoliseră, au luat în ultimul timp o mare dezvoltare. S-au pus în grevă funcţionarii şi muncitorii de la căile ferate, astfel că orice trafic a fost întrerupt în toată Franţa. Grevele sunt desigur susţinute de comunişti. Rezultă din acesta că francezii şi-au pierdut şi patriotismul şi înţelepciunea.

Din mai mute părti auzim că ruşii care pleacă din România în ţara lor (au plecat din Craiova câteva trenuri cu soldaţi şi ofiţeri cu familiile lor), îşi arată nemulţumirea de a pleca în Rusia. În ţara românească ei munceau puţin, aveau mult mai multă libertate şi erau întreţinuţi pe cheltuiala şi din alimentele noastre, chiar dacă românii erau ameninţaţi să moară de foame; plecând în ţara lor, ofiţerii vor fi deblocaţi şi trimişi la muncă nu acolo unde vor ei, ci unde vrea statul. Libertatea de care s-au bucurat în România, nu o vor mai vedea în ţara lor.

S-a votat de aşa-zisul parlament o lege redactată de ministrul de justiţie, comunistul Pătrăşcanu, prin care hotărârile date de diferitele comisii lipsite de jurişti, privitoare la exproprierile de moşii, sunt considerate ca acte de guvernământ şi nu pot fi atacate pe nicio cale în justiţie! Prin urmare orice abuzuri se vor fi săvârşit, ele sunt acoperite. Regimul dă încă odată dovada de cum înţelege el legalitatea şi dreptul.

În Bulgaria, unul din şefii opoziţiei a fost arestat, iar două ziare ale opoziţiei au fost suspendate.

Sâmbăta 14 iunie

Preşedintele Truman a făcut o vizită în Canada unde, în faţa parlamentului canadian a ţinut o cuvântare în care între altele a spus: „Oamenii liberi de pretutindeni ştiu că scopul Statelor Unite este să readucă lumea la sănătate şi să restabilească condiţiuni în care oamenii de rând de pe pământ să se poată salva prin propriile lor puteri.» «Înţelegem să ne cheltuim energia şi să ne investim bunurile pentru promovarea refacerii lumii, sprijinind pe

aceia care sunt capabili şi dornici de a aduce contribuţia lor maximă la aceeaşi cauză.»

«Înţelegem să ajutăm pe aceia care caută să trăiască în pace cu vecinii lor, fără a constrânge sau a fi constrânşi, fără a intimida sau a fi intimidaţi.» «Înţelegem să sprijinim pe aceia care respectă demnitatea individuală, care îi garantează un tratament egal conform legii şi care-i asigură o cât mai largă libertate de a-şi croi singur soarta şi de a reuşi în limitele capacităţii sale.» (din «Liberalul» de azi cu data 17 iunie).

Sub titlul: «Nori groşi la orizont», ziarul

«Liberalul» de azi publică în prima coloană, între altele, aceste rânduri: «Urmărind evenimentele internaţionale, nu poţi să nu ai penibila impresie că nori groşi persistă laorizont pe cerul politic», referindu-se prin aceste cuvinte la imposibilitatea în care marile popoare se găsesc până azi de a stabili pacea pe pământ. Mai departe articolul adaugă: «Se va recunoaşte că generalul Marshall, în ultimul său discurs, s-a făcut ecoul sentimentului unanim al opiniei publice, când a spus că Europa nu mai poate răbda şi deci pacea nu mai poate fi amânată.»

Statele Unite au protestat la Sofia împotriva arestării fruntaşilor opoziţiei din Bulgaria. Între altele s-a spus următoarele în acest protest: «Cu diferite prilejuri guvernul Statelor Unite a exprimat în mod oficial adâncă sa îngrijorare fată de anumite evenimente politice din Bulgaria, care s-au prezentat ca o completă nesocotire atât a spiritului cât şi a literii acordului de la Yalta.»

Primul ministru bulgar, la această notă, a răspuns reprezentantului Statelor Unite:

«Intervenţia unor ţări străine nu face decât să trezească bănuielile că cei arestaţi aveau legături subterane în străinătate şi că ei vor fi judecaţi de Bulgaria, tară suverană, şi nu la Londra sau Washington!!»

Statele Unite au trimis onotă şi guvernului ungar prin care protestează fată de răsturnarea guvernului maghiar şi cere lămuriri cu privire la partea pe care autorităţile sovietice au avut-o în demisia primului ministru Ferentz

Nagy.

În Camera comunelor au avut loc discuţiuni cu prilejul arestărilor efectuate în Bulgaria dintre şefii opoziţiei, printre care Petcoff, fost prim-ministru, de către guvernul bulgar. Ministrul englez de externe, Bevin, a spus cu ocaziaacelor discuţii între altele:

«Reprezentantul politic britanic din Sofia a subliniat în faţa primului ministru al Bulgariei la 7 iunie preocuparea britanică fată de arestarea unie personalităţi publice respectate, ca d. Petcoff, a cărui atitudine curajoasă în cursul ultimilor ani ar fi trebuit să-i câştige respectul chiar şi adversarilor săi.»

În Camera Lorzilor au avut loc dezbateri şi în ce priveşte evenimentele politice din Ungaria. Lordul Pakenham a spus cu această ocazie că orice abatere în această tară de la principiile democraţiei va avea în mod necesar repercusuini serioase asupra relaţiilor anglomaghiare, atât în domeniul politic c-l şi în cel economic. A adăugat apoi că partidul comunist în Ungaria axecută actualmente un control asupra tării care depăşeşte cu totu' sprijinul le care i-l acordă alegătorii. (Nu a avut nici 10% din voturi).

Se încearcă şi în Austria, ca şi în Ungaria, de către comunişti sprijiniţi de ruşi, o schimbare în guvern în favoarea comuniştilor care, ca în Ungaria, nu au avut nici 10 la sută din voturi în alegeri.

În România, ministrul de externe Tătărăscu a înaintat guvernului un memoriu care se pare că a fost comunicat şi şefilor opoziţiei, prin care declară că guvernul prin acţiunile şi legile sale, nu numai că nu a reuşit în nimic folositor pentru tară, dar a dus la ruină economia tării. De sigur se va fi criticând în acel memoriu şi acţiunea ministrului de interne comunist care a dat ordin să fie arestaţi fără nicio vină sute de membri ai opoziţiei.

Sub pretextul de economii, guvernul a scos din funcţiuni un mare număr de persoane, profesori universitari, magistraţi, etc. O coincidentă curioasă a fost însă că toţi cei scoşi din slujbe sunt mai ales acei care nu s-

au înrolat în regimul prezent.

Revista «Ramuri» ce apare în Craiova sub egida Funaţiei regale, şi revista

«Provincia» din Severin, au primit ordin de suprimare, cu toate că nu a adresat vreo critică guvernului ci s-au mărginit să publice literatură. Vina lor este că nu au ridicat în slăvi regimul care a fericit tara! (...)

Joi 19 iunie

Străzi maiorul rus împreună cu sotia lui, ce locuiau în casa noastră, el de doi ani, ea de 8 luni, au plecat în Rusia pentru a nu se mai întoarce în ţara noastră. Contrar de ceea ce au avut de suferit alţi craioveni din partea ruşilor, noi nu am avut niciun motiv de nemulţumire împotriva lor; s-au purtat în mod civilizat şi cuviincios.

Rusoaica a învăţat de la sotia mea şi de la d-na Margareta multe lucruri din ale gospodăriei şi bucătăriei, pe care nu le cunoştea. De altfel, în general ruşii au învăţat multe lucruri în România. Plecând şi-au luat rămas bun cu o oarecare emoţie, mai ales ea. Sunt sigur că îşi vor aduce aminte cu plăcere de timpul petrecut în România unde au cunoscut ce este libertatea pe care n-a putut-o răpi cu totul românilor regimul de la putere, şi traiul liniştit. Acum în ţara lor nu se ştie ce vor face; de aceea când au auzit că trebuie să plece s-au întristat.

Marea majoritate a ruşilor ce au locuit în România s-au convins, cred, şi unii din ei au spus-o categoric, că în ţara noastră au găsit cu totul altceva decât li se spusese. Au constatat că în România e civilizaţie şi înainte de toate omenie. Au plecat din Craiova până acum poate mai mult de jumătate de ruşi.

În momentul de fată ministrul de externe al Angliei, Bevin, se află la Paris, unde împreună cu primul ministru francez şi cu ministrul de externe, discută punerea în aplicare a planului generalului Mershall, ministrul de externe al Statelor Unite, cu privire la refacereaeconomică a Europei.

Marshall, într-o cuvântare ţinută în America, de sigur cu consimţământul preşedintelui Truman şi al

parlamentului, a declarat că America este dispusă să ajute la refacerea economică a tuturor statelor Europei, cu condiţia ca aceste state prin reprezentanţii lor să-şi arate nevoile lor şi să se înţeleagă asupra celor mai potrivite mijloace. Se înţelege că Rusia şi statele care acum sunt satelite ei, printre care şi România, consideră această ofertă de ajutor ca o tendinţă de subjugare politică.

Ziarele regimului la noi vorbind despre acest ajutor, îl consideră ca o adevărată catastrofă pentru România. Statele mari ca Anglia, Franţa, Italia etc pot primi cu recunoştinţa ajutorul ce care-l consideră ca o salvare, numai România care se zbate în lipsuri di mizerie, nu are nevoie de el.

Ministrul comunist, Gheorghiu-Dej, are conduce actualmente politica în România, a plecat la Moscova. Dumnezeu ştie cu ce lozinci se va întoarce de acolo.

Joi 26 iunie

În sfârşit, după doi ani, autorităţile militare ruseşti care ocupaseră Palatul Justiţiei, dând afară pe judecători şi toate serviciile, au predat acum câteva zile acest palat, justiţiei romaneşti. Magistraţii, funcţionarii şi arhivele ce fuseseră ridicate de acolo, s-au întors la vechiul lor lăcaş. Se pare însă că sunt numeroase lipsuri în covoare, draperii, cliente de uşi etc. iar starea de curăţenie lasă mult de dorit.

În urma conferinţei pe care ministrul de externe britanic, Bevin, a avut-o cu guvernul francez la Paris, s-a hotărât să se invite şi ministrul de externe al Rusiei, Molotov, pentru ca deocamdată numai între aceste trei state, Anglia, Franţa şi Rusia, să se discute oferta de ajutor economic a Statelor Unite pentru întreaga Europă, propusă prin discursul generalului Marshall. Molotov a răspuns că va veni la Paris în ziua de 27 iunie în acest scop. Se pare că el porneşte cu suspiciuni în privinţa scopului politic pe care l-ar urmări Statele Unite, şi suspiciunea Rusiei în această privinţă se evidenţiază dintr-un articol al ziarului

«Pravda» din care rezumare s-au comunicat la radio.

Duminică 29 iunie

Comisia numită de Consiliul de Securitate, pentru a studia cauzele care au dat naştere războiului din nordul Greciei cu aşa numiţii partizani, şi-a depus zilele trecute raportul la Consiliu. Reprezentanţii din comisie ai Angliei, Statelor Unite şi Franţei au conchis în raportul lor că Iugoslavia, Albania şi Bulgaria sunt amestecate direct în susţinerea războiului pe care numiţii partizani (care par a fi mai mult sârbi, bulgari şi albanezi) îl duc împotriva forţelor guvernului grec. Se înţelege că delegaţiile Rusiei şi Poloniei ajung la concluzii contrare, afirmând că guvernul grec e vinovat de această situaţie.

Din ziarele de azi aflăm, privitor la chestiunea de mai sus, că Statele Unite au avertizat vineri Naţiunile Unite, că «în cazul când vecinii nordici ai Greciei continuă violările frontierei Greciei, s-ar putea ca Consiliul de Securitate să trebuiască a folosi măsuri de constrângere. În baza Chartei ONU-lui aceste constrângeri ar include orice acţiune de acest gen, începând de la boicotul economic până la forţă armată». (Reuter Rador).

O altă ştire publicată azi (agenţia Tass-Rador) anunţă că după o agenţie arabă de informaţiuni, actualmente se ia în considerare în mod serios încheierea unei alianţe militare turco-americane, care ar servi de completare a ajutorului financiar acordat Turciei.

Aceeaşi agenţie Tass anunţa că în cursul ultimei întrevederi între Tsaldaris şi ambasadorul Turciei, s-a discutat posibilitatea de a se recurge la ajutorul trupelor turceşti pentru reprimarea partizanilor din nordul Greciei.

Acum câteva zile, într-o clipă amiază, în strada V. Alecsandri, fostă Neptun, din Craiova, s-a auzit până la mare distantă un strigăt, un răcnet uriaş, ieşind ca din sute de piepturi: erau deţinuţii politici, din partidele de opoziţie, aduşi din diferite părti ale ţării şi închişi la penitenciarul din Craiova, din ordinul guvernului care conduce astăzi tara românească. Ei îşi strigau durerea şi indignarea, cerând să nu fie lăsaţi să moară de foame şi să li se dea libertatea care le-a fost răpită fără nicio vină.

Oamenii care i-au putut auzi au fost foarte emoţionaţi, unii din ei au spus că nu au putut dormi noaptea gândindu-se cu indignare la nedreptatea ce s-a făcut acestor oameni: Va avea oare Dumnezeu grijă să pedepsească pe cei care-şi bat joc de libertatea şi viaţa unor oameni nevinovaţi?

Vineri 4 iulie

Conferinţa de la Paris a celor trei miniştri de externe, ai Angliei, Franţei şi Rusiei, privitoare la ajutorul economic ce se oferă Europei pentru redresarea ei din starea de mizerie în care se află, de către Statele Unite, a luat sfârşit fără niciun rezultat. Miniştrii de externe ai Angliei şi Franţei, Bevin şi Bidault, au fost de părere că statele europene, într-o înţelegere comună, care ar putea duce mai târziu la o unire între ele şi deci la evitarea războiului, să arate care sunt posibilităţile lor de redresare şi nevoile în care ele pot fi ajutate de America. Molotov, ministrul de externe rus, a arătat că ajutorul Statelor Unite nu tinde la altceva decât la răpirea independentei ţărilor europene!

La această acuzare, ministrul de externe francez a dat un răspuns «pe cât de elocvent şi persuasiv în ton, pe atât de energic în respingerea acuzaţiilor aduse», spunând că nu e vorba de un program impus cu forţa Europei, ci de un bilanţ realizat prin salvgardarea în mod integral a independentei fiecărei ţări. Şi la sfârşit a spus aceste cuvinte: «Adevărata independentă nu se obţine în mizerie şi izolare, ci se afirmă în cooperare şi prosperitate».

Ministrul de externe englez a spus că

«observaţiile făcute de d. Molotov se bazează pe o completă travestire a faptelor şi ele dovedesc o înţelegere eronată a tuturor propunerilor făcute de guvernul britanic în cursul conferinţei. Metoda utilizată este să continui cu aceste înţelegeri eronate în speranţa că cineva le va da crezare până la urmă». Apoi ministrul englez «şi-a exprimat regretul pentru faptul că d. Molotov a ameninţat că «Dacă noi nu vom continua această activitate binefăcătoare, vom avea de înfruntat consecinţele grave. Tara mea, a spus mai departe ministrul englez, a înfruntat consecinţe grave şi înfruntări mai înainte. Dar nu această

perspectivă este cea care ne va împiedica să continuăm ceea ce socotim că este datoria noastră». (Reuter-Rador, reprodus de ziarele de azi).

Pe de altă parte, ministrul de externe al Statelor Unite, geleralul Marshall, aflând despre părerea lui Molotov, „a protestat în termeni violenţi împotriva afirmaţiei propagandei după care Statele Unite ar fi propus planul de redresare economică a Europei cu scopuri imperialiste, voind să impună ţărilor care ar primi ajutorul Statelor Unite, o dominaţie politică şi economică. El aprecizat încă odată că prin ajutorul oferit Europei, Statele Unite se menţin pe linia umanitaristă, în convingerea că numai aşa se poate asigura prosperitatea materială».

Iată că Europa e împiedicată de a se reface. Rusia s-a opus pentru că de situaţia aceasta de mizerie profită Rusia care tinde să o acapareze. Oare Statele Unite sunt acelea care urmăresc scopuri imperialiste şi ameninţa independenta popoarelor, când Rusia, în ţările ocupate de ea, îşi pune planurile în aplicare, neţinând seama de voinţă şi independenta popoarelor respective?

Înţelegerea pe această chestiune ar fi fost poate ultima şansă de pacificare şi redresarea Europei. Ce se va întâmpla acum?

Sâmbăta 5 iulie

(...) Franţa şi Anglia, în urma eşecului conferinţei celor 3 miniştii de externe, nu au renunţat la acţiunea lor de a se ocupa de redresarea Europei prin ea însăşi şi prin ajutorul american, şi au trimis invitaţii guvernelor celor 22 state ale Europei, cerând ca aceştia să trimită la Paris pentru 12 iulie reprezentanţi în vederea înţelegerii ce trebuie să urmeze pentru obţinerea acelei redresări. Printre statele invitate sunt şi cele ocupate de ruşi (aşa numitele «foste satelite»), prin urmare şi România. Se pare că s-a trimis şi Rusiei o nouă invitaţie, deşi e aproape ca sigur că nu se va mai prezenta. Se pare de asemenea că Spania ar fi fost exclusă temporar. Vom vedea acum ce state se vor prezenta şi ce urmări va avea o nouă

conferinţa.

La ce josnicii au ajuns să se preteze unii magistraţi, s-a văzut zileletrecute dintr-un comunicat publicat în ziare, prin care un aşa-zis

«Comitet central al sindicatului magistraţilor», fără consimţământul prealabil al întregii magistraturi, împotriva Constituţiei, şi desigur pentru a ajuta guvernul în opera lu' de epurarea elementelor independente din corpul judecătoresc – a cerut ridicarea inamovibilităţii magistraţilor – «în vederea de a se asigura tării magistratura de care are nevoie (!)» Acesta e un document trist al zilelor triste pe care le trăim. Ataşez aici din ziarul «Jurnalul de Dimineaţa», articolul drastic al lui Eugen Crăciun prin care se veştejeşte această lipsă de delicateţe a unor magistraţi şi această decădere.

Joi 10 iulie

Ziarul «Liberalul» de azi anunţa că partidul national liberal de sub şefia lui C. Brătianu «şi-a fixat atitudinea fată de noua conferinţa de la Paris ce se întruneşte sâmbăta

12 iulie şi care este chemată să hotărască asupra problemelor de cooperare europeană în vederea cuceririi condiţiilor celor mai favorabile pentru aplicarea planului Marshall.» Comunicatul adaugă mai departe: «Într-o scrisoare adresată primului ministru, «d. dr. Petru Groza, de către preşedintele partidului national liberal, partidul national liberal expune pe larg vederile sale, ţinând seama de realităţile internaţionale şi de marile interese ale ţării.» Comunicatul nu arată care e punctul său de vedere, dar el rezultă implicit şi din cuprinsul său şi dintr-un articol de fond publicat în acelaşi număr al ziarului, intitulat «Cooperarea politică şi economică» că partidul liberal este pentru cooperarea economică a Europei şi deci pentru primirea planului Marshall.

Guvernul tării noastre a fixat cotele de grâu şi aire cereale pe care statul le va lua de la agricultori dinrecolta din acest an. Cotele acestea merg de la 10 – 60 % din totalul obţinut, după cantităţi. Preţul fixat de stat la

kilogram este de 36.000 lei care nu reprezintă nici jumătate din preţul cheltuielilor. În piaţa ari cartofii se vând cu 100.000 lei kilogramul, mazărea teci cu boabe s-a vândut cu 40.000 lei (şi din un kilogram mazăre teci nu iese nici ½ kgr. Boabe), deci kilogramul de boabe a revenit la 80.000 lei, fasolea verde se vinde cu

60.000 lei, pătlăgelele cu 90.000 lei şi aşa mai departe. Nimic (afară de varză) nu se plăteşte aşa de ieftin cum se plăteşte de stat alimentul cel mai de valoare, grâul.

Dacă se mai adaugă la aceasta faptul că ministrulrespectiv a luat dispoziţia ca impozitul agricol să se plătească în natură şi tot cu preţul fixat de Stat, şi faptul că acelaşi minister a mărit plata în natură la maşinilede treierat (7 la sută în loc de 4 la sută cât s-a plătit anii trecuţi) Statul avâdde scop să acapareze şi acest uium cu acelaşi preţ fixat de el, se vede uşor cât de păgubit este muncitorul agricol. Din această cauză ţăranii sunt foarte nemulţumiţi.

Sâmbăta 12 iulie

Dintre statele Europei invitate pentru azi la Paris de către Franţa şi Anglia într-o conferinţă în care se va discuta planul Marshall pentru ajutorarea Europei, au răspuns că vor lua parte următoarele tari: Belgia, Olanda, Luxemburg, Irlanda, Austria, Italia, Islanda, Turcia, Portugalia, Danemarca, Grecia, Suedia, Norvegia, Elveţia, deci în total cu statele care au făcut invitaţia, 16 naţiuni. Au refuzat să ia parte statele ocupate sau aflate sub influenta Rusiei (deşi desigur popoarele respective ar fi cu ardoare să ia parte): Ungaria, Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, Albania, Cehoslovacia, România, Finlanda, adică 8 state. Acum câteva zile Finlanda a comunicat că nu poate lua marte din cauza situaţiei sale «politice şi geografice».

Guvernul român, într-o notă semnată de ministrul de externe Tătărăscu, prin care se refuză colaborarea, declară, între altele, că

«organizarea propusă de guvernele britanice şi franceze na duce fatal la rezultate care vor însemna pe de o parte o ştirbire a independentei pe care ţările Europei

vor şi trebuie să o păstreze cu privire la politica lor economică, iar pe de altă parte la o imixtiune în afacerile interne ale acestor tari (!!)». Desigur că s-au bazat pe aceleaşi argumente celelalte state ce au refuzat.

După cum se vede, răspunsurile au aceeaşi motivare cu care Molotov la prima conferinţă ce a avut loc la Paris între Anglia, Franţa şi Rusia, acum două săptămâni, a declarat că nu poate primi oferta de colaborare şi ajutorul Americii. Aşa dar acum Europa este împărţită în două: vest şi est.

Dar dacă România nu se duce la Paris, pentru că-i e teamă de o ştirbire a independentei (parcă ar mai fi rămas ceva din independenta ei de când e robită Rusiei!), în schimb primul ministru român, dr. Groza, şi miniştrii Tătărăscu şi Gheorghiu-Dej, se vor duce la Sofia, în scopul arătat de Gheorghiu-Dej: «Această vizită va contribui la întărirea colaborării şi prieteniei între cele două ţări împotriva încercărilor reacţiunii de a atinge independenta şi suveranitatea naţională a ţărilor democrate din această parte a Europei» («Adevărul» de azi cu data de 14 iulie).

În multe oraşe din tară s-au numit comisii interimare, în care preşedinţii ce tin loc de primari sunt simpli meseriaşi: pantofari, lăcătuşi, fără nicio pregătire în materie de administraţie şi în ce priveşte cunoaşterea legilor.

Miercuri 16 iulie

Ataşez aici tăietura din ziarul «Liberalul» în care este publicată scrisoarea lui C.I.C. Brătianu adresată primului ministru român, în care se arată punctul de vedere al partidului national liberal fată de conferinţele de la Paris privitoare la ajutorarea Europei. După cum se vede din această scrisoare, partidul national crede că, în faţa nevoilor în care se află tara românească, răspunsul guvernului român la iniţiativa guvernelor din Londra şi Paris, nu poate fidecât afirmativ. Se ştie că această scrioare nu a avut niciun efect asupra guvernului. El a respins invitaţia.

Mai ataşez aci notele guvernului Statelor Unite şi

Angliei adresate guvernului român, privitoare la arestările ordonate de guvernul român printre membrii opoziţiei, cetăţeni nevinovaţi, deţinuţi fără mandate de arestare şi interogaţi, şi răspunsul cinic al guvernului român că această intervenţie e o imixtiune în politica internă a statului român; răspunsul trimis Angliei se termină cu următoarele ameninţări: «Guvernul român se vede în sfârşit dator să atragă atenţia că orice intervenţiestrăină e de natură să agraveze situaţia elementelor vizate de măsurile legale ale guvernului luate pentru apărarea ordinii şi aşezămintelor Statului.»

În Grecia se pare că situaţia se agravează. Aşa numiţii partizani, care în realitate se pare că e armata regulată a ţărilor vecine, atacă cu violentă, obţinând succese. La Consiliul de Securitate, delegatul grec a cerut «să se accelereze acţiunea în legătură cu incidentele din nordul Greciei, dată fiind actuala situaţie din Grecia unde, la frontiera cu Albania, se dau lupte înverşunate». Ştirea de mai sus, transmisă de Rador de la Luke Succes (New York) adaugă: «Reprezentantul grec la ONU a făcut o cerere specială consiliului, dată fiind situaţia actuală cu mult mai serioasă».

Se pare că vor veni în Grecia din America trupe formate din grecii aflaţi în America pentru a da ajutor guvernului grec. Ziarul «Pravda» afirmă că trupele ce vor veni vor fi americane, camuflate sub titlul de greci. Orice fel de trupe ar fi acestea, situaţia pare a fi destul de gravă.

O comunicare de azi dimineaţă la radio românesc, la o altă oră decât acea destinată informaţiilor aduce la cunoştinţă că au fost arestaţi la 14 iulie fruntaşii partiduluinţional ţărănesc, Mihalache, Penescu, Ilie Lazăr, N. Carandino etc. ar fi încercat să fugă din tară cu avionul.

La ora 12 venind nepotul nostru, Nicu, student la Cluj, care aduse un ziar din Bucureşti, cu vesti mai noi decât cele care au venit azi în Craiova; în acest ziar se arată că au fost arestate 14 persoane, care sunt fotografiate în faţa avionului cu care ar fi voit să fugă din tară. Se spune totuşi că intenţia de a fugi cu avionul e o

înscenare pusă la cale de ministrul de interne. De altfel, din nota engleză se vede că guvernul Marii Britanii ştia că pe lângă arestările deja efectuate se vor face altele. Şi iată că nu a trecut mult timp. Dar presupunând chiar că aceşti oameni au voit să fugă din tară, din cauză că vieţile lor erau în primejdie, aceasta nu e o crimă. Printr-un comunicat la radio azi la ora 14, numindu-se cei arestaţi criminali şi trădători, şi că tot meritul arestărilor se datorează ministrului de interne Teohari Georgescu, se adaugă că ei au fost îndemnaţi să fugă de Iuliu Maniu. Din aceasta se vede ce se va întâmpla şi cu acest vechi şi cinstit luptător român. Ataşezsi foaia cu vestea acestor arestări.

Joi 17 iulie

Conferinţa de la Paris a celor 16 state europene pentru redresarea economică prin ajutorul promis de Statele Unite, şi-a încheiat lucrările numai după patru zile de convorbiri. S-a făcut astfel dovada că atunci când este bunovintă, şi când este în interesul tuturor o bună înţelegere, lucrările merg foarte repede. Conferinţa a numit diferite comitete care să se preocupe de posibilităţile şi de nevoile fiecărui stat şi să facă referate până la sfârşitul lunii august. În unul din comitetele cele mai importante i s-a dat un loc onorabil Italiei care la conferinţa a fost reprezentată prin contele Sforza. (Este dovedit acum pentru toată lumea că acolo unde nu participă Rusia înţelegerea se obţine repede şi bine).

Duminică 20 iulie

Întorcându-se din Bulgaria, iată ce au spus delegaţii guvernului în cuvântări ţinute în gara Filaret, în faţa unei adunăride muncitori ce fusese regizată, despre cele petrecute în tară

«În lipsa lor» privitor la arestarea lui Ion Mihalache şi ceilalţi. Gheorghiu-Dej: «Nu e suficient să realizăm ceea ce cereţi voi, arestarea lui Maniu. Noi trebuie să lovim fără cruţare în tot ce s-a strâns în jurul steagului lui Maniu. Partidul naţional-ţărănesc de sub conducerea trădătorului Maniu trebuie dizolvat şi această operaţie corespunde

obligaţiilor tratatului de pace pe care România l-asemnat când a fost la Paris!» Din «Adevărul» din data de 20 iulie 1947.

P. Groza: „Iar dacă în tabăra lor va mai fi dintre aceia care mai au scânteie de lumină în suflet, noi îi sfătuim să-şi dea seama că această aventură nu mai este posibilă. De azi înainte niciun cetăţean nu mai poate justifica şederea lui alături de aceşti aventurieri”.

Toate persoanele ce vin din Bucureşti spun că Ion Mihalache, Penescu şi ceilalţi, au fost ridicaţi fie de la domiciliile lor, fie de la clubul naţional ţărănesc, şi că nu e adevărat că au voit să fugă cu avionul. Fotografierea lor în faţa avionului e o înscenare sau un trucaj. Comuniştii care conduc azi tara românească, susţinuţi fiind de ruşi, voiesc să distrugă partidul naţional ţărănesc care în alegeri a avut o majoritate zdrobitoare, dar de care guvernul prin falsul ce a făcut nu a ţinut seama. Ei privesc pe Maniu ca pe cel mai mare duşman al lor. Se spune despre Iuliu Maniu că e bolnav şi că e păzit de militarii din divizia zisă de panduri formată în Rusia şi de care se serveşte guvernul. S-a cerut în aşa numitul parlament ridicarea imunităţii lui. De altfel nici el nici ceilalţi câţiva deputaţi ce au fost lăsaţi de formă ca membrii ai opoziţiei, nu au luat parte niciodată la acea adunare.

Ziarele «Dreptatea» şi «Jurnalul de dimineaţa», cel dintâi al partidului naţional ţărănesc, cel de-al doilea ziar independent, nu mai apar.

Iată câteva ştiri importante din

«Adevărul» venit azi la Craiova. Nr. 16.915.

«Parlamentul» român a ridicat imunitatea parlamentară următorilor deputaţi naţional ţărănişti: Iuliu Maniu, Emil Ghilzan, Aurel Lencutia, Vasile Serdici, Gr. Niculescu-Buzeşti, Maria Ilie Lazăr. În adresa prin care s-a cerut ridicarea imunităţii, ministrul justiţiei declară că

«ei sunt implicaţi într-o acţiune care urmărea răsturnarea regimului democratic din Româia».

La Arenele Romane din Bucureşti, în faţa unei adunări chemată să asculte discursuri împotriva regimului

Franco din Spania (!), Ana Pauker a spus între altele, atacând cu această ocazie şi pe cei care nu simpatizează cu guvernul: «Averităm aici pe duşmanii noştri, pe prietenii duşmanilor noştri, pe simpatizanţii duşmanilor noştri, că pentru scumpa noastră libertate (!), pentru pacea noastră şi a copiilor noştri, pentru democraţie, vom fi fără cruţare». După care «Adevărul» adaugă: «Comentatorii politici vor pune această declaraţie în legătură cu nervozitatea stârnită în lagărul guvernamental de unele manifestări interpretate ca paralele cu acţiunea opoziţiei». Ziarul nu explică despre ce manifestări paralele e vorba, dar credem că e vorba de o acţiune străină.

În Grecia se dau lupte acum la Ianina. După greci luptele împotriva armatei guvernamentale ar fi date de o brigadă internaţională formată în Iugoslavia. Comisia de control ce se află în Grecia a plecat la Ianina să cerceteze. «Guvernul grec, mai spune ziarul, a consimţit să predea administraţiei anglo-americane echipamentul de radio şi control al aerodromurilor aviaţiei civile din Atena, Peloponez şi Heraclion. Consecinţele importante sunt prevăzute în anumite împrejurări. O parte a teritoriului grec este actualmente teatrul unor lupte crâncene între forţele guvernamentale şi formaţiunile de guerilă. În ipoteza înaintării acestora din urmă, aerodromurile controlate de anglo-americani ar putea deveni obiectul partizanilor. Apărarea lor s-ar face, aceasta e şi scopul ceziunei, de americani şi englezi, ceea ce înseamnă că luptele s-ar da între aceştia şi între rebeli» (rebelii se site cine sunt).

Sâmbăta 26 iulie

În toată ţara guvernul a ordonat noi arestări. În Craiova au fost arestate acum două zile încă vreo 6 – 7 persoane, printre care a fost arestat din nou avocatul I.B. Georgescu, pus în libertate de puţin timp; el a fost arestat din nou când mama lui se găsea moartă în casă şi urma să fie transportată la cimitir.

În Indonezia a început un adevărat război între armata olandeză şi cea indoneziană (fostele colonii

olandeze Java etc.). De foarte multă vreme Olanda caută să ajungă la o înţelegere cu republica indoneziană nou formată cu învoirea Olandei. Aceste insule deţinute de olandezi de 300 de ani au ajuns la mare înflorire sub administraţia Olandei, care are acolo investite multe capitaluri. Indonezienii, îndemnaţi se vede e o putere străină, tergiversează orice înţelegere cu guvernul olandez; aceasta e caua războiului. La postul de radio român s-a spus că în Camera Comunelor cerându-se de un deputat ministrului de externe Bevin, să intervină a se deferi cazul din Indonezia, Consiliului de Securitate, Bevin ar fi răspuns că nu găseşte a fi oportun, întrucât în faţa Consiliului de Securitate se află şi alte diferende, a căror dezlegare se prelungeşte la infinit.

Joi 31 iulie

În ziua de marţi 29 iulie, Consiliul de miniştri român adat o decizie prin care a dizolvat partidul national român de sub şefia lui Iuliu Maniu. Sediile din Capitală şi din tară ale partidului naţional ţărănesc au fost închise, urmând ca întreg patrimoniul acestui partid să fie lichidat conform legii.

Aşa dar cel mai puternic partid din tară, acel care în alegerile din noiembrie 1946 a avut imensa majoritate a voturilor tării, voturi care însă au fost escamotate de guvern în favoarea sa, a fost desfiinţat de minoritatea ce se află la guvern cu sprijinul puterii ocupante. Iar conducătorii lui, Maniu, Mihalache şi ceilalţi, în raportul pe care ministrul de interne Teohari Georgescu l-a înaintat consiliului de miniştrii, au fost taxaţi drept criminali şi trădători de tară!

La Consiliul de securitate, nouă membrii au votat în favoarea moţiunii de numire a unei comisii permanente la frontiera de nord a Greciei, iar doi, cel al Rusiei şi al Poloniei, contra. Totuşi, deşi obţinuta cu majoritatea atât de importantă, decizia celor 9 a rămas nulă, fiindcă Rusia ca mare putere (după nu ştiu care convenţie anterioară) şi-a exercitat dreptul de veto. După atâtea eşecuri în faţa acestui consiliu, este de mirare cum e menţinut mai

departe şi nu se renunţa la el.

Iugoslavia, Albania şi Bulgaria au refuzat să primească pe teritoriile lor o subcomisiune numită anterior de ONU, pentru a face cercetări în legătură cu plângerea Greciei, că pe teritoriile acestor ţări se formează grupuri armate care luptă împotriva Greciei. Atunci care mai este autoritatea ONU-lui? Şi, dacă acele state se consideră nevinovate de acuzaţia ce li se aduce, nu ar fi avut cea mai bună ocazie să facă această dovadă lăsând comisia să facă cercetări?

Vineri 1 august

«Liberalul» de azi publică următoare notă: «Directorul general al Căilor ferate, d. Chivu Stoica, s-a plâns nu de mult de lipsa elementelor destoinice de care ar avea atâta nevoie pentru refacerea feroviară a ţării». În

«Scânteia» de azi citim totuşi că s-au constituit brigăzile de reconstrucţie «Horia, Colscasi Crişan» şi «Vasile roaită» care cu trenuri speciale pleacă în cursul dimineţii în Iugoslavia şi Albania unde vor lucra o lună de zile la construirea de noi linii ferate. Sfătuim pe tovarăşul Chivu Stoica să facă apel la tinerii, neîndoios destoinici şi muncitori din aceste brigăzi, pentru ca eu ajutorul energiei lor să dea un ritm mai viu acţiunii de refacere a căilor noastre ferate. Suntem siguri că ceea ce fac voluntar aceştia pentru prietenele noastre Iugoslavia şi Albania, solicitaţi fiind, nu vor refuza România». (aceasta e desigur un mod ocolit de a spune că brigăzile nu se duc în cele două ţări străine să ajute la reconstruirea căilor ferate, căci din acest punct de vedere România are poate mai multă nevoie de lucrători decât ele, ci se duc pentru a îngroşa rândurile aşa numitilot «partizani» ce luptă în Grecia, alături de brigăzile iugoslave, albaneze şi bulgare. De altfel s-a comunicat că şi în Bulgaria se află aşa numiţii «lucrători» români. De ce nu vin şi în România bulgarii, sârbii, albanezii, să lucreze la reconstrucţia tării noastre?)

Marţi 5 august

«În urma conversaţiilor ce au avut loc în Bulgaria şi Iugoslavia cu prilejul vizitei primului ministru bulgar,

Dimitroff, la Belgrad s-a semnat, la Beld un acord între cele două ţări, menit să sincronizeze acţiunea politică generală a guvernelor de la Sofia şi Belgrad». După ce în comunicatul dat în urma conferinţei se arată că între altele se va realiza înfiinţarea unei uniuni vamale şi armonizarea cursului monedelor, se adaugă textual: «Cele două ţări vor acţiona în comun îl legătură cu atitudinea lor fată de desele provocări ale monarho-fasciştilor greci, ca şi fată de Comisia de anchetă creată de Consiliul securităţii». (Iată dar că nu Serbia şi Bulgaria sunt vinovate că pe teritoriul lor se pregătesc forţele armate ce luptă alături de aşa zişii partizani greci, cum a constatat Comisia de anchetă numită de Consiliul de Securitate, ci greci sunt vinovaţi de provocări împotriva acestor două ţări! Pe de altă parte sârbii şi bulgarii se pregătesc să aibă o atitudine şi fată de Comisia de anchetă). Mai departe, cu privire la regimul Dunării, cele două guverne îl consideră ca aparţinând numai statelor riverane (împotriva tratatelor de pace care declară Dunărea internaţională).

Consiliul de Securitate a hotărât şi a ordonat ca ostilităţile dintre olandezi şi indonezieni să înceteze. Guvernul olandez a declarat că e gata să primească arbitrajul oferit de Statele Unite.

Vineri 8 august

Radio Ankara a anunţat că au mai sosit în Trucia încă 11 români, 6 civili şi 5 ofiţeri, fugiţi acolo din România cu avioanele. (Deci cu toate măsurile ce s-au luat de guvern pentru supravegherea avioanelor, au mai putut fugi din tară).

De la atelierul militar de lângă locuinţa noastră din Craiova, au dispărut doi prizonieri germani, care plecând au spus camarazilor că vor căuta să ajungă în ţara lor, ceea ce însă pare puţin probabil.

În parlamentul şi presa britanică se discută mult reaua stare economică în care se află acum Anglia, mult mai rea decât în timpul războiului. Guvernul actual a cheltuit aproape î, întregime împrumutul de 3 miliarde dolari contractat în Statele Unite, fără a se fi putut reface.

Pentru economii e vorbă acum să retragă în tară numeroase trupe aflate în străinătate (Grecia, Egipt, Italia, Germania etc.) şi să-şi slăbească astfel puterea în afară. Iată unde a dus punerea în aplicare a planului laburist de reforme, pregătit în cabinet!

Se pare că ciocnirile dintre Olandezi şi Indonezieni, cu tot ordinul Consiliului de Securitate, continuă.

Iată ce ştire citesc azi în «Liberalul»:

«În şedinţa de miercuri a Consiliului de Securitate, colonelul William Hodgan, Australia, a cerut ONU-lui să declare că tulburările de la frontiera din nordul Greciei constituie o ameninţare la adresa păcii în conformitate cu articolul 7 din Chartă şi să ordone celor 4 ţări balcanice să înceteze toate actele de provocare, anunţa corespondentul agenţiei Reuter». Se adaugă apoi că delegatul sovietic, Andrei Gromiko a respins propunerea australiană de a se rezolva disputa balcanică pe aceleaşi linii şi prin aceleaşi mijloace cu care Consiliul de Securitate a reuşit să oprească luptele din Indonezia. Va să zică se recunoaşte în faţa unui înalt for, că luptele ce se dau în nordul Greciei, nu sunt între grecii guvernamentali şi grecii comunişti, (aşa zişii partizani) ci se dau pe de o parte între armata greacă şi trupele bulgare, sârbe şi albaneze. Mai rezultă pe de altă parte din discuţii că Rusiase opune cadiferendul să fie oprit prin Consiliul de Securitate, căci cu alte cuvinte ce s-a putut face în Indonezia, nu se poate face în Balcani!

Guvernul român, după ce a încasat de la cultivatorii de pământ impozitele în natură (cereale), cu preţuri fixate de el, acum a hotărât că şi impozitele datorate de comercianţi şi industriaşi să fie încasate în natură, din mărfuri, şi cu preţuri fixate tot de el, pentru a apoi şi cerealele şi mărfurile să fie revândute în scop propagandistic, sau cu preţuri mai mari în scop de câştig.

Duminică 10 august

În Camera Comunelor unde se discută cu aprindere situaţia foarte gravă economică şi financiară a Angliei, şeful conservatorilor, Churchill, a atribuit răspunderea acestei grave situaţii guvernului laburist, opunând

incapacităţii şi insuccesului total al acestuia, redresarea operată în atât de bune condiţiuni în alte ţări ca Olanda şi Belgia, unde guvernele s-au ferit să se inspire din principiile de planificare, naţionalizare şi dirigism, aplicate de laurişti. Între altele, el a spus textual: «Pe lângă pierderile de vieţi omeneşti, toate gtrozăviile războiului (fără război) bântuie azi în Anglia. Puteţi spune că nu e aşa? a exclamat dânsul adresându-se băncii ministeriale? Va trebui să daţi socoteală într-o zi de toate acestea în faţa concetăţenilor Dv.»

Ziarele de azi publică ştirea că Radio-Ankara a anunţat că au fost văzute mine în apropierea coastei turceşti a mării Negre între porturile Songuldak şi Sinope, ca şi în multe locuri din apropierea Mării Egee.

Astă seară la ora 8 s-a spus la radio Bucureşti că guvernul grec, din cauza pericolului în care se găseşte de a fi invadată de forţe militare ale statelor de la nordul granitelor sale, a cerut ajutor militar Americii.

Deşi partea de cereale pe care guvernul a hotărât-o, s-a ridicat de la cultivatorul de pământ, din timpul treieratului care s-a terminat încă de mult, până acum nu a început să se dea la Craiova raţia de 250 grame de pâine fixată. Se dă la economate unde sunt înscrişi sindicaliştii, dar şi acolo trebuie să aştepte ceasuri întregi ca la un colhoz rău organizat.

Miercuri 13 august

Guvernul, prin comisia ministerială pentru redresarea economică şi stabilizarea monetară, a transmis ieri dimineaţa la radio, cuprinsul unie decizii prin care toţi cetăţenii tării se vor înscrie la diferite autorităţi în vederea preschimbării banilor de azi în lei stabilizaţi. Termenul de înscriere este fixat la 3 zile (12 – 14 august). Cum însă autorităţile din tară nu au primit cuprinsul deciziei decât ieri seară, înscrierile nu au putut începe decât azi, prin urmare termenul de trei zile s-a redus la 2 zile. La centrele de înscriere e o aglomeraţie enormă, cum am văzut azi de dimineaţă la ăştia financiară unde se înscriu pensionarii şi cetăţenii din câteva străzi ale oraşului.

Din cauza lipsei de siguranţă, tranzacţiile aproape că au încetat. Nu se mai fac nici vânzări, nici cumpărări. Chiar zarzavaturile care în momentul de fată sunt îmbelşugate în grădini (a poluat din nou de curând) se aduc în foarte mici cantităţi în piaţă, şi din cauza aceasta sau şi scumpit.

Cererea României de a fi înscrisă în Organizaţia Naţiunilor Unite (ONU) cu sediul la Washington, a fost respinsă. Nu a fost în favoarea cererii decât Rusia. Motivul respingerii a fost că guvernul român nu a îndeplinit niciuna din obligaţiile luate prin tratat, privitoare la libertăţi. Acest guvern a arestat pe membrii opoziţiei, a suprimat ziare, a suprimat dreptul omului de a-şi spune cugetul său etc.

Guvernul român a mai găsit un mijloc de a sustrage din produsele agricultorilor. După ce le-a luat în natură atât cota stabilită, cât şi impozitul, a hotărât că plata măcinatului la mori se va face numai în natură, şi anume din 6 una, iar nu din 10 una cum a fost până acum. Vama în natură se ia de stat, plătindu-se morarilor un prêt în bani, fixat tot de stat!

Vineri 15 august

Astăzi de dimineaţă s-au comunicat la radio condiţiile în care se va face preschimbarea leilor vechi în lei noi (monedă stabilizată!). Această operaţie este o adevărată spoliaţiune a avutului cetăţenilor şi o completă sărăcire a lor. Raportul de preschimbare este de

20.000 lei din cei de azi pentru un leu stabilizat. După diferite categorii de cetăţeni, nu se primesc însă la preschimbare decât sume între

1.500.000 lei şi 7 milioane lei. Un funcţionar public (şi desigur şi pensionarii) nu vor putea preschimba decât 3 milioane lei, în 150 lei noi, ceea ce, după preţurile noi stabilite ale articolelor de hrană, nu ajunge pentru o familie ca să se hrănească decât cel mult 3 zile. (Cu ei nu-şi poate face nici măcar o cămaşă).

Munca cetăţenilor de luni şi poate ani de zile, capitalizată într-o sumă de bani pentru siguranţa vieţii, nu

ajunge aşa dar acum decât ca să trăiască câteva zile. Sărăcia generală, şi poate asta urmăresc comuniştii de la noi care ţin în mână toate frânele guvernului.

Iată cum a procedat Statul spre ex. fată de agricultori. Le-a luat cota de grâu stabilită şi le-a plătit în bani. Dacă spre ex. agricultorul a predat statului 1.000 kg. grâu, a primit preţul fixat de 40 milioane lei. Acum însă aceşti bani sunt aproape complet pierduţi, ceea ce revine la rezultatul că griul a fost luat pe gratis. Acelaşi lucru s-a petrecut cu proprietarii de maşini de treierat şi cu morarii, cărora plata li s-a făcut tot în bani etc.

Iată cum a spoliat statul pe comercianţi. Le-a impus ca până aseară, (când s-au terminat înscrierile în vederea preschimbării) să ţină magazinele deschise şi să vândă tot ce li se va cere, în caz contrariu urmând a fi pedepsiţi, marfa confiscată, magazinul rechiziţionat etc. Lumea s-a îngrămădit să cumpere (ca să scape de bani), iar negustorii azi pierd tot ce au încasat, ca şi cum ar fi dat pe gratis, ei neputând preschimba decât o sumă infimă. Şi aşa mai departe.

Astăzi la amiaz începe preschimbarea şi nu se mai poate cumpăra absolut nimic, moneda veche ne mai primind-o nimeni, iar cea nouă neexistând deocamdată. În piaţă de zarzavaturi era azi pustiu. Ziarele nu se mai predau de la depozit tot din această cauză.

Şi acest guvern care sărăceşte astfel populaţia, a organizat ieri în Bucureşti cu partizanii manifestaţii de entuziasm pentru stabilizare!

În ziarul «Liberalul» de ieri, a fost publicat un articol intitulat «Uzura nervilor», care sintetizează perfect starea sufletească de azi a populaţiei romaneşti. Iată câteva rânduri din cuprinsul acestui articol: «Mult încercaţii nervi ai poporului nostru sunt şi azi continuu excitaţi într-un climat de luptă fără răgaz şi fără cruţare. Guvernul actual de când a luat cârma statului se complace într-o continuă agitaţie şi agită necontenit poporul. Luptele, bătăliile, campaniile, manevrele, încercuirile şi lichidările se ţin lanţ, ţinând într-o continuă încordare viaţa noastră

politică, economică şi financiară... Războiul nervilor e în toi, e general şi într-un paroxism permanent, fără întreruperi sau diminuări, fără cruţare şi fără răgaz. Poporul are însă nevoie de un pic de linişte ca să răsufle şi să-şi poată cheltui energia – cita i-a mai rămas

— Într-un mod mai util şi mai constructiv.»

După cum se ştie la Consiliul de Securitate unde s-a propus numirea unei comisii permanente pentru a supraveghea ceea ce se petrece la graniţa de nord a Greciei – Rusia a utilizat dreptul său de veto, opunându-se numirii acestei comisii. O a doua plângere a Greciei, a avut acelaşi rezultat. Atunci reprezentantul american în acest consiliu a declarat că tara sa va trimite în Grecia tot ce trebuie pentru asigurarea independentei teritoriale a acestei ţări, şi apoi a adăugat: tot ce trebuie pentru a se termina odată cu luptele intestine (?).

Azi spre seară am plecat în oraş să văd ce se mai petrece. Străzile pe care se află localurile de preschimbarea banilor sunt barate de echipe de soldaţi la depărtare de 100 m de local. Nu se lasă nimeni să treacă, ci numai grupuri de 5 persoane din acelea care trebuie să preschimbe banii la acel local, după ce mai întâi au ieşit cei dinaintea lor. Pe strada Unirii am văzut trecând în sus şi în jos două autocamioane având fiecare câte două steaguri roşii, şi pe care se vedeau lipite afişe mai tipărite: «Trăiască stabilizarea», «Trăiască tov. ministru Gheorghiu-Dej», «Trăiască guvernul Petru Groza» etc.; camioanele erau încărcate cu indivizi care scaudau în gura mare versuri pe care nu le-am înţeles, dar prin care desigur arătau entuziasmul lor şi al poporului pentru stabilizare! Cei care au pregătit această manifestaţie sunt foarte slabi psihologi; când toată lumea e lovită în chiar existenta ei prin această stabilizare, asemenea manifestaţii nu produc decât scârbă şi indignare.

Iată ce socoteală s-a făcut azi de cei care trebuie să primească bani stabilizaţi. Cu 3 milioane lei pe care are dreptul să-l preschimbe un funcţionar, el a putut cumpăra până acum 20 kg. carne (care se vindea cu 150.000 lei kg.)

sau 100 litri lapte (cu 30.000 lei kg) etc. Acum, cu cei 150 lei, bani noi, ce se dau pentru 3 milioane din cei vechi, nu poate omul cumpăra decât 4 kg carne (fixată la 40 lei), sau 19 litri lapte (fixat la 8 lei litrul). Va să zică nu numai că s-a redus în mod atât de nedrept cota de preschimbat, dar fată de banii ce s-au dat, preţurile s-au ridicat de 5 ori!

E multă lume care nu ştie cum va trăi!

Sâmbăta 16 august

La adtia financiară unde m-am dus azi de dimineaţă să preschimb 3 milioane lei vechi pentru 150 lei zişi stabilizaţi, am găsit o coadă de cel puţin 100 m. de cetăţeni care-şi aşteptau rândul. Omule e în stare să aştepte o zi întreagă pentru a căpăta puţinul ce i se dă, ca să nu moară de foame. Guvernul ar putea spune că îngrămădirea aceasta de oameni are drept cauză entuziasmul pentru mult aşteptata stabilizare! Dacă însă oameni de ai lor ar asculta ce vorbeşte publicul, cred că guvernul s-ar lăuda mai puţin cu operaţia pe care o face.

Se spunea ieri la radio că în sfârşit tara scapă de sarabanda milioanelor; îţi face impresia ascultând, că vinovat de apariţia acestor miliarde de milioane ar fi un duşman care a voit să facă rău tării, şi că bietul guvern trebuie să îndrepte acum totul! În realitate guvernul este acela care a creat această situaţie, şi bineînţeles aceasta cu scopul pe care-l vedem azi. (...)

Duminică 17 august

Astăzi de dimineaţă am făcut o plimbare până la gară. Cu această ocazie am întrebat la casa de bilete cât costă un bilet la trenul de persoane până la Bucureşti, şi mi s-a răspuns că un bilet clasa III costă 800 lei, unul de el II 1.000 lei. Or, cetăţenilor li s-a dat la schimb numai 75 sau 150 lei. Prin urmare cine va putea călători cu trenul de acum şi încă peste câtva timp? Nimeni. (...)

Dintr-o parte la alta a străzilor principale sunt atârnate pancarte mari roşii pe care stă scris: «Trăiască stabilizarea în folosul poporului». (...)

Astăzi dacă eşti grav bolnav nu te poţi îngriji. Dacă ţi-a murit cineva nu ai cu ce să-l înmormântezi, şi nu ai de la

cine să te împrumuţi. (...)

Luni 18 august

Nici astăzi nu am parvenit să iau cei 150 lei bani noi... Erau înaintea mea câteva sute deşi am fost la faţa locului la ora 7, 30 dimineaţa. Îmi spunea un coleg că pentru a obţine un număr de ordine de la plutonierul, şeful gărzii, care le împarte, a trebuit să vină de la 3 dimineaţa. Un prieten îmi spunea ieri că pentru a putea ajunge să încaseze neînsemnata sumă de 150 lei, a trebuit să aştepte de la ora 5 dimineaţa până la ora 12, sub văpaia soarelui. Un altul spunea că a aşteptat două zile la rând. Şi omul îndură toate oboselile şi umilinţele, pentru aceşti 150 lei, căci fără ei nu are ce mânca. (...

S-a comunicat aseară la radio Bucureşti că generalul Markos, şeful „rebelilor" greci, care a ocupat în nordul Greciei un teritoriu, a numit un guvern şi a redactat o constituţie pentru întreaga Grecie. (...)

Ziarul «Fapta» sosită azi la Craiova anunţa că Nicola Petkoff, şeful opoziţiei bulgare, fost ministru, a fost condamnat la moarte prin spânzurătoare, iar «complici» de ai lui la muncă silnică pe viaţă. Li se aduce acuzarea că au organizat o lovitură de stat împotriva republicii populare bulgare. (În Bulgaria Petkoff e cam ceea ce sunt la noi Maniu, Mihalache etc., arestaţi şi ei în ţara noastră şi aducându-li-se acuzaţiuni asemănătoare).

Marţi 19 august

(...) În timpul dimineţii am stat de vorbă cu câţiva colegi pensionari, profesori, generali la pensie... Ne comunicam contrastul dintre visurile de altă dată ale noastre pentru o bătrâneţe liniştită şi realitatea dureroasă de azi. Şi ne gândeam la ce va urma de acum înainte. Căci comuniştii care conduc astăzi tara vor continua cu reformele lor de spoliere şi înfometare. O clipă de răgaz nu ni se lasă...

Toţi cetăţeni care posedă monede de aur au fost oblicaţi printr-o lege recentă să depună la banca naţională aurul pe care-l posedă, plătit cu preţul fixat. Cei care nu-l vor depune, vor fi condamnaţi la muncă silnică etc.

Reprezentanţii diplomatici ai Statelor Unite şi Angliei la Sofia ay cerut guvernului bulgar să amâne executarea sentinţei prin care Nicola Petkoff a fost condamnat la moarte… Vineri 22 august

Ziarele de azi publică o ştire comunicată de agenţia Reuter prin care se anunţă că în sânu parlamentului francez s-a alcătuit miercuri un grup gaulist. Un număr de 55 deputaţi aparţinând partidelor de centru şi dreapta s-au unit într-un

«grup de acţiune», obligându-se să promoveze principiile pe care ei le socotesc esenţiale pentru instituirea unei democraţii reale şi asigurarea unei refaceri a Franţei. Se aşteaptă ca un nou număr de deputaţi să se ralieze acestui grup…

Printr-o lege recentă s-a dispus ca toţi comercianţii şi deţinătorii să facă declaraţii de mărfurile sau produsele ce posedă. Negustorii se tem că li se vor lua din mărfuri.

Sâmbăta 23 august

În vreme ce adevăraţii autori ai actului de la 23 august 1944 se află la închisoare sau sunt excluşi din viaţa politică – regimul de la putere sărbătoreşte cu zgomot ziua aceasta, aţi buindu-şi toate v meritele la înfăptuirea ei!

Azi s-a ratificat de «parlamentul» român tratatul de pace. Încă din zilele trecute conducerea partidului comunist român, în urma unei consfătuiri, a luat dispoziţia ca prin reprezentanţii ei să ceară parlamentului această ratificare. Şi acest partid comunist se făleşte cu această iniţiativă, ca şi cum nicio altă grupare din cele ce formează «blocul» zis

«democratic», nu ar fi înţeles să facă aceasta, şi ca şi cum ratificarea ar aduce vreo schimbare, în împrejurările de aftă, în situaţia României! De altfel Rusia n-a ratificat până acum acest tratat.

Vineri 29 august

Iată câteva fragmente dintr-un discurs al mareşalului Tito, rostit la Zagreb în Croaţia.

«Aceste ameninţări (ale «reacţiunii» internaţionale) siprovocări sunt de înţeles, căci capitaliştii străini au

pierdut în ţara noastră vechile lor poziţii. Reacţiunea internaţională se teme de forţa noastră morală, de regimul nostru social şi de unitatea popoarelor noastre. Această reacţiune mai vorbeşte şi de bomba atomică şi de război şi organizează împotriva noastră provocări. Dar noi avem nervi solizi şi sânge rece. Suntem un stat mic, însă contribuţia pe care am adus-o în acest război, sacrificiile noastre, ne dau dreptul să vorbim cu Marile Puteri de la egal la egal. Declarăm că nu vop permite să fim trataţi ca un popor colonial. Aceasta să o ştie reacţiunea internaţională. Tara nu ar putea fi cucerită prin fabulele asupra bombei atomice. Pentru a face războiul trebuie oameni, ori popoarele, şi între altele, popoarele britanic şi american, nu vpoiesc războiul… Avem mari aliaţi, Uniunea Sovietelor, avem armata noastră pentru a apăra tara».

În Grecia de mai multe zile se încearcă formarea unui nou guvern în locul celui demisionat. Regele Greciei a însărcinat cu formarea noului guvern pe fostul ministru de externe Tsaldaris, cu recomandarea ca noul guvern să fie alcătuit dinreprezentanţi ai tuturor partidelor (bine înţeles afară de comunişti care acum duc război pentru ocuparea întregii Grecii), ceea ce ar intra şi în vederile englezilor şi americanilor.

Până acum însă şefii partidelor respective greceşti nu au ajuns la o înţelegere. În acest timp forţele de «partizani» anunţa noi atacuri şi cuceriri de numeroase localităţi. Se pare că în Grecia, ca şi în alte părti, oamenii şi-au pierdut judecata şi, cu ea odată, simţul pericolului.

Sâmbăta 30 august

Azi dimineaţa s-a anunţat la radio-Bucureşti că Prezidiul suprem al Uniunii Sovietelor a ratificat tratatul cu România, Italia, Bulgaria, Ungaria, Finlanda. Se va schimba oare ceva în România în urma acestei ratificări? (…) Miercuri 3 septembrie

În Grecia s-a format un cabinet provizoriu sub preşedinţia lui Tsaldaris.

În alegerile ce au avut loc în Ungaria în ziua de 30 august, coaliţia guvernamentală a obţinut 62% din voturi.

Din această coaliţie face parte şi partidul comunist, care fată cu celelalte partide a obţinut cel mai mare număr de voturi (22% din total) deşi în trecutele alegeri a obţinut cu mult mai puţin. Cum se explică aceasta? Din contră, partidul micilor proprietari care în alegerile trecute a avut o majoritate impozantă (de două ori şi jumătate cât au acum comuniştii) au obţinut acum numai 15%. Iarăsi cum se explică aceasta? Partidul catolic din opoziţie a obţinut 18% etc. (...)

Joi 4 septembrie

În ziarele de azi e publicat un prea scurt rezumat al discursului preşedintelui Truman rostit marţi la Petropolis în Brazilia, în faţa membrilor Conferinţei panamericane. Spicuim din acest rezumat: «Poporul Statelor Unite – a spus preşedintele –, s-a angajat în războiul recent cucredinţa fermă că deschidem drumul către o lume liberă. Dar numeroase naţiuni sunt încă supuse tipului de dominaţie străină împotriva căruia am luptat. Multe din popoarele Europei şi Asiei trăiesc în umbra agresiunii armate... Aproape pretutindeni în Europa refacerea economică a lâncezit. Mare parte din această lâncezire economică este datorită paralizării de teama politică şi nesiguranţei, în afară de distrugerile pricinuite de război». Amintind repulsia Statelor Unite de a folosi forţele armate în tot cursul istoriei lor, preşedintele a spus: «Aversiunea noastră fată de violentă nu trebuie rău înţeleasă, ca o lipsă de hotărâre... Forţa noastră militară trebuie păstrată ca o dovadă a seriozităţii pe care o acordăm obligaţiilor noastre» apoi preşedintele Truman a făcut un appel la ţările din Lumea nouă ca să ajute Lumea veche în reconstrucţia ei economică şi în viitorul ei politic.

Un trimis special al preşedintelui Truman a sosit în Grecia. El a avut mai întâi o audientă la rege. Vor mai urma diferite întrevederi cu oamenii politici, în vederea stărilor din Grecia şi cele de la granitele ei.

Duminică 7 septembrie

În Grecia s-a ajuns la constituirea unui guvern de coaliţie. Şeful guvernului este Sophulis (liberal), iar

vicepreşedinte al consiliului şi ministru de externe este Tsaldaris (populist). Astă seară la radio-Bucureşti s-a anunţat după o ştire din Moscova că între turci şi greci ar fi vorba de o alianţă în vederea evenimentelor ce se petrec la graniţa greacă.

Acum două zile ziarele romaneşti au publicat o decizie a ministrului agriculturii prin care contractele de arendare de pământuri, precum şi lucrul în dijmă, sunt anulate şi interzise – fiecare proprietar de pământ trebuind să-şi muncească pământul în regie. Unde vrea oare actualul regim să ajungă cu această dispoziţie, când mare parte din proprietarii de pământ, câţi au rămas, au rămas fără inventarul agricol care le-a fost luat sau distrus la expropriere, şi când azi niciunul din ei nu are bani cu care să plătească muncile –, din cauza stabilizării. Ce se urmăreşte? În orice caz nu mărirea producţiei pământului.

Câteva din ziarele din Bucureşti publică aproape zilnic neajunsurile pe care le întâmpină cetăţenii Capitalei cu aprovizionarea. În faţa gheretelor de aprovizionare din pieţe, chiar pentru zarzavaturile şi legumele care ar trebui să se găsească acum din belşug, de formează cozi interminabile începând de dimineaţa, înainte de răsăul soarelui, până seara după apusul lui. Îşi pierd oamenii ziua, aşteptând să capete ceva pentru hrană. Suferinţele fizice şi morale sunt neterminabile. Iar administraţia nu face nimic pentru a remedia această nemaipomenită stare de lucruri. Până acum câtva timp ea putea arunca vina lipsurilor asupra secetei de anul trecut şi din primăvară. Dar acum când se găsesc de toate, cine mai e de vină decât lipsa de pricepere sau reaua voinţă a administraţiei? Şi comercianţii care ar voi să aprovizioneze Capitala, de unde să ia banii trebuincioşi, când li s-a confiscat tot capitalul?

În orice tară până acum guvernele au urmărit bunăstarea locuitorilor; privind la ce se petrece în ţara românească, îţi vine să crezi că guvernul nu urmăreşte decât să aducă în stare de lipsă şi de suferinţa poporul.

Miercuri 10 septembrie

Moscova a sărbătorit duminică cu mare fast împlinirea a 800 de ani de la întemeierea ei. Cu această ocazie Stalin a adresat locuitorilor Moscovei un salut din care extragem următoarele: «Astăzi Moscova nu este numai inspiratoarea construirii noii democraţii sovietice, Moscova este în acelaşi timp steagul de luptă al tuturor oamenilor muncii din lume, al tuturor raselor şi naţiunilor asuprite, pentru liberarea de sub jugul plutocraţiei şi imperialismului... Moscova este un model pentru toate capitalele lumii».

Dacă la acest mesaj adăugăm cele scrise de un ziarist rus în ziarul «Pravda» că socialiştii din toată lumea consideră Moscova ca o a doua patrie a lor, ne dăm seama că dacă cineva s-a îndoit până acum, nu se mai poate îndoi de azi înainte: Rusia tinde să ia hegemonia lumii, să dicteze omenirii cum trebuie să se conducă. În acelaşi timp copducătorii ei iau atitudine făţişă contra popoarelor pe care ei le numesc

«imperialiste», şi printre care desigur, în primul rând, se află Statele Unite ale Americii.

Pe când aceasta se petrecea la Moscova, Radio-America difuza de la New York prin radio discursul ministrului comerţului al Statelor Unite, Harriman, care şi el, desigur cu autorizaţia guvernului şi a preşedintelui Truman, a luat atitudine făţişe împotriva Rusiei. El a spus că în Asia şi în alte părţi ale lumii, popoare pe jumătate sălbatice au căpătat libertătiile omeneşti, pe când în Europa un popor necultivat a pus stăpânire şi exercită o dictatură odioasă asupra statelor din Europa de răsărit.

Guvernul român, după ce prin legea sub sancţiuni severe (muncă silnică), a obligat pe particulari să depună aurul ce posedă, acum a anunţat că Banca Naţională primeşte şi argintul chiar sub formă de obiecte, plătind cu 2.300 lei kilogramul. Se vor găsi desigur şi din cei care vor poseda şi argintul, căci oamenii au rămas cu această aşa numită stabilizare, complet lipsiţi de bani.

Nici până azi nu s-au dat lefurile funcţionarilor publici şi pensiile pe luna august. Unii din ei nu mai au ce

mânca. Iar timpul aprovizionărilor cu alimente trece.

Pe peretele din fată al gării Craiova, de la un capăt la celălalt, se află numele lui Gheorghiu-Dej, format din litere mari de 80 de cm, din lemn vopsit cu roşu, fiecare literă fiind înconjurată cu frunze de stejar. Cred că de când există tara românească, o asemenea manifestaţie nu s-a mai văzut.

Joi 11 septembrie

Din ziarele e azispicuim următoarele ştiri transmise de Agenţia Reuter.

«D. Harold Stassen, candidat republican la preşedinţia Statelor Unite, a declarat în cursul unei conferinţe de presă că orice ajutor viitor american pentru Marea Britanie va fi condiţionat, pentru ca guvernul britanic să nu meargă mai departe pe cale înfăptuirii planurilor dezvializare a industriilor de oţel sau a oricăror alte industrii... Noi trebuie să insistăm în viitor pentru ca aceste ţări să nu meargă mai departe cu sistemul de economie planificată, în care noi nu credem, şi pe care toate dovezile îl arată ca fiind dăunător, în loc să mărească porducţiasi să ridice standardul de viaţa».

Bătrânul prim-ministru al Greciei (Temistocle Sophulis) despre care se spune că are vârsta de 87 ani, s-a adresat luni poporului elen, arătând că principalul scop al constituirii noului guvern liberal-populist este să realizeze unitatea naţiunii greceşti în condiţiile unei vecinătăţi normale între Grecia şi vecinii ei. Şi a adăugat la sfârşit: «Dacă toate sforţările noastre de participare nu vor da roade, ci din contră se va dovedi că ne aflăm în faţa unui complot inamic, dinainte stabilit, nu vom avea altă soluţie decât să luptăm uniţi, cum am luptat totdeauna în ocazii similare în decursul istoriei noastre.»

Guvernul grec a anunţat o amnistie pentru rebeli, şi a invitat puterile străine să numească un comitet internaţional care să supravegheze buna credinţă a guvernului în aplicarea amnistiei. În acest timp, după cum se comunică de la Moscova, şeful rebelilor, generalul Markos, declară că amnistia aceasta e numai o cursă. Se

va vedea care e rezultatul bunei voinţe pe care guvernul grec o arată.

Primul ministru Petru Groza nu pierde nicio ocazie când călătoreşte în străinătate (după ce a fost la Belgrad şi la Sofia, acum a fost la Praga), să dea interviuri ziariştilor din ţările respective, prin care nu numai că aduce regulat insulte partidelor de opoziţie din tară (dintre care cel naţional ţărănesc e acum desfiinţat, iar şefii săi arestaţi, şi nu se mulţumeşte cu aceasta!), dar are aprecieri jignitoare la adresa marilor state apusene, Statele Unite şi Anglia. Au fost mulţi prim miniştrii în ţara românească, dar unul ca acesta care să dea o asemenea dovadă nu numai de lipsă de tact politic, dar şi de bun simţ ordinar, cred că tara noastră nu a mai avut niciodată.

Marţi 16 septembrie

Ieri s-au depus la Paris aşa numitele

«instrumente» de ratificare a tratatelor de pace cu Italia, iar la Moscova cele de ratificare a tratatelor cu România şi celelalte tari ce s-au găsit în război cu Rusia. De ieri, prin urmare, se socoteşte că au intrat în regimul de pace. Dar aceeaşi întrebare de mai înainte se pune şi acum: se va schimba ceva? Ne îndoim.

...situaţia aprovizionărilor în Bucureşti este ameninţătoare şi produce adevărată panică... Cetăţenii se sting la cozi în faţa pieţelor începând chiar de la orele 12 noaptea, pentru ca a doua zi dimineaţa să-i vină rândul să cumpere ceva. Se spune că mulţi vin cu scăunelele pe care stau şi aşteaptă. Şi de multe ori se întâmpla să aştepte degeaba. S-au căzut cozi mai lungi de 100 m. Vorbesc şi unele ziare de această situaţie, dar rezultatele sunt nule. Capacitatea guvernului de vede din această stare de lucruri...

Sâmbăta 20 septembrie

Marţi 16 septembrie s-a deschis la New York sesiunea adunării generale a Naţiunilor Unite (ONU). După cum era de aşteptat, înţelegere nu există încă de la început. Aranha, delegatul Braziliei, ales preşedinte de vârsta până la alegerea noului preşedinte, a spus în

cuvântarea sa: «Vom alege oare calea războiului sau a păcii?», şi apoi a adăugat:

«aici şi nu în altă parte, lumea va pace pace sau va hotărî războiul». Bineînţeles el a fost pentru înţelegere şi pace.

Delegatul Statelor Unite, generalul Marshall, a vorbit şi el. După cum rezultă dintr-un articol publicat în «Liberalul» de azi, cu titlul «Discursul domnului Marshall», «Încă dinainte de deschiderea Adunării generale a ONU-lui s-a anunţat că secretarul departamentului de stat american şi-a rezervat pentru prima şedinţă chiar, un discurs caracterizat ca ofensiv. Ştirea s-a confirmat întru totul. Cuvântarea generalului Marshall a avut într-adevăr un cara cter ofensiv, s-ar putea spune chiar agresiv. În chestiunea Greciei (în care a învinuit popoarele vecine de la nord ale Greciei că dau ajutor material rebelilor greci) – în aceea a Statelor balcanice (în care guvernele conduc după normele date de Rusia şi unde libertăţile au fost desfiinţate), în privinţa dreptului de veto (de care Rusia abuzează, făcând astfel ca înţelegerea să nu progreseze), în aceea a Coreii (în care nu se ajunge la o înţelegere în privinţa unificării ei) etc. etc. – a formulat imputări de o extremă gravitate şi în mod cu totul categoric”.

Delegatul Rusiei, Vasiński, nu s-a lăsat nici el mai pe jos. După telegramele agenţiei Reuter, publicate în ziare, el „a atacat puternic Anglia şi Statele Unite, acuzându-le că se abat de la principiul pe care a fost întemeiată Organizaţia Naţiunilor Unite. Mai departe s-a atacat ajutorul dat de Statele Unite Greciei şi Turciei, învinuind Statele Unite că folosesc acest ajutor ca o armă politică; că «planul Marshall» de ajutorarea Europei nu este decât o încercare de a se rupe Europa în două tabere şi de a se forma un bloc al ţarilor ostile Europei răsăritene şi Europei Sovietice. Că numeroase fapte dovedesc că în unele ţări şi în special în Statele Unite, psihoza războiului este sporită prin punerea în practică a unor măsuri cu caracter militar şi strategic, construirea de noi baze militare, dezvoltarea producţiei de armament etc. În sfârşit, Vasiński a propus

adunării o rezoluţie prin care cere ca Adunarea să condamne «propaganda criminală în vederea unui război ce este dusă de cercurile internaţionale din mai multe ţări, în special din Statele Unite, Turcia şi Grecia, cu ajutorul răspândirii a tot felul de insinuări prin radio, presă, cinema şi declaraţii publice, şi care cuprinde un apel făţiş de a se ataca ţările democratice iubitoare de pace!»... Etc. etc. în toate chestiunile găsindu-se vinovate ţările apusene, mai ales America.

Aceeaşi agenţie Reuter comunică ştirea că preşedintele Truman de pe bordul vasului Missouri cu care se înapoiază din călătoria în America de sud, a grăbit numirea ca ministru de război a lui James Forrestall, misiunea acestuia fiind de a întări forţele armate regulate depăşind chiar programul actual, avându-se în vedere situaţia internaţională.

Curtea de Casaţie bulgară a respins recursul lui Petkoff, şeful opoziţiei bulgare, care a fost condamnat la moarte de tribunalul respectiv.

Ca urmare a ratificării tratatului cu România, Comisia aliată de control, instituită pentru executarea sarcinilor armistiţiului, prezidată de generalul rus Susaicov, s-a desfiinţat. Dar actul va aduce şi el vreo modificare în situaţia de azi a României?

Joi 25 septembrie

Ziarele de azi anunţa că Nicola Petkoff, fost secretar al partidului agrarian bulgar din opoziţie, şi acel care în timpul ocupaţiei nemţeşti din acest război a avut o atitudine de independentă – în urma sentinţei pronunţate, prin care a fost acuzat de atentat la siguranţa statului (!), acum pe timpul ocupaţiei ruseşti, a fost spânzurat în noaptea de luni spre marţi. Această execuţie împotriva unui om considerat nevinovat, şi a cărui apărare o luaseră Statele Unite şi Anglia, a înfiorat pe toată lumea.

Duminică 28 septembrie

Astăzi a venit la noi în casă, în cele două camere pe care le-a ocupat mai bine de doi ani maiorul rus Abramov, un alt maior rus cu sotia lui şi o fetiţă de un an şi jumătate.

Credeam că vom putea rămâne stăpâni în casa noastră, dar, după cum se vede, aceasta nu se poate. Încheierea păcii, ratificarea ei nu a adus nicio schimbare. Craiovenii, şi poate multe alte oraşe, găzduiesc încă multă armată rusească.

Luni 29 septembrie

Dintr-un articol publicat azi în ziarul

«Liberalul» spicuim aceste cuvinte:

«Organizaţia Naţiunilor Unite a cărei menire este să menţină şi să întărească pacea între popoare şi să devină instrumentul de realizare a colaborării cât mai strânse dintre mari şi mici, a devenit azi tribuna de la înălţimea căreia se manifestă din ce în ce mai mult tendinţele de divergentă şi disociere între diferite state reprezentate în Adunarea generală şi în Consiliul de Securitate».

În acelaşi ziar găsesc rezumatul unei cuvântări rostită de Churchill la o întrunire în Londra a partidului conservator al cărui şef este. Extragem din această cuvântare. După ce el a atacat guvernul bulgar pentru executarea lui Nicola Petkoff, a adăugat: «Lumea întreagă este stupefiată de căderea bruscă a Marii Britanii din locul de frunte pe care-l dobândise în ceasul cel mai întunecos al istoriei sale. Când acum doi ani am declarat că alegerile generale din 1945 constituiau un dezastru national, nu mă gândeam că această frază avea să se confirme atât de repede. Nu este nici o singură faţetă a vieţii englezeşti care să nu fi fost atinsă. Trăim în condiţiuni mai rele decât cele pe care le aveam în plin război. Ceea ce submarinele germane nu au reuşit niciodată să facă, a fost realizat de compatrioţii noştri rătăciţi şi prin incompetenta şi aroganta liotei de funcţionari, a miilor de decrete, a relei administraţii a treburilor noastre publice, mari şi mici». (Putem spune că aceeaşi icoană, dar mult agravată, a situaţiei, este şi în România).

Miercuri 1 octombrie

În tară sunt ordonate de guvern diferite manifestaţii prin care se cere pedepsirea şi chiar moartea lui Maniu. Cea mai mare parte din jurnalele radio sunt acum preedate

de alocuţiuni prin care se aduc critici insultătoare partidului naţional ţărănesc, azi desfiinţat, şi se numesc trădători foştii lui şefi, Maniu, Mihalache etc., care au fost arestaţi şi care nu pot răspunde. Poporul în imensa lui majoritate ştie însă ce să creadă despre Maniu, şi mai ştie unde sunt adevăraţii trădători.

Deşi în cartelele vechi de alimente nu mai sunt bonuri, totuşi guvernul a luat dispoziţii ca aceste cartele să fie schimbate şi să fie numai pe o lună. Astfel zilele acestea s-au dat pin circonscriptile de poliţie respective cartelele pe luna octombrie. A fost o îmbulzeală şi o pierdere de vreme care a indignat lumea. La intrare nicio ordine, intra înainte cel care da cu coatele. Nişte haimanale de ţigani de la mahala vorbeau măscării şi înjurau pe «ciocoi». Când s-a atras atenţia celor în drept asupra acestei dezordini, au răspuns că au ordin să nu facă nicio observaţie. Şi de acum înainte aşa vor fi strigăniţi şi jigniţi cetăţenii în toate lunile.

După aşa numitele «epurări» ale funcţionarilor, au început acum «comprimările» cu pretextul economiilor bugetare. Acum de curând s-au «comprimat» un mare număr din membrii corpului didactic, începând cu profesori universitari şi terminând cu învăţătorii. Este curios că la câtva timp după aceste operaţii se anunţa reprimirea în funcţiune a unora dintre cei oprimaţi. Motivul reprimirii e lesne de înţeles: oamenii au fost nevoiţi «să se încadreze progresist», înscriindu-se la comunişti.

De la aşa numita stabilizare, lefurile funcţionarilor şi pensiile nu se mai plătesc lunar ci la 15 zile. Îi e teamă guvernului să nu se îmbogăţească prea mult funcţionarii şi nu cumva să facă aprovizionări nemăsurate!

Deşi impozitele pe clădiri sau agricole sau plătit în unele cazuri pe tot anul, în lei vechi, guvernul a luat dispoziţia ca să fie plătite a doua oară în lei «stabilizaţi», «banii vechi plătiţi fiind şi ei ţinuţi în socoteală însă în raport de 1 leu stabilizat pentru 20.000 lei vechi!

Duminică 5 octombrie

Cererile României, Bulgariei şi Ungariei, de a fi primite în Organizaţia Naţiunilor Unite, deşi susţinute cu vigoare de Rusia, au fost respinse, pentru motivul că guvernele acestor ţări nu au îndeplinit obligaţiile din tratatul de pace de a da libertăţile cuvenite cetăţenilor. În faţa acestei opuneri, susţinută mai ales de Statele Unite şi Anglia (Franţa nu s-a opus decât pentru Bulgaria din cauza condamnării lui Petcoff), Rusia a opus dreptul său de veto pentru admiterea Italiei, care astfel nici ea nu a putut fi primită.

Deşi Bulgaria nu a fost primită ca membru ONU-lui, totuşi Statele Unite, pentru ca să poată numi acolo un ambasador care să observe ce se petrece, a recunoscut guvernul bulgar şi a numit la Sofia un reprezentant. Se pare că la radio Ankara s-a comunicat că ministrul american numit, abia sosit în Bulgaria, a depus o coroană de flori la mormântul fostului ministru bulgar Petcoff, conamnat de bulgari la spânzurătoare şi executat – dar pe care americanii, englezii şi francezii l-au socotit ca pe un mare democrat şi au cerut chiar guvernului bulgar să nu execute împotriva lui sentinţa de condamnare la moarte. (...)

Miercuri 8 octombrie

Ziarele de azi publică ştirea că în Polonia a avut loc la sfârşitul lunii septembrie o Conferinţă a reprezentanţilor partidelor comuniste din 9 ţări europene: Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, România, Ungaria, Franţa, Cehoslovacia, Italia, Rusia. România a fost reprezentată prin Gheorghiu-Dej şi Ana Pauker. Raportul asupra situaţiei internaţionale a fost făcut de delegatul rus Jdanov, care se vede că întrumează activitatea comuniştilor din aceste ţări. După cum se vede, sub influenta Rusiei, comunismul caută să devină şi mai activ decât până acum. Se înfiinţează şi un birou informativ la Belgrad «care va fi însărcinat cu organizarea schimbului de experienţă, şi în caz de nevoie cu coordonarea activităţii partidelor comuniste pe baze de acord reciproc».

Luni 20 octombrie

(...) Brazilia şi Chile au rupt legăturile diplomtice cu Rusia...

În alegeriel comunale din Franţa, cele mai multe voturi le-au obţinut partizanii geleralului de Gualle. Acesta cere modificarea Constituţiei, dizolvarea Camerei şi noi alegeri.

Partidul liberal Brătianu este învinuit pe cale penală de guvernul actual că în preajma încheierii armistitului a cerut de la o unitate militară 100 revolvere, pe care mai târziu nu le-a preat. Şeful partidului liberal, C. Brătianu „a fost chemat în faţa instanţei competente de instrucţie pentru a răspunde de această

«Însuşire de armament militar». De asemenea, şeful partidului socialist independent (de opoziţie) C. Titel Petrescu, a fost chemat să fie instruit pentru că direcţia partidului său ar fi răspândit afişe tipărite, fără a le fi prezentat la cenzură. (Acestor socialişti li s-a refuzat tipărirea unui ziar). După cum se vede, actualul regim caută prin toate mijloacele să compromită şi să înlăture opoziţia, ceea ce s-a observat şi în străinătate.

Organizaţia Naţiunilor Unite (ONU), cu toată opunerea Rusiei şi Poloniei, a numit o comisie care să plece în Grecia pentru a observa cauza evenimentelor militare de acolo.

Radio-America a comunicat că Micolaicik, şeful opoziţiei din Polonia a fugit din tară. De sigur că li se pregătea arestarea, cum s-a petrecut în Bulgaria cu Petcoff şi în România cu Maniu, Mihalache şi alţi fruntaşi politici ai partidului naţional ţărănesc.

Radio-Londra a comunicat în dimineaţa zilei de miercuri 29 octombrie că, după terminarea instrucţiei, azi va începe la Bucureşti judecarea foştilor conducători ai partidului naţional ţărănesc, Maniu şi Mihalache, precum şi a altor persoane, făcând parte din acelaşi partid politic, printre care unii se află acum în străinătate, cum e Gafencu, Niculescu-Buzeşti şi alţi doi. A mai comunicat că, după declaraţiile guvernului român, niciun avocat din România nu a voit să ia apărarea inculpaţilor! În

consecinţă i s-a dat un avocat din oficiu!

La ora 2 p.m. În aceeaşi zi, postul de radio român a anunţat că într-adevăr în dimineaţa acelei zile a început a fi judecat procesul acestor acuzaţi, pentru trădare şi spionaj; că lui Iuliu Maniu I s-a desemnat din oficiu ca apărător Paraschivescu Bălăceanu, decanul baroului Ilfov (cunoscut din toate manifestările sale, ca înfeudat complet actualului regim).

La dezbaterea procesului (ce se judecă într-o sală a Scoalei de război de către un tribunal militar) iau parte numeroşi reprezentanţi ai agenţiilor de presă străine, printre care Statele Unite şi Anglia.

Radio-America a transmis seara, în limba română, cuprinsul unui articol apărut în ziarul „New York Times” care descrie starea politică şi economică din ţările ocupate sau înfeudate Rusiei. Ruşii urmăresc în aceste ţări nu numai completa robie, dar şi sărăcirea şi mizeria. România, spune autorul articolului, era înainte de război grânarul Europei şi furnizorul unei mari cantităţi de petrol. Acum ruşii care o ocupă ridică absolut tot ce pot ridica, lăsând populaţia pradă foametii, frigului, mizeriei.

Tot Radio-America a transmis la radio sâmbăta 1 noiembrie, cuprinsul unei scrisori deschise, publicată în ziarele americane, adresată lui P. Groza, deful guvernului român, de către Riposanu, fost consilier al legaţiei la Washington. În această scrisoare el arată că după ce a auzit că Iuliu Maniu a fost arestat, a demisionat din funcţiunea sa, pentru a nu se face în niciun fel complice al guvernului român care a săvârşit această faptă. Că Maniu, acel mare patriot care luptă de 50 de ani pentru drepturile şi interesele României, nu poate fi un trădător, aşa cum e acuzat. În sfârşit scrisoarea aminteşte de intervenţia lui Iuliu Maniu, în timpul guvernării generalului Antonescu, ca Groza, actualul prim-ministru, care pe atunci fusese arestat din ordinul generalului, să fie liberat, şi că prima vizită pe care Petru Groza a făcut-o după liberare, a fost aceea la Iuliu Maniu pentru a-i mulţumi cu recunoştinţă (aceasta, după cum se ştie, nu a împiedicat pe

P. Groza, ca în toate cuvântările sale, atât în tară şi străinătate, să atace pe Iuliu Maniu, numindul trădător).

În dimineaţa zilei de duminică 2 noiembrie Radio-Londra a anunţat o «victorie covârşitoare» a candidaţilor partidului conservator de sub şefia lui Churchill, în alegerile comunale. Se pare că englezii s-au săturat de guvernarea laburistă. Succesul acesta se crede că va avea repercusiuni în viaţa politică a Angliei.

Acest rezultat, pus în legătură cu rezultatul alegerilor comunale din Franţa, care au adt oarecari majorităţi generalului de Gaulle, arată că în ţările apusene ale Europei, politica se dirijează spre dreapta.

Spre a se vedea câtă importantă se dă în toată lumea procesului ce se judecă la Bucureşti, notez aci că Radio-Londra, făcând o dare de seamă a evenimpentelor săptămânii, a subliniat că atenţia lumii a fost îndreptată în Europa de răsărit asupra procesului intentat lui Maniu şi partizanilor săi politici, iar în apusul Europei asupra rezultatului alegerilor comunale din Franţa şi Anglia. Radio-America vorbeşte în toate zilele de acest proces numindu-l «farsă judiciară».

Din tară. Populaţia României a sperat să aibă la dispoziţia sa anul acesta cel puţin porumbul recoltat, aşa cum se prevedea până acum într-un anume moment. Dar acum câteva zile s-a dat ordin de blocarea porumbului şi de instituirea unor comisii care să plece în toate comunele din casă în casă pentru a rechiziţiona cel puţin 70% din recoltă. Toată lumea, şi mai ales ţăranii, sunt din această cauză enorm de abătuţi. La bariera Craiovei, când am venit luni (3 noiembrie), am găsit o grămadă de jandarmi şi soldaţi care ies înaintea oricărui vehicul ce intră în oraş, şi caută să vadă dacă nu transportă porumb sau făină de orice fel. Cei vinovaţi sunt trimişi în judecată, iar produsele confiscate.

Marţi 4 noiembrie

Se ştie că încă de multă vreme, guvernul ordonă să se facă întruniri şi să se aprobe moţiuni prin care Maniu şi partidul naţional ţărănesc sunt trataţi de criminali, spioni,

trădători. La aceste întruniri au fost obligaţi să ia parte şi funcţionarii statului, deşi în sufletul lor ei au putut să nu aprobe deloc această manifestaţie. Dar orice împotrivire ar fi dus la izgonirea din funcţiune şi prigonirea.

Acum în urmă au fost chemaţi la prefectură preoţii din oraş, şi li s-a dat ordin, ca în biserică, la sfârşitul slujbei religioase, să ţină o cuvântare în care, de asemenea, să condadamne acţiunea partidului naţional ţărănesc şi a şefului său. Aceasta a adus o adevărată consternare în rândurile preoţilor. Unul din ei (preotul Gronea) a îndrăznit să spună că o asemenea cuvântare în biserică ar fi nepotrivită cu rolul creştinesc al bisericii, şi că în orice caz, dacă preoţimea ar primi un ordin scris de la şefii bisericeşti, în acest sens, ar fi nevoită să se supună. Atât i-a trebuit acelui preot, căci plecând acasă, a găsit la poartă agenţi poliţieneşti, care l-au du la poliţie şi la închisoare, unde se află şi azi de două săptămâni, împreună cu cu numeroşi alţi deţinuţi politici, închişi fără vină, care la puşcăria din Craiova mor de foame şi de frig.

Miercuri 5 noiembrie

Ieri s-au continuat dezbaterile în procesul Maniu. Înainte ca procurorii militari să rostească rechizitoriile, guvernul a ţinut să facă nemuritoare scenele procesului, aducând în sală un aparat cinematografic care să înregistreze pe peliculă chipurile inculpaţilor, ale judecătorilor şi ale publicului asistent. În momentul când obiectivul aparatului şi reflectoarele s-au îndreptat spre acuzatul principal, bătrânul luptător şi mare patriot, Maniu, acesta, după cum arată ziarul

«Adevări», şi-a acoperit fata cu pălăria, întorcându-se apoi cu spatele către operator. După care s-a dat cuvântul pe rând celor trei procurori militari care au cerut o severă pedeapsă pentru crima de complot contra siguranţei siguranţei statului şi alte crime.

Astă seară la Craiova (şi desigur aceeaşi manifestaţie s-a organizat şi la Bucureşti), prefectul şi poliţia au scos pe stradă muncitorii care purtând pancarte cu inscripţia «moarte lui Maniu», unii din ei strigau aceleaşi cuvinte. În

curând se va pronunţa de către tribunalul militar sentinţa contra acuzaţilor, şi guvernul ţine ca tribunaul să ştie că «poporul» întreg este alături de el pentru condamnare, şi chiar arată tribunalului calea de urmat.

Aseară radio-România a anunţat că Mocolaicik, şeful partidului ţărănesc din Polonia, care a fugit zilele trecute din tara lui, (se pare că prin un avion militar englez) a sosit la Londra. Această sosire fiind anunţata în Camera Comunelor de ministrul de externe englez, „deputaţii reacţionari”, cum îi numeşte agenţia (rusă) se transmite ştirea, au aplaudat călduros. (Iată dar guvernul englez nu numai că a salvat poate de la moarte pe acela ce care ea singură îl sfătuise acum 2 ani să plece din Londra unde se afla, la Varşovia, pentru a încerca o înţelegere de guvernare cu partidul comunist polonez şi cu celelalte partide, dar a şi făcut cunoscut faptul Camerei Comunelor care reprezintă Anglia întreagă, şi care l-a aprobat cu aplauze. Iată o atitudine şi mai categorică împotriva guvernelor comuniste conduse de

Rusia, care urmăresc prin orice mijloace desfiinţarea opoziţiei).

Un fapt semnificativ în Anglia, după o informaţie transmisă de agenţia Rador şi publicată de «Adevărul» de azi, este acesta. Un proiect de lege depus de guvernul englez în Camera Comunelor, referindu-se la extinderea controlului asupra dirijării mâinii de lucru, a fost respins de Cameră cu mare majoritate. După eşecul din alegerile comunale, iată că guvernul îşi vede acum respinse înşişi proiectele sale, de către deputaţi din care mulţi trebuie să fie laburişti, căci numai aşa s-a putut obţine o importantă majoritate.

Joi 6 noiembrie

În timp de la Tribunalul militar de judecă procesul bătrânului şi neînfricatului patriot român, Iuliu Maniu, şi al prietenilor săi politici, pentru vina de a fi «trădat» ţara – guvernul român a găsit că pentru sărbătorirea a 30 ani de la revoluţia comunistă în Rusia, să ordone festivităţi care să dureze 7 zile! S-au invitat câteva personalităţi din

Moscova, iar conferinţele, concertele, comunicările la radio despre progresele obţinute de comunism şi binefacerile lui, se ţin lanţ. Şefii armatei roane au declarat prietenie şi solidaritate indestructibilă cu armata roşie. La toate magazinele sunt arborate steaguri roşii ruseşti şi steaguri romaneşti.

Ceea ce se aştepta mai demult s-a împlinit. Camera română a dat un vot de neîncredere vicepreşedintelui consiliului de miniştri şi ministru de externe, Gh. Tătărăscu, sub pretextul că unii funcţionari ai ministerului de externe, aflaţi inculpaţi azi în procesul Maniu, au fost în legătură cu acesta şi au predat pentru a se transmite reprezentanţilor în România ai Angliei şi Statelor Unite, oarecari documente din minister. Aşa dar nu au fost de niciun folos că ministrul de externe, înfeudându-se regimului, a susţinut interesele României la Conferinţa păcii, şi a răspuns destul de îndrăzneţ notelor diplomatice adresate guvernului român anul trecut de către guvernul englez şi cel american, în privinţa respectării de către guvernul român a libertăţilor cetăţeneşti prevăzute în convenţia de armistiţiu. Ceea ce la pus într-o situaţie pe care membrii comunişti din guvern, care în realitate dirijează toată politica, nu mai pot tolera, a fost faptul că în luna mai, Gh. Tătărăscu a adresat Consiliului de miniştri un memoriu în care se arăta nemulţumit de modul cum regimul înţelege să conducă tara. Şi acuma, în sfârşit, s-a ivit ocazia. El e făcut responsabil de nesupravegherea sau chiar de tolerarea funcţionarilor care s-au făcut vinovaţi de sustragerea de acte ale ministerului.

Ca urmare, Gh. Tătărăscu, precum şi toţi miniştrii (finanţe etc.) şi subsecretari de stat ce fac parte din gruparea sa, au demisionat din guvern. Consiliul de miniştri a acceptat demisia. Să vedem însă ce va spune Regele. Desigur, nu va putea împiedica nimic. (Ştirea demisiei s-a transmis astă seară la radio-Bucureşti).

Se adaugă că ziarul „Liberalul”, organ al partidului national liberal de sub şefia lui Dinu Brătianu, nu publică niciodată nici cea mai mică informaţie sau opinie despre

procesul Maniu; aceasta fie din cauză că nu i s-a admis să trimită un reporter al său la şedinţă, fie că având o altă părere nu o poate exprima. Probabil că această a doua ipoteză e mai aproape de adevăr.

Sâmbăta 8 noiembrie

Faptele politice s-au precipitat în ţara noastră. Alaltăieri Camera a dat un vot de neîncredere ministrului de externe, Tătărăscu. Acesta şi-a înaintat demisia, împreună cu partizanii săi din guvern. Iar ieri, 7 noiembrie, ziua împlinirii a 30 de ani de la revoluţia rusă, serbată cu mare fast şi zgomot atât în Rusia, cât şi în ţara românească, sau şi numit noi miniştrii în locurile vacante: Ana Pauker, la ministerul de externe, Vasile Luca, la ministerul de finanţe, ambii cunoscuţi comunişti, iar în locul celorlalţi, fie ca miniştrii de stat, fie subsecretari de stat, (arte etc.) personalităţi fără prea mare importantă.

După cum se vede, comuniştii care deţineau până acum ministere foarte importante (interne, industrie, comerţ, justiţie etc.), şi care conduceau întreaga politică a guvernului, au mai acaparat acum alte două ministere importante, pentru a-şi întări şi mai mult poziţia, aşa cum doreşte Rusia, şi cum doresc şi ei. Dumnezeu să întindă mâna sa ocrotitoare asupra ţării româneşti.

În privinţa modului cum s-au petrecut lucrurile cu demiterea ministrului de externe, iată ce scrie între altele ziarul «Liberalul» (care e de mirare cum e lăsat să mai apară, într-un articol intitulat «Votul adunării».

«Comisiunea afacerilor străine a Camerei s-a întrunit fără a aştepta măcar ca ministrul pus în cauză să aibă prilejul de a da explicaţii, iar Camera a dat următoarea rezoluţie adoptată de comisie, iarăsi fără să considere necesar ca un membru al guvernului, vizat de o acuzaţie atât de gravă, să-şi poată prezenta apărarea. Nu odată am semănalat în acest loc greşelile politice şi tactice comise de şeful grupării gutiste. Nu odată am prevăzut în aceste coloane soarta care-l aşteaptă, anticipând evenimentul de azi, în momente când d. Tătărăscu afişa o hotărâre de factor important în guvernul constituit la 6 martie 1945.

Lucrurile scrise de noi atunci sunt astăzi cu atât mai valabile în lumina verificărilor care au venit. Dar acest lucru nu ne poate împiedica să nu subliniem maniera fără precedent în viaţa politică a ţării...»

Duminică 9 noiembrie

Ziarele de ieri şi de azi au publicat discursul rostit de Molotov la Moscova, cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la revoluţia rusă. După ce a arătat «uriaşele» progrese obţinte prin sistemul comunist, vorbitorul, cu o violentă puţin obişnuită, a atacat pe «imperialiştii» şi «provocatorii de război» care sunt Statele Unite şi Anglia. Un purtător de cuvânt al guvernului englez a deplâns atitudinea ministrului de externe rus tocmai acum în preajma deschiderii conferinţei celor patru miniştri de externe (25 noiembrie) în vederea încheierii tratatului de pace cu Germania şi Austria.

Astă-seară Radio-America a transmis următoarele ştiri. a) În marile ziare americane „New York Times” şi „New York Herald Tribune”, s-a reprodus la locul de cinste portretului „marelui patriot român” Maniu, s-a făcut un istoric al vieţii sale, şi s-a arătat că el şi colaboratorii săi sunt astăzi închişi şi judecaţi pentru că nu au înţeles că fată de Rusia să renunţe la principiile lor de libertate şi indepenentă. b) Că membrii ai opoziţiei din diferite ţări sus-puse autorităţii ruse, care nu au fost încă condamnaţi, caută să fugă din ţările respective, până nu e prea târziu. (Acum câteva zile a fugit din Ungaria şeful unui partid independent; în Slovacia au fost arestaţi numeroşi oameni politici). c) o companie de soldaţi unguri a trecut graniţa Austriei, predându-se autorităţilor engleze. (Se spune că aceşti soldaţi, împreună cu alţii, urmau să fie trimişi în Rusia pentru instrucţie).

În sfârşit, radio-America mai transmite ştirea că generalul Rădescu, care a fugit din România, s-a aflat până acum în Portugalia, a sosit de curând la New York, unde a avut convorbiri cu oamenii politici şi cu reprezentanţii diferitelor ziare.

După cum se ştie, americanul Henry Wallace şi

oameni politici din diferite ţări, cum e acel deputat englez care se numeşte Ziliacus, sau şeful comuniştilor francezi, Duclas, sau altul, nu numai în ţările lor; dar chiar când se duc în străinătate, critică acţiunea guvernelor lor, numindu-le imperialiste şi aţâţătoare la război, întocmai cum o face Molotov sau orice om politic ori ziar comunist rus; şi totuşi aceşti oameni se înapoiază în ţările lor, rămân liberi şi continuă mai departe lupta lor pe aceeaşi temă. În faţa acestei situaţii s-a pus şi se pune mereu întrebarea: oare, dacă ar face aceasta un rus şi aşa mai departe cu toate ţările desub autoritatea Rusiei, ar putea el să vorbească multă vreme? Şi dacă ar vorbi în străinătate, se va mai putea el întoarce în tară, şi ce se va întâmpla atunci cu el?

Marţi 11 noiembrie

(...) (Izvoarele Dunării îndreptate spre Rin)

La închisoarea din Craiova mor deţinuţii pe capete, de lipsă de hrană şi frig. Duminică a murit acolo un sătean din comuna Plopşor. Familia lui a cerut ca medicul legist să vadă cauza morţii, şi acesta ducându-se la închisoare, a constatat că moartea se datorează subalimentaţiei şi enteritei. A doua zi, când cel mort a fost ridicat de familie, un altul luase loc lângă el. Un locuitor din Pleniţa, care pe timpul când ne aflam noi acolo, s-a întors de la închisoare unde a executat o pedeapsă de 30 zile, era aşa de bolnav încât a căzut imediat la pat şi nu se ştie dacă va scăpa. Spunea că deţinuţii erau bătuţi în fiecare zi, că li se da 200 grame de mămăligă pe zi şi o zeamă în care fuseseră câteva bucăţi de praz. Că deşi era frig, nici foc nu li se făcea, şi nici acoperământ pentru noapte nu li se da. Cine intră în aceste timpuri de «progresism» la închisoare, unde se află acum mulţi nevinovaţi, printre care oamenii politici, estesortit morţii.

Învăţătorii şi învăţătoarele din Craiova spun aceste lucruri aproape de necrezut. Agenţii guvernului au venit la şcolile primare şi au cerut copiilor să semneze declaraţii prin care cer pedepsirea lui Maniu. De la oamenii majori cărora sub ameninţări li s-a cerut acelaşi lucru, acest

guvern «democrat-popular», a ajuns la copiii cu mintea necoaptă. Nu cred să se fi petrecut asemenea fapte nici chiar la popoarele cele mai primitive.

După mai bine de un an, în care timp nu s-a distribuit populaţiei de la oraşe nici măcar o picătură de untdelemn, acum câteva zile a început să se dea: 300 grame de persoană! În faţa cooperativelor înfiinţate de comunişti şi în faţa unor magazine autorizate a împărţi ulei, se formează toate zilele zilele cozi pungi de oameni care să poată primi puţinul ce li se dă.

Joi 13 noiembrie

Marţi seara la ora 8, Tribunalul militar din Bucureşti a condamnat pe Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Gr. Niculescu Buzeşti, Alex. Cretianu (aceştia doi din urmă în contumacie) la muncă silnică pe viaţă (transformată pentru primii doi în temniţa grea pe viaţa din cauză că au vârsta peste 60 ani), degradare civică şi confiscarea averii. Ceilalţi au fost condamnaţi unii la muncă silnică, alţii la temniţă grea, degradarea civică şi confiscarea averii, aşa cum se vede din foaia de ziar alăturată.

Astă seară la ora 7, 15, Radio-America a transmis în româneşte o declaraţie a ministrului de externe al Statelor Unite, Marshall, făcută la o conferinţă de presă, declaraţie prin care vorbind despre condamnarea nedreaptă a lui Maniu, pe care-l numeşte «campion al libertăţii democraţiei», arată că această condamnare face parte dintr-un sistem care tinde să desfiinţeze opoziţia în ţările ocupate de ruşi.

Ieri dimineaţa la ora 8, 20, Regele Mihai al României a plecat cu avionul, împreună cu regina mamă Elena spre Londra, unde au fost invitaţi la festivităţile care vor avea loc în Capitala Marii Britanii, cu ocazia căsătoriei principesei Elizabeth cu locotenentul Philip Monntbatteu. Regele şi mama se vor opri câteva zile la Geneva, la Ducesa de Aosta, sora reginei mame Elena. De aci vor pleca la Paris, de unde apoi vor porni spre Londra. Festivităţile încep la Londra în ziua de luni 17 noiembrie, iar celebrarea căsătoriei va avea loc în ziua de 20

noiembrie. Majestăţile lor vor lipsi din tară (după comunicatul dat în ziare) 15 – 20 zile.

Sunt totuşi persoane care cred că Regele nu se va mai înapoia cât va mai dura în România actualul regim.

Luni 17 noiembrie

Cu toată opunerea Rusiei, Poloniei, Cehoslovaciei şi Iugoslaviei, Adunarea generală a ONU-lui a admis înfiinţarea unei «Mici adunări», care să lucreze în timpul când Adunarea generală nu poate lucra. Prin această

«Mică adunare» se tinde a se anihila dreptul de veto al marilor puteri; de care a uzat de atâtea ori Rusia în Consiliul de securitate; făcând imposibilă luarea unor deciziuni.

Partidul comunist şi cel socialist guvernamental (Rădăceanu) din România, au format aşa numitul partid unic muncitoresc. Programul acestui partid este: «lupta pentru consolidareademocraţiei populare în România».

«combaterea fără şovăire a ideologiei burghezo-imperialiste», «lichidarea tuturor resturilor fascismului» («fascismul» e opoziţia dub orice formă, nota noastră), apoi înfăptuirea Societăţii Socialiste, pentru a trece la realizarea fazei superioare, Societatea comunistă, unde nu mai există clase şi unde se aplică principiul de la fiecare după capacităţile sale, fiecăruia după nevoile sale.

După cum se vede, reformele structurale de până acum sunt floare la ureche. Cu mare îngrijorare românii se aşteaptă la răpirea tuturor libertăţilor, la pierderea oricărui drept de proprietate, la robia completă a majorităţii de către o infimă minoritate impusă tării de către stăpânirea rusă, ca şi cum un tratat de pace, ratificat de părti, în care se proclamă independenta şi autodeterminarea, nu ar exista!

Delegatul rus la ONU, Vasiński, fiind invitat de curând la o serată a ziariştilor americani, iată ce a găsit de cuviinţă să spună într-o cuvântare: că după cum e sigur că soarele va răsări în fiecare zi, tot astfel e sigur că comunismul se va întinde în lumea întreagă; că după cum soarele apune, tot astfel va apune forma de Societate

capitalisto-imperialistă apuseană! Dacă la această cuvântare alăturăm cuvintele spuse la Moscova de către Molotov, cu ocazia aniversării revoluţiei ruse, şi anume că toate drumurile duc la comunism, ne putem face o idee de încrederea şi de îndrăzneala pe care o au aceşti oameni.

În Franţa şi Italia izbucnesc mereu greve. Comunismul lucrează. Guvernele respective îşi dau osteneala să ţină în frâu pe muncitorii aflaţi la ordinele şefilor sindicalişti.

În fiecare zi comercianţii la noi primesc lovituri grave, în vederea desfiinţării lor. Sub cel mai mic pretext, magazinele sunt închise, marfa confiscată şi patronii arestaţi.

Aceeaşi s-a întâmplat acum de curând cu unul dintre cele mai mari magazine din Craiova, făcând fală comerţului românesc prin activitatea sa ireproşabilă – magazinul Andreescu, al cărui proprietar a fost arestat, precum şi cu o drogherie etc.

În locul magazinelor care aprovizionau pe toată lumea altă dată cu atâta uşurinţă şi îmbelşugare – actualul regim înfiinţează aşa numitele cooperative de tip comunist, la uşa cărora cetăţenii, făcând totdeauna coadă, ca să ia mai nimic, aşteaptă ceasuri întregi afară, sub cerul liber.

Se spune, şi se pare că e adevărat, că Iuliu Maniu, Mihalache şi ceilalţi condamnaţi, au fost transportaţi la închisoarea din Craiova, din cauză că în Bucureşti ar fi început oarecari mişcări studenţeşti în favoarea condamnaţilor. În închisoare şi în jurul ei, paza militară s-a făcut mult mai puternică.

Regele României a sosit sâmbătă la Londra cu un avion pe care l-a pilotat personal. Cetăţenii Londrei l-au primit cu multă simpatie. Seara, împreună cu regina mamă a fost oaspetele regelui şi reginei Angliei la Buckingam Pallace. Regele Mihai, după cum a anunţat radio-Londra, la ceremonia căsătoriei principesei moştenitoare, este cavaler de onoare, având ca domnişoara de onoare pe fiica mai mică a regelui Angliei. (...)

Luni 24 noiembrie

Iată ce s-a petrecut de la 17 noiembrie până astăzi.

Generalul Marshall; la deschiderea Congresului american, chemat în sesiune extraordinară pentru a aproba un împrumut ţărilor din Europa de vest (căci noi şi ţările înglobate Rusiei nu primim împrumut de la

«imperialiştii» americani, căci prin aceasta ni s-ar ştirbi independenta şi ne-ar face robi ai dolarului!), a spus între altele răspunzând lui Molotov care impută americanilor şi englezilor tendinţa spre imperialism, următoarele: «Cine e imperialist? Statele Unite care au făcut cheltuielile enorme din timpul războiului, ajutând şi pe ruşi cu bani şi armament, pentru ca astfel să fie învinse Germania şi Japonia care tindeau spre o preponderentă în lume, şi care după război a recunoscut independenta Filipielor şi alte colonii ale Statelor Unite, sau imperialişti sunt ruşii care după ce au înglobat în teritoriul lor sute de mii de kilometrii pătraţi (Ţările Baltice, o parte din Finlanda, o mare parte din Polonia, Basarabia etc.) şi 20 milioane de oameni, şi-au întins stăpânirea şi asupra ţărilor din răsăritul Europei, cărora ei le impun voinţa lor?»

S-a publicat lista funcţionarilor eliminaţi din Ministerul de externe de către Ana Pauker, în urma demiterii lui Tătărăscu. Sunt peste 150, printre care şi vechi diplomaţi şi miniştrii în diferite state. Unii din ei au fost chiar arestaţi şi trimişi în judecată, ca vinovaţi de legături cu reprezentanţii Angliei şi Statele Unite.

În ziua de joi 20 noiembrie a avut loc la Londra ceremonia căsătoriei principesei Elizabeth, moştenitoarea tronului, cu locotenentul Mountbatten, înălţat la rangul de Duce de Edinburgh. Cu toate dificultăţile în care Anglia, ca şi întreaga lume, se află, a fost o nuntă ca în povesti. Poporul englez a ţinut să vadă şi să ia parte din tot sufletul la acest eveniment (...)

Guvernul Ramadier, în faţa situaţiei, a demisionat. (Sunt în Franţa peste 500.000 muncitori în grijă. Comuniştii lucrează intens). Preşedintele Republicii Franceze a însărcinat pe socialistul Léon Blum cu

formarea guvernului. Acesta prezentându-se la Cameră, care trebuie să-şi dea agrementul, nu a obţinut majoritatea cerută de constituţie, pentru ca astfel să poată forma guvernul. A fost însărcinat atunci Robert Schuman, fost ministru de finanţe (socialist?), care în sfârşit, sâmbăta, a reuşit să obţină majoritatea în Cameră.

Şi toate acestea se întâmpla în Franţa şi în ajunul Conferinţei de la Londra, a celor 4 miniştri de externe, în vederea încheierii păcii cu Germania şi Austria, conferinţa care se deschide marţi 25 noiembrie, şi de care depinde viitorul omenirii! Şi Franţa se mai plânge că se află în mari dificultăţi financiare şi economice, pe care însă singură şi le face. Ea se găseşte acum cam în aceeaşi situaţie cum se găsea înainte de a fi atacată de germani în 1940, şi când a fost ocupată în timp de 3 săptămâni. Impresia pe care o face azi această tară e detestabilă.

Şi în timp ce Franţa, ca şi Italia, unde numărul comuniştilor e destul de important, lucrătorii abuzează de libertatea şi dreptul de grevă, pentru a pune în pericol existenta Statului, în Rusia, ca şi în ţările ocupate de ea, nu există greve. Deci? Pentru că acolo dacă cineva ar încerca să facă grevă, ar fi suprimat, şi în orice caz grav pedepsit. Atunci de ce să nu li se aplice greviştilor din Franţa regimul comunist, pe care ei îl admiră atât de mult şi vor să-l adopte, interzicându-li-se orice veleitate de grevă?

În ţara românească, Vasile Luca, ministrul de finanţe comunist, a luat dispoziţia ca acelor contribuabili care nu vor plăti impozitele într-un anume timp, să li se ridice bunuri mobile din casă, după aprecierea fiscului, şi după trecerea de 15 zile, fără a fi vândute la licitaţie ca până acum, să se declare confiscate şi date

«Încopciului» spre a le vinde în folosul Statului, chiar dacă valoarea lor va fi mai mare decât impozitul. Cu ce vor plăti, spre exemplu, agricultorii impozitul când li s-a blocat porumbul şi când deci nu pot vinde din el? Privitor la aceste blocări sunt multe cazuri, şi aceasta ni se aplică şi nouă, cantitatea de porumb blocată e mai mare decât toată

recolta obţinută. Organele care procedează la blocări ascultă de ordinul de la prefectură ca din cutare comună şase ridice atâtea sute de vagoane de porumb, şi astfel nu se ţine socoteala de cât a putut omul obţine în realitate pe terenul cultivat. O mare amărăciune şi descurajare a cuprins sufletele agricultorilor. Aceşti oameni care hrănesc toată ţara sunt complet lipsiţi de rodul muncii lor.

Şi comercianţii de unde să plătească impozite, când nu fac vânzare aproape deloc din cauza lipsei de cumpărători care nu au mijloace, când stocul lor de mărfuri e aproape epuizat, căci li se refuză aprovizionarea cu scopul de a-i desfiinţa, iar cererea lor de a li se permite încetarea comerţului e aproape totdeauna refuzată.

Proprietarii de case, cât de modeste, dacă au un chiriaş, plătesc două impozite: unul asupra valorii venitului (cel obişnuit), altul asupra chiriei ce li se datorează, chiriaşul fiind obligat ca din chirie să verse Statului 25 – 60 la sută drept impozit. Astfel dreptul de proprietate asupra clădirilor e aproape desfiinţat.

Marţi 25 noiembrie

Miniştrii din guvernul nou format de către Robert Schuman în Franţa sunt mai mult din partidele de dreapta (M.R.P., S.T.I.O. etc.)

Ziarul «Adevărul» de azi crede că acest guvern pregăteşte venirea la putere a generalului de Gaulle: acelaşi ziar prevede însă ca posibil şi un război civil în Franţa, provocat de extrema stângă (comuniştii) care vor să împiedice guvernarea dreptei, şi ca dovadă că un asemenea război ar putea surveni, e faptul că numărul greviştilor în Franţa a ajuns la 1 million. (Sunt în grevă şi lucrătorii sân funcţionarii căilor ferate, din care cauză multe trenuri nu mai circulă). Ziarul adaugă că de la 1871 niciodată în Franţa nu s-a găsit într-o situaţie mai grea.

Primul ministru ungar, şi o delegaţie de alţi miniştri, au sosit în România pentru a întoarce vizita pe care primul ministru român a făcut-o mai înainte în Ungaria. Scopul vizitei este strângerea legăturilor între cele două ţări. Se anunţa pe curând vizita primului ministru iugoslav, Tito, şi

a primului ministru bulgar, Dimitroff. După cum se vede ţările ocupate de ruşi caută să manifesteze solidaritatea lor în vederea oricărei situaţii de viitor.

Duminică 30 noiembrie

O nouă lege de organizare judecătorească, alcătuită după principiile

«democraţiei populare», a fost depusă în Cameră şi votată într-o singură şedinţă, cu unanimitate, după cuvântarea ministrului de justiţie, autorul ei, şi a câtorva deputaţi care nu au făcut altceva decât să laude principiile pe care legea e bazată. Nimeni nu a avut de făcut nici cea mai mică observaţie în care să rezulte că ar fi ceva imprefect din această lege.

Şi totuşi legea aceasta înlătură principiul inamovibilităţii magistraţilor prevăzut de însăşi Constituţia tării. Deci Constituţia e călcată făţiş. Printre inovaţiile legii e şi aceea a aşa numiţilor judecători populari fără cunoştinţe juridice care vor fi recomandaţi de sindicate. Cum aceşti judecători populari, asistând pe jucecătorii de carieră de la judecătorii, tribunale şi curţi de appel, sunt mai numeroşi decât aceştia, ei vor fi în definitiv aceia care vor hotărî pricina după aprecierea lor.

Iată ce a spus secretarul general al Ministerului de Justiţie (D. Stoican) vorbind salariaţilor de la U.C.B. Grozăveşti, despre lege şi judecători de carieră, cuvinte pe care le-a repetat aproape identic ministrul Justiţiei la Cameră: «La Judecătoriile rurale şi cele de la oraşe, la tribunale şi curţi de apel, vor fi introduse elemente din rândul sindicaliştilor, care vor avea să judece alături de judecătorii de carieră, asigurând în acest mod că dreptatea nu va mai fi acordată pe sprânceana sau pe hotar, că ea nu va mai fi traficată ci împărţită celui care cu adevărat o va avea». («Adevărul» nr. 17026 cu data sâmbăta 29 noiembrie 1947).

Iată ce spun ministrul de justiţie şi secretarul general al ministerului despre magistratura tării care ar face cinste oricărei ţări apusene.

În acelaşi timp când legea aceasta e votată într-o

singură şedinţă de parlamentul român, în Italia se discută de câteva săptămâni legea organizării judecătoreşti, în care principiul inamovibilităţii pentru independenta magistraturii stă în frunte.

În Franţa, din cauza proporţiei pe care au luat-o grevele, guvernul a adus în parlament o lege drastică prin care se pedepsesc grav acei care îndeamnă, ordonă, sau se pun în grevă. Ziarul comunist «L'Humanité», voind să apară cu îndemnuri la rezistentă împotriva acestei legi, a fost confiscat, iar redacţia şi tipografia supravegheate de poliţie. În mai mtite oraşe forte armate ajută poliţia la ţinerea ordinii, şi au fost scoase pe stradă chiar tancuri.

În ţara noastră se continuă cu colectele pentru ajutorarea războiului «partizanilor»

greci împotriva armatei guvernului legal. Chiar copiii la scoală sunt obligaţi să ceară părinţilor să aducă la scoală diferite sume de bani.

Barourile de avocaţi vor fi desfiinţate. În locul lor se vor alcătui aşa numitele colegii în care vor fi primiţi individual numai cei admişi de o anumită comisie. Nu vor fi primiţi ca avocaţi acei care sunt presupuşi a avea şi alte mijloace de trai, şi nici aceia care sunt consideraţi, ca reacţionari. În felul acesta vor fi desfiinţaţi toţi acei avocaţi care au făcut parte din alte partide decât cel comunist şi socialist-comunizant de la guvern.

La magazinele înfiinţate de acest regim, în care se vând pânzeturi sau stofe în baza cârtelii «cu puncte» se fac cozi interminabile. Sotia unui ceferist spunea că a stat 10 ore la această coadă, nemâncata, aşteptând să-i vină rândul…

«Liberalul», organul partidului national liberal de sub şefia lui C. Brătianu, singurul ziar de opoziţie ce mai rămăsese, şi care neputând spune tot ce ar fi vrut, îşi permitea uneori observaţii privitoare la activitatea regimului, nu mai apare de câteva zile. După dispariţia ziarului

«Dreptatea» al partidului naţional ţărănesc, după dispariţia ziarului de oarecare independentă, «Jurnalul de

Dimineaţa», dispare acum şi «Liberalul». Lui C. Titel Petrescu, şeful partidului socialist independent, nu i s-a permis niciodată să scoată un ziar. Au rămas acum numai ziarele oficioase ale regimului, sau acelea care nu au decât cuvinte de aprobare pentru activitatea lui.

Şi acest regim care sugurmă astfel libertatea cuvântului în ţara noastră, protestează cu violentă prin radio că a fost confiscat un număr din «Humanité». Ziarul comunist francez care îndemna la grevă şi la rezistentă împotriva unei legi ce urmează a se vote de parlament, deci la revoltă!

Vineri 5 decembrie

Legea împotriva grevelor depûsă acum câteva zile în parlamentul francez, a fost votată cu o majoritate de peste 400 voturi. Numai comuniştii (183 deputaţi) au votat în contra ei. Reprezentanţii în parlament ai tuturor celorlalte partide au votat pentru. În timpul discuţiei legii, deputaţii comunişti au încercat o obstrucţie puternică şi s-au dedat la scandaluri. Unii din ei au fost îndepărtaţi din Cameră prin forţă armată. Şeful partidului comunist francez, Thorez, a venit de la Moscova unde a făcut o vizită, se vede bine în ce scop, a sosit la Paris în momentul când începea discuţia legii. După cum se comunică la radio, ziarele franceze în majoritatea lor, acuză direct Rusia de provocarea grevelor. Printre muncitori francezi s-ar fi introdus şi ruşi care nu erau altceva decât agenţi provocatori. Însuşi guvernul francez a afirmat că «o putere străină» e amestecată în provocarea grevelor. O parte din agenţii provocatori străini au fost arestaţi, alţii expulzaţi. Grevele acre luaseră mari proporţii, mai continuă. Se va vedea însă care va fi efectul aplicării legii care prevede pedepse până la 5 ani închisoare.

Sesiunea Organizaţiei Naţiunilor Unite a luat sfârşit acum câteva zile. Înainte de a se închide, ea a votat împărţirea Palestinei în două: o parte va forma Statul evreiesc, o altă parte Statul arab. Ierusalimul rămâne oraş internaţional, sub autoritatea Naţiunilor Unite.

Gh. Tătărăscu, după ce a demisionat din guvern în

împrejurările cunoscute, a renunţat şi la şefia partidului său, cu ai cărui membrii se pare că în ultimul timp nu a mai fost de acord asupra conduitei pe care partidul, după evenimentele survenite, trebuie să o aibă.

Sâmbăta 6 decembrie

…La posturile de radio şi în ziare, situaţia din Franţa se prezintă mereu gravă. Se află în grevă peste 2 milioane de lucrători şi funcţionari ai statului, care nu vor să reia lucrul, cu toată legea votată. S-au adus în Franţa şi trupe coloniale pentru ţinerea ordininei. În Italia, pe lângă grevele deja anunţate, se anunţă la Roma o grevă generală pentru marţi. După cum se vede extrema stângă dă acum lupta decisivă în cele două ţări. Cine va ieşi învingător? De soarta celor două ţări atârna şi soarta noastră.

Peste 200 familii de ofiţeri ruşi au sosit zilele acestea din Bulgaria, urmând a se instala la Craiova. În loc să vedem pe ruşii care se află aici plecând, vin alţii noi! Iar bieţii cetăţeni Craioveni sunt nevoiţi să cedeze şi acestora din locuinţele lor, strâmtorându-se din ce în ce mai mult…

Un fapt semnificativ s-a petrecut acum câteva zile, anunţat de posturile de radio străine. Ministrul României la Londra, Constantinescu, numit în urma demisiei fostului ministru la Londra, Franasovici, partizan al lui Tătărăscu, a demisionat şi el la scurt timp după numire şi sosirea lui la Londra, declarând că nu e de acord cu politica pe care o duce guvernul român.

Conferinţa la Londra a celor 4 miniştri de externe deschisă la 25 noiembrie, în vederea încheierii păcii cu Austria şi Germania, nu a ajuns până acum la nicio înţelegere. Şi lumea, în mizerie şi suferinţa, aşteaptă mereu de atâţia ani, mereu însă fiind deziluzionată.

Miercuri 10 decembrie

Primul ministru iugoslav, Tito, după ce a fost la Sofia pentru a întoarce vizita pe care primul ministru bulgar, Dimitroff, a făcut-o la Belgrad, s-a dus în acelaşi scop şi la Budapesta. Aceste 3 state au încheiat aşa numite «pacte de prietenie şi ajutor mutual», prin care, după cum s-a explicat azi de dimineaţă la radio-Bucureşti, numitele tari

îşi vor da ajutor şi cu armele, în cazul vreunei agresiuni străine. E vorba ca Tito să vină în acelaşi scop şi în România. Din cele de mai sus se desemnează opoziţia dintre apus şi răsărit.

În Franţa, Confederaţia Generală a Muncii a dat ieri ordin de încetarea grevelor. După cum se vede, legile votate în parlamentul francez împotriva grevelor şi măsurile luate, au avut un bun efect. De altfel, înainte ca acea confederaţie să dea ordinul de reluarea lucrului, o mare parte din muncitori şi funcţionari se întorseseră deja la lucru. Guvernul a acordat un oarecare spor de salariu muncitorilor, dar a refuzat să admită cererea lor de a se da asigurări ca salariile să fie revizuite din 3 în 3 luni, a refuzat de asemenea să pună în libertate pe cei arestaţi şi să modifice vreo dispoziţie împotriva grevelor.

Vineri 12 decembrie

Un diferenţ destul de grav a intervenit zilele acestea în Franţa şi Anglia. Cu câtva timp înainte, în urma unor dispoziţii luate de guvernul francez, un număr mare de poliţişti înarmaţi, având cu ei şi două tancuri, au pătruns în lagărul unde erau adunaţi pentru repatriere numeroşi cetăţeni sovietici aflaţi în Franţa, şi unde se pare că s-au operat arestări sub învinuirea de amestec în tulburările din Franţa. Se aflau atunci în Franţa şi membrii unei misiuni sovietice, trimişi pentru a organiza repatrierea. Doi din aceşti membrii au fost acuzaţi de activitate subversivă îndreptată împotriva Franţei. Guvernul francez, în urma constatărilor făcute, a suspendat activitatea misiunii sovietice şi a adus aceasta la cunoştinţa guvernului sovietic printr-o notă diplomatică. Drept răspuns la această notă, guvernul sovietic răspunde că acuzaţia de activitate subversivă împotriva Franţei, adusă celor doi membri ai misiunii sovietice este considerată de guvernul sovietic drept «o calomnie infamă inventată de guvernul francez pentru a justifica actele arbitrare împotriva cetăţenilor sovietici la Beauregard». Ca urmare, spune nota mai departe, guvernul sovietic a dat ordin membrilor misiunii sovietice de repatriere să părăsească Franţa, şi cere ca

membrii misiunii franceze de repatriere aflaţi în Uniunea Sovietică «să părăsească imediat teritoriul

Uniunii Sovietice». În acelaşi timp, Rusia a încetat negocierile comerciale cu Franţa.

Iată un fapt petrecut la noi în ţară, care înfăţişează într-o lumină nefavorabilă sufletul unor oameni. Deputaţii liberali tătărăscieni din parlament, dub conducerea lui Bejan, fost ministru tătărăscian în timpul regimului ce conduce azi, a votat o moţiune de dezavuare împotriva fostului şef al partidului, Gh. Tătărăscu, plecat din guvern cum se ştie, aruncând asupra lui toată răspunderea memoriului pe care acesta l-a înmânat în mai tuturor şefilor de partide din guvernul actual, memoriu prin care aduceau critici modului cum guvernul înţelege dă impună tării reformele sale. Motivul pentru care s-a produs această dezavuare este că fostul vicepreşedinte al consiliului a luat iniţiativă de a prezenta acel memoriu, fără a se consulta cu forurile suprioare ale partidului. În acelaşi timp, semnatarii moţiunii de dezavuare declară că vor colabora în mod leal cu guvernul. Toţi aceşti oameni ştiau de memoriul cu pricina încă de la data când a fost predat celor în drept; de ce nu au protestat atunci şi nu au dezavuat pe autorul lui, ci au făcut asta tocmai acum, când fostul lor şef a căzut în dizgratie?

Duminică 14 decembrie

Vineri a avut loc la Londra între cei 4 miniştri de externe, întruniţi «pentru încheierea păcii», o discuţie de o violentă neobişnuită. După cum transmite radio-Londra, «Molotov a adresat celorlalţi miniştri cuvinte pe care aceştia le-au calificat ca jignitoare. A răspuns Marshall în cuvinte drastice. Se pare că acest schimb de cuvinte a fost determinat de cererea Rusiei de a se prevedea în tratatul de pace cu Germania despăgubiri în valoare de 10 miliarde dolari, pe care Germania să fie obligată să-i plătească Rusiei. Ceilalţi miniştri de externe au fost de părere să se renunţe la despăgubiri, căci numai astfel se poate reface Germania. De altfel ce s-a putut ridica până acum din Germania, reprezintă o bună parte din despăgubiri.

Pentru ca spiritele să se calmeze, s-a amânat reluarea convorbirilor peste două zile, adică luni...

Marţi 16 decembrie

Azi la ora 2 radio-Bucureşti a comunicat că ieri la Londra generalul Marshall, ministrul de externe al Statelor Unite a cerut ca Conferinţa celor 4 minişţri de externe întruniţi acolo pentru pacea cu Germania şi Austria să ia sfârşit, întrucât minişţrii respectivi nu por ajunge la o înţelegere. În consecinţă, conferinţa s-a închis fără a se mai fixa un nou termen pentru întâlnirea celor 4 minişţri de externe. Ce va urma acum?

Vineri 19 decembrie

Miercuri a sosit la Bucureşti primul ministru al Iugoslaviei, Iosif Broz Tito, pentru a întoarce vizita făcută în Iugoslavia de primul ministru român şi în acelaşi timp pentru a încheia şi semna cu România un «tratat de prietenie şi ajutor reciproc». S-au ţinut discursuri în care s-a vorbit despre imperialişti, reacţionari şi aţâţători la război.

În acelaşi timp primul ministru al Albaniei s-a transportat la Sofia pentru încheierea cu guvernul bulgar a unui tratat la fel.

După cum se vede, între Statele de sub influenta rusească manifestaţiile de solidaritate sunt destul de frecvente şi de zgomotoase.

La toţi funcţionarii şi pensionarii români, şi cred că şi la lucrători, li s-a oprit în luna decembrie din salarii şi pensii câte o sumă (mie mi s-a oprit 30 lei şi s-au lipit pe carnetul de pensii 3 mici timbre a 10 lei pe care e tipărit cuvântul «cotizaţie»), despre care se spune că constituie un ajutor pentru «partizanii greci», în lupta lor împotriva guvernului grec

«reacţionar şi fascist»... Luni 22 decembrie

Ieri a sosit la Bucureşti, venind din Elveţia, Regele Mihai al României, împreună cu regina mamă, Elena, după o lipsă de mai bine de o lună. Se spune că în Elveţia s-ar fi corbit şi de o ciitoare căsătorie între rege şi o tânără prinţesa de Bourbon-Parma. Lipsa cam lungă din tară a

regelui e comentată în diferite feluri. Joi 25 decembrie

Ziua de Crăciun. Al patrulea Crăciun petrecut sub stăpânire rusească! În timpul acesta mizeria fizică şi morală a crescut. Oamenii mai cu stare au sărăcit, iar cei care au fost până aci săraci, nu s-au ridicat. Niciun particular nu are nici curajul, nici încrederea să întreprindă ceva, pe de o parte din cauza completei lipse de bani, pe de alta din cauza nesiguranţei. Puţini mai sunt acei care au o speranţă de îndreptare. Cei mai mulţi au pierdut-o. Lumea sărăceşte pe fiecare zi.

Vremea e moale; temperatura oscilează în jurul lui zero grade.

«Partizanii» greci au format un guvern separat, se crede că în Albania, după cum comunică Radio-Londra.

Generalul Lascăr care a fost ministru de război în actualul guvern, a fost înlocuit cu un comunist, Bodnăraş.

Luni 29 decembrie

Astăzi a fost o zi cu soare ca de primăvară. Pe la orele 2 – 3 p.m. termometrul a arătat la umbră 16 grade. Zăpada se topeşte şi dispare. Vremea aceasta dulce a fost prevestită încă cu mult timp înalte de un observator al institutului nostru meteorologic, Topor, ale cărui pronosticuri până acum s-au adeverit cu mare exactitate. El a spus că şi în luna ianuarie vremea va fi blândă.

Marţi 30 decembrie

Astăsară la 7, 30 s-a comunicat la radio o ştire care cred că a emoţionat întreg poporul român. Regele Mihai a dat azi o proclamaţie prin care declară că abdică de la tron. Imediat s-a citit apoi proclamaţia semnată de toţi membrii guvernului, prin care arătându-se că instituţia regalităţii nemaicorespunzând vieţii de stat actuale, şi că monarhia constituie o piedică în calea progresului, guvernul proclamă republica populară română.

S-au văzut azi gărzi de soldaţi la postă şi diferite alte instituţii, s-a auzit pe de altă parte că s-au revocat concediile ofiţerilor şi ale agenţilor poliţieneşti, şi toată lumea se aştepta la un eveniment important pe care deocamdată nu-l putea bănui. Evenimentul s-a produs

foarte repede, şi după aceasta ne aşteptăm şi la altele. 30 Dec. 1947

Miercuri 31 decembrie

Astăzi dimineaţă s-a comunicat în continuare la radio legea votată ieri de parlament după declaraţia de abdicare a

Regelui. Se vede că parlamentul, care acum se găsea pin vacantă până la 25 ianuarie, a fost chemat pentru o şedinţă extraordinară (faptul convocării nu a fost publicat în ziare, nici nu să comunicat prin radio). Prin această lege, după ce se ia act de abdicarea Regelui, se abrogă Constituţia din 1866 cu modificările sale ulterioare; se declară România republică populară; puterea legislativă, până la alegerea constituantei, se exercită de actualul parlament; până la alegerea preşedintelui republicii, statul e condus de un prezidiu compus din 5 membri; funcţionarii şi armata cor depune în cel mult 3 zile jurământ de credinţa noii republici.

Prin o altă lege se numesc membrii prezidiului: dr. Parhon, Mihail Sadoveanu, St. Voitec, Gh. C. Stere şi L. Niculi.

Prezidiul după ce a primit demisia guvernului, a însărcinat tot pe dr. P. Groza cu formarea noului guvern. Din acest guvern fac parte aceiaşi miniştri de până acum, la aceleaşi ministere: Gheorghiu-Dej la Industrie şi Comerţ, Ana Pauker la Externe, V. Luca la finanţe, Teohari Georgescu la Interne, Em. Bodnăraş la Război, L. Pătrăşcanu la Justiţie, Traian Săvulescu la Agricultură etc.

Vineri 2 ianuarie 1948

Ataşez aici tăieturi din ziarul «Adevărul» de azi în care e publicată abdicarea Regelui Mihai, proclamaţia guvernului către opor şi reprodus un articol al ministrului de finanţe, Vasile Luca, publicat în ziarul «Scânteia» sub titlul «Prin republica populară spre noi şi măreţe înfăptuiri». Iată ce spune, între altele, autorul articolului despre fostul regim monarhic din România: «Anul 1947 s-a încheiat cu dărâmarea celei mai puternice citadele reacţionare burghezo-mosieresti. Prin abdicarea lui Mihai

von Hohenzollern Sigmaringen de la tron se prăbuşeşte definitiv regimul monarhic din România creat pe vremuri cu scopul de a uni toate forţele mosierobancheresti-capitaliste împotriva ţărănimii care se răscula pentru mământ, împotriva clasei muncitoare în dezvoltare, etc.» (…)

Sâmbăta 10 ianuarie

…S-a publicat de curând în ziare (după Monitorul Oficial) legea contra evaziunii fiscale, în care se prevăd foarte grele pedepse penale (munca silnică) pentru: comercianţi şi industriaşi, impuşi la venituri mai mari decât

500.000 lei, care nu vor ţine registre comerciale; sunt, de asemenea, condamnaţi cu muncă silnică toţi contribuabilii care, având de plătit un impozit mai mare de 100.000 lei, nu-l plătesc în termenul prescris; sunt pedepsiţi cu închisoarea toţi cei care, fiind obligaţi a face declaraţii pentru constatarea impozitelor, fac informaţii inexacte etc. Prin aceeaşi lege, contribuabilii sunt obligaţi a face declaraţii de domiciliu fiscal (cu unele excepţii).

Luni 12 ianuarie

…Domeniile regale au trecut în proprietatea statului…

Se pregăteşte un proiect de lege pentru amnistierea delictelor de ofensă adusă regalităţii.

Sâmbăta 17 ianuarie

În ziua de sâmbăta, 14 ianuarie, a sosit la Bucureşti delegaţia bulgară în frunte cu primul ministru, Dimitorv, pentru… să se încheie între cele două ţări un tratat de prietenie şi asistentă mutuală «în lupta comună a popoarelor iubitoare de pace, în frunte cu marele stat socialist, Uniunea Sovietică, împotriva imperialismului agresiv şi aţâţător de război, pentru pace trainică, pentru democraţie populară»…

De vreo zece zile, în care toată lumea, sub ameninţarea Legii evaziunii fiscale, care prevede pedepse penale grave, a fost ocupată, şi încă va fi până la sfârşitul lunii, cu alcătuirea şi prezentarea declaraţiilor de domiciliu

fiscal… Birourile serviciilor de constatare… au fost, se poate spune, asediate. În curând va urma şi recensământul populaţiei şi averilor începând de la 25 ianuarie).

Duminică 25 ianuarie

Ieri s-a semnat la Budapesta tratatul de prietenie şi asistentă mutuală dintre România şi Ungaria…

Zilele acestea s-a făcut în toată ţara, recensământul persoanelor, al locuinţelor şi al proprietăţilor şi inventarului agricol…

Duminică 1 februarie

…o delegaţie a guvernului român… au plecat ieri dimineaţa la Moscova…

Miercuri 4 februarie

…aflăm că delegaţia guvernamentală română în frunte cu primul ministru, dr. Petru Groza, a sosit la Moscova în vederea încheierii noului acord economic pe anul 1948…

Joi 5 februarie

…ieri s-a semnat la Moscova de către delegaţia română şi cea sovietică, Tratatul de prietenie, colaborare şi asistentă mutuală dintre România şi Rusia…

Miercuri 11 februarie

În vederea aplicării noii legi de organizare judecătorească prin numirea asesorilor populari la judecătorii, tribunale şi curţi, vor fi puşi în disponibilitate, după cum anunţa ziarul

«Scânteia» (citat de «Adevărul»), 600

magistraţi (în afară de cei epuraţi sau pusi în disponibilitate până acum).

Joi 12 februarie

…Toată lumea, fie că altă dată omul a fost bogat sau sărac, astăzi suferă de lipsă de bani. Negustorii nu fac vânzare căci cetăţenii nu au cu ce cumpăra; agricultorii, în urma blocării şi ridicării cereallor de către stat nu au ce vinde, sau au prea puţin; funcţionarii şi muncitorii trăiesc foarte modest din salarii. Preţul alimentelor sau altor articole este adevărat că au scăzut, dar cauza este lipsa de bani a celor ce ar vrea să cumpere.

Joi 19 ianuarie

...Preşedintele republicii Ungare, precum şi o deegaţie guvernamentală ungară, în frunte cu primul ministru, s-a dus la Moscova în vederea încheierii unui tratat între Uniunea Sovietelor şi Ungaria, asemănător tratatului cu România...

Sâmbăta 21 februarie

La Bucureşti are loc, în momentul de fată, un congres pentru înfiinţarea «partidului unic muncitoresc român», congres la care iau parte şi delegaţi străini.

Astăzi la ora 14, radio-Bucureşti a transmis ştirea că guvernul ceho-slovac se află într-o gravă criză: 12 din cei 26 miniştri ce formau guvernul au demisionat. Guvernul cehoslovac era format din reprezentanţi ai diferitelor partide: cei 12 miniştri demisionaţi erau membri ai alotr partide decât cel comunist, acesta din urmă având, după câte se pare, un număr important de miniştri în cabinet, între care şi primul ministru, Gotwalt...

Joi 26 februarie

Preşedintele Republicii Ceho-Slovace, Beneš, a primit demisia celor 12 miniştri... încredinţând formarea guvernului aceluiaşi fost prim-ministru, Gotwalt. Din acest cabnet fac parte 13 comunişti, restul până la 26 fiind recrutaţi din alte 4 – 5 partide...

Lucreţiu Pătrăşcanu, fost ministru de justiţie, a demisionat acum 2 zile, în urma unor atacuri ce i s-au adresat la Congresul partidului unic muncitoresc de către ministrul de interne, Teohari Georgescu (şi se pare că un asemenea atac s-a prods şi în Cameră) ...

Sâmbăta 28 februariejoi 11 martie

...Aseară radio-Roma (şi cred că posturile din toate ţările) a anunţat că ieri de dimineaţă s-a sinucis prin împuşcare, la locuinţa sa din Praga, Jan Massaryk, fost ministru de externe al Ceho-Slovaciei. Cauza: situaţia politică prin care a trecut tara sa. În Camera Comunelor... a vorbit despre acest dureros eveniment Eden, fostul ministru de externe englez, în timpul războiului, arătând că acest om a murit pentru cauza libertăţii.»

Luni 15 martie

Astăzi s-au întrunit în conferinţă, la Paris, miniştrii de externe ai celor 16 ţări europene care aderă la planul Marshall, în vederea unui ajutor american, pentru refacere...

Vineri 19 martie

Miercuri, în faţa Congresului american, preşedintele Truman a rostit o cuvântare de o mare importantă privitor la evenimentele politice ce se desfăşoară azi în lume. El a acuzat Rusia că a răpit libertatea şi independenta ţarilor balcanice, că acum, în urmă, a procedat la fel în Cehoslovacia şi că în acelaşi timp independenta Finlandei şi a ţărilor scandinave e ameninţată. Că tendinţa Rusiei de a pune stăpânire şi de a comuniza întreaga lume nu se mao poate suporta, că s-a atins punctul culminant, când lumea trebuie să ia măsuri de apărare, în vederea stabilirii unei păci drepte şi adevărat democratice, bazată pe libertate. În consecinţă, preşedintele Truman a cerut ca Congresul să admită votarea urgentă a creditelor pentru planul Marshall şi măsuri militare necesare în viitor...

Duminică 21 martie

„... ministrul de externe al Franţei... aduce Italiei o veste bună şi anume că Statele

Unite, Anglia şi Franţa, văzând că oraşul Triest şi teritoriul liber din jurul său, aflate azi sub administraţie internaţională, sunt locuite de italieni, care formează marea majoritate sică, deci, sunt teritorii italiene, au hotărât să retorcedeze Italiei acest teritoriu. De asemenea, au hotărât ca şi fostele colonii ale Italiei să-i fie retrocedate. În acest scop cele trei ţări s-au adresat şi Rusiei...

Reprezentantul republicii Chile a cerut Consiliului de Securitate să ia în discuţie evenimentele petrecute în Cehoslovacia... Vineri 26 martie

S-au arestat în Craiova şi în comunele din judeţ (între care şi Pleniţa) numeroase persoane. Printre cei arestaţi în Craiova sunt di Pichi Niculescu, fost procuror general al Curţii Craiova şi, după aceasta, până mai zilele trecute,

când a fost pus în disponibilitate, consilier, apoi

C. Iliescu, profesor, fost director al liceului Carol, azi Liceul de băieţi nr. 1. Motivele pentru care s-au afactuat aceste arestări nu sunt cunoscute. Eu ştiu că cele două persoane, citate mai sus, nu făceau politică.

Duminică 28 martie

Azi e ziua alegerilor pentru Constitutantă.

Duminică 4 aprilie

…s-a publicat rezultatul alegerilor din România care au avut loc în ziua de 28 martie

(rezultatul de final: 7.468.000 votanţi. Lista Soarele – 408 mandate; Lista Bejan (liberal) – 7 mandate. Lista dr. Lupu – 2 mandate). Guvernul (Frontul democraţiei populare) a obţinut peste 93 la sută din voturi. Lista lui Bejan, zisă independentă, a obţinut 7 mandate (din câteva sute); lista partidului drului N. Lupu, azi condusă de fratele său, tot dr. N. Lupu, a obţinut 2 mandate…

Marţi 1 iunie

Duminică au avut loc alegeri în Cehoslovacia. Guvernul condus de comunişti, sub preşedinţia lui Gotwald, nu a permis decât o singură listă de candidaţi, aceea a grupului. Opoziţia fiind desfiinţată, ca şi în România, nu a existat o listă de candidaţi ai opoziţiei…

Luni 7 iunie

…Guvernul grec s-a adresat guvernelor următoarelor tari: Bulgaria, România, Cehoslovacia şi Serbia, cerându-le a înapoia în Grecia copiii greci ridicaţi din ordinul lui Markos, din comunele ocupate temporar de trupele lui. (Prietenul meu, Scarlat Constantinescu, spunea că înapoindu-se de curând din Călimăneşti, unde a stat vreo 15 zile, a văzut în acea localitate un grup ca de 1.000 copii greci).

Duminică 13 iunie

În ziua de 11 iunie Adunarea Naţională română… a votat prin aplauze… legea zisă

«pentru naţionalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere şi de transport»